

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRÆCORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

ZONARAS
EPIT. HISTOR.

EDIDIT
L. DINDORF
IV.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

LYLAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY.
LIBRARY OF THE
ST. JOHN'S

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Vorträge und Aufsätze. Von H. Usener. [V u. 259 S.] gr. 8. 1904
geb. \mathcal{M} 5.—, in Leinwand geb. \mathcal{M} 6.—

Aus den noch nicht veröffentlichten kleineren Schriften Useners ist hier eine Auswahl von Vorträgen und Aufsätzen zusammengewiesen, die für einen weiten Leserkreis bestimmt sind. Sie sollen, denen, die für geschichtliche Wissenschaft Verständnis und Teilnahme haben, insbesondere aber jungen Philologen Anregung und Erleuchtung bringen und ihnen ein Bild geben von der Höhe und Weite der wissenschaftlichen Ziele der großen, dahingegangenen Meister und dieser Philologie. Der Inhalt hat die 4 Handlungen: Philologie und Geschichtswissenschaft, Mythologie, Organisation der wissenschaftlichen Arbeit, über vergleichende Religion und Rechtsgeschichte, Gebraucht und Kind (Christi), Pöbel, die Perle (aus der Geschichte eines Kindes). Als Anhang beigefügt die Novelle „Die Flucht vor dem Weibe“, die als Bearbeitung einer altdeutschen Legende sich ungewungen anreihet.

Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. Von Prof. I. A. Gudeman. [VI u. 224 S.] gr. 8. 1907. geb. \mathcal{M} 4.80, in Leinwand geb. \mathcal{M} 5.20.

Dieses Kompendium ist eine völlig umgearbeitete und bedeutend erweiterte Ausgabe von des Verfassers *Outline of the History of Philology* (5. Aufl. 1902). Hauptzweck dieses Buches ist, als Vademecum für Universitätsvorlesungen zu dienen, doch dürfte es nicht minder zum Selbststudium empfohlen.

In sorgsam Rahmen und übersichtlicher Form gibt das Buch nach dem einleitend Abschnitten über Begriff und Einteilung der Philologie, sowie der verschiedenen Handlungsmethoden einen Überblick über die bedeutendsten Vertreter der Altertumswissenschaft und ihrer Werke, wobei reichhaltigen, aber sorgfältig geprüften Literaturangaben. Das Buch hilft einem wirklichen Bedürfnisse ab, da ihm das ganze, doch umfassende Darstellung der Geschichte der klassischen Philologie überhaupt noch ab vorhanden ist.

Abriß der griechischen Metrik. Von Prof. Dr. P. Masqueray. Deutsche Übersetzt von Dr. Br. Presler. [XII u. 243 S.] 8. 1904
geb. \mathcal{M} 4.40, in Leinwand geb. \mathcal{M} 5.—

Der vorstehende Abriß führt sofort in medias res und erklärt praktisch an Hand geschickter ausgewählter Stellen das Vermaß und den Vers- und Strophenbau, v. Lehrern zum Schwere Fortschreitend, damit auch der Anfänger sich leichter in das schwierige Gebiet einarbeiten kann. Die notwendigen theoretischen Ausführungen, klar und verständlich, wobei der Verfasser geschickt abgewand auf die Themen, die ihm zurückgeht. Die das Werk auszeichnende sachliche Kürze und Klarheit lassen vor allem wissenschaftler erscheinen, den Abriß in deutscher Sprache weiteren Kreis zugänglich zu machen.

Vergils epische Technik. Von Rich. Heinze. [VIII u. 487 S.] gr. 1902. geb. \mathcal{M} 12.—, in Halbfranz geb. \mathcal{M} 14.—

„... Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen neuerer Zeit, die sich Vergil und was mit ihm zusammenhängt, bewegten, haben deutlich gezeigt, daß es Aufgabe dringlicher war als die in diesem Buch gelöste. Wenn das Urteil über das literarischen Wertes wieder einmal schwankend geworden ist, so beweisen diese Größen immer, daß sie avastandlich fest auf ihren Füßen stehen, aber damit Urteil nicht unzufällig, müssen die Bedingungen, aus denen das Werk selbst hervorgeht, ist, die persönlichen, nationalen, die im Zusammenhang der geistigen Bewegung liegen, nur unterstrichen werden. Dann werden die reicheren Mittel der Zeit das Verständnis Wesen gegenüber der Bewunderung früherer Zeiten fester begründen. Nicht zweifelt die wissenschaftliche Bewegung das Buch, auf das sie hindrängt, in diesem ist zu geschweigen. Das Buch ist, soweit ich die Literatur kenne, das Best. Nicht über Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber noch allgemeine Bedeutung durchgeführtes Beispiel der Analyse und wissenschaftlichen Würdigung eines literarischen Kunstwerkes.“
(V. Leo L. 2. Deutsches Literatur)

Die hellenische Kultur. Dargestellt von Fritz Baumgarten, Fra
Poland, Richard Wagner. 2. Auflage. Mit 7 farbigen Tafel
2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 2 Dopp
tafeln. [X u. 491 S.] gr. 8. 1907. geh. M. 10.—, in Leinwa
geb. M. 12.—

Dem Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der griechischen und römischen Welt, in Vorbereitung künftigen Bandes der römischen Kultur in welches dieses Buch als ein Teil einzufügen, soll das Werk Rechnung tragen. Die Verfasser, die sich im künftigen Band behandeln, haben als eine Aufgabe angesehen, die geschichtlichen Ergebnisse der neueren Forschung in einer für jeden Gebildeten faßlichen und lebhaften Form darzustellen, unter besonderer Berücksichtigung der Bedürfnisse und der Ergebnisse des Unterrichts in den Oberklassen unserer höheren Schulen. Dem geschriebenen Wort tritt ergänzend und weiterführend reichhaltiger Bilderschnitt zur Seite, der um so weniger fehlen durfte, je lebendiger gerade das Kulturleben des Altertums aus durch seine Denkmäler veranschaulicht

„Ein Buch, das, ohne mit Gelehrsamkeit zu prahlen, die wissenschaftliche Thätigkeit der Verfasser benützt. Überall sind auch, bei der Behandlung der Kunst wie der Schriftkunst und der politischen Verhältnisse, die neuesten Funde eingehend berücksichtigt. Die Darstellung ist meist knapp, aber inhaltreich, verständlich und geistig. Treu ist gleich der kurze Abschnitt über Sprache und Religion in der Einleitung. Ganz neu ist die Behandlung der Kunst. Nirgends bloße Rezensarten, selten Urtheile für den Leser in der Luft schweben, weil ihm die Ansetzungen fehlen. Was gesagt ist, wird mit an gut gewählte Beispiele angeknüpft. Neben der antiken, schönen der Kunst kommt auch die Stilentwicklung zu vollen Recht. Das staatliche Leben, besonders in Athen, wird in allen seinen Beziehungen anschaulich und doch nicht außerordentlich vorgeführt. Vergleiche mit späteren Verhältnissen erschöpfen oft das Verständnis. Die Schilderung des geistigen Lebens hebt besonders die gewaltigeren Persönlichkeiten hervor, begnügt sich aber nicht mit bloßen Tatsachen und Urtheilen, sondern führt, soweit thunlich, auch Proben an oder gibt Inhaltsangaben der überlieferten Werke die auch dem mit der griechischen Literatur unbekannten Leser ein Verständnis für die Bedeutung dieser Größten eröffnen.“ (Lehrproben und Lehrgänge)

Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Von Prof. Dr. Ed. Schwarz.
Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar; 2. Thukydides und Euripid
3. Sokrates und Plato; 4. Polybios und Poseidonios; 5. Cicero. 2. A.
[VI u. 125 S.] et. 8. 1908. geb. M 2. — in Leinwand geb. M 3 60.

„Die Verträge enthalten vermöge einer ganz ungeschicklichen Fälschung in
Stade und Ungelegenheit des Urtheils, vermöge einer schlechten Fähiigkeit in
Interpretation, was die erste Bechardt heraus 1. ist, hinsichtlich psychologische Analyse
und geistigen und auch geistigen, schwebend Wirkung. ... Die ursprüngliche
die Schwärze auf diese Weise seinen Gestalten zu geben verhält, ist M. W. besser un-
verändert, und die schwebendste Kraft seiner Sprache tritt dabei so frei, ungew-
und einfach daher, daß man es kaum weiß, ob die erste Schönheit des Ausdrucks
und die die bedeutendste höhere Bewunderung verdient. ...“

Jahresbericht über das höhere Schulwesen. 1902

1. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. [X u. 433 S.] gr. 8. 1907. Geb. 12. — in Halbband geb. 14. —

Es war ganz nützlich einer Schwierigkeit aus dem Wege, umso mehr hat er die Möglichkeit erwogen. Daß sein Werk ganz aus dem Bereich des reinen Denkens heraus in das praktische Leben einzufließen, war ihm ein beständiges Ziel. Er hat die praktische Arbeit, die er in jeder leicht zugänglichen Form, wie er nicht kann; mit dem Mute, den eine Aufgabe verlangt, um in der Kraft der Menschheit die Kraft über die Kraft, das Tüchtige hat zuverfügen können. Darf man aber nicht, aber diesen Gedanken Alexanders zuverfügen auch die Kraft der Menschheit, um die Menschheit, nach Form und Inhalt, zu verformen. (Über Zentralkraft, 1888, S. 100)

Zonaras
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑ *Joannes*
ΕΠΙΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

IOANNIS ZONARAE
EPITOME HISTORIARUM.

CUM

CAROLI DUCANGII SUIQUE
ANNOTATIONIBUS

EDIDIT

LUDOVICUS DINDORFIUS.

VOL. IV.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXI.

RP

889

Z 87ed

V. 4

PRAEFATIO.

Quo expeditior in prioribus duodecim libris fontium unde epitomen suam conflavit Zonaras indagatio est et comparatio, quum et supersint scriptores quos sequitur et eosdem ipse interdum nominet, eo minus idem fieri potest in sex postremis. Nusquam enim eiusmodi exhibuit chronographorum qui res illis expositas persequuti essent recensum qualem Georgius Cedrenus et Ioannes Scylitzes Synopsis uterque suae initio, sed Dionem, Eusebium, Procopium semel iterumque memorans ceterorum nomina non prodit, et si prodidisset, nihil fere hoc profuisset, quum omnia sua ex perditis fere hodie duxerit historicis, quos et ipsos raro nominat, ut Malchum, Psellum, Theodorum, Thracesium, quem esse Ioannem Thracesium intelligitur ex Cedreno p. 2, A, ubi memoratur ὁ πρωτοβεστιάριος Ἰωάννης ὁ Θρακῆσιος τὸ ἐπώνυμον. Itaque quum per libros priores duodecim in imis paginarum marginibus indicati sint historici quos excerpsit, nihil tale fieri potuit in sex postremis, nec quicquam superest ei qui res ab eo narratas accuratius velit excutere quam ut ceterorum qui easdem exposuerunt chronographorum instituat comparationem. Quod quum pro se quisque sua sponte sit facturus qui uni Zonarae nolit fidem habere, iam Ducangius intellexit inutilem esse singulorum verborum comparationem, quae modo eadem sunt apud utrosque modo longe diversa, nisi quatenus partim librorum vitia ita coarguuntur partim ipsorum peccata compilatorum, quorum alter altero saepe magis depravat.

quem sequitur scriptorem. Veluti quum Theophanes Chronogr. p. 5, C scribit: Ἀλλὰ καὶ Κράσσος ἀνῆρε καὶ Βρεττανίαν κατέσχε, καὶ οἱ πέντε Γεντιανοὶ τὴν Ἀφρικὴν καὶ Ἀχιλεὺς τὴν Αἴγυπτον· et D: Ἄρτι μὲν γὰρ ἐπικλύσαντες οἱ Ἀλανοὶ τῷ Κωνσταντίῳ στρατῷ ἄχρι καὶ εἰς τὰ τεῖχη κατεδίωξαν, αὐτὸς δὲ ἠκολούθει τελευταῖος φεύγοντι τῷ στρατῷ. ἐπειδὴ δὲ κεκλεισμένων τῶν πυλῶν οὐδὲ ἕσω τοῦ τείχους ἠδυνήθη εἰσελθεῖν, χεῖρας ἐξέτειναν οἱ πολέμοι πρὸς τὸ συλλαβεῖν αὐτόν, σχολίοις δὲ καθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους ἀνέιλκυσαν αὐτόν. ἕσω δὲ γινόμενος, καὶ τὸν στρατὸν παραθαρσύνας, ἐπεξελθὼν τοῖς Ἀλανοῖς νίκην ἔσχε λαμπράν, ὥστε ἑξακισχιλίους πεσεῖν, eandem historiam ita narrat Zonaras vol. 1, p. 641, A: Κράσσον δὲ Βρεττανίαν κατεσχηκότα ἐπὶ ἐνιαυτοὺς τρεῖς ὁ ἑπαρχος ἀνείλεν Ἀσκληπιόδοτος· καὶ πέντε τινῶν Γεντιανῶν τὴν Ἀφρικὴν κατασχόντων ὁ Ἐρκούλιος τούτους κατηγωνίσσατο. ὁ δὲ γε Καῖσαρ Κώνστας ἐν ταῖς Γαλλίαις πρὸς Ἀλαμαννοὺς μαχόμενος τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἦντο καὶ νενίκηκε. πρότερον μὲν γὰρ τὸν Ἀλαμαννῶν τῇ αὐτοῦ στρατιᾷ μετὰ ῥύμης ἐφορησάντων σφοδρᾶς, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν ἅπαντες. οἷς καὶ αὐτὸς ὁ Κώνστας συναποδιδράσκων ἑάλω ἂν παρὰ βραχύ. ὀπίσω γὰρ ἐρχόμενος κεκλεισμένας εὗρε τὰς πύλας τῆς πόλεως· οἱ δὲ διώκοντες ἐγγίζοντες ἤδη ἔτοιμοι ἦσαν ἐκείνον συλλήψεσθαι, καὶ κἂν ἀπήχθη δέσμιος, εἰ μὴ σχολίους ἐκ τοῦ τείχους ἄνωθεν καθιμήσαντες ταύταις αὐτὸν ἀνιμήσαντο. οὕτω δὲ περισσώδεις καὶ τῆς πόλεως ἐντὸς γεγονώς, καὶ τὴν στρατιὰν ἀθροίσας αὐτίκα καὶ λόγοις αὐτὴν παρακλητικοῖς εἰς ἀλκὴν διεγείρας καὶ θάρσος οἷον ἐμπνεύσας αὐτῇ, ἔξεισιν εὐθύς καὶ συμμίξας τοῖς πολεμοῖς νικᾷ νίκην περιφανῇ, ὥστε περὶ ἑξήκοντα χιλιάδας ἐκείνων πεσεῖν. Ubi etsi Ἀλανοὶ pro Ἀλαμαννοὶ apud Theophanem his fortasse est illatum ab librario, ut Goarus putabat, quum eadem nomina permutata sint apud Agathiam, atque etiam πέντε Γεντιανοί, ut idem volebat, in Πεντεγεντιανοί mutandum, Zonarae tamen manifesta sunt peccata non solum Κώνστας pro Κωνσταντίος, ut solet Constantium Chlorum modo sic modo Κώνσταν vocare, sed etiam ridiculum illud πέντε τινῶν Γεντιανῶν de Quinquegentianis, et ἑξήκοντα χιλιάδες pro ἑξακισχιλίοι.

Quibus addendi sunt quos aut ipse tacito expilat, ut Annam Comnenam et Leonem Diaconum, aut qui ipsum modo nominantes, ut Ioannes Glycas, modo non, ut Ephraemus per totum Caesarum opus longissimum ipsa saepe Zonarae verba repetens, vicissim in usus suos converterunt. Et de Anna quidem notabile est quod nisi casu factum esset ut expedire liceret, nemo potuisset explicare, quomodo illam simul et sequi et non sequi videatur, hoc est quod non ipsam adhibuit Annam, sed Alexiadis epitomen hodie superstitem. De qua Schopenus praef. vol. 1, p. XVII seq.: „Ab his Epitomis diversa et multo maioris ad crisin momenti est alia Alexiados Epitome, libris VIII, quae codice Augustano, nunc Monacensi, continetur, opera Dav. Hoeschelii edita August. Vindel. a. 1610. Quae eas, quas Gronovius descripsit, longo intervallo vetustate praestat, siquidem confecta est ipsis Annae Comnenae temporibus. Cuius rei argumento est quod Io. Zonaras, Annae aequalis, ea iam usus reperitur. Sic, ut hoc utur, Annal. t. 3, p. 236 ed. Wolf., ubi rem, ab Anna l. 5, 5, p. 248 traditam, refert, huius narrationem non ipse compendi fecit, sed qualis in Epitome legitur, ad verbum exscripsit: οὗτος τῶν ἐπ' ἀνδρείᾳ βεβηομένων τὸν ἀδελφὸν ἀδριανὸν εἰς βασιλεῖα μετασχηματίσας. ᾧ στρατεύμα δούς ἐναντίον τοῦ στρατεύματος ῥομπέρτου στήναι διακελεύεται. εἰ δ' ἐκεῖνος ὁρμήσει μαχέσασθαι, στρέψαι τὰ νῶτα καὶ αὐτίκα φυγεῖν. ταῦτα μὲν οὖν τῷ ἐσχηματισμένῳ βασιλεῖ ἐνετείλατο. ἐκεῖνος δὲ μετὰ τῆς λοιπῆς στρατιᾶς δι' ὁδῶν ἀδήλων περιουδύσας καὶ τῷ τῶν φραγγων ἐμβάλων χάρακι τὰς τε σκηνὰς αὐτῶν καὶ τοὺς (leg. τὰ) ἐν αὐταῖς ἐληίσατο καὶ φόνον πολὺν ἐποίησατο. τοῦ βαϊμούνδου δὲ κατὰ τοῦ ἐσχηματισμένου βασιλέως ὁρμήσαντος, καὶ ἐκεῖνος καὶ ἡ σὺν αὐτῷ στρατιὰ τὰ χαλινὰ χαλάσαντες ἔφυγον. ὁ δὲ βάρβαρος ἐγανυρία μᾶλλον καὶ ἐπήρτο ὡς ἀπροσμάχτος. ἐν τούτῳ δ' ἀγγέλλεται αὐτῷ τοῦ χάρακος ἡ ἐκπόρθησις καὶ ἡ φθορὰ τῶν ἐκεῖ καὶ εὐθύς παρείτο ἀκούσας δὲ τὰ παρὰ τοῦ βρουεννίου μηνυθέντα, quae ad verbum descripsit Zonaras l. c. [vol. 4, p. 238, 17 seqq. huius ed. Nam apud Annam diversissima leguntur.] . . .“ Quibus addit: „Epitome illa egregium ad textus emendationem adminiculum censi debet: cuius

accurato usu didici nullum facile codicem esse cui Anna tantum debeat quantum huic Epitomae; quippe quae sola non modo lectionis veritatem saepissime tueatur, verum etiam plura, quae mutila leguntur in reliquis libris, sana et integri exhibeat.“

Praeter Glycam qui Zonaram memorarit unum invenit Methodium in Maii Nova Coll. Vat. vol. 8, p. 247: *Τούτο (Μαξιμιανού) τελευτήσαντος ὁ ἱερός ἐκ Κυζίκου μετατίθεται Πρόχλος εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰδήσει καὶ συναγάγει τοῦ τηνικαῦτα Ρώμης ἀρχιερέως, ὡς ὁ Ζωναράς ἴστωρεῖ ἐν τῷ χρονικῷ αὐτοῦ* (W. III, 35, 42), ut Zonarae epitomen semper dicit etiam Glycas, cuius locos indicat ed. Boni-

Quae Ducangius vol. 2, p. 320—362 posuerat argumentum et inscripserat „*συνόψεις*, quae in aliquot codd. mss. ac in editione Wolfiana marginibus adscribuntur, de quibus agitur in praefatione (vol. 1, p. XIX, XX huius ed.)“, ea ab Wolf maximam partem ducta ex codice Monacensi n. 324, de qua dixi ibid. p. III, ex eodem ego multo auctiora et emendatiora exhibui huius voluminis p. 264—382. Paucissima, quae Ducangius addiderat, uncis inclusi: quae si ex libris sunt ducta, mirum est non multo plura ex iisdem Wolfianae vitia abesse emendata, sed novis multis cumulata, quae nusquam ferre notavi, ut Wolfianae leviora multa omisi.

Adhibito autem hoc codice ad argumenta illa, hunc librum, quem partim excerpta ex eo apud Wolfium partim exhibitum a Pindero collatio ad prooemium et libros VII—XII, proderet viderentur vix referre ad totam Zonarae epitomen comparari, in partibus nondum collatis non solum plurima confutari deprehendi quae ex uno Parisino illo, de quo dixi praefatione vol. 1, p. III, IV, essent prolata, sed etiam multa habere peculiariora et, ut omnes Zonarae libri varios singuli experti sunt correctores, qui in posteriori maxime operis parte incredibiles sunt licentia grassati, diversam et ipsum ab reliquis recensentem exhibere. Quamobrem dignum iudicavi cuius integri ed-

rem collationem cum editione Ducangii institutam, cui in universum est similior, quum Wolfius, quem fere expressit Ducangius, eundem plerumque esset sequutus, sed ut partim multa eius bona et iam Parisini illius consensu confirmata sperneret partim peculiariora ei correctorum commenta, quale v. c. notavi vol. 1, p. 16, 8, ubi deceptus ab hoc libro pro eo quod est in ceteris omnibus Γῆων δὲ καλεῖται ὁ δευτερος· σημαίνει δὲ ἡ κλήσις τὸν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐκδιδόμενον, ὃν Νεῖλον Ἰώσηπος λέγει προσαγορεύειν τοὺς Ἕλληνας. ὁ δ' ἐπὶ τούτῳ Τίγρις ἐστίν, ὃν καὶ Διγλὰθ καλεῖσθαι φησιν ὁ αὐτός, καὶ τὸ μετὰ στενότητος ὀξὺ ἐμφαίνεσθαι τῷ ὀνόματι. ὁ δὲ λοιπὸς Εὐφράτης ἐστὶν ἥτοι φορά, ἡ ἄνθος ἢ σκεδασμός, haec ex eo recepit: διῶν χώραν καὶ πᾶσαν τὴν γῆν κυκλῶν Εὐνιάν. τῷ δὲ δευτέρῳ ποταμῷ Γεὼν τοῦνομα· δηλοῖ δὲ τοῦτο πολὺ. Νεῖλος δ' οὗτος τοῖς Ἕλλησι κέκληται. οὗτος δ' ἐστὶν ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίαν. ὁ δὲ γε τρίτος Τίγρης ἐπονομάζεται, τουτέστιν ἡχῶν. ὁ δὲ λοιπὸς Εὐφράτης ἐστίν, ἥτοι φορά ἡ γουὴ κίνησις, aut appendices, qualem ib. p. 11 abieci, reciperet.

Huius igitur libri, pariter atque Parisini, de quo dixi praef. vol. 1, p. III, collationes cum Ducangii annotationibus selectis et contractis proximum continebit volumen.

1

1
PH152
D

Ὁ μὲν οὖν Θεόφιλος ἐπὶ τούτοις ἀπεβίω, ἡ δὲ
 τῆς βασιλείας ἀρχὴ πρὸς τὸν ἐκείνου μετεβιβάσθη W PH123
 παῖδα τὸν Μιχαήλ, ἔτι παιδίον τυγχάνοντα, ᾧ καὶ
 ἐπιτρόπους ὁ πατὴρ καταλέλοιπε τὸν μάλιστα
 5 Μανουὴλ καὶ τὸν πατρικίον Θεόκτιστον. τὴν δὲ τῶν
 πραγμάτων διοίκησιν ἡ βασιλὶς Θεοδώρα μετεχειρί-
 ζετο, καὶ πρῶτον αὐτῇ γέγονε σπούδασμα ἡ τοῦ PH153
 διωγμοῦ τῶν ὀρθοδόξων διὰ τὰ σεπτὰ ἐκτυπώματα
 λώφῃσις, καὶ τοῦ πατρικίου Θεοκτίστου συνευδο-
 10 κοῦντος. ὁ γὰρ Μανουὴλ οὐκ ἦν τῇ τῆς αἰρέσεως
 καθαιρέσει συγκάταινος· διὸ καὶ ἀνεβάλλετο ἡ προ-
 ξις. ἀλλὰ γὰρ θραύει νόσω τοῦτον ἡ πρόνοια, καὶ ἡ
 νόσος ἦν κραταῖα καὶ ἀπέγνωστο αὐτῷ ἡ ζωή. μο-
 ναχῶν δέ τινων εἰς ἐπίσκεψιν ἀφικομένων αὐτοῦ καὶ
 15 ὅπως ἔχει πυνθανομένων ἐκεῖνος λεπτῇ καὶ ἀδρανεῖ
 τῇ φωνῇ ὅσον ἤδη ἐκλείπειν ἀνταπεκρίνατο. οἱ δὲ
 "εἰ σύνηθοιο" ἔφησαν "τῇ τῶν εἰκόνων συνευδοκῆσαι
 τιμῇ καὶ τὴν βασίλισσαν εἰς τοῦτο παρακροτῆσαι,
 οὐκ εἰς μακρὰν ἔσται σοι καὶ ῥῶσις σώματος καὶ σω- B
 20 τηρία ψυχῆς. καὶ ὁ μὲν ἐπηγγείλατο, καὶ ἡ νόσος
 ἡσθένει καὶ ὁ Μανουὴλ ἀνεργάζοντο. ἤδη δὲ τὴν
 ὑγίειαν ἀπολαβὼν πρόσεισι τῇ βασιλίσσει, καὶ περὶ
 τῶν σεβαστῶν εἰκόνων ὠμίλει καὶ τὴν αὐτῶν κατή-
 πειγεν ἀναστήλωσιν, ταῦτα καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς
 25 καὶ τῶν συγγόνων πρεσβευόντων τῶν πατρικίων.
 ἡ δὲ ξυρὸς ἦν εἰς ἀκόνην. καὶ πρότερον μὲν τοὺς

ἐν ὑπεροχαῖς παραπεμφθέντας παρὰ τοῦ Θεοφίλου
 καὶ τοὺς καθειργμένους καὶ τοὺς ἄλλαις κακώσεσι
 προσπαλαίοντας πάντας ἀνῆκεν. εἶτα καὶ ζήτησιν
 C γενέσθαι προσέταξε περὶ τῆς αἰρέσεως, καὶ γενομέ-
 νης ἢ τῶν ὀρθοδόξων ὑπερέσχε πληθύν. πρὸ τῆς 5
 ζητήσεως δὲ τὸν ψευδώνυμον πατριάρχην τὸν γόητα
 Ἰωάννην τοῦ ἀρχιερατικοῦ κατασπᾶ θρόνου, ἀθέ-
 σμως ἐπιβεβηκότα τούτου ἐπὶ ἐνιαυτοὺς ἕξ, ἀντισ-
 ἀγει δὲ τὸν ἱερὸν καὶ θεῖον Μεθόδιον. καὶ αὐτοῦ
 προσεστῶτος τοῦ τῶν ὀρθοδόξων πληρώματος ἢ ζή- 10
 τησις γέρονε καὶ ἢ τῶν ἀγίων ἐκτυπωμάτων εἰς
 τοῦμφανὲς προσκύνησις τε καὶ ἀναστήλωσις. ὅτε
 φασὶ καὶ τὴν βασιλίσσαν θερμότατα δεηθῆναι τοῦ τε
 πατριάρχου καὶ τῶν ἄλλων ἀρχιερέων καὶ μοναχῶν
 κοινῇν προσενεργεῖν δέησιν τῷ θεῷ ὥστε σωτηρίας 15
 D τυχεῖν τὸν βασιλέα καὶ ξυνευνέτην αὐτῆς· καὶ μὲν-
 WHI124τοι καὶ θερμότατα δεηθῆναι αὐτοὺς τοῦ θεοῦ, καὶ
 τὸν μὴ παριδεῖν τὴν αἴτησιν τῶν θεραπόντων αὐ-
 τοῦ, ἀλλ' ἀξιῶσαι συγγνώμης τὸν βασιλέα Θεόφιλον.
 ἄδεται ταῦτα καὶ τοῖς ἀφορῶσι πρὸς τὸ φιλάνθρω- 20
 πον τοῦ θεοῦ καὶ δέχεται καὶ πιστεύεται. ἀπιστήσῃ
 γὰρ οὐδεὶς ἢ ὅστις οὐ μέγα οἴεται δύνασθαι τὰς τῶν
 ἀγίων ἐντεῦξεις τὰς πρὸς θεόν, οὐδ' ἀντιμετρεῖν
 οἶδε τὴν τοῦ θεοῦ ἀγαθότητα πρὸς τὰ ἀνθρώπινα
 ἀγνοήματα. ἢ μὲν οὖν τῶν ἀγίων εἰκόνων οὕτω 25
 γέγονεν ἀναστήλωσις. ὁ δὲ καθαιρεθεὶς πατριάρχης
 Ἰωάννης ἢ Ἰάννης, ἐν μονῇ τινι περιορισθεὶς καὶ εὐ-
 PH154ρηκῶς ἐκεῖ εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῆς
 αὐτοῦ ἀσπόρους τεκούσης, τὰ ὄμματα τῶν σεβασμίων
 ἐκτυπωμάτων ἐξώρυσεν. ὁ μαθοῦσα ἡ βασιλὶς, καὶ 30
 ζῆλον θεῖον ζηλώσασα, τοὺς τοῦ ἀσεβοῦς ἐκείνου
 ἐκκοπήναι προσέταξεν ὀφθαλμούς· ἀλλ' οὐκ εἰς

ἔργον ἐξέβη τὸ πρόσταγμα, τῇ βασιλίδι τὴν δικαίαν
 ὀργὴν καταπραυνάντων τινῶν. πέμψασα δὲ σκυτάλῃ
 τοῦτον ἠκίστατο, τῶν αἰκισμῶν παραταθέντων μέχρις
 ἑκατοντάδος διπλῆς. ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχων ὁ γόης
 5 καὶ οἱ ὁμοδοξοῦντες αὐτῷ καὶ τῇ αὐτῇ καθαιρέσει
 ὑποβληθέντες ἤρεμεῖν οὐκ ἠνείχοντο. συνσκευάζουσι
 δὲ κατὰ τοῦ ἱεροῦ Μεθοδίου σκαιώρημα, τῆς αὐτῶν
 ἀπονοίας ἢ κακονοίας μᾶλλον ἐπάξιον. γύναιον γάρ B
 τι αἰσχρὸν χρυσίου δόσει πολλοῦ ὑποφθείραντες κα-
 10 τηγορήσαι πεπείκασι τοῦ ἀοιδίμου ἐκείνου ἀνδρὸς
 ὡς συμφθαρέντος αὐτῷ. καὶ τῆς κατηγορίας οἱ
 προύχοντες τῆς συγκλήτου παρῆσαν ἐξετασταί. καὶ
 παρῆκτο τὸ γύναιον, λέγον ὅσα παρὰ τῶν ἀσεβῶν
 ἐκείνων συκοφαντῶν προκατήχθητο καὶ εἰς πρόσωπον
 15 ἐλέγχον δῆθεν τὸν ἄγιον. ὁ δὲ τέως μὲν ἡσυχίαν
 ἤγεν· ὡς δὲ σκυθροπάξον ἑώρα τῆς ἐκκλησίας τὸ
 πλήρωμα, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τὸν μάγιστρον Μα-
 νουήλ, ἀνίσταται μὲν, αἶρει δ' ἐπ' ὄψει πάντων ταῖς
 χερσὶ τὸ κράσπεδον τῆς περιβολῆς καὶ ἀπογυμνοῖ
 20 τὴν αἰδῶ· ἣ δὲ ἦν κατεψυγμένη πάντῃ καὶ μαρα-
 σμὸν ἀπὸ τινος συμβάματος ὑπομείνασα, ὡς δῆλον C
 εἶναι μὴ δύνασθαι ταύτην πρὸς ἀφροδίσια ἐνεργεῖν.
 τοῦτο τοῖς μὲν ὀρθόφροσι χαρμονῆς καὶ θάμβους
 ἐγένετο αἷτιον, τοῖς δὲ συκοφάνταις αἰσχύνῃς καὶ
 25 ἀθυμίας πολλῆς. ὡς δ' ἠρωτᾶτο ὁ ἅγιος ὅθεν ὁ τῶν
 αἰδοίων αὐτῷ συμβέβηκε μαρασμός, ὁ αἰδοίτος ὄντως
 ἐκεῖνος "ἐστάλην" εἶπε "ποτὲ κατὰ τινα χρεῖαν εἰς
 Ῥώμην, καὶ ταύτῃ διάγοντι πύρρως μοι τῆς σαρκὸς
 ὁ θαίμων ἐπήνεγκε, καὶ ἦν τὸ πάθος σφοδρότατον
 30 καὶ ἡ τοῦ ἠρωτος οὐκ ἔληγε φλεγμονή, ἀλλ' ὀσημέ-
 ραι ἀκμαιότερον ἐξεκάετο. δείσας οὖν περὶ τῷ σώ-
 φρονι λογισμῷ, μήποτε τῇ σαρκὸς ἀνάγκῃ ὑποσυρῇ,

ἐν ὑπερορίαις παραπεμφθέντας παρὰ τοῦ Θεοφίλου
 καὶ τοὺς καθειργμένους καὶ τοὺς ἄλλαις κακώσεσ
 προσπαλαίοντας πάντας ἀνῆκεν. εἶτα καὶ ζήτησι
 C γενέσθαι προσέταξε περὶ τῆς αἰρέσεως, καὶ γενομέ
 νης ἡ τῶν ὀρθοδόξων ὑπερέσχε πληθὺς. πρὸ τῆ
 ζητήσεως δὲ τὸν ψευδώνυμον πατριάρχην τὸν γόητα
 Ἰωάννην τοῦ ἀρχιερατικοῦ κατασπᾶ θρόνου, ἀθέ
 σμως ἐπιβεβηκότα τούτου ἐπὶ ἐνιαυτοὺς ἕξ, ἀντισ
 ἀγει δὲ τὸν ἱερὸν καὶ θεῖον Μεθόδιον. καὶ αὐτοὶ
 προσεστῶτος τοῦ τῶν ὀρθοδόξων πληρώματος ἡ ζή
 τησις γέρονε καὶ ἡ τῶν ἀγίων ἐκτυπωμάτων εἰ
 τοῦμφανὲς προσκύνησις τε καὶ ἀναστήλωσις. ὅτ
 φασὶ καὶ τὴν βασιλίσσαν θερμοτάτα δεηθῆναι τοῦ τ
 πατριάρχου καὶ τῶν ἄλλων ἀρχιερέων καὶ μοναχῶ
 κοινῇν προσενεγκεῖν δέησιν τῷ θεῷ ὥστε σωτηρίᾳ
 D τυχεῖν τὸν βασιλέα καὶ ξυνευνέτην αὐτῆς· καὶ μὲν
 WHI 124 τοὶ καὶ θερμοτάτα δεηθῆναι αὐτοὺς τοῦ θεοῦ, κα
 τὸν μὴ παριδεῖν τὴν αἰτησιν τῶν θεραπόντων αὐ
 τοῦ, ἀλλ' ἀξιῶσαι συγγνώμης τὸν βασιλέα Θεόφιλον
 ἔδεται ταῦτα καὶ τοῖς ἀφορῶσι πρὸς τὸ φιλάνθρω
 πον τοῦ θεοῦ καὶ δέχεται καὶ πιστεύεται. ἀπιστήσε
 γὰρ οὐδεὶς ἢ ὅστις οὐ μέγα οἶεται δύνασθαι τὰς τῶ
 ἀγίων ἐντεύξεις τὰς πρὸς θεόν, οὐδ' ἀντιμετρεῖ
 οἶδε τὴν τοῦ θεοῦ ἀγαθότητα πρὸς τὰ ἀνθρώπων
 ἀγνοήματα. ἡ μὲν οὖν τῶν ἀγίων εἰκόνων οὔτι
 γέγονεν ἀναστήλωσις. ὁ δὲ καθαιρεθεὶς πατριάρχης
 Ἰωάννης ἢ Ἰάννης, ἐν μονῇ τινι περιορισθεὶς καὶ εὐ
 PHI 154 ρηκῶς ἐκεῖ εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῇ
 αὐτὸν ἀσπόρως τεκούσης, τὰ ὄμματα τῶν σεβασμίων
 ἐκτυπωμάτων ἐξώρυσεν. ὁ μαθούσα ἡ βασιλὶς, κα
 ζῆλον θεῖον ζηλώσασα, τοὺς τοῦ ἀσεβοῦς ἐκείνου
 ἐκείνην ἀξεν ὀφθαλμούς· ἀλλ' οὐκ εἰ

ἔργον ἐξέβη τὸ πρόσταγμα, τῇ βασιλίδι τὴν δικαίαν
 ὁργὴν καταπραυνάντων τινῶν. πέμψασα δὲ σκυτάλη
 τοῦτον ἠκίδαστο, τῶν αἰκισμῶν παραταθέντων μέχρις
 ἑκατοντάδος διπλῆς. ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχων ὁ γόης
 5 καὶ οἱ ὁμοδοξοῦντες αὐτῷ καὶ τῇ αὐτῇ καθαιρέσει
 ὑποβληθέντες ἤρεμεῖν οὐκ ἠνείχοντο. συσκευάζουσι
 δὲ κατὰ τοῦ ἱεροῦ Μεθοδίου σκαιώρημα, τῆς αὐτῶν
 ἀπονοίας ἢ κακονοίας μᾶλλον ἐπάξιον. γύναιον γάρ B
 τι αἰσχρὸν χρυσίου δόσει πολλοῦ ὑποφθείραντες κα-
 10 τηγοῖσθαι πεπέικασι τοῦ αἰοιδίμου ἐκείνου ἀνδρός
 ὡς συμφθαρέντος αὐτῷ. καὶ τῆς κατηγορίας οἱ
 προύχοντες τῆς συγκλήτου παρῆσαν ἐξετασταί. καὶ
 παρῆκτο τὸ γύναιον, λέγον ὅσα παρὰ τῶν ἀσεβῶν
 ἐκείνων συκοφαντῶν προκατήχθητο καὶ εἰς πρόσωπον
 15 ἐλέγχον διῆθεν τὸν ἄγιον. ὁ δὲ τέως μὲν ἡσυχίαν
 ἤγεν· ὡς δὲ σκυθρωπάξον ἐώρα τῆς ἐκκλησίας τὸ
 πλήρωμα, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τὸν μάλιστατρον Μα-
 νουήλ, ἀνίσταται μὲν, αἶρει δ' ἐπ' ὅψει πάντων ταῖς
 χερσὶ τὸ κράσπεδον τῆς περιβολῆς καὶ ἀπογυμνοῖ
 20 τὴν αἰδῶ· ἢ δὲ ἦν κατεψυγμένη πάντῃ καὶ μαρα-
 σμὸν ἀπὸ τινος συμβάματος ὑπομείνας, ὡς δῆλον C
 εἶναι μὴ δύνασθαι ταύτην πρὸς ἀφροδίσια ἐνεργεῖν.
 τοῦτο τοῖς μὲν ὀρθόφροσι χαρμονῆς καὶ θάμβους
 ἐγένετο αἷτιον, τοῖς δὲ συκοφάνταις αἰσχύνῃς καὶ
 25 ἀθυμίας πολλῆς. ὡς δ' ἠρωτᾶτο ὁ ἅγιος ὅθεν ὁ τῶν
 αἰδοίων αὐτῷ συμβέβηκε μαρασμός, ὁ αἰδοίτος ὄντως
 ἐκεῖνος "ἐστάλην" εἶπε "ποτὲ κατὰ τινα χορείαν εἰς
 Ῥώμην, κὰν ταύτῃ διάγοντι πύρωσίν μοι τῆς σαρκὸς
 ὁ δαίμων ἐπήνεγκε, καὶ ἦν τὸ πάθος σφοδρότατον
 30 καὶ ἡ τοῦ ἔρωτος οὐκ ἔληγε φλεγμονή, ἀλλ' ὅσημέ-
 ραι ἀκμαίότερον ἐξεκάετο. δεισας οὖν περὶ τῷ σώ-
 φρονι λογισμῷ, μήποτε τῇ σαρκὸς ἀνάγκῃ ὑποσυρῇ,

D πρόσκειμι τῇ κορυφαίᾳ τῶν ἀποστόλων δυνάδι Πέτρῳ
 καὶ Παύλῳ, καὶ τούτοις ἐδεόμην ἀμυναί μοι κινδύ-
 νευοντι. ὑπνωτῶν τοίνυν νυκτὸς ὁρῶ τῷ ἄνδρι
 μοι ἐφeskτῶτε, καὶ ὁ Πέτρος ἐδοξε τοῖς δακτύλοις
 ἄψασθαι τῆς αἰδοῦς καὶ λέγειν μοι μὴ ποιεῖσθαι, 5
 πῦρ δέ μοι ἐδόκει τὰ παιδογόνα μόρια βόσκεσθαι,
 ὥς ἐκ τῆς ἀλγυθόνης καὶ τὸν ὕπνον ἀνεῖναι με.
 ἔκτοτε οὖν μοι τὰ μόρια ταῦτα νενέκρωται καὶ πύ-
 ρωσις οὐκέτι μοι παρηνώχλησε. ταῦτα ὁ μάρτυρος
 Μανουὴλ καὶ θεασάμενος καὶ πνυθόμενος, ἀντίκα 10
 W III 125 τὴν γυναῖκα παραστησάμενος ἡρώτα ὅθεν εἰς τὴν
 κατὰ τοῦ ἀγρίου συκοφαντίαν ὥρμητο, καὶ ἡπείλει,
 εἰ μὴ πᾶσι θεῖτο τὴν ἀλήθειαν ἐκδηλον, ἀντίκα βα-
 P II 155 σάνοις αὐτὴν παραδοῦναι, δι' ὧν ἂν ἐκβιασθῇ ἐκ-
 καλύψαι λαμπρῶς τὸ σκαιώρημα. ἡ δὲ οὐδὲν ἀπε- 15
 κρύψατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ δράματος ἀπήγγειλε
 πρωτοουργοὺς καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀπάτην καὶ τοῦ χρυσίου
 τοῦ μὲν τὴν δόσιν, τοῦ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν. ἐμελλον
 οὖν οἱ κακοῦργοι ταῖς τῶν συκοφαντῶν ὑποβληθῇ-
 ναι ποιναῖς, ἀλλ' ὁ μέγας Μεθόδιος αὐτοὺς τῆς τι- 20
 μωρίας ἐρρύσατο· καὶ ταῦτα μὲν οὕτω γέγονεν.
 2 Ὁ δὲ τῶν Βουλγάρων ἄρχων γυναικὶ τὴν τῶν
 Ῥωμαίων βασιλείαν καὶ παιδὶ νεαρῷ κυβερνωμέ-
 νην μαθῶν, στέλλει τινὰς τῶν αὐτοῦ ἀπειλῶν ἀφί-
 στασθαι τῶν σπονδῶν καὶ ἄραι ὅπλα κατὰ τῆς τῶν 25
 Ῥωμαίων ἀρχῆς. πρὸς ταῦτα τοίνυν δηλοῖ αὐτῷ ἡ
 B βασιλίςσα ὥς "ἀντιτάξομαί σοι πάντως κἀγώ, καὶ εἰ
 μὲν θεοῦ διδόντος ὑπερέξω, ἔση νικηθεὶς ὑπὸ γυ-
 ναικός, καὶ ὅσον σοι τὸ τῆς αἰσχύνῃς ὑπόγνον λόγι-
 σαι· εἰ δὲ νικήσεις ἴσως αὐτός, οὐκ ἔσται σοι σεμνὸν 30
 τὸ εὐτύχημα γυναῖκα νικήσαντι." ὥς οὖν ταῦτα τῷ
 βαρβάρῳ ἡγγέλθησαν, ἀνέστειλαν αὐτῷ τὴν ὁρμήν,

καὶ οἱ συμφέρον ἔκρινεν ἀνανεώσασθαι τὰς σπονδάς,
καὶ αὐταὶ ἀνεκαινίσθησαν. ἀδελφὴ δὲ τοῦ ἄρχοντος
Βουλγαρίας αἰχμαλωτισθεῖσα ποτε, καὶ ἐν τοῖς βασι-
λείοις διάγουσα, τῷ θείῳ τε ἐτελέσθη βαπτίσματι
5 καὶ γραμμάτων ἐν μνήσει ἐγένετο. ταύτην ὁ ἀδελ-
φὸς ἀναδοθῆναι οἱ ἡξίωσε, καὶ ἡ μὲν ἐδόθη αὐτῷ· C
ὁ δ' ἀντέδωκεν ἄνδρα τῶν λογίων Θεόδωρον τὸν
Κουφαρᾶν. ἡ δὲ τοῦ τῶν Βουλγάρων ἄρχοντος
ἀδελφὴ ἀφικομένη πρὸς τὸν ὁμαίμονα ἐνῆγεν αὐτὸν
10 εἰς τὴν τῶν χριστιανῶν θρησκείαν διὰ παντὸς αὐτῷ
περὶ αὐτῆς διαλεγομένη καὶ τὰ χριστιανῶν μυστήρια
ἐκθειάζουσα. ὁ δὲ ταῦτα καὶ παρὰ τοῦ Κουφαρᾶ προ-
κατήχητο, ἀλλ' οὐπω ἐπέπειστο τῶν πατρίων ἀποστῆ-
ναι ἔθων. λιμὸς δὲ τοῖς Βουλγάροις συμβὰς καὶ
15 αὐτὸν καὶ τὸ ἔθνος εἰς θεοσέβειαν μετερρύνμυσεν.
ὁ μὲν γὰρ τὸ ἔθνος ἅπαν ἐπίεξε, καὶ οὐκ ἦν ἀπο-
φυγὴ τοῦ κακοῦ, φθορὰ δὲ τοῦ ἔθνους ἐγίνετο, καὶ
ὁ σφῶν ἀρχηγὸς ἦν διὰ τοῦτο περιαλγής, καὶ ἀπο- D
ρήσας εἰς τὸν παρὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῷ καταγγελλό-
20 μενον καταφεύγει θεόν, καὶ τοῦτον τοῦ λιμοῦ λυ-
τῆρα καὶ τῆς τοῦ ἔθνους φθορᾶς ἐπεκέκλητο. ὥς δ'
ἐνεργῆς ἦν ἡ ἐπικλησις καὶ τῶν κακῶν ἀπηλλάγη-
σαν, ἔγνω τοῦ ἐπικληθέντος τὴν δύναμιν, καὶ ἄξιοι
σταλῆναι αὐτῷ τινα τὸν τὸ μυστήριον αὐτὸν μνη-
25 σοντα τῶν χριστιανῶν καὶ τελέσοντα τῷ θείῳ βαπτί-
σματι. καὶ ἀπεστάλη μὲν ἀρχιερεὺς πρὸς αὐτόν· ὁ
δὲ καὶ ἐμνήθη καὶ ἐβαπτίσθη. οἱ Βούλγαροι δὲ ὡς
τῆς πατρίου δόξης ἀποστάντος κατεξανίστανται τοῦ
σφῶν ἀρχηγοῦ καὶ ἐξήτουν αὐτὸν ἀνελεῖν. ὁ δὲ τῷ
30 τοῦ σταυροῦ σημείῳ θαρρῆσας προπορευομένῳ αὐ-
τοῦ νικᾷ τοὺς ἀντιστάντας αὐτῷ, καὶ οὕτω πάντες
εἴλοντο τὰ τῶν χριστιανῶν. εἴτα διεπρεσβεύσατο ὁ ΠΙ156

τούτων ἐξάρχων πρὸς τὴν βασιλίσσαν, αὐτῶν γῆς αὐτῷ παραχωρηθῆναι Ῥωμαϊκῆς, στενοχωρεῖσθαι γὰρ τὸ ἔθνος αὐτοῦ, καὶ αἰδίοις σπονδὰς πρὸς Ῥωμαίους καὶ ὁμαιχμίαν ἐπαγγελλόμενος, καὶ ἡ βασιλις τὴν αἴτησιν ἐξεπλήρωσε, καὶ οἱ τῆς ἀπὸ τῆς λεγο- 5 μένης Σιδηρᾶς παρεχώρησε χώρας, ἡ τὰ Ῥωμαίων καὶ Βουλγάρων διώριξε πρὶν, μέχρι τῆς Δεβελτοῦ.

W III¹²⁶ ἦν λαχόντες οἱ Βούλγαροι κεκλήκασι Ζαγοράν. ἀν- τεῦθεν εἰρήνη γέγονε περὶ τὰ ἐσπέρια. κατὰ δὲ τὴν ἐφάν τὸ τῶν Μανιχαίων γένος ἦν παμπληθές, οἱ 10 καὶ Παυλικιανοὶ ἀγροικότερον πρὸς τοῦ δημῶδους

B ὄχλου καλοῦνται, ἐκ Παύλου καὶ Ἰωάννου τῆς κλή- σεως συγκεκμημένης αὐτοῖς· τῷ δ' ἄνδρι τούτῳ παρὰ Μανιχαίοις ἐγενέσθην ὀνομαστώ, εἰ καὶ μὴ ἦσθην αἰρεσιάρχα καὶ τῆς κακοδοξίας γεννήτορες, ζηλωτὰ δὲ 15 ταύτης καὶ σπονδαστὰ διαφερόντως καὶ κήρυκε. καὶ τούτους τοίνυν ἡ βασιλις εἰς νοῦν ἐβάλετο μεταγα- γεῖν εἰς ὀρθοδοξίαν ἐκ τῆς αἰρέσεως, καὶ στέλλει τοὺς τοῦτο σπεύσοντας ἄνδρας τῶν ἐπιφανεστέρων. οἱ δὲ ἀδεξίως τὸ πρᾶγμα καὶ ἀφυῶς μεταχειρισάμε- 20 νοι οὐ μόνον ἀνήνυτον ἔθεντο τὴν σπουδὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀποστασίαν ὀρμήσαι τὸ γένος ὅλον εἰς μυ- ριάδας πολλὰς ἀριθμούμενον ἐβιάσαντο. ὃ καὶ τοῖς

C ἐξ Ἰσμαὴλ συμμειγνύμενον κατὰ Ῥωμαίων σὺν αὐτοῖς ἐστρατεύετο, καὶ πολλῶν γέγονεν αὐτοῖς αἴτιον συμ- 25 φορῶν. ὁ δὲ γε βασιλεὺς Μιχαὴλ τὸν μείρακα παρ- λάσας καὶ νεανίσκοις ἄρτι καταλεγόμενος ἡσχαλλε παρ' ἄλλοις τὴν τῆς βασιλείας βλέπων διοίκησιν, ἠρόεθιστο δὲ καὶ πρὸς τοῦ πρὸς μητρὸς θείου τοῦ Βάρδα τῆς αὐταρχίας πρὸς ἔρωτα· εἰς δ' ἦν καὶ 30 οὗτος τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Μιχαήλ. διαφορᾶς δέ ποτε τῷ μαγίστρῳ Μανουὴλ γενομένης πρὸς τὸν

λογοθέτην τοῦ δρόμου Θεόκτιστον, καὶ ἄμφω δὲ
 συνεπιτρόπῳ τοῦ βασιλέως ἐτυγγανέτην, ὁ Μανουὴλ
 τῶν ἀνακτόρων ὑποχωρεῖ, ἣν γὰρ ἐκεῖ διαιτώμενος, D
 καὶ εἰς τὸν οἰκεῖον οἶκον μεταχωρεῖ, καὶ κεῖθεν εἰς τὰ
 5 βασιλεια ἀπὼν τῶν διοικήσεων εἶχετο. τοῦτο τῷ
 Βάρδᾳ θυμηρέστατον ἔδοξεν· ἀποσκευάσασθαι γοῦν
 καὶ τὸν Θεόκτιστον διὰ σπουδῆς αὐτῷ ἦν· βασι-
 λειῶν γὰρ ἐδεδοίκει τοῦτον ὥς οἱ πρὸς τοῦτον ἀν-
 τιστησόμενον. τῷ βασιλεῖ τοίνυν παιδαγωγὸς ἦν,
 10 ἀνδράριόν τι φαῦλον καὶ πονηρόν, ὃν δι' ἐφέσεως
 εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἀξιώματι τῶν λαμπροτέρων τιμη-
 σαί τι, καὶ ἐποιεῖτο περὶ τούτου πρὸς τὴν μη-
 τέρα ἀξίωσιν. ὁ δὲ Θεόκτιστος μὴ δεῖν ἔλεγε μεί-
 ζονι τὸν παιδαγωγὸν τῆς ἑαυτοῦ καταστάσεως τιμη-
 15 θῆναι τιμῇ, ἵνα μὴ ἀτιμοῦντο τὰ ἀξιώματα. ἐντεῦθεν
 δι' ἐχθρας ἦν τῷ παιδαγωγῷ ὁ Θεόκτιστος. τοῦτο
 τοίνυν ὁ Βάρδας τῆς οἰκείας σπουδῆς πρὸς τὴν
 20 σύστασιν, καὶ διὰ τοῦ παιδαγωγοῦ ποικίλας διαβολὰς
 ἐνήχει τοῖς τοῦ βασιλέως ὡσί, καὶ τὴν ἐλαφρίαν αὐ-
 τοῦ κατὰ τοῦ Θεοκτίστου ὑπέκνιξε, καὶ τέλος ἐκ μέ-
 σου αὐτὸν ποιήσασθαι ὑποτίθησι. τοῦτο δὲ μὴ ἄν
 ἄλλως γενήσεσθαι ἀνυστόν, εἰ μὴ ἀναιρεθείη ὁ ἄν-
 θρωπος· ζῶντος γὰρ ἀνθ' ἐξέσθαι τε αὐτοῦ τὴν βα-
 25 σιλίδα καὶ περιέξεσθαι. ὥς γοῦν ὁ τοῦ ἀνδρὸς κε-
 κύρωτο θάνατος, ἐπιτετήρητο ἐκ τῶν τῆς βασιλίδος
 ἐξιῶν θαλάμων· ἦν γὰρ ἀναφέρων αὐτῇ περὶ ἀνα-
 φορῶν τε καὶ διοικήσεων· καὶ κεῖθεν ἐξιώντι καθιᾶ-
 σιν αὐτῷ τὸν σφαγέα. ὁ δὲ γυμνὸν ἰδὼν τὸ ξίφος
 30 ἠρμένον καθ' ἑαυτοῦ, σκάμνον εἰσέδν, καὶ ὁ σφα-
 γεὺς κατὰ τῆς αὐτοῦ γαστροῦς τὸ ξίφος ὠθεῖ καὶ τοῦ B
 Βάρδα ξίφος ἐσπασμένον καὶ ἀνασελόντος, καὶ ἀπει-
 λούντος πληξείν αὐτῷ τὸν ἀμυνοῦντα τῷ θνήσκοντι.

ὁ μὲν οὖν Θεόκτιστος ἀνήρητο ὥσπερ εἴρηται. ἡ δὲ
 γε βασιλὶς ὡς ἔγνω τὸ γεγονός, ἐξέθορε τοῦ θαλά-
 μου γοωμένη καὶ τῷ νύμφῃ λουδορουμένη καὶ τῷ ὁμαί-
 μονι, ἐπαρωμένη τε καὶ ἀμφοῖν τοιούτῳ τέλει τὸν
 WIII127 βίον ὑπέξελεθῆν. ὁ δὲ Βάρδας ἐπισυνάπτων κακὸν 5
 τῷ κακῷ καὶ τὰ πρὸς τὴν οἰκίαν μελέτην οἰκονο-
 μούμενος, καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδα Θεοδώραν συνε-
 βούλευσε τῶν ἀνακτόρων κατενεργεῖν. ἡ δὲ συνείσα
 τὸ βουλευόμενον, ἀντιστῆναι οὐχ ἡρετίσατο, ἵνα μὴ
 σφαγαὶ ἀνθρώπων συμβῶσι. μεταπεμφαμένη δὲ γε 10
 C τοὺς τῆς βουλῆς, "αὐτὴ μὲν" ἔφη "τῶν βασιλείων
 ἐξίσταμαι· ἵνα δὲ μὴ ἔχη λέγειν ὁ βασιλεὺς ὡς
 κενὰ θησαυρῶν τὰ ταμεία εὗρηκε τὰ βασιλεία, διὰ
 τοῦτο ὑμῖν τὰ τεθησαυρισμένα δηλώ." καὶ αὐτίκα
 τοὺς ταμίας εἰπεῖν ἐκέλευε τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀρ- 15
 γύρου τὸν ἀριθμόν. οἱ δὲ χίλια μὲν καὶ ἐνενήκοντα
 χρυσοῦ ἔχουν κεντηνάρια κατετίθεντο, ἀργύρου δὲ
 ὥσελ τρισχίλια κεντηνάρια. ἡ δὲ βασιλὶς "πρὸς τού-
 τοις" ἔφη "καὶ ἄλλος πλοῦτος πολὺς καὶ παντοδαπὸς
 τεθησαύρισταί." καὶ ταῦτα εἰποῦσα τῶν ἀνακτόρων 20
 ἀπῆλθεν.

3 Ὁ δὲ γε Μιχαὴλ τῆς ἀνταρχίας ἐγκρατὴς γεγο-
 D νῶς ταχὺ τὸν τοσοῦτον διεσκόρπισε πλοῦτον, μίμοις
 καὶ κόλαξι καὶ ἡνιόχοις τοῦτον καταπροέμενος καὶ
 ὅλαις ἀμάξαις, τὸ τοῦ λόγου, αὐτὸν ἐκκενῶν. ὃς ἐπεὶ 25
 τὰ ταμεία κεκένωτο, ὁ δὲ καιρὸς ἐφίστατο τῆς τοῖς
 ἀξιωμασιν ἀνηκούσης διανομῆς, καὶ οὐκ εἶχεν ὅθεν
 ταύτην ποιήσεται, τὴν πλάτανον τὴν χρυσὴν καὶ
 τοὺς διττοὺς λέοντας καὶ τοὺς τοσοῦτους γρυπας
 καὶ τὰ ὄργανα, ἐκ χρυσοῦ ἅπαντα εἰργασμένα, εἰς 30
 κόσμον ὄντα τῆς βασιλείας, ἐκπληξιν δὲ ἐμποιοῦντα
 τοῖς ἔξ ἔθνων, χωνεύσας, δέδωκεν εἰς τὸ κοπῆναι

νομίσματα δι' αὐτῶν. ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐπὶ βασιλικαῖς στολαῖς τοῦτο ἐποίησεν, ὧν τινα ἐκείνου φθαρέντος ἔτι περισώζόμενα ὁ μετ' αὐτὸν βασιλεύσας ΠΙΙ¹⁵⁸ Βασίλειος ἀνεκομίσατο, τρία μόνον κεντηνάρια εὗρη-
 5 κῶς ἐκ τῆς ἀπηριθμημένης ποσότητος. τὴν ἑαυτοῦ δὲ μητέρα ὁ Μιχαὴλ τῶν βασιλείων ὑποχωρήσασαν οὐκ εἶασεν ἡρεμεῖν, ἀλλ' ὑποθήκας τοῦ Βάρδα πέμψας ἀποκείρει καὶ αὐτὴν καὶ τὰς ἀδελφάς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Καριανοῦ περιορίζει καὶ ὅσα προσῆν
 10 ἀφαιρεῖται. τούτοις ἡ Θεοδώρα πληγείσα τὴν ψυχὴν μεταχωρεῖ πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, ὀλίγον τῇ συμφορᾷ ἐπιζήσασα. αἱ δὲ θυγατέρες αὐτῆς καὶ τοῦ βασιλέως ὁμαίμονες ἤντλουν τὰ αὐταῖς ἐπενηνεγμένα κακά, ἃς ὁ Μακεδὼν μετὰ ταῦτα Βασίλειος τῆς βα-
 15 σιλείας ἐπιλαβόμενος πρὸς τὴν τῆς πρὸς μητρός αὐ- Β
 ταῖς μάμμης μονήν, ἣ Γαστρία καλεῖται, ἀπήγαγε. τῆς δὲ τοῦ βασιλέως μητρός, ὥς εἴρηται, τῶν ἀνακτόρων ἐκστάσης, ἣ πᾶσα τῆς βασιλείας διοίκησις ὑπὸ τὸν Βάρδαν ἐγένετο, τιμηθέντα κουροπαλάτην
 20 πρὸς τοῦ ἀνεψιοῦ. εἴτα ἐκστρατεύει ὁ Μιχαὴλ κατὰ τῶν Ἀγαρηῶν, ἅρτι πρῶτως ὑπηνήτης γινόμενος, καὶ πόλιν αὐτῶν τὰ Σαμόσατα, αὕτη δὲ τῶν παρενφρατιδίων ἐστὶ, πολιορκεῖν ἐπεχείρησεν. οἱ δ' Ἰσμα-
 25 ηλῖται τῆς πόλεως τὰς πύλας τοῖς πολιορκοῦσιν ἐπι-
 26 ξυγώσαντες ἐντὸς ἔμενον, δόκησιν διδόντες αὐτοῖς ὥς δειλαινόμενοι ἔνδον τοῦ περιβόλου συνέκλεισαν ἑαυτούς. τοῦτο τοὺς Ῥωμαίους εἰς θράσος ἤνεγκε, καὶ C
 ἀπερισκέπτως ἐσκήνουντο καὶ ἀφυλάκτως ἐσκίδνυντο. ἐπὶ τρισὶ δ' ἡμέραις ὑποκριθέντες δειλίαν οἱ ἐκ τῆς
 30 Ἀγαρ ἀθρόοι τὰς πύλας ἀναπετάσαντες μετὰ ὀρμῆς σφοδρᾶς καὶ ἀλαλαγμοῦ τῷ τῶν Ῥωμαίων ἐπίσσι χάρακι, καὶ οὐδεὶς ὑπέστη τὴν τούτων ὀρμὴν, πρὸς

δρασμὸν δ' οἱ πάντες ἀπείδον, καὶ καταλαμβάνόμε-
 WIII¹²⁸νοι οἱ μὲν ἀνηροῦντο, οἱ δ' ἐξωγροῦντο. ὅτε καὶ οἱ
 Μανιχαῖοι τοῖς Ἰσμαηλίταις συμμαχοῦντες πολλοὺς
 τῶν ἐπιφανῶν ἐξώγρησαν στρατηγῶν, καὶ χρημάτων
 αὐτοὺς μεγάλων ἀπέδοντο. τότε τοῖνυν μικροῦ καὶ 5
 ὁ βασιλεὺς ἂν ἐλήφθη αὐτός, εἰ μὴ τῇ ταχυτητι
 D τοῦ ἵππου τοὺς πολεμίους ὑπεκδραμῶν διασέσωστο.
 ἐλήφθη δὲ τὸ στρατόπεδον καὶ ἡ βασιλικὴ σκηνὴ καὶ
 ἡ πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως ἀποσκευὴ καὶ τᾶλλα
 πάντα διήρπαστο. τότε μὲν οὖν ὑπέστρεψεν ὁ Μι- 10
 χαήλ. αὐτίς δὲ τοὺς Ἀραρηνοὺς ἐπιόντας ταῖς τῶν
 Ῥωμαίων χώραις μαθὼν ἔξεισι κατ' αὐτῶν μετὰ βα-
 ρυτέρας δυνάμεως. οἱ διὰ δυσόδων τόπων, ἐπιτό-
 μων δέ, διελθόντες ἀπροσδόκητοι τῷ Ῥωμαίων ἐπὶ ἡλ-
 θον στρατῷ, καὶ τρέπονται τοῦτον. ἦλω δ' ἂν καὶ 15
 ὁ βασιλεὺς, εἰ μὴ ὁ μέγιστος Μανουὴλ τῶν σχολῶν
 τυγχάνων δομέστικος αὐτὸν διεσώσατο. οἱ δ' ἐναν-
 τίοι κακοῦντες τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἔληγον. στέλλεται
 γοῦν κατ' αὐτῶν ὁ τοῦ βασιλέως μητρᾷδελφος ὁ
 Πετρωνᾶς μετὰ Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων αὐτοῖς ἀντι- 20
 PIII¹⁵⁹τάξασθαι. ὁ δὲ οὐκ ἐθάρρει συμβολήν, ἀλλ' ἐδειλία
 τὸν πόλεμον. μαθὼν οὖν ἐν ὄρει τινὶ μοναχὸν
 ἀσκούμενον τὴν ἀρετὴν διαβόητον καὶ προορῶντα τὰ
 μέλλοντα, ἄπεισι πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ εἰ τῷ πο-
 λέμῳ ἐπιχειρήσεις· καὶ ὃς ἐπιτρέπει καὶ νίκην αὐτῷ 25
 ἐπαγγέλλεται. ἀπῆλθε τοῖνυν ὁ Πετρωνᾶς καὶ τοῖς
 ἐναντίοις προσέβαλε, καὶ ἡττᾶται μὲν ἡ τῶν Ἀρα-
 ρηνῶν στρατιά, πίπτει δὲ ὁ ταύτης κατάρχων Ἀμερ.
 ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἐκ τοῦ πολέμου ἀπῶν, εἰς γὰρ
 λείαν ἐτύγχανεν ἀποδεδημηκώς, τὴν ἥτταν καὶ τὴν 30
 φθορὰν μαθὼν τοῦ πατρὸς ἀπεδίδρασκεν, ἀλλὰ καὶ
 οὗτος ἐν τῷ δρασμῷ συλληφθεὶς παρεδόθη τῷ στρα-

τηγῶ. λέγεται δὲ πρὸ τοῦ πολέμου τούτου ὁ Ἄμερ
 τῶν αἰχμαλώτων πνθέσθαι τινὸς ὅπως ὁ τόπος ἐν Β
 ᾧ ἔστιν ἡμῖν ἡ παρεμβολή καλοῖτο καὶ ὅπως ὁ πα-
 ραρρέων λέγεται ποταμὸς καὶ τίνος ἡ ὅλη ἐκεῖνη χώρα
 5 ἔτυχε κλήσεως. ὥς δὲ τὴν μὲν χώραν Αλακαάωνα
 εἶπεν ἐκεῖνος κεκλησθαι, Πτώσαντα δὲ τὸν τόπον
 τοῦ χάρακος καὶ Γύρην τὸν ποταμόν, ἐκεῖνος ἐκ
 τῶν ὀνομάτων τούτων οἰωνισάμενος ἔφη τὰς κλή-
 σεις ταύτας οὐκ αἰσιον αὐτῷ τὸ τοῦ πολέμου τέλος
 10 παραδηλοῦν. λαοῦ μὲν γὰρ κάκωσιν ἐκάλει τὸν Αλα-
 καάωνα, πτώσιν δὲ σημαίνειν τὸν Πτώσαντα, γυ-
 ρωθῆναι δὲ μέλλειν ὑπὸ τῶν ἐναντίων αὐτοῦς ἐκ
 τῆς τοῦ ποταμοῦ κλήσεως ἐμαντεύετο. τὰ μὲν οὖν
 τῆς νίκης οὕτως εἶχον τῷ Πετρωνᾷ· ὁ δὲ τροπαιο-
 15 φόρος ἐπανῆκεν εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ ὑπεδέχθη μετὰ
 τιμῆς, καὶ τῶν σχολῶν προεβλήθη δομέστικος. ἦδη
 γὰρ ὁ μάγιστρος Μανουὴλ ἀπεβίω. μετὰ βραχὺ δὲ
 καὶ αὐτὸς ἀπέτισε τὸ χρεῶν.

Τούτους δὲ πάντας ὁ Βάρδας ἀποσεισάμενος 4
 20 τὴν μὲν τῶν πραγμάτων διοίκησιν, ὥς ἡβούλετο,
 διετίθετο. ὁ γὰρ Μιχαὴλ οὐδενὸς ἐπεστρέφετο, μό-
 νοις δὲ θεάτροις καὶ ἱππηλασίαις ἐσχόλαζεν, οὐκ
 ἄλλων ἡμιοχοῦντων, αὐτοῦ δ' ἐκείνου τοῦ αὐτοκρά-
 25 τορος καὶ ἀρματηλατοῦντος τοῦ Αὐγούστου, καὶ
 ἀγωνιζομένου τοῦ βασιλέως καὶ ἀντὶ τῆς βασιλείου
 στολῆς ἐνδεδυκότος ἡμιόχου στολήν. οὐ τοῦτο δὲ
 μόνον ἦν τὸ δεινόν, ἀλλ' ὅτι καὶ τοὺς ἐν ἀξιώμασι
 καὶ τιμαῖς ὑπερέχοντας τοὺς μὲν αὐτῷ συναγωνί- D
 ξεσθαι, τοὺς δ' ἀνταγωνίζεσθαι ἐν ταῖς τῶν ἵππων
 30 ἀμίλλαις καὶ ἀρματηλατεῖν κατηνάγκαζε. ποτὲ τοί-
 νυν αὐτὸς μὲν ἡμφίεστο τὸ χρώμα τὸ βένετον, ὁ δὲ
 τοῦ δρόμου λογοθέτης τὸ πρᾶσινον, καὶ ἔτεροι τῶν

ἐπιφανεστέρων τὰ ἕτερα· καὶ ἤδη τῶν ἀρμάτων ἐπέ-
 βησαν. ἐν τούτῳ δὲ γράμματα τῷ πρωτονοταρίῳ
 WIII 129 τοῦ δρόμου παρὰ τοῦ πεφθακότος ἄρτι ἐνεχειρίσθη-
 σαν, ὡς ἐν τοῖς Μελαγγείοις ἐστρατοπεδεύσαντο οἱ
 Σαρακηνοὶ διαγγέλλοντα· ταῦτα δ' εἰδὼν ἃ νῦν 5
 ἀγροικότερον καλεῖται Μαλάγινα. ὁ γοῦν πρωτο-
 νάριος σκυθρωπάσας ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ προσῆλθε τῷ
 βασιλεῖ, καὶ ταῦτα ἐδίδασκε καὶ ὑπεδείκνυ τὰ γράμ-
 PIII 160ματα. ὁ δὲ ὀργίλον τι καὶ μανικὸν αὐτῷ ἐνιδὼν "ἐν
 τοιούτῳ μοι" ἔφη "ἀγῶνι ὄντι καὶ τὸν μέσον εὐώ- 10
 νυμον καταστήσασθαι σπεύδοντι αὐτός, μάταιε, περὶ
 Σαρακηνῶν ἐπιδρομῆς διαλέγη μοι;" τοιοῦτος ὁ
 θανυμάσιος ἐκεῖνος ἦν βασιλεὺς καὶ οὕτω περὶ τῶν
 κοινῶν πραγμάτων καὶ τῆς βασιλείας ἐφρόντιζεν.
 ἐκεῖνου δὲ τοῦτον διακειμένου τὸν τρόπον, ὁ Βάρδας 15
 ἔστρεψε τὰ πάντα καὶ ἤγεν ὅπῃ ἦν αὐτῷ πρὸς βο-
 λῆς, καὶ εἰς τὴν τοῦ Καίσαρος ἀναβεβήκει τιμὴν καὶ
 ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν ἐμνάτο, καὶ εὐκαίριαν ἐξήτει,
 ἵν' αὐτῆς ἐπιτεύξοιτο. οὐδὲν δέ οἱ εἰργαστο ἀγα-
 θὸν ἢ τὸ τῶν λόγων φροντίδα θέσθαι πολλήν. 20
 ἡμέλητο γὰρ τὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀπέσβη σχεδὸν
 εἰς τὸ παντελές, ὡς μὴδ' ἔναυσμά τι περιλειφθῆναι
 αὐτῆς. τοῦτο δὲ ἡ τῶν κρατούντων εἰργαστο ἀλο-
 γία. ὁ δὲ καὶ διατριβὰς ἐκάστη ἀφώρισε τῶν ἐπι-
 στημῶν καὶ διδασκάλους πρὸς τὴν ἐπιστήσιν 25
 B δημοσίας τούτων ἐκάστῳ ἀπένειμεν· ἐπὶ πᾶσι δὲ
 διδάσκαλον ἐγκατέστησε τὸν φιλόσοφον Λέοντα, οὗ
 κλέος ἐπὶ σοφίᾳ πολὺ, ὃς καὶ τῷ βασιλεῖ Θεοφίλῳ
 γέγονεν ἔντιμος ἐκ τρόπου τοιοῦδε. πολλῶν αὐτῷ
 φοιτητῶν ὄντων, ἕνα συνέβη τούτων τοῖς Σαρακη- 30
 νοῖς γενέσθαι ἀλώσιμον, ὃ τὰ τῆς γεωμετρίας με-
 μύητο ἀκριβῶς, καὶ οὗτος τῶν παρὰ τοῖς βαρβάρους

ἐπισήμων τινὲ δουλεύειν ἀπονενέμητο. ἦν δ' ὁ τότε C
 τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ προεστηκὼς φιλολογῶν καὶ φιλο-
 σόφων θεωρημάτων ἐπιμελῶς ἀκροώμενος, πλεον δὲ
 τῶν ἄλλων ταῖς γεωμετρικαῖς μεθόδοις προσκείμενος.
 5 ἐφοίτα δὲ καὶ ὁ τοῦ αἰχμαλώτου δεσπότης παρὰ τὸ
 ἀκροατήριον, καὶ ποτε αὐτῷ καὶ ὁ αἰχμάλωτος εἶπετο,
 καὶ τῶν διδασκόντων ἀκούσας καὶ σχήματα τούτους
 ἰδὼν διαχαράττοντας γεωμετρικὰ ἀρχὴν τε τὸ τρί-
 γωνον παντὸς εἶναι διδάσκοντας σχήματος, ὥστ' ἐξ
 10 αὐτοῦ ἅπαν σχῆμα συνίστασθαι καὶ εἰς αὐτὸ ἀνα-
 λύεσθαι, καὶ ὡς πάντων ὁ κύκλος τῶν ἰσοπεριμέτρων
 αὐτῷ καὶ ἰσοπλευρῶν ἐστὶ πολυχωρητότερος, καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα, ἤρετο τὸν ἑαυτοῦ κύριον ὁ αἰχμάλωτος εἰ D
 πύθοιτο τῶν διδασκάλων περὶ ὧν διδάσκουσι· καὶ
 15 ὃς ἐπέτρεψεν. ὁ δὲ τοὺς λόγους τῶν διδασκομένων
 ἐξήτει σαφηνίσαι αὐτούς. οἱ δ' ἠπόρουν πρὸς τοῦτο,
 καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀγαρηνῶν προσκαλεσάμενος τὸν
 αἰχμάλωτον, "σὺ δ'" εἶπε "δύναιο ἂν ἀποδοῦναι
 τοὺς λόγους τούτους;" κἀκεῖνος κατέθετο. "οὐκοῦν
 20 λέξον" εἶπε. καὶ ἀρξάμενος ὁ αἰχμάλωτος ἐσαφή-
 νισεν ἕκαστον καὶ λόγους ἀπεδίδου καὶ τὰς αἰτίας
 κατέλεγε. καὶ οἱ ἀκούοντες ἐν συνέσει τῶν λεγομέ-
 νων ἐγίνοντο καὶ ὀξύτερον ἐπέβαλλον τοῖς θεωρή-
 μασι, καὶ σφίσιν ἠγρόνυτο ἡ διάνοια καὶ τὸν ἄνδρα
 25 ἐθαύμαζον ἥρουντό τε εἰ καὶ ἄλλους ἔχει τοιοῖτους P^{III} 161
 ἢ Κωνσταντίνου. ὁ δὲ "πολλούς" εἶπε "κρείτους
 ἐμοῦ κέκμηται, ἔνα δὲ τῶν ἀπάντων διδάσκαλον,
 ἄνδρα ἐν τοῖς τῆς φιλοσοφίας λόγοις παντὶ ἀπαρά-
 μιλλον." ἔρωτι τοίνυν ἀκούσας ταῦτα ὁ τῶν Ἀγαρη-
 30 νῶν ἀρχηγὸς ἔάλω τοῦ διδασκάλου ἐκείνου, καὶ
 ἤθελεν ἐλθεῖν εἰς θῆαν τούτου καὶ εἰς ἀκρόασιν, καὶ
 ἐγχαράξας ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἄνδρα παρακαλοῦσαν W^{III} 130

ἀφικέσθαι καὶ μεταδοῦναι αὐτῷ τῆς σοφίας αὐτοῦ,
 διὰ τοῦ αἰχμαλώτου στέλλει αὐτήν, φιλοτίμως τοῦ-
 τον δεξιωσάμενος. ὥς δέ οἱ ἐκεκόμεστο ἡ γραφή,
 δείσας μὴ αἰτιαθείη ὡς γράμμα δεξάμενος ἐξ ἐχθρῶν,
 τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου ἐργαζόμενος τὸ ἐπιστόλιον 5
 B καὶ παρίστησι τὸν αἰχμάλωτον, ἀκείνους τὴν ὑπό-
 θεσιν διηγῆσατο. ἐντεῦθεν γινώσκωμεν ὁ φιλόσοφος
 Λέων τῷ Θεοφίλῳ ἐγένετο καὶ εὐεργετίζεται καὶ δη-
 μουσία διδάσκειν προτρέπεται, εἴτα καὶ ἀρχιερεὺς
 χειροτονεῖται Θεσσαλονίκῃς. θανόντος μέντοι τοῦ 10
 Θεοφίλου, καὶ τῶν εἰκονομάχων ἀρχιερέων καθαι-
 ρέσει ὑποβληθέντων, καὶ ὁ Λέων οὕτως ἐσυγκλη-
 ρητο, ὅτι μὴ τιμὴν ταῖς θείαις εἰκόσιν ἀπένεμε.
 τοῦτον οὖν ὁ Βάρδας σχολάζοντα εὐρηκὼς τῶν λοι-
 πῶν διδασκάλων ἐπέκεινα ἔταξε, καὶ οὕτως ἀναθη- 15
 λῆσαι τοὺς λόγους ἐποίησε, καὶ εἰς ἐπίδοσιν προή-
 μεγκεν οὐ διὰ μακροῦ. καὶ τοὺς νόμους δὲ τοὺς πο-
 C λυτικούς ἀνῃρῆσαι πεποίηκε, φοιτῶν αὐτὸς εἰς τὰ
 δικαστήρια, ἤδη καὶ τῆς τούτων γνώσεως σχεδὸν
 ἐκτελειούμενος παντάπασιν. ἡ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπι- 20
 στήμας καὶ τὰ μαθήματα τοῦ Βάρδα σπουδὴ ἀξιέ-
 παινος, τὰ δ' ἄλλα καὶ λίαν ψεκτὰ καὶ κατάπτυστα.
 τοῦ γὰρ ἱεροῦ Μεθοδίου ἔτη τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναν-
 τος τέσσαρα καὶ πρὸς τὰς αἰδίους μεταστάντος μο-
 νᾶς, ὁ μοναχὸς Ἰγνατίος τῆς ἐκκλησίας προέστη, ὃς 25
 θυγατρὸς μὲν ἦν Νικηφόρου τοῦ βασιλέως τοῦ
 ἀπὸ γενικῶν, υἱὸς δὲ Μιχαὴλ βασιλέως τοῦ Ρωγγαβέ,
 καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς βασιλείας ἀπόπτωσιν τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ, παρὰ τοῦ Λέωντος ἐκτομίας γενομένου, ἐκεί-
 ρατὸ τε τὴν τριῖνα καὶ ἐπὶ μακρὸν ἀσκητικὸς ἰδρωσὶ 30
 τὸ σαρκικὸν ἐδάμασεν, ὃν ἡ βασίλισς Θεοδώρα τὰ τῆς
 D βασιλείας ἰθύνουσα εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν τῆς Κων-

σταντινουπόλεως ἀνήγαγε θρόνον. οὗτος τοίνυν ὁ
 θεῖος τὸν Καίσαρα Βάρδαν, τὴν γαμετὴν ἀναι-
 τίως ἀποπεμφάμενον, συμφθεύρεσθαι δὲ λεγόμενον
 τῇ νύμφῃ τῇ ἑαυτοῦ, τῶν ἱερῶν ἐπιβῆναι περι-
 5 βόλων ἐκώλυνεν. ὁ δὲ διὰ τοῦτο τῆς ἐκκλησίας με-
 θίστησι τὸν ἀρχιερέα, καὶ πολλὰ κακώσας τέλος ἐγ-
 κλείει τάφῳ. εἴτ' ἐκεῖθεν ἐξενεγκὼν εἰς Μιτυλήνην
 τὴν νῆσον ὑπερορρίζει. καὶ οὐ τοῦτον μόνον οὕτω
 διέθετο, ἀλλὰ καὶ πλείους ἄλλους τῶν ἀρχιερέων,
 10 ὅσοι τῷ Ἰγνατίῳ γερόνασι σύμψηφοι αὐτὸν ἀφορί-
 σαντι· προχειρίζεται δὲ πατριάρχην τὸν Φώτιον,
 ἄνδρα τῶν ἐπισήμων πρωτοασηκηῆτις τότε τυγχά-
 νοντα καὶ ἐν λόγοις ὀνομαστότατον. ὥς δ' ἔτυχε^{PII162}
 παρῆναι καὶ τοποτηρητὰς τοῦ πάπα Ῥώμης κατὰ
 15 τῶν εἰκονομάχων σταλέντας, κακείνους ὁ Βάρδας
 πείθει τῆς ἑαυτοῦ γενέσθαι γνώμης. ἐν γοῦν τῷ
 τῶν ἀγίων ἀποστόλων ναφ' ἀθροισθέντες ἄρουσι καὶ
 τὸν ἱερώτατον Ἰγνάτιον ἐκ τῆς ὑπερορίας, καὶ ποι-
 οῦνται τοῦτον ὑπὸ καθαίρεσιν. καὶ ταῦτα μὲν ὧδέ
 20 πῃ συμβέβηκε.

Τὸ δ' ἔθνος τῶν Ῥῶς Σκυθικὸν ὃν τῶν περὶ 5
 τὸν Ταῦρον ἔθνῶν στόλῳ τὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου
 κατέτρεχε καὶ αὐτῇ τῇ Βυζαντίδι ἐπιέναι διεμελέετα.
 ἀλλ' οὐκ εἰς ἔργον ἤχθη σφίσι τὸ βούλευμα, κωλυ-
 25 σάσης τοῦτο τῆς προνοίας τῆς ἀνῶθεν, ἥ καὶ ἄκον-
 τας αὐτοὺς ἀπράκτους, μᾶλλον δὲ καὶ θεῖον πειρα-
 θέντας μηνίματος, ἀπελθεῖν ὥκονόμησεν. ἀλλὰ καὶ Β
 οἱ ἐκ Κρήτης Ἀγαρηνοὶ τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ
 τὰ παράλια ἐληίζοντο. καὶ κλόνοι δὲ σφοδρότατοι
 30 τῆς γῆς συμβεβήκασιν, ὧν ὁ φοικωδέστατος κατὰ
 τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τὴν γῆν συνέ-
 σειςεν ἀναλήψεως. τούτων δ' οὐδὲν τῶν ἱππηλάτων

ἀγώνων ἀπήγαγε τὸν Μιχαήλ καὶ τῆς περὶ τούτους
 σπουδῆς, ἐν τῇ κατὰ τὸ Στενὸν τοποθεσίᾳ τῇ τοῦ
 WIII131 ἁγίου Μάμαντος καλουμένην αὐτοῦ ἐκείνου αὐτουρ-
 γοῦντος τὰ ἱππηλάσια. ὅθεν καὶ τοὺς φρουκτοὺς
 ἐπαυσεν, οὓς οἱ πάλαι βασιλεῖς ἐπενόησαν, ἵνα μὴ 5
 ἀθρόον οἱ ἐκ τῆς Ἄγαρ ταῖς χώραις τῶν Ῥωμαίων
 C εἰσβάλλοντες ληίζωνται τὰ ἐν ποσὶ καὶ τοὺς ἀνθρώ-
 πους αἰχμαλωτίζωσι. διὰ ταῦτα ἐν τῇ Ταρσῷ ἐπὶ
 λόφου μετεώρου τινὸς ἐδομήσαντο φρουρίον, Λου-
 λον κεκλημένον, καὶ οἱ ἐν τούτῳ πυρσὸν ἀνῆπτον, 10
 ἥνικα ἔγνων ἐπιδρομὴν Ἰσμαηλιτῶν, ὃν ὀρῶντες οἱ
 ἐν τῷ Ἀργαίῳ βουνῷ ἄλλον ἐποίουν πυρσόν, καὶ οἱ
 κατὰ τὸν Ἰσαμον ἕτερον, τοῖς δὲ κατὰ τὸν Αἰγιαλὸν
 ἰδοῦσι τοῦτον ἤρετο ἄλλος, καὶ τοῖς κατὰ τὸν Μί-
 μαντα ἕτερος, καὶ οἱ κατὰ τὸν Κύριζον αὐθις ἐφρυ- 15
 κτῶρου, καὶ οἱ κατὰ τὸν Μώκιλον ὁμοίως ἐπύρ-
 σευον, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου
 βουνῷ πυρσὸς ἤρετο. οὓς ὀρῶντες οἱ ἐν ταῖς χώ-
 ραις διὰ βραχέος εἰς ὀχυρώματα συνέκλειον ἑαυτοὺς
 D καὶ τὰς τῶν βαρβάρων λεηλασίας ἐξέκλινον. ἐκ δὲ 20
 τοῦ βουνοῦ τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου τῷ βασιλεύοντι
 τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιδρομῆς ἐδίδото γνῶσις. ἵνα
 τοίνυν μὴ ἀνακόπτοιο τῶν ἱππηλάτων ἀγώνων, ἐν
 καιρῷ τούτων πολλάκις τῶν πυρσῶν αἰρομένων,
 τῶν τῇ βασιλίδι γειτονούτων πυρσῶν σχολὴν κατε- 25
 ψηφίσατο. κατεγίνωσκε δὲ καὶ τῶν πρότερον βασι-
 λευσάντων, ὅτι μὴ λιτότητι ἔχαιρον, σοβαρότητος δ'
 ἀντεποιοῦντο καὶ ὄγκου βασιλικοῦ. ὅθεν αὐτὸς με-
 τριότητα δοκῶν μετιέναι, συνήνησέ ποτε γυναικὶ
 ἄρτι λουσαμένη καὶ οἴκαδε ὑπονοστούσῃ, καὶ τοῦ 30
 ἵππου ἀποβάς ἀπῆει μετὰ τῆς γυναικὸς σὺν ὀλίγοις
 τισὶ νεανίαις, οἱ τῶν ἀπορητῶν συμμετεῖχον αὐτῷ,

καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς γεγυνώς καὶ συμμετασχὼν RH163
 τραπέξης αὐτῇ πεξοπορῶν ἀπῆει πρὸς τὰ ἀνάκτορα.
 καὶ ὁ μὲν ἐν τοῖς τοιούτοις ὡς μέγα τι κατορθῶν
 ἐβρενθύετο, τοῖς δ' ἄλλοις ἀνοηταίνειν ἐκρίνετο καὶ
 5 μῖσος ὑπέτρεφον κατ' αὐτοῦ. οὐχ ἥμιστα δὲ μισητὸς
 ἐδόκει διὰ τοὺς παρατρεφομένους αὐτῷ ἐναγείς νεα-
 νίας, οἱ πρὸς ἅπαν κακὸν αὐτὸν ὑπεξέκαιον, οἳ καὶ
 ἀρχιερεῖς ἐπλάττον ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἀναίμακτον λε-
 ρουργίαν τελεῖν ὑπεκρίνοντο, καὶ αὐτὸν τὸν Μιχαήλ
 10 συνιερουργοῦντα δῆθεν ἔχοντες ἑαυτοῖς, παίζοντες
 ἐν οὐ παικτοῖς, ἣ ὄξος τε μιγνύντες καὶ σίνηπι καὶ
 σκεύεσι χρυσεῖοις καὶ λιθοκολλήτοις παρ' αὐτοῦ χο-
 ρηγουμένοις τὸ κρᾶμα ἐγχεόντες μετεδίδουν τούτου
 τοῖς συμμύσταις αὐτῶν καὶ συμπαίστορσιν. ἀλλὰ
 15 πάντα καταλέγειν τὰ τοῦ τοιούτου χοροῦ, οἷς συν- B
 θιασώτης καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐτύγγανεν ὦν, πολ-
 λῆς ἂν εἴη λέσχης καὶ ἀηδίας οὐχ ἥμιστα. ἥκει δ'
 ὁ λόγος τὴν τοῦ Βάρδα διηγησόμενος ἀποβίωσιν καὶ
 τὴν τοῦ κρατοῦντος αὐτοῦ καὶ πρὸ τούτων τὴν τοῦ
 20 Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης οἰκείωσιν πρὸς τὸν Μι-
 χαήλ, ὃς ἐκ Μακεδονίας μὲν ἦν, ἔφν δὲ πατέρων 6
 ἀσήμεων καὶ ἀφανῶν, εἰ καὶ τις τῶν τὰ περὶ αὐτοῦ
 ἐξιστορησάντων ἐκ τοῦ τῶν Ἀρσακιδῶν αὐτὸν γέ-
 νους κατάγεσθαι τερατεύεται. τοῦ Κρούμου δέ, τῶν
 25 Βουλγάρων δ' ἦν οὗτος ἀρχηγός, τὴν Ἀδριανούπο-
 λιν κατασχόντος, καὶ οἱ τούτου γεννήτορες αἰχμά-
 λωτοι γεγονότες εἰς τὴν ἐκείνων χώραν μετήχθησαν,
 ἀρτιγενεῖς τοῦτον καὶ ὑπομάζιον φέροντες. τοῦ Κρού- C
 μου δὲ ἀποβεβιωκότος ἤδη ἕτερος τῆς ἀρχῆς τῶν
 30 Βουλγάρων ἐπέληπτο, ὃς πολλάκις ἐν πολέμοις τοῖς
 πρὸς Ῥωμαίους θρασυθεὶς σπονδὰς πρὸς τὸν τότε
 κρατοῦντα Ῥωμαίων πεποίητο, καὶ τοὺς αἰχμαλώ-

τους ἐλευθερῶσαι συνέθετο, καὶ μέντοι καὶ κατὰ τὰς
 συνθήκας πεποίηκεν. ἐφήβου δ' ἦν ἡλικίας τότε
 ἀψάμενος ὁ Βασίλειος. νηπιόθεν μέντοι πολλὰ ση-
 μεῖα γενέσθαι φασὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ προσημαί-
 νοντα, ὧν ἓν ἦν καὶ τὸ ῥηθισόμενον. νῆπιος μὲν ⁵
 ἦν ὁ Βασίλειος, οἱ δὲ τούτου γονεῖς περὶ θέρους ἡσχό-
 ληντο καὶ τὸ νῆπιον ὑπνωττον ὑπὸ τὸν ἥλιον ἔκειτο·

VIII 132 αἰετὸς δὲ πετόμενος πρόσγειος ἡπλωμέναις ταῖς πτέ-
 ρουσι τῷ βρέφει σκιὰν ἐσχεδίαξεν. ἡ δὲ μήτηρ ὥς
 εἶδε τὸν αἰετὸν τῷ παιδί προσεγγίζοντα, ἥρξε τε τὴν ¹⁰
 φωνὴν καὶ προσέειπε τῷ νύμφῃ καὶ λίθοις τὸν αἰετὸν
 ἀπεδίωκε. τῆς δὲ πρὸς τὸ ἔργον χωρησάσης αὐτῆς
 ὁ αἰετὸς προσῆει τῷ βρέφει κοιμωμένῳ, ἐπιτελὼν τὸ
 λειτούργημα. καὶ ἡ μήτηρ πάλιν τε τεθορύβητο καὶ
 αὐτὸν ἀπεδίωκεν. ὥς δὲ πολλάκις τοῦτο ἐγένετο, ¹⁵
 εἰς συναίσθησιν ἦκε καὶ χρηστὸν ὑπέειλφε τὸ πρᾶγ-
 μα οἰώνισμα. ἤδη δὲ αὐτοῦ ὑπερβεβηκότος τὸν
 μείρακα, ὁ πατὴρ μὲν κατέλυσε τὴν ζωὴν, ἡ δὲ μή-
 τηρ αὐτοῦ πρὸς τῇ πενίᾳ καὶ τοῖς τῆς χηρείας κα-
 κοις ἐπέεξετο. ὁ δὲ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων μὴ ²⁰
 εὐπορῶν, ἔγνω μισθῷ πρὸς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν ἐκ-
 δοῦναί τι· καὶ ἄρας ἔρχεται πρὸς τὴν μεγαλόπολιν.
 ὁψίας δὲ τὴν τῆς πόλεως εἰσελθὼν πύλην, ἣ καλεῖ-
 II 164 ται Χρυσεία, παρὰ τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Διομήδους
 κατέλυσεν οὐπω μονῇ τότε τυγχάνοντι· καὶ πεσὼν ²⁵
 ἔξω τοῦ τεμένους κατέδαρθε. νυκτὸς δὲ τῷ τοῦ
 ναοῦ νεωκόρῳ ὄναρ ὁ μάρτυς ἐφίσταται, καὶ τὸν
 βασιλείᾳ ἐντὸς εἰσαγαγεῖν ἐγκелеύεται. ὁ δὲ ἐξελθὼν
 καὶ τὸν Βασίλειον εὐρὼν ἐπὶ ψιλοῦ τοῦ ἐδάφους
 ὑπνωττοντα, φάντασμα εἶναι τὸν ὄνειρον ὑπέειλφε ³⁰
 μάταιον. ὥς δὲ καὶ αὐτῆς τὸ αὐτὸ ἐδόκει ὁ ἅγιος
 ἐγκελεύεσθαι, ὁ δὲ καὶ πάλιν ἐξελθὼν οὐχ ἔτερον

εὗρεν ἢ τὸν Βασίλειον, ὑπέστρεψεν ὑπειληφῶς τὰ
 αὐτά. ἐκ τρίτου τοίνυν ὁ μάρτυς τῷ νεωκόρῳ ἐφί-
 σταται καὶ προτρέπεται αὐτὸν εἰσαγαγεῖν τὸν ἐκτὸς
 κατακείμενον· "οὗτος γάρ ἐστιν" ἔφη "ὁ βασιλεὺς."
 5 ἐξελθὼν οὖν ὁ νεωκόρος ἀνίστησι τὸν Βασίλειον,
 καὶ ξενίζει τοῦτον παρὰ τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ, καὶ με- B
 ταδίδωσιν ὧν εὐπόρει. ἦν δὲ τῷ νεωκόρῳ ὁμαίμων
 τὴν ἱατρικὴν μετιὼν καὶ τῷ Θεοφιλίτῃ ὑπηρετῶν.
 ὁ δὲ Θεοφιλίτῃς οὗτος τῷ Καίσαρι Βάρδα καὶ τῷ
 10 βασιλεῖ Μιχαήλ κατὰ γένος ὀκείωτο, διὰ τὸ τῆς
 ἡλικίας βράχιστον ὑποκοριζόμενος καὶ Θεοφιλίτῃς
 καλούμενος. τούτῳ τοίνυν τῷ ἀδελφῷ ὁ νεωκόρος
 τὸ ἀπόρρητον ἐκκαλύψας ἐνύπνιον ἠξίωσε συστήσαι
 τοῦτόν τιμ τῶν ἀρχόντων εἰς ὑπηρέτησιν. ὁ δὲ τῷ
 15 οἰκείῳ κυρίῳ τοῦτον συνίστησι. πρότερον δὲ τὸ περὶ
 τῆς βασιλείας δι' ὀνειράτων χρησμοδόμημα τῷ Βασι-
 λεῖ ἄνεκάλυψαν ἄμφω τὸ ἀδελφῶ καὶ μεμνησθαι
 σφῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ὄρκοις αὐτὸν προκατέ- C
 λαβον. ἦσθεις οὖν ὁ Θεοφιλίτῃς ἐπὶ τῷ Βασιλείῳ,
 20 ἦν γὰρ εὐειδής τε καὶ εὐμήκης καὶ τὴν χεῖρα γεν-
 ναῖος καὶ περιδέξιος, βαθεῖάν τε τρέφων κόμην καὶ
 ταύτην οὕλην, τοῖς οἰκείοις ἱπποκόμοις τοῦτον ἐπέ-
 στησε· πρωτοστράτορα τοῦτον οἶδεν ὀνομάζειν ἢ
 διάλεκτος ἢ κοινή. ἐξητήθη δὲ καὶ τῷ βασιλεῖ γεν-
 25 ναῖος τις ἱπποκόμος καὶ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύ-
 την εὐφυνῶς διακείμενος. κεκόμεστο γὰρ ποθεν ἵπ-
 πος τῷ βασιλεῖ Μιχαήλ, εἰς πᾶσαν μὲν ἀρετὴν ἵππῳ
 πρέπουσαν ἐπιτήδειος, σκληραύχην δὲ καὶ μὴ ῥα-
 30 λεὺς ἀναβαίνόμενος. τούτου εἰς θέαν ἦκων ὁ βασι-
 λεὺς ἀναβῆναι τιμ τοῦτον ἐπέτρεπεν. πλείονων δ'
 ἐπικεχειροκότων, ἐκεῖνος ἐθρασύνετό τε καὶ ἐγαυρία D
 καὶ τὸν ἀναβαίνοντα ἀπεσείετο. ἐχαλάρουνεν ἐπὶ

τούτοις ὁ βασιλεὺς καὶ ὅτι μὴ ἔχοι ἵπποκόμον περι-
 δέξιον ἤσχαλλε. παρῶν δὲ ὁ Θεοφιλότης ἔχειν εἴ-
 πεν αὐτὸς τοιοῦτον, καὶ "εἰ βούλει" φησί, "βασιλεῦ,
 παρίτω." καὶ ὃς ἐπέτρεψε, καὶ ὁ Βασίλειος μετεκέ-
 κλητο καὶ τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου λαβόμενος καὶ 5
 περιποπνύσας καὶ καταψήσας αὐτὸν κούφως τε
 μετεωρίσας ἑαυτὸν ἐπιβέβηκε καὶ περικαλπάσας μι-
 κρόν, εἴτα καὶ ὅλον αὐτῷ τὸν θνητῆρα ἐνδέδωκε τε
 καὶ ἐξιππάσατο. ἦσθη τούτοις ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν
 Βασίλειον προσελάβετο καὶ τοῖς βασιλικοῖς ἵπποκό- 10
 μοις συνέταξε καὶ προῶν καὶ πρωτοστράτορα τὸν
 ἄνδρα ἐτίμησεν· ἡ ἀξία δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν
 ὠκειωμένων τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐπεδίδου καθ' ἑκάστην
 ἢ περὶ τὸν Βασίλειον τοῦ βασιλέως διάθεσις, καὶ
 τοσοῦτον ὥς καὶ εἰς φθόνον κινῆσαι τὸν Καῖσαρα. 15

7 Ποτὲ δὲ τῆς τοῦ βασιλέως μητρὸς συνεστιωμένης
 ΠΙ 133 τῷ βασιλεῖ ὁ πρωτοστράτωρ εἰσεκλήθη Βασίλειος
 1165 τοῦτο τοῦ βασιλέως κελεύσαντος. καὶ ἡ βασίλισσα
 συνεχῶς αὐτῷ ἐνητένιζε, καὶ ἑώρα τὸν ἄνδρα περι-
 εργότερον, εἴτα καὶ ἀπεφοίβασε τοῦτον εἶναι τὸν 20
 ὀλετῆρα τοῦ γένους αὐτῆς, ἐκ τινῶν σημείων τοῦτο
 γνοῦσα, ὥς ἔλεγε, πάλαι αὐτῇ γνωρισθέντων ἐκ τοῦ
 οἰκείου ἀνδρός. ἀλλὰ τῷ Μιχαὴλ ταῦτα λῆρος ἐδό-
 κει, καὶ οὐδὲν ἀπῆγεν αὐτὸν τῆς εὐνοίας τῆς περὶ
 τὸν Βασίλειον, ἥδη δὲ καὶ παρακοιμώμενον αὐτὸν 25
 προεβάλετο. καὶ τοῦτο δὲ τῆς κατὰ τοῦ Βασιλείου
 βασκανίας ἐπίδοσις τῷ Καίσαρι γέγονε, καὶ ἐπεβού-
 λευε τῷ ἀνδρὶ καὶ παρ' αὐτοῦ ἀντεπεβουλεύετο.
 ἐκστρατείας δὲ κατὰ τῶν τὴν Κρήτην ἐχόντων Ἀγα-
 Β ρηνῶν κηρυχθείσης τῷ Μιχαήλ, ὁ Καῖσαρ πρὸς τὸν 30
 τῆς Θεοτόκου ναὸν τὸν τῶν Ὁδηγῶν κεκλημένον
 ἀπῆλθε, τῇ Θεομήτορι συνταξόμενος, καὶ ἥδη τῷ

θυσιασθηρίῳ αὐτοῦ προσεγγίσαντος ἐξ οὐδεμιᾶς
 ἐμφανοῦς αἰτίας ἢ χλαμύς τῶν ὤμων αὐτοῦ ἐξωλί-
 σθησεν. ὅπερ σημεῖον καὶ τῷ Καίσαρι καὶ τοῖς
 ἰδοῦσιν ἀπαίσιον ἔδοξε. πολλῶν δὲ τὸν βασιλέα
 5 κακίζόντων, ὅτι πᾶσαν ἐνέδωκε τὴν ἐξουσίαν τῷ
 Καίσαρι, ὥστε ἐκείνῳ ἅττα βούλεται πράττειν καὶ
 πολλὰ παρὰ τὸ δέον ποιεῖν, τῇ τῶν ὄνειδῶν ἐνδε-
 λεχείᾳ ἔδοξέ ποτε μικρὸν ἀνανῆψαι τοῦ βαθυτάτου
 κάρου ἐκείνος ὁ ἄβέλτερος ἄνθρωπος, καὶ τινα τῶν C
 10 ὠκονομημένων τῷ Καίσαρι καὶ διωρθοῦντο καὶ ἀνε-
 σκεύαζεν· ὃ τῷ Βάρδᾳ οὐκ ἦν ἀνεκτόν, ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ
 καὶ ἐβαρυνθῆμει. ἐστρατεύσαντος δὲ τοῦ βασιλέως,
 ὡς εἰρηται, καὶ ὁ Καῖσαρ ἐκείνῳ συνεξεστράτευσεν,
 καὶ πυκνὰς κατ' αὐτοῦ τῷ Μιχαήλ ὁ Βασίλειος καὶ οἱ
 15 περὶ ἐκείνῳ πεποίηντο τὰς διαβολάς, καὶ κεκύρωτο
 διὰ ταύτας ἢ κατ' ἐκείνου ἐπιβουλή. πολλὴν δὲ δύ-
 ναμιν περιβεβλημένου τοῦ Καίσαρος, οἱ τὴν ἐπιβου-
 λὴν ἄρτύοντες ἐδειλαίνοντο. πρῶτας δὲ ποτε τοῦ
 Βάρδα ἐκ τῆς οἰκείας σκηνῆς προελθόντος μετὰ λαμ-
 20 πρότητος καὶ δορυφορίας πολλῆς, καὶ τῷ βασιλεῖ D
 προσελθόντος, συγκαθίσαντός τε καὶ συνομιλοῦντος
 αὐτῷ, ὁ Βασίλειος ὀπισθεν αὐτοῦ ἐστηκώς τὴν χεῖρα
 ἐπέσειεν, ἀπειλῶν ὥσπερ τῷ Καίσαρι. ὁ δὲ κατὰ
 τινα χρεῖαν ἑτέραν ἀθρόον ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν
 25 τὴν χεῖρα τοῦ Βασιλείου, καὶ συνελθὼν τὸ δηλούμενον,
 τοῖς ποσὶ τοῦ βασιλέως ἐπέριψεν ἑαυτόν. ὠκνοῦν
 δ' οἱ κατ' αὐτοῦ συνομοσάμενοι τὴν ἐγγείρησιν,
 μέχρ' αὐτὸς ὁ Βασίλειος πρῶτος αὐτῷ τὸ ξίφος
 ἐπήνεγκεν. οὕτω γὰρ καὶ οἱ ἄλλοι ἀναθαρσύναντες
 30 μεληρόν τὸν Βάρδαν περιστάντες συνέκοψαν, καὶ
 τῷ μὲν τοιοῦτον τὸ τέλος τῆς βιοτῆς συνεκύρυσεν.
 ὁ δὲ γε βασιλεὺς τῆς ἐστρατείας ἀφέντος, εἰς τὸ

Βυζάντιον ἐπανεξέυξε, καὶ ζεύγνυσιν τῷ Βασιλείῳ
 Εὐδοκίαν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰγκηρος, ἣτις αὐτῷ τῷ
 ΠΙΙ166 κρατοῦντι πρόφην ἐπαλλακεύετο· εἶτα καὶ βασιλέα
 τοῦτον ἀνεῖπεν αὐτὸς ἐν τῇ μεγάλῃ παραγενόμενος
 ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τοῦ πατριάρχου Φωτίου περιθεῖς 5
 αὐτῷ τὸ διάδημα. τίκεται δὲ τῷ Βασιλείῳ ἐκ τῆς
 Εὐδοκίας παιδίον ἄρρεν ὁ Λέων, ὃ τοῦ Μιχαήλ
 μᾶλλον εἶναι ἐλέγετο, ὥς ἐγκύνου τῆς Εὐδοκίας οὐ-
 σης ὅτε τῷ Βασιλείῳ συνώκιστο. ἱππηλασίαις δὲ
 καὶ συμποσίοις ἀεὶ σχολάζων ὁ Μιχαήλ καὶ συνεχῶς 10
 μεθυσκόμενος καὶ τῶν φρενῶν ἐξιστάμενος, ἃς οὐδὲ
 νήφων ἔρρωτο, εἰς φόνον ἑαυτοῦ τὸν Βασίλειον ἐξη-
 ρέθισεν. ἐκ γὰρ ἵππων ἀγῶνος ἐν τῷ ἀγίῳ Μά-
 μαντι τελεσθέντος, ἐν ᾧ αὐτὸς ἡνιόχησε καὶ οἱ
 W III 134 μεριστᾶνες αὐτοῦ καὶ νενίκηκην, ἐπὶ δειπνον 15
 ἀνακλιθέντος συνανεκλίνετο καὶ ὁ Βασίλειος καὶ ἡ
 Β Εὐδοκία. Βασιλικῖνος δέ τις τῆς βασιλείου τριήρους
 πρόφην ἐρέτης ὢν, διὰ δὲ σώματος ὡραιότητα προσ-
 ληφθεὶς παρὰ τοῦ κρατοῦντος καὶ τούτῳ οἰκειωθεὶς,
 παρεστὼς τότε δειπνοῦντι τῷ βασιλεῖ ἐξεθείαζεν 20
 αὐτόν, ὥς εὐφυῶς ἄγαν καὶ ἐντέχνως ἡνιοχῆσαντα.
 ὁ δέ, ἥδη γὰρ ἡκρατίσατο καὶ τὸν νοῦν ἐκτεθόλωτο,
 ἡσθεὶς τοῖς ἐπαίνοις, ἐδίδου αὐτῷ τὰ φοινικόχροα
 πέδιλα καὶ προσέταττεν ὑποδήσασθαι καὶ βασιλέα
 ἀνεῖπε. τοῦ δὲ εὐλαβουμένου καὶ πρὸς τὸν Βασί- 25
 λειον ἐνορῶντος, ὁ βασιλεὺς ἐχαλέπαινε. ὁ δὲ Βα-
 σίλειος ἐνένευσεν αὐτῷ πεισθῆναι καὶ ὑποδήσασθαι·
 καὶ ὅς λαβὼν ὑπεδήσατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ Βασι-
 C λείῳ ἔφην χολούμενος· “τούτῳ μᾶλλον ἢ σοὶ τὰ τῆς
 βασιλείας παρὰσῆμα ἐπεοίκασιν. ἢ οὐκ ἔξεστί μοι, 30
 ὥς σὲ βασιλέα πεποίηκα, ποιῆσαι καὶ ἕτερον;” ἐν-
 τεῦθεν δεδοικὼς ὁ Βασίλειος καὶ περὶ τῇ βασιλείᾳ

καὶ τῇ ζωῇ δοῦσαι πρὸ τοῦ παθεῖν ἐμελέτησεν, ἐτέ-
 ροις τε τὸ μελέτημα κοινωσάμενος, ἐπεὶ αὐτῷ ἐν
 δαίμνῳ ἀκρατοποσίαις χρησάμενος ὁ Μιχαὴλ ἤδη
 κενάρωτο, καὶ τῷ ἑαυτοῦ κοιτῶνι ἐν τοῖς κατὰ τὸν
 5 ἅγιον Μάμαντα βασιλείοις χειραγωγούμενος ἀνεκέ-
 κλιτο καὶ ὑπὸ βαθυτάτῳ κατείληπτο, πρῶτον μὲν
 ἐξιών ὁ Βασίλειος τὰ κλεῖθρα τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶ-
 νος κατέαξεν, ἵνα μὴ κλείσθαι τὰς θύρας οἱ περὶ τὸν
 κοιτῶνα στρεφόμενοι δύναιντο, εἴτα καὶ τοὺς συνω-
 10 μότας παραλαβὼν ἄπεισι. τῶν δὲ προκοιτούντων Δ
 ὀλίγων ὄντων καὶ κωλύειν ἐπιχειρούντων, θόρυβος
 ἦρθη, καὶ διυπνίσθη ὁ βασιλεύς. εἰσελθόντος δέ
 τινος τῶν σὺν τῷ Βασιλείῳ καὶ τὸ ξίφος ἠρότος
 κατὰ τοῦ Μιχαήλ, ἐκεῖνος τὰς χεῖρας ἤρε, καὶ ἄμφω
 15 ταύτας ὁ ξιφηφόρος πλήξας ἀπέκοψε, καὶ ὑπέστρεψε
 πρὸς τοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μὴ φυγεῖν οἷός τε ὢν
 ἀκροσφαλῶς ἐκ τοῦ οἴνου βαίνων καὶ τῇ μέτῃ συμ-
 ποδιζόμενος, ἐκεῖτο δεινῶς ἀπολοφυρόμενος, καὶ τις
 ἕτερος τῶν περὶ τὸν Βασίλειον ἔτι ζῶντα τοῦτου
 20 ἰδὼν εἰσεπήδησε, καὶ κατὰ τῶν στέρνων αὐτοῦ τὸ
 ξίφος ὠθήσας ἐπὶ τὴν γαστέρα τοῦτο προήνεγκεν,
 ὥς ἐκπεσεῖν αὐτῆς καὶ τὰ ἔγκατα.

Τῷ μὲν οὖν Μιχαὴλ οὕτως ἐπιλέλοιπε τὸ βιώ- 8
 σιμον ἀξίως τῆς αὐτοῦ βιοτῆς. ὁ δὲ Βασίλειος αὐ-^{PII167}
 25 τίκα εἰς τὰ βασίλεια παρεγένετο, καὶ τούτων γενό-
 μενος ἐγκρατῆς ἔπεμψε τῶν τοῦ κοιτῶνός τινα κη-
 δεῦσαι τὸν Μιχαήλ. ὃς ἀπελθὼν εὗρε τὸν δαίλιον
 ἵππου ἐγκεκορδυλημένον σαγίσματι, καὶ ἀπαγαγὼν
 αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ τῆς Χρυσοπόλεως ἔθαψεν. ὃς σὺν
 30 τῇ μητρὶ μὲν ἐβασίλευσεν ἔτη δέκα καὶ τέσσαρα, ἐν
 δ' ἐπὶ δέκα ἤρξε μόνος αὐτός. ἤδη δὲ τῆς βασιλείας
 δραξάμενος ὁ Βασίλειος καὶ παρὰ πάντων αὐτοκρα-

τωρ ἀναρρηθῆις, τοὺς βασιλικοὺς παρόντων τῶν τῆς
 συγκλήτου λογάδων ἀνέφξε θησαυρούς, ἐν οἷς οὐ-
 δὲν ἕτερον εὔρητο ἢ μόνα χρυσίου κεντηνάρια τρία.
 B βουλῆς οὖν προτεθείσης ἐψηφιστο παρὰ πάντων τοὺς
 ἐξ οὐδεμιᾶς χρήματα λαβόντας εὐλόγου λαβῆς ἀνα- 5
 διδόναι ταῦτα ἢ τό γε δὴ μετριώτερον τὰ ἡμίση. καὶ
 ἀκολουθῶς τῇ ψήφῳ τὰ ἡμίση ἐπράττετο, καὶ οὐ
 μείω τριακοσίων ἐντεῦθεν κεντηναρίων τὸ ταμείον
 τὸ βασιλικὸν εἰσωδίασεν. εἰς δὲ τὴν μεγάλην ἐκκλη-
 σίαν ἐν ἑορτῇ ἀπελθὼν, ὁ Βασίλειος καὶ τῆς ἀναι- 10
 μάκτου θυσίας μετασχεῖν βουλευθεῖς, ἐκωλύθη παρὰ
 τοῦ πατριάρχου Φωτίου, ἀνδροφόνον ἀποκαλοῦντος
 αὐτόν. ὀργισθεὶς οὖν διὰ τοῦτο σύνοδον συνήθροισε
 καὶ τὸν Φώτιον τῆς ἐκκλησίας ἐξώθησεν, ὥς τάχα
 παρανόμως τοῦ Ἰγνατίου κατασπασθέντος τοῦ θρό- 15
 νου τοῦ ἀρχιερατικοῦ παρὰ Βάρδα τοῦ Καίσαρος,
 WH135 καὶ αὐτοῦ μὴ κανονικῶς ἐκείνου ζῶντος τοῦ θάκου
 C τοῦ θεοῦ ἐπιβατεύσαντος, Πάτροκλον τοῦτο πρό-
 φασιν προβαλλόμενος. ἀνάγει γοῦν πάλιν εἰς τὴν
 τῆς ἀρχιερωσύνης περιωπὴν τὸν θεῖον Ἰγνάτιον. 20
 ἄρτι δὲ τῶν σκήπτρων ἐπειλημμένου αὐτοῦ ἀνταί-
 ρουσιν αὐτῷ χεῖρα τῶν πατρικίων τινὲς Γεώργιος καὶ
 Συμβάτιος, οἳ καὶ ληφθέντες ταῖς εἰς σῶμα ποιναῖς
 ἐκολάσθησαν. ἔστειψε δὲ βασιλεῖς Κωνσταντῖνον καὶ
 Λέοντα τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, μετέπειτα δὲ καὶ τὸν τρί- 25
 τον Ἀλέξανδρον. τὸν δὲ τέταρτον Στέφανον πατρι-
 ἀρχην βουλόμενος προχειρίσασθαι, νεώτατον ὄντα
 τότε, τῷ κλήρῳ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καταριθμεῖ.
 τὰς δὲ γε θυγατέρας αὐτοῦ τέσσαρας οὕσας τῇ βα-
 σιλικῇ μονῇ τῆς ἀγίας Εὐφημίας κατέταξε. κατὰ δὲ 30
 D τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγαρηνῶν ἐκστρατεύσας ἡττήθη,
 καὶ πολλοὶ μὲν ἔπεσον, καὶ ἑάλω δ' αὖ καὶ αὐτός, εἰ

μὴ ὁ Ἀβάστακτος Θεοφύλακτος ὁ πατὴρ τοῦ μετὰ
 ταῦτα βασιλεύσαντος τοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ Λακαπηνοῦ
 αὐτὸν διεσώσατο. ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν μεγαλόπο-
 λιν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Χριστοφόρον κατὰ τῶν Ἀγα-
 5 ρηνῶν εἰς τὴν Κρήτην ἐκπέμπομεν· ὃς συμβαλὼν
 αὐτοῖς καὶ τρεψάμενος τὸ θράσος σφῶν ἐταπείνωσεν.
 ἐξεστράτευσεν δὲ καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ ἑῷ μοίρᾳ
 Ἀγαρηνῶν ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος καὶ κατὰ τῶν
 Μανιχαίων ὧν ἐξῆρχεν ὁ Χρυσόχειρ καλούμενος,
 10 καὶ φρούριά τινα κατασχὼν καὶ λείαν ἐλάσας ἐπε-
 χείρησε μὲν πολιορκῆσαι καὶ τὴν Τεφρικὴν τὴν αὐ-
 τῶν μητροπόλιν, γνούς δὲ ταύτην καὶ προσεδρείας
 δεομένην πολλῆς καὶ ἄλλως δυσάλωτον, ἄρας ἐκεῖ-ΠΗ168
 θεν ἀπήει· καὶ τὸν Εὐφράτην εὐρὼν πολὺν ῥέοντα,
 15 ζεύξας τοῦτον ναυσὶ διεπέρασεν, καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ
 ληισάμενος, καὶ φρούρια ἑλὼν ἕτερα, καὶ τοῖς μὲν τῶν
 βαρβάρων σπεισάμενος, τοὺς δὲ προσκεχωρηκότας
 αὐτῷ δεξάμενος, εἰς τὴν τῶν πόλεων προκαθημέ-
 νην ἐπανελήλυθε, καὶ διὰ μέσης θριαμβεύσας τῆς
 20 πόλεως εἰς τὰ βασίλεια ἐπανῆκεν. ὁ δὲ τῶν Μανι-
 χαίων προεστηκὼς ὁ Χρυσόχειρ κατὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν
 ἐπήει χωρῶν, καὶ αὐτὰς ἐληίζετο. στέλλει τοίνυν
 ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ τὸν δομέστικον τῶν σχολῶν.
 ὅτι δὲ μὴ ἀξιόχρεων ἐπήγετο δύναμιν, κατὰ συστά-
 25 δην αὐτῷ συμβαλεῖν οὐκ ἔκρινε δεῖν. ὅπῃ δὲ παρεί-
 κοι, τοῖς αὐτοῦ συμπλεκόμενος σκιδναμένοις καὶ
 ποιουμένοις καταδρομαῖς ἐκάκου αὐτοὺς καὶ οὐκ Β
 ἄδεως εἰα ποιεῖσθαι τὰς ἐκδρομαῖς καὶ τὰς λεηλασίας.
 διὸ καὶ ἦν ἤδη ἰσχυρὸς λαβεῖν λείαν ὁ Χρυσόχειρ
 30 ἐπαγόμενος, οἷκαδε ἐπανεστρεφεν. ὁ δὲ δομέστικος
 τῶν σχολῶν δύο στρατηγοὺς ἐντείλατο παρῆπεσθαι
 οἱ μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς ταγμάτων καὶ μὴ εἶν τοὺς

βαρβάρους σκίδνασθαι καὶ λεηλατεῖν. ἐσπέρας δὲ
 τοῦ μὲν Χρυσόχειρος καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀνλισαμέ-
 νων ἐν ὑπώρειά, τῶν δὲ Ῥωμαίων τὰ μετέωρα προ-
 κατειληφόντων, ἕρις ἐνέπεσε περὶ πρωτείων καὶ τοῦ
 τίνες ἂν εἶεν ἀγαθοὶ μᾶλλον τὴν ἰσχὺν τοῖς ἀμφοῖν 5
 τῶν στρατηγῶν στρατιώταις. ὥς δ' ἕκαστοι ἑαυτοὺς
 κρειττονεῦν τῶν ἄλλων ἐμεγαλύνουσι, εἰς τις λῦ-
 σαι τὴν ἔριν σφίσι βουλόμενος "ἵνα τί μάτην" φησί
 C "συστρατιῶται θρασυνόμεθα, ἐνὸν μὴ λόγοις, ἀλλ'
 ἔργοις ἄρτι φανῆναι, τίνες ἄνδρες εἰσὶν ἀγαθοὶ τῶν 10
 πολεμίων παρόντων; ἔδοξεν οὖν ἡ βουλή τοῦ ἀν-
 δρὸς ἀγαθὴ καὶ αὐτίκα τοῖς πολεμίοις ἐπέθεντο. οἱ
 δὲ τῷ αἰφνιδίῳ καταπλαγέντες νῶτα τοῖς βάλλουσιν
 ἔτρεψαν, καὶ τῆς διώξεως ἐπὶ πολὺ γενομένης κατε-
 στρώθη τὸ μεταξὺ πεδίου νεκροῖς, καὶ αὐτοὺς δὲ ὁ 15
 Χρυσόχειρ ἔπεσε τότε, καὶ πολλοὶ δ' ἐξωργήθησαν,
 καὶ τῷ βασιλεῖ ἐστάλησαν δέσμιοι, καὶ αὐτὴ δ' ἡ
 κεφαλὴ τοῦ Χρυσόχειρος. Ἰγνατίου δὲ τοῦ πατριάρ-
 χου μεταστάντος εἰς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, ὃς ἔνδεκα
 ἔτη τὰ πάντα τοὺς τῆς ἐκκλησίας ἰθύνεν οἶακας, ὁ 20
 Φώτιος τὸ δεύτερον παρὰ τοῦ Βασιλείου εἰς τὸν τῆς
 D ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγεται. ἐπιβουλὴ δὲ συ-
 WIII 136 σκευαζομένη κατὰ τοῦ βασιλέως οὐκ ἔλαθεν. ὅθεν ὁ
 μὲν ἐξάρχων αὐτῆς Ῥωμανὸς ὁ Κουρκουᾶς ἐξεκώπη
 τὰ ὄμματα, οἱ δὲ τούτῳ συνομοσάμενοι αἰκισθέντες 25
 καὶ καρέντες τὴν τρίχωσιν ὑπερορίαν κατεδικά-
 σθησαν.

9 "Ἦδη δὲ τοῦ ἔαρος ἀναλάμποντος ἐκστρατεύει
 κατὰ τῆς Συρίας τὸν ἕνα τῶν υἱῶν τὸν Κωνσταν-
 τῖνον ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ εἶλε τῶν φρουρίων 30
 τινά, ἐνιοὶ δὲ προσεχώρησαν αὐτῷ διὰ τὴν τῶν
 ἄλλων ἄλωσιν δειλιάσαντες. εἴτα τῇ Γερμανικῇ

προσβάλλει, καὶ τὰ προάστεια δηώσας αὐτῆς ἀφί-
 κτο πρὸς πόλιν τὴν Ἀδαταν, καὶ ταύτην ἐπολιορκεῖ.
 ὀλιγόρως δὲ πρὸς τὴν πολιορκίαν διακειμένων τῶν
 πολιτῶν αὐτῆς ἤρετο αὐτοὺς ὁ Βασίλειος ὅτῳ πεποι-
 5 θότες οὐ προσέρχονται οἱ, ἥδη τῆς πόλεως ἀλίσκο- PII169
 μένης. καὶ τις τῶν χρόνῳ προβεβηκότων φησὶν ἀκρι-
 βῶς εἰδέναι ὥς οὐχ ὑπὸ σοῦ πέπρωται τὴν πόλιν
 ἁλῶναι νυνί, ἀλλ' ὑφ' ἐτέρου τῶν ἐξ ὁσφύος κατα-
 γομένων τῆς σῆς Κωνσταντίνου τὴν κλῆσιν. τοῦ
 10 δὲ βασιλέως τὸν υἱὸν ἐπιδείξαντος, καὶ "οὗτος ὁ
 Κωνσταντῖνός ἐστι" φήσαντος, ὁ γηραιὸς ἐκεῖνος
 "οὐχ οὗτος" εἶπεν "ὁ Κωνσταντῖνός ἐστιν, ὑφ' οὗ
 ἡμῶν ἡ πόλις ἀλώσεται, ἕτερος δὲ τις τῶν ἀπογόνων
 τῶν σῶν. μηνίσας οὖν ἐπὶ τοῖς τοῦ πρεσβύτου προ-
 15 μαντεύμασιν ὁ Βασίλειος, κραταιότερον τῇ πολιορκίᾳ
 ἐπέθετο. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἦννε, καὶ ψῦχος δὲ γερονὸς
 ἐλύπει σφόδρα τὸ στράτευμα, τὴν πολιορκίαν λιπὼν
 ἐπανόδου ἐμέμνητο, τοὺς αἰχμαλώτους ἀναιρεθῆναι
 προστάξας, ἵνα μὴ φυλακῆς δέωνται ἢ τι νεωτερί- B
 20 σωσιν ἀδείας λαβόμενοι. οἱ δ' ἐκ Ταρσοῦ καὶ Με-
 λιτηνῆς Ἀγαρηνοὶ τὰς Ῥωμαϊκὰς κατέτρεχον χώρας,
 οἷς ἀντεπιὼν ὁ στρατηλάτης Ἀνδρέας τὰς ὁρμὰς
 αὐτῶν ἀνέκοπτεν. ἐπιστείλαντος δὲ αὐτῷ τοῦ ἀμυρᾶ
 τῆς Ταρσοῦ ὥς "οὐδὲν σε ὁ τῆς Μαρίας υἱὸς ὀνή-
 25 σει κατὰ σοῦ ἐπιόντος μου", ἐκεῖνος τὴν βλάβῃ-
 μον ἐπιστολὴν εἰκόνας τῆς θεομήτορος ἐξηρτήσατο,
 "ἀνταπόδος τῷ ἀλαζόνι" λέγων "ὧ δέσποινα, τοῦ
 φρουράματος τὰ ἐπίχειρα." καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐχώρει
 κατὰ τοῦ βλασφημῆσαντος, καὶ μάχης κροτηθείσης
 30 τρέπονται οἱ πολέμοι, καὶ γίνεται τούτων φόνος
 πολὺς, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἀμυρᾶς ἀποσφάττεται, με-
 τρίων διαφνυγόντων τινῶν. φθονηθεὶς δὲ ὁ στρα- C

τηλάνη διεβέβλητο ὡς δυνάμενος καὶ τὴν Ταρσὸν
 ἐξελθεῖν οὐκ ἠθέλησε. διὸ ἀφαιρεῖται μὲν τὴν ἀρ-
 χὴν ὁ βασιλεὺς ἀπ' αὐτοῦ, δίδωσι δὲ ταύτην τῷ
 Στυπυωῇ, ἐπαγγελλομένῳ καὶ τὴν Ταρσὸν ἐκ-
 πορθῆσαι καὶ ἄλλα πλείω κατωρθωκέναι νεανιεν-
 μένῳ· ὃς οὐ μόνον ὦν ἡὔχει οὐδὲν κατωρθώκει,
 ἀλλὰ καὶ δυστυχῆματι περιπέπτωκεν ἐξ ἀμελείας
 καὶ ἀπερισκέπτου σκηνώσεως. γνόντες γὰρ οἱ βάρ-
 βαροι τὸ ἐκείνου στρατόπεδον ἀφυλάκτως ἔχον,
 νυκτὸς αὐτῷ ἐπιτίθενται καὶ ἀναιροῦσι πολλούς, οἱ
 πλείους δὲ ὑπ' ἀλλήλων συμπατούμενοι διεφθεί-
 ροντο, καὶ οὕτως ὑπερῆσχον οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος. ἀλλὰ
 1) τὰ μὲν ἔφα τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον, χειρόνως δὲ
 διέκειντο τὰ ἱσπέρια. ἦ τε γὰρ τοῖς Ῥωμαίων βα-
 σιλεῦσιν ὁλόκος Ἰταλία καὶ τὰ πλείστα τῆς Σικε-
 λίας ὁμόφορα τοῖς Καρχηδονίοις ἐπὶ τῆς βασιλείας
 τοῦ Μιχαῆλ γυρόντων, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλα τῶν
 ἰσθμῶν πλείονα. στόλον γὰρ ἐξαγνίσαντες οἱ ἐκ
 Καρχηδόνος Ἑλληνικοὶ πολλὰ μὲν εἶλον πολίσματα,
 τόλως δ' ἐπολιορκούν καὶ τὸ Ῥαυσίον. στέλλουσιν οὖν
 εἰς τὸ Ῥαυσίον πρεσβύαν πρὸς τὸν βασιλέα Βα-
 σίλειον, δευκοῦσαν παρ' αὐτοῦ ἐξαγοράμενην, καὶ
 ὡς ἐκείνῳ αὐτοῖς πολεμιστηρίους τῆς ἐκπέτασεν,
 ὡς ἐκείνην ἐρεῖται μεθότις οἱ πολιορκούτες Ἑλ-
 ληνικοὶ ἀσπαστες τῆς πολιορκίας τοῦ Ῥαυσίου τῇ
 2) Καρχηδονίᾳ προσβάντων, καὶ τὸ ἔσθι τῆς Βάρης
 παρακείμεν. καὶ ταύτῃ Καρχηδονίᾳ ὁμογενῶν πόλιν τῆς
 Καρχηδονίας ἐκκαταστήσαν. γινώσκοντες δὲ καὶ τὰ ἱσπε-
 ρία, καὶ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ταύτων, ὡς εἰρηται,
 3) καὶ τὰς πόλεις, τὸ γινώσκοντες κατὰ τὸ Ῥαυσίον, καὶ ὅτι
 4) τῇ ἐκ βασιλείας συμμάχων δεδιωκτες οἱ πολέμιοι
 τῆς πολιορκίας ὑπερῆσαν, προσβάντων καὶ αὐτῶν

συμμαχίαν αἰτοῦντες καὶ ἑαυτοὺς τῇ τῶν Ῥωμαίων
 ἡγεμονίᾳ ὑποτιθέμενοι. καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν πρεσ-
 βείαν προσήκατο καὶ ἐπεκούρησε τοῖς αἰτήσασι διὰ
 τε τοῦ προειρημένου στόλου καὶ διὰ τοῦ τῶν Φράγ-
 5 γων ῥηγός. ἐπέστειλε γὰρ ἐκεῖνω συλλαβέσθαι τοῦ
 κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν πολέμου τῷ τῶν Ῥωμαίων
 στρατεύματι, ὅφ' ὧν ἡ τῶν Ἀγαρηνῶν κατεπολε-
 μήθη στρατιὰ καὶ ὁ ἀρχηγός αὐτῶν ἐάλω Σουλδά-
 νος καλούμενος, ὃν ὁ ῥῆξ τῶν Φράγγων ἐν Καπύῃ
 10 ἀπήγαγεν. ὅπῃ δύο διατρίψας ἐνιαυτοὺς οὐκ ὤφθη Β
 παρὰ του μειδιάσας οὐδέποτε, ὥστε τὸν ῥῆγα θαν-
 μάξειν καὶ εἴ τις ἀπαγγείλῃεν αὐτῷ γελῶντα τὸν
 βάρβαρον, δώσειν τι ἐπαγγέλλεσθαι τῆς ἀγγελίας
 μισθόν. εἶπεν οὖν τίς ποτε ἰδεῖν τὸν Σουλδάνον
 15 γελῶσαντα. καλέσας οὖν τὸν βάρβαρον ὁ ῥῆξ τὴν
 αἰτίαν τοῦ γέλωτος ἤρετο. ὁ δὲ τροχὸν εἶπεν ἀμά-
 ξης ὀρεῶν, οὗ τὸ μὲν πρόσγειον ἦν, τὸ δ' ἦρτο με-
 τέωρον, εἶτα τὸ μὲν μετέωρον κατήκτο πρὸς γῆν,
 τὸ δὲ πρόσγειον μετεώριστο. "οὕτω δ' εἰκάσας καὶ
 20 τὰ ἀνθρώπινα πράγματα κινεῖσθαι καὶ μεταφέρε-
 σθαι ἐξεγέλασα, λογισάμενος ὡς οὐκ ἀδύνατον οὕτω
 διατεθῆναι καὶ τὰ κατ' ἑμαυτόν, καὶ ὥσπερ ἐξ ὕψους
 κατηνέχθην εἰς ταπεινότητα, οὕτως αὐτὸς ἴσως ἐκ
 χθαμαλότητος εἰς ὕψος ἐπαρθῆναι καὶ γενέσθαι C
 25 μετάρσιος." ταῦτα μὲν εἶπεν ἐκεῖνος. ὁ δὲ ῥῆξ καὶ
 τὴν τῶν λόγων ἀλήθειαν εἰς νοῦν εἰληφώς καὶ τὸν
 Σουλδάνον τῆς μεταβολῆς κατοικτείας ᾤκειώσατό
 τε αὐτόν καὶ παρησίας μετέδωκε, καὶ συνετὸν τὸν
 ἄνδρα οἰόμενος, ἐκοινώνει καὶ βουλευμάτων αὐτῷ.
 30 ὁ δὲ περιέργως ὦν δόλῳ τὸν ῥῆγα μετέρχεται. ὁ μὲν
 γὰρ ῥῆξ τὴν τε Καπύην καὶ τὴν Βενεβενδὸν τὰς
 πόλεις νέον κτησάμενος, ἐδεδοίκει περὶ αὐταῖς μῆ-

ποτε τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιήσωνται. ὁ δὲ βάρβα-
 ρος ἐκεῖνος τοῦτ' ἐγνωκὼς πρόσσεισι τῷ ῥήγῳ καὶ
 φησιν "εἰ βούλει σοι τὴν τῶν πόλεων τούτων ἀρ-
 χὴν βεβαίαν προσεῖναι, τοὺς λογιμωτέρους τῶν ἐν
 D αὐταῖς μετάργαγε ἀλλαχοῦ, καὶ οὐκέτι τὸ πλήθος 5
 καθ' ἑαυτὸ γεγονὸς οὐδὲν φρονήσει νεώτερον." συν-
 οίσουσιν οὖν τὴν συμβουλὴν ὃ ῥῆξ οἰήθεις ἔθετο
 τῷ σκοπῷ, καὶ ἀσυμφανῶς δεσμὰ ἐχαλκεύοντο. εἴτα
 καὶ τοῖς ἐξόχοις τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ὠμίλει ὁ πο-
 νηρὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, καὶ ὥσπερ φιλικώτερον προσ- 10
 εφέρετο καὶ ἐν ἀπορρήτοις λέγει αὐτοῖς ὥς ὃ ῥῆξ
 βούλεται τοὺς ἀξιολογωτέρους τῶν πολιτῶν ὑπὸ
 δεσμοῖς ποιησάμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν μετα-
 γαγεῖν, καὶ πίστει, ἔφη, τῶν λόγων τὸ τὰς σιδη-
 ρέας ἀλύσεις χαλκεύειν καὶ χειροπέδας καὶ ἄλλα 15
 δεσμὰ. τοῦτο τοίνυν ἐκεῖνοι ἀληθὲς εὐρηκότες, ἐν-
 νοεῖν αὐτοῖς αὐτὸν ὑπειλήφασιν, καὶ ἐξεληθόντι πρὸς
 ΠΗ171 κτυνηγέσιον τῷ ῥήγῳ τὰς πύλας τῶν πόλεων ἐπεξύ-
 γωσαν, καὶ οὐκέτι τοῦτον ἐντὸς εἰσεδέξαντο. καὶ ὁ
 μὲν ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόν, ὃ δὲ Σουλδάνος παρὰ 20
 τῶν πολιτῶν ἐκείνων ἀντιμισθίαν εὔρατο τὴν ἐλευ-
 θερίαν. ἀπελθὼν οὖν καὶ τὴν προτέραν ἀρχὴν αὐ-
 θις κατακτησάμενος, ἐκστρατεύει κατὰ τῶν εἰρημέ-
 νων πόλεων τῆς τε Καπύης καὶ τῆς Βενεβενδου.
 οἱ δὲ τῇ πολιορκίᾳ πιεζόμενοι στέλλουσι πρὸς τὸν 25
 ῥῆγα, συγγνωμονῆσαι σφίσι καὶ συμμαχῆσαι θερ-
 μῶς ἔξαιτούμενοι. ὥς δ' ἐκεῖνος τὴν πρεσβείαν οὐ
 προσήκατο, ἐπιχαίρειν εἰπὼν τῇ ἀπωλείᾳ αὐτῶν,
 πρὸς τὸν βασιλέα Βασίλειον ἑτέραν πρεσβείαν ἐστάλ-
 κασι, παρακαλοῦντες ἐπαρῆξαι αὐτοῖς κινδυνεύουσι. 30
 B καὶ ὃς ὑπέσχετο, καὶ ὁ πρεσβευτῆς ἐπανήει, θαρ-
 ρεῖν παρεγγυήσων τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ. ἐάλω δ'

ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ μαθὼν ὁ Σουλδάνος ὅπῃ III 138
 τε ἦν καὶ οἷα κομίζει τοῖς ἄστοις εὐαγγέλια, φησὶ
 πρὸς αὐτόν "εἰ ζῆν ἐθέλεις, ἀπαγορεύσαι τὸν βα-
 σιλέα τὴν συμμαχίαν τοῖς πέμψασί σε ἀπάγγελτον ἐκ
 5 τοῦ τείχους προκύπτουσιν· εἰ γὰρ μὴ οὕτω ποιή-
 σεις, ἴσθι αὐτίκα δὴ τεθνηξόμενος. ὁ δὲ συνέθετο
 ποιῆσειν ὥς ἐνετέλλετο, καὶ στὰς πρὸ τοῦ τείχους
 δέσμιος κατεχόμενος ἔφη καὶ τὴν πρεσβείαν ἀνύσαι
 καὶ ἥξειν ὅσον ἦδη ἐκ βασιλέως βοήθειαν· καὶ ὁ
 10 μὲν ταῦτα λέγων τοῖς ξίφεσι κατετέμνητο. ὁ δὲ
 Σουλδάνος τὴν τῆς πόλεως ἀπελπίσας ἄλωσιν, ὑπε-
 χώρησε. καὶ ὁ τῆς Ταρσοῦ δὲ ἀμνηρᾶς Ἑσμὰν μετὰ
 πλοίων μεγάλων, ἃ κοινμπάρια τοῖς ἐκ τῆς Ἄγαρ C
 ὠνόμασται, τῇ πόλει τοῦ Εὐρίπου προσέβαλεν·
 15 ἦνυσε δὲ οὐδέν, ἀλλ' αὐτός τε ἀπώλετο καιρίως
 πληγείς καὶ τὸ πλεόν τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ. ἀλλὰ
 μέντοι καὶ ὁ τῆς Κρήτης κρατῶν Σαήτ ὁ Ἀπόχαψ
 ἕτερον στόλον ἐτοιμασάμενος Φώτιόν τινα δραστή-
 ριον ἄνδρα τούτῳ ἐπέστησεν, ὃς τὰ τε παράλια τοῦ
 20 Αἰγαίου καὶ τὰς νήσους ἐκάκον. ὃ συναντήσας ὁ
 τῶν Ῥωμαίων στόλος, οὗ ναύαρχος ἦν ὁ τῶν πλωί-
 μων δρουγγάριος ὁ πατρίκιος Νικήτας ὁ Ὁρορύφας,
 πολλὰς μὲν τῶν πολεμίων νεῶν τῷ ὕγρῳ πυρὶ ἀπε-
 τέφρωσε καὶ τοὺς ταύταις ἐμπλέοντας, πολλοὺς δὲ
 25 μαχαίρας ἔθετο ἔργον καὶ πλείους ὑποβρυχίους
 ἐποίησεν. ὅσοι δὲ τὸν πολυειδῆ τοῦτον ἐφυγον
 κίνδυνον, αἰσχυρῶς ἀποδράντες ἐσώθησαν. οὐκ ἡγά- D
 πων μέντοι σωζόμενοι· πειρατικὰς δὲ νῆας ἐτοιμα-
 σάμενοι τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς ἐκεῖ κατέτρεχον
 30 νήσους. ἀλλ' αὖθις αὐτοῖς ὁ ῥηθίς τοῦ στόλου
 δρουγγάριος ἔπεισι· τῷ γὰρ λιμένι προσορμίσας τῶν
 Κεγχρεῶν, καὶ τὰ πολέμια πλοῖα περὶ Μεθώνην καὶ

Πύλον καὶ Πάτρας ἐμφιλοχωρεῖν ἐγνωκώς, διὰ τοῦ κατὰ Κόρινθον ἰσθμοῦ ταχέως διαγαγὼν τὰς τριήρεις ἐν τῇ ξηρᾷ ἐπιτίθεται τοῖς πολεμίοις ἀνωσιτί, καὶ τῷ ἀνελπίστῳ ἐκπεπληγμένων αὐτῶν τὰς μὲν τῶν ληστρικῶν νηῶν ἐπυρπόλησε, τὰς δὲ καὶ αὐ-⁵ τάνδρους κατέδυσε, καὶ αὐτοῦ τῶν πολεμίων ἐξηγουμένου Φωτίου ἀναιρεθέντος. οὕτω μὲν οὖν καὶ ὁ τῶν Κρητῶν ἀπώλετο στόλος.

10 Ἐξ Ἀφρικῆς δ' ἔτεραι νῆες αὐθις ἐξήκοντα παμ-
 ΠΗ172μεγέθεις ἐξώρμησαν, καὶ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίους καὶ αὐ-¹⁰
 ται ἐλυμαίνοντο, καὶ μέχρι Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου προήλθοσαν. στέλλεται τοῖνυν ναυτικὸν κατ' αὐτῶν, ναυαρχοῦντα τὸν Νάσσαρ ἔχον. πολλῶν δ' ἐκ τῶν περὶ τὴν εἰρεσίαν πονούντων ἀποδρασάν-
 των, αἱ τριήρεις ἦσαν ἡμίκενοι· διὸ καὶ ὁ ναύαρχ-¹⁵
 ος οὐκ ἔκρινε δεῖν οὕτω συμμῆξαι τοῖς πολεμίοις, ἀλλ' ἀναφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ συμβάν, καὶ οἱ λιποτάκται ζητηθέντες ταχὺ κατεσχέθησαν. ἵνα δὲ καὶ φόβον ἐμποιήσῃ τῷ ναυτικῷ καὶ μηδένα κολάσῃ χριστιανόν, τριάκοντα τῶν ἐν εἰρκταῖς φρουρουμέ-
 νων Ἀγαρηνῶν ἐκβληθῆναι κελεύει νυκτός, καὶ πε-
 Β173ριχοῦσαι μὲν ἀσβόλῃ τὰς ὄψεις αὐτῶν, ὥς ἂν μὴ ἐπιγινώσκουντο, εἴτα καὶ αἰκίσασθαι σφᾶς καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς περιαγαγεῖν, ἀνασκολοπισθῆναι τε ἀπα-
 χθέντας εἰς Πελοπόννησον. οὗ γενομένου οἱ τοῦ²⁵
 στόλου ναυτικοὶ ἐξεδεματώθησαν, καὶ οὕτω τοῖς ἐναντίοις ἐπῆλθον νυκτός καὶ τρόπαιον ἤραντο, τῶν μὲν ἀπολομένων, τῶν δὲ ἐαλωκότων. εἴτα καὶ εἰς Σικελίαν διέβησαν, καὶ τὰς ἐκεῖ πόλεις, ὅσαι τοῖς Καρχηδονίοις διέφερον, ἐκάκωσάν τε καὶ ἐξεπόρ-
 30θησαν. καὶ οἱ ἐκ Μεσημβρίας δὲ Ἀραβες, ἐσχολα-
 κέναι τὸν Ῥωμαϊκὸν μαθόντες στόλον, τὰ τῆς Φοι-

νίκης καὶ τῆς Συρίας ναυσὶ προσπλέοντες ἐκά-
 κουν παράλια. ὁ γὰρ βασιλεύς, ὅτι Μιχαὴλ ἀνείλε
 τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλεύοντα, οἷον ἐξιλασκόμενος C
 τὸν θεόν, πολλαχοῦ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων τῷ
 5 ἄρχιστρατήγῳ Μιχαὴλ ναοὺς ἐδείματο ἐκ καινῆς·
 καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς ἀνακτόροις ἐδομήσατο τούτῳ
 πολυτελές τε καὶ πολυδάπανον τέμενος, ὃ καὶ Νεάν
 ἐκκλησίαν ἐκάλεσεν. ἐν τούτοις οὖν τοῖς δομήμασι W III 139
 τῶν πλωίμων ἀσχολουμένων, καὶ τῶν νώτων αὐ-
 10 τῶν οὐκ ἀφισταμένων ἀπὸ τῶν ἄρσεων, τῶν τε χει-
 ρῶν αὐτῶν ἐν τοῖς κοφίνοις δουλευουσῶν, ὁ στόλος
 ἐσχόλασε· διὸ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ ἀδεῶς, ὥς εἴρηται,
 τὰ παράλια ἐληίζοντο, καὶ οὐ μόνον ταῦτα ἐκάκουν,
 ἀλλὰ καὶ τὴν Συράκουσαν ἐξεπόρθησαν. ὁ δὲ βα-
 15 σιλεύς ταῖς οἰκοδομαῖς τὸ ναυτικὸν τοῦ στόλου κα-
 τέτρυνε, καὶ τῷ προφήτῃ Ἡλιοῦ τῷ Θεοβίτῃ ναὸν D
 ἀνεγείρας· ἐτίμα γὰρ τοῦτον διαφερόντως, καὶ ᾤετο
 προσληφθῆσεσθαι ποτε παρ' αὐτοῦ καὶ τῷ πυρίνῳ
 συνεπαρθῆσεσθαι ἄρματι. ὅμως μέντοι τὴν ἄλωσιν
 20 καὶ κατασκαφὴν τῆς Συρακούσης μαθὼν, ἔστειλε
 τοὺς ἀντικαταστησομένους τοῖς ἀλιτηρίοις Ἀγαρη-
 νοῖς· ἀλλ' οὐδὲν ἤνυστο. εἶτα τὸν Φωκᾶν Νικηφό-
 ρον μετὰ δυνάμεως ἀξιωμαχοῦ ἐκπέμπομεν, ἄνδρα
 γενναϊότατον ὁμοῦ καὶ στρατηγικώτατον, ὃς καὶ πολλὰ
 25 κατὰ τῶν τῆς Ἀγαρ ἐκρόνων ἐστήσατο τρόπαια. ὅτε
 δὲ τῷ Θεοφιλίτῃ, ὥς εἴρηται, ἐξυπηρέτει, οὗτος ὁ
 βασιλεὺς συγκατήλθεν ἐκεῖνῳ εἰς Πελοπόννησον,
 καὶ εἰς τὸν τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Ἀνδρονίκου ναὸν
 εἰσῆλθε σὺν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ. ἦν δ' ἐκέῖσε προσ- P II 173
 30 μένων μοναχὸς τις, ἀντιποιούμενος ἀρετῆς, ὃς τοῦ
 μὲν Θεοφιλίτῃ οὐδεμίαν φροντίδα πεποίητο, τὸν
 δὲ Βασίλειον θεασάμενος καὶ ἐξυπανέστη καὶ προσε-

κίνησε καὶ φιλοφρόνως ἐδεξιώσατο. γυνὴ δὲ τις
 χήρα ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τυγχάνουσα καὶ τῶν ἐγ-
 χωρίων πρωτεύουσα, πλούτῳ τε περιρρεομένη πολ-
 λῷ, συνήθης οὖσα τῷ μοναχῷ καὶ μαθοῦσα τὸ γε-
 γονός, μετεπέμψατο τοῦτον καὶ ἤρετο πῶς τὸν μὲν ⁵
 Θεοφιλίτην ἄρχοντα περιφαινῇ καὶ τοῖς βασιλεῦσι
 κατὰ γένος προσήκοντα οὔτε προσρήσεως οὔτε δε-
 ξιώσεώς τινος κατηξίωσε, τῷ δ' ἐκείνῳ ὑπηρετοῦντι
 καὶ προσεφώνησε καὶ τιμῇς μετέδωκεν οὐκ ἀναλο-
 B λούσης τῇ καταστάσει αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν ὑπερ- ¹⁰
 βαλλούσης αὐτήν. εἶκαξε γάρ, εἰδὺς τὸν μοναχόν,
 μὴ ἀλόγως ποιῆσαι τὸ γεγονός. ὁ δὲ "τὸν μὲν Θεο-
 φιλίτην ἰδιώτην" εἶπεν "ἑώρων, βασιλέα δὲ τὸν
 Βασίλειον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὡς βασιλέα τὸν ἄν-
 δρα τετίμηκα. ἴσθι γάρ ὡς πρὸς τοῦ θεοῦ βασι- ¹⁵
 λεὺς ἐκεῖνος ἀφώρισται." ταῦτα ἀκούσασα ἡ γυνή,
 ἐπεὶ νοσήσας ἐκεῖ κατελείφθη ὁ Βασίλειος, ἀπάραν-
 τος ἐκεῖθεν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, προσελάβετό τε αὐ-
 τὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ θεραπείας ἡξίωσε, καὶ
 ἀναρρωσθέντα εἰσποιητὸν ἀδελφὸν τῷ νῖῳ αὐτῆς ²⁰
 γενέσθαι πέπεικε, καὶ χρήματα παρέσχεν, εἴτα καὶ
 τὴν βασιλείαν αὐτῷ προαγορεύει, καὶ ὅτε τεύξεται
 τῆς ἀρχῆς, μὴ ἐπιλαθέσθαι τοῦ παιδὸς αὐτῆς ἄξιόν
 μὴτ' αὐτῆς, εἰ τοῖς ζῶσιν ἔτι σγκαταλέγοιτο. ὁ μὲν
 οὖν Βασίλειος ἐπὶ τούτοις ἀπῆλθεν. ἐκείνῃ δὲ βα- ²⁵
 C σιλέυσαντος ἄρτι πρὸς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων
 μετὰ τοῦ υἱοῦ παρεγένετο, δῶρα προσαγαροῦσα πο-
 λυτελῇ καὶ πολλᾷ· ἦν ἐντίμως ὁ βασιλεὺς προσε-
 δέξατο καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, ὃν ἀδελφὸν ἐκ πνευ-
 ματικῆς διαθέσεως, ὡς εἴρηται, ἔσχηκε, πρωτοσπα- ³⁰
 θάριον τετίμηκε. σεισμῶν δὲ διαφόρων συμβάντων,
 ἐξ ὧν πολλοὶ ναοὶ διεσφάγησαν, ὁ βασιλεὺς αὐτίς

αὐτοὺς ἀνωρθώσατο· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν δυτικὴν
 μεγάλην ἀψίδα τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας ᾠγαγε-
 σαν καὶ πεσεῖν τυγγάνουσιν προσδοκῆσιμον μηχαν-
 αῖς τεχνιτῶν συνέσφιγξέ τε καὶ ἤδρασε. καὶ τῶν
 5 Ἰουδαίων πολλοὺς δόσεσι χρημάτων καὶ ὑποσχέσεσι
 χριστιανούς γενέσθαι πέπεικε, καὶ τῷ ἔθνει τῶν Ῥώ-
 σπεισάμενος εἰς ἐπὶ γίνωσιν ἔλθειν τοῦ καθ' ἡμᾶς D
 μυστηρίου πεποίηκε. συνθεμένοις γὰρ βαπτισθῆναι
 ἀρχιερεὺς αὐτοῖς ἐστάλη παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος.
 10 οἱ δὲ μεταθέσθαι μέλλοντες ἐκ τῆς οἰκείας θρησ-
 κείας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ὥκνουν τε καὶ ἐδίσταζον,
 καὶ "εἰ μὴ τι θαῦμα ἴδοιμεν" εἶπον πρὸς τὸν ἀρ-
 χιερέα "οἶα πολλὰ διδάσκεις αὐτὸς γενέσθαι πρὸς W ΠΙ 140
 τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἂν ποτε δέξασθαι πεισθιδήμεν
 15 τὸ δόγμα τὸ σόν." καὶ ὅς "αἰτήσασθε" εἶπεν "ὃ βού-
 λεσθε." καὶ αὐτοὶ "τὴν βίβλον" εἶπον "ἣ τὰ περὶ τοῦ
 Χριστοῦ διδάσκει, βλητέον εἰς πῦρ· καὶ εἰ διαμείνη
 ἀνάλωτος, πίστις ἔσται ταῦτα ἡμῖν ἀληθῶς εἶναι
 θεὸν τὸν παρὰ σοῦ κηρυττόμενον." συνέθετο ποιῆ-
 20 σαι τουτὶ ὁ ἐπίσκοπος· ἀνήφθη πυρκαϊά, ἦρε πρὸς ΡΠΙ 174
 οὐρανὸν ὁ ἀρχιερεὺς τὰς χειρὰς τε καὶ τὰ ὄμματα·
 "δόξασόν σου" εἶπε "τὸ ὄνομα, Χριστὲ ὁ θεός."
 ἐνέθετο τῇ πυρκαϊᾷ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον· τὸ δὲ χρο-
 νίσαν ἐν τῇ φλογὶ ἀδιαλώβητον ἔμεινε. οἱ βάρβα-
 25 ροὶ ἐξεπλάγησαν, ἐπίστευσαν τῷ κηρύγματι καὶ τε-
 λεσθῆναι κατήπειγον τῷ θεῷ βαπτίσματι. ταῦτα
 μὲν οὖν ταύτῃ συμβέβηκεν.

Ὁ δ' εἰς τῶν τοῦ βασιλέως υἱῶν ὁ Κωνσταντῖ- 11
 νος, ὃν καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐφίλει, νοσήσας ἐξέ-
 30 λιπε, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ βαρέως τὸν ἐκείνου ἡνεγκε
 θάνατον καὶ ἦν ἀπαράκλητος, καὶ ἐξήτει ζῶντα τοῦ-
 τον ἐμφανισθῆναι αὐτῷ. ἦν δέ τις μοναχὸς Θεόδω-
 3 *

ρος, ὃς Σανταβαρηνὸς τὸ ἐπώνυμον· οὗτος τῷ βα-
 11 σιλεὶ προσφκείωτο, εἰς ἄκρον ἐναρέτου βίου αὐτὸν
 ἐφθακέναι πιστεύοντι, ὡς ἐντεῦθεν καὶ σημεῖα ἐρ-
 γάζεσθαι· οὗτος τοίνυν ὁ Σανταβαρηνός, ὃς καὶ
 τῆς μητροπόλεως Εὐχαΐτων ἐχορημάτισε πρόεδρος,
 λέγεται δεῖξαι τῷ βασιλεὶ τὸν τεθνηκότα υἱὸν αὐ-
 τοῦ ζῶντα δῆθεν. ἐν γὰρ λόχη τινὶ φαντάσαι τὸν
 Κωνσταντῖνον ἐφιππον τῷ οἰκίῳ συναντῆσαι πα-
 12 τρὶ· ὃ καὶ περιπλακῆναι δόξας ὁ βασιλεὺς καὶ κα-
 ταφιλήσαι, οὐκέτι τοῦτον ἑώρακε. καὶ ἄλλα δὲ τοι-
 13 αῦτα ποιήσας ὁ Σανταβαρηνός, καὶ τούτοις ἐκπλήξας
 τὸν βασιλέα, ὅλον εἰς ἑαυτὸν περιήγαγεν, ὡς πιστὴν
 εἰς αὐτὸν κεκτῆσθαι καὶ κατὰ μηδὲν αὐτῷ ἀπιστεῖν.
 καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς οὕτω διέκειτο πρὸς τὸν Σαντα-
 14 βαρηνόν. ὁ δὲ Λέων ὁ δεῦτερος τῶν τοῦ βασιλέως
 υἱῶν, ἥδη νεανίας γενόμενος καὶ γυναικὶ συζυγεῖς
 τῇ θυγατρὶ τοῦ Μαρτινακίου καὶ ἀναρρηθεὶς βα-
 σιλεὺς παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῷ Σανταβαρηνῷ
 οὐκ ἠρέσκετο, ἀλλὰ φαρμακὸν ἀπεκάλει καὶ γόητα
 καὶ ἀπατῶντα τὸν αὐτοκράτορα. τούτοις ἐκείνος ὡς
 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
 22 23 24 25 26 27 28 29 30
 23 24 25 26 27 28 29 30
 24 25 26 27 28 29 30
 25 26 27 28 29 30
 26 27 28 29 30
 27 28 29 30
 28 29 30
 29 30
 30

ὅτε σοι συνθηρᾷ, κεκρυμμένον ξιφίδιον.” ἐξῆλθεν
 οὖν εἰς κυνηγέσιον ὁ Βασίλειος καὶ ὁ Λέων παρελ-
 πετο τῷ πατρί, εὐρέθη τὸ ἐργχειρίδιον κεκρυμμένον
 ὑπὸ τὸ πέδιλον. ἔδοξεν ἀληθεύειν ὁ κατειπών.
 5 ἀπολογούμενος ὁ κατηγορούμενος οὐ προσέειπε, ἐξ-
 ὥριστο κατὰ τοῦ νόου ὁ πατήρ, ἐγκλείει τοῦτον
 τῶν βασιλικῶν θαλάμων ἐνὶ καὶ τὰ τοῦ κράτους P¹¹⁷⁵
 ἀφαιρεῖται παρὰ σῆμα, ὥς δέ τινες ἱστοροῦσι, καὶ τὰ
 ὄμματα τῷ νύφῃ πηρῶσαι διεμελέτα, παρὰ τοῦ Σαν-
 10 ταβαρηνοῦ πρὸς τοῦτο ἐρεθιζόμενος· καὶ ἔργον ἂν
 ἐγένετο τὸ μελέτημα, εἰ μὴ ὁ πατριάρχης καὶ τῆς
 συγκλήτου οἱ προύχοντες πολλὰ δεηθέντες τοῦ βου-
 λεύματος τὸν βασιλέα μετέστησαν. τέως δ’ οὖν ἐπέ- W^{III 141}
 15 μενευ ἡ ὀργή, καὶ ὁ Λέων ἔμφρονος ἦν, καὶ χρό-
 νος ἐτίβη συχνός, συνενωχεῖτο δ’ ὁ βασιλεὺς τῶν
 τῆς συγκλήτου τισί· τοῦτο δὲ κατὰ καιροὺς ὥρισμέ-
 νους ἐκ συνηθείας ἐρίνετο παλαιᾷς. ἦν δ’ ἐν τῷ
 οἴκῳ, καθ’ ὃν ἐρίνετο τὸ συμπόσιον, ξῶον ἐν κλωβῷ
 ἠωρημένον τῶν μιμηλῶν, καλούμενον ψιττακός·
 20 τοῦτό τις ὁδυρομένου καὶ ἀνακαλουμένου τὸν B
 Λέοντα συνεχῶς ἀκοῦον ἐμιμήσατο τὴν φωνὴν καὶ
 “Λέον Λέον” ἐβόα πυκνά. τὰς γοῦν φωνὰς ταύτας
 τοῦ ὄρνιθος οἱ τῷ βασιλεῖ συνεστιῶμενοι λαβὴν
 εὐρόντες τῆς ὑπὲρ τοῦ Λέοντος παρακλήσεως ἀνέ-
 25 στησάν τε τοῦ συμποσίου καὶ δακρύνων πλησθέντες
 “εἴτα” φασίν· “οὐκ εἰς κατηγορίαν ἔσται ἡμῖν τὸ ξῶον
 τοῦτο, ὃ βασιλεῦ, ὅτι αὐτὸ μὲν τὸν οἰκτεῖον ἀνα-
 καλεῖται δεσπότην, ἡμεῖς δὲ τῆς μετὰ τοῦ κράτους
 30 σου πανδαισίας ἐπαπολαύοντες ἀμνημονοῦμεν ἐκεί-
 νον, ἐπὶ χρόνον ἤδη καθειργμένου πολύν. ἄνεξ,
 δέσποτα, τὴν κατ’ ἐκείνου ὀργὴν καὶ λῦσον αὐτῷ
 τὴν φρουρὰν καὶ πρόσβλεψον εὐμενὲς ἢ μᾶλλον

C πρόσιδε ὡς πατήρ." τούτοις ὁ βασιλεὺς ἐχάλασε
 τὴν κατὰ τοῦ νίεος ὀργήν, καὶ οἱ ἐσπέισατο καὶ
 τὴν τιμὴν ἀπέδωκε τὴν βασιλείον. εἰς θήραν δὲ
 ἀπελθὼν ἐλάφῳ ἐντυγχάνει τὸ μέγεθος ὑπερφυεῖ
 καὶ εἰς ὕψος ἠρμένα κέρατα φέροντι, καὶ τοῦτον 5
 ἐδίωκε, καὶ πλησιάσας αὐτῷ ἦρε τὴν χεῖρα ξιφήρη
 πληξαι τὸ ζῶον βουλόμενος. τὸ δὲ τοῖς κέρασιν
 ἡμύνετο τὸν διώκοντα, καὶ τινος τῶν αὐτοῖς παρ-
 φνομένων ὄζων ἐμβληθέντος τῇ ζώνῃ τοῦ βασιλέως
 μετέωρος ἐκείνος ἐφέρετο, ἠωρημένος τοῦ ζῶον τοῖς 10
 κέρασι· καὶ τάχα ἂν ἠνάλωτο, εἰ μὴ τις φθάσας
 καὶ ξίφει τεμὼν τὴν ζώνην αὐτὸν διεσώσατο, ᾧ καὶ
 D σωστρα καλὰ δέδωκεν ὁ ὑπ' ἐκείνου σωθεις τὴν
 τῆς κεφαλῆς ἐκτομήν, καὶ ἡ σκῆψις ὡς εὐπρεπής,
 ὅτι ξίφος, ἔφη, "ἐπὶ βασιλέα γυμνώσειε, μὴ λογισά- 15
 μενος ὅτι ὑπὲρ βασιλέως ἦρε τὸ ξίφος ὁ ἄνθρω-
 πος καὶ ἀμοιβῆς μᾶλλον ἢν ἄξιος καὶ δωρημάτων
 βασιλικῶν. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἀπώνατο τῆς ὑπὲρ τοῦ
 βασιλέως σπουδῆς. ὁ δὲ πληγείς καὶ τὸ σῶμα τῷ
 κέρατι καὶ περιδινηθεὶς τὰ σπλάγχνα, ἐπεβίω μὲν, 20
 ἀλλ' οὐκ εἰς μακρόν· ἀπεβίω δ' ἐντεῦθεν, συμβα-
 σιλεύσας μὲν τῷ Μιχαὴλ ἔτος ἕν, αὐταρχήσας δ'
 ἐννεακαίδεκα, τῷ νιῷ Λέοντι τὴν βασιλείαν λιπών,
 ὄντι πρεσβυτέρῳ τῶν περιόντων νιῶν.

12 Αὐτοκράτωρ δὲ γεγονώς ὁ Λέων αὐτίκα πρὸς 25
 ἄμυναν διανέστη τοῦ Σανταβαρηνοῦ. ὑποπτεύων
 δὲ ὡς ἀντιλήψεται τούτου ὁ πατριάρχης Φώτιος,
 PIII76φιλίως πρὸς αὐτὸν διακείμενος, αἰτίας πλάττει κατὰ
 τοῦ πατριάρχου, καὶ ἐξωθεῖ τῆς ἐκκλησίας αὐτόν,
 καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀρμενικῶν περιορίζει μονῇ, πατρι- 30
 ἀρχὴν δὲ Στέφανον προεχειρίσατο, τὸν οἰκεῖον ὁμαί-
 μονα, καὶ ὅτι μὴ ἦν Ἡρακλείας ἀρχιερεὺς, ὑπὸ τοῦ

πρωτοθρόνου κεχειροτόνητο. ἀχθῆναι δ' ἐξ Εὐχαί-
 των ἐκέλευσε τὸν Σανταβαρηνόν· τῆς ἐκεῖ γὰρ ἐκ-
 κλησίας προήδρευε. πέμψας δὲ εἰς τὴν ἐν Χρυσο-
 πόλει μονὴν τοῦ Φιλιππικοῦ, ὅπου ὁ βασιλεὺς
 5 Μιχαὴλ ἐτέθραπτο, ἐξάγει τὸ σῶμα τούτου ἐκ τῆς
 σοροῦ, καὶ μετὰ προπομπῆς πολλῆς καὶ βασιλείου
 τιμῆς εἰς τὸν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ναὸν κατατί-
 θησιν ἐν λάρνακι μαρμαρίνῃ, καὶ τῶν ἀδελφῶν
 αὐτοῦ παρόντων ἐπὶ τῇ προπομπῇ, τοῦ τε Ἀλεξάν- B
 10 δρου καὶ τοῦ πατριάρχου. τῇ δὲ τοῦ Ζαούτξη Στυ-
 λιανοῦ θυγατρὶ συμφθειρόμενος ἐτι ξώσης Θεοφανοῦς
 τῆς αὐτοῦ γαμετῆς τὸν πατέρα ταύτης μάλιστα W III 142
 ἐτίμησε καὶ λογοθέτην τοῦ δρόμου, μετέπειτα μέν-
 τοι καὶ βασιλεοπάτορα, αὐτὸς τὸ ὄνομα ἐφευρών.
 15 ἐξ ἐμπρησμοῦ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ
 ἀγίου ἀποστόλου Θωμᾶ πυρποληθέντος, ὁ βασιλεὺς
 οὗτος αὐτὸν ἀνεκαίνισεν. ἤδη δὲ καὶ ὁ Σανταβα-
 ρηνὸς ἤχθη καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς Πηγαῖς ἐφρουρεῖτο
 βασιλεία, ἔνθα πέμψας ὁ βασιλεὺς καὶ ἀφειδῶς αὐ-
 20 τὸν αἰκισάμενος, ἐν Ἀθήναις ὑπερόριον ἔθετο. οὐ
 πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ πέμψας ἐκεῖ ἐξέκοψε τὰ ὄμ-
 ματα αὐτοῦ. μετὰ δὲ πλείους ἐνιαυτοὺς τῆς ὑπερ-
 ορίας τε τὸν ἄνθρωπον ἐπανήγαγε καὶ προνοίας C
 ἡξίωσε. ὁ δὲ Λογγισβαρδίας δοῦξ Ἀρίων, τοῦ ῥήγος
 25 Φραγγίας τυγχάνων γαμβρός, ἐπεὶ τὸν θάνατον τοῦ
 Βασιλείου ἐπύθετο, τὰς πρὸς Ῥωμαίους συνθήκας
 ἡθέτησε καὶ τὴν χώραν ἅπασαν ᾤκειώσατο. διὸ τὸν
 ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπεμψεν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ
 μετὰ τῶν δυτικῶν ταγμάτων, ὃς συμμῖξας αὐτῷ
 30 ἡττήθη· καὶ πάντας σχεδὸν οὓς ἐπῆγετο ἀπεβάλετο,
 μόλις αὐτὸς διαδράς. τοῦ δὲ πατριάρχου Στεφάνου
 ἐκλελοιπότης Ἀντώνιος προκεχείριστο πατριάρχης,

ὃς *Καυλέας* ὠνόμαστο. τῶν δὲ *Βουλγάρων* ἐνσπόν-
 δων ὄντων καὶ ἐμπορίας ποιουμένων μετὰ *Ῥωμαίων*,
 οἱ τοῖς τελωνήμασιν ἐφεστιῶτες ἄδικα αὐτοὺς εἰσέ-
 Dπραττον τέλη. τοῦτο τῷ αὐτῶν ἄρχοντι *Συμεῶν*
 λαβὰς ζητοῦντι τοῦ κατὰ *Ῥωμαίων* πόλεμον ἄρασθαι 5
 εἰς πρόφασιν ἤρκεσε. καὶ μέντοι καὶ ἤρατο, καὶ
Ῥωμαϊκὸν αὐτῷ ἀνθοπλισάμενον στράτευμα ἤττητο,
 καὶ πολλοὶ μὲν ἔπεσον τῶν *Ῥωμαίων* καὶ ὁ στρα-
 τηλάτης αὐτός· πολλοὶ δ' ἐάλωσαν, ὧν τὰς ῥήνας ὁ
Συμεῶν ἐκτεμῶν ἐπανελθεῖν ἀφῆκε πρὸς τὸ *Βυ-* 10
ζάντιον. τούτοις περιαλήσας ὁ βασιλεὺς, δώροις
 τοὺς *Τούρκους* ἔπεισε τοὺς περὶ τὸν *Ἰστρον*, οἱ καὶ
Οὐγγροι καλοῦνται, τοῖς *Βουλγάροις* ἐπεξελθεῖν καὶ
 ὅση δύναμις κακῶσαι αὐτούς, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ βα-
 σιλεὺς διὰ τε θαλάσσης καὶ διὰ γῆς ἡτοιμάστο ὄπλα 15
 κινήσαι κατὰ τῶν *Βουλγάρων*, τῷ πατρικίῳ *Νικη-*
φόρῳ τῷ *Φωκᾷ* τὸν κατ' αὐτῶν ἀναθέμενος πόλε-
 PIII77μον, δομέστικον τῶν σχολῶν αὐτὸν προβαλόμενος.
 πρὸ τοῦ πολέμου δὲ τὸν κοιμιστῶρα στέλλει ὁ αὐ-
 τοκράτωρ πρὸς *Συμεῶν* περὶ εἰρήνης πρεσβεύοντα. 20
 ὁ δὲ βάρβαρος δόλῳ τοῦτον ὑποτοπήσας ἐλθεῖν κα-
 θείργνυσι καὶ δεσμεῖ καὶ τῷ *Φωκᾷ* ἀντεμάχετο.
 ἐκείνου δὲ περὶ τοῦτον ἀσχολουμένου οἱ *Οὐγγροι*
 τὴν χώραν αὐτοῦ ἐλήρισαντο. διὸ τὸν *Φωκᾶν* λιπῶν
 κατ' ἐκείνων ἐξώρμησε, καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς ἤτ- 25
 τητο, πολλῶν μὲν σφαγέντων *Βουλγάρων*, πλειόνων
 δ' ἀλόντων, αὐτοῦ δὲ τοῦ *Συμεῶν* μόλις ἐν *Δορο-*
στόλῳ φυγόντος· τοῦτο δ' ἡ *Δρίστρα* ἐστί. τοὺς δ'
 αἰχμαλώτους *Βουλγάρους* ὁ βασιλεὺς παρὰ τῶν
 B *Οὐγγρων* ἐπρίατο καὶ ὁ *Συμεῶν* περὶ εἰρήνης ἰκέ- 30
 τευε. καὶ πιστεύσας τοῖς λόγοις ἐκείνου ὁ βασιλεὺς
 τὸν *Χοιροσφάκην* ἀπέστειλε σπονδὰς ποιησόμενον,

ὃν ὁ βάρβαρος κατέσχε τε καὶ ἐδέσμησεν. αὐτὸς δὲ
 τοῖς Τούρκοις ἐπῆλθε, καὶ ἐτρέψατό τε αὐτοὺς καὶ
 τῇ χώρᾳ σφῶν ἐλυμήνατο. εἴτα ἐπέστειλε τῷ Λέοντι
 μὴ ἂν ποτε σπείσασθαι, εἰ μὴ τοὺς αἰχμαλώτους
 5 Βουλγράδους λήψοιτο πρότερον· καὶ τούτους λαβὼν
 οὐκ ἐσπείσατο. ὁ γοῦν βασιλεὺς τοῖς τε τάγμασι
 τοῖς ἐφόις καὶ τοῖς ἐσπερίοις ὁμοῦ συνελθοῦσι κατὰ
 τῶν Βουλγράδων ἐχρήσατο, ἀλλ' ἠττήθησαν ἅπαντα
 τῷ Συμεὼν προσβαλόντα. καὶ τὰ μὲν τῶν Βουλ-
 10 γράδων τοῦτου εἶχε τὸν τρόπον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν
 ἀγροῖς τισι τῇ τοῦ Ζαούτζη συνῶν θυγατρὶ τῇ Ζωῇ C
 ἐπεβουλευθή παρὰ τινων. αἰσθομένης δὲ τῆς Ζωῆς
 ἐκ θροῦ τὴν ἐπιβουλήν καὶ διυπνισάσης τὸν βα-
 σιλέα κοιμώμενον, αὐτίκα ἐκείνος ἐπανῆλθεν εἰς τὰ
 15 βασιλεία, καὶ οὕτω διέφυγε τὴν ἐπιβουλήν. ἄρτι
 δὲ τῆς βασιλίδος θανούσης Θεοφανοῦς τὴν εἰρημέ-
 νην Ζωὴν ὁ βασιλεὺς Ἀγνούστην ἀνηγόρευσε καὶ WHIT143
 νόμιμον ἔθετο γαμετὴν τὴν πρὶν αὐτοῦ παλλακὴν,
 ἣ ἐπ' ὀλίγον τῆς εὐτυχίας ἀπώνατο· ἐνιαυτὸν γὰρ
 20 ἓνα ἐπὶ μηνσὶν ὀκτῶ τῇ βασιλείᾳ ἐπιβιάσασα τέθνη-
 κεν. ἑτέρα δ' αὖτις ἐπιβουλή μηνύεται τῷ βασι-
 λεῖ, ἣν ἐμελέτα ὁ πῆκτης Βασίλειος, τοῦ Ζαούτζη
 τυγχάνων ἀνεψιός. ὃς τὸ ἀπόρητον τῷ ἐκτομίᾳ
 Σαμωνᾶ ἐκοινώσατο, ὅρκοις πρότερον βεβαιώσαντι D
 25 ὥς ἀνέκφορον τηρήσει τὸ λεχθησόμενον. ἦν δὲ ὁ
 Σαμωνᾶς ἐξ Ἀγαρηνῶν, καὶ μαθὼν τὸ κατὰ τοῦ
 κρατοῦντος μελέτημα, εὐθὺς ἐκφέρει πρὸς αὐτὸν τὸ
 μυστήριον. καὶ κατεσχέθη μὲν ὁ Βασίλειος καὶ οἱ
 συνίστορες τοῦ βουλευματος, ὁ δὲ Σαμωνᾶς ἐτι-
 30 μῆθη πρωτοσπαθάριος καὶ ᾤκειώθη τῷ βασιλεῖ.
 Ἠγάγετο δὲ καὶ τρίτην ὁ Λέων εὐνέτειραν, ἣ 1⁷
 Εὐδοκία μὲν ἐκαλεῖτο, ἐκ δὲ τοῦ Ὀψικίου τὸ γένος

εἶλκε καὶ τὴν ὄραν ἣν περιττή. ἀλλὰ καὶ αὕτη
 βραχύ τι συνεξήκει τῷ βασιλεῖ. συλλαβοῦσα γὰρ
 καὶ πρὸς τῷ τεκεῖν γενομένη σὺν τῷ τεχθέντι ἀπέ-
 θανεν. ἔχων δὲ δι' ἐφέσεως οὗτος ὁ αὐτοκράτωρ
 ΠΙ178 παῖδα ἐσχηκέναι, μᾶλλον μέντοι καὶ κεχρηματισμέ- 5
 νον ἐσχηκώς τοῦτο· ἦν γὰρ ἐραστὴς σοφίας παντο-
 δαπνῆς καὶ αὐτῆς δῆτα τῆς ἀπορρήτου, ἣ δι' ἐπώ-
 δων μαντεύεται τὰ ἐσόμενα, καὶ περὶ τὰς τῶν ἀστέρων
 δ' ἐσχολάκει κινήσεις καὶ τὴν ἐκ τούτων ἀποτελε-
 σματικὴν ἐπιστήμην μετήρχετο, καὶ εὑρίσκειν ὡς ἔξει 10
 παῖδα τῆς βασιλείας διάδοχον· καὶ τετάρτην ἄγεται
 γαμετὴν τὴν Καρβωνοψίναν Ζωήν. οὐκ εὐθύς μέντοι
 αὐτῇ τοῦ τῆς βασιλείας μετέδωκεν ἀξιώματος, ἀλλ'
 ἐφ' ἱκανὸν αὐτῷ συμβιοῦσα ἦν ἀταινίωτος, μέχρις
 οὗ παιδίον ἐξ αὐτῆς ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ, ὃ παρὰ τοῦ 15
 πατριάρχου Νικολάου τοῦ θείου κατηξιώθη βαπτί-
 σματος. τοῦ γὰρ Ἀντωνίου τῷ θρόνῳ τῆς Κων-
 Β σταντινουπόλεως ἐπιζήσαντος ἔτη * καὶ μεταθεμέ-
 νου τὴν ζωὴν, ὁ μυστικὸς Νικόλαος πατριάρχης
 κειροτόνητο. μετὰ δὲ τὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοκε- 20
 τόν, ὃν Κωνσταντῖνον ὠνόμασεν ὁ βασιλεὺς, καὶ
 τὴν σύνηνον αὐτοῦ ἀνηγόρευσε. διὰ γοῦν τὸν
 τέταρτον γάμον ἀφώριστο παρὰ τοῦ πατριάρχου ὁ
 Λέων. τιμῶν δὲ τὴν πρώτην αὐτοῦ γαμετὴν τὴν
 μακαρίαν Θεοφανῶ τέμενος ἀνήγειρεν εἰς ὄνομα 25
 ἐκείνης ἐγγιστα τοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ναοῦ,
 ἐν ᾧ καὶ τὸν νεκρὸν ἐκείνης κατέθετο. καὶ ἐπ'
 ὀνόματι τοῦ ἁγίου Λαζάρου ναὸν ἐδείματο ἕτερον,
 εἰς ὃν καὶ τὸ ἱερὸν ἐκείνου σῶμα ἀπεθησαύρισεν
 ἐκ τῆς Κύπρου μετενεχθέν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ τῆς 30
 C Μαγδαληνῆς Μαρίας. ἀσχολουμένων δὲ ταῖς οἰκο-
 δομαῖς τῶν πλωμάτων καὶ τοῦ στόλου μὴ πλέοντος,

τὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ναυτικὸν τὸ Ταυρομένιον ἐξεπόρ-
 θησε καὶ τὴν νῆσον κατέσχε Ἀἴμιον, καὶ πολλή
 τῶν ἀνθρώπων ἐν αὐτοῖς συνέβη φθορά. προόδου
 δὲ κατὰ τὴν πεντηκοστὴν γινομένης τοῦ βασιλεύ-
 5 οντος εἰς τὸν τοῦ ἁγίου Μωκίου ναὸν κατὰ τὸ ἔθος
 ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐποιήσατο τὴν προέλευσιν, καὶ τις
 ἦδη ταῖς κυκλίσι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ αὐτοκρά-
 τορος πλησιάζοντος ἐξώρμησεν ἐκ τοῦ ἄμβωνος βά-
 κτρον μετὰ χειρὰς ἔχων βαρύντατον καὶ κατὰ τῆς
 10 βασιλικῆς ἐπήνεγκεν αὐτὸ κεφαλῆς, καὶ συνέτριψεν
 αὐτὴν, εἰ μὴ τῇ ἡωρημένῃ λυχνίᾳ προσαρράξαν
 τὸ βάκτρον ἀφῆρητο ταύτῃ τῆς καταφορᾶς τὴν σφο- D
 δρότητα. τέως δ' οὖν αἷμα τῆς τοῦ βασιλέως κε-
 φαλῆς καταρρέον θόρυβον τοῖς ἄρχουσιν ἐνεποίη-
 15 σεν· ὅτι δ' οὐ παρῆν ἐκεῖ Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ βασι-
 λέως ἀντάδελφος, ὑπόληψις παρὰ τοῖς πλείοσιν
 ἐπεκράτησε τῆς ἐπιβουλῆς αὐτὸν μὴ εἶναι ἀμέθε-
 κτον. ὁ δὲ τὸ τόλμημα ποιήσας βασάνοις ὑποβλη-
 θείς, καὶ μηδένα μηνύσας συνίστορα, χεῖρας ἀπε-
 20 τμήθη καὶ πόδας, καὶ τέλος παρεδόθη πυρί. ὁ δὲ W III 144
 μοναχὸς Μάρκος ὁ τὸ τετραγώνιον τοῦ μεγάλου σαβ-
 βάτου ἀναπληρώσας ἔφη παρὼν πρὸς τὸν βασιλέα
 "τοῦτο προεῖρητο παρὰ τοῦ Λαβιδ εἰρηκότος, Ὅσα
 ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου, καὶ ἐνε-
 25 καυχῆσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς
 σου. ἴσθι οὖν, βασιλεῦ, ὥς ἀπὸ τοῦδε χρόνον βα-PII 179
 σιλεύσεις δεκαετῇ." καὶ ὁ λόγος ἔργον ἐγένετο.
 ἔθανε γὰρ ὁ Λέων μετὰ δέκα ἐνιαυτοὺς κατ' αὐ-
 τὴν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπλήγη τότε τὴν κεφαλὴν.
 30 ὁ ἦδη δὲ ῥηθεις Σαμωνᾶς παρὰ τῷ βασιλεῖ μεγάλᾳ
 δυνάμενος πλουτὸν τε θαυσιλῇ περιβαλλόμενος, καὶ
 τοῦτον λαβών, εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς, ὅθεν ὤρμητο,

ἀπεδίδρασκεν. ἀλλ' ἐάλω τὸν Ἄλυν διαπερῶν· ὁ δὲ εἰς τὸν ἐν Σιριχᾷ σταυρὸν ἔλεγεν ἀπιέναι, τοῦ-
 τῷ εὐχὴν ποιησάμενος· ὃν λαβὼν Κωνσταντῖνος ὁ
 τοῦ δουκὸς Ἀνδρονίκου υἱὸς εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπαν-
 ἤγαγεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐτι τηρῶν τῷ Σαμωνᾷ τὴν 5
 πρῶτην διάθεσιν ἐνετείλατο τῷ Κωνσταντίνῳ, εἰ
 B ἐρωτηθεῖν ἐνώπιον τῆς συγκλήτου περὶ τοῦ Σα-
 μονᾶ, μὴ εἰπεῖν ὅτι ἀπεδίδρασκεν, ἀλλ' ὅτι εἰς τὸν
 ἐν Σιριχᾷ ἀπῆει σταυρόν. τῇ δ' ἐξῆς τῆς συγκλή-
 του παρούσης ἤρето μεθ' ὅρκων ἐπαγωγῆς τὸν Κων- 10
 σταντῖνον ὁ βασιλεὺς εἰ ἔφευγεν ὁ Σαμωνᾶς· ὁ δὲ
 διὰ τοὺς ὅρκους ψεύσασθαι μὴ θελήσας, εἶπεν ὅτι
 εἰς τὴν οἰκίαν πατρίδα τὴν Μελιτηνὴν ἀπῆει. ὁ
 βασιλεὺς δὲ τὸν μὲν Κωνσταντῖνον μετ' ὀργῆς ἀπε-
 πέμψατο, τὸν δὲ Σαμωνᾶν μετὰ ταῦτα τῆς προτέ- 15
 ρας ἡξίωσεν οἰκειώσεως, εἴτα καὶ πατρῷον ἐτίμησε
 καὶ παρακοιμώμενον προεβάλετο, ὃς εἰς πολλὰ τῶν
 οὐ καθηκόντων τὸν αὐτοκράτορα προεβίβαζεν, ὧν
 ἐν καὶ τὸ βιάσασθαι τὸν πατριάρχην δέξασθαι αὐ-
 C τὸν καὶ τοῦ ἀφορισμοῦ ἀπολῦσαι. μεταπεμφάμενος 20
 οὗν τὸν ἀρχιερέα ὁ βασιλεὺς ἐδεῖτο δεχθῆναι. ὥς
 δ' ἐκεῖνος ἦν ἀδυσώπητος, ἐκ τῶν βασιλείων αὐ-
 τῷ διαπερᾶται πρὸς τὴν Ἰρίαν, κακέϊθεν πεξοπο-
 ροῦντα εἰς τὸ ἐν Γαλακρήναις ἄγουσιν αὐτὸν μο-
 ναστήριον, ὃ αὐτὸς ἐδομήσατο, ἐτη προστάντα τῆς 25
 ἐκκλησίας ἕνδεκα. προεχειρίσθη δὲ πατριάρχης ὁ
 σύγκελλος Εὐθύμιος, ἀνὴρ ἱερός, ὃς καὶ βουλόμενον
 τὸν βασιλέα νόμῳ θεσπίσαι ἄγεσθαι κατὰ ταῦτὸν τὸν
 βουλόμενον γυναικας δύο ἢ καὶ τρεῖς ἄχρι τεττά-
 ρων πάσῃ σπουδῇ διεκώλυσε. 30

Τῶν δὲ Ἀγαρηνῶν ναυσι τὰς τῶν Ῥωμαίων λη-
 ομένων χώρας, ὁ βασιλεὺς Ἰμέριον τὸν λογοθέτην

τοῦ δρόμου τοῦ στόλου προβαλόμενος ἀρχηγὸν κατὰ
 τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ ἀπέστειλεν, ἐντειλάμενος αὐτῷ
 καὶ τὸν δοῦκα προσλαβέσθαι Ἀνδρόνικον. ὁ δὲ δό-
 λιος Σαμωνᾶς ἄσπονδον ἔχων ἔχθραν κατὰ τοῦ γέ-
 5 νους τοῦ δουκικοῦ, ὑποτίθησί τιμι τῶν φίλων τοῦ
 Ἀνδρονίκου δηλῶσαι αὐτῷ μὴ συμπλεῦσαι τῷ Ἰμε-
 ρίῳ, ἐκκόψαι οἱ τὰ ὄμματα μέλλοντι κατὰ βασιλείου
 πρόσταγμα. διὸ οὐκ ἐπέισθη τῷ Ἰμερίῳ συνελθεῖν
 ὁ Ἀνδρόνικος, ὅθεν καὶ μόνος ἐκείνος ναυμαχίᾳς
 10 ἐκράτησε καὶ τοῦ τῶν πολεμίων περιεγένετο ναυ-
 τικοῦ. ἐντεῦθεν ἀπεγνωκὼς ὁ Ἀνδρόνικος συγγε-
 νεῖς τε καὶ δούλους αὐτοῦ προσλαβόμενος κατέσχε
 τὴν Κάβαλαν, ὀχυρόν τι φρούριον τοῦ Ἰκονίου οὐ^{PH180}
 πᾶν τι διακείμενον μήκοθεν. ὁ δὲ Σαμωνᾶς οὐ
 15 διέλιπε τὸν βασιλεῖα ἐρεθίζων καὶ εἰς ὁργὴν παρα-
 κινῶν κατὰ τοῦ ἀνδρός. μαθὼν δ' ἐκεῖνος καὶ τὴν
 τοῦ πατριάρχου Νικολάου ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐξώ-
 θησιν, καὶ πάντοθεν ἀπογνοῦς, πανοικεσία τοῖς
 Ἀγαρηνοῖς προσελήλυθεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο
 20 γνοῦς ὑπερήλγησεν, ἐναντίον ἔξειν τὸν ἄνδρα ἀνθ'
 ὑπερμάχου πτοοῦμενος. γραφὴν τοίνυν ἐγγράσσει
 βασιλείου, δι' ἧς τῷ Ἀνδρονίκῳ καὶ ἀμνηστία τῶν^{W III 145}
 πραχθέντων ἐπρυτανεύετο καὶ ὑπονόστησις ἐπετρέ-
 πετο καὶ πολλῶν δόσις ἐπήγγελτο ἀγαθῶν. ταύτην
 25 ἐμβالόντες κηρῷ τὴν γραφὴν καὶ λαμπάδι τὸν κηρὸν
 ἀπεικάσαντες Σαρακηνῷ τῶν αἰχμαλώτων ἐν τῆς B
 εἰρκτῆς ἐκβληθέντι ἐγχειρίζουσιν, ἐντειλάμενοι τῷ
 Ἀνδρονίκῳ δοῦναι αὐτήν. τοῦτον δὲ τὸν Ἀγαρη-
 νὸν ὁ Σαμωνᾶς μετακαλεσάμενος ἐν ἀπορρήτοις
 30 φησί πρὸς αὐτὸν "οἶδας ὅτι τὸν ὄλεθρον τῆς Συ-
 ρίας ὅλης φέρεις ἐν ταῖς χερσὶ σου; ἵνα γοῦν καὶ
 τὴν πατρίδα σῶσης καὶ τοὺς ὁμογενεῖς, τὸν κηρὸν

τοῦτον ἐγγείρισον τῷ Οὐζήρ.” ὁ δὲ πεποίηκεν ὡς
 παρήγγελτο, καὶ γνόντες οἱ τῆς Ἀγαρ τὴν δύναμιν
 τῆς γραφῆς, καὶ τὸν Ἀνδρόνικον δεσμοῦσι καὶ πάν-
 τας τοὺς σὺν αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν Ἀνδρόνικος ἐν τοῖς
 δεσμοῖς τὸν βίον κατέλυσε, τινὲς δὲ τῶν σὺν αὐτῷ
 C τὴν ἐκ τῶν δεσμῶν μὴ στέγοντες κῆκωσιν τὴν πί-
 στιν ἑαυτῶν ἐξωμόσαντο. ὁ Κωνσταντῖνος δὲ καὶ
 τινες τῶν σὺν αὐτῷ τῆς εἰρκτῆς ἐκφυγόντες πρὸς
 τὰ Ῥωμαίων ἀπήεσαν, καὶ τοὺς καταδιώκοντας αὐ-
 τοὺς Ἀγαρηνοὺς γενναίως τρεψάμενοι διεσώθησαν. 10
 ὃν ὁ βασιλεὺς ἐδέξατό τε περιχαρῶς καὶ ἐδεξιώ-
 σατο μεγαλοπρεπῶς καὶ διαφερόντως ἐτίμησεν· εἶτα
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη “μὴ ἀπατάτω σε, Κωνσταντίνε,
 τὸ ὄνομα, μὴδ’ οἴου τῆς βασιλείας τυχεῖν, ὡς Κων-
 σταντίνου Ῥωμαίων μέλλοντος ἄρξῃν· ἴσθι γὰρ ἀκρι- 15
 βῶς τοῦτον εἶναι τὸν υἱὸν τὸν ἐμόν· σὺ δὲ εἰ μὲν
 ἦν ἔλαχες σπάρταν κοσμεῖς, ἔσται σοι εὖ· εἰ δὲ
 νεωτερίσεις καὶ τυραννίδι ἐπιχειρήσεις, ἔσο βεβαίως
 εἰδῶς ὡς διὰ τῆσδε τῆς πύλης, τὴν πρὸς δύσιν
 D οὖσαν τοῦ Χρυσοτορικλίνου δείξας αὐτῷ, ἡ κεφαλὴ 20
 σου τοῦ λοιποῦ σώματος χωρὶς εἰσαχθήσεται.” ὁ
 καὶ γέγονεν ὕστερον. ἐκ δὲ Μελιτηνῆς ἐλθόντων
 τινῶν, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ τοῦ Σαμωνᾶ πατήρ, ὑπε-
 δέξατο τοὺτους ἐντίμως ὁ βασιλεὺς, καὶ εἰς τὴν με-
 γάλην ἐκκλησίαν μὴ δεόντως ἀπίστους ὄντας εἰσή- 25
 γαγεν. ἰδὼν δὲ ὁ τοῦ Σαμωνᾶ πατήρ ἦν εἶχεν ἰ-
 υῖος αὐτοῦ τιμὴν ἐν τοῖς βασιλείοις, καὶ τὸν πλου-
 τον ὃν περιέκειτο, ἥθελε συνδιάγειν αὐτῷ. ἐκω-
 λυθῆ δὲ παρ’ ἐκείνου, τὴν οἰκίαν θρησκείαν τη-
 ρεῖν συμβουλευόντος καὶ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν· 30
 “εἰ δὲ καὶ αὐτός” ἔφη “τύχῳ καιροῦ, ὑπονοστήσω
 πρὸς σε.” τῆς δ’ ἐορτῆς τῆς πεντηκοστῆς ἐνστάσης

ἔσπεψε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνηγόρευσε
 βασιλέα. ἐκτομίαν δ' ἔχων θεράποντα ὁ μυσαρὸς SPH181
 Σαμωνᾶς Κωνσταντῖνον ὀνομαζόμενον, ἐκ δὲ Πα-
 φλαγούιας γενόμενον, τῇ δεσποίνῃ τοῦτον δέδωκεν
 5 εἰς ὑπηρεσίαν. ἐπεὶ δὲ τῇ βασιλίσσῃ καὶ αὐτῷ τῷ
 κρατοῦντι λίαν ὁ Κωνσταντῖνος ᾤκειώτο, εἰς βασ-
 κανίαν ὁ βέβηλος ἠρέθιστο Σαμωνᾶς καὶ πρὸς τὸν
 βασιλέα κατεῖπεν αὐτοῦ ὥς ἐρωμένου τῇ βασιλίσσῃ.
 ζηλοτυπήσας οὖν ὁ Λέων ἀποκαρῆναι τοῦτον προσ-
 10 ἔταξε μοναχόν, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἄγει τοῦτον, καὶ
 ὑποδυῆναι κελεύσας τὰ μοναχικὰ ἄμφια καὶ κο-
 σμικὴν περιβαλέσθαι στολὴν μᾶλλον ἢ πρότερον
 αὐτὸν ᾤκειώσατο. οὐκ ἀνεκτὰ δ' ἦσαν ταῦτα τῷ
 Σαμωνᾷ. γράφει τοίνυν λοιδόρον τι γραμματίου
 15 διὰ τινος τῶν αὐτοῦ, καὶ ριπτεῖ ἔνθα ὁ βασιλεὺς B
 διελεύσεσθαι ἔμελλεν· ὅπερ εὐρὼν ἐκείνος καὶ ἀνα-
 γνοὺς ἤλγησέ τε καὶ τὸν πεποιηκότα τοῦτο ἐξήτει.
 εἰς οὖν τις τῶν συνειδόντων τὴν πρᾶξιν ταύτην τῷ
 Σαμωνᾷ τοῦτον εἶναι τὸν ἐργάτην τοῦ λοιδόρου
 20 βιβλίου τῷ κρατοῦντι ἐδήλωσεν. ἐκλείψεως μέντοι
 τότε τῆς σελήνης συμβάσης, τὸν μητροπολίτην Συ-
 ννάδων ὁ βασιλεὺς μετεπέμψατο, περὶ ταύτης πευσό-
 μενος. ὃν ὁ Σαμωνᾶς ἰδίᾳ παραλαβὼν ἤρετο περὶ
 τῆς ἐκλείψεως· καὶ ἐκεῖνος ἔφη ὅτι "σὸν τὸ τῆς σελή-
 25 νης πάθημα σημαίνει δυστύχημα· εἰ δὲ τοῦ Ἰουλίου
 τρισκαιδεκάτῃ παρελεύσεται πρὸ τοῦ παθεῖν, ἐκ- WIII146
 φεύξῃ καὶ σὺ τὸ δυστύχημα. εἴτα καὶ πρὸς τοῦ C
 βασιλέως ὁ Συνάδων ἐρωτηθεὶς ἀπεκρίνατο ὥς εἰς
 τὸ δεύτερον μετὰ σὲ πρόσωπον ἐνσκήψει ἢ κάκω-
 30 σις. δεύτερον δὲ πρόσωπον ὁ βασιλεὺς τὸν ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον ἔκρινεν, ἀλλ' ἐσφάλη
 περὶ τὴν κρίσιν· ἔδει γάρ ποτε τῷ κακίστῳ Σα-

μωνᾷ γενέσθαι κακῶς. μαθὼν οὖν ὥς ἐκεῖνος ἦν
 ὁ τοῦ λοιδοροῦ βιβλίου πατήρ, ἐξῴθει μὲν τῶν
 βασιλείων αὐτὸν καὶ ἀποκείρει καὶ περιγραπτοῖς
 ὁρίοις καθελθόντι. καὶ ταῦτα γέγονε, μήπω τῆς
 τρισκαίδεκάτης τοῦ Ἰουλίου παραρρυνείσης. παρα-
 κοιμώμενος δὲ ἀντὶ τοῦ Σαμωνᾶ ὁ παρ' ἐκείνου
 βασκαίνόμενος Κωνσταντῖνος καὶ ἐπιβουλευόμενος
 D προκεχείριστο, ᾧ καὶ μονὴν ὁ βασιλεὺς ἐδομήσατο
 ἐν ταῖς Νοσσιαῖς. νοσήσας δὲ ὁ Λέων κοιλιακὸν
 νόσημα τοσοῦτον κατειργάσθη τὴν δύναμιν ὥς μὴδὲ 10
 δυνηθῆναι διαλεχθῆναι τῇ συγκλήτῳ περὶ νηστείας
 τὴν συνήθη διάλεξιν, ἣ καλεῖται σελέντιον. ὅμως
 ὀλίγα τινα ταύτῃ διαλεχθεὶς καὶ ἀξιῶσας αὐτοῦ με-
 μνησθαι καὶ πίστιν εἰς τὴν αὐτοῦ σύμβιον τηρεῖν
 καὶ εἰς τὸν νόον, καὶ τελευταίαν ταύτην προσλα- 15
 λὴν πρὸς αὐτὴν ποιεῖσθαι εἰπὼν "οὐκ αὐτίκα ἐξ-
 ἔλιπεν, ἀλλὰ μέχρι τοῦ Μαΐου διήρκεσε." τότε δὲ
 τελευτῶν τὴν αὐταρχίαν τῷ ἀδελφῷ κατέλιπεν Ἀλεξ-
 ἀνδρῳ καὶ τὸν νόον αὐτῷ παραδέδωκεν, ἀξιῶσας
 ἐπιμελεῖσθαι αὐτοῦ καὶ ἀνάγειν βασιλικῶς καὶ αὐ- 20
 τοκράτορα καταλιπεῖν· ὃν, φασί, βλέπων ἐρχόμενον
 PII182 πρὸς αὐτὸν ἤδη ἐκλείπων, φάναι "Ἴδε ὁ κακὸς και-
 ρὸς μετὰ τοὺς δεκατρεῖς μῆνας." ἐβασίλευσε δὲ ὁ
 Λέων ἔτη εἰκοσι καὶ πέντε ἐπὶ μηνὶ τρισίν.
 15 Ἀλέξανδρος δὲ ἅμα τε τοὺς πόδας ἤρεισε τῇ 25
 ἀρχῇ καὶ ἅμα τὸν πατριάρχην Νικόλαον ἐκ Γαλα-
 κρηνῶν ἀγαγὼν εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 θρόνον ἀνήγαγε, τὸ δεύτερον καταγαγὼν τὸν Εὐ-
 θύμιον, καὶ ἐπὶ βήματος τὴν τούτου ποιήσας κα-
 θαίρεισιν, ἐνυβρισάντων εἰς τὸν ἄνδρα πολλὰ τῶν 30
 προσκειμένων τῷ Νικολάῳ, εἶτα καὶ ὑπερόριον ποι-
 ῆσας αὐτόν. αὐταρχήσας δὲ ὁ βασιλεὺς οὐτοσί οὐδὲν

εοικὸς εἰργάσατο βασιλεῖ, ἀλλὰ τρυφαῖς καὶ θή-
 ραῖς καὶ ἀσελγείαις ἐξέδωκεν ἑαυτόν, τὰ δὲ τῆς Β
 βασιλείας καὶ κοινὰ πράγματα ἀνθρώποις ἀνέ-
 θετο ἀγύρταις καὶ τοῖς ἐκ τριόδων, οὓς πρὸ τῆς
 5 μοναρχίας ἐπιρρήτων εἶχε πράξεων κοινωνοὺς, ὧν
 ἓνα Βασιλίτζην λεγόμενον καὶ διάδοχον τῶν σκήπ-
 τρων διενοεῖτο ποιήσασθαι· τὸν γὰρ ἀδελφόπαιδα
 Κωνσταντῖνον καὶ ἰδιωτεύσαι ἐβούλετο καὶ τῶν παι-
 δογόνων ἀφελέσθαι μορίων. καὶ εἰ μὴ ταχὺ τὸ τέ-
 10 λος αὐτῷ τῆς ζωῆς ἐπελήλυθε καὶ οὕτως αὐτῷ παρὰ
 τῆς ἄνω προνοίας ἐσφάλησαν τὰ βουλευόμενα, τάχ’
 ἂν ὅσον τὸ ἐπ’ ἐκείνῳ καὶ εἰς ἔργον ἐξέβησαν. γοή-
 των δὲ πυνθανόμενος εἰ ἐς μῆκος αὐτῷ τὰ τῆς ζωῆς
 προελεύσεται, ἤκουσεν ἐξ ἐκείνων ὡς ἔσται αὐτῷ
 15 μακροχρόνιον τὸ βιώσιμον, εἰ τῷ ἐν θεάτρῳ σὺν, C
 ὃς ἐκ χαλκοῦ πέπλασται, ὀδόντας καὶ αἰδοῖα περι-
 θοιτο. “σὸν γὰρ οὗτος” ἔλεγον “στοιχείῳ ἐστίν,
 ἀντίος ἰστάμενος λέοντι τῷ σὺν ἀδελφῷ,” οὐδὲν ἕτε-
 ρον κρίνοντες ὑγιὲς ἢ τὸ σὺν τοῦτον ἀπεικάζει τὸν
 20 αὐτοκράτορα, διὰ τὸ περὶ γαστέρα κεκηνέναι τε καὶ
 συσσίτια καὶ ἀκολασίας προσκείσθαι διηνηκῶς. πι-
 στεύσας οὖν τοῖς λόγοις ἐκείνων ὁ καὶ χοίρων ἀνοη-
 τότερος τὰ λείποντα ταῦτα τῷ χαλκουργῆματι ἐξειρ-
 γάσατο. τοῦ μέντοι τῶν Βουλγάρων ἀρχηγροῦντος
 25 τοῦ Συμεὼν εἰ τὴν εἰρήνην ἀσπάξοιτο ἐρωτῶντος
 διὰ τινων ὑπ’ αὐτοῦ πεμφθέντων, ὁ Ἀλέξανδρος
 ἀτίμως τε τοὺς πεμφθέντας ἐδέξατο καὶ ὑπερηφά-
 νως ὠμίλησε καὶ ὑπερόγκως ἠπειλήσεν. ὅθεν ὁ W III 147
 Συμεὼν τὴν ὕβριν μὴ ἐνεγκὼν κατὰ Ῥωμαίων ὥπλι- D
 30 σατο. συμποσίοις δὲ καὶ μέθαις διόλου προστετη-
 κῶς ὁ Ἀλέξανδρος, ἅπαξ ἀριστήσας μετὰ λουτρὸν
 καὶ κοίλῃ χρησάμενος τῇ γαστρὶ καὶ ἀπλήστως ἀκρα-

τισάμενος σφαιρίσαι προέθετο, καὶ κατατείνας τὸ
 σῶμα τῇ ἱππασίᾳ καὶ ταῖς τῆς σφαίρας ἐκτραχηλίσεσι
 ῥῆξιν ὑπέστη, καὶ αἷμα διὰ τε τῆς θινὸς κενώσας
 καὶ τῆς αἰδοῦς μετὰ μίαν ἡμέραν ἐξέλιπεν, ἐπιτρό- 5
 πους τῷ ἀνεψιῷ καὶ τῆς βασιλείας διοικητὰς γρά-
 ψας τὸν τε πατριάρχην Νικόλαον καὶ τὸν μάρτυρον
 Στέφανον καὶ τὸν μάρτυρον Ἰωάννην τὸν Ἑλαδᾶν
 τὸν τε ραίκτωρα Ἰωάννην καὶ δύο τῶν ὑπ' αὐτοῦ
 προαχθέντων ἐκ τύχης ἀγρυπνίδος εἰς συγκλητικὴν
 ΠΙ183 ἀξίαν καὶ εἰς πατρικιότητα, τὸν Βασιλίτζην καὶ τὸν 10
 Γαβριηλόπουλον.

- 16 Ὁ οὖν Ἀλέξανδρος ἐνιαυτὸν ἓνα καὶ μῆνα τὴν
 βασιλείου διαπεττεύσας ἀρχὴν κατέλυσεν τὴν ζωὴν·
 τὸ δὲ κράτος ἐς Κωνσταντῖνον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀέου-
 τος περιέστη, παῖδα ἔτι τυγχάνοντα κομιδῇ· ἔβδο- 15
 μον γὰρ ἔτος αὐτῷ τῆς ἡλικίας ἦν ὕετο. ὁ μὲντοι
 τοῦ δονοκὸς Ἀνδρονίκου υἱὸς ὁ Κωνσταντῖνος, δο-
 μέστικος ὢν τῶν σχολῶν καὶ τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου
 ἐνωτισάμενος τελευτήν, ἀπεδήμει γὰρ τῆς βασιλεί-
 δος τῶν πόλεων, τὸ μὲν τι ὃν ἔκρυπτεν ὑπὸ σπο- 20
 διᾶ σπινθῆρα τοῦ ἔρωτος τῆς βασιλείου ἀρχῆς ἀνα-
 Β καλύπτων τε καὶ ἀναγορεύων, τὸ δὲ καὶ ὑπ' ἄλλων
 πρὸς τοῦτο ἐρεθιζόμενος, ὢν εἰς εἶναι λέγεται καὶ
 ὁ πατριάρχης Νικόλαος, μήπω γὰρ τῆς τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου διαθήκης ἀναγνωσθείσης οὐκ ᾔδει καὶ αὐτὸς 25
 καταλελειμμένος ἐπίτροπος, τυραννίδι ἐπικεχείρηκε,
 καὶ τοὺς ἐκκρότους τῶν στρατευμάτων παραλαβὼν
 τῷ Βυζαντίῳ ἐπιδεδήμηκε, καὶ διὰ τινος πυλίδος
 νυκτὸς εἰσελθὼν τὴν τοῦ Ἱπποδρόμου πύλιν μετὰ
 λαμπάδων καταλαμβάνει, καὶ τινὰς καὶ τῶν συγ- 30
 κλητικῶν προσεταιρισάμενος, πολλοῦ καὶ δημώδους
 ὄχλου σὺνναθροισθέντος, οἷ καὶ ὡς βασιλεῖα αὐτὸν

εὐφρόμουν καὶ ἀνηγόρευον. τῶν δ' ἐντὸς τὰς πύλας
 μὴ ἀνοιγνύντων, ὁ πρωτοστράτωρ τοῦ Κωνσταντί- C
 νου ταῖς χερσὶ πεποιθὼς καὶ θρασύτερον προσαρά-
 ξαι τὰς πύλας καὶ καταβαλεῖν βιαζόμενος νύττεται
 5 λόγῃ παρὰ τοῦ τῶν ἔνδον διὰ τινος ἀμυγῆς. καὶ
 ὁ μὲν ἦν αὐτίκα νεκρός. ὁ δέ γε Κωνσταντῖνος
 ἐκείθεν εἰς τὸ τῶν ἵππων ἄπεισιν ἀμιλλητήριον
 θέατρον, εἶτα εἰς τὴν λεγομένην ἤλθε Χαλκὴν, καὶ
 ἄχρῃ τῶν Ἐξκουβίτων προῆλθεν. ὁ δὲ τῶν ἐπιτρό-
 10 πων εἷς ὁ μάλιστα Ἰωάννης ὁ Ἐλαδᾶς ἐκ τῶν ἐται-
 ρειῶν καὶ τῶν πλωμῶν συλλέξας τινὰς ἀντικατα-
 στήναι τῷ τυραννοῦντι αὐτοὺς ἐξάπέστειλε. καὶ
 συμπλοκῆς γενομένης πολλοὶ πεπτώκασιν ἐκατέρω-
 θεν· ἐσφακτο δὲ καὶ Γρηγορᾶς ὁ τοῦ δούκα νίδος
 15 καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Μιχαὴλ καὶ Κουρτίκιος ὁ Ἄρ- D
 μένιος. τούτοις οὖν περιαλγῆσας ὁ Κωνσταντῖνος
 καὶ τὸ οἰκτεῖον ἐπιρρῶσαι προθυμούμενος σύνταγμα
 τὸν ἵππον ἤλανε, συμμῖξαι θέλων τοῖς ἔμπροσθεν·
 ἐστρωμένον δὲ τοῦ ἐδάφους πλαξίν ὑπολισθήσας ὁ
 20 ἵππος ἔπεσε καὶ τὸν ἀναβάτην κατήνεγκε, καὶ τις
 αὐτῷ εὐθὺς ἐπελθὼν ἐξέτεμε τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν
 καὶ τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ προσήνεγκε, διὰ τῆς
 δυτικῆς τοῦ Χρυσοτορικλίνου πύλης εἰσελθὼν, κατὰ
 τὴν πρόρρησιν τοῦ βασιλεύσαντος Λέοντος. ὅτι δὲ
 25 οὐ τεύξεται τῆς βασιλείας ὁ δούξ Κωνσταντῖνος καὶ
 ἐτέρωθεν τοῖς περὶ τὸν βασιλεῖα ἐπέγνωστο. ἦν γάρ
 τις τελώνης Νικόλαος, ὃς χρεώστης πολλῶν χρημά-
 των τῷ δημοσίῳ γενόμενος πρὸς τοὺς Ἰσμαηλίτας
 κατέφυγε καὶ τὴν πίστιν ἐξομοσάμενος ἀστρολογία
 30 μετήει. οὗτος τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου ἀπεστάλκει PIII 184
 γραμμάτιον· ἡ δὲ τούτου περιλήψις ἦν τοιαύτη· «μὴ
 φοβηθῇτε ἀπὸ τοῦ δυνάστη· νεωτερίσει γὰρ ἀφρό- W III

νως καὶ εὐθέως ὀλοθρευθήσεται. καὶ ἡ μὲν ἀπο-
 στασία ἐπέπαυτο. ὁ δὲ τοῦ Κωνσταντίνου πενθε-
 ρὸς ὁ μάλιστα Γρηγοῤῃς καὶ Λέων ὁ χοιροσφά-
 κτης τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ προσπεφοιτήκασιν, οὓς
 ἐκβαλόντες τοῦ θείου τεμένους μοναχοὺς ἀπέκειραν·
 οἱ ἐπίτροποι ἐν τῇ τοῦ Στουδίου μονῇ. ἄλλους δ'
 αἰκισάμενοι ἐθρίαμβευσαν, ἑτέροις τὰ ὄμματα ἐξε-
 πήρῳσαν, ἐνίων δὲ τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον, καὶ ἄλ-
 λους ἐκ Χρυσοπόλεως μέχρι τοῦ Λευκάτου ἀνεσκο-
 λόπισαν. καὶ ἄλλοι δὲ πλείους τῆς τῶν ἐπιτροπῶν¹⁰
 ἐξουσίας γερónασιν ἂν παρανάλωμα, εἰ μὴ τινες
 τῶν δικαστῶν τῆς πρὸς τὰς τιμωρίας ῥοπῆς αὐτοὺς
 ἀνεχαίτισαν, εἰπόντες "πῶς ταῦτα ποιεῖτε ὑμεῖς κε-
 λεύσεως ἄτερ βασιλικῆς, ἐπεὶ παῖς ὢν ὁ βασιλεὺς
 τοῖς πραττομένοις οὐ συναινεί;" ἀποκείραντες δὲ οἱ¹⁵
 ἐπίτροποι καὶ τὴν τοῦ Κωνσταντίνου γυναικα καὶ
 τὸν υἱὸν Στέφανον ἐκτομίαν ποιήσαντες εἰς τὸν ἐν
 Παφλαγονίᾳ οἶκον αὐτῶν ἀπεστάλκασι τούτους. οἱ
 δὲ τοῦ βασιλέως ἐπίτροποι, ὅ τε πατριάρχης καὶ οἱ
 λοιποί, ἐναυθεντοῦντες τοῖς πράγμασι πολλὰ τῶν²⁰
 οὐ δεόντων ἐποιοῦν, καὶ πρὸς ἀλλήλους δὲ διεφέ-
 ροντο, τῶν μὲν τὰδ' εἰσαγόντων, τῶν δὲ τὰ ἀντί-
 θετα, καὶ ἦν ἡ τούτων διοίκησις πολυαρχία τίς,
 ἀλλ' οὐ μοναρχία. ὁ δὲ Βούλγαρος 'Συμεὼν, ὡς
 μὴ βασιλέως ἐπιστατοῦντος τοῖς πράγμασι, θραδὶως²⁵
 ἐλπίσας κρατῆσαι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἐπεισι-
 κατὰ ταύτης μετὰ πλείστης δυνάμεως, καὶ ἔξω στρα-
 τοπεδεύεται τῶν ταύτης τειχῶν, καὶ πολιορκῆσαι
 ταύτην διανενόητο. ἰδὼν δὲ τὸ τῶν τειχῶν κρατε-
 ρὸν καὶ τὸ πληθὺς τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς³⁰
 τείχεσι μηχανημάτων τὸ θαυσιλές, ἰλιγγιάσας μετέ-
 πεσεν εἰς τὸ Ἑβδομον, ζητῶν σπεύσασθαι. ὁ γοῦν

πατριάρχης καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἐπιτρόπων λαβόντες
 τὸν βασιλέα εἰς τὰ ἐν Βλαχέρναις ἦλθον βασιλεία,
 ὅπου καὶ ὁ Συμεὼν παρεγένετο, ὁμήρους δούς καὶ D
 λαβάν, καὶ τῷ πατριάρχῃ κλίνας τὴν κεφαλὴν ἡγύ-
 5 γήθη παρ' ἐκείνου καὶ συνεισιτάθη τῷ βασιλεῖ. εἶτα
 μὴ ἄρεσθεις ταῖς συνθήκαις ἐπανῆλθεν ἀσύμβατος,
 δώροις δεξιωθεὶς καὶ αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.
 ἀνακαλουμένου δὲ διόλου τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τοῦ
 βασιλέως καὶ ἐπὶ ταύτῃ δακρύοντος, ἔφθη γὰρ
 10 ταύτην τῶν ἀνακτόρων καταγαγεῖν ὁ Ἀλέξανδρος,
 ἡναγκάσθησαν αὐτὴν ἀναγαγεῖν οἱ ἐπίτροποι. ἡ δὲ
 ἀνελθοῦσα τῆς διοικήσεως εἶχετο, προσλαβοῦσα καὶ
 τὸν παρακοιμώμενον Κωνσταντῖνον καὶ τοὺς αὐτά-
 δέλφους ἄμφω τοὺς Γοργυλλούς, καὶ πρῶτον μὲν
 15 τὸν πατριάρχην ἀπάγει τῶν βασιλείων, εἶτα καὶ
 τοὺς τοῦ Ἀλεξάνδρου θεράποντας ἐξώθει, τὸν
 θαύκτωρα τὸν Βασιλίτζην καὶ τὸν Γαβριηλόπουλον, P1185
 ἀλλὰ μέντοι καὶ τοὺς λοιπούς. Κωνσταντῖνος δὲ ὁ
 παρακοιμώμενος τὰ πάντα ἡδύνατο. ὁ μέντοι Βούλ-
 20 γαρος Συμεὼν τὴν Θράκην κατέτρεχε τε καὶ ἐληί-
 ζετο, καὶ ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει βάλλεται χάρακα,
 πολιορκία ταύτην ἐλπίζων ἐλεῖν. ὥς δ' ἑώρα ἑαυτῷ
 κενόσπονδον τὸ ἐργχείρημα, ἐτέρως τὴν ἄλωσιν τῆς
 πόλεως μέτεισι. χρήμασι γὰρ τινας τῶν φυλάκων
 25 αὐτῆς ὑποφθείρας ἐκ προδοσίας αὐτὴν ἐξεπόρθησεν.
 ἀλλὰ ταύτην μετέπειτα πάλιν ὑπὸ Ῥωμαίους ἡ τῆς
 βασιλείας σπουδὴ ἐποιήσατο. μὴ φέρονσα δὲ τὰς
 κατὰ τῆς Θρακίας χώρας πυκνὰς ἐπελεύσεις τοῦ
 Συμεὼν, σπένδεται τοῖς ἐξ Ἰσμαὴλ καὶ τὰ τε ἑῷα
 30 τάγματα καὶ τὰ ἐσπέρια συναθροίσασα τῷ μεγίστῳ B
 Λέοντι τῷ Φωκῇ τῶν σχολῶν δομεστικῷ τυγχάνοντι
 τὸν κατὰ τοῦ Συμεὼν ἀνέθετο πόλεμον. ὃς καὶ W11

μάχην συνάψας ἦτις τοὺς Βουλγάρους περιφανῶς
καὶ φόνον αὐτῶν ποιεῖται πολύν. κατάκοπος δὲ γε-
γονῶς καὶ ἰδρῶτι διάβροχος ἀντεῦθεν λιποθυμῶν,
ἐπὶ τινι πηγῇ τοῦ ἵππου ἀποβάς ἀνέψυχεν ἑαυτόν.
ἐν τούτῳ δὲ ὁ ἵππος αὐτοῦ τὰς τοῦ κατέχοντος αὐ- 5
τὸν χεῖρας διαφυγὰν ἐν τῷ τοῦ στρατοπέδου πεδίῳ
ἐκρούαιεν ἀναβάτου χωρίς. ἐπίσημος δὲ τυγχάνων
εἰς δειλίαν ἐνέβαλε τὰ στρατεύματα, οἰηθέντα πεσεῖν
C τὸν δομέστικον, καὶ τοῦ μὲν πολέμου ἀπέσχοντο καὶ
τῆς διώξεως ἔστησαν, θόρυβος δ' ἔσχεν αὐτούς. ὁ 10
δὲ γε Συμεὼν ἐκ περιωπῆς τινος ὄρῳν τὸ συμβεβη-
κὸς περὶ τὰ στρατεύματα, τοῖς περὶ αὐτὸν ἐγκελεύε-
ται καὶ κατὰ Ῥωμαίων ἐξώρμησε καὶ τεθορυβημένοις
αὐτοῖς ἐμβαλὼν εἰς φυγὴν ἄπαντας ἀθρόον ἐτρέ-
ψατο, καὶ τοὺς μὲν οἱ Βούλγαροι διώκοντες ἔκτεινον, 15
οἱ δ' ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλλυντο συμπατούμενοι. ὁ δὲ
τῶν σχολῶν δομέστικος μόλις εἰς Μεσημβρίαν δια-
δραῖνα δεδύνητο· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν καὶ
ταγματάρχαι τότε ἐφθάρησαν.

17 Ἰωάννης δὲ ὁ Βογᾶς ἐστάλη Πατζινάκους εἰς 20
συμμαχίαν ἀγαγεῖν κατὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ ὁ
πατρικίος Ῥωμανὸς ὁ Λακαπηνός, δρουγγάριος ὢν
D τῶν πλωίμων, ὠρίσθη μετὰ τοῦ στόλου παραπλεῖν,
ἅμα μὲν εἰς συνεργίαν τοῦ τῶν σχολῶν δομεστίκου,
ἅμα δὲ καί, εἰ ἀχθεῖεν σύμμαχοι παρὰ τοῦ Βογᾶ, 25
διαπεραιώσασθαι σφᾶς. ἦκεν οὖν ὁ Βογᾶς μετὰ τῶν
συμμάχων. στάσεως δ' ἐμπεσούσης αὐτῷ τε καὶ τῷ
Λακαπηνῷ, ὄρῳντες οἱ Πατζινάκοι αὐτούς πρὸς ἀλ-
λήλους διαπληκτιζομένους καὶ ἀμελῶς περὶ τὴν αὐ-
τῶν διακειμένους διάβασιν, εἰς τὰ ἑαυτῶν ἐπανήλ- 30
θοσαν. οἱ μὲν οὖν οὕτω ταῦτά φασι καὶ τὴν ἦτιαν
τῶν Ῥωμαίων ἐντεῦθεν συμβῆναι, μὴ τυχόντων τῆς

συμμαχίας, οἱ δὲ ἄλλοίως τὸ πρᾶγμα ἰστόρησαν·
 ἡττήσαντος γάρ φασι τοῦ Φωκά τοὺς βαρβάρους
 καὶ διώκοντος φήμην γενέσθαι ὡς ὁ δρουγγάριος τῶν
 πλωίμων ἄπεισι σὺν τῷ στόλῳ, τὴν βασιλείαν παρα-
 5 ληψόμενος· τοῦτο δὲ τῷ δομεστίκῳ πεσὼν εἰς ὧτα Π186
 ἔκταράξαι αὐτόν, ὡς ἀποσχέσθαι μὲν τῆς διώξεως,
 ἐπανελθεῖν δ' εἰς τὸν χάρακα, τὰ τῆς φήμης ἀκρι-
 βωσόμενον, κἀντεῦθεν καλίντροπον γενέσθαι τὸν
 πόλεμον· φυγεῖν μὲν γὰρ τοὺς Ῥωμαίους, ἀπόδρα-
 10 σιν τῆς μάχης οἰηθέντας τὴν εἰς τὸν χάρακα τοῦ
 δομεστικού ἀπέλευσιν, τοὺς δὲ Βουλγάρους ἐκ τῆς
 φυγῆς ἐπαναστραφέντας διώκειν αὐτούς. τὴν δὲ
 πρὸς τὸν χάρακα τοῦ δομεστικού ὑποστροφὴν τῆς
 βασιλείας ἐπιθυμία πεποίηκεν. ἐρῶν γὰρ αὐτῆς
 15 ἔσπευθεν, εἰ ἀληθὲς ἦν τὸ τὸν δρουγγάριον ἀπιέ-
 ναι, προκαταλαβεῖν αὐτὸς καὶ οἰκειώσασθαι τὴν ἀρ-
 χήν. μετὰ δὲ τὴν ἥτταν ἐπανελθόντων τοῦ τε Λα-
 καπηνοῦ καὶ τοῦ Βογᾶ, ἐξητήθη τὰ μέσον αὐτῶν, B
 καὶ κατεκρίθη ὁ Ῥωμανὸς πηρωθῆναι τὰ ὅματα,
 20 ὡς αἰτίος τῆς ἥττης ἢ κακούργως ἢ ῥαθύμως γενό-
 μενος, ἀλλ' ἐκείνον μὲν τῆς ψήφου ταύτης ἐξήρπα-
 σάν τινες μέγα παρὰ τῇ βασιλίσει δυνάμενοι. ὁ δὲ
 Βούλγαρος Συμεὼν τῇ νίκῃ ἐξογκωθεὶς ἐπῆει κατὰ
 τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων. ἀντικατέστη δὲ αὐτῷ
 25 πάλιν ὁ τῶν σχολῶν δομεστικός ὁ Φωκάς, καὶ μά-
 χης συγκροτηθείσης ἐν Κατασύρταις οἱ βάρβαροι
 ἡττηντο. πολλῶν δὲ καὶ τούτων περιφανῶν ἔρωτα
 τρεφόντων τῆς βασιλείας, μᾶλλον τῶν ἄλλων περὶ
 τὸν ταύτης ἐφλέγμαινεν ἔρωτα ὁ τῶν σχολῶν δομέ-
 30 στικός ὁ Φωκάς, πεποιθὼς μὲν καὶ ἑαυτῷ διὰ τὸ
 γένος καὶ διὰ τὴν ἰσχύν, οὐχ ἥμισυ δὲ τῷ παρα- C
 κοιμωμένῳ Κωνσταντίνῳ τῷ ἐκτομῇ, τὰ πάντα τότε

παρὰ τοῖς ἀνακτόροις ἰσχύοντι, οὗ ἐπ' ἀδελφῇ κη-
 δεστῆς ἐτύγγανεν ὦν. ταῦτα τοίνυν ὁρῶν ὁ τοῦ
 βασιλέως Κωνσταντίνου παιδαγωγός, καὶ δεισας
 περὶ αὐτῷ, πείθει τοῦτον τὸν τοῦ στόλου δρουγγά- 5
 ριον τὸν εἰρημένον Ῥωμανὸν οἰκειώσασθαι καὶ φύ-
 W III 150 λακα προσλαβέσθαι. ἐγκαράττει τοίνυν βιβλίον ὁ
 βασιλεὺς οἰκειόγραφον, καὶ στέλλει τῷ δρουγγαρίῳ.
 ὁ δὲ τοῦτο δεξάμενος ὑπέσχετο τὴν τοῦ παρακοιμω-
 μένου δυναστείαν, εἰ οἷόν τε, καθελεῖν. καὶ ποτε
 τοῦ παρακοιμωμένου, ἔνθα ὁ στόλος ὥρμιστο, παρα- 10
 D γενομένου καὶ ἐπισπέρχοντος ἐκπλεύσαι αὐτόν, ὁ
 δρουγγάριος δουλικώτερον αὐτῷ προσυπήντησε, καὶ
 μεθ' ὑποστολῆς ὠμίλει καὶ περὶ τὰς τριήρεις ἡρέμα
 πῶς προεβίβαξεν. ὥς δὲ τῇ ναυαρχίδι προσήγγισεν
 ἐτοιμούς ἔχων ἄνδρας παρεπομένους αὐτῷ γενναί- 15
 ους τε καὶ πολλούς, "ἄρατε τοῦτον" εἶπεν. οἱ δὲ
 συσχόντες αὐτόν εἰς τὴν τριήρη ἐνέθεντο, τῶν περὶ
 αὐτόν αὐτίκα διασπαρέντων. τοῦτο τῇ βασιλίδι ἐνω-
 τισθὲν εἰς θόρυβον αὐτὴν καὶ τοὺς ἐν τέλει ἐνέβαλε.
 πέμπει τοίνυν πρὸς τὸν Ῥωμανὸν ἐρωτῶσα τί ἂν 20
 εἴη τὸ γεγονός. ἀλλὰ τὸ ναυτικὸν λίθοις τοὺς πεμ-
 φθέντας ἐδίωξαν. τῇ δ' ἐξῆς τὸν πατριάρχην ὁ βα-
 σιλεὺς μετακαλεσάμενος καὶ τὸν μάγιστρον Στέφανον
 P III 187 ἐπεμψε τοὺς ἐκ τῶν βασιλείων τὴν αὐτοῦ μητέρα
 κατὰζοντας. τῆς δὲ τῷ νύμφῳ προσφυνείσης μετὰ δα- 25
 κρύων, εἰς οἶκτον ἐκείνος ἐκλίδη καὶ ἀφῆκεν αὐτήν,
 εἰς ἑαυτὸν δὲ τὴν ἐξουσίαν μετήνεγκε, καὶ προεχει-
 ρίσαστο δομῆστικον τῶν σχολῶν τὸν Γαριδᾶν Ἰωάν-
 νην τὸν μάγιστρον. ὁ δὲ δρουγγάριος ὁ Λακαπηνός,
 ἐξαργύσας τὸν στόλον ὥσπερ εἰς ναυμαχίαν κατὰ 30
 τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ τοῖς βασιλείοις προσ-
 ἐπλευσεν εἰς τὸν Βουκολέοντα. καὶ ὁ μὲν πατριάρ-

χης καὶ ὁ μάγιστρος Στέφανος εὐθύς ἐκ τῶν ἀνακ-
 τῶν ἐξέστησαν, ὁ δὲ Ῥωμανὸς ὄρκους πρότερον
 τελέσας φρικωδεστάτους μήποτε κατὰ τοῦ βασιλέως
 φρονῆσαι μὴδ' ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ, ἀνῆλθεν εἰς B
 5 τὰ βασίλεια, καὶ εἰς τὸν ἐν τῷ Φάρῳ ναὸν τῷ Κων-
 σταντίνῳ συνεισελθὼν καὶ πίστει δούς τε καὶ εἰ-
 ληφώς, μέγας ἐταιρειάρχης προβάλλεται. ἐπέστειλε
 δὲ τῷ Φωκᾷ ὁ βασιλεὺς μὴ ἀθνυῆσαι μὴδ' ἀπογνῶ-
 ναι, προσμεῖναι δὲ μικρόν, ὥς μελλούσης αὐτῷ γε-
 10 νέσθαι προνοίας μετὰ βραχύ. ὁ δὲ Ῥωμανὸς τὴν
 ἑαυτοῦ θυγατέρα Ἑλένην μνηστεύεται τῷ βασιλεῖ
 Κωνσταντίνῳ, καὶ τῇ τρίτῃ τοῦ πάσχα τετέλεστο τὰ
 γαμήλια, τοῦ πατριάρχου Νικολάου τὴν ἱερολογίαν
 ποιήσαντος, καὶ αὐτίκα τετίμηται βασιλεοπάτωρ ὁ
 15 Ῥωμανός, μέγας δ' ἐταιρειάρχης Χριστοφόρος ὁ τοῦ-
 του υἱός. ταῦτα δὲ μαθὼν ὁ Φωκᾶς τυραννίδι ἐπέ-
 θετο, Κωνσταντίνον τὸν παρακοιμώμενον προσλα- C
 βόμενος καὶ ἑτέρους τῶν ἀρχόντων, καὶ διαβεβαιού-
 μενος ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου πράττειν ὃ
 20 πράττει. ὁ Ῥωμανὸς δὲ γραφὴν γεγραφώς ἀνατρο-
 πὴν περιέχουσαν τῆς τοῦ Φωκᾶ προφάσεως, καὶ
 ταύτην τῇ τοῦ βασιλέως ὑποσημασίᾳ καὶ χρυσῇ
 σφραγίδι βεβαιωσάμενος, πέμπει ταύτην παρὰ τὸ
 μετὰ τοῦ Φωκᾶ στράτευμα μετὰ τινος γυναικὸς ἐται-
 25 ρικοῦ. ἀκκεῖνο πολλοῖς τὴν χρυσοσήμαντον ὑποδει-
 κνύον λάθρα γραφὴν πολλοὺς καταλιπεῖν πεποίηκε
 τὸν Φωκᾶν καὶ προσχωρῆσαι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Φω-
 κᾶς ἐν Χρυσοπόλει γενόμενος, καὶ καταλειφθεὶς
 ὑπὸ τοῦ μετ' αὐτοῦ πλήθους τῷ βασιλεῖ προσφοιτῇ- D
 30 σαντος, ἐτράπετο εἰς φυγὴν, καὶ ἐν τινι χωρίῳ γενό-
 μενος, ὅπερ παρὰ τῶν ἐγχωρίων Γοηλέων κατονο-
 μάζετο, συλλαμβάνεται, καὶ τυφλωθεὶς εἰσάγεται εἰς

τὴν βασιλεύουσιν· καὶ τοῦτο τέλος τῇ αὐτοῦ τυραν-
νίδι ἐγένετο. ἀλλὰ μὴν καὶ ἑτέρα ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ
βασιλέως συνέστη· νεανίας γάρ τινες καθήκαν κατ'
αὐτοῦ θηρώντος, ἵν' αὐτῷ ἐν τῇ θήρᾳ ἐπίθωνται.

WIII151 ἀλλ' ἐγνώσθη τὸ βούλευμα, καὶ οἱ πρωτουργοὶ ἐκο- 5
λάσθησαν. ἐξεβλήθη δὲ τῶν βασιλείων καὶ ἡ τοῦ
βασιλέως μήτηρ Ζωή, ὡς ἐπιβουλεύουσα δῆθεν τῷ
βασιλεοπάτορι, καὶ ἀπεκάρη ἐν τῇ τῆς ἀγίας Εὐφη-
PIII188 μίας μονῇ. τῇ δὲ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου
μηνὸς εἰς τὴν τοῦ Καίσαρος ἀξίαν ἀνήχθη ὁ Ῥωμα- 10
νὸς καὶ κατὰ τὸν Δεκέμβριον τῷ τῆς βασιλείας δια-
δήματι τεταινίωτο παρὰ τοῦ πατριάρχου Νικολάου
τοῦ Κωνσταντίνου δῆθεν ἐπιτροπῇ.

18 Καὶ ὁ μὲν Λακαπηνὸς Ῥωμανὸς οὕτω τῆς ἀναρ-
ρήσεως ἔτυχε, οὐκ ἡγάπα δὲ ταύτης τυχὼν αὐτός, 15
ἀλλὰ μετὰ βραχὺ καὶ τὴν οἰκίαν ὁμευνέτιν τὴν
Θεοδώραν ταινιοῦ, εἶτα καὶ τὸν υἱὸν Χριστοφόρον,
προαιρέσει μὲν τῷ δοκεῖν τοῦ Κωνσταντίνου, τῇ δ'
ἀληθείᾳ βιαζομένου ἀσχάλλοντός τε πρὸς οὓς ἐθά-
ρει καὶ ἐν συμφορᾷ τιθεμένου τὰ πραττόμενα, μὴ 20
θαροῦντος δὲ ἀνταίρειν. ἐπιβουλῆς δὲ κατὰ τοῦ
B Ῥωμανοῦ γενομένης, ἧς ὁ σακελλάριος πρωτουργὸς
ἦν Ἀναστάσιος, ὡς τῷ Κωνσταντίνῳ δῆθεν ἀμύνων,
ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτήν, καὶ οἱ μὲν συνίστορες, ὡς
ἔδοξε τῷ Ῥωμανῷ, ἐκολάσθησαν, ὁ δὲ σακελλάριος 25
ἀπεκάρη. ἦν δὴ πρόφασιν ἔσχεν ὁ Ῥωμανὸς τοῦ
ὑποβιβάσαι τὸν Κωνσταντίνον ἑαυτοῦ, μέχρι τότε
πρῶτον εὐφημούμενον ἐν ταῖς ἀναρρήσεσιν. ὁ Συ-
μεὼν δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἐκπέμπει στρατόν· ἵνα δὲ
μὴ ἐλθόντες τὰς πρὸ τῆς πόλεως διαφθείρῳσιν 30
ἀγλαῖας, ἔπεμψε καὶ ὁ Ῥωμανὸς τοὺς ἀντιταξομέ-
νους αὐτοῖς καὶ τῶν Βουλγάρων ἐπελθόντων αὐ-

τοῖς πίπτουσι μὲν καὶ τῶν ἀρχόντων πολλοί, τῶν
 δὲ γε στρατιωτῶν οἱ μὲν εἰς τὰς τριήρεις σπεύδον-
 τες ἐμβῆναι παραπλεύσας εἰς τὴν θάλασσαν ἐξω-
 λίσθαιον, καὶ ὑπὸ κυμάτων ἐφέροντο, οἱ δὲ ὑπὸ C
 5 τῶν πολεμίων διώλλυντο, οἱ δὲ καὶ ζῶντες συνε-
 λαμβάνοντο. οὕτω δὲ διατεθείσης τῆς Ῥωμαϊκῆς
 στρατιᾶς κατὰ τὰς Πηγάς, τὰ τε ἐκεῖ ὄντα ἀνάκτορα
 οἱ Βούλγαροι ἐπυρπόλησαν καὶ τᾶλλα ὅσα ἐν τῷ
 αἰγιαλῷ τοῦ κατ' ἀντικρὺ τῆς πόλεως ἦσαν διακειμέ-
 10 νου πορθμοῦ. θανούσης δὲ τῆς τοῦ Ῥωμανοῦ συμ-
 βίου τῆς Αὐγούστης Θεοδώρας ἡ τοῦ βασιλέως
 Χριστοφόρου γυνὴ Σοφία τοῦ τῆς Αὐγούστης ἡξιώ-
 θη ὀνόματος. ὁ τῶν Βουλγάρων δ' ἐξηγούμενος
 Συμεὼν τῇ Ἀδριανουπόλει προσέβαλε καὶ ταύτην
 15 ἐπολιόρκει. ἦνυσε δ' ἂν οὐδέν, εἰ μὴ τοῖς ἔνδον
 ἐπιλελοίπει τὰ ἐπιτήδεια· βιαζόμενοι γὰρ τῷ λιμῷ
 καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις παρέδω-
 καν. τότε μέντοι καὶ ὁ ἐκ Τριπόλεως Λέων μετὰ D
 δυνάμεως ναυτικῆς κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησεν· ἀλλὰ
 20 τούτῳ περὶ τὴν νῆσον Αἴμνον τριήρεις ἐπελθοῦσαι
 Ῥωμαῖκαὶ τοὺς μὲν Ἀγαρηνοὺς σχεδόν τι ξύμπαντας
 διεφθάρκασιν, τὰς δὲ νῆας αὐτῶν ὑποβρυχίους
 ἐποίησαν, μόλις τοῦ Τριπολίτου φυγεῖν ἐξισχύσαν-
 τος. καὶ ὁ Βούλγαρος δὲ Συμεὼν τὰ τε κατὰ Μα-
 25 κεδονίαν καὶ τὰ πρὸ Θράκης σὺν βαρεῖ στρατευμάτι
 ἐληΐζετο, καὶ παρὰ τὴν πόλιν ἐλθὼν ἀγχοῦ τῶν
 Βλαχερονῶν πεποίητο τὴν παρεμβολήν, καὶ τῷ βασι-
 λεῖ Ῥωμανῷ ἐξήτησεν ἐντυχεῖν, καὶ τὴν ἐντευξίν
 ὁ βασιλεὺς ἡρετίσατο, καὶ κατὰ τὸν τοῦ Κοσμιδίου
 30 αἰγιαλὸν ὁ μὲν βασιλεὺς σὺν τῷ στόλῳ ἀφίκετο, ὁ
 δὲ γε Συμεὼν μετὰ τῆς οἰκείας παρεγένετο στρατιᾶς, PIIISS
 καὶ ὁμίλησαν καὶ ὁ βασιλεὺς μεγαλοπρεπῶς τῷ Συ-

μεῶν ἐδωρήσατο. ἀσύμβατοι δὲ ἀπ' ἀλλήλων διέ-
στησαν, ὃ καὶ δυνάς ἐδοξε δηλῶσαι αἰετῶν. φασὶ γὰρ
ἄνωθεν αὐτῶν διαπτῆναι τούτους καὶ ἀλλήλοις συμ-
W III 152 μίξαι μετὰ κλαγγῆς, εἴτ' εὐθὺς διαστῆναι ἀλλήλων,
τοῦ μὲν ἐπὶ τὴν πόλιν ἀποπιάντος, τοῦ δ' ἐπὶ Θρά- 5
κην κινήσαντος τὸ πτερόν. ὁ βασιλεὺς δὲ Ῥωμανὸς
ἀπληστευσάμενος ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας ἀρχῇ, καὶ
ὥσπερ ἐπιλελησμένος τῶν ὅρκων, οὓς ὠμωμόκει
καθ' ἱερῶν, καὶ μὴ ἀρκούμενος ὅτι ἑαυτὸν καὶ τὸν
τῶν υἱέων πρεσβύτερον ἡξίωσε διαδήματος, καὶ τοὺς 10
λοιποὺς δύο τῶν παίδων αὐτοῦ βασιλικῶς τεταινίω-
κεν, εἴτα καὶ τὸν ἐκ τοῦ Χριστοφόρου γενόμενον
B αὐτῷ υἱῶνόν, καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀντὶ βα-
σιλείας εἰς πολυαρχίαν μετήνεγκε. τῷ τελευταίῳ δὲ
τῶν υἱῶν αὐτοῦ Θεοφυλάκτῳ τὸν θρόνον τὸν ἀρ- 15
χιερατικὸν τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων μνηστευόμενος
ἀπέκειρε κληρικόν, διὰ τοῦ πατριάρχου προχειρι-
σθέντα καὶ σύγκελλον. τοῦ πατριάρχου δὲ Νικο-
λάου ἔτη τρισκαίδεκα τὸ δεύτερον τῆς ἐκκλησίας
κρατήσαντος καὶ μεταθεμένου τὴν βιοτήν, ὁ μητρο- 20
πολίτης Ἀμασειᾶς Στέφανος εἰς τὸν θρόνον τῆς
Κωνσταντινουπόλεως μετήνεκτο. ὁ μέντοι τῶν Βουλ-
γάρων ἄρχων ὁ Συμεὼν, ἀνὴρ ὢν αἱμάτων, ἡσυχίαν
ἄγειν οὐποτε ὅλως προήρητο, ὅθεν κατὰ τοῦ ἔθνους
τῶν Χροβάτων ἐστράτευσεν, ἀλλ' ἥττητο ὑπ' ἐκεί- 25
νων, καὶ ταῖς τῶν ὀρῶν δυσχωρίαις τὸ οἰκεῖον ἀπέ-
βαλε στράτευμα. ἐν τούτῳ δὲ πρόσεισί τις τῷ βα-
C σιλεῖ Ῥωμανῷ, λέγων τὴν ἄνωθεν τῆς ἐν τῷ Ξηρο-
λόφῳ ἀψίδος καθιδρυμένην στήλην καὶ πρὸς τὰ
ἐσπέρια ἀποβλέπουσαν εἰς τὸν Συμεὼν ἐστοιχειῶ- 30
σθαι τὸν Βούλγαρον, καὶ εἰ τὴν ταύτης ἀποτέμῃ τις
κεφαλὴν, ἔψεται τῇ ἐκτομῇ τοῦ Συμεὼν ἡ φθορά.

ὁ μὲν οὖν εἶπε ταῦτα, καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς στήλης οὐκ
 εἰς μακρὰν ἐξετέμνητο, καὶ τῷ Συμεὼν αὐθωρόν
 ἐπέλιπε τὸ βιώσιμον, ληφθέντι καρδιωγμῷ, ὡς μετὰ
 ταῦτα ἐγνώσθη τῷ βασιλεῖ, ἀκριβωσαμένῳ τῆς ἐκεῖ-
 5 νου τελευτῆς τὸν καιρόν. ὡς δ' ἐξ ἀνθρώπων ὁ
 Συμεὼν ἀπελήλυθεν, ἡ τῶν Βουλγάρων ἀρχὴ πρὸς
 Πέτρον τὸν ἐκ τῆς δευτέρας αὐτοῦ γυναικὸς αὐτῷ D
 τεχθέντα περιελήλυθεν, ὅς, ἐπεὶ καὶ λιμῷ τὸ τῶν
 Βουλγάρων ἔθνος ἦν πιεζόμενον καὶ τὰ πέριξ ἔθνη
 10 μὴ κατ' αὐτοῦ ὀρμήσαιεν ἐδεδίει καὶ πρὸ τῶν ἄλ-
 λων Ῥωμαίους, στέλλει πρὸς τὸν βασιλέα, σπονδὰς
 ποιησόμενος, εἰ δ' αἰροῖτο, καὶ κῆδος εἰς ἑαυτόν.
 ὡς δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἄμφω καταθύμια ἔδοξε τὰ αἰ-
 τούμενα καὶ αὐτὸς ὁ Πέτρος ἀφίκετο, καὶ γερόνασι
 15 μὲν συνιῆναι περὶ σπονδῶν, συνήφθη δὲ αὐτῷ
 πρὸς συμβίωσιν γαμικὴν καὶ ἡ τοῦ βασιλέως ἐγγόνη,
 ἡ ἐκ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ Χριστο-
 φόρου γεγέννητο.
 Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς οὐκ ἀρκοῦν ἡγρούμενος ὅτι 19
 20 ἑαυτοῦ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον ὑπεβίβασε, λαβὴν
 ἐξήτει καὶ τὸν Χριστοφόρον προθεῖναι αὐτοῦ, καὶ παρ-
 εσκενάσας τὴν τῶν Βουλγάρων πληθὺν ἐν τῷ τοῦ γά-
 μου καιρῷ στασιάσαι, ζητοῦσαν τὸν Χριστοφόρον πρὸ RIII 90
 τοῦ Κωνσταντίνου ἀναγορεύεσθαι, καὶ διὰ τὴν στάσιν
 25 δῆθεν οἰκονομῶν τι παρεχώρησε τὸ αἰτούμενον γίνε-
 σθαι. εἰτα μῆτε τὸ θεῖον δείσας, ὃ τὰς ὁμολογίας αὐτῷ
 ἐμπεπέδωκε, μὴτ' αἰδεσθεῖς τὸ ὑπήκοον, καὶ ἄμφω
 τοὺς ἄλλους υἱεῖς αὐτοῦ τοῦ Κωνσταντίνου προτέ-
 30 ρους εὐφημεῖσθαι πεποίηκε, καὶ ὁ πρῶτος πέμπτος
 ἐγένετο, καὶ εἰ μὴ ὁ μικρὸς Ῥωμανὸς ὁ τοῦ Χριστο-
 φόρου υἱὸς ἔφθη θανών, κάκεινος ἂν αὐτοῦ προτε-
 τίμνητο. ἦν οὖν ὁ αὐθιγενὴς βασιλεὺς καὶ ᾧ κατὰ

κληρον ἢ βασιλεία διέφερον ὥσπερ παρ' ἑγγραπτος.
 ἀλλ' ἐπὶ τούτοις ἢ δίκη οὐκ ἐπενύσταξεν· ἀναβε-
 βλήσθω δ' ἢ περὶ τούτων διήγησις. ὁ Ἀμασείας δὲ
 B Στέφανος ἔτι τρία διαγαγὼν ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ὑπερ-
 κειμένης τῶν πόλεων ἐτελεύτησε, καὶ ἐχειροτονήθη 5
 Τρύφων τις μοναχὸς ἐπὶ συνθήκαις τοῦ μετὰ χρόνον
 ὠρισμένου ἐκὼν ἐκστῆναι τοῦ θρόνου τῷ τοῦ βασιλέως
 WIII 153 υἱῷ τῷ Θεοφυλάκτῳ· ἦν γὰρ ἔτι μειράκιον. γέγονε
 δ' ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις χειμῶν τε ἀφόρητος λιμός
 τε σφοδρότατος καὶ ἐμπρησμός φρικωδέστατος. ὅτε 10
 καὶ ὁ βασιλεὺς Χριστοφόρος τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν.
 ἤδη δὲ τοῦ ὠρισμένου καιροῦ παραρρυνέντος ὁ πατρι-
 ἀρχης Τρύφων οὐ μεθίετο τοῦ θρόνου τοῦ ἀρχιερατι-
 C κοῦ κατὰ τὰ συγκείμενα, ἀλλ' ὅλαις χερσὶ τῆς ἀρχιερω-
 σύνης ἀντείχετο. καὶ ὁ βασιλεὺς ἡνιάτο διὰ τὴν ἀπά- 15
 την, ὡς ἐμπαιχθεὶς. ὁ γοῦν Καισαρείας χαρίσασθαι
 τῷ βασιλεῖ προθυμούμενος, δόλῳ μέτεσι τὴν τοῦ
 πατριάρχου ἀφέλειαν, καὶ φίλου προσωπεῖον ἐαντῷ
 περιθέμενος τῷ πατριάρχῃ φησὶν "ἡ μὲν κατὰ σοῦ
 τοῦ κρατοῦντος ἐπίθεσις σφοδρά, ἀλλ' ἐπιλείπουσιν 20
 αὐτῷ αἰτιάματα ὑπὸ καθαιρέσιν σε τιθέμενα, καὶ
 λοιπὸν εἰς τὸ μηδὲ ὅλως εἰδέναι σε γράμματα οἱ
 κατὰ σοῦ περιστάνται. ἀλλὰ σπεῦσον καὶ τούτου
 τοὺς μελετῶντας κατὰ σοῦ ἀποκρούσασθαι. διαλύ-
 σεις δὲ τούτοις τὸ σπούδασμα, εἰ ἐνώπιον πολλῶν 25
 χάριτην λαβὼν τὸ ὄνομα ἐγκαράξεις τὸ σὸν καὶ τὸ
 D τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα. καὶ τούτου ἀποκομισθέν-
 τος τῷ βασιλεῖ οὐκέτι κατὰ σοῦ αἰτίαμα περιέλει-
 πται." ὁ μὲν οὖν συνεβούλευσε ταῦτα, ὁ δὲ ἐπέ-
 θετο, καὶ πολλῶν παρόντων ἀγράφῳ χάριτι ταῦτ' 30
 ἐγγράφει· "Τρύφων ἐλέφ' θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
 σταντινουπόλεως νέας Ῥώμης." καὶ λαβὼν τὸν χά-

την ὁ Καισαρείας ἀπήει ἐμφανίσων τοῦτον τῷ βα-
 σιλεῖ. ἔγγραφον οὖν ἐν αὐτῷ παραιτήσεως ὡς ἐκ
 τοῦ πατριάρχου ἄνωθι τῆς ὑπογραφῆς ἐξυφαίνεται,
 καὶ ὡς παραιτησάμενος τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλεται, καὶ
 5 ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς πατριάρχης χειροτόνηται. στό-
 λος δὲ Ῥωσικὸς ἐπῆλθε κατὰ τῆς πόλεως, καὶ ὁ στό-
 λος οὐ χιλιόναυς, ὡς λέγεται, ἦν, ἀλλ' εἰς πεντεκαί-PIII191
 δεκα χιλιάδας τὰ τούτου πλοῖα ἠρίθμηντο. τούτοις
 περὶ τὸν Φάρον προσορμισθεῖσιν ἀντίπρωρος ἔστη
 10 στόλος Ῥωμαϊκός, καὶ ἀθρόον αὐτοῖς προσβαλὼν
 ἐτρέψατο τοὺς βαρβάρους, καὶ πολλὰ τῶν πλοίων
 τῷ ὕγρῳ πυρὶ ἀπετέφρωσεν. ὅσα δέ γε περιελέει-
 πτο πρὸς ἔω περαιωθέντα, τῷ πατρικίῳ Βάρδα ἐνέ-
 κυρσε τῷ Φωκᾷ, στρατιωτικοῦ στρατηγοῦντι συν-
 15 τάγματος, ὃς πρὸς συλλογὴν τῶν ἀναγκάων πολλοὺς
 ἐξιόντας τῶν πλοίων καταλαμβάνων ἀνῆρει. ἀλλὰ
 καὶ ὁ δομέστικος τῶν σχολῶν ὁ Κουρκούας ἐτέροις
 ἐντυγχάνων κατὰ ζήτησιν τῶν ἐπιτηδείων ἐκβαί-
 νουσι τῶν νηῶν, καὶ ἐξώγει καὶ μαχαίρας ἔργον
 20 ἐτίθειτο. οὕτω δὲ καὶ διὰ θαλάσσης καὶ διὰ γῆς
 παθόντες κακῶς οὐκέτι τῶν πλοίων ἐξώρμουν. ὡς
 δὲ τὰ πρὸς τροφὴν αὐτοῖς παντάπασιν ἐπιλέλοιπεν, B
 ἐπανελθεῖν ἐς τὰ οἰκεία διανενόηνται καὶ ἤδη τοῦ
 ἐκπλου κατήρξαντο. ἀλλ' αὐτίς αὐτοῖς αἱ τριήρεις
 25 ἐπέθεντο, καὶ δις οἱ βάρβαροι κατεναυμαχήθησαν,
 ὡς ὀλίγας πάνυ τῶν σφετέρων νηῶν ἐκφυγεῖν καὶ
 ἀνθυπονοσθῆσαι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἀγγέλους γε-
 νομένας ἐκεῖνοις τῆς συμφορᾶς. καὶ οἱ μὲν Ῥῶς
 παθόντες πλέον κακῶς ἢ δεδρακότες τῆς κατὰ Ῥω-
 30 μαίων ἀπέσχοντο ἐπιθέσεως.

Καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ δὲ διὰ τοῦ δομεστίκου τῶν 20
 σχολῶν Ἰωάννου τοῦ Κουρκούα καὶ τοῦ ἀδελφοῦ

Θεοφίλου, πάππος δὲ ὁ Θεόφιλος τοῦ μετέπειτα τῆς
 βασιλείας κρατήσαντος Ἰωάννου, ἦν ττηντό τε πολλὰ-
 C κeis καὶ τεταπείνουντο καὶ πόλεις οὐκ ἐλαχίστας ὧν
 κατεῖχον ἀφῆρηντο. ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς εἰς
 συναίσθησιν τάχα δόξας ἔλθειν τῆς ἐπιτορκίας καὶ 5
 τῆς τῶν συνθηκῶν παραβάσεως, ἃς πρὸς τὸν βασι-
 λέα Κωνσταντῖνον πεποίητο, δι' εὐποιῶν ἔσπευδεν
 ἐξιλεώσασθαι τὸν θεόν. καὶ διαδόσεις μὲν καὶ ἀλ-
 λοίας ἐτίθετο, ἐπὶ δὲ ταύταις καὶ τὰ παρὰ τῶν ἐν
 τῇ πόλει χρεωστούμενα τοῖς δανεισταῖς ἀποδοῖς 10
 τοὺς ὀφειλέτας ἀπέλυσε τοῦ βάρους τῆς ὀφειλῆς,
 καὶ τὰ γραμματεῖα λαβὼν ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ πυρὶ
 κατηθάλωσεν· εἰς ἑννεακαίδεκα δὲ κεντηνάρια τὰ
 τῶν ὀφειλῶν ἡριθμήθησαν. παρέσχε καὶ τὰ ἐνοίκια
 τῶν κατὰ τὴν μεγάλην πόλιν οἰκούντων μισθωτικῶς. 15
 W III 154 τοὺς μὲν οὖν ὀφειλέτας ὠφέλουν ταῦτα, τῷ δὲ γε
 D Ῥωμανῷ μικρὸν ἢ οὐδὲν οἶμαι λυσιτελεῖν, ὅτι τε
 ἀλλότρια ἐτύγγανον τὰ διδόμενα, δημόσια γάρ, καὶ
 ὅτι τὴν βασιλείαν ἀρπάσας καὶ ταύτην κατέχων καὶ
 ἀπολαύων αὐτῆς καὶ τὸν ᾧ προσῆκε ταύτης ἀποστε- 20
 ρῶν, ἑαυτῷ μὲν ἀπεκλήρου τῆς βασιλικῆς εὐκληρίας
 τὰ ξύμπαντα, ταῖς δ' εὐποιαῖς ἡανίδα μικρὰν ἀπε-
 μέριξε, τοιοῦτόν τι πράττων οἶον ἂν τις, εἰ βοῦν
 ἀπελάσας τοῦ γείτονος καὶ καταθύσας αὐτὸν τοὺς
 μὲν πόδας ἄκρους διένειμε πένησι, τὸ σῶμα δ' ὅλον 25
 αὐτὸς ἐθουρήσατο. ἀλλὰ ταῦτα κατ' ἀνθρωπίνην
 P III 192 κρίσιν· εἰ δέ τις πρὸς τὴν θείαν ἀποβλέψειεν ἀγα-
 θότητα, οὐδὲ ταῦτ' ἂν ἴσως εἴποι ἀσυντελεῖ. τοῦ-
 του τῶν σκήπτρων κρατοῦντος καὶ τὸ ἀχειροτέυκτον
 ἐκτύπωμα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ τὸ θεῖον χειρόμακ- 30
 τρον ἐκομίσθη πρὸς τὴν προκαθημένην τῶν πό-
 λεων. εἶχε μὲν γὰρ τέως τοῦτο ἡ Ἐδεσσα· ἡ δὲ ἀλῶ-

ναι παρὰ Ῥωμαίων πολιορκούντων αὐτὴν ἐκινδύ-
 νευεν· ἵν' οὖν φύγοιεν οἱ Ἑδεσσηνοὶ τὴν ἐκπόρθη-
 σιν, λύτρον ταύτης τὸ θεῖον παρέσχον ἐκτύπωμα.
 ἀφίκετο δὲ τότε καὶ ἐξ Ἀρμενίας μειρακίσκων δυάς
 5 συμφυῶν, τοῦ ἐνὸς δὲ θανόντος ἐτιμήθη ἡ συμφυῖα
 παρ' ἱατρῶν· ἀλλ' οὐδὲν τὸν περίλοιπον ᾤωνσε,
 μικρὸν δ' ἐπιβιώσας τῷ ἀδελφῷ κάκεινος ἐξέπνευ-
 σεν. ὅπως μὲν οὖν μηδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν
 βασιλείαν ὁ Ῥωμανὸς ἐσφτετερίσατο καὶ τοὺς αὐτοῦ
 10 παῖδας τῆς βασιλικῆς ἡξίωσε τιμῆς τε καὶ κλήσεως
 καὶ ὅπως ἑαυτὸν καὶ τοὺς παῖδας τῶν πρωτείων
 ἡξίωσε, τὸν δ' ἐγγενῇ τῆς βασιλείας διάδοχον Κων-
 σταντῖνον πολλοστὸν ἔθετο πάντων ὑποβιβάσας,
 ἥδη μοι προϊστόρηται. ἦκει δὲ νῦν ὁ λόγος προσθή-
 15 σων καὶ τὰ ἐξῆς καὶ δείξων ὥς καὶ βραδυτέρον
 ἴσως μέτεισι τοὺς ἀδικοῦντας ἢ πρόνοια, μετανοίας
 αὐτοῖς ἐπιμετροῦσα καιρὸν, ἀλλὰ γε τοῦ κακοῦ μὴ
 ἀπεχομένους μέτεισι σχολαίῳ ποδὶ καὶ δίκας εἰσπράτ-
 τεται. ἦννε μὲν οὖν ὁ Ῥωμανὸς αὐταρχῶν εἰκοστὸν
 20 καὶ ἕκτον ἐνιαυτόν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος, ὅπως ἑαυτῷ
 τὴν βασιλείαν ἐπανασώσεται, διὰ παντὸς ἔστρεφε
 κατὰ νοῦν, καὶ ἵνα τὸ ἐφετὸν αὐτῷ διαπράξῃται, δι'
 ἑτέρων ἐπεργεῖρι τῷ πατρὶ τοὺς υἱοὺς ἢ μᾶλλον τὸν
 ἕνα τὸν Στέφανον. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος σταθηρο-
 25 τέρας τυγχάνων φρενὸς τὴν προσβολὴν οὐ προσή-
 κατο. ὁ δὲ προσεταιρισάμενος καὶ ἄλλους ἐπέθετο
 τῷ πατρὶ, καὶ κατασχὼν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ τῇ
 Πρώτῃ περιώρισε καὶ ἀπέκειρεν, αὐτὸς δὲ τῆς βα-
 σιλικῆς ἀντεποιήσατο διοικήσεως σὺν τῷ γαμβρῷ καὶ
 30 τῷ ἀδελφῷ· ἀλλ' οὐκ ἦν ὁμοφωνῆσαι τοὺς τρεῖς.
 ἐν τισιν οὖν διεφέροντο καὶ ἀλλήλοις ἀντέλεγον· ὁ
 καὶντεῦθεν ἀλλήλους ὑπώπτευνον καὶ κατασπάσαι τῆς

- βασιλείας τὸν Κωνσταντῖνον ὁ Στέφανος διὰ φρον-
 τίδος ἐτίθετο καὶ ὁ Κωνσταντῖνος αὐτὸς τὸν Στέ-
 φανον. ἀλλ' ἦν ὁ Κωνσταντῖνος πρὸς τὸ ἔργον ὀξύ-
 τερος πάνυ, πρὸς τοῦτο καὶ τῆς συζύγου Ἑλένης
 ἐπισπερχούσης αὐτόν. προσλαβόμενος τοίνυν καὶ 5
 τινὰς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων κατέσχε καὶ ἄμφω
 τοὺς ἀδελφοὺς συναριστοῦντας αὐτῷ, καὶ αὐτίκα
 τὸν μὲν εἰς τὴν νῆσον τὴν Πάνορμον ἐξαπέστειλεν·
 ἡ τοῦ Ἀντιγόνου αὐτῇ ἐστίν· τὸν δὲ εἰς τὴν κα-
 λουμένην Τερέβινθον, καὶ κληρικοὺς καὶ ἄμφω 10
 ΠΙΙ 193 ἀπέκρινεν. εἴτ' ἐκέλευεν μεταχθῆναι μέλλοντες ἐξή-
 τησαν εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τῷ πατρί, οὓς ἰδὼν ἐκεῖνος
 εἶπεν "υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέ-
 τησαν." ἐκέλευεν οὖν ὁ μὲν Στέφανος ἐν Προικονήσῳ
 W III 155 περιωρισθῇ, κατέκρινεν εἰς Ῥόδον καὶ ταύτης εἰς 15
 Μιτυλήνην μετετέθη· τῷ δὲ Κωνσταντίνῳ ἡ Σαμο-
 θράκη περιγραφπὸν ἐγένετο ὄριον. ὃς ἀποδρᾶναι
 δοκιμάσας πολλάκις, καὶ διὰ τοῦτο φαρμάκῳ τὸν
 πρωτεύοντα τῶν φυλάκων αὐτοῦ ἀνελὼν, ἀνηρέθη
 παρὰ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ Στέφανος ἐν Λέσβῳ ἀπεβίω, 20
 ἐννεακαίδεκα διαγαγὼν ἐνιαυτοὺς παρ' αὐτῇ. ὁ δὲ
 τούτων πατήρ ἐν τῇ Πρώτῃ τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησε,
 καὶ οὕτω τούτων ἕκαστον ἡ δίκη μετῆλθεν.
- 21 "Ἄρτι δὲ τῆς μοναρχίας ὁ Κωνσταντῖνος τυχὼν
 B καὶ τῷ υἱῷ Ῥωμανῷ διάδημα περιέθετο, τοῖς τε 25
 συναραμένοις αὐτῷ εἰς τὴν τῶν βασιλευόντων κα-
 θαίρεσιν ἀμοιβὰς ἐκτιννὺς τὸν μὲν Φωκῶν Βάρδαν
 μέγιστρον ἐτίμησε καὶ δομέστικον προεχειρίσατο τῶν
 σχολῶν τῆς Ἀνατολῆς. ἀμφοῖν δὲ τῶν τοῦ Βάρδα
 υἱῶν τὸν μὲν Νικηφόρον τὸν ὕστερον βασιλεύσαντα 30
 τῶν Ἀνατολικῶν προεβάλετο στρατηγόν, τὸν δὲ
 Λέοντα τῆς Καππαδοκίας καὶ τοὺς ἄλλους ἄλλως

ἡμεῖς αὖτο. τὸν δὲ τοῦ Στεφάνου τοῦ βασιλέως υἱὸν
 Ῥωμανὸν ἐκτομίαν ἐποίησεν, ἀλλὰ μὴν καὶ Βασί- C
 λειον τὸν νόθον υἱὸν τοῦ γέροντος Ῥωμανοῦ, ὃν
 ἐγείνατο δούλη τινὶ συμφθαρεῖς. τὸν δὲ τοῦ Χρι-
 5 στοφόρου υἱὸν Μιχαὴλ ἀπέκρινε κληρικόν. ἦν δὲ ὁ
 Κωνσταντῖνος τὰ πρὸς θεὸν εὐσεβὴς καὶ λόγοις
 προσκείμενος, ὥς ἔστι καταμαθεῖν ἐκ συγγραμμάτων
 αὐτοῦ, ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐξ ἐπιστολῶν, ἃ καὶ μὴ πρὸς
 τέχνην ἡκριβῶντο τὴν ῥητορικὴν, ἀλλὰ γε σχήμασι
 10 ταύτης καὶ τισιν ιδέαις ποικίλλονται. ἐδίδου δὲ καὶ
 ὁρθομοῖς ἑαυτὸν καὶ μέτροις παντοδαποῖς· γνῶναι δέ
 τις τοῦτο ἐξ ὧν ἐπὶ θανούσῃ αὐτῷ τῇ κοινωνῷ τοῦ
 βίου ἐμμέτρως ἐθρήνησεν. ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῆς
 φιλοσοφίας αὐτῆς, ἐπιλελησμένης ἤδη σχεδόν, ἀλλὰ D
 15 μέντοι καὶ τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλους ἐπιστήσας
 καὶ ἀναξωπυρήσας ἐκλειπούσας αὐτάς. καὶ ταῦτα
 μὲν τῆς κρείττους μοίρας ἐκείνῳ προσῆν. περὶ δὲ
 τὴν τῆς βασιλείας διοίκησιν διέκειτο μαλθακώτερον,
 δύσοργός τε καὶ βαρύνημις τοῖς πταίουσιν ἦν καὶ
 20 κολαστὴς ἀπαραίτητος, οἷῳ τε τοῦ αὐτάρκους ἐκ-
 χρητο πλείονι. καὶ ἀρχαιρεσιάζων οὐ τοὺς ἀξιόους
 ἐφίστα ταῖς στρατηγίαις ἢ ταῖς τῆς πολιτείας ἀρχαῖς,
 ἀλλὰ τοὺς μοχθηροτέρους καὶ ἀδοκίμους, καὶ οὓς ἡ
 βασιλὶς καὶ ὁ παρακοιμώμενος εἰσῆγον Βασίλειος,
 25 ὧνίους χρημάτων τιθέμενοι τὰς ἀρχάς. ἀλλ' οὕτω
 μὲν τὰ τῆς βασιλείας, εἰ καὶ μὴ ἐν πᾶσι καλῶς,
 ὠκονόμητο. ἐπιβουλαὶ δὲ κατὰ τοῦ κρατοῦντος ἐμ- PΠ194
 λτήθησαν, ἡ μὲν παρὰ τοῦ παρακοιμωμένου Θεο-
 φάνους, πολλοὺς καὶ ἄλλους συνίστορας ἔχοντος
 30 καὶ βουλομένου τὸν Ῥωμανὸν ἐπαναγαγεῖν ἐκ τῆς
 Πρώτης εἰς τὰ βασίλεια· ἡ δὲ παρ' ἐτέρων, τὸν
 Στέφανον ἐκ Λέσβου λαβεῖν μελετησάντων καὶ ἀπο-

καταστῆσαι τῇ βασιλείᾳ. ἀλλὰ καὶ ἄμφω τὰς ἐπι-
 βουλὰς ὁ Κωνσταντῖνος ἐφώρασε, καὶ τοὺς μὲν
 συνωμότας ἐκόλασε, τοὺς δὲ βασιλειῶντας ὑπ' ἀσφα-
 λεστέραν ἔθετο τήρησιν. τῶν Τούρκων δέ, τοὺς δ'
 Οὐγγρους οὕτω καλεῖσθαι καὶ προφῶν εἰρήκαμεν, 5
 τὰ Ῥωμαίων ληξομένων ἐπὶ τινα καιρὸν ἡρεμῆσαι
 τὸ ἔθνος συμβέβηκεν. ὁ γὰρ τούτων ἀρχηγετῶν
 Β Βολοσονδῆς κεκλημένος, καὶ ἕτερος δ' αὐτῆς Γυλᾶς,
 καὶ αὐτὸς μέρους ἄρχων, προσηλθέτην τῷ βασιλεῖ·
 καὶ ἕκαστος αὐτῶν τοῦ θεοῦ τῆς παλιγγενεσίας 10
 ἡξιώθη λουτροῦ καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐμνήθη μυστή-
 ριον, καὶ πατρίκιος ἐτιμήθη ἑκάτερος, καὶ κατηντή-
 WIII 156 ρισαν, καὶ οὕτως ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἦδη τὰ
 ἑαυτῶν, λαβόντες καὶ ἀρχιερέα, δι' οὗ πολλοὶ πρὸς
 ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ μετηνέχθησαν. ἀλλ' ὁ μὲν Γυ- 15
 λᾶς καὶ τῇ πίστει ἐνέμεινε καὶ τὴν εἰρήνην ἐτήρη-
 σεν. ὁ δὲ λοιπὸς τὰς πρὸς θεὸν συνθήκας ἡθετηκῶς
 αὐτῆς κατὰ Ῥωμαίων ὥπλιζετο, τοῦτο δὲ καὶ κατὰ
 Φράγγων ποιῆσαι ἐπιχειρήσας ἐάλω καὶ ἀνεσταύ-
 ρωτο. καὶ ἡ τοῦ κατὰ Ῥωμαίων ἐκπλεύσαντος Ῥῶς 20
 C γαμετῇ Ἑλγα, τοῦ ξυνευνέτου αὐτῆς τελευτήσαντος,
 προσῆλθε τῷ βασιλεῖ, καὶ βαπτισθεῖσα τιμηθεῖσά τε
 ὥς ἐχορῆν, ὑπενόστησεν. ἐφρόντιζε δὲ ὁ αὐτοκράτωρ,
 ἥδη θανούσης τῆς τῷ νύμφῃ αὐτοῦ Ῥωμανῷ συζυγεί-
 σης θυγατρὸς τοῦ τῶν Φράγγων δηγρὸς Οὐγγανος, 25
 ἑτέραν ἀγαγέσθαι αὐτῷ γαμετὴν, καὶ συνοικίξει
 αὐτῷ κόρην, τύχης μὲν χαμερποῦς ἢ καὶ χυδαίας,
 εἴποιεν ἄν τινες, καπήλων γὰρ ἐκφῶναι ταύτην φασί,
 τὸ δὲ εἶδος εὐπρεπεστάτην, ἄντικρυς ἄγαλμα πλα-
 σθεῖσαν ὑπὸ τῆς φύσεως, ἣτις Ἀναστασῶ καλου- 30
 μένη Θεοφανὺς μετωνόμαστο.

Ἐπει δὲ δωδεκάτῳ τῆς Κωνσταντίνου αὐταρ- 22
 χίας ὁ πατριάρχης Θεοφύλακτος ἀπεβίω, ἐπὶ ἔτη D
 τρία καὶ εἰκοσιν ἀρχιερατεύσας· ἐξαΐδεκα δὲ ἦν
 ἐνιαυτῶν, ὅτε τῆς ἀρχιερωσύνης ἀδέσμως ἤξιωτο.
 5 Ὅθεν καὶ ὑπὸ παιδαγωγοῦς ἐτέλει ὁ πατριάρχης,
 ἕως αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐβασίλευεν· εἶτα τούτους ἀπο-
 σειςάμενος πολλὰ τῶν οὐ θεόντων ἢ τῶν ἀπειρη-
 μένων, εἰπεῖν οἰκειότερον, διεπράττετο, ἱππομανῶν
 τε καὶ κυνοτροφῶν καὶ θήραις προσκείμενος καὶ
 10 τὰ τούτοις πράττων ἀκόλουθα. ἔτρεφε δὲ καὶ ἱπ-
 πων σφοδρότατον ἔρωτα, καὶ εἶχε θηλείας ἱππους
 πάννυ πολλὰς. μία τοίνυν αὐτῶν ἢ τῶν λοιπῶν ἐπι-
 σημοτέρα κατὰ γαστροῦς ἔχουσα ἔτυχε τεκοῦσα κατὰ
 τὴν ἱερὰν τῆς μεγάλης πέμπτης ἡμέραν, καὶ λει-
 15 τουργοῦντι τότε τῷ πατριάρχει ἡκέ τις κομίζων περὶ
 τοῦ τοκετοῦ εὐαγγέλιον· ὁ δὲ ὑπερήσθη καὶ τὴν
 θείαν ἱεροουργίαν συντεμῶν σπουδῇ πρὸς τὸ Κοσμί-
 διον ἀπελήλυθεν, ἐκεῖ γὰρ εἶχον αἱ ἱπποὶ αὐτοῦ τὰς PIII 195
 διατριβὰς, καὶ τὸν νεογνὸν πῶλον ἑωρακῶς ὑπενό-
 20 στησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν τῶν ἁγίων πα-
 θῶν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἐτέλεσε τελετὴν. κατέ-
 στρεψε δὲ τὴν ζωὴν ἐξ ἱππασίας· θρασύτατα γὰρ
 ἱππαζόμενος καὶ πρὸς τειχὸς τι τῶν παραθαλασσίων
 προσαραχθεὶς αἷμα διὰ στόματος ἀνήγαγε, κἀντεῦ-
 25 θεν ἐπὶ δύο ἔτη νοσήσας, εἶθ' ὑδέρῳ περιπεσών,
 ἀπεβίω. καὶ προεχειρίσθη πατριάρχης Πολύευκτος
 μοναχὸς ἐκτομίας, καὶ λόγῳ διαπρέπων καὶ ἀρετῇ,
 ὃς παρὰ τοῦ Καισαρείας χειροτόνητο. ὁ γὰρ Ἑρα-
 κλείας προσκεκρουκῶς κατὰ τι τῷ βασιλεῖ ἐκωλύθη
 30 τοῦ προνομίου αὐτοῦ· καὶ τοῦτο τοῖς φιλοσκόμμοσιν
 εὖρητο κατὰ τοῦ πατριάρχου αἰτίαμα. ἐπεὶ δ' ἔχει- B
 ροτονήθη, τῷ βασιλεῖ ἐντυχὼν καταδρομὴν ἐποιή-

σατο τῶν συγγενῶν τοῦ γέροντος Ῥωμανοῦ καὶ
 ἀναστεῖλαι τὴν τούτων πλεονεξίαν παρήνει. ὅπερ
 οὐτ' αὐτὸς ἀνεπαχθῶς ἤκουσε καὶ ἡ βασιλὶς Ἑλένη,
 παρὰ τοῦ ἐκτομίου Βασιλείου, ὃς μετέπειτα παρα-
 κοιμώμενος γέρονε, προβιβασθεῖσα, ἠρέθισε κατὰ 5
 τοῦ πατριάρχου τὸν αὐτοκράτορα, καὶ ἐξήτει λαβὴν,
 δι' ἧς αὐτὸν τὴν ἀρχιερωσύνην ἀφέλῃται. τότε δὲ
 καὶ ἡ τιμὴ χεῖρ τοῦ προδρόμου εἰς τὴν ὑπερκειμένην
 ἀπεκομίσθη τῶν πόλεων ἐξ Ἀντιοχείας διὰ τινος
 διακόνου Ἰωβ. τῶν δ' ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγαρηνῶν τὰ 10
 παράλια τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας ληξιμένων ὁ βα-
 σιλεὺς στόλον ἐτοιμασάμενος, ὃν πλείσται συνίστων
 C νῆες πολεμιστήριαι, κατ' ἐκείνων ἐκπέπομφεν. ἀλλ'
 ἐσφάλησαν τὰ τοῦ στόλου τῇ τοῦ ναυαρχοῦντος ἀπει-
 ρία καὶ ἀμελεία. καὶ τὸ μὲν πλεῖον τοῦ πληρώματος 15
 τῶν νηῶν ἀπώλετο, τὸ μὲν ἑλωκός, τὸ δὲ μαχαίρας
 ἔργον γενόμενον, πολλοστὸν δὲ διασέσωστο. καὶ
 αὐτὸς δ' ἂν ἑάλω ὁ ναύαρχος, εἰ μὴ περὶ αὐτὸν συ-
 στάντες οἱ αὐτοῦ θεράποντες καὶ συνασπισμῷ τοὺς
 Ἀγαρηνοὺς ἀπώσάμενοι ἄδειαν παρέσχον τῷ στρα- 20
 τηγῷ ἐμβῆναι εἰς τὴν στρατηγίδα τριήρη καὶ οὕτω
 φυγεῖν. ἀλλ' οὐχ οὕτω καὶ τῷ Βάρδα Φωκᾷ τῷ
 WIII157 τῶν σχολῶν δομεστίῳ συνηντήκει τὰ πρὸς τοὺς
 ἐφ' οὓς Ἀγαρηνοὺς, στρατηγικῇ δὲ τέχνῃ καὶ ἐμπει-
 ρίᾳ τοὺς πρὸς ἐκείνους πολέμους διατιθέμενος ἄσπεά 25
 D τε πολλὰ ἐκείνων ἀφείλετο καὶ τὰ προστυχόντα
 λείαν ἐτίθετο. ὃ γε μὴν τοῦ βασιλέως υἱὸς Ῥωμα-
 νός, εἰς ἄνδρας ἥδη τελεῖν ἡργμένος ἐξ ἀγενείων
 καὶ εἰς ἑαυτὸν τὴν ἐξουσίαν περιαγαγεῖν λιμερόμενος,
 ἐπιβουλεύει τῇ ζωῇ τοῦ πατρὸς, συμπραττούσης 30
 αὐτῷ καὶ τῆς γαμετῆς, καὶ φαρμάκῳ δηλητηρίῳ τὴν
 ἐπιβουλήν συνεσκεύασαν, ὃ λαθόντες καθαρτηρίῳ

πόματι συνεκέρασαν, ὅπερ ἔμελλεν ὁ αὐτοκράτωρ
 πεινῶν. ἄρτι δὲ δοθῆναι μέλλον εἰς πόσιν τῷ βασιλεῖ,
 εἴτ' ἐκ προνοίας εἴτε τυχαίως τὸ πλέον ἐκκέχυτο, τὸ
 δὲ περιλειφθὲν ὀλίγον ὃν καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως
 5 ποθὲν ὀδύναις μὲν αὐτὸν καὶ κινδύνου φόβοις οὐ
 μικροῖς περιέβαλεν, οὐ μέντοι καὶ κίνδυνον ἐποίη-
 σεν αὐτῷ περὶ τὴν ζωὴν. τέως δ' οὖν αὐτὸν δυσ-
 χερῶς διαπέφευγε. τῷ πεντεκαίδεκάτῳ δ' ἐναντῷ^{PII196}
 τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου ὄρει οὗτος
 10 ἐξῆλθεν ὁ βασιλεύς, λόγῳ μὲν ἵνα ταῖς τῶν ἐκεῖ
 ἀσκουμένων εὐχαῖς καθοπλισθεῖν κατὰ τῶν Ἀγαρη-
 νῶν, τῷ δ' ὄντι, ὥς λέγεται, ἵνα τῷ Κυζίκου Θεοδώρῳ
 συγγένηται καὶ ὅπως τὸν Ἡολύενκτον ἐξωθήσει τῆς
 ἐκκλησίας σκέψηται μετ' αὐτοῦ. ἔνθα δὴ γεγωνώς,
 15 κακῶς ἔχων ἐπανῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια, καὶ μετ'
 ὀλίγον τὴν ζωὴν ἐξεμέτρησεν, ὥς μὲν τισι δοκεῖ, ἐκ
 δυσκρασίας σωματικῆς, ὥς δ' ἑτέροις δοξάζεται, καὶ
 αὐτῷς ὑπὸ τοῦ νλοῦ ἐπιβουλευθεῖς. ἦν δ' ὁ σύμ-
 πας τῆς βιοτῆς αὐτοῦ χρόνος ἐνιαυτοὶ πεντήκοντα
 20 τέσσαρες καὶ μῆνες δύο, συμβασιλεύσαντος τῷ πατρὶ
 Λέοντι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ θείῳ καὶ τῇ μητρὶ ἔτη
 τρισκαίδεκα καὶ τῷ Ῥωμανῷ τὴν βασιλείαν ἀρπά-^B
 σαντι ἔτη ἕξ ἐπὶ εἴκοσι, μοναρχήσαντος δὲ τελευ-
 ταῖον ἐνιαυτοὺς πεντεκαίδεκα. ἦν δὲ καὶ μέχρις ἀπο-
 25 βιώσεως ἐν πολλῇ φροντίδι τὴν τοῦ ἀρχικοίμενος
 καθαίρεισιν τοῦ Πολυεύκτου τιθέμενος. λέγεται δὲ
 πρὸ τινων ἡμερῶν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς λίθους νυ-
 κτὸς φέρεσθαι μετὰ ῥόλζου πολλοῦ κατὰ τῶν αὐ-
 τοῦ θαλάμων, καὶ τοῦτο συμβαίνειν ἐπὶ πλείους
 30 νύκτας, καὶ νομίσαι μὲν τὸν βασιλέα παρὰ τινων
 ἀνθρώπων λιθολευστεῖσθαι, καὶ πολλοὺς περιστῆσαι
 τοῖς βασιλείοις, οἷς ἐπιτεθήρητο τὸ γινόμενον· ἀλλ'

οὐδεὶς ὥφθη τῶν λίθων πομπεύς· ὅθεν οὐδ' ἐξ ἀνθρώπων τὸ ἔργον νενόμιστο πράττεσθαι.

- 23 Καὶ ὁ μὲν Κωνσταντῖνος τοῦ ἐπικλωσθέντος
 C αὐτῷ μίτου φαγέντος τοῦ ὀρισθέντος αὐτῷ χρόνου
 τῆς βιοτῆς ἀπεβίω, ὁ υἱὸς δὲ αὐτοῦ Ῥωμανός, ὃς 5
 καὶ παιδίον ἐλέγετο, τῆς αὐταρχίας ἐπέληπτο. παι-
 δίου δ' ἐλέγετο, οὐχ ὅτι παιδικῆς ὦν ἡλικίας τῆς
 βασιλείας ἐκράτησεν, ἥδη γὰρ ἀνδράσι συντέτακτο,
 ἀλλ' ἀντιδιαστελλόμενος πρὸς τὸν μητροπάτορα Ῥω-
 μανόν, ὄντα πρεσβύτην καὶ ὑπερήλικα. εἰ δέ τις εἰ- 10
 ποι παιδίον αὐτὸν καλεῖσθαι, ὅτι καὶ παιδαριώδης
 ἦν αὐτῷ ἡ ζωὴ, καὶ τοῦτο τῷ ἐκείνου ἦθει ἀρμο-
 διατάτον. ἄρτι δὲ τῶν σκήπτρων γενόμενος ἐγ-
 κρατής, τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασίλειον ταινιοῖ καὶ κλη-
 σεως βασιλικῆς ἀξιοῖ. εἴτα καὶ δεύτερος αὐτῷ 15
 D ἐτέχθη υἱός, ἐπὶ τῷ πάπῳ Κωνσταντίνῳ τὴν κλη-
 σιν λαχών. αὐτὸς μὲν οὖν ὁ Ῥωμανὸς τρυφαῖς καὶ
 ἡδυπαθείαις ἐξέδωκεν ἑαυτὸν καὶ ἐκδεδιητημένη
 ζωῇ καὶ ἀνδράσι συνῆν διεφθαρμένοις τε καὶ λοι-
 μοῖς, τὴν δὲ τῆς βασιλείας διοίκησιν ὑπὸ τὸν πραι- 20
 πόσιτον καὶ παρακοιμώμενον τὸν Βρίγγαν Ἰωσήφ
 ἐποίησατο. πέμπεται τοίνυν Νικηφόρος μάγιστρος
 ὁ Φωκάς ὁ δομέστικος τῶν σχολῶν κατὰ τῶν ἐν
 Κρήτῃ Σαρακηνῶν σὺν ἀξιομάχῳ στρατῷ, καὶ δι'
 ἐπτά μηνῶν πολλάκις τοῖς βαρβάροις συμπλακεῖς 25
 καὶ πᾶσαν πολιορκητικὴν τοῖς αὐτῶν ἄσπεσιν ἐπα-
 γαγὼν μηχανήν, ὑφ' ἑαυτὸν αὐτὰ ἐποίησατο, εἴτα
 καὶ τὴν αὐτῶν μητρόπολιν τὸν Χάνδακα ἐξεπόρ-
 θησε καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἐν Κρήτῃ Σαρακηνῶν,
 Κουρούπην καλούμενον, ἐχειρώσατο καὶ τὸν μετ' 30

W III 158 αὐτὸν τῶν ἄλλων προτεύοντα, ὠνομασμένον δὲ
 PII197 Ἀνεμᾶν. καὶ εἰ μὴ διὰ φήμην κρατοῦσαν ὥς ὁ τῆς

Κρήτης τοὺς Σαρακηνοὺς ἐξελάσων Ῥωμαῖος τῶν
 Ῥωμαϊκῶν ἐκ τρόπου παντὸς ἐπιλήψεται σκήπτρων
 ἐκείθεν ὁ Φωκᾶς μετεκέκλητο, τάχα τέλεον ἂν ἡ
 νῆσος δεδούλωτο καὶ οἱ Σαρακηνοὶ ταύτης ἂν ἀπη-
 5 λάθῃσαν. καὶ τὸν Λέοντα δὲ τὸν Φωκᾶν τὸν τοῦ
 Νικηφόρου ὁμαίμονα κατὰ τοῦ Χαμδάν, ὃς τοῦ
 Χάλεπ ἐκράτει, ὁ Ῥωμανὸς σὺν δυνάμει ἀπέστειλε,
 καὶ οὗτος δὲ τῷ Χαμδάν συμμίκας ἦττ᾽ κατὰ κρά-
 τος τὸν βάρβαρον, ὡς τὸ πολὺ μὲν τῆς αὐτοῦ
 10 στρατιᾶς ἐν τῇ μάχῃ πεσεῖν, τὸ δ' ἄλλο γενέσθαι
 ἀλώσιμον, αὐτὸν δὲ τὸν στρατάρχην μόλις σὺν εὐ-
 αριθμήτοις δυνηθῆναι φυγεῖν. καὶ ὁ μὲν Λέων
 ἐπανελθὼν καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπεδέχθη καὶ ἐπινι-
 κῶ θριαμβῶ τετίμητο. μελέτη δέ τινων κατὰ τοῦ B
 15 αὐτοκράτορος ἐφωράθη καὶ οἱ ταύτην συρράφαντες
 καὶ οἱ τούτων συνίστορες συνεσχέθησαν, πλὴν οὐκ
 ἀπηνῶς ἐκολάσθησαν. ὁ μάγιστρος δὲ Νικηφόρος
 ὁ Φωκᾶς ἐκ τῆς Κρήτης μετακληθεὶς οὐκ εἰάθη
 πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπαναδραμεῖν, ἀλλ' ἐκελεύσθη
 20 πρὸς τὴν ἑφάν μετὰ πάσης χωρῆσαι τῆς στρατιᾶς.
 ὁ γὰρ Χαμδάν αὐθις κατὰ Ῥωμαίων χωρήσειν ἤλ-
 πίξετο. ἐν γοῦν Συρίᾳ γενόμενος ὁ Φωκᾶς, καὶ
 τούτῳ κατὰ συστάδην μαχεσάμενος, καὶ ἦττησε πε-
 ριφανῶς καὶ τὴν Βέρροϊαν ἄτερ τῆς ἀκροπόλεως
 25 ἐξεπόρθησε καὶ πλοῦτον ἐκείθεν πλείστον συνή-
 γαγε καὶ δοριαλώτους ἤλασεν οὐκ εὐαριθμήτους
 καὶ πολλοὺς δεσμίους χριστιανούς τῆς αἰχμαλωσίας C
 ἀπέλυσε. λέγεται γοῦν ἐν ἀρχῇ τῆς αὐταρχίας
 τοῦ Ῥωμανοῦ τῶν Ἀγαρηνῶν πᾶσαν χώραν λεηλα-
 30 τούντων εἰς ἀπορίαν περιστῆναι τὸν αὐτοκράτορα,
 καὶ τὸν Φωκᾶν Νικηφόρον προσκαλεσάμενον ἐρέ-
 σθαι τοῦτον πῶς εἰς τὸ κατόπιν Ῥωμαίοις περι-

νέχθη τὰ πράγματα. τὸν δὲ μηδὲν ὑποστειλάμενον
 ἔλευθέρῳ φάναι φρονήματι "διότι σὺ μὲν βασιλεύεις,
 ὁ δ' ἐμὸς πατήρ στραταρχεῖ, σὺ μὲν τῆς ἀρχῆς
 οὐχ ὡς δέον ἐπειλημμένος, ἐκεῖνος δὲ φιλοχρημα-
 τῶν. εἰ βούλοιο δέ, μεταβληθήσονται Ῥωμαίοις καὶ 5
 τὰ φρονήματα καὶ τὰ πράγματα, πλὴν μὴ ἀθρόαν
 D οἶον ἔσεσθαι τὴν μεταβολήν." ὁ δὲ βασιλεὺς τού-
 των ἀκούσας ἐπέτρεπεν αὐτῷ μεταχειρίσασθαι τὴν
 προᾶξιν ὡς βούλεται, καὶ ὃς αὐτίκα ἐπεμελεῖτο τοῦ
 ὀπλιτικοῦ τό τε ὃν διατάσσων καὶ ἄλλο ἔργατα- 10
 λέγων καὶ γυμνάζων εἰς ἅπαν στρατιωτικὸν ἐπιτή-
 δευμα. καὶ οὕτω τὰς τάξεις ἀναπληρώσας καὶ κα-
 θοπλίσας τοὺς βωλοκόπους καὶ τὸ προφητικὸν αὐτοῖς
 ἀντίρροπον θέμενος, εἰς μαχαίρας αὐτοῖς δηλαδὴ
 συγκόψας τὰ δρέπανα καὶ εἰς ξιβύνας τὰ ἄροτρα 15
 σὺν αὐτοῖς τὰ θρυλούμενα ῥαδίως ἔσθησε τρόπαια.
 τρισὶ δ' ἔτεσι διαπεττεύσας τὴν βασιλείαν ὁ Ῥω-
 μανὸς καὶ μικρὸν ἐπέκεινα μετέστη τῆς ἐνταῦθα
 ζωῆς, ἣ φαρμάκῳ δηλητηρίῳ κατὰ τινας ἢ φιληθο-
 νίαις καὶ μίξεσιν ἑαυτὸν κατατείνας καὶ ταύταις 20
 δαπανήσας τὴν ἰσχὺν τοῦ σαρκίου, τὴν βασιλείαν
 λιπὼν τοῖς υἱοῖς ἀμφοῖν καὶ τῇ τούτων μητρὶ Θεο-
 φανοῖ. τοῦ δὲ Ῥωμανοῦ θανόντος ὁ Φωκᾶς Νικη-
 PII198φόρος κελεύσει τῆς βασιλείσης ἦκεν εἰς τὸ Βυζάν-
 τιον καὶ κατήγαγε θρίαμβον ἐπὶ τοῖς ἐκ Βερροίας 25
 κεκομισμένοις λαφύροις, ὅθεν καὶ τι μέρος τῆς τι-
 μίας ἐσθῆτος τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐκόμισε. τὸν
 Βρίγγαν δὲ αὐτὸν ὑφορώμενον ὡς βασιλειῶντα κα-
 τεσοφίσατο οὕτω. σὺν ἐνὶ τῶν θεραπόντων ἑσπέ-
 ρας κατέλαβε τὴν κατοικίαν αὐτοῦ καὶ ἰδιαιτάτα τὸν 30
 Βρίγγαν παραλαβὼν, δι' ἑρωτος εἶναι αὐτῷ πρὸ
 μακροῦ τὴν μοναδικὴν βιοτὴν ὄρκοις ἐβεβαίον καὶ

παλαμναιοτάταις ἀραις. καὶ "πάλαι ἂν" ἔλεγε "πρὸς
 ταύτην ὠρμήκειν, εἰ μὴ με τῶν βασιλέων ἡ χρηστὴ
 ἐπέσχε διάθεσις. μὴ οὖν μάτην ὑπόπτεινε κατ' ἐμοῦ
 ὡς τῆς βασιλείας ἔρωτα τρέφοντος· ἐγὼ γὰρ ὅσον
 5 ἤδη καὶ τῶν πραγμάτων ἐκστήσομαι." καὶ τοῖς λό- B
 γοις πίστιν ἐδίδου, δειξας αὐτῷ ῥάκος τι τριχίνον, W III 159
 ὃ ἐν χρῶ περιέκειτο, τῇ ἕξωθεν αὐτοῦ περιβολῇ
 καλυπτόμενον. τούτοις τοῖς λόγοις καὶ τῷ τριχίνῳ
 ἐσθήματι τὸν παρακοιμώμενον συναρπάσας ἔσχε τῶν
 10 ποδῶν αὐτοῦ προκυλινδούμενον ὁ Φωκᾶς καὶ συγ-
 γνώμην αἰτοῦντα. καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Στέφανος ὁ
 τοῦ Λακαπηνοῦ ἐν Λέσβῳ τηρούμενος κατὰ Μήθυ-
 μναν ὑποπτος ἦν· αἰφνίδιον δὲ καὶ ἐξ οὐδεμιᾶς φα-
 νερᾶς αἰτίας θανὼν ὑποψίαν δέδωκε παρὰ τῆς βα-
 15 σιλείσεως κατεργασθῆναι Θεοφανοῦς. ὁ μὲντοι τῶν
 Βουλγάρων ἀρχηγῶν Πέτρος, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
 θανούσης, τὰς πρὸς Ῥωμαίους ἀνακαινίζων σπουδὰς
 ὁμήρους παρέσχε δύο οἰκέλους υἱοὺς Βορίσην καὶ
 Ῥωμανόν, καὶ ὁ μὲν ἀπεβίω, οἱ δ' ἐκείνου παῖδες
 20 ἀπελθεῖν εἰάθησαν εἰς τὰ οἰκεῖα καὶ τὴν πατρῴαν C
 ἀρχὴν κατακτήσασθαι. ἐνὸς γὰρ τῶν κομήτων τῶν C
 ἐν Βουλγάροις τέσσαρες παῖδες, Δαβὶδ, Μωσῆς,
 Ἀαρών, Σαμουήλ, ἀποστατήσαντες τοὺς Βουλγάρους
 ἀνέσειον. τοῦ Φωκᾶ δὲ Νικηφόρου εἰς τὸν οἶκον
 25 ἑαυτοῦ τὸν ἐν Καππαδοκίᾳ ἀποδημήσαντος ὁ παρα-
 κοιμώμενος μετεμέλετο, ὅτι παρεχώρησεν αὐτῷ τῆς
 ἐπ' οἶκον ἀποδημίας· καὶ ἦν αὐτῷ διὰ φροντίδος
 ὅτι πολλῆς τὸν ἄνδρα ἀποσκευάσασθαι. γράφει τοί-
 νυν πρὸς Ἰωάννην μάλιστα τὸν Τζιμισκῆν, ἄνδρα
 30 γευνάϊον καὶ ἐν ἀριστεύμασι διαβόητον, στρατηγοῦντα
 τότε τοῦ θέματος τῶν Ἀνατολικῶν, καὶ πρὸς τὸν
 μάλιστα τὸν Ῥωμανὸν τὸν Κουρκούαν, ἐπίσημον ὄντα

κακείνου ἐν στρατηγήμασι καὶ τῆς Ἀνατολῆς τότε
στρατηλατοῦντα, ὡς εἰ τὸν Φωκᾶν κατασχόντες ἢ
D μοναχὸν ἀποκείρουσιν ἢ ἄλλως ἐκ μέσου ποιήσουσι,
τὴν μὲν τῶν σχολῶν τῆς Ἀνατολῆς ἀρχὴν λήψεται ὁ
Ἰωάννης καὶ δομέστικος ἔσται τῶν ἐφ' ὧν δυνάμεων, 5
ὁ Ῥωμανὸς δὲ τῆς δύσεως κληθήσεται δομέστικος.
ἐπεὶ δὲ τὰ γράμματα καὶ ἀμφοῖν ἐκομίσθησαν, καὶ
ἄμφω ταῦτα δεικνύουσι τῷ Φωκᾷ, καὶ πρὸς ἀπο-
στασίαν ἠρέθιζον. τοῦ δὲ ἀναδυομένου πρὸς τὴν
ἐγγείρησιν, εἴτε πλαττομένου εἴτε καὶ ἀληθεύοντος, 10
ἐκείνοι τὰ ξίφη γυμνώσαντες ἀνελεῖν ἠπέλουν αὐ-
τόν, εἰ μὴ πείθοιτο. καὶ ὃς τῇ βίᾳ τάχα νικώμενος
ἐδέξατο τὴν ἀνάρρησιν, καὶ ὑπὸ πάντων τῶν ἐφ' ὧν
PII 199 ταγμάτων αὐτοκράτωρ εὐφημηθῇ Ῥωμαίων. λέγεται
δὲ ὅτι οὐ μόνον ἦρα τῆς βασιλείας, ἀλλ' οὐχ ἥμισυ 15
καὶ τῆς Θεοφανοῦς, καὶ ὡς ἐνέτυχε ταύτῃ διάγων
κατὰ τὴν μεγαλόπολιν.

- 24 Ἄρτι δὲ τῆς φήμης εἰς τὸ Βυζάντιον κηρυξάσης
τὰ κατὰ τὸν Φωκᾶν, ὁ παρακοιμώμενος Ἰωσήφ ἠγων-
νία. ὁ μέντοι τοῦ τυραννοῦντος πατήρ ὁ Φωκᾶς 20
Βάρδας τῇ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ προσπέφεν-
γεν. ὁ δὲ τοῦ Νικηφόρου σύγγονος Λέων ἰσχυρῶς
ἀποδρᾶναι καὶ ἐνωθῆναι τῷ ἀδελφῷ. τοῦτο τὸν
παρακοιμώμενον εἰς ἀμηχανίαν πολλὴν περιέστησε·
δυσέντευκτος δὲ ὢν πᾶσιν ἦν μισητός, ὅθεν ἅπαν- 25
B τες ἔχαιρον, εἰ τὰ τῆς βασιλείας περισταίῃ εἰς ἕτερον
καὶ περαιορεθείῃ οὗτος ἐκ μέσου· διὸ καὶ συνέτρεχον
ἅπαντες εἰς τὸ μέγα τέμενος τοῦ θεοῦ. ὅπερ μαθὼν
ὁ Βολύργας, δέον ἐπεικέει λόγοις τὸ πλῆθος μετελ-
θόντα τὴν τοῦτου καταμαλάξαι ὁρμὴν, ὃ δὲ ἀπειλαῖς 30
μᾶλλον αὐτὸ ἐξετράχυνεν, εἰπὼν ὡς "ἐγὼ καταπαύ-
σω αὐτοῖς τὰ ὁρμήματα, οἰκονομήσας ὠνουμένους

αὐτοὺς σῖτον εἰς τὸν ἑαυτοῦ κόλπον φέρειν τὸν τοῦ νομίσματος ἕκαστον.” τοῦτο τὸ πλήθος ἀκουσθὲν ἐξέμνηεν. ἀπεχθὼς δὲ πρὸς τοῦτον τὸν Βρόγγαν ἔχων ὁ πρόφην παρακοιμώμενος ὁ Βασίλειος καὶ θε-
 5 ραπείαν ἔχων περὶ ἑαυτὸν δαψιλῇ, ἐσπέρας ἤδη C καταλαβούσης, τοὺς ἑαυτοῦ θεράποντας καθοπλίσας εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἐξαπέστειλε, καὶ πολ-
 λὰς οἰκίας ἐκείνοι πλήθει ἀστικῶν ἐνωθέντες τῶν ἀντιπρατιτόντων κατέστρεψαν, καὶ αὐτοῦ δῆτα τοῦ
 10 Βρόγγα, καὶ ἄνθρωποι δὲ πολλοὶ ἀνῆρέθησαν. ταῦτα W III 160 δ’ ἐποιοῦν, καὶ ἅμα Νικηφόρον εὐφήμεον πανταχοῦ αὐτοκράτορα. ἐντεῦθεν ἀμείβονται τὰ τῆς τύχης τῷ Βάρδα Φωκᾷ καὶ τῷ Βρόγγα. ὁ μὲν γὰρ τεθαυρη-
 κὼς ἐξῆι τῆς ἐκκλησίας, ὁ δὲ Βρόγγας εἰς αὐτὴν
 15 εἰσῆι ἐκείτης ἐλεεινός. ὁ δὲ παρακοιμώμενος Βασί- λειος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τριήρεις ἐτοιμάσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείον, καὶ σὺν αὐταῖς ἐν Χρυσοπόλει γενόμενοι, τὸν Νικηφόρον ἐκέλευεν εἰς τὸ Ἑβδομον ἄγουσι, κακεῖθεν σὺν προόδῳ δημοτελεῖ εἰς τὴν με- D
 20 γάλην ἐκκλησίαν ἀφίκοντο, καὶ ταινιοὶ τὸν ἄνδρα ὁ πατριάρχης Πολύευκτος. ἡ δὲ βασιλὶς Θεοφανὼς αὐ- τίκα τῶν ἀνακτόρων ἐξωθηθεῖσα εἰς τὸ Πετρίον ἀπά- γεται· ὁ δὲ παρακοιμώμενος Ἰωσήφ εἰς Παφλαγονίαν περιορίζεται καὶ μετὰ δύο ἐνιαυτοὺς ἀπεβίω. Βάρ-
 25 δας δὲ ὁ τοῦ Νικηφόρου πατὴρ Καῖσαρ τετίμητο. μετ’ ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἑαυτῷ τὴν Θεοφανῶς συνοι- κίζει ὁ βασιλεὺς, καὶ κρεῶν ἀπεχόμενος, ἐξότου Βάρ- δας ὁ παῖς αὐτοῦ τῷ οἰκίῳ ἀνεψίῳ τῷ Πλεύσῃ προσπαίζων δόρατι παρ’ ἐκείνου βληθεὶς ἄκοντος
 30 τέθνηκεν, ἕκτοτε καὶ τούτοις ἐτρέφετο. ἐν δὲ τῇ PH 200 κατὰ τὰ βασίλεια Νέα ἐκκλησία τῆς ἱερολογίας τῆς γαμικῆς τελουμένης παρὰ Πολυεύκτου τοῦ πατριάρ-

χου ἐν τῇ εἰσόδῳ τῇ πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἤδη ταῖς
 κυκλίσειν ἐγγίσας ὁ βασιλεὺς ἐκωλύθη παρὰ τοῦ
 πατριάρχου συνεισελθεῖν, ὥς ἔθος αὐτῷ, φήσαντος
 εἰ μὴ πρότερον ἐπιτιμίοις δουλεύσει τῶν δευτερο-
 γαμούντων, μὴ δεῖν αὐτὸν τῆς πρὸς τὸ θυσιαστή- 5
 ριον εἰσόδου κατατολμᾶν. τοῦτο δυσφόρως ἤνεγκεν
 ὁ κρατῶν, καὶ ἐμηνία τῷ πατριάρχῃ. ἐγένετο δέ τις
 καὶ λόγος, δι' ὃν οὐδ' ἐπιβῆναι αὐτὸν ὅλως τοῦ ἱε-
 ροῦ διαπέδου συνεχώρει ὁ πατριάρχης. ἐλέγτο γὰρ
 ἀνάδοχος γενέσθαι ὁ Νικηφόρος τῶν τῆς Θεοφανοῦς 10
 παίδων ἐκ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος, καὶ ἀπῆτει ὁ πα-
 B τριάρχης ἢ διαξυγῆναι τῆς βασιλίσσης ἢ πόρρω εἶ-
 ναι τῶν ἱερῶν. ἀλλ' ἐκεῖνος τῆς Θεοφανοῦς οὐκ
 ἀπείχετο· ἔτι γὰρ ὁ ταύτης ἔρως ἐφλέγμαине, κοι-
 νοῦνται τοίνυν τοῖς παροῦσι τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῖς 15
 τῆς γερουσίας λογιωτέροις τὸ ζήτημα. οἱ δὲ τὸν περὶ
 τούτου κανόνα τῷ Κοπρωνύμῳ ἐπιγραφόμενοι μὴ
 δεῖν ἔλεγον ἐνεργὸν λογίζεσθαι τοιοῦδε ἀνδρὸς νο-
 μοθέτημα, καὶ πάντες αὐτῷ ἔγγραφον παρέσχον τὴν
 περὶ τούτου συγχώρησιν. ὁ δὲ γε πατριάρχης ἔτι 20
 τῆς οἰκείας ἐνστάσεως εἶχετο, μέχρις οὗ ὁ τοῦ βασι-
 λέως πατήρ ὁ Καῖσαρ Βάρδας ἐνόρκους αὐτῷ πλῆ-
 σταις παρέσχετο ὥς οὐ γέγονεν ὁ βασιλεὺς τῶν τῆς
 Θεοφανοῦς παίδων ἀνάδοχος, καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς δὲ 25
 C τῆς φήμης ταύτης γενέσθαι, ἐπὶ συνόδον μὴτ' ἰδεῖν
 μὴτ' εἰπεῖν περὶ τούτου πρὸς τινὰς ἐξωμόσατο.
 τούτων δὲ γενομένων ἐδέξατο τὸν Νικηφόρον ὁ πα-
 τριάρχης. τῶν δ' ἐν Σικελίᾳ Σαρακηνῶν δασμὸν
 πρᾶττόντων ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐκ παλαιῶν συνθηκῶν, 30
 ὁ βασιλεὺς οὗτος οὐκ ἀνασχετὸν ᾤετο αὐτοῦ βασι-
 λεύοντος τοῖς Ἀγαρηνοῖς Ῥωμαίους φορολογεῖσθαι·

διὸ κατ' αὐτῶν ἐκπέμπει Μανουὴλ πατρίκιον, νόθον
 ὄντα παῖδα τοῦ πατραδέλφου αὐτοῦ Λέοντος, ὃς
 δομέστικος γεγονὼς τῶν σχολῶν ἐπὶ Ῥωμανοῦ τοῦ
 γέροντος τυραννίδι ἐπιχειρήσας ἐπηρώθη τοὺς
 5 ὀφθαλμούς. οὗτος τοίνυν ὁ Μανουὴλ σὺν ναυ-
 τικῷ περιφανεῖ τῇ Σικελίᾳ προσορμισάμενος οὐ
 μόνον οὐδέν τι κατώρθωσεν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐσφάλη D
 ἐξ ἀπειρίας καὶ νεωτερικῆς ἀγροχίας ἢ μᾶλλον
 ἀτασθαλίας· αὐτὸς τε γὰρ διώλετο καὶ ἅπαν τὸ σὺν
 10 αὐτῷ στρατιωτικόν. καὶ τὰ μὲν κατὰ Σικελίαν συνε-
 κύρησεν οὕτω. κατὰ Κιλικίας δέ, καὶ ταύτης δὲ οἱ
 Ἀραρηνοὶ ἐκράτουν, ἐκπέμπει ὁ βασιλεὺς Ἰωάννην
 μάγιστρον τὸν Τζιμισκῆν, τῆς Ἀνατολῆς προκεχει-
 ρισμένον δομέστικον. ὁ δὲ πρὸς Ἀδαναν ἀφικόμενος
 15 τοῖς ἐν ταύτῃ τε συνεπλάκη Ἀραρηνοῖς καὶ κατ' αὐ-
 τῶν ἐστῆσάτο τρόπαιον. κἀντεῦθεν μέγαν αὐτὸν ἢ W III 161
 πρότερον ἐν στρατηγίαις ἢ φήμῃ ἐκήρυττεν.

Ἦδη δὲ δεύτερον ἐνιαυτὸν ἀνύων ὁ Νικηφόρος 25
 ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτὸς ἐξεῖσι κατὰ Κιλικίας μετὰ βαρείας
 20 χειρός, καὶ τὴν Θεοφανῶ μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς P II 201
 ἐπαγόμενος. καὶ τὴν μὲν πρὸ τῆς Κιλικίας κατὰ τὸ
 Δριζιον, φρούριον δὲ τοῦτο, κατέλιπεν, ἐκεῖνος δὲ
 τῇ Κιλικίᾳ προσβαλὼν αἰρεῖ τὴν Ἀνάβαρζον Ῥωσόν
 τε καὶ Ἀδαναν, πόλεις δ' αὐταὶ Κιλικίων, ἀλλὰ μὲν-
 25 τοι καὶ φρούρια πλείονα. τῇ δέ γε Ταρσῷ καὶ τῇ
 Μοψουεστίᾳ οὐκ ἔκρινε προσβαλεῖν διὰ τὸν χειμῶνα
 ἢ τοῦ ἔρωτος αὐτὸν τῆς Θεοφανοῦς πρὸς ἐκείνην
 ἀνθέλκοντος· ἀπῆει γὰρ σὺν αὐτῇ πρὸς Καππαδο-
 κίαν. κἀκεῖθεν τοῦ ἔαρος ἠργμένου εἰς Κιλικίαν
 30 ἀνθυπενόστησε, καὶ αὐτὸς τὴν Μοψουεστίαν ἐπο-
 λιόρκει, τῇ Ταρσῷ δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐπέστησε Λέοντα.
 τῆς δὲ Μοψουεστίας μέσον ποταμῷ τῷ Σάρρῳ δια-

Βρουμένης, τὸ μὲν ἐν μέρος ταύτης εἶλω πολιορκου-
 μενον, οἱ δ' ἐν τούτῳ Ἀγαρηνοὶ πρὸς τὸ λοιπὸν
 μετεχώρησαν, τῷ καταλειμμένῳ πῦρ ἐμβalόντες·
 εἶτα καὶ τὸ ἕτερον ἐαλώκει, καὶ οὐδεὶς ἐκεῖθεν διέ-
 δρα. τὴν δὲ τῆς Μοψουεστίας ἐκπόρθησιν οἱ ἐν τῇ 5
 Ταρσῷ μαθόντες τὸν βασιλέα ἐπεκαλέσαντο καὶ τὴν
 πόλιν παραδεδώκασιν. ἡμερῶν δὲ τριῶν διελθουσῶν
 στόλος ἐξ Αἰγύπτου τῇ Ταρσῷ βοηθήσων ἐξέπλευσε,
 προσοκεῖλαι δὲ τῇ χέρσῳ οὐ συγκεχώρητο· διὸ καὶ
 αὐθις ἀπέπλευσεν· ἀνέμων δὲ πνοαῖς βιααῖς περι- 10
 πεπτωκὸς καὶ τριήρεσι Ῥωμαῖκαῖς ὁ πλείων ἀπώ-
 λετο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπανέξευξεν εἰς τὴν Κωνσταν-
 τινούπολιν τὰς τῆς Ταρσοῦ πύλας καὶ τὰς τῆς Μο-
 ψουεστίας ἐπαρόμενος ἐκ χαλκοῦ πεποιημένας καὶ
 C τέχνης δεικνυούσας ἀκρόβειαν, ἃς κἀκείνος ἐπικοσμή- 15
 σας τὰς μὲν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν ἐφ' ὧν τείχει προσ-
 ήρμοσε, τὰς δὲ τῷ τείχει τῷ δυτικῷ. καὶ τῷ θεῷ δὲ
 ἀπαρχὰς οἶον τῆς ἑαυτοῦ στρατείας ἀποδιδούς τοὺς
 τιμίους σταυρούς, οὓς οἱ βάρβαροι ἔλαβον, ὀπηνίκα
 ὁ Στυππειώτης τῶν σχολῶν δομέστικος ὢν καὶ πο- 20
 λιρκῶν τὴν Ταρσὸν ἐκ κακοβουλίας δυστυχήματι
 περιέπεσε, τῷ θεῷ τεμένει τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σο-
 φίας ἀνέθετο. καὶ τὴν Κύπρον δέ, παρὰ Ἀγαρηνῶν
 κατεχομένην, δι' αὐτοῦ ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ προσεκτί-
 σατο. εἶτα τῇ Συρίᾳ ἐπῆλθε, καὶ πόλεις ἐκπορθήσας 25
 καὶ χώρας ἑλὼν πρὸς τῷ Λιβάνῳ καὶ τῇ παραλίᾳ
 κειμένης ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν. τῶν δ' Ἀντιοχείων
 ἀντικαθισταμένων ἐρρωμενέστερον, ἥδη δὲ καὶ τῶν
 D ἐπιτηδείων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις καὶ τέλμα- 30
 τος ἐξ ὑετοῦ γεγονότος πολλοῦ, ἀπέστη τῆς πολιορ-
 κίας, καὶ πρὸς τὴν τῶν πόλεων ὑπερκειμένην ἐπανε-
 λήλυθεν, ἐπηγμένος καὶ τὸ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ

ἱερὸν καὶ θεῖον ἐκτύπωμα, ὃ ἐν κεράμῳ εὗρε κατὰ
 τὴν Ἱεράπολιν τὴν τῶν Σύρων, καὶ βόστρυχον τοῦ
 βαπτιστοῦ Ἰωάννου αἵματι πεφυρμένον. ἐν μὲν οὖν
 στρατηγίαις τοιοῦτος οὗτος ἐγερόνει ὁ αὐτοκράτωρ,
 5 καὶ ἐπὶ μακρὸν ἠϋξήκει Ῥωμαίοις τὰ ὄρια καὶ τῆς
 αὐτῶν ἡγεμονίας ἐξέτεινε τὰ σχοινίσματα. ἀλλὰ δι'
 αἰτίας τινὰς πᾶσιν ἦν στυγητός· αἱ δ' αἰτίαι ὅτι
 τῶν σὺν αὐτῷ τῇ ἀποστασίᾳ ἐπιχειρησάντων στρα-
 τιωτῶν κακῶς διατιθεμένων τοὺς οἷς ἂν ἐντύχοιεν
 10 τῶν κακουνμένων οὐκ ἐπεστρέφετο, καὶ οἰκιῶν πολ-
 λῶν περιφανῶν τε ἀνδρῶν καὶ δημοτικῶν διαρπα-
 γισῶν ὥς οὐθενὸς κακοῦ γεγονότος διέκειτο, μάλ-
 λον μὲν οὖν καὶ ἐνετρύφα ταῖς εἰς τοὺς ἀστούς
 παροινίαις, καὶ ταῦτα συναραμένους αὐτῷ πρὸς τὸ
 15 τῆς βασιλείας τυχεῖν, καὶ ὅτι προφάσει τῶν συνε-
 χῶν πολέμων καιναῖς εἰσφοραῖς καὶ τῶν ἀρχαίων
 ἀνξήσεσι καὶ εἰδῶν εἰσπράξει παντοδαπῶν ἐξέτρυχε
 τὸ ὑπήκοον, καὶ οὐδὲν ἄμεινον πολεμίων τὸ στρα-
 τιωτικὸν διετίθετο τοῖς πρὸς οὓς ἂν τῶν ὑπηκόων
 20 ἐπεχωρίασεν. ἐπὶ τούτοις διὰ τὰς πυκνάς ἐκστρα-
 τείας ἔνδειαν ἔχειν χρημάτων προφασιζόμενος, τὰς
 μὲν διανεμομένας τῇ γερονσίᾳ βασιλικὰς δωρεὰς
 κατὰ μέρος ἡλάττωσε, τὰς δ' ἀπονενεμημένας ἀνέ-
 καθεν τεμένεσιν ἱεροῖς καὶ εὐαγέσιν οἰκοῖς ἐπετείους WIII 162
 25 δόσεις ἐσχόλασε τέλεον. εἴτα καὶ ψήφισμα βασιλείου B
 ἔθηκεν ἐν ἀκινήτοις τὰς ἐκκλησίας μὴ ἐμπλατύνεσθαι,
 καὶ ἡ πρόφασις, ὅτι κατ' ἐκεῖνον ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
 οὐκ εἰς δέον τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀναλίσκονται. εἴτα
 τῶν τότε ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος Πολυεύ-
 30 κτου διαφερομένων περὶ τῶν ψήφων, καὶ τῶν μὲν
 εἰς ἑαυτοὺς ἐλκόντων τὴν ἄδειαν τοῦ ψηφίζεσθαι
 οὓς ἂν ἐγκρίνοιεν, τοῦ δὲ τὰς ψήφους αἰτιωμένου,

ὥς οὐκ ἀπαθῶς γινομένης οὐδὲ κατὰ γνώμης εὐθύ-
 τητα, καὶ σπεύδοντος κοινοῦσθαι αὐτῷ τοὺς ἀρχι-
 C εἶς περὶ τῶν μελλόντων ψηφίζεσθαι, ὁ βασιλεὺς
 ἀφορμῆς ἐκ τούτου δραξάμενος εἰς οἰκίαν ἐξουσίαν
 τὸ πᾶν τῆς τῶν ἐπισκόπων μετήνεγκε προχειρίσεως, 5
 μηδὲνα κελεύσας γνώμης ἄτερ αὐτοῦ εἰς ἐκκλησίαν
 οἶαν δὴ τινα στέλλεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐτεθνήκει ἐπί-
 σκοπος, βασιλικὸν ὑπηρέτην εἰς τὴν χηρεύσασαν ἐκ-
 κλησίαν ἐξέπεμπε, καὶ γλίσχως παρ' ἐκείνου τῶν
 ἀναγκαίων γινομένων ἀναλωμάτων αὐτὸς ᾤκειοῦτο 10
 τὰ περιτεύοντα. οὐ διέλιπον δ' ἐν ταῖς χώραις
 ἀπάσαις αὐτοῦ βασιλεύοντος ἀπογραφεῖς στελλόμε-
 νοι ἐπόπται τε καὶ στρατευταὶ καὶ οἱ κεκλημένοι
 πρωτονοτάριοι, οἱ παντοίαις κακώσεσιν ἐξεπίεζον τὸ
 D ὑπήκοον καὶ εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν συνήλασαν, οὐδὲ 15
 τῶν παντάπασιν ἀπόρων φειδόμενοι, ἀλλὰ τούτους
 μὲν ταῖς δρομικαῖς στρατείαις ἐγγράφοντες, τοὺς δὲ
 πρόφην ταύταις ὑποκειμένους εἰς τὰς πλευστικὰς με-
 τεγγράφοντες, τοὺς δὲ πλωίμους μετατιθέντες εἰς
 στρατιώτας πεζοὺς, τοὺς δὲ πρὶν τοιούτους τοῖς ἱπ- 20
 πόταις ἐγκαταλέγοντες καὶ τοὺς ἱππότες εἰς κατα-
 φράκτους ἀμείβοντες καὶ ἐκάστῳ βαρύτερον στρα-
 τιωτικὸν ἐπιτιθέντες λειτούργημα. ἐφίκει γὰρ τὸ
 πᾶν τῇ στρατιώτιδι μεταχειρίσει ἐπιγραφόμενος·
 ὅθεν καὶ δόγμα ὅσον τὸ κατ' ἐκείνον ἐθέσπισε τοὺς 25
 ἐν πολέμοις ἀνηρημένους στρατιώτας ἐπ' ἴσης τιμᾶ-
 σθαι τοῖς μάρτυσι καὶ ὕμνων ὁμοίων τυγχάνειν καὶ
 παραπλησίως γεραίρεσθαι. καὶ εἰ μὴ ὁ πατριάρχης
 PII 203 καὶ τινες τῶν ἀρχιερέων, ἀλλὰ μὴν καὶ ἔνιοι τῶν λο-
 γάδων τῆς γερουσίας γενναίως ἀντέστησαν, λέγοντες 30
 "πῶς ἂν οἱ ἐν πολέμοις ἀναιροῦντες καὶ ἀναιρούμε-
 νοι λογίζοντο τισι μάρτυρες ἢ τοῖς μάρτυσιν ἴσο-

στάσιοι, οὓς οἱ θεοὶ κανόνες ὑπὸ ἐπιτίμιον ἄγου-
 σιν, ἐπὶ τριετίαν τῆς φρικώδους καὶ ἱερᾶς αὐτοῦς
 ἀπειργοντες μεταλήψεως", τάχ' ἂν τὸ θεσπέσιον
 ἐκείνο κεκύρωτο θέσπισμα. ἦν δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 5 καὶ χρημάτων ἡττων, ὥς ἔοικε· μέχρι γὰρ ἐκείνου
 παντὸς νομίσματος ἑξαγίου σταθμὸν ἔλκοντος ἐκεῖ-
 νος τὸ τεταρτερόν ἐπενόησε, κολοβώσας αὐτὸ κατὰ
 τὸν σταθμὸν, καὶ τὰς μὲν εἰσπράξεις διὰ τοῦ βαρυ-
 τέρου, τὰς δὲ δόσεις καὶ πάντα τὰ ἀναλώματα διὰ B
 10 τοῦ κεκολωμένου πεποίητο. ἔθους δ' ἐπικρατή-
 σαντος παλαιοῦ στατήρα πάντα βασιλικὸν ἐκτύπωμα
 φέροντα ἰσότημον εἶναι τῷ ἄρτι κοπτομένῳ παρὰ
 τοῦ βασιλεύοντος, ἐκεῖνος τὸ ἑαυτοῦ προτιμᾶσθαι
 κεκέλευκε νόμισμα. ἵνα τί γένηται; ἵν' ἐκεῖνο μό-
 15 νον τοῖς ἐμπόροις ζητούμενον κέρδος αὐτῷ πορίξῃ
 ὑπὲρ ἐκάστου νομίσματος ἄθρᾶ πραττομένῳ ἀλλά-
 γιᾳ. οὕτω δὲ τούτοις κακουμένων τῶν πολιτῶν οὐδέ
 τις παρὰ τῶν ἀγορανόμων ἦν ἐπὶ τοῖς ὠνίοις προ-
 μήθεια, ἀλλ' ἕκαστος τῶν ἐμπόρων νόμον εἶχε τὸ
 20 ἑαυτοῦ θέλημα· οἱ δὲ ὠνούμενοι τὰ χρειώδη ἐγί-
 νοντο καθ' ἑκάστην πενέστεροι.

Ταῦτα καὶ πλείονα ἔτερα, πάντα γὰρ ἀπαριθμή- 26
 σασθαι δυσχερές, ἐξέμηνε πάντας κατὰ τοῦ Νικηφό-
 ρου, καὶ πᾶσιν ἦν δι' εὐχῆς τῆς τούτου τυραννίδος
 25 ἀπαλλαγῆναι. οὐχ ἥμισυ δ' ἐλύπησε τοὺς ἀνθρώ-
 πους καὶ ἡ τῶν βασιλείων τῷ τείχει περιβολή. κε- WIII 163
 χρησμοδοτημένον γὰρ ἔχων τὸ ἐν τοῖς βασιλείοις
 μέλλειν ἀναιρεθῆσεσθαι ἔδοξεν ἑαυτῷ περιποιεῖσθαι
 διὰ τοῦ τείχους ἀσφάλειαν, δεῖον λογίσασθαι ὥς εἰ
 30 μὲν ἀληθὲς εἴη τὸ χρησμοδόγημα, εἴη ἂν καὶ τὸ πε- D
 ρωμένον, ἵν' οὕτως εἴποιμι, τὸ ἐκ θεοῦ ὠρισμένον
 ἄφικτόν τε καὶ ἀμετάθετον· εἰ δὲ δύναιται κωλυ-

θῆναι δι' ἐπινοίας τινός, οὐ πάντως ἀληθές καὶ τὰ
 ἐπινοούμενα περιττά. ὁ δὲ τούτων οὐδὲν λογισάμε-
 νος μεγάλας δαπάναις τῷ νῦν ὀρωμένῳ τείχει τὰ
 βασίλεια ἐστεφάνωσεν· ἀκρόπολιν δ' οἱ πολῖται τοῦτο
 καὶ τυραννεῖον καθ' ἑαυτῶν γινόμενον ἔκρινον. ὅτε 5
 τοῖσιν ἀπήρτισε τὸ ὀχύρωμα καὶ ἔδοξεν ἑαυτῷ ἀσφαλῆ
 περιποιήσασθαι φυλακὴν, τότε ἔγνω μηδὲν αὐτῷ λυ-
 σιτελῆσαν τὸ ἐπινόημα, ὑποστάς ἐντὸς ἐκείνου τὸν
 ὄλεθρον. ἀλλὰ μήπω περὶ τούτου, ἔτι δ' ὁ λόγος πρὸς
 ΠΠ204 ξεις διεξίτω ἐκείνου. ὑπονοστών ἐξ Ἀντιοχείας τῆς 10
 πρὸς Ὀρόντη οὗτος ὁ βασιλεὺς φρούριον ἐν τῷ ὄρει
 τοῦ Ταύρου ἐδείματο, Μαῦρον δὲ ὄρος ἐκεῖνο λέγει
 νῦν ὁ πολὺς ἄνθρωπος, ἐν ᾧ Μιχαὴλ τὸν Βούρτζην
 κατέλιπε, πατρίκιον τιμήσας καὶ τοῦ Μαύρου ὄρους
 στρατηγὸν ὀνομάσας αὐτόν, τοὺς Ἀντιοχεῖς κακοῦν 15
 ἐντειλάμενος. καὶ Πέτρον δ' ἕνα τῶν ἑαυτοῦ θερα-
 πόντων, ἐκτομίαν μὲν, δραστήριον δέ γε καὶ ἐμ-
 βριθῆ καὶ ἄρχειν εἰδότα στρατιωτῶν, στρατοπεδάρ-
 χην ὀνομάσας κατέλιπεν, ἵν' ἐν Κιλικίᾳ δοίη χώραν
 τῇ στρατιᾷ τὸν χειμῶνα διαγαγεῖν. καὶ ὁ μὲν βασι- 20
 λεὺς ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ὁ δὲ Βούρτζης συνεχῶς
 ἐξελαύνων ἐκάκου τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἀραρηνοὺς
 B καὶ διεσκόπει ὅπως ἔλοι τὴν πόλιν, εἰ δύναιτο, καὶ
 κλέος ἔξει. ἔλαθεν οὖν ποτε μέτρον τοῦ ὕψους ἐνὸς
 τῶν πύργων λαβών, καὶ πρὸς τόσον ὕψος ἀναλόγους 25
 ἡτοιμάσατο κλίμακας. φυλάξας οὖν νύκτα μίαν χει-
 μέριον ἀσέληνόν τε καὶ νιφετώδη, πρόσσεισιν ἡρέμα
 τῷ τείχει τῆς πόλεως, καὶ τὰς κλίμακας ἐρείσας αὐ-
 τῷ ἀνέβη μετὰ τριακοσίων, τοσοῦτους γὰρ ἐπήγετο,
 μηδενὸς αἰσθόμενου, καὶ τοὺς μὲν τοῦ πύργου ἐκεῖ- 30
 νου φύλακας ἀνείλε, καὶ ἐτέρων πλησιαζόντων, στέλ-
 λει δ' αὐτίκα πρὸς τὸν στρατοπεδάρχην, δηλῶν

αὐτῷ τὸ γενόμενον καὶ πρὸς βοήθειαν ἐκκαλούμενος.
 ὁ δὲ ἀνεδύετο· λέγεται γὰρ ἐντείλασθαι οἱ τὸν βα-
 σιλέα μὴ προσβαλεῖν τῇ Ἀντιοχείᾳ, ὅτι παρὰ πᾶσι
 πεφήμεστο τῇ τῆς Ἀντιοχείας ἀλώσει ἔψεσθαι καὶ C
 5 τοῦ κρατοῦντος τὸν ὄλεθρον. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς γνόν-
 τες τῶν πύργων τὴν ἄλωσιν ἐκεῖ συνηθροίσθησαν,
 ἐξελάσαι τοὺς Ῥωμαίους αὐτῶν προθυμούμενοι. πρὸς
 δύο τοῖνυν ἐναντία μαχόμενον ἔχων ὁ στρατοπεδάρ-
 χης τὸν λογισμόν, τὴν τε βασιλικὴν ἐντολὴν καὶ τὸν
 10 ὄλεθρον τοῦ Βούρτζη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριακοσίων
 ἀνδρῶν, ἔθετο μὴ ἔᾶσαι τοσοῦτους ἄνδρας ἀπολέ-
 σθαι, καὶ ἄρας σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι προσβάλ-
 λει τῇ Ἀντιόχῳ. καὶ αὐτίκα οἱ μὲν πολέμιοι παρεί-
 θησαν τὰς χεῖρας καὶ τὰς ψυχάς, οἱ δὲ περὶ τὸν
 15 Βούρτζην καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος ἤδη ἀπειρηκότες ἀνε-
 ξωάθησαν καὶ τὰ κλειῖθρα τῶν πυλῶν ὁ Βούρτζης
 πελέκει διακόψας ἄνετον παρέσχε τῷ στρατοπεδάρχῃ D
 τὴν εἰσοδὸν καὶ ἡ περιφανὴς Ἀντιόχεια ὄξον οὕτως
 ὑπὸ Ῥωμαίους ἐγένετο. ὁ τῷ βασιλεῖ ἀγγελθεὶς ἄλ-
 20 γος, οὐ χαρμονὴν ἐνεποίησεν, ἐμηνία τε τῷ στρα-
 τοπεδάρχῃ καὶ τῷ Βούρτζῃ τῆς σπουδῆς καὶ τοῦ
 ἀνδραγαθήματος ἀμοιβὴν παρέσχε· ὕβρεις καὶ ἀπει-
 λάς, ἀφείλετό τε αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ παρὰ τῷ
 οἴκῳ μένειν ἀπρόϊτον διωρίσατο.
 25 Συνέβη δέ τι καὶ ἕτερον, ὃ τὸν δῆμον κατὰ τοῦ 27
 βασιλέως ἐξέμηνε καὶ κατὰ τοῦ δήμου τὸν αὐτοκρά-
 τορα. κατὰ τι παλαιὸν ἔθος ἐν μιᾷ τῶν δεσποτικῶν
 ἐορτῶν εἰς τὸν ἐν τῇ Πηγῇ θεῖον ναὸν προόδον W III 18
 ἐποιεῖτο ὁ βασιλεὺς, καὶ συνέβη μέσον Ἀρμενίων καὶ P II 20
 30 πλῶϊμων φιλονεικίαν προβῆναι, καὶ ταύτης συμβο-
 λὴν ἀλλήλων καὶ θροῦν καὶ κρότον πολὺν καὶ φό-
 νον ἀνδρῶν ἐκατέρωθεν. τῆς δὲ φήμης τὸ γεγονὸς

τοῖς ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλέως
 καταγγειάσης, οἱ τοῦ δήμου ἀτάσθαλοι κατὰ συμ-
 μορίας γενόμενοι πολλαχοῦ καὶ τοῖς Ἀρμενίοις ἐπα-
 νοῦσιν ὑπαντιάζοντες ξύλοις ἐκείνους συνέκοπτον.
 ὥς δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφθάκει κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν 5
 Ἀγοπρατειῶν, ὕβρεις καὶ κείνου κατέχεον καὶ θόρυ-
 βος ἦτο καὶ βοαί τε καὶ συνδρομαί, καὶ οἱ μὲν λί-
 θους ἠφίονον κατὰ τοῦ βασιλέως, οἱ δὲ κόνιν ἐπα-
 B του κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐδυσφύμουν αὐτὸν μέχρι τῆς
 ἀγορᾶς, ἣτις ἐστρωται ταῖς πλαξὶ καὶ τὸν κίονα 10
 φέρει τὸν κυκλοτερεῖ τε καὶ πορφυροῦν. καὶ εἰ μὴ
 τινες τῶν ἐντιμοτέρων πολιτῶν ἐκείσε τὸν βασιλέα
 δεξάμενοι τοὺς μὲν ἐφεπομένους αὐτῷ καὶ δυσφη-
 μούντας ἄλλως τε ἀτακτοῦντας ἀνεχαίτισαν, ἐκεῖ-
 νον δὲ κύκλῳ περιλαβόντες εὐφύμουν καὶ οὕτως 15
 αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια διεσώσαντο, τάχα ἂν τι μέγα
 συνέβη κακόν. ἐντεῦθεν διαδέδοτο λόγος ὥς ἐν
 ἱπποδρομίᾳ ὁ βασιλεὺς ἐγκοτῶν τῷ δήμῳ ἡμέλλει
 αὐτὸν ἀμύνασθαι. ἀμίλλης οὖν τελουμένης ἱππων
 μετὰ καιρὸν στρατιώτας ὁ βασιλεὺς ἐνόπλους προ- 20
 ἦγαγεν εἰς μέσον τὸ θέατρον, ἐπιδειξομένους τάχα
 C τῷ δήμῳ ὥς ἐν τύπῳ πολέμων οἷα τῆς μάχης ἢ
 συμβολή, ὥς δῆθεν ἀντεῦθεν αὐτῷ περιποιούμενος
 ἡδονὴν ἢ καὶ φόβον αὐτῷ ἐπισεῖσαι θέλων. ὥς οὖν
 οἱ στρατιῶται τὰ ξίφη ἐγύμνωσαν, ὁ ἐν τῷ θεά- 25
 τρῳ λαὸς τοῦτ' ἐκείνο τὸ φημιζόμενον εἶναι νομί-
 σαντες ἀποδιδράσκειν ἐκ τοῦ θεάτρου ὠρμήκεσαν,
 καὶ περὶ τὰς ἐξόδους στενοχωρούμενοι ὑπ' ἀλλή-
 λων τε συμπατούμενοι ἀπώλοντο οὐ βραχεῖς. τάχα
 δ' ἂν καὶ πολλῷ πλείους ἐκινδύνευσαν, εἰ μὴ ὁ 30
 βασιλεὺς ἀμετακίνητος ἐπὶ τῆς ιδίας ὤπτο καθέ-
 δρας. ἰδὼν γὰρ ὁ δῆμος ἐκείνον μηδόλως τῆς

ἔδρας μεταχωρήσαντα ἔστησαν τῆς φυγῆς. οἱ δὲ
 τοῖς θανούσι τότε προσήκοντες τοὺς οἰκείους θρη-
 νοῦντες δημοσίᾳ πρὸς τὸν βασιλέα ἀπέσκωπτον. D
 διὰ ταῦτα τοίνυν μισεῖσθαι παρὰ τῶν πολιτῶν ἐπι-
 5 στάμενος, τείχει περιέξωσε τὰ βασίλεια· ἀλλ' ὅτε
 τοῦτο ἀπήρτιστο καὶ οἱ τῶν πυλῶν αἱ κλεῖδες ἀπε-
 κομίσθησαν, τότε ὃν ἐφοβεῖτο φόβον ἤλθεν αὐτῷ
 καὶ οὐδὲν τῆς ἐπινενοημένης αὐτῷ ἀσφαλείας ἀπώ-
 νατο. τῶν δὲ Τούρκων, τῶν Οὐγγρων δηλαδὴ, τὰ
 10 Θρακῶα ληξιόμενων, τῷ Βουλγαρίας ἔγραψεν ἄρ-
 χοντι ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος μὴ παραχωρεῖν αὐ-
 τοῖς διαβαίνειν τὸν Ἰστρον καὶ τῇ Ῥωμαίων λυμαί-
 νεσθαι. ὁ δὲ οὐχ ὑπήκουσε, λέγων ὥς "ὅτε καθ'
 ἡμῶν οὗτοι ἐστράτευσον, παρακαλούμενος συμμαχῆ-
 15 σαι ἡμῖν οὐκ ἠθέλησας. καὶ νῦν ὅτε βιασθέντες
 σπονδὰς ἐθέμεθα πρὸς αὐτούς, ἄξιοις ἡμᾶς παρα-PII206
 σπονδῆσαι ὅπλα τε κατ' ἐκείνων ἄρασθαι καὶ κινή-
 σαι πόλεμον ἀπροφάσιστον." ἀποκρουσθεὶς τοίνυν
 ἐντεῦθεν εἰς τὸν ἄρχοντα Ῥωσίας τὸν Σφενδο-
 20 σθλάβον διεπρεσβεύσατο, ἐξορμῶν κατὰ Βουλγάρων
 αὐτόν· διὸ καὶ τὸν νῖδον τοῦ ἐν Χερσῶνι πρωτεύ-
 οντος τὸν Καλοκυρὸν πρὸς Ῥωσίαν ἐκπέπομφεν.
 ἐπιστρατεύει τοίνυν κατὰ Βουλγάρων σύνταγμα Ῥω-
 σικόν, καὶ χώραν αὐτῶν πολλὴν ἐλήϊσατο καὶ λείαν
 25 οὐκ εὐαρίθμητον ἐκείθεν ἀπήλασε. καὶ τῷ ἐπιόντι
 δ' ἐνιαντῷ οὐχ ἦττον τῶν προτέρων οἱ Ῥῶς τὰ
 Βουλγάρων ἐκάκωσαν.

Γέγονε δὲ τοῦ Φωκᾶ βασιλεύοντος καὶ κλόνος 28
 τῆς γῆς φοβερώτατος, ἐξ οὗπερ ἡ μὲν Κωνσταντι-
 30 νου οὐ πᾶν τι πέπονθε, πόλεις δ' ἕτεραι καὶ σφό-
 δρα πεπόνθασιν. ἔπνευσαν δέ γε καὶ ἄνεμοι κατὰ Β
 Μάιον μῆνα, δι' ὧν ἐφθάρησαν οἱ καρποὶ καὶ γέγονε

λιμὸς ἰσχυρός, ὃν εἰς οἰκεῖον κέρδος ὁ Νικηφόρος
 μετήνεγκε, τιμιουλκῶν τὸν σῖτον καὶ πολλοῦ τοῦ-
 του ἀποδιδόμενος τοῖς λιμώττουσι, μηδὲ φροντίζων
 WIII 165 ὅτι δημοκατάρατος ἦν, ἀλλ' αὐχῶν μᾶλλον ὥς εὐ-
 εργετῶν τὸ ὑπήκοον, ὅτι δύο μεδίμνους ἐπίπρασκε 5
 τῷ νομίσματι, καὶ ταῦτα παράδειγμα ἔχων τὸν Μα-
 κεδόνα Βασίλειον, οὕτω πάννυ πρῶην μεγαλοπρέ-
 πειαν πρὸς τοιαύτην ἐνδειαν ἐνδειξάμενον. ἀπῆει γάρ
 ποτε ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος, συνήθη ποιούμενος
 πρόοδον εἰς τὸν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ναόν, καὶ 10
 C τινὰς τῶν τῆς πόλεως ἄνδρας ὑπόσεμνον δεικνύν-
 τας κατάστημα θεασάμενος σκυθρωπάζοντας, ἤρετο
 τὴν αἰτίαν τῆς σκυθρωπότητος. οἱ δὲ "καὶ πῶς οὐκ
 ἂν σκυθρωπάξοιμεν" ἔφασαν "δέσποτα, ἐπηροτη-
 μένον ἡμῖν ὀργῶντες τὸν θάνατον, οἱ γε δύο μεδί- 15
 μνους σίτου εἰς νόμισμα χρυσοῦν ἐξωνούμεθα;" τοῦτο
 ἀκούσας ἐκεῖνος ἀνῶμωξε, καὶ τοῖς μὲν χρήμασι
 τὴν κατήφειαν ἔλυσε, τοῖς δὲ τὰς πολιτικὰς ἐργα-
 χειρισμένοις ἀρχὰς ἐλοιδορήσατό τε καὶ ἐπηράσατο,
 ὅτι μὴ αὐτὸν τὰ τῆς ἐνδείας ἐδίδαξαν, καὶ εὐθύς 20
 τοὺς βασιλικοὺς σιτῶνας ἀνοιγῆναι ἐκέλευσε, καὶ
 δώδεκα μεδίμνους σίτου νομίσματος ἐνὸς ἀποδίδο-
 D σθαι. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν ἡ πρῶξις αὕτη βασιλική,
 τῷ δ' ἰστορουμένῳ νῦν βασιλεῖ καὶ λίαν καπηλική,
 ὃς τῷ λιμῷ τὸ ὑπήκοον ὀργῶν πιεζόμενον οὐκ ἐπῆ- 25
 μυνεν, ἀλλὰ μέντοι καὶ ἐνετρύφα ταῖς αὐτοῦ συμ-
 φοραῖς καὶ τοῖς τοῦ λιμοῦ τραυματίαις ἐπιεαίνων
 ὑπῆρχε τὰ τραύματα. καὶ ὁ τοῦ βασιλέως δὲ ἀδελ-
 φὸς ὁ Λέων οὐχ ἤττον ἔθλιβε τὸν τε δῆμον τῆς
 πόλεως καὶ τοὺς οἰκήτορας τῶν χωρῶν, καπηλείας 30
 καὶ αὐτὸς μετιών. οἱ μὲν οὖν οὕτω διέκειντο πρὸς
 τοὺς πάσχοντας, οἱ δὲ πρὸς τὸν κρατοῦντα διὰ ταῦτα

ἀπέσκαωπτον. ποτὲ γὰρ νεολέκτους στρατιώτας ὀρω-
τος τοῦ βασιλέως, ἐπεὶ καὶ τις τούτοις συνηρί-
θμητο πολίος, ἔφη πρὸς ἐκείνον ὁ αὐτοκράτωρ "πῶς
τοῖς στρατιώταις, ἄνθρωπε, γέρων ὦν συγκαταλέ-
5 γεις σαυτόν;" ὁ δ' αὐτίκα εὐφυνῶς ἀντεφθέγγετο ὡς
"πολὺ δυνατώτερος νῦν εἰμι ἢ ὅτε ἤκμαζον, δέ-PII207
σποτα· τότε γὰρ οὐδ' ἡμίσεος ἂν ἐπωμισάμην σί-
τον νομίσματος, νῦν δὲ ῥᾶον καὶ δύο νομισμάτων
σίτον ἐπὶ τῶν ὥμων ἄρῶ." συνηκε μὲν οὖν τὴν
10 εἰρωνειάν ὁ βασιλεὺς, ἀταράχως δὲ ταύτην ἐνεγκῶν
μετέστη πρὸς ἕτερον. ἐρωτικῶς δὲ σφόδρα πρὶν
διακείμενος ὁ Νικηφόρος πρὸς τὴν Θεοφανῶ μετέ-
πειτα τῆς πρὸς αὐτὴν συνουσίας ἀπείχετο, ἢ κορε-
σθεὶς ταύτης ἢ καὶ δι' ἐγκράτειαν μίξεως ἀπεχό-
15 μενος· οὐδὲ γὰρ πάνν τι καὶ νέος ὦν πρὸς ἔρωτας
ἐτύγγανεν εὐκατάφορος. ἢ δὲ μισήσασα τὸν ἄνδρα
διὰ τὸ ἀνομίλητον ἢ καὶ περὶ τοῖς νέεσι δεισάσα,
ἦν γὰρ τισιν ὑποτονθορυζόμενον βούλεσθαι τὸν
Νικηφόρον τὰ βασιλείδια τῶν παιδογόνων στερεῇ- B
20 σαι μορίων καὶ τὸν ἀδελφὸν βασιλεῦσαι τὸν Λέοντα,
εἰς λόγους ἤλθε λάθρα τῷ Τζιμισκῇ, ἢ ἔρωτι τοῦ
ἀνδρὸς ἁλοῦσα, ἦν γὰρ τῷ κάλλει διαπρεπῆς καὶ
τοῦ εἶδους χάριτας ἀφιεῖς, ἢ καὶ ἀξιόχρεων τοῦτον
τῷ Νικηφόρῳ λογισαμένη ἀντίρροπον, ὡς δὲ τινὲς
25 φασι, καὶ εἰς συνουσίαν ἐλήλυθε τῷ ἄνδρὶ καὶ κατὰ
τοῦ Νικηφόρου ἡρέθισε καὶ τὸ τῆς παροιμίας σφαῖ-
ραν ἀφῆκε κατὰ πρᾶνοῦς. ἦν γὰρ καὶ ἄλλως ὁ
Ἰωάννης τῷ βασιλεῖ μηνιῶν, ὅτι τῷ ἀδελφῷ πειθό-
μενος ἐκεῖνος βασκαίνοντι τούτῳ ὑποπτὸν τε τὸν
30 ἄνδρα ἐνόμιζε καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς παύσας
αὐτὸν εἰς πολιτικὴν μετατίθησι, λογοθέτην τοῦ δρό- C
μου προχειρισάμενος, ὃ οὐκ εἰς δυναστείαν, ἀλλ'

εἰς τιμωρίαν καὶ ταύτην βαρεῖαν ἐκείνῳ λελόγιστο.
 εἶτα τῇ κακώσει τοῦ ἀνδρὸς προστιθεὶς καὶ οἰκοί
 μένειν αὐτὸν ἐκέλευσε· διὰ ταῦτα ἐμνηνία ὁ Ἰωάν-
 νης. ὥς δὲ καὶ τὴν μαχλάδα ἐκείνην εὗρηκεν αὐ-
 τὸν παραθήγουσαν, διαπραξαμένην δέ οἱ καὶ ἀάθοδον 5
 κελεύσει βασιλικῇ, τῇ τυραννίδι ἐπέθετο, συμπράτ-
 τουσαν ἔχων καὶ τὴν βασίλισσαν, καὶ ἅμα τε οἷς
 W III 166 ἐθάρρει τὸ ἀπόρρητον ἐξεκάλυψε καὶ ἅμα τῷ ἔργῳ
 ἐπικεχείρηκε καὶ προσλαβόμενος αὐτοὺς ἄωρὶ τῶν
 νυκτῶν ἐπὶ τὴν νοτίαν θάλασσαν τῶν βασιλείων 10
 D ἀφίκετο· Βουκολέων ὁ τόπος ὠνόμασται, ὅτι λίθι-
 νος λέων ἐστὶν ἐν αὐτῷ βοὸς ἐπιβεβηκὼς ὁμοίου
 καὶ τῷ εὐωνύμῳ ποδὶ κατέχοντι τὸ κέρασ αὐτοῦ
 περιστρέφων τὸν ἀνχένα τὸν τοῦ βοός. ἔνθα γενό-
 μενος σαοράνην τε καθευμένην ἄνωθεν καθορᾷ καὶ 15
 δι' αὐτῆς ἀνιμάται παρὰ θεραπαινῶν τῆς Θεοφα-
 νοῦς καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. ἦσαν δὲ ὁ Βούρτ-
 ξης Μιχαὴλ ἐγκοτῶν τῷ βασιλεῖ καὶ αὐτὸς διὰ τὴν
 ὀργήν, ὥς εἴρηται, τὴν ἀλόγιστον, καὶ Λέων ὁ Ἀβα-
 λάντης καὶ ὁ μελάγχρους Θεόδωρος, ὃν διὰ τὸ τοῦ 20
 εἶδους μελάντερον ἐκάλουν Ἀτρυποθεόδωρον, καὶ
 ἕτεροι δύο. ἀψοφητὶ τοίνυν ὑποδύντες τὸν κοι-
 τῶνα τὸν βασιλείου, καὶ τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἡ Θεο-
 φανῶ κατεπράξατο, εὗρον τὸν Νικηφόρον χαμαιεύνην
 P II 208 ὑπνῶττοντα, καὶ τις αὐτῷ λαξ ἐνθορῶν καὶ ἐνυβρίσας 25
 διύπνισεν. ὥς δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκείνος διυπνισθεὶς
 ἀνεκούφισε, δέχεται κατ' αὐτῆς εὐθύς καιρίαν πλη-
 γήν, ἣτις αὐτῷ δεινῶς διέσεισε καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν
 ψυχὴν. εἶτα ὁ μὲν Τξιμισκῆς ἐπὶ τῆς βασιλείου
 κλίνης κεκάθικε, τὸν δὲ Φωκᾶν ἤδη παρσιμένον 30
 ἐκατέρωθεν ὑπερειδόμενον αὐτῷ παρεστήσαντο. ὁ
 δὲ τὰς αἰτίας αὐτὸν ἠρώτα δι' ἃς κεκάκωτο παρ'

αὐτοῦ. ὥς δ' ἐκεῖνος πρὸς οὐδέν ἀπεκρίνατο, μόνον δὲ τὸ "κύριε, βοήθει" ἐφθέγγετο, ἐγκελεύεται τοῖς περὶ αὐτὸν ταῖς λαβαῖς τῶν ξιφῶν τὰς γνώθους αὐτοῦ παίοντας συνθραῦσαι ἢ διασεῖσαι τοὺς ὀδόντας αὐτῶ. εἰτά τις ἐξόπισθεν δόρατι βάλλει κατὰ νῶτον αὐτόν, καὶ τὸ δόρυ διὰ τῶν στέφνων ἐξέπεσε. καὶ θορύβου παρὰ τῶν προκοιτούντων γεγενημένου, ἥδη γὰρ εἰς αἰσθησιν ἦκον τῆς ἐπιβου-
 λῆς, καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεπνευκότος
 10 ἄρτι ἐκτέμνουσι, καὶ διὰ θυρίδος τοῖς σωματοφυλακοῦσι δεικνύουσι, καὶ οὕτω τὴν ἐκείνων ὁρμὴν καταπαύουσι. λέγεται δ' ὅτι πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων ἐγγραφον εὔρεν ἐν τῷ κοιτῶνι ὁ Νικηφόρος δηλοῦν τὴν ἐπιβουλήν. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως Νικηφό-
 15 ρου ἀντάδελφος ὁ Λέων τὸ γεγονὸς ἐγνωκὼς σὺν τῷ υἱῷ Νικηφόρῳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ προσπέφενγεν. ἦν δὲ ὁ ἀναιρεθεὶς βασιλεὺς ἐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ, ἐξ ὧν ἕξ καὶ μῆνας τοσούτους τῶν σκήπτρων ἐκράτησε τῶν Ῥωμαϊκῶν. καὶ ὁ μὲν οὕ-
 20 τως ἀπέτισε τὸ χρεῶν.

Ὁ δὲ Τζιμισκῆς τῆς βασιλείας γενόμενος ἐγκρα-
 1 τῆς καὶ τοὺς τοῦ Ῥωμανοῦ παῖδας κοινωνοὺς πε-
 2 ποίητο τῆς ἀρχῆς παῖδας ἔτι τυγχάνοντας, τὸν δὲ παρακοιμώμενον Βασίλειον, ὃν ὁ Φωκᾶς τετίμηκε
 25 πρόεδρος, μήπω πρῶτον ὄντος τοῦ ἀξιώματος, προσλαβόμενος ὥς ἐντριβῇ περὶ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων διοίκησιν, αὐτῷ τὴν πᾶσαν οἰκονομίαν ἀνέθετο. καὶ ὅς τοὺς τῷ Νικηφόρῳ προσήκοντας ἢ καὶ ἄλλως εὐνοίαν ἐκείνῳ τηρεῖν ὑποπτευομένους ἐκ μέ-
 30 σου πεποίηκε, τὸν μὲν κουροπαλάτην Λέοντα καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Νικηφόρον ἐν Λέσβῳ περιορίσας, τῷ δ' ἑτέρῳ τοῦ Λέοντος υἱῷ τῷ Βάρδῳ ὄριον θε-
 31

μενος περιγραφτὸν τὴν Ἀμάσειαν καὶ ἄλλους ἄλ-
 λως μετελθὼν καὶ οἰκονομησάμενος. τοὺς δὲ παρὰ
 τοῦ Νικηφόρου φυγαδευθέντας κατήγαγεν, οἷς καὶ
 ἀρχιερεῖς συνηρίθμηντο, ὅσοι μὴ ὑπογράψαι ἐν τῷ
 τόμῳ ὑπέκνυσαν, δι' οὗ τεθέσπιστο μὴ ἄνευ ἐκέ-
 νου ἀρχιερέα τινὰ προχειρίζεσθαι. εἴτα ἄπεισιν ὁ
 Ἰωάννης εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ταινιωθησόμε-
 νος. ἀλλ' οὐκ εἰάθη παρὰ τοῦ Πολυεύκτου εἰς τὸν
 WIII¹⁰⁷ ναὸν εἰσελθεῖν, ὥς φόνῳ μεμιασμένος. πρῶτος δὲ
 τὴν ἐπιτίμησιν ὁ Τξιμισκῆς ἐνεγκὼν ἀπελογεῖτο μὴ ¹⁰
 αὐτὸς αὐτόχειρ γενέσθαι τοῦ φόνου, ἔλεγε δὲ τὸν
 Ἀβαλάντην καὶ τὸν Ἀτζυποθεόδωρον ἐπιτροπῇ τῆς
 PH²⁰⁹ Θεοφανοῦς τὸν Νικηφόρον διαχειρίσασθαι. τὴν μὲν
 οὖν Θεοφανῶ ὁ πατριάρχης ἀπήτησε τῶν βασιλείων
 ἀπελαθῆναι καὶ περιορισθῆναι καὶ τοὺς αὐτόχειρας ¹⁵
 τοῦ Νικηφόρου ἐκδιωχθῆναι, τὸν δὲ τόμον, οὗπερ
 ἐμνήσθημεν, διαρραγῆναι καὶ αὐτὸν τὸν Ἰωάννην
 δεξασθαι ἐπιτίμια. ὁ δὲ πάντα ποιῆσαι ὑπέσχετο,
 καὶ αὐτίκα στέλλει καὶ κατὰ τὴν βασιλίδαν τῶν
 ἀνακτόρων καὶ τὸν τόμον ἐκεῖ κομισθέντα διέρ- ²⁰
 ρηξε, καὶ ἦν ἐν ιδιώταις τελεῶν εἶχε περιουσίαν,
 διανεῖμαι πένησιν ἐπηγγείλατο. τούτων δὲ γενομέ-
 νων κατὰ τὴν γενέθλιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ
 θεοῦ ἑορτήν, ἅμα τε τὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπιτρέ-
 πεται εἰσοδὸν καὶ ἅμα τῷ διαδήματι στέφεται, τὴν ²⁵
 δὲ Θεοφανῶ εἰς Προικόνησον περιώρισεν. οὕτω
 B μέντοι ἀναρρηθεῖς, ἐπεὶ ἀρχιερέως ἡ μεγάλη Ἀν-
 τιόχεια χρηεῦσθα ἦν, προχειρίζεται τινὰ μοναχὸν
 Θεόδωρον, ὃς αὐτῷ προέφη τῆς βασιλείας τυχεῖν,
 καὶ μὴ σπεῦσαι μηδ' ἀρπάσαι αὐτήν, ἀλλὰ μέναι ³⁰
 ὥσπερ τὴν ἐκ τοῦ θείου προχείρισιν. ὥσπερ τὴν ἀρ-
 χιερωσύνην καταδεξάμενος ἀξίωσιν ἔθετο πρὸς τὸν

Ἰωάννην τοὺς Μανιχαίους ἐκ τῆς ἐφ' ἑαυτοὺς μετοικίσει πρὸς
 τὰ ἐσπέρια, πολλοὺς τῇ αὐτῶν μυσαρῶ ἀιρέσει δια-
 φθείροντας. οὐ τὴν ἀξίωσιν πληρῶν εἰς Φιλιπ-
 πούπολιν μετήγαγε τὸ γένος τῶν Μανιχαίων. ὁ δὲ
 5 πατριάρχης Πολύευκτος τῇ τοῦ Τξιμισκῆ ἀναρρήσει
 τριάκοντα καὶ πέντε ἡμέρας ἐπιβιούς τὸν βίον με-
 τήλλαξε, καὶ ἀντεισῆχθη εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρό-
 νον τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων ὁ μοναχὸς Βα-
 σίλειος ὁ Σκαμανδρηνός. οἱ δ' ἐκ τῆς Ἀγαρ, μὴ C
 10 ἀνεκτὸν ἡγοούμενοι στερεῖσθαι τῶν πόλεων ἃς ἤδη
 ἀφῆρητο, συνελέγησαν πανταχόθεν καὶ συνθήκας
 περὶ ὁμαιχμίας πεποιηκότες καὶ τοῖς Καρχηδονίοις τὴν
 σφῶν ἡγεμονίαν προσνείμαντες ἐξεστράτευσαν κατὰ
 τῆς ἐν Λάφυη Ἀντιοχείας καὶ ταύτην ἐπολιορκοῦν.
 15 τῶν δ' ἐν τῇ πόλει ἀνθισταμένων αὐτοῖς κραταιό-
 τερον ἡγγέλθη τῷ βασιλεῖ τῶν ἔθνων ἡ συνέλευ-
 σις. ὁ δὲ κελεύει τῷ στρατηγῷ Μεσσοποταμίας ἐπι-
 κουρῆσαι τοῖς πολιορκουμένοις· καὶ πολέμου πρὸς
 τοὺς Ἀγαρηνοὺς συρραγέντος οἱ βάρβαροι, καίτοι
 20 πολλαπλάσιοι πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ὄντες, τρέπονται
 τε καὶ σκίδνυνται. οἱ δέ γε Ῥῶς, τὸ τῶν Βουλγά-
 ρων ἔθνος καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ὑφ' ἑαυτοὺς ποιη-
 σάμενοι καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ ἔθνους τὸν Βορί- D
 σην τε καὶ τὸν Ῥωμανόν, οὐκέτι τῶν οἰκοὶ ἐμμένοντο,
 25 ἀλλ' ἤθελον αὐτοῦ που μένειν τὴν χώραν κατέχον-
 τες. πρὸς τοῦτο δ' αὐτοὺς καὶ ὁ Καλοκυρὸς ἀνηρέ-
 θιζεν· "εἰ γὰρ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀναρρηθῆσομαι
 παρ' ὑμῶν", ἔλεγε "τῆς τε τῶν Βουλγάρων χώρας
 παραχωρήσω ὑμῖν καὶ διαθήσομαι πρὸς ὑμᾶς εἰρή-
 30 νην διαιωνίζουσιν καὶ τὰ ὑπεσχημένα παρῆξω κατὰ
 τὸ πολλαπλάσιον." οἱ δὲ τῇ τε τῶν χωρῶν ἀρετῇ
 θελχθέντες καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Καλοκυροῦ χαννω-

θέντες οὔτε τῷ βασιλεῖ πάντα ποιήσειν ἐπιτελῆ τὰ
 παρὰ τοῦ Νικηφόρου σφίσις ὑπεσχημένα ἐπείθοντο
 γράφοντι καὶ τοῖς πρέσβεσιν ὠμίλησαν ἀλαζονικώ-
 PII210τερων. ἐντεῦθεν ἄρασθαι κατ' αὐτῶν ὄπλα ἠνέγ-
 καστο, καὶ ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσιν ἐπιστήσας 5
 στρατάρχην, ὃν στρατηλάτην ὠνόμασε, Βάρδακ μάρ-
 γιστρον τὸν Σκληρόν, τῆς ἤδη θανούσης αὐτοῦ γα-
 μετῆς ἀντάδελφον ὄντα, ὁρμησαί οἱ κατὰ τῶν Ῥώ-
 ἐνετείλατο. καὶ ὁ μὲν ἀπῆει· οἱ βάρβαροι δὲ τοῦτο
 μαθόντες καὶ ὁ τούτων ἑξαρχος ἔ Σφενδοσθλά- 10
 βος, τοὺς τε Βουλγάρους ὀπλίσαντες καὶ συμμάχους
 προσειληφότες Σκυθας, οἱ Πατζινάκαι κυκλήσκου-
 νται, καὶ τοὺς τὴν Παννονίαν οἰκοῦντας Τούρκους,
 καὶ στρατιὰν εἰς τριάκοντα μυριάδας ἀριθμουμένην
 συστήσαντες, τὴν Θράκην ἅπασαν ἐλήλizon. τοῦ- 15
 W III 168 τοις οὖν μὴ θαρσύν ὁ Σκληρὸς συμμῖξαι καὶ
 κατὰ συστάδην μαχέσασθαι, πολλοστὸν γὰρ ἦν πρὸς
 τὸ πλῆθος ἐκείνων τὸ μετ' αὐτοῦ στρατιωτικόν.
 B στρατηγικαῖς μεθόδοις τοὺς βαρβάρους κατηγωνί-
 σαστο. καὶ πρῶτον μὲν λόχους καθίσας καὶ μόνοις 20
 τοῖς Πατζινάκαις ἐπελθὼν καὶ εὐφυνῶς αὐτοὺς πε-
 ριαγαγὼν εἰς τοὺς λόχους, τοὺς μὲν ἀνείλε, τοὺς δ'
 εἴλε ζῶντας· εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις συμμῖξαντι μέχρι
 μὲν τινος ἰσόροπος ἦν ἡ μάχη αὐτῶ· ὥς δέ τις τῶν
 Σκυθῶν καὶ ὄγκῳ σώματος καὶ ψυχῆς παραστήματι 25
 γενναῖος εἶναι δοκῶν καὶ τῶν ὁμογενῶν ἀπάντων
 ὑπερτερεῖν, ὁρῶν τὸν Σκληρόν ἐπιππον διόοντα τὰς
 ὑφ' ἑαυτὸν τάξεις καὶ ταύτας εἰς ἀλλήν διεγέλ-
 ροντα, ὥρμησε κατ' ἐκείνον, καὶ κατήνεγκε τὸ ξί-
 φος κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνδρός· τὸ δὲ τῇ τοῦ 30
 κράνους ἰσχύϊ καὶ τῇ λειότητι οὐχ ἤψατο αὐτοῦ. ὁ
 δὲ Σκληρὸς αὐτίς κατὰ τῆς κεφαλῆς τὸν Σκυθὴν

ἀντέπληξε, καὶ ἡ τοῦ ξίφους καταφορὰ εἰς τοσοῦ-
τον γέγονεν ἐνεργὸς ὥς διχῇ τμηθῆναι τὸν βάρβα-
ρον καὶ ἡμίτομα τοῦ ἵππου τὰ μέρη αὐτοῦ ἐκπε- C
σεῖν. οἱ βάρβαροι δὲ τὸ ἔργον ἐκπλαγέντες εἰς
5 δειλίαν ἐνέπεσον καὶ εἰς φυγὴν αὐτίκα ἐτράπησαν,
οἷς οἱ Ῥωμαῖοι κατόπιν ἐλαύνοντες πολλοὺς μὲν
ἀνήρουν, πολλοὺς δ' ἐξώγρουν. ἔπαυσε δὲ τῆς διώ-
ξεως τοὺς περὶ τὸν Σκληρὸν ἐπελθοῦσα ἡ νύξ· τέως
δὲ καὶ ὅσοι περιελείφθησαν τραυματῖαι ἦσαν.

10 Καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς Ῥῶς ἐν τούτοις ἦσαν. 2
Βάρδας δὲ ὁ Φωκῆς ὁ τοῦ Λέοντος παῖς, ἐξ Ἀμα-
σειᾶς φυγὼν, ἐν ἧ περιώριστο, τὴν τῶν Καππαδοκῶν
κατειλήφει Καισάρειαν, πολλοὺς προσεταιρισάμε-
νος, καὶ τυραννίδι ἐπιχειροῦν, ἐαυτῷ περιδόμε-
15 νος τὰ τῆς βασιλείας παράσημα. καὶ ὁ πατήρ δὲ
τούτου ὁ Λέων σὺν τῷ ἐτέρῳ υἱῷ τῷ Νικηφόρῳ ἐκ
Λέσβου πρὸς Θράκην ἐβουλεύσατο διαβῆναι, ἔχων
συμπράττοντά οἱ καὶ τὸν Ἀβύδου ἀρχιεπίσκοπον· D
γνωσθεὶς δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πηρωθῆναι καταδικά-
20 ζεται σὺν τῷ υἱῷ Νικηφόρῳ. λέγεται δὲ τὸν βα-
σιλέα κατὰ τὸ λεληθὸς ἐντείλασθαι τοῖς ἐπιτραπεῖσι
τὴν πῆρῳσιν τῶν ἀνδρῶν μὴ ἐκκόψαι τούτοις τὰ
ὄμματα, ἀλλὰ δόκησιν μὲν παρασχεῖν ἐκτυφλώσεως,
παραφυλάξαι δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἀλώβητον τὸ ὄραν.

25 τούτων οὖν οὕτω συννεχθέντων, γραφὴ καταλαμ-
βάνει βασιλείως τὸν Σκληρὸν ἄρτι τοὺς Σκύθας
τρεψάμενον διαπεραιωθῆναι πρὸς τὴν ἑώραν καὶ
τῷ Βάρδᾳ τῷ Φωκῇ ἀντικαταστῆναι. καὶ αὐτίκα
ἀπῆει καὶ πρὸς Καισάρειαν γέγονε, καὶ οἱ περὶ τὸν
30 Φωκᾶν ἐκείνον λιπόντες τῷ Σκληρῷ προσεφύη-
σαν, μόνος δὲ μετὰ τῶν θεραπεόντων περιελειφθεὶς
πρὸς τὸ φρούριον κατέφυγε τὸ Τυροποιόν. ἦδη δ' ΡΠΞιι

ἐγγὺς ὄντα τοῦ εἰρημένου φρουρίου καταλαμβάνου-
 σιν αὐτὸν ἱππεῖς πεμφθέντες πρὸς τοῦ Σκλη-
 ροῦ, ὃν εἰς Κωνσταντῖνος ὁ Χάρων, θρασύτερος
 τῶν ἄλλων, ὡς ἔοικεν, ὢν, προφθάσας τοὺς συ-
 στρατιώτας μεθ' ὁρμῆς συντονωτέρας ἐπήρχετο τῷ 5
 Φωκᾷ· ὁ δὲ οὐράγει καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ περιεῖπε,
 καὶ ὁ Χάρων ὕβρεσι τοῦτον ἐβαλλε. καὶ ὁ Φωκᾷς
 "οὐκ ἔδει σε" εἶπεν "ἄνθρωπον ἐν συμφοραῖς τοι-
 αῖταις γενόμενον ἐπιπλήσσειν." τοῦ δὲ Χάρωνος ἐν
 τούτοις ἐγγρίσαντος τῷ Βάρδα καὶ βαλεῖν ἐπιχει- 10
 ροῦντος αὐτόν, ἐκεῖνος τὴν κορύνην ἀνατείνας παῖει
 τὸν Κωνσταντῖνον κατὰ τῆς κόρυθος, καὶ ταύτην
 συνέτριψε μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνδρός, καὶ εὐθὺς
 B εἶλε τὸν πεπληγμένον πορφύρεος θάνατος, μὲν θανα- 15
 τωθέντα πληγῇ. οἱ δὲ κατόπιν ἐλαύνοντες ὁρῶν-
 τες τὸν πεσόντα ἀφίστανται τῆς διώξεως, καὶ ὁ
 Φωκᾷς εἰσέδν τὸ φρούριον. εἶτα καὶ ὁ Σκληρὸς
 παργένετο, καὶ πέπεικεν αὐτὸν προσχωρῆσαι τῷ
 βασιλεῖ· καὶ προσελθόντα κληρικόν τε γενόμενον
 εἰς τὴν Χίον περιορίζει ὁ Τζιμισκῆς. καὶ ὁ Σκλη- 20
 ρὸς αὐθις προστάττεται μεταβῆναι εἰς τὰ ἐσπέρια.
 νυμφεύεται δ' ἑαυτῷ γυναῖκα ὁ βασιλεὺς σπουδῇ
 W III 169 Βασιλείου τοῦ παρακοιμωμένου Θεοδώρου θυ-
 γατέρα Κωνσταντῖνου τοῦ Πορφυρογεννήτου. ἔτει
 δὲ δευτέρῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἕαρος ἀναλάμψαν- 25
 τος ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Ῥώσων σὺν στρατεύμασι
 πλείοσι καὶ στόλῳ περιφανεῖ, καὶ ἀπιόντι συναν-
 τῶσιν αὐτῷ πρεσβευταὶ δῆθεν τῶν Σκυθῶν· οἱ δὲ
 C κατοπτῆρες ἦσαν καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἰσχύος κα- 30
 τάσκοποι, ὃ οὐδὲ τὸν βασιλέα διέλαθε. προστάξας
 οὖν περιαχθῆναι αὐτοὺς κατὰ πᾶν τὸ στρατόπεδον
 καὶ τοῦτο καταμαθεῖν, ἐκέλευσεν ἀπαλλάττεσθαι.

ἐκείνων δὲ ἀπιόντων καὶ αὐτὸς εὐζώνους παρα-
 λαβὼν πεζοὺς ἐς χιλιάδας πέντε καὶ ἱπποτάς τετρα-
 κισχιλίους ὀπίσω τῶν πρέσβειων ἀπῆει, καὶ ἀθρόον
 ἐγγὺς τῆς μεγάλης Περσθλάβας γίνεται, καὶ βάλ-
 5 λεται χάρακα, ὃ τοὺς Ταυροσκύθας εἰς ἀμηχανίαν
 ἐνέβαλε. Καλοκύρης δὲ ὁ τῶν κακῶν πρωτοουργὸς
 ἐκεῖ τότε παρῶν, καὶ γνοὺς τὸν βασιλέα παραγενό-
 μενον, πρὸς τὴν τῶν Ῥῶς ἀπέδρα παρεμβολήν,
 ἀφ' οὗ τὴν τοῦ βασιλέως παρουσίαν μαθόντες ἐτε-
 10 θορύβηντο, ὅμως μέντοι παραστρατοπεδεύονται τοῖς
 Ῥωμαίοις. οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα ἐλθόντες εἰς τὸ
 τῆς Περσθλάβας ἄστυ, ὡς εἴρηται, καταλαμβάνου- D
 σιν ἐκτὸς γυμναζομένους ὡς ὀκτακισχιλίους, κἀκέ-
 νοις συνέμιξαν. οἱ δὲ πρὸς μὲν ὀλίγον ἀντέσχον,
 15 εἶτα νῶτα τρέψαντες ἔφευγον. καὶ οἱ ἐντός, ὡς
 ἕκαστος ἡδύνατο ὀπλισάμενοι, ἐπικουρῆσαν τοῖς
 ὁμοφύλοις ἐξήεσαν, καὶ ἀσυντάκτως αὐτοῖς χωροῦ-
 σιν ὑπαντιάζοντες οἱ Ῥωμαῖοι ἀνῆρουν πολλοὺς, οἱ
 δὲ εἰς τὴν πόλιν αὐθις ἀνθυπενόστουν. ἀλλ' ἱπ-
 20 πέων τινῶν ἐξιππασαμένων καὶ τὴν εἰς τὴν πόλιν
 ἀπάγουσαν ἀτραπὸν ἐπιτειχισάντων, οἱ βάρβαροι
 ἀνὰ τὸν ἐκτὸς τοῦ ἄστεος χῶρον ἐσκίδνυντο· ἔνθα
 οἱ μὲν ἐζωγροῦντο, οἱ δὲ καὶ ἐκτείνοντο, οἱ δ' ἐν
 τῇ πόλει τὰς πύλας κλείσαντες ἐπολιορκοῦντο. τῇ
 25 δ' ἐξῆς τοῦ παρακοιμωμένου Βασιλείου μετὰ πάσης ΠΗ212
 τῆς στρατιᾶς ἐλθόντος, ἐρρωμενέστερον ὁ βασιλεὺς
 τῇ πολιορκίᾳ ἐπικεχείρηκε, καὶ τινες διὰ κλιμάκων
 εἰς τὸ τεῖχος ἀναβέβηκασι, καὶ τοὺς ἐκεῖ τῶν βαρ-
 βάρων καταληφθέντας συγκόψαντες ξίφεσι τὰς πύ-
 30 λας ἠνέφωξαν καὶ τῇ Ῥωμαϊκῇ στρατιᾷ πάσῃ ὁρδίαν
 παρῆσχον τὴν εἰσοδον. καὶ οὕτω μὲν τὸ τῆς Περ-
 σθλάβας ἄστυ Ῥωμαίοις κατέστη ἁλωσίμῳ, ἔνθα

καὶ ὁ τῶν Βουλγάρων βασιλεὺς ὁ Βορίσης ἑάλω, ὃ καὶ πᾶσι δὲ τοῖς Βουλγάροις ἐπικεικῶς ὁ αὐτοκράτωρ ἐχρήσατο, ἀνέτους αὐτοὺς ἀφιεῖς, οὐ κατὰ Βουλγάρων λέγων ἄρασθαι ὄπλα, κατὰ δὲ γε τῶν Ῥῶς. πολλῶν δὲ Σκυθῶν εἰς ὀχύρωμά τι προσπεφευγόντων, ἐξελεῖν καὶ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν. οἱ δὲ B στρατιῶται διὰ τὸ τοῦ τόπου δυσάλωτον ἦσαν ἐπρόθυμοι. ὁ γνοὺς ὁ Ἰωάννης αὐτὸς πρὸ τῶν ἄλλων περὶς ἀπῆει πρὸς τὸ ὀχύρωμα, κἀντεῦθεν ἐκεῖ συνέθεον ἅπαντες· καὶ ἦλω κἀκείνων σπουδῇ τὸ ὀχύρωμα καὶ τῶν ἐν αὐτῷ οἱ μὲν διεφθάρησαν, ἔνιοι δὲ καὶ ἄλωτοι Ῥωμαίοις ἐγένοντο. τούτῳ μὲν οὖν τῷ ἄστει φρουρὰν ἐγκατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀξιόμαχον, ἐκείνος δὲ ἀπῆει πρὸς τὸ Δορόστολον, ὃ καὶ Δρίστρα καλεῖται, καὶ τινὰς πόλεις ἐλὼν κατὰ πᾶ- 15 ροδον καὶ φρούρια ἐκπορθήσας ἐφθάκει πρὸς τὸ Δορόστολον. ἦν δὲ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἐστρατοπεδευκῶς ὁ τῶν Ῥῶς ἀρχηγρὸς ὁ Σφενδοσθλάβος. ὥς οὖν εἶδον ἀλλήλας αἱ στρατιαί, συνερράγησαν ἐπ' ἀλλήλας εὐθύς, καὶ τὸ μὲν πολὺ τῆς ἡμέρας ἀγχω· 20 C μάλῳς ἐμάχοντο, περὶ δὲ δειλὴν ὀψίαν ἀπειρηκότες οἱ Ῥῶς ἐνέκλιναν πρὸς φυγὴν, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐδίωκον, πλείστοι μὲν οὖν τῶν βαρβάρων ἀπώλοντο, οὐ μείους δὲ ἐξωργήθησαν, οἱ δ' εἰς τὸ Δορόστολον ἐπανήλθουσιν· καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸ τῆς πόλεως 23 πηξάμενος χάρακα τὰς τριήρεις τὸν Ἰστρον φυλάξουσας προσέμενεν, ἵνα μὴ οἱ Ῥῶς ἀποδράσαιεν. ὁ δὲ Σφενδοσθλάβος οὓς κατεῖχε Βουλγάρους, εἰς εἰκοσι χιλιάδας ὄντας, ὥς λέγεται, πάντας ὑπὸ δεσμοῖς WHI 170 ἐποίησατο, δείσας μὴ ἐπαναστατεῖν αὐτῷ ἢ τῷ βα- 30 σιλεῖ προσχωρήσωσιν. ὥς δὲ καὶ ὁ στόλος παρῆν, ἐπολιόρκει τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς. ἐκ Κωνσταντείας

δὲ καὶ φρουρίων ἑτέρων πρέσβεις πρὸς τὸν βασι-
 λέα ἀφίκοντο αἰτοῦντες συγγνώμην καὶ ἑαυτοὺς
 παραδιδόντες αὐτῷ καὶ τὰ φρούρια. καὶ ταῦτα μὲν D
 οἱ Ῥωμαῖοι παρέλαβον, ἡ δὲ τοῦ Δοροστόλου πο-
 5 λιορκία ἐφ' ἡμέρας διήρκεσε πλείονας, τῶν βαρβά-
 ρων εὐψύχως ἀνταγωνιζομένων. ὥς δ' ἐκ τῶν πο-
 λέμων τῶν συνεχῶν πολλοὶ τραυματαῖαι γερόνασιν,
 ἤδη δὲ αὐτοὺς καὶ τὰ ζωαρκῆ ἐπιλέλοιπεν, ἤρξαντο
 σφίσι θραύεσθαι τὰ φρουρήματα. ἀλλ' ὁ Σφρευδο-
 10 σθλάβος νύκτα φυλαξάμενος ἀσέληνον καὶ χειμέ-
 ριον, ἐν μονοξύλοις ἄνδρας ἐμβιβάσας ὥσει δισχι-
 λίους, καὶ αὐτὸς ἐκείνοις συνεμβεβηκώς, ἀπῆλθεν
 ἐπισιτισάσθαι, καὶ συλλέξαντες τὰ χρειώδη εἰς τὸ
 Δορόστολον ἐπανήεσαν. καὶ τινες τῶν Ῥωμαίων
 15 θεράποντας περὶ τὸν ποταμὸν ἐσκεδασμένους κατ'
 ἄλλας καὶ ἄλλας χρειάς ἰδόντες, ἐκβάντες τῶν πλοίων
 ἐνίους ἀπέκτειναν, καὶ λαθόντες αὐθις εἰς τὸ Δο-
 ρόστολον ἐπανήλθουσιν. τοῦτο πάνν τὸν βασιλέα Π1213
 ἐλύπησε, καὶ τοῖς τοῦ στόλου κατάρχουσιν ἐπιχό-
 20 λως εἶχε, καὶ εἰ ἔτι λάθοιεν αὐτοὺς οἱ βάρβαροι
 ἀποπλεύσαντες, ἠπείλησε θάνατον εἶναι σφίσι τὸ
 ἐπιτίμιον. ἐφ' ὅλαις δὲ ἡμέραις ἐξήκοντα πολιορ-
 κήσας τὴν πόλιν, καὶ μήπω ταύτην ἐλόν, ἔγνω λιμῶ
 τοὺς ἔνδον καταγωνίσασθαι, καὶ περικάθηται ταύ-
 25 τήν, ἐπιτηρῶν ἀκριβῶς ἵνα μὴ ποθεν αὐτοῖς χρειῶ-
 δές τι κομισθῇ. οἱ δὲ βάρβαροι πολλάκις ἐκδρο-
 μὰς ποιησάμενοι ἤττηντο· ἐπεὶ δὲ καὶ τῷ λιμῶ
 ἐπιέζοντο, καὶ οὔτε τῆς τῶν ἀναγκαίων ἦν αὐτοῖς
 χορηγίας ἐλπίς, οὐδὲ μέντοι γε συμμαχίας, οἱ μὲν
 30 ἀποδρᾶναι νυκτὸς συνεβούλευον, οἱ δὲ Ῥωμαῖοις
 ἑαυτοὺς πιστεῦσαι, καὶ οὕτως ἐπανελθεῖν εἰς τὰ
 ἴδια, οἱ δ' ἄλλο τι ὑπετίθουν.

³ Ὁ δέ γε Σφενδοσθλάβος ἔτι ἅπαξ Ῥωμαίοις παρ-
^B ἥνει μαχέσασθαι, καὶ ἡ περιγενέσθαι τε καὶ σωθῆ-
 σεσθαι ἢ προτιμῆσαι θάνατον εὐκλεᾶ ζωῆς δυστυ-
 χοῦς. ταῦτα ὁ μὲν εἶπε, τὸ δὲ πλῆθος ἐπήνεσε, καὶ
 τῇ ἐξῆς θανατῶντες τοῖς Ῥωμαίοις προσπλέκονται, ⁵
 καὶ μέχρι πολλοῦ ποτὲ μὲν οἱ Ῥωμαῖοι περιεγίνοντο
 τῶν Σκυθῶν, ποτὲ δὲ τῶν Ῥωμαίων οἱ βαρβαροί.
 ὥς δ' ἐφράσατο τὴν τοῦ τόπου στενοχωρίαν ὁ βα-
 σιλεὺς τοῖς ἐναντίοις εἶναι πρὸς λυσιτέλειαν, μὴ
 οἴων τε ὄντων τῶν Ῥωμαίων ἐπιέναι αὐτοῖς ἀθρόων, ¹⁰
 τοῖς στρατηγοῖς ὑπέθετο τὰ τάγματα πρὸς τὸ πε-
 δῖον ἡρέμα ὑπάγειν χωροῦντα κατὰ βραχύ. τοῦτο
 γενόμενον τοῖς βαρβάροις δειλίας τῶν Ῥωμαίων καὶ
^C φυγῆς παρέσχετο δόκησιν, καὶ εἶποντο ἀλαλάξαν-
 τες. ὥς δὲ πρὸς εὐρύτερον πεδῖον ἐγένοντο, σύν- ¹⁵
 θημα τοῖς Ῥωμαίοις ὁ βασιλεὺς ἐπιστροφῆς δέδωκε,
 καὶ ἀναστρέψαντες προσβάλλουσι τοῖς βαρβάροις,
 καὶ γίνεται φρικώδης ὁ πόλεμος. ὁ βασιλεὺς δὲ
 τὸν μάγιστρον Βάρδαν τὸν Σκληρὸν μετὰ τῶν ὑπ'
 αὐτὸν ταγματῶν ἀποκλεῖσαι τὴν πρὸς τὴν πόλιν ²⁰
 εἴσοδον τοῖς βαρβάροις ἐκπέπομφεν. ἡ δὲ μάχη
 μέχρι πολλοῦ ἰσόρροπος ἦν. λέγεται δὲ θειοτέρας
 ἐπικουρίας τότε τοὺς Ῥωμαίους τυχεῖν. θύελλα γάρ
 κατὰ πρόσωπον τοῖς Σκύθαις προσέβαλλε καὶ τις
 ἔφιππος ὥρᾳτο πολλοῖς τῶν Ῥωμαίων ὑπεραγώνι- ²⁵
 ζόμενος καὶ συγκλονῶν τῶν βαρβάρων τὰς φάλαγ-
^D γας. ἦν δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης ἐκείνης ἡ
 τοῦ στρατηλάτου Θεοδώρου τοῦ περιωνύμου ἐν
 μάρτυσι τελουμένη μνήμη. τρέπονται οὖν οἱ Σκύ-
 θαι, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὥρμηκεσαν· ἀλλ' ἦν ἐκείνη ³⁰
 αὐτοῖς οὐκ εἰσιτητή, ἥδη γὰρ παρὰ τοῦ Σκληροῦ
 ἀπεκλείετο ἢ εἰς ταύτην εἰσέλευσις, καὶ λοιπὸν

ἐπὶ τὰ ταύτης προάστεια διεσκίδναντο καὶ καταλαμ-
 βανόμενοι διεφθείροντο καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλ-
 λυντο συνωθούμενοι τε καὶ συμπατούμενοι, ὥς δυσ-
 ἀρότους τοὺς ἀνηρημένους εἶναι. οἱ δὲ περιλει-
 5 φθέντες τραυματαῖα γερόνασι ξύμπαντες. ἐγνώσθη
 δὲ ὅτι ὁ στρατηλάτης Θεόδωρος ἦν, ὃς τοῖς Ῥωμαίοις
 τότε κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπεκούρησέ τε καὶ συνε- W III 171
 μάχησεν. ἐντεῦθεν γυναιὸν τι εὐλαβεία συνεξηκὸς
 καὶ σεμνότητι κατὰ τὸ Βυζάντιον μιᾷ πρὸ τῆς μά-
 10 χης ταύτης ἡμέρᾳ ἔδοξε καθ' ὕπνου τὴν ἁγίαν
 θεοτόκον ὁρᾶν προϊούσαν καὶ προπεμπομένην ὑπὸ ΠΗ214
 πολλῶν, ἀκούσαι τε τῆς θεομήτορος λεγούσης πρὸς
 ἓνα τῶν προϊόντων αὐτῆς "κύριε Θεόδωρε, ὁ ἐμὸς
 καὶ σὸς Ἰωάννης ἀγῶνας ἔχει βαρεῖς· σπεῦσον οὖν,
 15 αὐτῷ ἐπικούρησον." ἐξέφηνεν οὖν τισιν ἡ γυνὴ τὸ
 ἐνύπνιον. οἱ δὲ τὴν ἡμέραν ἐσημειώσαντο, καὶ ἦν
 ἡ πρὸ τῆς τελευταίας μάχης. τὸν μάρτυρα δ' ὁ
 βασιλεὺς τῆς βοηθείας ἀνταμειβόμενος ναὸν αὐτῷ
 κατὰ τὴν Εὐχάνειαν ἢ Εὐχάϊτα περικαλλῇ ἐδομή-
 20 σατο, τὸν πρῶτον καταβαλὼν, ἐν ᾧ τὸ πολυάθλου
 ἐκείνου σῶμα κατέθετο, καὶ τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς
 προτέρας αὐτῆς κλήσεως Θεοδορόπολιν ἐπωνόμα-
 σεν. ὁ δὲ βάρβαρος Σφενδοσθλάβος πάντοθεν ἀπο-
 γνούς διεπρεσβεύσατο πρὸς τὸν βασιλέα, συγγνώ-
 25 μην αὐτῶν καὶ εἰς τὰ οἰκεία ἐπανελθεῖν ἐξαιτούμε- B
 νος καὶ τοῖς συμμάχοις Ῥωμαίων συντάττεσθαι καὶ
 τὸν βουλόμενον Σκύθην ἰέναι πρὸς τὰ Ῥωμαίων ἥθη
 καὶ ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύεσθαι. καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς αἰ-
 τήσεις προσήκατο καὶ πάσας ἐπλήρωσεν· εἶτα καὶ
 30 αὐτὸς ὁ Σφενδοσθλάβος ἀφίκετο πρὸς τὸν αὐτο-
 κράτορα καὶ αὐτῷ συνωμίλησεν, ἡτήσατό τε τοῖς
 Πατινιάκαις δηλῶσαι μὴ κωλύσαι τοῖς Ῥώσιν οἰκαδε

ἀπιοῦσι διὰ τῆς σφετέρως χάρας τὴν δίοδον. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦτ' ἐκείνους ποιῆσαι ἠξίωσε καὶ συμμάχους ἔχειν αὐτούς, μηδὲ διαβαίνειν τὸν Ἰστρον καὶ τὴν Βουλγαρίαν ληξέσθαι. οἱ δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις συνέθεντο, πρὸς δὲ τὴν δίοδον τῶν Ῥῶς ἀπη-
 5 γόρευσαν.

- 4 Τοιοῦτῳ δὲ τέλει τοῦ πρὸς τοὺς Ῥῶς πολέμου καταλυθέντος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανεξέυξε, καὶ ὑπεδέχθη λαμπρῶς ὑφ' ὅλου τοῦ πολιτεύματος. ὅτε γὰρ πατριάρχης προὔπηντήκει αὐτῷ¹⁰ μετὰ τοῦ κλήρου παντὸς καὶ οἱ τῆς γερουσίας καὶ οἱ τοῦ δήμου, στεφάνους προσάγοντες καὶ τέθριππον ἄρμα, οἱ δ' ἵπποι τούτου λευκοί, ἐδέοντό τε τοῦ ἄρματος ἐπιβεβηκότα τελέσαι τὸν θρίαμβον. ὁ δὲ τοὺς μὲν στεφάνους ἐδέξατο, ἵππῳ τε κέλητι καὶ¹⁵ τούτῳ λευκῷ ἐθρίαμβευσσε, τῷ δέ γε τεθρίππῳ τὰς βασιλικὰς στολὰς τῶν Βουλγάρων βασιλέων ἐπέ-
 D θετο, καὶ τούτων ἄνωθεν εἰκόνα τῆς θεομήτορος, καὶ προΐει τὸ ἄρμα. κατὰ δὲ τὴν Πλακωτὴν λεγομένην γενόμενος ἀγορὰν ἀπέδυσσε τὸν Βορίσην τὰ²⁰ τῆς παρὰ τοῖς Βουλγάροις βασιλείας παράσημα καὶ τῷ τῶν μαγίστρων ἐτίμησεν ἀξιώματι. ὁ μέντοι Σφενδοσθλάβος μετὰ τῶν Ῥῶς ἐπ' οἴκου ἀναξενγνὺς λόγοις περιπίπτει τῶν Πατζινάκων, καὶ πάντες ἀθρόοι ἀπώλονται. οὗτος ὁ βασιλεὺς τὸν ἐν τῇ Χαλκῇ ναὸν²⁵ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ μεγαλοπρεπῶς ἐδομήσατο. τοῦ δὲ πατριάρχου Βασιλείου ἐπὶ τισι κατηγορηθέντος ἐγκλήμασι, καὶ καθαιρεθέντος συνοδικῶς μετὰ τέσσαρας ἐνιαυτοὺς τῆς αὐτοῦ προχειρίσεως, ἐχειροτονήθη πατριάρχης ὁ Στουδίτης Ἀντώνιος. ὅτι δὲ αἱ³⁰
 PΠ215 προσκηθεῖσαι Ῥωμαίοις πόλεις κατὰ τὴν ἔω πρὸς ἀποστασίαν ἀπείδον καὶ τὸν τῆς δουλείας ζυγὸν

ἀπεσείσαντο καὶ τοὺς δεσμοὺς διέρρηξαν τῆς τῶν
 Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἐξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐ-
 τῶν, καὶ οὓς μὲν ἀπραγμόνως ὑποκύψαντας αὐτίς,
 οὓς δὲ σιδήρῳ καὶ ἀνάγκῃ πολλῇ τῷ ξυργῷ τῆς τῶν
 5 Ῥωμαίων ἀρχῆς ὑπηγάγετο. ἀναξευγνὺς δ' ἐκείθεν,
 καὶ γενόμενος κατὰ τὴν Ἀνάβαρξαν καὶ τὸ Ποδαν-
 δόν, ὁρῶν τε κἀνταῦθα καὶ ἐν ἄλλαις χώραις πολ-
 λαῖς χωρία πολυάνθρωπά τε καὶ πάμπορα, ἡρώτα
 οὗ εἶεν. καὶ μανθάνων ὅτι τοῦ παρακοιμωμένου
 10 εἰς Βασιλείου, τὰ μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως Νικηφό-
 ρου τοῦ Φωκᾶ, τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ δομestίμου τυγ-
 χάνοντος τῶν σχολῶν, τὰ δὲ παρ' ἐτέρων προσκτη-
 θέντα τῇ βασιλείᾳ καὶ δωρηθέντα αὐτῷ, ἤλγησέ τε B
 καὶ δεινὸν εἶπεν εἰ τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ ἐφ'
 15 οἷς πολλοὶ μὲν ἔπεσον ἀγαθοὶ ἄνδρες, πολλοὶ δὲ W III 172
 ἐκακουχίσθησαν, εἰς ἐκτομίας καταπολαύει. ταῦτα
 παρὰ τοῦ τῷ παρακοιμωμένῳ καταγγελθέντα πρὸς
 ἐπιβουλὴν τοῦ βασιλέως αὐτὸν ἀνηρέθισαν, καὶ τι δη-
 λητήριον κερασάμενος φάρμακον, οὐ δραστήριον οὐδ'
 20 ὠκύμορον, ἀβληχρὸν δὲ καὶ χρόνῳ τὸν πεπωκότα
 κατεργαζόμενον, καὶ ὑπελθὼν δώροις τὸν οἰνοχοεῦειν
 εἰωθότα τῷ βασιλεῖ, ἐγγεῖ τοῦτο τοῦ κρατοῦντος τῇ
 κύλικι, ὃ ποθὲν κατὰ βραχὺ τὴν τοῦ πιόντος ἐσί-
 νετο δύναμιν καὶ διέφθειρε τὴν ἔξιν τοῦ σώματος,
 25 ἕως συνήλασε καὶ εἰς τὸν μόρον τὸν αὐτοκράτορα.
 οὕτως οὖν τῶν τῇδε μεταστάς ὁ Τζιμισκῆς Ἰωάν-
 νης καταλείπει τὴν βασιλείαν τοῖς κληρονόμοις αὐ- C
 τῆς τῷ Βασιλείῳ δηλαδὴ καὶ τῷ Κωνσταντίνῳ τοῖς
 υἱέσι τοῦ Ῥωμανοῦ, βασιλεύσας ἕξ πρὸς τῷ ἡμίσει
 30 ἐνιαυτούς. ὃ δὲ γε μικροῦ διέλαθεν ἅν, ἤκω διη-
 γησόμενος. ὅπως μὲν οὖν ὁ κουροπαλάτης Λέων ὁ
 Φωκᾶς καὶ ὁ ἐκείνου υἱὸς ὁ Νικηφόρος κατακρυ-

θέντες ἐκτύφλωσιν οὐκ ἐστερήθησαν τοῦ φωτός, λά-
 θρα τοῦτο τοῦ βασιλέως περὶ αὐτῶν ἐπισκήψαντος,
 ἥδη ἰστώρηται. ἔχοντες δ' ἔτι τὰ ἑαυτῶν ἀλώβητα
 ὄμματα οὐκ ἠγάπων σωζόμενοι, ἀλλὰ τῇ βασιλείᾳ
 καὶ πάλιν ἐπιθέσθαι διεμελέτων, πολλοὺς τῶν περὶ 5
 τὴν πόλιν καὶ τὰ βασιλεία ἑαυτοῖς ὁμοφρονοῦντας
 κτησάμενοι. ἀλλ' ἐφωράθησάν τε καὶ συνεσχέθη-
 σαν, ἐνὸς τῶν συνωμοτῶν τὸ μελέτημα καταγγέ-
 λαντος. οὐκέτι γοῦν φιλανθρωπίας ἤξιόντο, ἀλλ'
 ἀσυμπαθῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξωρύχθησαν, καὶ τοῦτο 10
 τέλος αὐτοῖς τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ περὶ τὴν βασι-
 λείαν ἐγένετο ἔρωτος.

5 Ἀποκατέστη τοίνυν τὸ τῶν Ῥωμαίων σκήπτρον
 τοῖς τούτῳ κατὰ γένος προσήκουσι, τῷ Βασιλείῳ καὶ
 τῷ Κωνσταντίνῳ φημί, ὧν ὁ μὲν εἰκοστὸν ἦννε 15
 τῆς ἡλικίας ἐνιαυτόν, ὁ δέ γε Κωνσταντῖνος ἑπτα-
 καιδέκατον. ἀλλ' οὗτοι μὲν τὰ τῆς βασιλείας περι-
 ἔκειντο σύμβολα, τὴν δ' ἐξουσίαν ὁ πρόεδρος Βα-
 σίλειος περιέζωστο ἀτεχνῶς. ἡνείχετο δὲ ὁ Βασίλειος
 μήπω πεποιθὼς ἑαυτῷ, καὶ οἷον παιδοτροβῆ τῷ πα- 20
 ρακοιμωμένῳ προσεῖχε καὶ ἑαυτὸν ἐρρύθμιζε πρὸς
 τὴν ἐκείνου τῶν δημοσίων πραγμάτων μεταχειρί-
 σιν καὶ διοίκησιν, ὥς ἂν καιροῦ καλοῦντος οὕτω
 ΠΙΙ216 καὶ αὐτὸς τὰ περὶ τοὺς στρατιωτικὸς καταλόγους
 καὶ τὰ τῆς πολιτικῆς εὐνομίας μεταχειρίσεται. ἦν 25
 γὰρ τὸ ἦθος ἐργηροῦς καὶ δραστήριος, ἀλλ' οὐκ
 ἀνειμένος κατὰ τὸν ἀδελφὸν καὶ περὶ τὸν ἀργὸν
 βίον ἐσχολακῶς. ἄρτι γοῦν εἰς τοὺς ὁμαίμονας τού-
 τους περιέστη τὸ κράτος καὶ αὐτίκα ἐκ τῆς ὑπερο-
 ρίας τὴν τούτους κατάγει τεκοῦσαν ὁ πρόεδρος καὶ 30
 τοῖς υἱοῖς ἀποδίδωσιν. ὑποπτεύων δὲ τὸν μάλιστα
 Βάρδαν τὸν Σκληρόν, στρατηλάτην ὄντα καὶ πάσας

ὑφ' ἑαυτὸν ἔχοντα τὰς ἐφ' αὐτὸν δυνάμεις, ἀφαιρεῖται
 μὲν αὐτοῦ τὴν τοῦ στρατηλάτου ἀρχήν, δοῦκα δὲ
 Μεσοποταμίας αὐτὸν προχειρίζεται. τοῦτο σφόδρα
 ἠνίασε τὸν Σκληρόν, καὶ ἄλλως αἰετρεφόντα παρ'
 5 ἑαυτῷ τῆς βασιλείας τὸν ἔρωτα πρὸς ἀποστασίαν
 ἠρέθισε. καταλαβὼν οὖν τὴν ἀρχὴν εἰς ἣν προε- B
 βέβλητο πολλοῖς ἀνεκάλυψε τὸ ἀπόρητον. φιλού-
 μενος δὲ διὰ τὰς ἀριστείας ὑπὸ παντὸς τοῦ στρα-
 τεύματος πευθηνίου εἶχε σχεδὸν ἅπαντας. ὅτι δ'
 10 ἦν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ὁ παῖς αὐτοῦ Ῥω-
 μανός, ἔσπευσεν σκεῖν καὶ κτεῖναι παρ' ἑαυτῷ, καὶ
 στεῖλας λάθρα τινὰ ἠδυνήθη καὶ τὸν υἱὸν λαθόντα
 ὑπαγαγέσθαι, καὶ αὐτίκα τῇ τυραννίδι ἐπικεχείρηκε,
 ταινίᾳ τε βασιλείᾳ τὴν κεφαλὴν ἀναδεῖται καὶ φοι-
 15 νικοῖς πεδίλοις τοὺς πόδας ὑποδεῖται, καὶ εὐφη-
 μεῖται ὡς βασιλεύς, καὶ χρήματα συλλέξει ποιεῖται
 σπουδὴν, καὶ συμμάχους προσειλήφει, τὸν τε τῆς
 Ἀμίδης ἀμνηρᾶν, οὕτω γὰρ τὸ Ἑμὲτ καλεῖται, καὶ C
 τὸν τῆς Μαρτυρουπόλεως, ἣ δὲ Μισφερκειμ ὀνο-
 20 μάζεται, ἀλλὰ μέντοι καὶ Ἀραβας. τούτους οὖν WIII173
 συμπαράλαβὼν ἠπείγετο πρὸς τὴν Κωνσταντίνου,
 ἐλπίσι χρησταῖς αἰωρούμενος, ὃς καὶ ἄλλοθεν ἔθαλ-
 πε, μᾶλλον μέντοι ἐξ ὀνείρου τινὸς μοναχοῦ ἀρετὴν
 μετιόντος. ἔδοξε γὰρ ἐκείνος ὁρᾶν τὸν Σκληρόν
 25 γυναικί τινι ἐφ' ὑψηλῆς καθημένῃ περιωπῆς προσ-
 ελθεῖν, τὴν δὲ μάστιγα αὐτῷ ἐγχειρίσαι βασιλι-
 κήν. ἣ μάστιξ δ', ὡς εἰκοιεν, ἦν σύμβολον τῆς
 θείας ὀργῆς καὶ τῆς ἐκ τῶν ἐμφυλίων πολέμων
 τῶν Ῥωμαίων φθορᾶς, ἣν ὁ Σκληρὸς δηλοῦν τὴν
 30 βασιλείαν ἐνόμιζε, πρὸς τὴν οἰκίαν ἔφεσιν κρινῶν
 τὸ ὄραμα. τῆς δὲ περὶ τῆς τυραννίδος τοῦ Σκλη- D
 ροῦ φήμης φθασάσης πρὸς τοὺς κρατοῦντας ἤτοι-

μάζετο τὸ περιλειφθὲν στρατιωτικὸν ἀντικαταστή-
 ναι τῷ ἀποστάτῃ. ἐν τοσούτῳ δὲ στέλλεται πρὸς
 ἐκεῖνον ὁ Νικομηδείας ἀρχιερεὺς πρεσβεύσων, καὶ
 πολλὰ μὲν ἐπαγωγὰ πρὸς εἰρήνην διεiléχθη αὐτῷ,
 ἀλλ' οὐκ ἔπεισε. δείξας γὰρ αὐτῷ ὁ Σκληρὸς τὸ
 κοκκοβαφεὲς πέδιλον ἀδύνατον εἶπε τὸν ἄπαξ τοῦτο
 ὑποδησάμενον ὅσον ἀποβαλεῖν. ταύτην τὴν ἀπόκρι-
 σιν ὡς ἔγνων οἱ περὶ τὰ βασίλεια, ἐξ ἀνάγκης πρὸς
 μάχην ὤρμήκεσαν. ἦν δὲ τῆς βασιλικῆς δυνάμεως
 στρατοπεδάρχης ὁ ἐκτομίας Πέτρος ὁ τοῦ Φωκᾶ,¹⁰
 οὗ καὶ πρόην ἐμνήσθημεν. ὡς γοῦν ἀλλήλοις ἀν-
 τεστρατοπεδεύσαντο τὰ στρατεύματα παρὰ Λιπάραν
 ἢ καὶ Λυκανδὸν ὠνομάζετο, καὶ πρὸς ἄλληλα συν-
 ερράγησαν, ἐπὶ μὲν τινα καιρὸν ἀντεῖχον οἱ βασι-
 λικοὶ γενναίως, ἔπειτα τρέπονται καὶ ἀναιροῦνται¹⁵
 πολλοί, καὶ τὸ στρατόπεδον ὑπὸ τοὺς ἐναντίους
 PΠ217γενόμενον διαρπάζεται. εἶτα καὶ τὴν Τζαμανδὸν
 πολυπληθὴ πόλιν ἐκ προσελεύσεως τῶν οἰκούντων
 αὐτὴν εἰληφῶς χρημάτων ἐσμὸν ἐξ αὐτῆς [συνη-
 θροίκει. οὕτω δὲ περιγενόμενος τοῦ στρατεύματος²⁰
 τοῦ βασιλικοῦ πολλοὺς ἐκ τούτου πρὸς ἑαυτὸν ἐπε-
 σπάσατο, ἀπεγνωκότας ἤδη τὰς σωζούσας ἐλπίδας
 περὶ τοῖς βασιλεῦσι, καὶ αὐτῷ προσερχούσαν οὐ
 τῶν ἀνωνύμων μόνον στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν
 περιωνύμων πολλοί. ὡς δὲ ταῦτα τῷ παρακοιμώ-²⁵
 μένῳ ἡγγέλθησαν, στέλλεται αὐτῷ Λέων ὁ πρωτο-
 βεστιάριος, ἄκρατον ἐξουσίαν ἐμπιστευθεὶς καὶ πάντα
 πράττειν ὅσα καὶ βασιλεῦσιν ἀνεῖται ἄδειαν εἰλη-
 φῶς, εἶπεν ἄν τις τῇ Λατίνων φωνῇ τὸν ἄνδρα
 B δικτάτωρα, καὶ συνελθὼν τῷ στρατοπεδάρχῃ ὁ πρω-³⁰
 τοβεστιάριος ἐπειράθη μὲν ὑποσχέσεσι καὶ τιμαῖς
 τοὺς περὶ τὸν Σκληρὸν ἐπισπάσασθαι. ὡς δ' ἀνη-

νύτοις ἔγνω ἐπιχειρεῖν, παρελάσας νυκτὸς τὸν Σκλη-
 ρὸν ἐχώρει πρὸς τὴν Ἀνατολήν. ἐντεῦθεν δέος τοὺς
 περὶ τὸν Σκληρὸν εἶλε περὶ τῶν φιλτάτων αὐτῶν,
 καὶ τὸν ἀποστάτην καταλιμπάνοντες τῷ πρωτοβε-
 5 στιαρῷ προσήεσαν. καὶ τούτου δείσας ὁ Σκληρὸς
 τὸν μάλιστα Μιχαὴλ τὸν Βούρτζην προσκεχωρη-
 κότα αὐτῷ καὶ Ῥωμανὸν πατρίκιον τὸν Ταρωνίτην
 μετὰ στρατιάς ἐπεμψε κατὰ τοῦ πρωτοβεστιαρίου.
 οὐδ' προσβαλόντες ἐκείνῳ ἡττήθησαν. ὥς δ' ἔγνω-
 10 σθη τῷ Σκληρῷ ἡ τῶν πεμφθέντων ἡττα, αὐτὸς
 σὺν παντὶ τῷ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματι κατὰ τοῦ
 πρωτοβεστιαρίου χωρεῖ, καὶ συρρήγνυται τῇ μετ' αὐ-
 τοῦ στρατιᾷ καὶ νικᾷ. καὶ ὁ μὲν στρατοπεδιάρ-
 15 χης Πέτρος ἀνήρητο, ὁ δὲ πρωτοβεστιάριος ἐαλώ-
 κει. αὕτη ἡ νίκη ἐπὶ μέγα μὲν ἦρε τὰ τοῦ Σκλη-
 ροῦ, τὰ δὲ τῶν βασιλέων εἰς ἀπόγνωσιν ἤνεγκε,
 καὶ μᾶλλον ὅτι καὶ ἐθαλασσοκράτει ὁ ἀποστάτης.
 στόλον οὖν ὁ παρακοιμώμενος ἐτοιμάσας ἐκπέμπει
 κατὰ τοῦ στόλου τοῦ ἀποστάτου, καὶ ναυμαχίας
 20 γενομένης ὁ στόλος ὁ τοῦ Σκληροῦ κατεναύμαχῆθη
 καὶ διεσκέδαστο. ὥς οὖν ἡρέμει τὰ κατὰ τὴν θά-
 λασσαν, τὰ κατὰ τὴν ἡπειρον ὁ παρακοιμώμενος
 διετίθετο, καὶ τὸν Ἑρωτικὸν εἰς Νίκαιαν ἐπεμψε
 τὴν τῆς Βιδυνίας μητροπόλιν, ταύτην φρουρήσοντα,
 25 ἥ ἡ προσβαλὼν ὁ Σκληρὸς ἀπεκρούσθη, καὶ λιμῷ τοὺς
 ἐν αὐτῇ προδοῦναι ταύτην ἡλπίζει, καὶ μέντοι ἔχρο-
 νοτριβήθη ἐκεῖ, σιτοδεία τοὺς ἔνδον πιέζεσθαι παρε-
 σκεύασεν. ἔγνω γοῦν ὁ Ἑρωτικὸς ἀπάτη κατα-
 30 στρατηγῆσαι τὸν ἐναντίον, καὶ τοὺς σιτῶνας ψάμμον
 ἐπλήρωσε, καὶ τὴν ψάμμον σίτῳ ἐπέχρωσεν, ὥς δο-
 κεῖν τὸν ὕγκον ἅπαντα σίτον εἶναι. ἔχων οὖν τινας
 ἁλωτοὺς ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἐναντίων, αὐτοὺς

τοὺς σιτώνας οὐδ' ἡμιδεεῖς ὄντας ὑπέδειξε, καὶ δι'
 αὐτῶν ἐδήλωσε τῷ Σκληρῷ μὴ δεδιέναι τὴν πο-
 λιορκίαν τὴν ἐκ λιμοῦ. "εἰ δέ μοι" ἔφη "πίστεις
 δοίης μεθ' ὧν βούλομαι παραχωρῆσαί μοι ἀπελ-
 θεῖν, ὑπεκστήσομαι σοι τῆς πόλεως τὰ σὰ φρονῶν." 5
 περιχαρῶς τούτων ἤκουσεν ὁ Σκληρὸς καὶ πίστεις
 αὐτῷ παρέσχε, κάκεινος τοὺς τε πλείους τῆς πό-
 λεως καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας παρειληφῶς
 τῆς πόλεως ἔξεισι, καὶ πρὸς τὴν μεγάλοπολιν ἄπεισι,
 ΠΗ218 καὶ ὁ Σκληρὸς εἰσεῖσιν εἰς τὴν Νίκαιαν, καὶ τότε 10
 ἔγνω καταστρατηγηθεῖς. ὁ δέ γε παρακοιμώμενος,
 τοῦ Σκληροῦ ἐκεῖθεν ἀπάραντος καὶ τῇ βασιλευ-
 ούσῃ τῶν πόλεων πλησιάζοντος, ἀμηχανῶν ἦν. γνω-
 σιμαχίσας οὖν τὸν Φωκᾶν Βάρδακ ἐκ τῆς ὑπερο-
 ρίας ἀνεκαλέσατο, καὶ ὄρκοις αὐτὸν φρικώδεσιν 15
 ἐνδυσάμενος καὶ παλαμναιοτάταις ἀραῖς μὴ ἂν ποτε
 τῇ βασιλείᾳ ἐπιθέσθαι μηδὲ κατὰ τῶν βασιλευνόν-
 των βουλευσασθαι, ταῖς περιλοίοις δυνάμεσι τὸν
 ἄνδρα ἐφίστησι, μάλιστα τὸν τε τιμήσας καὶ χρήματα
 θαψιλῇ παρασχόμενος καὶ τὴν κατὰ τοῦ Σκληροῦ 20
 μάχην αὐτῷ ἀναθέμενος. ἄπεισιν οὖν ὁ Φωκᾶς. ὁ
 Σκληρὸς δὲ τοῦτο μαθὼν τότε ἔγνω μέλλων μαχέσα-
 B σθαι πρὸς ἀνταγωνιστὴν ἀξιόμαχον, καὶ ἄρας ἀπήει,
 καὶ περὶ τὸ Ἀμόριον συμπλέκεται τῷ Φωκᾷ, καὶ γί-
 νεται μάχη τῶν στρατευμάτων, καὶ ἦσαν ὑπερτερούν- 25
 τες οἱ τοῦ Σκληροῦ, οἱ δὲ περὶ τὸν Φωκᾶν τὰ νῶτα
 ἔτρεψαν. καὶ οὕτω μὲν τὰ τῆς μάχης ταύτης συμ-
 βέβηκε. τῇ δ' ἐξῆς οἱ τῶν στρατευμάτων ἐξάρχον-
 τες αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους μαχέσασθαι εἵλοντο καὶ
 τὸν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ τοῦ παντὸς ἀναδέξασθαι. ἐπὶ λ- 30
 θον οὖν ἀλλήλοις, καὶ πρῶτος ἔφθη παίσας τὸν Φω-
 κᾶν ὁ Σκληρὸς, ὥς μὲν ἐνιοὶ λέγουσι, κορύνη κατὰ

τῆς κεφαλῆς, ὥς δ' ἕτεροι, ξίφος ἐπανετείνετο κατ'
 αὐτοῦ, τοῦ δὲ κλιθέντος πρὸς θάτερον μέρος καὶ
 τὴν πληγὴν ἐκκλίναντος, ἐφθασε τὸ τοῦ ξίφους
 ἄκρον τὸ οὗς ἐκτεμεῖν τοῦ ἵππου τοῦ τοῦ Φωκά. ὁ C
 5 δέ γε Φωκάς ἀντέπληξε τὸν Σκληρὸν κορύνῃ κατὰ
 τῆς κεφαλῆς, καὶ ὁ πληγὴς σκοτοδιναίσας τῷ τοῦ
 ἵππου τραχήλῳ ἐπέπεσεν, ὃν οἱ περὶ αὐτὸν κακῶς
 ἔχοντα θεασάμενοι καὶ τῷ ἐκ τῆς πληγῆς αἵματι πε-
 10 φρυμένον, περιστάντες συνέσχον καὶ ἀπήγαγον εἰς
 τὴν πληγὴν, ἀνακτησόμενοι τε λειποψυχοῦντα τὸν ἄνδρα
 τῷ ὕδατι καὶ τὸ καταρρεῦσαν τοῦ αἵματος ἀπορρύ-
 ψοντες, καὶ τοῦ ἵππου ἐκείνον ἀποβιβάσαντες ἐποί-
 ουν τὰ εἰρημένα. ἐν τούτῳ δ' ὁ ἵππος ὁ τοῦ Σκληροῦ
 τὸν κατέχοντα ἐκφυγὼν καὶ ἀποσκιρτήσας ἐπιβάτου
 15 χωρὶς ἐκρόαιεν ἀνὰ τὸ στρατόπεδον αἵματι τὴν
 χαίτην διάβροχος, ὃν ἰδόντα τὰ τοῦ Σκληροῦ στρα-
 τεύματα, ἐπίσημος γάρ ἦν ὁ ἵππος, κεκλημένος Αἰ- D
 γύπτιος, καὶ οἰηθέντα πεσεῖν τὸν ἑαυτῶν ἡγεμόνα,
 ἀκρατῶς ὠρμήκεσαν πρὸς φυγὴν. κατανοήσας δὲ
 20 τὸ γινόμενον ὁ Φωκάς ἔπεισι τοῖς φεύγουσι τοὺς
 οἰκείους παραθαρύνων, καὶ πολλοὶ μὲν ἀνήρηντο
 ὑπὸ τῶν ἀντιπολέμων, πολλοὶ δὲ καὶ ἠλίσκοντο,
 πλείους δ' ὑπ' ἀλλήλων ἐκτείνοντο συμπατούμε-
 νοι. ἐντεῦθεν ὁ Σκληρὸς ἐξαπορηθεὶς μετὰ τῶν
 25 περιλειφθέντων καταφεύγει πρὸς Χοσρόην τὸν Βα-
 βυλώνιον. τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐπεμψε πρὸς
 Χοσρόην, ἀξιῶν μὴ προσδέξασθαι τὸν τυραννῆ-
 σαντα καὶ κατὰ τοῦ οἰκείου δεσπότης γενόμενον,
 ἵνα μὴ καὶ καθ' ἑαυτοῦ ὑπόδειγμα δοίῃ οὐκ ἀγα-
 30 θόν. ἔφερε δ' ὁ πεμφθεὶς καὶ πρὸς τὸν Σκληρὸν
 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἔγγραφα τῇ βασιλικῇ βεβαιω-
 θέντα χειρὶ, ἀμνηστίαν αὐτοῖς τῶν πεπραγμένων

βραβεύοντα, εἰ ἀποσταῖεν τῆς ἐγκληρώσεως καὶ τῷ
 βασιλεῖ ὑποκύψαιεν. ταῦτα τὰ πρὸς τὸν Σκληρὸν
 καὶ τοὺς μετ' ἐκείνου βασιλεία γράμματα ὥς ἔγνω
 PH2190 Βαβυλώνιος, αὐτόν τε τὸν τὴν πρεσβείαν πλη-
 ροῦντα καὶ τὸν Σκληρὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ στρα- 5
 τιώτας καθείργνυσιν. ἐνταῦθα μὲν οὖν τότε τὰ
 τῆς ἀποστασίας ἔληξε τῷ Σκληρῷ.

6 Ἀντωνίου δὲ τοῦ πατριάρχου τὴν ἱερωσύνην
 ἀπειπαμένου, ἦν ἐπὶ ἔτη ἤνυσεν ἕξ, καὶ μετὰ μι-
 κρὸν τελευτήσαντος τέσσαρσι πρὸς τῷ ἡμίσει ἐνι- 10
 W III 175 αυτοὺς ἀρχιερέως ἡ ἐκκλησία ἐκήρυεν, εἶτα ὁ
 Χρυσοβέργης Νικόλαος προκεχείριστο. τὰ δὲ Βουλ-
 γάρων αὐτῆς κεκίνητο· ὥς γὰρ ἡ τοῦ Τξιμισκῆ κα-
 τηγγελοῦ τελευτῇ, τέσσαρσιν ἀδελφοῖς ἀνατιθέασι
 τὴν σφετέραν ἀρχήν, Δαβίδ, Μωυσῆ, Ἀαρὼν τε 15
 καὶ Σαμουήλ, οἳ κομητόπωλοι ὠνομάζοντο, ὅτι υἱοὶ
 γερόνασιν ἐνὸς τῶν παρ' αὐτοῖς ἐπισήμων καὶ λε-
 B γομένων κομητῶν. οἱ γὰρ ἐκ τοῦ βασιλείου γένους
 σφίσιν ἐπιλελοίπασιν, μόνου περιλειφθέντος ἐνὸς τῶν
 παίδων τοῦ Πέτρου, φημὶ δῆτα τοῦ Ῥωμανοῦ, ὃς 20
 ἐκτομίας ἦν, τῶν δὲ τεσσάρων συγγόνων τῶν κο-
 μητοπώλων ὁ μὲν Δαβὶδ τάχιστα τὴν ζωὴν ἐξεμέ-
 τρησεν, ὁ δὲ γε Μωυσῆς τὰς Σέρρας πολιορκῶν
 λίθῳ βάλλεται, καὶ θνήσκει εὐθύς. τὸν δ' Ἀαρὼν
 παγγενῇ τοῦ βίου ἐξήγαγεν ὁ ἀδελφὸς Σαμουήλ, 25
 ἢ τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ μόνῳ περιποιούμενον ἢ τὰ Ῥω-
 μαίων αἰρούμενον, λέγεται γὰρ καὶ ἀμφοτέρω, ἐνὸς
 μόνου τῶν παίδων ἐκείνου περισωθέντος, ὃς Σφεν-
 C δοσθλάβος καὶ Ἰωάννης διωνύμως ἐκέκλητο. καὶ ἡ
 τῆς Βουλγαρίας ἀρχὴ εἰς μόνον περιέστη τὸν Σα- 30
 μουήλ, ὃς τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων τοῖς ἐμ-
 φυλίοις ἀσχολουμένων ἄδειαν εὐρηκὼς τὰ τῆς Ῥω-

μαϊκήs ἡγεμονίας ἐσπέρια ξύμπαντα περιήει, οὐ
 ληξιόμενος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χώρας ἅμα καὶ τὰς
 πόλεις περιποιούμενος ἑαυτῷ. ἐπεὶ δέ, ὥς ἰστόρη-
 ται, τὴν τοῦ Σκληροῦ τυραννίδα ὁ βασιλεὺς ἀπε-
 5 σείδατο, ὥρῃα πρὸς ἄμυναν τοῦ βαρβάρου, καὶ δι'
 ἑαυτοῦ ἔδοξεν αὐτῷ τὴν ἐκστρατείαν ποιήσασθαι.
 ἔξεισιν οὖν μήτε τῷ μαγίστρῳ Βάρδα τῷ Φωκῷ,
 καίτοι δομεστικῷ ὄντι τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς,
 περὶ τῆς πράξεως κοινωνάμενος μήτε μὴν ἑτέρῳ
 10 τῶν ἐφ' ὧν στραταρχούντων δυνάμεων. ἤδη δὲ πρὸς
 τὰ Βουλγάρων εἰσιὼν τὸν μάγιστρον Λέοντα τὸν D
 Μελισσηνὸν κατόπιν ἐκέλευσεν εἶναι καὶ τὰς δυσ-
 χωρίας τηρεῖν· αὐτὸς δ' εἰσελθὼν τῇ πολιορκίᾳ τῆς
 Σαρδικῆς, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ Τριαδίτσα, ἐπιχειρεῖν ἡτοι-
 15 μάζετο. τῶν δυτικῶν δὲ ταγμάτων δομεστικός ὢν
 ὁ Κοντοστέφανος Στέφανος, καὶ λογισάμενος ὥς εἰ
 εὐτυχηθεὶς τὰ τῆς στρατείας τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἄν
 ποτε παύσαιτο δι' ἑαυτοῦ τοὺς πολέμους διατιθέ-
 20 μενος, καὶ οὔτ' αὐτὸς οὔθ' οἱ λοιποὶ στρατιάρχαι
 ἔτι αὐτῷ λόγου πολλοῦ νομισθήσονται ἄξιοι, σφῆ-
 λαὶ οἱ διεμελέτησε τὴν ἐπιχείρησιν καὶ τὴν ὁρμὴν
 ἀνακόψαι. προσελθὼν οὖν φησι τὸν Μελισσηνὸν
 τυραννίδι ἐπιχειρεῖν καὶ ἀπιέναι σὺν ταχυτῇ πρὸς
 τὸ Βυζάντιον τὴν βασιλείαν καθέξοντα, καὶ ἡξίου
 25 μὴ μέλλειν, ἀναξενγνύειν δὲ καὶ μὴ ὑπερτίθεσθαι.
 τοῦτο τὸν βασιλέα ἐτάραξε καὶ ἐπάνοδον ἐσήμανε
 τῷ λαῷ. ὁ δέ γε Σαμουήλ ταῖς τῶν ὁρέων ἐμφι-PII220
 λοχωρῶν κορυφαῖς, οὐ γὰρ ἐθάρρει κατὰ συστάδην
 μαχέσασθαι, καὶ τὴν ἀθρόαν ἀναξυγνὴν ἰδὼν, δει-
 30 λίαν ἐκρινε τὸ πρᾶττόμενον, καὶ ἔπεισι τοῖς Ῥω-
 μαίοις, καὶ τῷ ἀνελπίστῳ ἅπαντας κατεθρόνησε καὶ
 εἰς φυγὴν ἔτρεψε, καὶ τῆς τε παρεμβολῆς ἐκράτησε

καὶ τῆς σκηνῆς τῆς βασιλικῆς καὶ τῶν παρασῆμων
 τῆς βασιλείας. ὁ δὲ βασιλεὺς μόλις εἰς Φιλιππού-
 πολιν διασέσωστο, καὶ ἐκ τὸν Μελισσηνὸν εὗρηκώς
 κατὰ τοῦ Κοντοστεφάνου ἐξώργιστο καὶ ὕβρεις κα-
 τέχεε τοῦ ἀνδρός. ὁ δὲ δυσανασχετῶν ἐτραχύνετο, 5
 καὶ ἀναξέσας ὁ βασιλεὺς τῷ θυμῷ ἀνέθορε τε τοῦ
 θρόνου καὶ τῆς κόμης τοῦ Κοντοστεφάνου δραξά-
 μενος καὶ τοῦ πάγωνος προσήραξε τὸν ἄνδρα τῇ
 Β γῇ. ἐντεῦθεν οἱ τῶν δυνάμεων τῶν Ῥωμαϊκῶν προ-
 εξάρχοντες μηνιῶντες τῷ βασιλεῖ, ὁ μὲν Φωκάς, ὅτι 10
 αὐτῷ αἱ ἐλπίδες ὑπέρρεον καὶ τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ
 τὰ Μανδραβόλου ἐχώρουν, οἱ δὲ ὅτι ὑπερηφάνως
 αὐτοῖς προσεφέρετο καὶ οὐκ ἐκοινῶνει σφίσι τῶν
 βουλευμάτων, οἱ δὲ δι' ἕτερόν τι, ἐν τῷ Χαρσιανῷ
 συναθροίζονται, καὶ τῷ Φωκᾷ Βάρδα διὰ δῶμα πε- 15
 ριέθεντο καὶ τῆς βασιλείας ἡξίωσαν. καὶ οἱ μὲν τὰ
 WIII 176 τῆς ἀποστασίας, ὡς αὐτοῖς ἐδόκει, εὖ διετίθεντο.
 ὁ δὲ γε Σκληρὸς ἐν Βαβυλῶνι φρουρούμενος ἀνελ-
 πίστως ἐξάγεται τῆς φρουράς. τῆς γὰρ τῶν Περ-
 σῶν ἀρχῆς καταλυθείσης ὑπὸ Σαρακηνῶν, ἀνὴρ 20
 τις Πέρσης, Ἰναργος ὄνομα, λόγοις παρακινήσας τὸ
 C Περσικὸν πείθει ἀποστατῆσαι τῆς τῶν Σαρακηνῶν
 δουλείας καὶ ὅπλα ἄρασθαι κατ' αὐτῶν, αὐτοῦ τοῦ
 Ἰναργου στρατηγούντος αὐτῶν. πολλάκις μὲν οὖν
 ὁ Χοσρόης τοῖς Πέρσαις ἀντηγωνίσατο, τοσαντάκις 25
 δ' ἡττήθη ὅσάκις σφίσι προσέμιξε, καὶ ἀπογνούς
 πρὸς τοὺς ἐμφρούρους καταφεύγει Ῥωμαίους καὶ
 ἀνίκησι μὲν αὐτοὺς τῆς εἰρκτῆς, διαλέγεται δὲ τῷ
 Σκληρῷ περὶ τοῦ πολέμου καὶ μὴ μνησικακῆσαι
 τῆς κακώσεως αὐτῷ ἀξιοῖ. ὁ δὲ πρότερον μὲν παρη- 30
 τεῖτο τὸν πόλεμον, εἴτ' ἐγκειμένου τοῦ Βαβυλωνίου
 κατανεύει μὲν, σὺν μόνοις δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπέσ-

χετο τὸν πόλεμον ὑπελθεῖν. καὶ ἡρευνῶντο τοί-
 νυν τὰ δεσμωτήρια, καὶ ὅσοι εὗροντο ἐν αὐτοῖς
 Ῥωμαῖοι, ἐξήγοντο καὶ ἀπλίζοντο, καὶ ὥσει τρισχί- D
 λιοι συνηθροίσθησαν, οὓς παρειληφώς ἐχώρησε κατὰ
 5 τῶν Περσῶν, καὶ συμβαλὼν νικᾷ· ἀναξεῦξαι δὲ πρὸς
 τὸν Χοσρόην οὐκέτ' ἐκρινεν οὔτ' αὐτὸς οὔθ' οἱ μετ'
 αὐτοῦ· ἐδεδόκεισαν γὰρ μὴ καὶ αὐθις αὐτοὺς κα-
 θείρξει ὁ βάρβαρος, καὶ μᾶλλον ὅτι ἐν πείρᾳ γέ-
 γονε τῆς αὐτῶν γενναιότητος. εἶχοντο γοῦν τῆς
 10 φυνῆς, καὶ ὁ Χοσρόης πλῆθος εἰς αὐτῶν ἐπιδίωξιν
 ἐστείλε, καὶ οἱ σταλέντες κατειληφότες τοὺς φεύ-
 γοντας, ἐκείνων ὑπάρχοντες πολλαπλάσιοι, μέλους
 τῶν φευρόντων ἀποδρᾶναι δεδύνηντο, τῶν ἄλλων
 ἐκεῖ πεσόντων καὶ Ῥωμαϊκαῖς δαμέντων χερσίν.
 15 Ὁ μὲν οὖν Σκληρὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εἰς τὰ 7
 Ῥωμαίων ἐπανελήλυθεσαν ὄρια. μαθὼν δὲ καὶ τὸν
 Φωκάν ἥδη βασιλειῶντα καὶ τυραννίδος ἀρξάμενον, RH221
 ἀπονευεύκει πρὸς τὸν Φωκάν, κοινῶνός αἰξίων εἶ-
 ναι καὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς. ὁ δὲ
 20 τὴν κοινοπραγίαν ἐδέξατο, καὶ εἰ τῶν ἐφέσεων τύ-
 χοιεν, ἑαυτῷ μὲν τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀπέ-
 νεμε καὶ τῶν πλείονων ἔθνων καὶ χωρῶν τὸ κρά-
 τος, τῷ δὲ Σκληρῷ προσεκλήρου τὴν Ἀντιόχειαν
 τὴν τε Κόλλην Συρίαν καὶ Φοινίκην καὶ Πα-
 25 λαιστίνην καὶ Μεσοποταμίαν, καὶ τὰς συνθήκας
 ὅροις καθ' ἱερῶν ἐμπεπέδωκεν. ἐπὶ τούτοις τεθαφ-
 ρηκώς ὁ Σκληρὸς πρόσεισι τῷ Φωκᾷ. ὁ δ' ἐντὸς
 ἀρκύων τοῦτον λαβὼν ἀφαιρεῖται μὲν αὐτοῦ τὸ
 σῆμα δὴ τὸ βασίλειον, καθειργνυσι δὲ καὶ φρου-
 30 ρᾶν αὐτῷ περιόστησιν. ὑφ' ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν σὺν
 ἐκείνῳ στρατιὰν ποιησάμενος τοῦ τυραννεύειν εἵ- B
 χετο κραταιότερον. ὁ μὲντοι Σκληρὸς προμνησθεύ-

μενος ἑαυτῷ πρὸς τὸ μέλλον ἐξ ἀποτυχίας σωτη-
 ρίαν τινά, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι πρὸς τοῦ Φωκᾶ
 τὸν υἱὸν Ῥωμανὸν λάθρα φυγεῖν παρεσκεύασεν, ὥς
 αὐτομολοῦντα τῷ βασιλεῖ, ὃς καὶ περιχαρῶς παρὰ
 τοῦ κρατοῦντος ἐδέχθη καὶ μάλιστα ἐτιμήθη εὐ- 5
 θύς. ὁ Φωκᾶς δὲ ἀπόμοιράν τινα τῆς στρατιᾶς ὑπὸ
 τὸν πατρίκιον τάξας τὸν Δελφινᾶν εἰς τὴν ἀντικρὺ
 τῆς βασιλίδος ἐκπέμπει Χρυσόπολιν, αὐτὸς δὲ σὺν
 τῇ λοιπῇ δυνάμει ἀφίκετο πρὸς τὴν Ἄβυδον. τῷ
 μέντοι Δελφινῷ ἐστρατοπεδευκότε κατὰ Χρυσόπο- 10
 λιν αἰφνίδιον ἐπῆλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ λαοῦ Ῥω-
 σικοῦ, κῆδος γὰρ πρὸς Βλαδιμηρὸν τὸν ἄρχοντα
 C τοῦτων ἐπὶ Ἄννη τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ θέμενος συμ-
 μαχικὸν ἐκείθεν ἐδέξατο, καὶ ῥᾶον τῶν ἐναντίων
 ἐκράτησε, καὶ αὐτὸν τὸν Δελφινᾶν χειρωσάμενος 15
 ἀνεσκολόπισεν. εἶτα πρὸς τὴν Ἄβυδον ἄπεισι μετὰ
 τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου· καὶ ἤδη ἀντιμέτωπα
 ἔστησαν τὰ ἐναντία στρατεύματα, καὶ τοῦ μὲν οἰ-
 κείου προετέτακτο ὁ Φωκᾶς, τὸ δ' ἀντίμαχον ὁ βα-
 σιλεὺς Βασίλειος ἑφιππος περιῶν παρεθάρρυνεν, 20
 WIII177δὲν ὁ Φωκᾶς θεασάμενος κατ' αὐτοῦ τὸν ἵππον ἐλαύ-
 νει, ὅλην ἐκείνῳ τὴν ἡνίαν ἐνδεδωκώς, κρίνας, ὥς
 εἰ ἐκείνου καταβαλεῖ, ἔσται τὸν ἀγῶνα νενικηκώς.
 ἀλλ' οὕτω τῶν οἰκείων προεληλύθει πολὺ, καὶ οἱ
 μὲν αὐτὸν ἐκκυλισθῆναι τοῦ ἵππου φασίν, οἱ δὲ 25
 D εἰς τινα λόφον ἐκκλίνει, καὶ ἀποβάντα τοῦ ἵππου
 ἐκταθῆναι κατὰ γῆς καὶ εὐθύς αὐτὸν τὸ πνεῦμα
 λιπεῖν. οἱ μὲν οὖν πληγῆναι παρὰ τοῦ καιρίαν τὸν
 ἄνδρα ἔλεγον. καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Κωνσταντῖνος
 ἑαυτῷ τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου ἐπεφήμιζε· τοῦτο δ' 30
 ἦν λόγος ἄλλως· οὐδὲ γὰρ τετρωμένον αὐτοῦ τὸ
 σῶμα εὗρητο οὐδαμῇ. οἱ δὲ φαρμάκῳ δηλητηρίῳ

ἐδόξαζον κατεργασθῆναι αὐτόν, ὃ καὶ μᾶλλον ἔδοξε
 πιθανώτερον· τό γέ τοι φάρμακον ἡτοιμάσατο μὲν
 ὁ Βασίλειος, προσέφερε δὲ τῷ Φωκᾷ ὁ τοῦτ' οἰνο-
 χοεύων, παρὰ τοῦ βασιλέως ὑποκλαπεῖς. πεσόντος
 5 δὲ τοῦ Βάρδα τὸ μετ' αὐτοῦ στράτευμα διεσκέδα-
 στο, καὶ οἱ μὲν ἐκτείνοντο καταλαμβανόμενοι, οἱ δ'
 ἔξωγροῦντο, καὶ συσχεθέντες κατὰ τὸ δόξαν τῷ βα-
 σιλεὶ ἐκολάσθησαν. ὁ δὲ ἀλλοιότερος ἦν ἢ τὸ πρό-PII222
 τερον· σοβαρός τε γὰρ ἐργόνοι καὶ τὸ ἦθος ὑπο-
 10 κατήμενος καὶ πάντας ὑπώπτενε, καὶ τὴν ὀργὴν
 ἐτύγγανεν ἀπαραίτητος, καὶ οὐ τοῖς ἄλλοις μόνον
 τὸ σοβαρὸν ἐπεδείκνυτο, ἀλλὰ μὴν καὶ τῷ παρα-
 κοιμωμένῳ αὐτῷ, ἥχθετό τε τὰνδρὶ καὶ εἰς ἑαυτὸν
 ἔσπευδε μετενεγκεῖν τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν,
 15 καὶ μέντοι καὶ μεθίστησι τῆς τῶν κοινῶν οἰκονο-
 μίας αὐτόν, οἶκοι μένειν ἀπρόιτον ἐπιστείλας αὐτῷ,
 εἴτα μετὰ μικρὸν καὶ ὑπερόριον τίθησι καὶ τῶν
 ἐκείνῳ πεπραγμένων ἕκαστον ἀνακρίνων ἀπραξίαν
 τῶν πλειόνων κατεψηφίζετο καὶ τοῦ παρ' ἐκείνου
 20 δομηθέντος σεμνείου τὰ πλείω ὑφείλετο, καὶ οὐκ B
 ἀγρῶν ἤψατο μόνον ἢ χωρίων καὶ οἰκιῶν, ἀλλὰ καὶ
 ἀναθημάτων τε καὶ πλακῶν καὶ κιόνων πολυτελῶν,
 ὅθεν ἐκεῖνος διὰ ταῦτα νέφει περισχεθεῖς ἀθυμίας
 παρεῖτο τὰ μέλη καὶ ἔμπνους ὥπτο νεκρός, καὶ βρα-
 25 χύ τι διαλιπὼν οἰκτρῶς τὸν βίον ἐξέλιπεν. ὁ δὲ τότε
 πρῶτον γέγονεν αὐτοκράτωρ ὡς ἀληθῶς, καὶ γνούς
 πηλίκων δεῖται φροντίδων ἢ τῆς βασιλείας διοίκη-
 σις τῆς τε βασιλικῆς ἀβρότητας κατεφρόνησε καὶ
 τῶν λαμπρῶν ἐπιβλημάτων ἀπέσχετο καὶ γλυκυ-
 30 θυμίαν ἄπασαν ἀπεσεύσατο, καίτοι πρόην μὴ οὕτω
 βιούς, ἀλλὰ καὶ ἐρώτων ἡττώμενος καὶ κώμοις καὶ
 τρυφαῖς ἑαυτὸν ἐκδιδούς καὶ βασιλεῖς περιτότη-

σιν ἐνηθόμενος. ἑαυτῷ δὲ μόνῳ προσκληρώσας τὴν
 ἐξουσίαν τοῦ ὀνόματος μόνου τῆς βασιλείας καὶ τοῦ
 ἐπισήμου χρώματος μετεδίδου τῷ ἀδελφῷ, καὶ τινα
 δορυφορίαν ἐκείνῳ ἀπέταξε, βραχεῖαν μέντοι καὶ
 οὐχ ὑπέρογκον. ὁ δὲ ἔφερε καὶ οὐκ ἠμφισβήτη τῷ
 ἀδελφῷ, ἥθους ἀνειμένου τυχών, οἶμαι, καὶ χαίρων
 ὑγροτέρῳ ζωῇ καὶ διαγωγῇ τρυφερᾷ, καὶ θήραις καὶ
 ἡλικιωτῶν συνουσίαις οἷς συνετρέφετο. τῷ μὲν οὖν
 ἀδελφῷ καὶ ἄμφω εἰχέτην οὕτως. ὁ δὲ γε Σκληρὸς
 τοῦ Φωκᾶ θανόντος λυθεὶς τῆς εἰρκτῆς εἶχετο καὶ
 αὐτίς τοῦ πρὶν ἐγκεισθήματος καὶ τυραννεῖν καὶ πάλιν
 οὐκ ἀνεβάλλετο. ὁ δὲ βασιλεὺς γράμμασι πρὸς
 αὐτὸν ἐγκαταχθεῖσι παρήνει τὸν ἄνδρα παύσασθαι
 τῆς ἀπονοίας ποτὲ καὶ μὴ ἀεὶ βούλεσθαι αἰτίον εἶναι
 πολέμων ὁμογενέσι καὶ τὴν γῆν αἵμασι χραίνειν, καὶ
 τούτοις χριστιανῶν. ὁ δὲ τῷ τε γῆρᾳ τρυχόμενος
 ἤδη καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἰλιγγιάσας σπένδεται καὶ
 πρόσεισι τῷ κρατοῦντι. κακείνος ὑπὸ σκηνὴν κα-
 θήστο βασιλείου, καὶ ὁ Σκληρὸς βάδην ἤει πρὸς τὴν
 σκηνὴν, ὑπερειδόμενος ἐκατέρωθεν, τὸ μὲν τι διὰ
 τὸ γῆρας, τὸ δὲ διὰ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος· ἦν γὰρ
 εὐμεγέθης· ὅτε καὶ τὸ ἀδόμενον εἰπεῖν ὁ βασιλεὺς
 Βασίλειος λέγεται "ὄν ἐδεδόκειν προσάγεται μοι
 χειραγωγούμενος." οἱ δὲ ἀορασίᾳ πληγῇναι φασὶ
 τὸν Σκληρόν ἐν τῷ ἀπιέναι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα,
 καὶ διὰ τοῦτο χειραγωγεῖσθαι. ἐγγίσαντος δὲ τοῦ
 ἀνδρὸς τῇ σκηνῇ, κατανοήσας ὁ βασιλεὺς ἔτι τοὺς
 πόδας αὐτοῦ ὑποδομένους ὑποδήμασι φοινικοῖς, τὰ
 μὲν γὰρ ἄλλα τῆς βασιλείας γνωρίσματα ὁ Σκληρὸς
 ἀπεδύσατο, τὰ δὲ γε πέδιλα οὐκ ἀπέθετο, ἢ γὰρ λά-
 θετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀπέστρεψε τὰς ὄψεις εὐθύς,
 μὴ ἄλλως αὐτῷ ἐντυχεῖν ἀνεχόμενος εἰ μὴ ἐν ἰδιώ-

του στολῇ. ὁ δὲ πρὸ τῆς σκηνῆς ἀπορρίψας τὰ
ἐπίφθονα πέδιλα οὕτως ὑπέδυ αὐτήν, καὶ ὁ βασι-
λεὺς ἐξανέστη καὶ τὸν ἄνδρα ἐδεξιώσατο, καὶ ὠμι-
λησάτην ἀλλήλοιν καὶ ἐκοινωνησάτην τραπέζης καὶ
5 ἐπιέτην ἐκ τῆς αὐτῆς κύλικος. τοῦτον μὲν οὖν τὸν
τρόπον καὶ ἡ τοῦ Σκληροῦ τυραννὶς καταλέλυτο,
αὐτοῦ μὲν κουροπαλάτου τιμηθέντος, τῶν δὲ συνα-
ραμένων αὐτῷ παραχωρηθέντων ἔχειν ὃ ἂν ἕκαστος B
ἔξ ἐκείνου τυραννοῦντος εἰλήφει, εἴτ' ἐν ἀξίαις ἦν
10 εἴτ' ἐν ἀρχαῖς εἴτε μέντοι ἐν κτήσεσιν. ὁ δὲ βασι-
λεὺς τὰς τῶν ἀποστασιῶν φροντίδας ἀποφορτισάμε-
νος ἐπὶ τὴν Θράκην ἐξῆει, καὶ εἰς Θεσσαλονίκην
ἐφοίτησε, τῷ περιωνύμῳ μάρτυρι ἀνθομολογούμε-
νος. καταλείψας δ' ἐκεῖ στρατάρχην τῶν ἐπισήμων
15 μετὰ βασιλείας δυνάμεως, ἵνα κωλύῃ τὰς τοῦ Σα-
μουὴλ ἐκδρομάς, ἐπάνεισι πρὸς τὴν Βύζαντος, καὶ
εἰς Ἰβηρίαν ἀπῆει, κληρονόμος καταλειφθεὶς παρὰ
τοῦ κουροπαλάτου Δαβὶδ θανόντος τῆς ἐκείνῳ δια-
φερούσης ἀρχῆς. ἔνθαπερ γεγονὼς καὶ τῆς κατα-
20 λειφθείσης αὐτῷ χώρας ἐπιλαβόμενος, καὶ τὸν τοῦ
Δαβὶδ ἀδελφὸν τὸν Γεώργιον τῆς ἐνδοτέρας Ἰβηρίας
ἡγεμονεύοντα παρασκευάσας ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τοῖς C
ιδίοις ἀρκεῖσθαι καὶ ὅμηρον τὸν ἐκείνου παῖδα λα-
βών, ἐπὶ Φοινίκην ἐχώρησε, καὶ τὸν τε τῆς Τριπό-
35 λεως ἄρχοντα καὶ τὸν τῆς Δαμασκοῦ καὶ τὸν τῆς
Τύρου καὶ Βηρυτοῦ, κατὰ συνθήκας τῇ πρὸς τῇ
Δάφνῃ Ἀντιοχείᾳ ἐπιόντας καὶ κακοῦντας τὰ ὑπ'
αὐτήν, ἀνέστειλε καὶ δούλωσιν Ῥωμαίοις τηρεῖν ἀνέ-
παισε, καὶ ὁμήρους καὶ τούτων λαβὼν ἐπανέξευξεν.
30 ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶχον οὕτω.

Τοῦ δὲ πατριάρχου Νικολάου τοῦ Χρυσοβέργου 8
ἐπ' ἔτεσι δυοκαίδεκα καὶ μηνσὶν ὀκτὼ τῇ ἀρχιερ-

σύνη ἐνδιαπρέφαντος, εἴτα τὸν βίον ἐκλελοιπότες, ὁ
 μάλιστα Σισίννιος, ἀνὴρ λόγοις ἐντεθραμμένος,
 D προχειρίζεται πατριάρχης. καὶ τούτου δὲ ἐπὶ τρεῖς
 ἐνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ θανόντος,
 Σέργιος χειροτόνητο πατριάρχης, ὃς καθηγείτο μὲν 5
 τῆς τοῦ Μαμουήλ μονῆς, τῷ πατριάρχῃ δὲ Φωτίῳ
 κατὰ γένος προσήκων ἐτύγγανε. τοῦ Σαμουήλ δὲ
 τοῦ τῶν Βουλγάρων ἐξάρχοντος οὐ τὰ Θορκῶν οὐδὲ
 τὰ κατὰ Μακεδονίαν μόνα ληξιμένου, ἀλλὰ καὶ
 τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν δέ γε τὴν Πελοπόννησον, 10
 τὸν μάλιστα Νικηφόρον τὸν Οὐρανὸν ἐκπέμπει ὁ
 βασιλεὺς, τῆς δύσεως ἄρχοντα, ὃς παρὰ τῷ Σπερ-
 χειῷ ποταμῷ τοῦ Σαμουήλ κατεσκηνωμένον παρὰ
 τῇ ἄντικρυς ἡπείρῳ ἠύλισατο. ὅτι δ' ὕσε τότε
 πολλὰ καὶ ὁ ποταμὸς ἐντεῦθεν ἄπλωτος ἦν, ἀνέλ- 15
 P11224πιστος ἐδόκει τῷ Σαμουήλ ἢ τῶν Ῥωμαίων ἐπέλεν-
 σις. ὁ Οὐρανὸς δὲ νυκτὸς ἀνερευνήσας, καὶ κατὰ
 τινα τόπον βατὸν κατανοήσας τὸν ποταμόν, διαβαί-
 νει τοῦτον ἡσύχως μετὰ τῆς στρατιᾶς, καὶ ἀφρον-
 τιστοῦσιν ἐμβάλλει τοῖς περὶ τὸν Σαμουήλ, καὶ τῷ 20
 ἀδοκίτῳ καταπλεγέντες οἱ βάρβαροι ἐπιπτον μὴδὲ
 χεῖρας ἀνταίρουντες, καὶ τῷ Σαμουήλ δὲ καὶ τῷ ἐκεί-
 νου νιῷ Ῥωμανῷ πληγαὶ ἐπηνέχθησαν, καὶ ἐάλωσαν
 ἄν, εἰ μὴ τοῖς νεκροῖς συνανεμίχθησαν σώμασι, καὶ
 οὕτω λαθόντες διέφυγον. εἴτα καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξε- 25
 στράτευσε κατὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ τῶν ἐν Σαρ-
 δικῇ φρουρίων καταστρεφάμενος ἕνα ἐπανήλθεν
 W III179 εἰς Μοσυνούπολιν. εἴλε δὲ καὶ τὴν μεγάλην Περ-
 B σθλάβαν καὶ τὴν μικρὰν καὶ τὴν Πλίσκοβαν διὰ
 στρατηγῶν. καὶ ἡ Βέρροια δὲ παρεδόθη αὐτῷ παρὰ 30
 τοῦ Δουβρομηροῦ, προσχωρήσαντος τοῖς Ῥωμαίοις.
 τὰ μέντοι Σέρβια πολιορκία ἐάλω καὶ ὁ τὴν αὐτῶν

φυλακὴν ἐμπεπιστευμένος Νικόλαος, ὃν Νικολίτζαν
 ὡς βραχὺν τὴν ἡλικίαν ὠνόμαζον, ὃς καίτοι πατρί-
 κιος τιμηθεὶς ἀπέδρα πάλιν καὶ πρὸς τὸν Σαμουήλ
 ἀπελήλυθεν. εἴτ' αὐθις κατὰ Βιδίνης ὁ βασιλεὺς
 5 ἐξεστράτευσε, καὶ τὴν πόλιν αἵρει. ἐν ὧσ' αὖτε ταύ-
 την ἐπολιόρκει ὁ βασιλεὺς, ἔπεισιν ὁ Σαμουήλ τῇ
 Ἀδριανουπόλει ἀθροόν, καὶ πανηγύρεως ἐκτὸς τε-
 λουμένης τὰς τε ἐμπορίας λείαν πεποίητο καὶ αἰχ-
 μαλώτων πληθὺς λαβὼν ὑπενόστησε. τὴν Βιδίνην
 10 δὲ ὑφ' ἐαυτὸν ὁ βασιλεὺς ποιησάμενος καὶ ἐπανερ-
 χόμενος κατέλαβε παρὰ τῷ Ἀξιῷ ποταμῷ τὸν Σα-
 μουήλ ἀνελκόμενον· ὁ Βαρδάριος οὕτω παρὰ τοῖς
 παλαιοῖς ἀνομάζετο. πολλοῦ δὲ τοῦ ποταμοῦ ῥέον-
 τος ἀμελῶς οἱ βάρβαροι κατεσκήνουντο· οὐ γὰρ ἂν
 15 ποτε δυνηθῆναι διαβῆναι τὸν ποταμὸν ἠλπίζον τὸ
 Ῥωμαϊκὸν σύνταγμα. πόρου δὲ γνωσθέντος δι' αὐ-
 τοῦ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ πολ-
 λοὶ μὲν τῶν Βουλγάρων ἀπώλοντο, ὁ δὲ Σαμουήλ
 διέδρα, τῆς τούτου σκηνῆς καὶ τῆς παρεμβολῆς ἀπά-
 20 σης διαρπαγείσης. καὶ τὴν πόλιν δὲ τῶν Σκοπίων
 ὁ βασιλεὺς παρειλήφει, δοθεῖσαν αὐτῷ παρὰ Ῥωμα-
 νοῦ τοῦ υἱοῦ Πέτρου τοῦ ἄρχαντος τῶν Βουλγάρων,
 ᾧ ἡ ταύτης φυλακὴ παρὰ τοῦ Σαμουήλ ἐμπεπί-
 στευτο. εἴτα εἰς τὴν Κωνσταντίνου ἐπανελθὼν D
 25 ἔδογματίσε τὰς τῶν ἀπολωλότων ταπεινῶν συν-
 τελείας εἰσπράττεσθαι ἐκ τῶν δυνατῶν· τοῦτο δ'
 ἐκλήθη ἀλληλέγγνον. πολλῶν δὲ περὶ τούτου δεη-
 θέντων, καὶ αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου Σεργίου, ὡς ἂν
 ἢ ἄδικος αὕτη σχολάσῃ καὶ παράλογος εἰσπραξις, ἦν
 30 ὁ βασιλεὺς ἀμετάπειστος. τῷ χρόνῳ γὰρ καὶ ταῖς
 νίκαις ἀπάντων κατεπαρθεὶς ὑπεροπτικὸς πρὸς πάν-
 τας ἐδείκνυτο, καὶ οὐκ εὐνοεῖν αὐτῷ, φοβεῖσθαι δ'

ἐβούλετο τὸ ὑπήκουον, καὶ τό τε στρατιωτικὸν τό τε
 πολιτικὸν οὐ πρὸς τὸ κρατῆσαν ἔθος, ὃ καὶ νόμον
 δοκεῖν τοῖς νομοθέταις τεθέσπισται, διεξάγειν ἤθε-
 λεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰκίαν κρῖσιν καὶ τὸ θέλημα
 ΠΗ225 ἑαυτοῦ. διὸ οὐδὲ τῶν λογίων ἀνδρῶν ἐπεστρέφετο, 5
 ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους ἥγητο περιττόν τι χοῦμα καὶ
 οὐκ ὀνήσιμον· ὅθεν ἄνδρας ἀπολεξάμενος ἑαυτῷ
 οὔτε τῷ γένει οὔτε μέντοι ἐν λόγῳ τὸ ἐπίσημον
 ἔχοντας ἐκείνοις τὰς τε βασιλείους ἐπιστολὰς ἐνε-
 χείρισε καὶ ἐκοινώνει τῶν βουλευμάτων, καὶ αὐτὸς 10
 ἐκείνοις ἀφελῶς τὰς γραφὰς ὡς ἔτυχεν ὑπηγόρευεν.
 ἀλλὰ καὶ τοῖς ταμείοις ἀποφράξας τὰς διεξόδους
 χρημάτων ταῦτα πλήρη πεποίηκε. φασὶ γοῦν ἐς
 εἴκοσι μυριάδας ταλάντων χρυσοῦ ἐναποτεθησανρί-
 σθαι αὐτῷ. τὸν γὰρ ἄλλον χρηματισμὸν οὐκ ἂν τις 15
 ὑπ' ἀριθμὸν δύναιτο ἀγαγεῖν, ὃς τῶν ταμείων αὐτῷ
 πληρωθέντων ὑπὸ γῆν τὰ λοιπὰ ἐθησαύρισεν, ἔλι-
 Β κας ὀρύξας λαβυρινθώδεις. καὶ ὑπερχειλῇ μὲν ἦσαν
 λίθων πολυτελῶν, τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν λευκῶν,
 οἷς ἰδιάζουσα κλησὶς οἱ μάργαροι, τὰ κιβώτια. τῷ δὲ 20
 εἰς χρῆσιν οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ βραχεῖς τινες αὐτῷ τὴν
 πορφύραν ἐκόσμου, ἵν' ἔχοι τοῦ ἐπίσημον ἥπερ ἐν
 προόδοις ἐκέχρητο, καὶ ὅτ' ἐχρημάτιζε πρέσβεσι καὶ
 ὅτε τινὰ ἄλλην δημοτελῆ ἐτέλει πανήγυριν. οἱ δ'
 ἄλλοι τοῖς ταμείοις ἐναποκείμενοι ἄχθος ἦσαν ἐτώ- 25
 σιον. ἦν δ' ἐν μὲν πολέμων καιροῖς ποικίλος τις
 καὶ τὴν γνώμην πρὸς τοὺς ὑπὸ χεῖρα πολυειδής,
 ἐν δ' ἡρεμίαις καὶ εἰρηνικαῖς καταστάσεσιν ἀρχικώ-
 τερος καὶ τὰς ὁργὰς ἐταμίευε καὶ ταύτας συνέχων
 C παρ' ἑαυτῷ ἐδημοσίευσεν ἐν καιροῖς καὶ ἀνταπεδί- 30
 WIII 180 δου τοῖς ἀμαρτήσασιν. ὦν δὲ τὴν γνώμην στερεὸς
 οὐ ῥαδίως ἡλλοίου τὰ δόξαντα. διὸ καὶ πρὸς οὓς

ἂν ἔτυχε μήνιμά τι τρέφων, οὐ ταχὺ μετήλλαττε τὸ
 ἦθος αὐτοῖς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παραστατικά τοῦ
 ἦθους τούτου τοῦ αὐτοκράτορος, ἡ δ' ἱστορία ἐχέ-
 σθω τῶν ἐπ' αὐτοῦ πεπραγμένων καὶ διηγεῖσθω τὰ
 5 ἐφεξῆς.

Ὁ τῆς Αἰγύπτου κατάρχων τὰς πρὸς Ῥωμαίους 9
 λύσας σπονδὰς τὸν τε ἐν Ἱεροσολύμοις ναόν, ἐν ᾧ
 τὸ τοῦ κυρίου μνημα, κατηρείπωσε καὶ τὰ ἐκεῖ μο-
 ναστήρια. ὁ δὲ βασιλεὺς συνεχῶς τῇ Βουλγαρίᾳ
 10 προσβάλλων ἐκάκου ταύτην καὶ ἐκεράττει. μὴ δυνά-
 μενος δέ γε ὁ Σαμουήλ ἀντιπαρατάξασθαι τῷ τῶν
 Ῥωμαίων στρατεύματι, τάφροις τὰς εἰσόδους ἀπο-
 κλείσαι αὐτῷ ἐπεχείρησε, τὰς δυσχωρίας ἀποφράξας
 οἰκοδομαῖς καὶ φύλακας ἐπιστήσας αὐταῖς. ἦκεν D
 15 οὖν ὁ βασιλεὺς αὐθις, καὶ ἐβιάσατο μὲν τὴν πάρο-
 δον, ἀπεκρούσθη δὲ τῶν φυλάκων ἀνδισταμένων
 ἐρωμενέστερον, πλὴν οὐκ ἀπέστη τῆς ἐγχειρήσεως,
 ἀλλ' αὐτὸς μὲν προσέμενεν ἔτι πειρώμενος τοῦ
 ἐρύματος, ἐκπέπομφε δὲ τῶν στρατηγῶν ἕνα μετὰ
 20 τοῦ ὑπ' αὐτὸν τάγματος ἐτέρωθεν ποθεῖν, εἰ δύναιτο
 περιελθεῖν καὶ μηχανήσασθαι τι πρὸς τὴν διέλευσιν.
 ὁ δὲ δι' ὁρῶν καὶ δυσχωριῶν πολλῶν διελθὼν καὶ
 τοὺς Βουλγάρους λαθὼν ἐμπίπτει κατὰ νότου τοῖς
 τοῦ ἐρύματος φύλαξιν, οἳ τῷ ἀθρόῳ περιδεεῖς γενο-
 25 υότες οὐκέτι τῆς φυλακῆς ἐφρόντιζον τοῦ φραγμοῦ,
 ἀλλ' ὅπως αὐτοὶ τὸν ὄλεθρον φυλάσσονται περὶ πλεί-
 στον ἐτίθεντο. τότε δὴ ἀδείας τὸ Ῥωμαϊκὸν δραξά-
 μενον στράτευμα φήγνυσι τὸν φραγμόν, καὶ δίεισι
 καὶ διώκει, καὶ πολλοὺς μὲν ἀναιρεῖ, πλείονας δὲ ΠΠ226
 30 γε ζωργεῖ μόλις διαδράντος τοῦ Σαμουήλ. ὁ γε μὴν
 βασιλεὺς τοῖς δοριαλώτοις εἰς πεντεκαίδεκα χιλιάδας
 ἀριθμουμένοις ἐξέκοψε πᾶσι τὰ ὄμματα, ἐφ' ἐκάστη

ἑκατοστὺν ἓνα καταλιπὼν ἑτερόφθαλμον, ἃν' εἶη
 τούτοις χειραγωγός, καὶ οὕτως αὐτοὺς ἀπιέναι κε-
 λεύει πρὸς τὸν σφέτερον ἀρχηγόν. οὗς ἐκεῖνος ἰδὼν
 καὶ τὸ πάθος μὴ ἐνεγκών, ἰλιγγιᾷ τε καὶ εἰς γῆν
 λειποθυμῶν καταβάλλεται, μικρὸν δέ τι ἀνενεγκὼν 5
 καρδιωγμῷ περιπίπτει καὶ θνήσκει. ἡ δὲ τῶν Βουλ-
 γάρων ἡγεμονία τῷ υἱῷ αὐτοῦ τῷ Γαβριήλ τῷ καὶ
 Ῥωμανῷ περιήλθεν, ὃν οὐπω ἐνιαυτὸν ἄρξαντα ὁ
 υἱὸς τοῦ πατραδέλφου αὐτοῦ Ἀαρὼν ὁ Βλαδισθλά-
 βος Ἰωάννης, διώνυμος γὰρ καὶ οὗτος ἦν, ἀπέκτεινε. 10
 B διελθὼν δὲ τὸ ἐν ταῖς δυσχωρίαις ἔρυμα ὁ αὐτοκρά-
 τωρ, ὡς εἰρηται, ἄλλα τε φρούρια ἐχειρώσατο ἔρυ-
 μνὰ καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς Βουλγάρους, καὶ ἦκεν εἰς
 Μοσυνούπολιν, ὅπου αὐτῷ ἡ τοῦ Σαμουήλ τελευτὴ
 ἀπηγγέλη. ἄρας οὖν αὐτίκα προσβάλλει τῇ Βουλ- 15
 γαρίᾳ, καὶ πόλεις τε αὐτῆς αἰρεῖ καὶ φρούρια. ὁ δὲ
 γε τοῦ Σαμουήλ υἱὸς ὁ Ῥωμανός τε καὶ Γαβριήλ,
 οὐπω γὰρ ἀνήρηντο, πέμψας πρὸς τὸν βασιλέα δού-
 λωσιν ὑπίσχνεῖται· μετὰ δὲ τινα καιρὸν τοῦ τὸν
 Γαβριήλ ἀνελόντος Ἰωάννου τοῦ Βλαδισθλάβου θε- 20
 ράπων ἀφίκετο, εὐαγγελιζόμενος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ
 υἱοῦ τοῦ Σαμουήλ καὶ γράμματα κομίζων ἐπαγγελ-
 C λόμενα τῷ βασιλεῖ δούλωσιν, προσερχομένησαν δὲ αὐτῷ
 καὶ πολλοὶ τῶν ἐπισήμων παρὰ Βουλγάρους. γνούς
 μέντοι τὸν Βλαδισθλάβον ὁ βασιλεὺς οὐ κατὰ τὰς 25
 ἐπαγγελίας διανοούμενον, ἐπῆλθεν αὐτῷ τῇ Βουλ-
 γαρίᾳ, καὶ πολλὰς μὲν αὐτῆς ἐλήϊσατο χώρας, τὴν
 δὲ τῆς Ἀχρίδος πόλιν, ἐν ἣ τὰ βασίλεια τοῖς τῶν
 Βουλγάρων ὠκοδόμηντο ἀρχηγοῖς, πολιορκία λαβὼν
 καὶ ἕτερα φρούρια διὰ στρατηγῶν, ἐπανεξέσεν εἰς 30
 τὴν Κωνσταντίνου. καὶ αὐτῷ δὲ κατὰ Βουλγάρων
 ἐστράτευσεν, καὶ αὐτῷ φρούριά τε καὶ πολλοὺς τῶν

βαρβάρων τοὺς μὲν διέφθειρε, τοὺς δὲ συνέσχε ζω-
 ούς. ὁ δὲ τῶν Βουλγάρων ἄρχων ὁ Ἰωάννης καὶ
 Βλαδισθλάβος κατὰ τοῦ Δυρραχίου ἐξώρμησε, καὶ
 πολιορκῶν αὐτὸ πίπτει, ἄρξας ἔτη δύο καὶ μῆνας D
 5 πέντε. ὁ μαθὼν ὁ βασιλεὺς εὐθὺς ἔξεισι, καὶ περὶ
 τὴν Ἀδριανούπολιν γενομένῳ προσίασιν αὐτῷ τῶν WIII 181
 Βουλγάρων ἐπιφανεῖς τινες, παραδιδόντες αὐτῷ τὸν
 Πέρνικον καὶ ἕτερα φρούρια πέντε καὶ τριάκοντα,
 καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων τούτων αὐτῷ
 10 προσερχούσαν. καὶ ἡ γυνὴ δὲ τοῦ Ἰωάννου καὶ
 Βλαδισθλάβου Μαρία ἔπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν
 ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας Δαβὶδ μετὰ γραμμάτων
 ἐκστήναι τῆς Βουλγαρίας ὑπισχνουμένη, εἰ ὧν περ
 βούλεται τεύξεται. καὶ μετὰ μικρὸν ἦκεν ἡ γυνὴ
 15 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, υἱοὺς ἐπαγομένη τρεῖς καὶ
 θυγάτρια ἕξ, καὶ ἕτεροι δὲ τρεῖς ταύτης υἱοὶ φυγά-
 δες ἐγένοντο ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἀλλὰ κἀκεῖνοι τῶν
 ὀρῶν φυλαττομένων βιασθέντες προσήλθον τῷ βα-
 σιλεῖ· ἦσαν δ' οὗτοι ὁ Προυσιανὸς καὶ ἄμφω οἱ
 20 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὧν τὸν μὲν Προυσιανὸν ἐτίμησε
 μάγιστρον, πατρικίους δὲ τοὺς λοιπούς. ὕφ' ἐαντὸν PII 227
 οὗν τὴν ἅπασαν Βουλγαρίαν πεποιηκὼς καὶ τὰ μὲν
 τῶν φρουρίων καταστρεψάμενος, τὰ δὲ κατοχυρώ-
 σας καὶ φρουρὰς αὐτοῖς ἀρκούσας καταλιπὼν, αὐτὸς
 25 εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, θύσων τῇ θεοτόκῳ τὰ χαρι-
 στήρια, καὶ ἀναθέμενος τῷ ναῷ πολλὰ καὶ πολυ-
 τελῆ ἐπανεξέτευεν εἰς τὴν ὑπερκειμένην τῶν πόλεων
 καὶ κατήγαγε θρόναμβον, τιάρα ταινιωθεὶς ὀρθία, ἣν
 τούφαν καλεῖ ὁ δημῳδὸς καὶ πολὺς ἄνθρωπος, τυ-
 30 φρον, οἶμαι, ὠνομασμένην, ὥς τετυφῶσθαι ποιοῦσαν
 τοὺς ταύτῃ ἀναδουμένους, καὶ οὕτως ἄχρι τῆς τοῦ
 θεοῦ λόγον Σοφίας ἀφίκετο, ἀποδοὺς ἐν ταύτῃ τῷ

κυρίῳ τὰ χαριστήρια. ἐνθα γενόμενον ὁ πατριάρχης
 πολλὰ ἱκετεύσας ἐκκόψαι τὸ ἀλληλέγγυον οὐ
 B κατεδυσώπησε, καὶ ταῦτα ὑποσχόμενον τοῦτο ποιή-
 σειν, εἰ τῶν Βουλγάρων κρατήσκειν. οὗτος ὁ πα-
 τριάρχης Σέργιος τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ εἴκοσι ποιμά- 5
 νας ἔτη, μετέθετο τὴν ζωὴν, καὶ προεχειρίσθη τῆς
 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας ἀρχιερεὺς Εὐστά-
 θιος, ὃς τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ ναοῦ ἱερέων ἐπρώτευσεν.
 τῆς Βουλγαρίας δὲ δουλωθείσης τῇ τῶν Ῥωμαίων
 ἡγεμονίᾳ καὶ τὰ τῶν Χορβάτων ἔθνη ὑπέκλυψαν, 10
 ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Σίρμιον. εἴτα κατὰ Ἀβασγίας ἐκ-
 στρατεύει ὁ βασιλεὺς, τοῦ ταύτης κρατοῦντος παρα-
 σπονδῆσαντος. ἐκεῖ δὲ τούτου γεγονότος, ὅπισθεν
 ἀποστατοῦσιν ὃ τε Ξιφίας καὶ Νικηφόρος ὁ υἱὸς
 Βάρδα τοῦ Φωκᾶ οἱ πατρίκιοι, ἀλλὰ ταχέως ἡ τού- 15
 C των ἐσβέσθη ἀποστασία, τοῦ μὲν Ξιφία τὸν Φωκᾶν
 ἀνελόντος, αὐτοῦ δὲ συλληφθέντος καὶ δεσμίου
 ἀπαχθέντος εἰς τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν. ἄρτι
 δὲ τὰς περὶ τῆς τυραννίδος ταύτης φροντίδας ὁ βα-
 σιλεὺς ἀποσκευασάμενος συρρήγνυται τοῖς Ἀβασγοῖς, 20
 καὶ μάχης ἰσχυρᾶς γενομένης ἔπεσον πολλοὶ ἀμφο-
 τέρωθεν καὶ ἦν ἰσόρροπος ὁ ἀγών, εἴτ' αὖτις κρο-
 τηθέντος πολέμου νικῶσι Ῥωμαῖοι, καὶ ὁ τῶν Ἀβασ-
 γῶν ἡγεμὼν Γεώργιος εἰς τὰ τῆς Ἰβηρίας ἀπέδρα
 βαθύτερα, καὶ μετὰ βραχὺ σπονδὰς αἰτήσας ἐξέστη 25
 τῷ βασιλεῖ χώρας ὀπόσης ὁ αὐτοκράτωρ ἐβούλετο,
 εἰς ὁμηρείαν παρασχὼν Παγκράτιον τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ, καὶ ταῦτα διανύσας ὁ βασιλεὺς ἐπανέξευξεν.
 D ἦν δὲ διὰ μελέτης αὐτῷ καὶ πρὸς Σικελίαν ἀπάραι,
 ἀλλ' οὐκ εἰς ἔργον αὐτῷ προέβη τὸ βούλευμα· ἦδη 30
 γὰρ αὐτῷ πρὸς τέλος κατήνησε τὸ βιώσιμον καὶ
 ἐνοσηλευετο. πρὸ βραχέος δὲ τοῦ αὐτὸν ἐκλιπεῖν ὁ

πατριάρχης Εὐστάθιος θνήσκει, προστάς τῆς ἐκκλη-
σίας τῶν ὀρθοδόξων ἐπ' ἔτεσιν ὀκτώ. τοῦ βασιλέως
δὲ νοσοῦντος Ἀλέξιος ὁ τότε τὴν προστασίαν ἔχων
τῆς τοῦ Στουθίου μονῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἀφίκετο,
5 τὴν ἱερὰν κάραν τοῦ τιμίου Προδρόμου κομίζων
αὐτῷ, καὶ αὐτίκα τοῦτον ὁ βασιλεὺς πατριάρχην
προεχειρίσατο, κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην καὶ τὴν
ζωὴν ἐκλιπών, ζήσας μὲν καὶ βασιλεύσας χρόνους
ἐβδομήκοντα ἐπὶ δυσίν, αὐταρχήσας δὲ ἐπὶ πεντή-
10 κοντα καὶ πρὸς ἔτεσι· τοὺς γὰρ ἄλλους συνεβασί-
λευσε τῷ πατρί, εἶτα τῷ Φωκᾷ, καὶ μετ' ἐκείνου
τῷ Τζιμισκῇ.

Τέθνηκε μὲν οὖν γηραιὸς ὁ Βασίλειος, τῆς δ' ^{W III 182}
ἐξουσίας εὐθύς ὁ ἐκείνου σύγγονος ἐπελάβετο, τὸν ¹⁰
15 Κωνσταντῖνόν φημι, μικρόν τι ἐκείνου κατὰ τὸν ΡΠ228
χρόνον τῆς ζωῆς ἐλαττούμενος. ῥαθύμουν δὲ πεφυ-
κὼς ἦθους καὶ ἀνειμένον ἢ καὶ εἰς ἔξιν ἐλθὼν βίου
ἀργοῦ, οὐδὲ γὰρ ἐκοινώνει αὐτῷ βασιλείον τινὸς ὁ
σύγγονος πράξεως, καὶ αὐταρχήσας τοιαύτην εἶχε
20 διαγωγὴν, ὥπ' ἄλλοις μὲν τὴν τῶν κοινῶν διοίκη-
σιν θέμενος, καὶ τούτοις οὐ τοῖς ἑαυτῶν ἥδη παρα-
σχομένοις δοκίμιον, ἀλλ' ἀνδράσιν οὐχ ὅτι τῶν εὖ
γεγονότων, ἀλλ' οὐδ' ἐλευθέρως τύχης τυγχάνουσιν,
ἐθνικοῖς δὲ καὶ μὴ δυναμένοις ὀρθοπεῖν, ἀλλ' ἀκρι-
25 βῶς βαρβαρίζουσιν. ἐκεῖνος δὲ τρυφαῖς ἐξέδωκεν
ἑαυτόν· ἥττητο γὰρ γαστρὸς καὶ ἀφροδισίων καὶ
ἐμεμήνει περὶ τοὺς κύβους τε καὶ τὰ θεάτρα, ἀλλὰ
μέντοι καὶ περὶ τὰ κυνηγέσια. ἦν δ' εὐμεγέθης μὲν
τὸν ὄγκον τοῦ σώματος καὶ τὴν ἀλκὴν γενναιότατος, B
30 δειλὸς δὲ τὴν ἔξιν τὴν ψυχικὴν, ὅθεν οὐδὲ πολέ-
μοις κατεννάζειν ἔκρινε τὰς τῶν βαρβάρων ὀρμὰς,
δωρεαῖς δὲ μᾶλλον καὶ ἀξιώμασι. τοὺς δ' ὑπηκόους

καὶ ἐκ ψιλῆς ὑπονοίας ἐκόλαξε, καὶ διαβολαῖς ῥαδίως
 ὑπέιχε τὸ οὖς, καὶ πρὸς θυμὸν ὑπῆρχεν ὀξύρροπος,
 οὐ κατὰ τὸν ἀδελφὸν δ' ἐμηνία, οὐδ' ἐνέμενε τῇ
 ὀργῇ, ἀλλὰ ῥᾶον εἰς τὴν ἀντίρροπον διάθεσιν μετε-
 τίθετο καὶ ἡνιάτο κακῶς τινα διαθέμενος. πολλοὺς 5
 δὲ τιμωροῦμενος τοῦ φωτὸς ἐστέρει τοὺς πλείονας,
 ἐκκόπτων σφίσι τὰ ὄμματα καὶ κουφοτέρην τῶν ἄλ-
 λων ταύτην τὴν κόλασιν ἔκρινε, καὶ ταύτῃ ἐκέχρητο
 μᾶλλον, ὥς ἀπράκτους ποιούσῃ τοὺς καταδικαζομέ-
 νους αὐτῇ. γυναικὶ δὲ νέος ὢν συζυγεὶς Ἑλένη τῇ 10
 θυγατρὶ Ἀλκυπίου, ἀνδρὸς τῶν ὑπὲρ ἴλιον τότε τυγ-
 χάνοντος, τρία ἐξ ἐκείνης ἔσχε θυγάτρια, καὶ τὴν
 μὲν θανάτῳ ἀπέβαλεν, αἱ δὲ παῖδες αὐτῷ ἐν τοῖς
 βασιλείοις ἦσαν τρεφόμεναι. ὢν ἡ μὲν πρεσβυτέρα
 Εὐδοκία λοιμικῶ τὸ κάλλος λωβηθεῖσα νοσήματι, 15
 θελήματι τῷ θεῷ καθιέρωτο· αἱ δὲ γε λοιπαὶ ἦσαν
 παρὰ τῷ πατρὶ αὐταρχήσαντι, μηδέν τι περὶ αὐτῶν
 πατρὶ προσήκον λογισαμένῳ. τὴν χεῖρα δ' ὢν ἑλευ-
 θέριος οὐκ ὀρθῶς ἐχρῆτο τῇ ἀρετῇ, ὅθεν καὶ εἰς
 τὰς ἀντιθέτους κακίας ἐξέπιπτε. τοῖς μὲν γὰρ περὶ 20
 αὐτόν, οἱ βάρβαροι ἦσαν, ἀνδράποδα, ἅπερ αὐτὸς
 ἐκτῆσατο καὶ ἐξέτεμε καὶ θαλαμηπόλους καὶ κατεννα-
 D στήρας ἐκέκτετο, ὃς καὶ τιμῶν καὶ ἀρχῶν τῶν πρῶ-
 των ἡξίωσεν, ἀμάξαις ὅλαις ἐχορήγει τὰ χρήματα,
 τοῖς δ' ἄλλοις πεφεισμένως ἄγαν τὴν χεῖρα προέ- 25
 τεινε. τὰ μὲν οὖν τῆς γνώμης οὕτως εἶχε τούτῳ τῷ
 αὐτοκράτορι. τὰ δ' ἐκτὸς συμπεσόντα διεξίτω ὁ
 λόγος. οἱ Πατξινάκαι, Σκύθαι δ' οὗτοι ὡς ἐμπρο-
 σθεν εἰρηται, διαβάντες τὸν Ἰστρον, τῇ χώρᾳ τῆς
 Βουλγαρίας οὐ μικρῶς ἐλυμήναντο. ἀλλὰ τούτοις 30
 ἀντεπελθὼν Κωνσταντῖνος ὁ Διογένους ὁ τοῦ Σαρ-
 μίου κρατῶν, ὃς καὶ δοῦξ ὠνομάσθη τῆς Βουλγα-

ρίας, ἐτρέφατό τε αὐτούς καὶ ἡρεμεῖν ἠνάγκασε τὸν
 Ἰστρον διαπεράσαντας. τοῦ βασιλέως δὲ Βασιλείου
 θανόντος δύο ἐνιαυτῶν ἦσαν φόροι ἀνεῖσπρακτοι·
 ἐδίδου γὰρ ἐκεῖνος ὑπέρθεσιν ταῖς εἰσπράξεσι, φει-
 5 δόμενος τῶν ὑποτελῶν, οὗτος δὲ τὰ τῶν παρελθόν-
 των ἐνιαυτῶν καὶ τὰ τῶν ἐφ' οἷς αὐτὸς ἥρξε τριῶν
 ὄντων ἀσυμπαθῶς εἰσέπραξεν, καὶ ταῦτα ἀρχιμου^{PII229}
 συμβάντος πολλοῦ ἐφ' ὅλῳ τῷ χρόνῳ τῆς βασι-
 λείας αὐτοῦ· ὅθεν οἱ πένητες ἐξετρίβησαν. στόλον
 10 δὲ τῶν Ἀγαρηνῶν κατὰ τῶν λεγομένων Κυκλάδων
 νήσων ἐκπεπλευκότα ὁ τῆς Σάμου στρατηγὸς κατη-
 γωνίσατο, δώδεκα μὲν νῆας ἀνάνδρους ἐλών, τὰς
 δὲ λοιπὰς σκεδασθῆναι πεποικηώς. ἦδη δ' ἐς γῆρας
 ἐλάσας ὁ αὐτοκράτωρ βαθύ, καὶ τῷ ἐκ τούτου μα-
 15 ρασμῷ καὶ νόσον τινα συνεισπεσοῦσαν τῷ σώματι^{WIII183}
 ἐσχηκώς, περὶ τοῦ διαδεξομένου τὸ κράτος ἐσκέπτετο.
 ἔγνω τοίνυν τὸν πατρίκιον Κωνσταντῖνον τὸν Δα-
 λασσηνὸν ἐπὶ μιᾷ τῶν θυγατέρων κηδεστὴν ποιή-
 σασθαι καὶ τῆς βασιλείας διάδοχον, καὶ στέλλει τὸν
 20 αὐτὸν ἄξοντα, ἐν τῷ τῶν Ἀρμενιακῶν θέματι τὴν
 κατοικίαν ποιούμενον· ἀλλὰ μήπω τοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖ-^B
 νου ἀφικομένου ἑτέρας γίνεται γνώμης ὁ Κωνσταν-
 τῖνος, καὶ τινα τῶν ἐν τέλει ἄνδρα εὐγενέτην τε τὰ
 ἐξ αἵματος καὶ ἀνηγμένον εἰς τὴν τοῦ ἐπαρχοῦ ἀρ-
 25 χὴν αἶρει πρὸς τὴν διαδοχὴν καὶ πρὸς κῆδος
 τῶν θυγατέρων μιᾶς. ἀλλ' εἶχέ τι πρὸς ἑκβασιν ἢ
 αἵρεσις πρόσαντες· γυναικὶ γάρ ὁ λαμπρὸς ἐκεῖνος
 συνεβίον ἀνὴρ· ἦν δ' οὗτος ὁ κατὰ τοὺς Ἀργυροῦς
 Ῥωμανός. τί γοῦν πρὸς τοῦτο μηχανᾶται ὁ βασι-
 30 λεύς; σκῆπτεται κατὰ τοῦ ἀνθρώπου χόλον καὶ τοῦ-
 τον ἐπαχθῇ τε καὶ βίαιον, καὶ στέλλει τοὺς ἐκεῖνον
 μὲν ἐπὶ κολάσει ἀπάξοντας, τῇ δ' αὐτῷ συνοικούσῃ

κεροῦντας τὴν τρίχα καὶ ἐφ' ἑτέραν ζωὴν μεταστήσου-
 C τας. ἡ δὲ τὸ σκηνορροούμενον ἀγνοήσασα ἐτοίμως
 ἑαυτὴν παρέσχε πρὸς τὴν τοῦ βίου ἀπαλλαγὴν· ἡ μὲν
 οὖν τὴν κόμην τε ἀπετμήθη καὶ μέλανα μετημφίαστο,
 ὃ δὲ μετήχθη πρὸς τὰ βασίλεια, καὶ ἡ δευτέρα τῶν 5
 θυγατέρων τοῦ Κωνσταντίνου συζεύγνυται αὐτῷ
 πρὸς συμβίωσιν. ἡ γὰρ τρίτη διὰ τὸ τὴν ἐκείνου
 εὐνέτειραν ἄκουσαν διαζυγῆναι αὐτοῦ παραιτήσασθαι
 τὴν μετ' αὐτοῦ συμβίωσιν λέγεται. καὶ ὁ μὲν συνήρ-
 μοστο τῇ Ζωῇ, ὃ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντίνος τρεῖς ἐπι- 10
 βιούς ἡμέρας τῇ συνοικήσει αὐτῶν ἀπέτισε τὸ χρεῶν,
 ἑβδομηκοντούτης καὶ πρὸς γερονώς, ἐνιαυτοὺς δὲ τρεῖς
 ἐνὸς ἐνδέοντος μηνὸς τῆς βασιλείας κατορησάμενος.

- 11 Ῥωμανὸς δὲ λοιπόν, ὃς Ἀργυρόπωλος ἐκαλεῖτο,
 D τῶν σκήπτρων ἐπιλαμβάνεται καὶ αὐτίκα τὸ ἄλλη- 15
 λέγγυον φορολόγημα ῥιζόθεν ἐξέκοψε, καὶ τοῖς τοῦ
 θεοῦ ὑμνωδοῖς τοῖς τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ κεκληρω-
 μένοις τὴν ἐκ τῶν βασιλείων ταμείων χορηγουμέ-
 νην τῶν χρυσίνων διανομὴν προσθήκη ἐπηύξησεν,
 εἰδὼς ἐνδεῶς αὐτοῖς ἔχειν τὰ χορηγούμενα. γέγονε 20
 γὰρ ποτε τῆς τοῦ θεοῦ λόγου ἐπωνύμου Σοφίας
 μέγας οἰκονόμος, ἐπεὶ τῷ βασιλεῖ ἀνέϊτο πρόσθεν
 οἰκονόμον τῆς ἐκκλησίας ταυτησὶ προχειρίζεσθαι,
 καὶ τοὺς διὰ χρεᾶ δημόσια καθειργμένους ἢ καὶ
 ἰδιωτικὰ ἡλευθέρωσε, τὰ μὲν ἀποτιννύς, τὰ δὲ δημό- 25
 σια ἀφιεῖς, καὶ χρημάτων πολλῶν διάδοσιν ἐποιή-
 σατο ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ πενθε-
 PΠ230 ροῦ αὐτοῦ καὶ αἰχμαλώτους πλείστους ἐπρίατο, καὶ
 ὅσοι τῶν ἐπισκόπων ἐκ τοῦ ἄλληλεγγύου φορολογή-
 ματος εἰς ἐνδειαν συνηλάθησαν, παρ' αὐτοῦ ἀνε- 30
 κτήθησαν, καὶ τοὺς κακωθέντας παρὰ τοῦ τελευτή-
 σαντος βασιλέως ἢ ἐν πηρώσει μελῶν ἢ ἐν δημεύ-

σεσιν οὐσιῶν ἢ ἄλλοιῶς παρεμυθήσατο. ὑποπτευ-
 θείς δὲ ὁ μάγιστρος Προυσιανὸς ὁ Βούλγαρος λάθρα
 τῇ τῆς Αὐγούστης Ζωῆς ἀδελφῇ τῇ Θεοδώρα κοι-
 νολογεῖσθαι καὶ τῇ βασιλείᾳ ἐποφθαλμεῖν, συλλαμ-
 5 βάνεται καὶ φρουρεῖται, εἴτα καὶ πηροῦται τοὺς
 ὀφθαλμούς, καὶ ἡ Θεοδώρα εἰς τὸ Πετρίον περιορί-
 ζεται, καὶ ὁ ἐπ' ἀδελφιδῇ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς
 Κωνσταντῖνος ὁ Διογένης, ὡς τυραννίδα μελετῶν B
 κατηγορηθεὶς, δεσμευθεὶς ἐν πύργῳ καθιέρονται.
 10 τοῦ μέντοι τῆς Ἀβασγίας ἡγεμονεύοντος Γεωργίου
 θανόντος ἡ τούτου σύζυγος σπονδὰς ἐξήτησε καὶ
 σύννοικον τῷ νῖῳ. καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς τε σπονδὰς
 ἀνεκαίνισε καὶ τὴν παῖδα Βασιλείου τοῦ ἀδελφοῦ
 αὐτοῦ τὴν Ἐλένην νύμφην εἰς Ἀβασγίαν ἀπέστειλε,
 15 τὸν νυμφίον Παγκράτιον κουροπαλάτην τετιμηκώς.
 ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ τοῦ Χάλεπ ὀρμηῆσαι, ὃ καὶ Βέρ- WIII184
 ροια λέγεται, ἡβούλετό τε καὶ ἡτοιμάζετο. πολλὰς
 γὰρ τῶν πόλεων τῆς τε Φοινίκης καὶ τῆς Συρίας
 τοῦ Νικηφόρου καὶ τοῦ Ἰωάννου τῶν βασιλέων
 20 ὑπαγαρόντων τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ, ὁ μετ'
 ἐκείνους Βασίλειος σχολάζων ταῖς κατὰ Βουλγάρων C
 μάχαις καιρὸν οὐκ ἔσχε τὰς ἐαλωκυίας ἀσφαλίσα-
 σθαι πόλεις· αἱ δ' ὅμως, μέχρι μὲν περιῆν ἐκεῖνος,
 οὐκ ἐτόλμων εἰς προὔπτον τὸν τῆς δουλείας ζυγὸν
 25 ἀποσεῖσθαι. τοῦ δὲ Κωνσταντίνου τῶν σκήπτρων
 ἐπειλημμένου καὶ ἀνειμένως τὴν βασιλείαν ἐθύνον-
 τος, οἱ τῆς Ἀγαρ ἀπόγονοι τοῦτον εἶναι τὸν καιρὸν
 γνόντες πρὸς τὸ μελετώμενον αὐτοῖς ἐπιτήδειον,
 τοῖς τῶν πόλεων φρουροῖς ἐπιτίθενται, καὶ τούτους
 30 διαχειρισάμενοι αὐτοὶ τῶν πόλεων γερόνασιν ἐγκρα-
 τεῖς. ὁ δὲ τοῦ Χάλεπ ἀρχηγὸς καὶ ἐκδρομὰς ποιού-
 μενος συνεχεῖς αὐτὴν τε τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ὅσα

πρόσοικα ἔθνη τῇ Σύρων γῇ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις
 D ὑπήκοα ἐλήζετο. ὃ ἀντιπαράταξάμενος ὁ τῆς Ἀν-
 τιοχείας δούξ, ἔτι περιόντος τοῦ αὐτοκράτορος Κων-
 σταντίνου, αἰσχυρῶς ἠττήθη, καὶ τοὺς πλείους τῶν
 σὺν αὐτῷ ἀποβεβληκῶς μόλις ἠδυνήθη φυγεῖν ἐκεῖ- 5
 νος. τοῦτον ὁ Ῥωμανὸς ἀφελόμενος τὴν ἀρχὴν
 προχειρίσατο ἕτερον· ἐξώρμησε δὲ κακείνος, καὶ
 ἀπιόντι προσίασι πρέσβεις μετὰ δώρων πολυτελῶν
 πρὸς τοῦ Χαλεπίτου ἀπεσταλμένοι, αἰτούμενοι συγ-
 γνώμης τυχεῖν καὶ τὴν δουλείαν ἀνανεώσασθαι καὶ 10
 ἀποδοῦναι τὰς εἰσφοράς, αἵπερ ἔτυχον ὑστερήσα-
 σαι, καὶ ταύτας ἐτησίως εἰσφέρειν μετ' εὐγνώμοσύ-
 νης εἰς τὸ ἐπίον. ὁ δέ, καίτοι πολλῶν καὶ στρατη-
 γίαις ἐπιφανῶν ἀποτρεπόντων αὐτῷ τὴν εἰς τὰ
 πρόσω φορὰν ὡς ἀσύμφορον καὶ σπείσασθαι συμ- 15
 βουλευόντων, οὐκ ἀνείργετο τῆς ὁρμῆς, ἀλλὰ ὄξυν
 ΠΗ231 κρατῆσαι τῶν Ἀραβῶν ἐφραντάζετο, καὶ τοῦτο κα-
 τωρθικῶς μέγα τι καὶ ὑπέρογκον ᾧετο ἑαυτῷ περι-
 ποιήσασθαι σεμνολόγημα. ἅπεισιν οὖν ἐν Συρίᾳ
 καὶ βάλλεται χάρακα. Ἀραβες δέ, αὐτόσκενοί τινες 20
 ἄνθρωποι καὶ τολμηταὶ κέλητες, ἐφ' ἵππων ὠκυ-
 πόδων γυμνοὶ ἐκατέρωθεν ἐλόχων τοῦ χάρακος, καὶ
 τοὺς εἰς συλλογὴν ἀπιόντας χιλοῦ ὕδατός τε ἀρ-
 δεῖαν ἐκθορόντες ἀνήρουν ἢ καὶ συνήρπαζον, ὥς
 τοὺς τε στρατιώτας καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν ἀπειρηκέ- 25
 ναι τῷ δίψει. εἴτα συνηθέστεροι γερονότες ταῖς ἐκ-
 δρομαῖς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους οἱ Ἀραβες καὶ οἷον
 καταγρόντες δειλίαν αὐτῶν, ἀθρόον ἀπὸ τῶν μετεώ-
 ρων ἐξωρμηκότες καὶ βαρβαρικὸν ἀλαλάξαντες, καὶ
 πλήθους φαντασίαν ἀπεργασάμενοι τῷ μὴ συνα- 30
 B σπισμὸν τηρεῖν, ἀλλὰ διεσπασμένως ἐκτρέχειν καὶ
 ἐπιέναι ἀσυντάκτως τῷ χάρακι, ἐκδειματοῦσιν ἅπαν

τὸ στρατιωτικὸν καὶ εἰς φυγὴν τρέπουσι, καὶ καὶ
 ἐάλω καὶ ὁ αὐτοκράτωρ αὐτός, τῆς περὶ αὐτὸν ἐκ-
 ταραχθείσης φρουρᾶς καὶ λελοιπνίας ἀφρούρητον
 τὸν φρουρούμενον, εἰ μὴ τις αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον
 5 ἀνέβαλε καὶ φεύγειν ἐπέρρωσεν ἐκπεπνευκότα τῷ
 δέει μικροῦ. ἀπήεσαν μὲν οὖν οἱ Ῥωμαῖοι ἀτάκτως
 ὥς ἕκαστος ἔτυχε θέοντες. οἱ δὲ βάρβαροι τὸ παρά-
 λογον τῆς τροπῆς τεθηπότες, κατὰ τῶν ἀποδιδρα-
 σκόντων οὐκ ἐπεξέθεον, ἀλλὰ κατὰ τοῦ χάρακος
 10 ἔθεον, ὀλίγους τῶν ἐπιφανεστέρων ζωγρήσαντες,
 καὶ τὴν τε σκηνὴν διηρπάκασιν τὴν βασιλείον, μεστὴν C
 οὖσαν πλούτου παντοδαποῦ καὶ πολυτελείας βασι-
 λικῆς, καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνα-
 θέμενοι ἐπανέξευξαν.

15 Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς Ἀντιόχειαν διασέσωστο σπου- 12
 δῇ τῶν περὶ αὐτόν, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὴν Κωνσταντι-
 νου ἀνέδραμεν, οὐκέτι τὴν πρόσθεν τῆς ψυχῆς δει-
 κνύων διάθεσιν, ἀλλ' ἄλλοιωθεὶς τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον
 ἀλλοίωσιν. ἵνα γὰρ τῶν ἀπολωλότων ἰσοστάσια
 20 κτήσεται, πράκτωρ ἀντὶ κρατοῦντος ἐγένετο καὶ πι-
 κρὸς λογιστής, παῖδας πατέρων γεγηρακότα χρεῖα
 πρᾶττόμενος καὶ πυρκαῖὰς ἀνάπτων κατὰ τῶν ὑπη-
 κόων, ὥσπερ ὁ χρόνος ἤδη πολὺς πρεσβεύσας κα- WIII 185
 τέσβεσεν ἢ τέως κατέχωσεν ὑπὸ σποδιᾷ. ἐντεῦθεν D
 25 πολλοὶ πατρῶων οἰκιῶν καὶ ἀγρῶν ἀπηλαύνοντο καὶ
 τὴν πρὶν εὐκληρίαν ἐκδιδυσκόμενοι εἰς πενίαν λαμ-
 πρὰν συνηλαύνοντο. τῶν δ' οὕτως εἰσπραττομένων
 οὐδὲν εἰς τὸ δημόσιον εἰσφέρειτο, ἀλλὰ σεμνεῖον
 οἰκοδομῆσαι καὶ ναὸν τῇ θεομήτορι προθέμενος κα-
 30 θιδρύσασθαι ἐκεῖ καὶ ταῦτα κατεδαπάνη καὶ ἐκ
 τῶν βασιλικῶν θησαυρῶν ἀνήλυσκεν ἕτερα, ἅρτι μὲν
 ἀνεγείρων, ἅρτι δὲ καταστρέφων τὸ ἤδη ἀνεγερθεὺς

καὶ ἡ μετεωρότερον ἀνοικοδομῶν αὐθις αὐτὸ ἡ εὐ-
 ρύτερον ἢ τὸν σχηματισμὸν ποικίλλων ἢ τρόπον ἄλ-
 λον τὸ καινιζόμενον ἀλλοιῶν. ἀπένειμε δὲ καὶ προσ-
 ὄδους τοῖς μονασταῖς, οὐκ ἀναλόγους μονάζουσιν,
 ἀλλὰ τρυφῶσι προσηκούσας καὶ βίον ἔλκουσιν ἀνεί- 5
 ΠΙ232 μένον καὶ ἀβροδίατον, χώρας ὅλας τῶν δημοσίων,
 καὶ ταύτας τὰς πιοτάτας καὶ παμφόρους, ἀφοσιώσας
 αὐτοῖς. ἀλλὰ μὴ πλείω περὶ τούτων. κατέλαβε δὲ
 τὴν βασιλίδά τῶν πόλεων Ἄμερ ὁ τοῦ Χαλεπίτου
 υἱὸς σὺν δώροις πολλοῖς, τὴν εἰρήνην ἀνανεοῦμε- 10
 νος, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ταύτῃ ἐπένευσεν. ἡ βασιλις
 δὲ Ζωὴ ἀφικομένη εἰς τὸ Πετρίον τὴν ἐαυτῆς ἀδελ-
 φὴν Θεοδώραν ἀπέκειρε μοναχὴν. ἐκδημησάντος δὲ
 τοῦ βασιλέως τῆς πόλεως ὁ Διογένης Κωνσταντίνος
 ὡς τυραννίδα μελετῶν καὶ ἀποδρᾶναι μέλλων εἰς τὸ 15
 Ἰλλυρικὸν κατεσχέθη, καὶ ἐταζόμενος ἑαυτὸν κατε-
 κρήμυνσε καὶ ἀπέθανεν, ἵνα μὴ τοὺς συνειδότας
 ἐκφανίσῃ τῇ βίᾳ νικώμενος. τότε μέντοι Ἄραβες
 Β μὲν τὴν Μεσοποταμίαν κατέδραμον, οἱ δὲ γε Πατζι-
 νάκοι τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν τοῦ Ἰλλυρικοῦ παρὰ- 20
 λιον οἱ Ἀραρηνοί. τούτοις δὲ μόνοις στόλος Ῥω-
 μαϊκὸς προσβαλὼν τὰ πλείω τῶν σκαφῶν ἐνέπρησε
 καὶ κατέκαυσεν· οἱ δ' ἐκ τῆς ναυμαχίας ἀποδιδρά-
 σκοντες κλύδωνι περὶ τὸ Σικελικὸν διεφθάρησαν
 πέλαγος. καὶ αὐθις ἐξ Ἀφρικῆς περὶ πού τὰς χιλιάς 25
 νῆες ἐξέπλευσαν, καὶ πολλὰς τῶν νήσων ἐνία τε
 τῶν παραλίων ἐδήλωσαν. ἀλλὰ τῇ τούτων μοίρᾳ
 περιτυχοῦσαι νῆες Ῥωμαῖκαὶ πολλοὺς ἀνείλον καὶ
 πεντακοσίους εἶλον ζωούς, οἱ τῷ βασιλεῖ ὑπὸ δε-
 σμοῖς ἐκομίσθησαν. ἀλλὰ καὶ ὁ πρωτοσπαθάρχιος 30
 Γεώργιος ὁ Μανιάκης τῶν παρευφρατιδίων πόλεων
 C στρατηγῶν τῆς Ἑδέσσης ἐκράτησεν, ἐνθα καὶ τὴν

αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐρηκῶς τῷ βασιλεῖ ἔξαπέστειλε.
 λιμοῦ δὲ τὴν Καππαδοκίαν καὶ τὸ Ἀρμενιακὸν καὶ
 τὴν Παφλαγονίαν πιέζοντος, καὶ αὐτίς ἀκρίδος τὴν
 5 ἑῴαν κεραϊζούσης, πολλοὶ μεταναστεῦσαι τῶν πα-
 τρίδων αὐτῶν ἠναγκάσθησαν, οὓς χρυσίου διανο-
 μαῖς ἀνακτησάμενος ὁ κρατῶν πέπεικεν αὐτίς τὰς
 ἐνεργούσας καταλαβεῖν. σεισμῶν δὲ γενομένων ξε-
 νωνές τε κακῶς διετέθησαν καὶ οἱ ἀντίπορθμοι τῆς
 10 Βυζαντίδος ἀνδρῶνες, οἱ διαιτητήριον ἔκπαιλαι τοῖς
 τὰ σώματα λελωβημένοις ἐκ τῆς νόσου τῆς λεῤῊας
 καὶ τοῖς λελεπρωμένοις τετάχεται. ἀλλὰ καὶ τούτους
 ὁ βασιλεὺς ἀνεκαίνισε καὶ τοῦ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν με- D
 γαλόπολιν εἰσάγοντος ὁλκοῦ διαρρηχθέντος ἐπέμε-
 15 λήσατο.

Ἦδη δὲ οἱ πρὸς τέλος ἤγγικε τὸ βιώσιμον, τὸ δ' 13
 ὅπως ἀπεβίω διηγητέον. ἄρτι τῆς βασιλείας ἐπι-
 τυχὼν χρόνους ἑαυτῷ καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀρχῆς
 ἐπεμέτρει μακροῦς, καὶ ταῦτα ἐξηκοντούτης ὧν ὅτε
 20 τῶν σκήπτρων ἐπέληπτο, καὶ διαδοχὴν τῇ βασιλείᾳ
 καταλιπεῖν ἐκ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐφαντάζετο, μὴδ'
 ὅτιπερ ἡ βασιλὶς ἦ συνώκιστο πεντηκοντούτης ἦν
 καὶ ὑπέρακμος καὶ ἄνικμος τὴν νηδὺν πρὸς σπερ-
 μάτων ὑποδοχὴν δυνάμενος συνιδεῖν. πρότερον μὲν ΠΠ233
 25 οὖν ἐσπουνάκει περὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ κατέτεινεν
 ἑαυτὸν καὶ χρίσμασί τισιν ἐκέχρητο καὶ τῇ συνοίκῳ
 προσήρτα λιθίδια, ὥς δὴ τι ἐνεργοῦντα περὶ τὴν
 κύησιν. ἡ δὲ καὶ ἀμμάτων καὶ ἐπασμάτων ἠνείχετο WIII186
 καὶ προσίετο ἐπιδάς. ἐπεὶ δ' ἐγνώκει μάτην πάντα
 30 γινόμενα ὁ κρατῶν καὶ ἀπεγνώκει τὸ σπουνδαζόμε-
 νον, οὐκέθ' ὁμοίως διέκειτο περὶ τὴν εὐνέτειραν,
 ἀλλ' ἤττον αὐτῇ προσήει. ἦν γὰρ καὶ φύσει νοσθῆς

πρὸς μῖξιν καὶ μαλθακώτερος, ἥδη δὲ καὶ ὁ χρόνος
 αὐτῷ τὴν κίνησιν ἤμβλυνεν. ὥς δέ τινες αὐτῷ ἐπὶ
 τῇ βασιλείᾳ ἐξεμετροήθησαν ἐνιαυτοί, καὶ ἀποστρό-
 φως εἶχε πρὸς τὴν βασιλίσσαν, ἣ δὲ καὶ καταφρο-
 νουμένη πρὸς μῖσος ἠρέθιστο καὶ πλέον δι' ὁμιλίαν 5
 ἀνδρός. ἦν δέ τις καὶ πρὸ τῆς βασιλείας ἐκτομίας
 ἐπιχρίτης τῷ βασιλεῖ, τούτῳ δὲ ὁμαίμονες ἦσαν, ὧν
 εἷς ἦν καὶ ὁ Μιχαήλ, ἀνὴρ ᾧ τὴν ὄψιν ἡ φύσις
 ἀπέβλεπεν εἰς ἀκριβῆ ὡραιότητα. τοῦτον ὁ ἀδελφὸς
 μετὰ τὴν βασιλείαν παρέστησε τῷ Ῥωμανῷ προσλή- 10
 φθησόμενον ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ τοῖς θαλαμηπολοῦσι
 τὸν νεανίαν κατέταξε. τούτου τῷ ἔρωτι ἀλουῖσα ἡ
 βασιλὶς ἐκτραπολίστο τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐκεί-
 νου κάλλος καθ' ἐκαστην ὁρῶμενον ὑπανέφλεγε.
 μετὰ τοῦτον δ' αὐτῇ πρόην ὁ ἐκτομίας τότε καὶ 15
 προσκαίετο καὶ ὁμιλίας ἡξίωτο γνησιώτερον, εἶτα
 καὶ περὶ τοῦ Μιχαήλ ἠρωτάτο τοῦ ἀδελφοῦ. πολ-
 λὲς δὲ τούτου γενομένου, δεινὸς ὢν ἐκεῖνος συν-
 ἦκε τὸν ἔρωτα καὶ τῷ ἀδελφῷ ὑπέθετο καὶ προσιέ-
 νοι τῇ βασιλίσσῃ, καὶ εἰ πεισθῇ ἐκείνη αὐτοῦ, μὴ 20
 ἐπισταλέναι, ἀλλὰ καὶ πείσθαι καὶ φιλήσαι καὶ
 σφραγίσαι αὐτῇ. καὶ τί δεῖ πολλὰ λέγειν; μέχρι
 καὶ στυγερῶτατος τὰ τοῦ ἔρωτος κατηντήκεσαν καὶ
 προκείμενος τοῦ χρόνου εἰς προὔπτον σχεδὸν τὸ περὶ 25
 τὸν Μιχαήλ ἑξαεὶς φάλλον, καὶ ἦν ὑποψιθυριζό-
 μενος οὐ τοῖς περὶ τὰ βασίλεια μόνον, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς δι' αὐτὰς τριόδοις, μόνον δ' ἠγροεῖτο τῷ αὐτοκρά-
 τори· ὅθεν καὶ συγκαμίνον τῇ βασιλίσσῃ αὐτῷ ἐπὶ
 τῆς εὐχῆς ὁ Μιχαήλ εἰσκαλούμενος ἀνατρίβειν οἱ
 τοῖς πόδας κεκάλυπτα. τί οὖν ἂν τις οἴησαιο ἢ 30
 οἷον καὶ τῶν δεινῶν ἤπτετο ποδῶν; καὶ οἷον προα-
 γματικὸς ἀμφότερον ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ μευνέτης ἐγίνετο.

ὥς δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ Πουλχερία καὶ ἑτεροὶ περὶ τοῦ
 δράματος αὐτὸν ἀνεδίδαξαν καὶ φυλάττεσθαι παρηγ-
 γύησαν, οὐδὲν ἐποίησεν ἕτερον ἀλλ' ἢ τὸν ὑποπτευό-
 μενον αὐτῷ καλέσας εἰ ἔρωτο πρὸς τῆς βασιλίσσης
 5 ἡρώτα. ὁ δὲ ἀπηγόρευσε, καὶ ἀνηνάμενος πίστει
 τοῦ λόγου καὶ ὄρκους ἀπητήθη καθ' ἱερῶν. ἐπεὶ δ'
 ἐκεῖνος ἐπιόρκησας τοὺς ὄρκους ἐτέλεσε, διαβολὴν
 τοὺς τῶν ἄλλων ἤγητο λόγους. λέγεται μέντοι διὰ
 τὴν ἐπιόρκίαν νόσημά τι δεινὸν ἐνσκήψαι τῷ Μιχαήλ.
 10 τὸ δ' ἦν κατὰ τινὰς περιόδους αὐτῷ παρακοπὴ τοῦ
 νοὸς τῶν ὀφθαλμῶν τε διαστροφή καὶ κλόνος τοῦ ΠΗ234
 σώματος καὶ καταπτώσις ἐπὶ γῆς, εἴτ' ἐπανήκει εἰς
 ἑαυτὸν καὶ ἀποκαθίστατο. τοῦτο πολλάκις καὶ τοῦ
 βασιλέως ἐνώπιον ἔπαθεν· ὁ δὲ τοῦ πάθους οἰκτεί-
 15 ρας τὸν Μιχαήλ ἔτι μᾶλλον ψευδῇ ᾤετο τὰ λεγό-
 μενα καὶ μὴτ' ἐρᾶν μὴτ' ἐρᾶσθαι τοῦτον οὕτως
 ἔχοντα ἔδετο. εἰσὶ δ' οἱ λέγουσι μὴ ἀγνοῆσαι τὸν
 βασιλέα τὸν ἔρωτα, . . . δ' ὅτι σφριγᾷ ἡ βασι-
 λίσσα καὶ περὶ τὰ ἀφροδίσια μέμνηε, τῆς πρὸς τὸν
 20 Μιχαήλ αὐτῆς ὁπῆς ἠνείχετο, ὑποκρινόμενος ἀγνοί-
 αν, ἵνα μὴ πλείοσιν ὁμιλοίη. τούτων δ' οὕτως ἐχόν-
 των ὁ αὐτοκράτωρ ἐνόσησε, καὶ οἱ διωρδῆκει τὸ B
 πρόσωπον καὶ τὸ ἄσθμα ἦν συνεχὲς καὶ ἡ ὄψις
 αὐτῷ ἐφάνκει νεκροῦ καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ πλεόν
 25 ἐψίλωτο· αἱ γὰρ τρίχες αὐτῆς ἀπερρύνθησαν. λέγεται
 γοῦν φαρμάκοις περιεργασθῆναι ὁ ἄνθρωπος. οὕτω
 δ' ἔχων ἀπῆκει πρὸς βαλανεῖον τῶν ἐν τοῖς βασιλεί-
 οῖς λουσόμενος, καὶ ἀπῆκει οὔτε χειραγωγούμενος
 οὔτ' αὐτίκα τεθνήξασθαι προσδοκώμενος. ὥς δὲ τὸ
 30 σῶμα ἐκάθηρεν, εἰσέδου τὴν ἐκεῖ κολυμβήθραν, ἔνθα W III187
 δὴ τὸ πᾶν ἄδεται γενέσθαι τοῦ δράματος· συμπιέ-
 σαι γάρ τινὰς αὐτῷ τὴν κεφαλὴν φασὶν ἐπὶ τὸ ὕδωρ

ἐφ' ἱκανόν, καὶ οὕτως ἐκείθεν ἄπνου ἀνιμηθῆναι
 σχεδὸν καὶ ἀνακλιθῆναι πρὸς τὴν στρωμνὴν. θροῦ
 C δ' ἐπὶ τούτῳ συμβάντος παρῆλθε καὶ ἡ βασιλὶς, ὥς
 δὴ τι τῷ πάθει ἐπιστεναῖζουσα, καὶ πληροφορηθεῖσα
 τοῦ βασιλέως τὴν τελευτὴν ἀπῆλθεν εὐθύς. ὁ δὲ 5
 βραχύ τι ἐπιβιούς ἄναυδος, εἴτα καὶ μελάντερόν τι
 ἀναγαγὼν διὰ τοῦ στόματος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ἔτη
 βασιλεύσας πέντε πρὸς τῷ ἡμίσει, λόγοις μὲν ἑντρα-
 φεῖς ἑλληνικῆς τε παιδείας μετεσχηκῶς καὶ τῶν τῆς
 πολιτείας νόμων οὐκ ἀδαής, πλείω δ' εἰδέναι ὧν 10
 ἦδαι ὥς ἀληθῶς οἰόμενός τε καὶ σεμνυνόμενος.

- 14 Τοῦτον μὲν οὖν τοιοῦτον κατελήφει τὸ τέρμα
 τῆς βιοτῆς. ἡ δὲ βασιλὶς ὅλη τοῦ τὸν Μιχαὴλ ἐγ-
 καθιδρῦσαι τῷ θρόνῳ τῆς βασιλείας ἐγένετο, καὶ
 D τῶν περὶ αὐτὴν τῶν πατρῶων δηλαδὴ θεραπόντων 15
 αὐτῆς ἀναβολῇ τὸ πρᾶγμα δοῦναι καὶ σκέψει συμ-
 βουλευόντων, ἡ δὲ οὐκ ἠνείχετο, κατεπειγομένη πρὸς
 τὴν τελεσιουργίαν καὶ παρὰ τοῦ ἐκτομίου Ἰωάννου
 τοῦ συγγόνου τοῦ Μιχαήλ, λάθρα πρὸς αὐτὴν ὑπο-
 ψιθυρίζαντος ὥς "ἀπολούμεθα αὐτίκα, εἰ βραχεῖ τινι 20
 καιρῷ τὸ ἀποτέλεσμα βραδυνεῖ." λαβοῦσα τοίνυν εὐ-
 θὺς τὸν Μιχαήλ, καὶ στολὴν αὐτῷ περιθεμένη βασι-
 λειον καὶ διαδήματι τὴν ἐκείνου κεφαλὴν αὐτὴ ἀνα-
 δῆσασα καὶ ἐπὶ θώκου βασιλικοῦ καθιδρῦσασα, καὶ
 αὐτὴ παρακαθισταμένη, πᾶσι τοῖς τότε παροῦσι καὶ 25
 εὐφημεῖν καὶ προσκυνεῖν προετρέπετο. οἱ δὲ καὶ
 ΠΠ235 τότε αὐτίκα νυκτὸς τὴν ἱεροτελεστείαν τὴν γαμικὴν
 ἐπ' αὐτοῖς γενέσθαι ἰστόρησαν, τοῦ πατριάρχου
 Ἀλεξίου ἀφικομένου πρὸς τὰ βασίλεια, καὶ τὸν μὲν
 Ῥωμανὸν τεθνεῶτα καταλαβόντος, τὸν δὲ γε Μιχαήλ 30
 ἔτι τὰ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τελούμενον. ἦδη δὲ καὶ τοῖς
 ἔξω διαδοθέντος τοῦ γεγονότος, καὶ πᾶσα ἡ πόλις

τὸν νέον ἀνηγόρευεν αὐτοκράτορα, τὸ μὲν αὐτῷ
 χαρίζομενοι, τὸ δ' ὅτι τὸν ἀπίοντα ἀπεφορτίσαντο
 χαίροντες. ἡ μὲν οὖν βασιλὶς ᾤετο βουλευσασθαι
 ἄριστα καὶ ἐαυτῇ τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν περιποιήσα-
 5 σθαι καὶ τὸν Μιχαὴλ ὑπηρέτην ἔξειν· τὸ δέ τι ἐτε-
 ροῦον συμβέβηκε. μέχρ' ὅτε μὲν γὰρ τινος ἐσχηματίζετο
 τηρεῖν τὴν πρὸς τὴν βασιλίδαν διάθεσιν καὶ ταύτῃ B
 χαρίζεσθαι καὶ τὰ ἐκείνῃ θυμῷ ποιεῖν, εἶτα οὐκ
 εἰς μακρὰν ἐκτείνειν τὴν προσποίησιν ἀνασχόμενος
 10 μεθαρμόττεται, καὶ ὑποπτύει αὐτὴν καὶ δεισας περὶ
 ἐαυτῷ μεθίστησι μὲν τῶν βασιλείων τοὺς ἐκτομίας
 τοὺς αὐτῆς πατρῷους θεράποντας καὶ τὰς αὐτῇ
 συνήθεις θεραπαίνας αὐτῆς διαιρεῖ, ἐτέρας δ' αὐτῇ
 πρὸς θεραπείαν ἀντικαθίστησι. καὶ ἐπὶ τούτοις τὴν
 15 γυναικωνῆτιν αὐτῇ ἀποφράγνυσι καὶ φρουρὰν περι-
 στησι, καὶ οὐδενὶ προσιέναι ταύτῃ παρακεχώρητο, εἰ
 μὴ τὸν προσιόντα ὁ φρούραρχος κατεξήλασεν ὄθεν
 ἦκοι καὶ τίνος δεόμενος παραγένοιτο. ἐδεδίει γὰρ
 οἰκοθὲν ἔχων τοῦ δέους τὰς ἀφορμὰς. εἰς ταῦτα δ'
 20 ἐνάγεσθαι πλέον ὁ Μιχαὴλ λέγεται παρὰ τοῦ συγ- C
 γόνου αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐκτομίου. ἦν γὰρ καὶ
 δεινὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ δραστήριος καὶ τὸ ἦθος
 ὑποκαθήμενος καὶ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ποικι-
 λόμενος, περισπερχής τε καὶ πρὸς φροντίδων ὄγκον
 25 ἀκάματος, καὶ οὐδὲ γαστριζόμενος οὐδὲ περὶ τὸν
 ἄκρατον λιχνευόμενος οὐδὲ ἡττώμενος οἴνου τῆς
 περὶ τὰς δημοσίας διοικήσεις καθυφίει σπουδῆς. τὰ
 μὲν οὖν περὶ τὴν βασιλίσσαν φρονόμετο οὕτως, ὁ
 δὲ Μιχαὴλ τῆς τῶν κοινῶν πραγμάτων οἰκονομίας
 30 ἀντείχετο. εἶτα τῷ μὲν ἐκραταιοῦτο ἡ νόσος, ἣν οἱ
 μὲν ἐκάλουν δαιμόνιον μήνιμα διὰ τὴν ἐπιτολίαν
 ἐνσηψαν αὐτῷ καὶ συμπνίγον τὸν ἄνθρωπον, ὥς W III

D πάλαι δὴ τὸν Σκούλ, οἱ δὲ μανίαν τε καὶ παραφο-
 ράν· ὁ δ' ἔκτομίας Ἰωάννης τὴν ὅλην ἀνεδέξατο
 τῆς βασιλείας κυβέρνησιν, μοναχικὸν μὲν πάλαι
 σχῆμα ἐπενδυθεὶς, τοῦτο δὲ τηρῶν ἄχρι μόνου τοῦ
 σχήματος. Κωνσταντῖνος δὲ πατρίκιος ὁ Δαλασ- 5
 σηνός, οἰκοι διατρίβων καὶ περὶ τοῦ νέου βασιλέως
 πυθόμενος, δυσανασχετῶν ἦν ὅτι εἰς ἄνδρα τοιοῦ-
 τον ἡ βασιλεία περιέστη Ῥωμαίων. τοῦτο θορύβου
 τοὺς περὶ τὸν βασιλέα ἐμέστωσε, πτοηθέντας μή-
 ποτε ὁ Δαλασσηνός τυραννίδι ἐπίθῃται. καὶ στέλ- 10
 λει ὁ Ἰωάννης τὸν ὄρκους αὐτὸν βεβαιώσοντα ὥς
 οὐθένος ἀνιανοῦ πειραθήσεται καὶ πείδοντα τὸν ἄν-
 ρη 236δρα τῷ βασιλεῖ προσελθεῖν. καὶ ὁ μὲν προσῆλθε,
 καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀσπασίως προσήκατο καὶ ἐδε-
 ξιώσατο δωρεαῖς καὶ μέλζονι ἀξία τετίμηκε καὶ ἐν τῇ 15
 πόλει διάγειν ἐκέλευσε. Νικήτας δὲ ὁ τοῦ βασιλέως
 ὁμαίων, δούξ τῆς ἐπὶ τῇ Λάφνῃ Ἀντιοχείας προ-
 χειρισθεὶς, εἰρχθῇ παρὰ τῶν Ἀντιοχέων τῆς εἰς τὴν
 πόλιν εἰσόδου. πράκτορα γάρ τινα τῶν δημοσίων
 τελῶν, ὥς αὐτοῖς φορτικῶς προσενηνεγμένον, ἀνε- 20
 λόντες οἱ τῆς Ἀντιοχείας πολῖται, καὶ δεδοικότες μὴ
 δίκας τῷ δουκὶ τοῦ τολμήματος τίσσωσιν, ἐπεξύγωσαν
 αὐτῷ τὰς πύλας τῆς πόλεως. ὁ δὲ ὄρκους αὐτοῖς
 παρασχόμενος πίστεις ὥς οὐδὲν διὰ τὸν φόνον ὑπο-
 σταῖεν κακόν, παραχωρεῖται τὴν εἰσοδον· εἶτα τοὺς 25
 B ὄρκους οὐδὲν λογισάμενος πολλοὺς μὲν ἀποκτίννυ-
 σιν, ἐνίοους δὲ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐπισήμων δεσμίους
 ἔστειλε πρὸς τὴν μεγαλόπολιν, γράψας τῷ ἀδελφῷ
 Ἰωάννῃ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δαλασσηνὸν εὖνοϊαν
 ἀπεῖρξαι αὐτῷ τὴν εἰσοδον τοὺς Ἀντιοχεῖς. ἐντεῦ- 30
 θεν ὁ Δαλασσηνός εἰς τὴν νῆσον τὴν Πλάτην περι-
 ορίζεται, καὶ ὁ ἐπὶ θυρατρὶ κηδεστῆς αὐτοῦ Κων-

σταντίνος ὁ δούκας, τὴν ἀδικίαν ἐπιβοώμενος καὶ
 τὴν ἐπιτοχίαν οὐ σιωπῶν, πύργῳ τινὶ κατακλείε-
 ται. εἴτα μετὰγεται ὁ Δαλασσηνὸς ἐκ τῆς Πλάτης
 καὶ πύργῳ καθείργνυται. ἑάλω δὲ τότε τοῖς μὲν ἐκ
 5 τῆς Ἀγαρ τὰ Μύρα καὶ τοῖς Πατζινάκας λεία γέ-
 γονε τὰ Μυσῶν. τοῦ δὲ δουκὸς Ἀντιοχείας Νικῆτα
 καταστρέψαντος τὴν ζωὴν, ὁ Κωνσταντῖνος, ἀδελφὸς C
 αὖν καὶ οὗτος τοῦ βασιλέως, ἐπὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ τὸν
 τελευτήσαντα διεδέξατο, καὶ ὁ ἕτερος αὐτοῦ ἀδελ-
 10 φὸς πρωτοβεστιάριος προκεχειρίστο. ἐξ Ἀφρικῆς
 μέντοι καὶ Σικελίας στόλος ἀποπλέων Ἀγαρηῶν
 ἐκάκου τὰς τε νήσους καὶ τὰ παράλια· ἀλλὰ τούτοις
 στόλος ἐπιπλέων Ῥωμαϊκὸς πολλὰ μὲν τῶν σκαφῶν
 κατέδυσεν αὐτανδρα, πολλοὺς δ' ἐξώγησε, καὶ τοὺς
 15 μὲν πρὸς τὸν βασιλέα ἐκπέπομφεν, οἱ δὲ ἀνεσκολο-
 πίσθησαν κατὰ τὴν παράλιον. Παγκράτιος δὲ ὁ
 ἄρχων Ἀβασγίας, ᾧ τὴν οἰκίαν ἀνεψιᾶν ὁ βασιλεὺς
 ἡρώσαστο Ῥωμανός, τὰς τε πρὸς Ῥωμαίους σπονδὰς
 ἔλυσε καὶ αὖν παρεχώρησε πρὶν Ῥωμαίοις φρουρῶν
 20 καὶ πόλεων ἐπελάβετο πάλιν, ὥς τάχα δίκας Ῥωμαί- D
 οὺς πραττόμενος ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ θείου τῆς
 αὐτοῦ ὁμευνέτιδος. πολλάκις δ' οἱ Πατζινάκαι τὸν
 Ἰστρον διαβαίνοντες τὰ Ῥωμαίων κακῶς διετίθεντο,
 τοὺς ἀλισκομένους ἡβηδὸν ἀναιροῦντες. καὶ Ἀρα-
 25 βες τὴν Ἐδεσσαν ἐπολιόρησαν, καὶ ἤλω αὖν ἡ πόλις,
 εἰ μὴ ὁ δουξ Ἀντιοχείας ὁ Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ αὐ-
 τοκράτορος ἀδελφὸς αὐτῇ ἐπεκούρησεν, ὃν ὁ βασι-
 λεὺς τῆς σπουδῆς ἀμειβόμενος τῶν ἐφ' ὧν ταγμάτων
 δομέστικον προσέβαλετο.
 30 Τοῦ δὲ τῆς Αἰγύπτου κρατοῦντος Ἀμερ θανόν- 15
 τος ἡ ἐκείνου γυνή, χριστιανὴ οὖσα, σπεύσασθαι
 σὺν τῷ υἱῷ μετὰ Ῥωμαίων ἐζήτησε· καὶ ὁ βασιλεὺς P122

ἐκύρωσε μετ' αὐτῆς τριακοντούτεις σπονδάς. ἀδελφοὶ δὲ δύο Σαρακηνοὶ τῆς Σικελίας κρατοῦντες πρὸς ἀλλήλους ἔσχον διαφοράς, ὧν θάτερος τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων προσπέφευγε, συμμαχίαν αἰτῶν.

W III 189 στέλλεται τοίνυν ὁ πατρίκιος Γεώργιος ὁ Μανιάκης 5 ἐπικουρήσων αὐτῷ, Λογγιβαρδίας προχειρισθεῖς στρατηγός. μήπω δὲ τὴν Σικελίαν καταλαβόντος τοῦ Μανιάκη οἱ ταύτης ἄρχοντες σύγγονοι πρὸς ἀλλήλους ἐσπείσαντο καὶ καταλαβόντα τὸν Μανιάκην ἀπελάσαι τῆς νήσου διεμελέτων, καὶ συμμαχίαν 10 ἐξ Ἀφρικῆς μετεπέμψαντο. συρραγέντος δὲ πολέμου τὸ Ῥωμαϊκὸν ἐκράτησε στράτευμα, καὶ φόνου πολλοῦ τῶν Καρχηδονίων γερονότος πόλεις μὲν B πρότερον ἐξεπόρθησαν δέκα ἐπὶ τρισίν, εἴτα κατὰ μικρὸν προβαίνων ὁ Μανιάκης καὶ πᾶσαν τὴν Σικελίαν τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ προσήγαγε. μικροῦ δ' ἂν ἑάλω ἢ Ἐδεσσα, δόλῳ ταύτην τῶν Ἀράβων μελετησάντων χειρώσασθαι. δώδεκα γὰρ αὐτῶν ἄρχοντες ἐπαρόμενοι καμήλους πεντακοσίας, ὧν ἑκάστη 15 κιβώτια δύο ἐπήχθιστο, ἦκον εἰς Ἐδεσσαν· ἕκαστον 20 δὲ τῶν κιβωτίων ὀπλίτην εἶχεν ἐντός· ἔλεγον δὲ ἀπιέναι πρὸς βασιλέα δῶρα κομίζοντες, καὶ ἐβούλοντο, εἰ παραχωρηθεῖεν ἔνδον εἰσαγαγεῖν τὰ κιβώτια, νυκτὸς τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀπλίτας ἔξαγαγεῖν καὶ τὴν πόλιν ἐλεῖν. εἰσελθόντας οὖν πρὸς τὸν τῆς 25 πόλεως στρατηγὸν τοὺς ἄρχοντας φιλοτίμως ἐκείνος C ἐδέξατο. οἱ δ' ἐκείνοις ὑπηρετοῦντες μετὰ τῶν καμήλων ἔτι τῆς πόλεως ἦσαν ἔξω. προσαίτης δέ τις Ἀρμένιος, εἰδὼς καὶ τὴν Ἀράβων διάλεκτον, προσῆλθε τοῖς ἐκτὸς αὐλιζομένοις Ἀραψι μεταιτήσων. 30 ἦκουσεν οὖν ἐκ κιβωτίου τινὸς ὅποι εἰσὶν ἑρωτῶντος, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἑλθὼν ἀπήγγειλε τὸ δρᾶμα

τῷ στρατηγῷ. ὁ δὲ τοὺς μὲν ἄρχοντας τῶν Ἀρά-
 βων εὐωχουμένους ἐν τῇ πόλει κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ
 μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐξελθὼν καὶ τὰ κιβώτια διαρ-
 ρήξας τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀπλίτας ἀπέκτεινεν ἅπαντας,
 5 καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐθις ὑπονοστήσας τοὺς μὲν λοι-
 ποὺς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν μαχαίρας ἔθετο ἔργον,
 ἐνὸς δὲ τὰς χεῖρας ἀποτεμὼν τὰ ὧτά τε καὶ τὴν
 ῥίνα ἀφῆκεν, ἵνα τοῖς οἴκοι τὴν συμφορὰν καταγ- D
 γείλειεν. ὁ δὲ Καρχηδόνιος τὸν ὄλεθρον τῶν ὑπ'
 10 αὐτοῦ πεμφθέντων εἰς Σικελίαν μαθὼν, καὶ αὐτὸς
 εἰς τὴν νῆσον ἐστράτευσε μετὰ δυνάμεως πλείονος.
 καὶ ὁ Μανιάκης ἀντιστρατοπεδεύεται τοῖς Ἀγαρη-
 νοῖς, καὶ τῷ τοῦ στόλου κατάρχοντι τῷ πατρικίῳ
 Στεφάνῳ τῷ τοῦ βασιλέως γαμβρῷ, συνέσταλτο γὰρ
 15 καὶ οὗτος αὐτῷ μετὰ τοῦ στόλου, ἀσφαλῶς τηρεῖν ἐνε-
 τεύλατο τὴν παράλιον, ἵνα μὴ ἡττηθεῖς ὁ Καρχηδόνιος
 ἀποδρᾶναι δυνήσεται. μάχης τολύνην συστάσης, πλη-
 θος μὲν τῶν Ἀφρων ἀνῆρητο σχεδὸν τι κρεῖττον καὶ
 20 ἀριθμοῦ, ὁ δ' αὐτῶν ἀρχηγός, διαδράς ἐκ τῆς μά-
 χης καὶ κελητίῳ ἐμβεβηκὼς λαθὼν τε τοὺς ἐν τῷ
 στόλῳ, οἴκαδε διασέσωστο. τοῦτο τῷ Μανιάκῃ ἐν συμ-
 φορᾷ ἦγγο μέρει, καὶ τῷ τοῦ στόλου ἄρχοντι ἔλοι-
 δορεῖτο. τοῦ δὲ τῇ συγγενείᾳ τῇ βασιλικῇ πεποι- ΠΗ238
 θότος καὶ δυσχεράναντος πρὸς τὰς ὕβρεις, θυμῷ
 25 ληφθεὶς ὁ Μανιάκης καὶ πληγὰς ἐντείνει αὐτῷ. ὁ
 δὲ αὐτίκα γράφει τῷ ἀδελφῷ Ἰωάννῃ τῷ ἐκτομῖα,
 ὀρφανοτρόφῳ ὀνομασθέντι, ἀποστασίᾳ ἐπιχειρεῖν
 τὸν Μανιάκην. ἐντεῦθεν ὁ μὲν Μανιάκης δέσμιος
 30 ἐκείθεν ἀχθεὶς φυλακῇ παρεδόθη, ἡ πᾶσα δὲ ἀρχὴ
 ὑπὸ τὸν Στέφανον γέγρονε. καὶ ἡ νῆσος οὐκ εἰς μακρὰν
 περιελήλυθε τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἀπειρία καὶ ῥαθυμία
 τοῦ ἄρχοντος καὶ πρὸ τούτων αἰσχροκερδεῖα, μόνης

τῆς Μεσσήνης, πόλις δὲ αὕτη τῶν Σικελικῶν, περι-
 λειφθείσης Ῥωμαίοις, καὶ ταύτης τοῦ ἐν αὐτῇ ἄρ-
 χοντος στρατηγία· οὗτος δ' ἦν ὁ Κεκαυμένος Κατα-
 B καλῶν· οὐ γὰρ τὴν πόλιν μόνον περιεφύλαξεν, ἀλλὰ
 καὶ χιλιάδας ἀνείλε τῶν ἐναντίων. ὁ δὲ τοῦ βασι- 5
 λέως ἀδελφὸς ὁ ἐκτομίας Ἰωάννης, δορυφύλατον τρέ-
 φων ἔρωτα τοῦ προστῆναι τῆς ἐκκλησίας, ἐνίους τῶν
 ἀρχιερέων προσηταιρίσατο· καὶ οἱ αὐτῷ ἐπηγγέλ-
 λοντο καθαιρῆσαι τὸν πατριάρχην Ἀλέξιον, ὡς οὐ
 WIII 190 ψήφῳ κοινῇ προχειρισθέντα, ἀλλ' ἐξουσία βασιλικῇ. 10
 ὁ δὲ "εἰ οὐ κανονικῶς, ὥς φατε, γέγονα πατριάρχης"
 ἀντέθετο, "καὶ ὅσοι παρ' ἐμοῦ ἐχειροτονήθησαν, κα-
 θαιρεθήτωσαν σὺν ἐμοί." τοῦτο τοὺς λοιποὺς τῶν
 ἀρχιερέων στασιάσαι κατὰ τῶν τοῦ πατριάρχου κα-
 τηγορούντων ἠρέθισε, καὶ ἔμεινεν ἀτέλεστος ἡ τοῦ 15
 C ὀρφανοτρόφου ἐφεσις. πολλαῖς δὲ καὶ ἀσυνήθεσιν
 εἰσπράξεσιν οὗτος ἐξέτρυνχε τὸ ὑπήκοον, ποριμώτα-
 τος ἐν τοιούτοις γενόμενος. τῆς γοῦν ἀδελφῆς αὐ-
 τοῦ Μαρίας, ἥ μήτηρ ἦν τοῦ ὕστερον βασιλεύσαντος
 Μιχαὴλ τοῦ Καλαφάτου, δι' εὐχὴν εἰς Ἐφεσον 20
 ἀπελθούσης, ἀκεῖθεν ἐπανελθούσης καὶ διηγουμέ-
 νης ὅσα πάσχοιεν οἱ πένητες τὰς καινὰς δασμοφο-
 ρίας πραττόμενοι, καὶ ἀξιούσης ἀνεθῆναι τοῖς ὑπη-
 κόοις τὸ τοῦ ἄχθους πολὺ, ὁ ὀρφανοτρόφος ἐπικαγ-
 χάσας "ὥς γυνὴ φρονεῖς" ἀνταπεκρίθη αὐτῇ "μὴ εἰ- 25
 δυῖα ὅσων ἡ πολιτεία δεῖται ἀναλωμάτων." οὗτος
 ἐπιβουλευθῆναι λέγεται παρὰ τῆς βασιλίσσης Ζωῆς.
 φαρμακεῦσαι γὰρ αὐτὸν καθαρσίῳ τοῦ ἱατροῦ μέλ-
 λοντος, ἀναπεῖσαι τὸν φαρμακεύοντα δώροις καὶ
 D ὑποσχέσεσι διὰ τινων τὴν βασιλίσσαν ἀντὶ σωτηρίου 30
 προσενεγκεῖν αὐτῷ δηλητήριον· γνωσθέντος δὲ τοῦ
 ἐπιχειρήματος διαδρᾶναι τὸν κίνδυνον. ἀλλ' οὕτω

μὲν παρὰ τοῦ ὀρφανοτρόφου Ἰωάννου τὰ κοινὰ ᾠκονόμητο· οὐ μείον δ' ἐκείνου οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ μέντοι καὶ μᾶλλον ἐκάκουν ξύμπαντας, ἀδικώτατοι ὄντες καὶ φιλοχρηματώτατοι, οἷς διὰ ταῦτα καὶ ὁ
 5 βασιλεὺς ἀπηχθάνετο, ἀναστεῖλαι δὲ τὴν κακίαν αὐτοῖς οὐ συνέχωρεῖτο παρὰ τοῦ μελζονος ἀδελφοῦ τοῦ ἐκτομίου Ἰωάννου, ποτὲ μὲν παραιτουμένου αὐτοὺς ποτὲ δὲ τὰς αὐτῶν πράξεις περικαλύπτοντος καὶ οὐκ ἔωτος εἰς γνώσιν ἦκειν τῷ αὐτοκράτορι.

- 10 Ἦδη δὲ τῆς νόσου νεανιευομένης τῷ βασιλεῖ ¹⁶ καὶ θαμὰ τῆς τοῦ λογιζομένου παραφορᾶς αὐτῷ ^{PII239} ἐπιούσης, οὔτε προόδοις ἐκέχρητο συνεχῶς οὔτε βασιλεῖς πομπαῖς οὔτ' ἐν βήμασιν ἐχρημάτιζε τῷ βασιλεῖ θρόνῳ ἄνετος ἐφεζόμενος, ἀλλὰ παραπετά-
 15 σματα περὶ αὐτὸν ἀπώρηντο, καὶ τινες ἐπιτηρεῖν τεταγμένοι αὐτὸν περιέσταντο, οἳ ὅπηνίκα τι σημεῖον εἶδον τῆς τοῦ νοῦ παρατροπῆς, πολλὰ δὲ ταύτην αὐτῷ προεμήνυνον, εἰλκον ἐπ' ἐκείνον εὐθύς τὰ παραπετάσματα, καὶ τούτοις τὸν πάσχοντα συγκαλύ-
 20 πτοντες ἐξίεναι τοῖς παρεστῶσιν ἐνεκελεύοντο. τῷ δὲ ἀθρόον τε τὸ πάθος ἐπήει καὶ ἀθρόον ἀφίστατο. οὕτως οὖν ἔχων ὁ Μιχαὴλ κατὰ βραχὺ καὶ τοῦ ὄραν τὴν βασιλίσσαν καὶ τοῦ προσιέναι ἀπέχετο, ἢ αἰ-
 25 ὄντων ὅτι οἷα ἀνθ' οἷων αὐτῇ ἀνταπέδωκεν, ἢ ὅτι θαμὰ καὶ ἐτοιμότατα τοῦ πάθους αὐτῷ ἐπιγινόμενου ἡσχύετο πάσχων οὕτω παρ' ἐκείνης ὁρᾶσθαι, ἢ διὰ τὸ τὴν ἕξιν τοῦ σώματος διεφθάρθαι οἱ καὶ πρὸς μίξιν μὴ πεφυκέναι. ἔνιοι δὲ φασιν ὡς ἀνδράσι πνευματικοῖς ἐξομολογησάμενος τὸ τῆς μοι-
 30 χείας καὶ τοῦ φόνου τοῦ βασιλέως ἁμαρτήματα παρ' ἐκείνων ἄλλας τε ἐδέξατο ἐντολὰς καὶ τοῦ ἀφροδισίων ἀπέχεσθαι· ἐνθεν τοι καὶ διαδόσεις ἐποιεῖτο

χορημάτων πολλῶν καὶ σεμνεῖα ῥηκοδόμει καὶ εἰς Θεσ-
 σαλονίκην ἀπῆλθε, τοῦ καλλινίκου μάρτυρος Δημη-
 τρίου δεόμενος ἵνα τι τοῦ πάθους εὖρη ἀλέξημα·
 C τῷ δὲ καὶ νόσος ὑδερικὴ προσεγένετο. ὥς οὖν οὐ-
 τως ἔχοντα τὸν ἀδελφὸν ἑώρα ὁ Ἰωάννης, δείσας 5
 περὶ τῇ βασιλείᾳ μὴ ἀθρόον θανόντος τοῦ αὐτο-
 κράτορος ἐπὶ τῇ Ζωῇ γένηται ὥς κληρονόμῳ αὐτῆς,
 κἀντεῦθεν αὐτός τε καὶ τὸ γένος ὅλον εἰς ἐξολό-
 θρευσιν γένηται, μέτεισι τὸν αὐτοκράτορα πιθανό-
 τησι, καὶ πείθει τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ τὸν Μιχαὴλ 10
 προχειρίσασθαι Καίσαρα, ἧν' ἔφεδρος εἶη τῇ τῆς βα-
 σιλείας ἀρχῇ. ἐπεὶ δὲ τῆς βασιλείας, ὥς εἰρηται,
 κληρονόμον τὴν Ζωὴν ἥδει, μέτεισι κἀκείνην, καὶ
 μητέρα τὴν εὐγενῆ τοῦ δυσγενεοῦς ἀναπλάττουσιν.
 ἄμφω γὰρ τῶ ἀδελφῷ διαλεχθέντε αὐτῇ περὶ τοῦ- 15
 του εἰσποιητὸν ταύτης τὸν Μιχαὴλ υἱὸν ὀνομάζου-
 W III 191 σιν. ἡ δὲ μήτ' ἀντειπεῖν θαρροῦσα τοῖς ἐκείνων
 D θελήμασι καὶ ἄλλως εὐκολος οὖσα καὶ τὴν γνώμην
 εὐάγωγος, κατένευσε. καὶ συνήθροιστο μὲν εἰς τὸν
 ἐν Βλαχέρναις θεῖον ναὸν ἡ γερουσία ἐκ προκηρύγ- 20
 ματος, καὶ οἱ πληροῦντες τὴν τάξιν δὴ τὴν βασι-
 λειον, ἐν δὲ μέσοις τούτοις ἡ βασιλὶς προαχθεῖσα
 κἀν ταῖς κυκλίσι γενομένη τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖ-
 θεν εἰσποιεῖται τὸν Μιχαὴλ καὶ ὥς υἱὸν ἀγκαλίζει-
 25 ται. ὁ δ' αὐτοκράτωρ αὐτίκα τοῦτον προχειρίζεται
 Καίσαρα καὶ τὸ ἄθροισμα ἐπευφήμησεν. ἔδοξε μὲν
 οὖν ὁ Ἰωάννης ἤδη τὸ πᾶν κατεργάσασθαι καὶ τὸ
 PII 240 κράτος τῷ οἰκίῳ γένει περιποιήσασθαι· τὸ δ' ἦν
 ἀνατροπὴ τοῦ παντός αὐτῷ τε καὶ τοῖς προσήκουσιν
 ἅπασιν· ὅπως δὲ ὁ λόγος δηλώσει κατὰ καιρὸν. 30
 17 Τῶν δὲ Βουλγάρων, ὥς ἤδη ιστόρηται, ὑπὸ Βα-
 σιλείου τοῦ βασιλέως καταπολεμηθέντων καὶ τῆς

αὐτῶν βασιλείας καθαιρεθείσης, μέχρι μὲν τινος
 ἔφερον οἱ βάρβαροι τὸν τῆς δουλείας ζυγόν. εἴτα
 τοῦτον ἀποσείσασθαι διανενόητο καὶ ἐσφάδαζον,
 ἀλλὰ σφίσι τὸ ἄναρχον ἐκώλυε τὸ ἐννόημα. ἀνὴρ
 5 δὲ τις ἄσημος μὲν τὸ γένος, Δολιάνος καλούμενος,
 δόλου δὲ μεστός καὶ δεινότητος, υἱὸν ἑαυτὸν ἐπι-
 φημίσας τοῦ Ἀαρών, ὃς τοῦ Σαμουὴλ τοῦ ἄρχαντος
 τοῦ ἔθνους ἦν ἀδελφός, ἐκ Βυζαντίου, ὡς λέγεται,
 ἀποδράς, καὶ πείσας τὸ ἔθνος παῖς εἶναι τοῦ Ἀαρών,
 10 ἐξ ἡμιγάμου ἐκείνῳ γενόμενος, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἐννόμου Β
 εὐνῆς, εἰς βασιλεία τοῖς βαρβάροις ἡρέθη. ἐντεῦθεν
 εἰς φανεράν ἀποστασίαν ἐξεργάγη τὸ ἔθνος καὶ εἰς
 ληστείας κεκίνητο καὶ τὰ Ῥωμαίων κατέτρεχε. στέλ-
 λεται τοίνυν στρατηγός τις μετὰ δυνάμεως, ἵν' ἀνα-
 15 κόπη τὰς ἐπιδρομὰς τοῖς ληστεύουσιν. ὁ δὲ κακῶς
 τοῖς ὑπ' αὐτὸν προσφερόμενος ἐξηρέθισε τούτους
 καθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀπώλετο ἄν, εἰ μὴ ἀπέδρα νυκτός.
 ἡ γοῦν ὑπ' αὐτὸν στρατιὰ δείσασα πρὸς ἀποστασίαν
 ἐχώρησε, καὶ τινα ἐξ ἑαυτῶν Τειχομηρὸν κεκλημέ-
 20 νον, ἐκ δὲ γένους φύντα Βουλγαρικοῦ, ἀρχηγὸν
 ἑαυτοῖς προχειρίζονται καὶ βασιλεία Βουλγαρίας ἀν- C
 τὸν ὀνομάζουσι. καὶ τὰ τῶν Βουλγάρων διήρητο,
 τῶν μὲν τῷ Δολιάνῳ, τῶν δὲ τῷ Τειχομηρῷ προσ-
 ρυθισκομένων. ἀλλὰ δόλῳ μετήλθεν ὁ Δολιάνος τὸν
 25 ἀντικαθιστάμενον. μετακαλεῖται γὰρ αὐτὸν ἐπὶ κοι-
 νωνίᾳ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς πρὸς Ῥωμαίους μάχης·
 καὶ ὃς πείθεται. ἐπεὶ οὖν ἠνώθησαν ἄμφω οἱ ἀρ-
 χηγοὶ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Βουλγάρων συνήθροιστο,
 ὁ Δολιάνος πρὸς τοὺς συνειλεγμένους ἔφη μὴ ἂν
 30 ποτε σωθῇσεσθαι τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ὑπ' ἀρ-
 χηγῶν δυοῖν κυβερνώμενον, καὶ "εἰ τὴν σωτηρίαν
 ὑμῶν βούλεσθε, τὸν ἕνα ἐξ ἡμῶν ποιήσατε ἐκποδῶν·

εἰ μὲν οὖν ἐμὲ τοῦ γένους εἶναι τοῦ Σαμουήλ οἶ-
 दाτε, ἀποσκευάσασθε τὸν Τειχομηρόν· εἰ δ' οὐ
 D τοῦτο, αὐτῷ μὲν ἑαυτοὺς ὑποτάξατε, ἐμὲ δ' ἐκ μέ-
 σου ποιήσατε.” ἐπὶ τούτοις θροῦς ἤρθη, καὶ οἱ τὴν
 βασιλείαν ξύμπαντες ἐπευφήμησαν, καὶ ὁ Τειχομηρὸς 5
 κατελεύσθη. ὁ δὲ Δολιάνος αὐτοκράτωρ γενόμενος
 εἰλέε τε τὸ Δυρράχιον καὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐχώ-
 ρησε, καὶ τὴν Νικόπολιν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν προσε-
 ποιήσατο, τῶν ἐν αὐτοῖς ἐκόντων προσχωρησάντων
 αὐτῷ, ἐπεὶ μὴ ἔφερον τὴν τοῦ ὀρφανοτρόφου ἀπλη- 10
 στίαν καὶ τὸ ἀκόρεστον. καὶ ὁ μὲν οὕτω λείαν Μυ-
 σῶν τὸ τοῦ λόγον τὰ Ῥωμαίων ἐτίθετο. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς τῆς ἀγγελίας κομισθείσης αὐτῷ ἀντίκα ὥρμα
 καταλαβεῖν τὸν ἀποστατήσαντα, δεινὸν ἡγείσθαι λέ-
 γων, εἰ μὴδὲν αὐτὸς τῇ βασιλείᾳ προσενεγκῶν μοῖ- 15
 ραν ταύτης ἀφαιρεθείσάν τινα παραβλέψεται. ὅτι
 δέ οἱ ἀπέγνωστο τὸ βιώσιμον, ἥδη γὰρ ὁ ὕδερὸς αὐ-
 τοῦ κατεκράτησε καὶ αὐτοῦ τὸ σῶμα ἐξώγκωτο, τό-
 τε συγγενὲς ἀπείργε τὴν ἐκστρατείαν αὐτῷ παρα-
 PII241 κλήσεσι καὶ οἱ προύχοντες τῆς βουλῆς οὐκ ἐπήνουν 20
 τὸ βούλευμα. ἀλλ' ἐκεῖνος, ζήλῳ ὄωννύμενος καὶ
 ἀντεπάγων τῇ ἀσθενείᾳ τὸ πρόθυμον, ἐπὶ τοὺς
 Σκυθὰς χωρεῖ, καὶ ἦν τὸ πρᾶγμα θαύματος ἄξιον.
 νυκτὸς γὰρ τῇ νόσῳ καταπονούμενος, καὶ οὐκ ἂν ἐς
 αὐριον ἀναστήσεισθαι προσδοκώμενος, ὁ δὲ ἡμέρας 25
 W III 192 ἄρτι φανούσης ἔφιππός τε ὥρᾳτο καὶ προΐει τῆς
 στρατιᾶς. ὥς δ' ἐν τοῖς τῶν Σκυθῶν τούτοις ὀρί-
 οῖς ἐγένετο, ἡτοιμάζετο πρὸς ἀντιπαράταξιν. οὐπω
 δ' ἀλλήλοις τὰ τάγματα συνερωάγεσαν καὶ τι συμ-
 βὰν ἀπόνως τάχα τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην προσένειμεν. 30
 B ὁ γάρ τοι τοῦ Ἀαρὼν ἐκείνου υἱός, ὁ πατρίκιος
 Ἀλουσιάνος, παρὰ Ῥωμαίοις ὢν ἔτι, προσκεκρον-

κὼς τῷ κρατοῦντι, ἐπ' οἴκου μένειν καταδεδικαστο
 καὶ μήτε προσιέναι πρὸς τὰ ἀνάκτορα μήθ' ὅλως
 εἰσιέναι πρὸς τὸ Βυζάντιον, εἰ μὴ ἐπιτραπείη τὴν
 εἴσοδον. ἡθὺμει γοῦν διὰ ταῦτα· ἐπεὶ δ' ἐγνώκει τὴν
 5 τοῦ ἔθνους ἀποστασίαν καὶ τὴν τοῦ Δολιάνου αἵρε-
 σιν εἰς τὸ ἄρχειν αὐτοῦ, ἀποδιδράσκει μὲν τῆς οἰ-
 κίας αὐτοῦ καὶ μεταμφιέννυται, Ἀρμενίου τε στο-
 λὴν περιθέμενος ἑαυτῷ καὶ θεράπων εἶναι τοῦ
 Θεοδώροκάνου πλαττόμενος καὶ ἀπιέναι πρὸς τὸ C
 10 στρατόπεδον, ἔλαθε πάντας, καὶ πρὸς Βουλγαρίαν
 κατήντησεν. ἀλλ' οὐκ ἀντίκα δῆλον ἔθετο ἑαυτόν,
 προσομιλῶν δέ τισι τοῦ Ἀαρὼν ἀνεμίμνησκε καὶ
 "ἄρα" ἔλεγεν "εἰ τις τῶν ἐκείνου παίδων παρῆν,
 ἔδοξεν ἂν ὑμῖν εἰς τὴν ἔθνους ἀρχὴν προτιμότερος
 15 τοῦ νόθου ὁ γνήσιος;" ὥς δὲ πάντες πεποιήντο δι'
 εὐχῆς τὸ ὑπὸ γνησίον παιδὸς ἄρχεσθαι τοῦ Ἀαρὼν
 καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰς ἀναμφίβολον περιστῆ-
 ναι ἄνδρα καὶ τῷ πάλαι βασιλείῳ γένει προσήκοντα
 καθαρῶς, πιστεύει τινὶ τὸ ἀπόρρητον τῶν μᾶλλον
 20 εἰδότεων τὸ γένος τοῦ Ἀαρὼν. ὁ δὲ περιεργότερον D
 αὐτῷ ἀνιχνεύσας τὸ εἶδος τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶτα καὶ τι
 σημεῖον εἰδὼς προσὸν αὐτῷ ἀναμφίβολον, καὶ τοῦτο
 ἰδεῖν ἀπαιτεῖ. τὸ δ' ἦν περὶ τὸν δεξιὸν ἀγκῶνα
 χρῶμά τι μέλαν καὶ θορὶξ δασεῖα περὶ αὐτό. ἰδὼν
 25 οὖν καὶ τοῦτο, καὶ οὐκ ἐτι ἔχων ἐνδοιαστῶς, κατα-
 βάλλει μὲν ἑαυτὸν ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοὺς
 πόδας αὐτοῦ περιπτύσσεται. διδάσκει δὲ καὶ τοὺς
 ἄλλους τὸν ἐκ τοῦ βασιλείου γένους αὐτοῖς ἀφικό-
 μενον. καὶ πολλοὶ τοῦ ἀμφιβόλου ἀπορραγέντες τῷ
 30 γνησίῳ προσέθεντο, καὶ μεμέριστο ἡ ἀρχή· ὥς δ' οὐ
 πάντως τῆς βασιλείας αὐτῆς στησομένης, εἰ πρὸς
 ἀλλήλους οἱ ἀρχηγοὶ διαφέρουντο, κοινοπραγοῦσι καὶ

σπένδονται, ἀλλήλους δὲ καὶ ὑπώπτειον καὶ ἐν-
 ΠΗ242δρεον. ἀλλ' ὁξύτερος εὐρέθη ὁ Ἀλουσιάνος πρὸς
 τὴν ἐπιβουλήν καὶ τὴν τοῦ Δολιάνου προσέφθασε
 δολιότητα. καὶ πότον ἐτοιμασάμενος, καὶ συμπότην
 παραλαβὼν τὸν συνάρχοντα, ἐπιτίθεται οἱ συμπο- 5
 σιάζοντι καὶ ἐξορύττει τῷ ἀθλίῳ τὰ ὄμματα, καὶ εἰς
 μίαν ἐντεῦθεν ἀρχὴν τὸ Σκυθικὸν περιίσταται. εἶτα
 δι' ἀπορρήτων μηνύει τῷ βασιλεῖ βούλεσθαι προσ-
 χωρῆσαι αὐτῷ, εἰ εὖμενοῦς αὐτοῦ τεύξεται καὶ
 ἀναλόγων οὐκ ἀμοιρήσει τῶν ἀμοιβῶν. ὁ δὲ τὴν 10
 ἔντευξιν τε προσήκατο καὶ ἀξίως ἀμείψασθαι αὐτὸν
 ἐπηγγέλματο. καὶ ὃς αὐτίκα προσεληλύθει καὶ τετί-
 μητο μάγιστρος. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπεισι τῷ ἔθνει εὐ-
 θύς, τὸ δὲ ἀναρχον ὄν καὶ διεσπαρμένον οὐ δυσέ-
 γως καταπολεμηθὲν αὐτίς τῇ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ 15
 Β ὑπέκνυψε, καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανέ-
 ξευξε καὶ κατήγαγε θρόμβον, αἰχμαλώτους τε πολ-
 λούς διαγαγὼν ἐν αὐτῷ καὶ τὸν Δολιάνον αὐτὸν
 πεπηρωμένον τὰ ὄμματα. εἶχε δ' ὁ αὐτοκράτωρ
 κακῶς καὶ ἤδη τῇ λύσει προσήγγισε τῆς συνθέσεως. 20
 καταφρονεῖ γοῦν τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τῶν βασιλείων
 μεταχωρεῖ καὶ ἄπεισιν εἰς ὅπερ αὐτὸς πρὸ τῶν τει-
 χῶν τῆς πόλεως ἰδρύσατο ἀσκητήριον, ὃ ἐπὶ τῇ κλή-
 σει τῶν θαυματουργῶν Ἀναργύρων ὠνόμασεν. ἔνθα
 δὴ γεροντῶς ἐκδιδύσκεται μὲν τὴν ἀλουργίδα καὶ 25
 τὰλλα πάντα τῆς βασιλείας γνωρίσματα, κείρεται δὲ
 W III193 τὴν τρίχα καὶ τελεῖται τὴν ἱερὰν τελετὴν, ἐνδύεται
 δὲ τὸ ῥάκος τῆς ἐν Χριστῷ ταπεινώσεως καὶ περιζών-
 νεται τὸ θεῖον δέρας τὸ τῆς ἐκουσίου νεκρώσεως
 C σύμβολον ὃ ἤδη καὶ ἔκων νεκρούμενος. ὥς οὖν ἡγ-
 γέλθη τῇ βασιλίσσῃ τὸ γεγονός, πεξὴ τῶν βασιλείων
 ὑπέξεισι, καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἀφίκετο. ὁ δὲ ταύτῃ τὰς

θύρας ἐπιζυγοὶ καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπείργουσιν εἰς-
 οδον, οὐκ οἶδα εἴτ' αἰδούμενος ἀνθ' ὧν πρὸς αὐ-
 τὴν ἐνεδείξατο εἰδ' ὅλος τῆς μετανοίας γενόμενος
 καὶ μὴ θέλων εἰς μνήμην ἐλθεῖν τῆς πρὸς ἐκείνην
 5 παλαιᾶς διαθέσεως. ἡ μὲν οὖν μὴ ἐντυχοῦσα τῷ
 Μιχαὴλ ὑπενόστησεν. ὁ δὲ βραχύ τι τῇ μεταθέσει
 τῆς βιοτῆς ἐπιβιώσας πρὸς τὰς αἰδύλους μονὰς μετέ-
 θετο τὴν ζωὴν, μέχρῃς ἐσχάτης ἀναπνοῆς τὸ πρὸς
 τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν αὐτῷ τολμηθὲν ἀπολοφυρ-
 10 μενος, βασιλεὺς γεγονὼς ἐπιεικῆς καὶ χρηστός, ὅσον
 τὸ εἰς αὐτόν, τὸ συγγενὲς δέ οἱ ὥσπερ τις κηλὶς D
 προσεπεφύκει αὐτῷ ῥυπαίνουσά πως τὴν ἐκείνου
 χρηστότητα. ἰστόρηται δὲ τοῖς μὲν ἐπ' ἔτος ἑβδομον
 τὸ σκῆπτρον κατασχεῖν τὸ Ῥωμαϊκόν, τοῖς δὲ καὶ τι
 15 τούτου ἐπέκεινα.

Ἦκε δ' ἡ τῆς βασιλείας ἀρχὴ πρὸς τὸν Καίσαρα, 18
 πάντα τοῦ μητραδέλφου αὐτοῦ τοῦ Ἰωάννου ἀνύοντος.
 ὁ μὲν γὰρ βασιλεὺς Μιχαὴλ Καίσαρα τοῦτον ἐτίμησεν,
 ὡς προγέγραπται, εἴτα ὥσπερ μεταμελόμενος, οὐ χρη-
 20 στήν πρὸς ἐκείνον ἐτήρει διάθεσιν. ὅθεν καὶ ἔξω
 πον τῆς πόλεως ὤριστο αὐτῷ ἡ καταγωγὴ, καὶ οὐδ'
 ἐφείτο τούτῳ, εἰ μὴ κελευσθεῖν, πρὸς τὸν βασιλέα
 φοιτᾶν. ἐπεὶ δὲ τῶν βασιλείων ὑπεξῆλθεν ὁ αὐτο-
 κράτωρ, ὡς εἴρηται, οἱ ἐκείνου ἀντάδελφοι, βασι-
 25 λειον πλάττονται γράμματα, ἐπιτρέπον ἐκείνῳ τὴν PII243
 πρὸς τὰ ἀνάκτορα ἀροδον. καὶ ὁ μὲν εἰσελήλυθεν·
 ὁ δὲ πρῶτος τῶν ἀδελφῶν ὁ ὀρφανοτρόφος μὴ δεῖν
 συνεβούλευσεν ἐπιχειρῆσαι πράξει τινὶ γνώμῃ τῆς
 βασιλίδος χωρὶς. προσίασι τοίνυν αὐτῇ καὶ τοῖς
 30 ἐκείνης ποσὶ τὸν Καίσαρα καταβάλλουσι καὶ προῖσ-
 χονται τὴν εἰσποίησιν καὶ πίστεις διδόασι καὶ φρι-
 κώδεις ὅρκους ὁμνύουσιν ἢ μὴν τοῦ ὀνόματος μόνου

τῆς βασιλείας μετέχειν τὸν Μιχαήλ, ἐκείνης δ' εἶναι
 τὴν ἐξουσίαν, καὶ ὡς ἀργυρωνήτῳ, εἰ βούλεται, κε-
 χρήσθαι αὐτῷ. τοῦτοις ἐκείνην καὶ ἄλλως εὐάγω-
 γον οὖσαν καταγοητεύσαντες καὶ καταθέλξαντες τοῖς
 B μελίγμασι συλῶσι καὶ τοῦ ἑαυτῶν ποιοῦσι θελήμα- 5
 τος. καὶ ἐγχειρίζεται τὸ σκήπτρον τῷ Μιχαήλ καὶ
 ἀναδίδεται τῇ βασιλικῇ στεφάνῃ ὁ ταύτης ἀνάξιος,
 οὐ μᾶλλον ἐκ γένους, καίτοι τούτου τυχὼν δυσγε-
 νεστάτου καὶ ἀφανοῦς, τῶν γὰρ τὰς νῆας καταπι-
 τούντων ἦν αὐτῷ ὁ πατήρ, ὅσον ἐκ τρόπων κακός- 10
 τητος. ἦν γὰρ ὕπουλος τὴν γνώμην, ἀγνώμων δὲ
 τὴν ψυχὴν καὶ ἀχάριστος καὶ μήτε συγγενείας θε-
 σμούς μήτε φιλίας αἰδούμενος. ἦν δὲ οἱ καὶ ἡ
 γλῶττα πρὸς τὰ βουλευόμενα τῆς ψυχῆς ἀσύμφωνος
 καὶ ἀσύμβατος, ἄλλα μὲν ἐνὶ φρεσὶ κεύθοντι, ἄλλα 15
 δὲ λέγοντι, καὶ ἐπὶ τούτοις, εἶπερ τις ἄλλος, βάσκα-
 C νος ὁ ἀνὴρ, δουλοπρεπὴς τε παρὰ τὰς τῶν καιρῶν
 δυσκολίας καὶ ἀνελεύθερος, δύσοργός τε καὶ εὐμε-
 τάβολος, οὐκ ἐξ ὀργῆς ῥᾶον μεταβαλλόμενος εἰς
 πρᾶότητα, ἀλλ' ἐκ χρηστοτέρας διαθέσεως εἰς μῖσος 20
 ἐκ τοῦ τυχόντος μεταφερόμενος. ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος
 ὢν ἐπὶ τὸν ἄξονα τῆς βασιλείας ἀνάγεται, τῷ δὲ
 ὀρφανοτρόφῳ καὶ θεῷ αὐτοῦ καὶ τῷ συγγενικῷ
 ξύμπαντι ὁ κολοφὼν ἐντεῦθεν ἐπῆκτο τῶν συμφο-
 ρῶν. οὐ γὰρ ἐπὶ μακρὸν ἐτήρησε τὴν σκηνὴν τε καὶ 25
 τὴν προσποίησιν, ἀλλ' ἐπὶ τινὰς βραχίστας ἡμέρας
 WHI 197 δεσπότην τὸν θεῖον ὀνομάζων καὶ συνθωκοῦν αὐτῷ
 ἀξίων καὶ πάντα ἐπ' ἐκείνῳ τιθέμενος εἶτα ὑψήρει
 D τι τῆς τιμῆς, εἶτα οὐκ ἦν αὐτῷ πειδήνιος ἐν τοῖς
 πλείοσι, καὶ ἄλλοτε ἄλλο τι πρὸς τὸν θεῖον ὑποκνί- 30
 ζον αὐτὸν ἐνεδέκνυτο. τῷ δὲ μετέμελε τῆς εἰς τὸν
 ἀνεψιὸν τοῦτον σπουδῆς, οὐκ εἶχε δ' ὅτι καὶ δρα-

σειεν ἐξ ἐτοίμου, ἀλλ' ἐβυσσοδόμευε τὸ ἐγχείρημα,
 τῶς δὲ οὐ συνεχῶς προσήει τῷ βασιλεῖ. διαφορᾶς
 δὲ πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ γενομέ-
 νης, ᾧ μόνῳ ἐξ ἀπάσης τῆς συγγενείας ὁ Μιχαήλ
 5 προσέειπε καὶ ἐτίμησε νωβελίσσιμον, καὶ τραχυ-
 θέντος ἐκείνου κατὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ βασιλέως
 ἐνώπιον, ὁ Ἰωάννης τοῖς λόγοις δηχθεὶς καὶ μᾶλλον
 ὅτι μὴ πρὸς τοῦ βασιλέως διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν λοι-
 δορίας ἐπιτετίμητο, ἀπεδυσπέτησέ τε καὶ πόρρω ποι-
 10 τοῦ ἄστεος γέγονε. τοῦτο δὲ γνωσθὲν πολὺ τι τῆς SPH244
 γερουσίας μέρος συνεσπάσατο, ὥστε αὐτῷ προσ-
 φοιτᾶν, οὐκ εὐνοίᾳ, ἀλλ' ἵν' ἐφ' ἑαυτοὺς τὴν αὐ-
 τοῦ εὐμένειαν ἐφελκύσωνται. ἀλλὰ διὰ γραμμάτων,
 αὐτῷ τὴν ὑπεροψίαν ὁ βασιλεὺς προσωνείδισε, τὴν
 15 πρὸς ἐκείνον συνέλευσιν εὐλαβηθεὶς τῶν πολλῶν
 καὶ κακοήθως ἡξίου ἀφίξεσθαι. καὶ ὁ μὲν ἦεν· ὁ δὲ
 μὴ ἀναμείνας τοῦ θείου τὴν ἄφιξιν πεπόρευτο πρὸς
 τὸ θέατρον· ἦν γὰρ ἡμέρα ἱπποῖς ἀμιλλητήριος. ὥς
 δ' ἐλθὼν ὁ θεῖος οὐχ εὖρε τὸν βασιλεύοντα, ἔτι τῷ
 20 θυμῷ ὑπερξέσας, ὥς περιυβρισμένος, ἐπάνεισι. καὶ
 ὁ βασιλεὺς αὐτῷ τὴν δυσμένειαν εἰς προὔπτον ἐκρή-
 γνυσι, καὶ στέλλει νῆα κελεύων αὐτῷ δι' αὐτῆς ἡξειν, B
 δώσουσι λόγους τῆς εἰς ἐκείνον ὑπεροψίας. καὶ ὁ
 μὲν ἔπλει πρὸς τὰ βασίλεια. ὁ δὲ βασιλεὺς ἄνωθεν
 25 διὰ τινος συνθήματος, ὃ τοῖς ἄγουσι τὸν Ἰωάννην
 προέγνωστο, ἐπέχει τῇ νηὶ τὴν εἰς τὰ βασίλεια πά-
 ροδον, αὐτίκα δὲ τριήρης ἐπελθοῦσα λαμβάνει τοῦ-
 τον καὶ ὑπερόριον τίθησι. τοιούτοις ἡμείψατο τὸν
 εὐεργέτην ὁ δι' ἐκείνου Καῖσαρ, εἴτα καὶ βασιλεὺς
 30 γεγωνός. ἐπεὶ δ' ἐκείνον ἐκ μέσου πεποίηκε, μέτεισι
 τὸ συγγενὲς καὶ ἄνδρας οὐχὶ τῇ τῆς φύσεως μόνῃ
 δηλωτικῇ σημασίᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ σημαινούσῃ τοὺς

γήμαντας καὶ τοὺς εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἐλάσαντας
ὑπηνήτας ἤδη καὶ παίδων γεγονότας πατέρας τῶν
παιδογόνων μορίων ἀποστρεφῆ καὶ ἐκτομίας ἐργά-
ζεται.

- 19 Ὡς δὲ κατὰ τοῦ ὁμογενοῦς αἵματος τοιοῦτον 5
C ἤρατο τρόπαιον, ἵνα ἔτι περιλελειφθαι αὐτῷ ἐνόμι-
ζεν Ἡράκλειον ἄεθλον τὸ καὶ τὴν βασιλίδαν ἀπο-
σκευάσασθαι, καὶ πρὸς τοῦτον λοιπὸν ἀποδύεται,
ἐνάγοντα πρὸς τοῦργον καὶ τὸν θεῖον ἔχων Κων-
σταντῖνον καὶ παραθήγοντα. λογοποιεῖ τοῖνυν ὁ 10
δυσγενέστατος παῖς κατὰ τῆς εὐγενεστάτης μητρὸς
καὶ συμπλάττει κατ' αὐτῆς αἰτιάματα, φαρμακόν τε
καλεῖ καὶ ἐπιβουλεύειν αὐτοῦ τῇ ζωῇ τῆς ἀθρόου
κατηγορεῖ. καὶ τί δεῖ κύκλους ἐλίττειν; ἔξωθεὶ τῶν
βασιλείων αὐτὴν καὶ περιορίζει τῇ νήσῳ τῇ λεγο- 15
μένη τοῦ Πρίγκιπος, καὶ τέλος ἀποκείρει τὴν εὐερ-
γέτιν καὶ μεταμφιέννυσιν καὶ ἀντὶ τῆς ἐκ πενταγο-
νίας προσηκούσης αὐτῇ πορφύρας ἐνδιδύσκει τρι-
D βώνιον. καὶ ὁ μὲν ὥς ἤδη τὸ πᾶν ἡνυκῶς ἔχαιρέ τε
καὶ γαῦρος ὤπτο, καὶ παιδιαῖς ἑαυτὸν ἐπέδωκε καὶ 20
τρυφαῖς. ἡ δὲ δίκη οὐκ ἐπενύσταξεν, ἀλλ' αὐτίκα
μετήλθε τὸν ἀλιτήριον. ὥς γὰρ τὸ περὶ τὴν βασι-
λίδαν ὄραμα τοῖς ἐν τῇ πόλει κεκήρυκτο, κατήφειαν
ἦν ὁρᾶν παρὰ πᾶσι καὶ σκυθρωπότητα, καὶ ὥς ἐν
οἰκείᾳ συμφορᾷ διετίθετο ἕκαστος, εἴτα καὶ φανε- 25
ρῶς ἐλοιδοροῦντο τῷ τυραννήσαντι. αἱ δὲ γυναῖκες
καὶ θρήνους συνίσταν, ἀνακαλούμεναι τὴν βασίλισ-
σαν. καὶ τέλος εἰς στάσιν φανεράν ἀνεργάγησαν οἱ
τῆς πόλεως ξύμπαντες. καὶ ἵνα τὸν τολμητῆαν τι-
μωρήσωνται, οὐδεὶς ἐφείδετο τῆς οἰκείας ζωῆς, ἀλλ' 30
PII245 ἕκαστος τῷ προστυγχόντι τὴν δεξιάν ὀπλίσας συνέ-
W III 195 θεον ἐπὶ τὰ ἀνάκτορα. τὸν δὲ πρῶτον μὲν οὐ πάνν

τι τὸ τοῦ πλήθους συγκίνημα ἐθορύβησεν, εἴτα τὸν
 δῆμον ὄρων ἐκμαινόμενον εἰς λόχους τε συνιστάμε-
 νον καὶ τὸν λαὸν ἐπιρρέοντα, τοὺς δὲ περὶ αὐτὸν
 ἀμφιβόλους ταῖς γνώμας κατανοῶν, κἀκείνοις γὰρ
 5 τὸ περὶ τὴν βασιλίσσαν μεμίσητο τόλμημα, περιδεῆς
 τις καὶ ἐναγώνιος γέγονεν. ἀλλὰ τι μικρὸν τὴν ἀγ-
 νίαν αὐτῷ ὁ νωβελίσσιμος ἐπεκούφισεν. οἴκοι γὰρ
 ὦν καὶ τὴν στάσιν μεμαθηκώς, τοὺς περὶ αὐτὸν
 ὀπλίσας, πολλοὶ δ' αὐτῷ παρετρέφοντο, διὰ μέσης
 10 τῆς Ἀγορᾶς παριὼν ἀπῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια, καὶ
 αὐτίκα στέλλουσι τοὺς ἐπανάξοντας τὴν βασιλίσσαν,
 τοῖς δὲ στασιώταις ἀντέστησάν τινας ἐκ τάφανοῦς
 βέλη κατ' αὐτῶν ἀφιέντας, καὶ λίθους ἐσφενδόνων, B
 ἐξ ὧν οὐ βράχιστοι ἀνηρέθησαν. ἤδη δὲ τὴν βασι-
 15 λίδα ἀνακομισθεῖσαν στήσαντες ἐπὶ μετεώρου ἐν τῷ
 θεάτρῳ τοῖς στασιάζουσιν ἐπεδείκνυνον, ἵνα δῆθην
 αὐτοῖς κατευνασθῇ ὁ θυμός, ἀνακληθείσης τῆς σφε-
 τέρας δεσπότιδος. τοῖς δὲ τοῦτο μᾶλλον ἀνῆψε τὸν
 θυμὸν καὶ ἐξέκαυσε τὴν ὀργήν. ὥς γὰρ μετημφιε-
 20 σμένην αὐτὴν ἐωράκεισαν, ἐπὶ πλεον ἄνερρώγεσαν
 εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τῆς κακοηθείας τὸν τυραν-
 νοῦντα μισήσαντες ἀφίστανται μὲν τῆς βασιλίδος
 Ζωῆς, πρὸς δὲ τὴν Θεοδώραν τὴν ταύτης σύγγονον
 τρέπονται, ἣδη προμετασχηματισθεῖσαν κἀκείνην πα-
 25 ρὰ τῆς ἀδελφῆς, ὥς ὁ λόγος φθάσας ἐδίδαξε, καὶ
 τινα τῶν αὐτῆς θεραπόντων παραλαβόντες πατρῷ-
 ων, ἀφίκοντο ἐπ' αὐτήν, καὶ ταύτην τῆς κατοικίας C
 ἐξαγαγόντες καὶ οἶον περὶ αὐτὴν συνασπίσαντες, εἰς
 τὸ μέγα τέμενος ἄγουσι τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας,
 30 καὶ παρὰ πάντων τῶν τε τῆς βουλῆς καὶ τῶν τοῦ
 δήμου καὶ αὐτῶν τῶν τῆς ἐκκλησίας ἢ Θεοδώρα βα-
 σιλίς ἀνηγόρευτο. τοῦτο πᾶσαν ἐλπίδα τῷ Μιχαήλ.

καὶ τοῖς περὶ ἐκεῖνον ἀπέσβεσε, καὶ δεδιὼς περὶ τῇ
 ζωῇ τῶν βασιλείων μεθίσταται, καὶ νηὶ τῶν βασι-
 κῶν ἐμβεβηκὼς αὐτὸς καὶ ὁ νωβελίσσιμος εἰς τὴν
 περιώνυμον ἀπὴλθον τοῦ Στουδίου μονήν, τὰ μὲν
 τῆς βασιλείας γνωρίσματα ἀποθέμενος, μοναστοῦ δ' 5
 ἑαυτῷ περιθέμενος ἄμφια. ἐπεὶ δ' ἐγνώσθη τοῦτο
 τῷ δήμῳ, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκ τῆς χαρᾶς κατάσχωσιν
 D ἑαυτούς, καὶ ἐπ' ἐκεῖνον συνέθεον. ἥδη δὲ κλινού-
 σης ἡμέρας, οἱ περὶ τὴν Θεοδώραν δέισαντες μὴ ἡ
 βασιλὶς Ζωὴ αὐτῆς τὸν ἐκβεβλημένον ἀνακαλέσεται, 10
 ἵνα μὴ ἡ ἀδελφὴ αὐτῇ συγκοινωνήσῃ τῆς βασιλείας,
 στέλλουσι τοὺς τὰ ὄμματα καὶ ἀμποῖν ἐξορύξοντας.
 οἱ μὲν οὖν ἐξ αὐτοῦ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς τοῦ Στου-
 δίου μονῆς ἐκσπασθέντες ἀπήγοντο. τὸ δὲ πλῆθος
 συρρεῦσαν περὶ αὐτοὺς ἐνύβριζόν τε καὶ ἐπετώθα- 15
 ζον, καὶ μέλη συντιθέντες ἐπετραγώδουν αὐτοῖς. ὥς
 δ' ἦγον ἐπὶ τὸ Σίγμα, τόπος δ' ἐστὶ κεκλημένος
 τουτί, ἐκεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξεκόπησαν, ὁ μὲν Κων-
 σταντῖνος γενναίως φέρον τὴν συμφορὰν, ὁ δὲ Μι-
 PΠ246χαὴλ θεοκλυτῶν τε καὶ ὀδυρόμενος. ἐπεὶ δὲ ἄμφω 20
 σκότος ἐκάλυψε, πρὸς τὴν Θεοδώραν οἱ τὴν πῆρῳσιν
 ἐκείνοις σχεδιάσαντες ἐπανήλθοσαν, ἔτι τῷ μεγάλῳ
 τεμένει προσμένουσιν. ἡ δὲ Ζωὴ ἐτύγχανε περὶ τὰ
 βασίλεια. ἦν μὲν οὖν αὐτῇ τὸ βουλόμενον μὴ προσ-
 ἡσέσθαι τοῦ κράτους κοινωνὸν τὴν ὁμαίμου· ἐξη- 25
 λοτύπει γὰρ ἐκτόπως. ἀλλ' οἱ τῆς γερούσιας καὶ
 ἄμφω σεβόμενοι, τὴν μὲν ὥς βασίλιδά σφῶν ἐκ μα-
 κροῦ, τὴν δέ, ὥς ἄρτι ἀναρρηθεῖσαν καὶ τοῦ κατα-
 λυθῆναι τὴν τυραννίδα γενομένην αἰτίαν, πείθουσι
 τὴν πρεσβυτέραν κοινωνὸν τοῦ κράτους προσειλη- 30
 φέναι τὴν ἀδελφὴν. ἥκει τοίνυν καὶ ἡ Θεοδώρα
 πρὸς τὰ βασίλεια καὶ συμμετέχει τοῦ κράτους τῇ

ἀδελφῇ, ἐντεῦθεν ὑπερορίαν οἱ πηρωθέντες τοὺς Β
ὀφθαλμοὺς κατακρίνονται, τῆς βασιλείας αὐτοῖς ἐπὶ
μῆνας τέσσαρας καὶ πέντε ἡμέρας συσταλίσσης, ὡς
εἶθε γε καὶ ἐπὶ βραχύτερον.

- 5 Κατηντήκει τοίνυν περὶ τὴν γυναικωνῖτιν ἡ τῶν W III 196
Ῥωμαίων ἀρχή, καὶ οὐδέν τι περὶ ταύτας νενεωτέ- 20
ριστο, ἀλλὰ πάντες αὐταῖς ὑπεῖκον, τό τε τῆς γερου-
σίας ἔξοχον καὶ τὸ τοῦ στρατηγίου ἐπισημότερον. αἱ
δ' ἄμφω ἐκάθηντο ἐπὶ βήματος καὶ πᾶσα περὶ αὐ-
10 τὰς ἐτελεῖτο ἡ τελετὴ ἡ βασιλείος καὶ τῇ δορυφο-
ρίᾳ τὸ ἐπὶ τῶν βασιλέων σχῆμα τετήρητο, καὶ οἱ τῆς
πρώτης βουλῆς καὶ οἱ ἐν τέλει σὺν αἰδοῖ παρειστή-
κεισαν ξύμπαντες. καὶ ζητήσεις δικῶν καὶ λύσεις
δημοσίων ἀμφισβητήσεων, ἐντυχίαι τε πρεσβευτῶν C
15 καὶ ἀρχαιρεσίαι καὶ τᾶλλα τὰ τῇ βασιλείᾳ προσή-
κοντα ἐγίνοντο παρ' αὐταῖς. ἀλλ' εἴτε φόβος μὴ τῇ
ἀδελφῇ μόνῃ περισταίῃ τὰ τῆς ἀρχῆς, ὑπεψιδυρί-
ζετο γὰρ τισιν αὐτῇ μᾶλλον προσήκειν τὰ τῆς ἀρχῆς,
ἅτε καὶ τῆς τοῦ τυραννήσαντος καθαιρέσεως αἰτία,
20 εἴτ' ἀνδρὸς ἐπιθυμία καὶ μίξεως ἀνέπεισαν τὴν
Ζωὴν ἐπεισαγαγεῖν τοῖς βασιλείοις τὸν βασιλεύσοντα
καὶ αὐτῇ συμβιώσοντα. καὶ ἤχθη μὲν ὁ Δαλασση-
νὸς Κωνσταντῖνος, ὡς ἐπ' ἄλλο τι μετακεκλημένος.
ἀποτομώτερον δὲ τοῖς λόγοις χρησάμενος καὶ τὸ
25 ἥθος φορτικός τις δόξας καὶ δυσχερῆς, ἀπεδοκιμά-
σθη. εἴτα ἐπ' ἄλλον ἀπένευσεν οὔτε τῶν ἄγαν ὄντα
εὐπατριδῶν οὔτε τῶν ἐν ἀξίαις λαμπροτέραις ἐξῆτα- D
σμένων οὔτε τῶν ἐν περιφανέσιν ἀρχαῖς, τὸ δὲ εἰ-
δος ἄξιον τυραννίδος καὶ οἶον πρὸς ἔρωτας ἐφελκύ-
30 σασθαι καὶ μὴ μαχλοσύνη προσκειμένην ψυχὴν. ἐπ'
ἐκεῖνον οὖν ὅλοις ἰστίοις ἐπνευσεν ἡ βασίλισσα, ἀλλ'
ἡκύρωσε τὰς ψήφους αὐτῇ νόσος ἀθρόον τὸν ἄνδρα

τῆς ζωῆς ἐξαρκάσασα. ὑπώπτευθῃ δὲ καὶ ἡ συνοικουσα τοῦτῳ τὸν θάνατον αὐτῷ σχεδιάσασα καὶ φάρμακον αὐτῷ διὰ ξηλοτυπίας κεράσασα δηλητηριον, ἵνα μὴ ἐτι ζῶντος στερήσοιτο τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὀρφῇ ἐτέραν αὐτῷ παριαύουσαν. ὁ μὲν οὖν οὕτως τῶν ἐλπίδων ἐκπέπτωκε καὶ τῆς ὁρμῆς ἡ βασιλίσσα.

ΠΙ24ταὶ δὲ ψῆφοι πρὸς τὸν Μονομάχον Κωνσταντῖνον ἀπέκλιναν, ἄνδρα καὶ εὐγενέτην καὶ τῶν ἐπισήμων καὶ κηδεστὴν τῷ βασιλεῖ Ῥωμανῷ ἐπ' ἀδελφόπαιδι χρηματίσαντα, ταύτῃ γὰρ κατὰ δευτέρους γάμους 10 ὠμίλησε, καὶ τὴν ὥραν ὑπέρλαμπρον. τοῦτῳ οὐπω μὲν μεγαλοπρεπές τι ὁ βασιλεὺς Ῥωμανὸς ἐνεδείξατο, διὰ δὲ γε τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγχιστείαν περὶ τὰς βασιλείους αὐλὰς ἀνεστρέφετο, κἀντεῦθεν συνήθης τῇ βασιλίδι ἐγένετο, κἀκεῖνη φιλίως πρὸς τὸν ἄνδρα 15 διέκειτο καὶ ὠκειοῦτο αὐτόν, καὶ χάρισιν ἐδεξιοῦτο πολυταλάντοις, οἷα ἐκεῖνη τὴν χεῖρά τε ἀφειδῆς καὶ βασιλικὴ τὴν προαίρεσιν, ὥστε ταῦτα τοῖς κακοήθεσι καὶ λουδορίας κατ' αὐτῶν ἐγένετο ἀφορμή. ὅθεν ὁ μετὰ τὸν Ῥωμανὸν αὐτοκράτωρ ὁ Μιχαήλ, 20 οὐκ ὦν τῶν λεγομένων ἀνήκοος, βασιλεύσας εἰς Βλέσβον περιορίζει τὸν ἄνδρα ἐπ' αἰτίαις δὴ τις πεπλασμέναις, τὸ δ' ὅλον ἦν τὸ ξηλότυπον. καὶ ἦν τὸν ἅπαντα χρόνον τῆς βασιλείας τοῦ Μιχαὴλ ὑπερόριος, καὶ οὐδὲ τοῦ δευτέρου Μιχαὴλ εὐμενεστέρου 25 τετύχηκεν. ἐπεὶ δὲ τὸ κράτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ζωὴν, λύεται μὲν τῆς ὑπερορίας ὁ ἀνθρωπος, καὶ ἦγετο πρὸς τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν. ὥς δ' ἐγγὺς ἐγγόνει, ἐπεσχέθη τοῦ πρόσω, καὶ τις ἐκ τῶν βασιλείων πεμφθεὶς καὶ περὶ τὸν ἐν Λαμοκρανεῖα 30 τοῦ ἀρχιστρατήγου ναὸν αὐτῷ ἐντετυχηκῶς στολὴν αὐτῷ ἐνδιδύσκει βασιλεῖον, καὶ σὺν δορυφορίᾳ βα-

συλικῇ ἐκεῖθεν ἀπάρας εἰσεληλύθει τὴν βασιλεῦσαν. καὶ τελεῖται μὲν τοῖς βασιλεῦσι παρὰ τοῦ τῶν ἱερῶν ἢ ἱεροτελεστία ἢ γαμικῇ· ὁ γὰρ πατριάρχης Ἀλέξιος διὰ τὴν τριγαμίαν ἡυλαβήθη τὴν ἐπὶ τῇ C
 5 συνάφειά τελετὴν αὐτουργῆσαι αὐτοῖς. τῇ δ' ἐξῆς τὴν ἐπὶ τῷ βασιλείῳ στέφει μεταχειρίζεται τελετὴν, καὶ ἀναδίδεται ὁ Μονομάχος καὶ τὸ σκῆπτρον τὸ Ῥωμαϊκὸν ἐργειρίζεται.

Ἐντεῦθεν ἡ μὲν τῶν αὐταδέλφων ἀρχὴ τέλος W III 197
 10 ἔσχεν, ἐπὶ τρίτῳ διαρκέσασα μῆνα, ἡ δὲ τῶν κοι- 21
 νῶν διοικήσεις πρὸς τὸν Μονομάχον μετέπεσε· καὶ ὃς αὐτίκα οὐ σὺν λόγῳ οὐδὲ μετὰ τινος ἐμφρονος οἰκονομίας οὔτε τὰς τῶν ἀξιωμάτων ἐποιεῖτο τιμὰς οὔτε τὰς τῶν χρημάτων διανομὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς τιμὰς
 15 χυδὴν παρεῖχε καὶ οἷς μὴ προσῆκον αὐτὰς ἐχαρίζετο, καὶ τοὺς βασιλικοὺς θησαυροὺς εἰ αὐθιμερὸν ἐκκένωσθαι συμβέβηκεν, οὐδὲν αὐτῷ τι πρᾶγμα λελόγιστο. τοῖς γε μὴν ἰδιωτεύοντι προσκεκρουκῶσιν D
 αὐτῷ ἀφῆκεν ἅπασιν τὰς αἰτίας, καὶ ἐμηνία τούτων
 20 οὐδέ τι· ἡδυνπαθείαις δ' ἑαυτὸν ἐκδέδωκε καὶ τρυφαῖς, τὸ μὲν τὴν ἐκ τοῦ σάλου τῶν συμφορῶν ἀηδίαν ἀποπτύσαι πειρώμενος, ἄρτι πρὸς ἄκλυστον τάχα λιμένα κατάρας τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλείον, τὸ δὲ τι ταῖς βασιλίσσαις χαριζόμενος καὶ γλυκυθυμίας
 25 αὐταῖς μνώμενος ἀνειμένων οὔσαις ἡθῶν. λόγοις δὲ προσεῖχεν ἢ μᾶλλον τοῖς λόγους μετιοῦσι καὶ δόξαν ἔχουσι λογιότητος, αὐτὸς τῶν λόγων ἄκρῳ μόνον δακτύλῳ τὸ τοῦ λόγου γευσάμενος. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰ βασίλεια οὕτως εἶχε, τὰ δ' ἐκτὸς οὐκ εὐ-
 30 τυχῶς τοῖς Ῥωμαίοις ἐφέρετο. ἀποδράς γάρ τις ἐκ Βυζαντίου Σκυθῆς ἀνὴρ, Βοϊσθλάβος ὀνομαζόμενος, PII
 καὶ χεῖρα περὶ αὐτὸν συλλέξας, κὰν τοῖς ὄρεσι τοῖς

Ἰλλυρικοῖς ἐμφωλεύων ὥς τις ἄγριος θήρ, τὰ πρόσ-
 οικα τοῖς ὄρεσι τούτοις ἔθνη καὶ Ῥωμαίοις ὑπήκοα
 ἐλήλζετο, Τριβαλλοὺς τε καὶ Σέρβους, καὶ ὅσοι τού-
 τοις ὁμογενεῖς. ὥς δ' οὖν ἠγγέλη τοῦτο τῷ βασιλεῖ,
 γράφει τῷ εἰς τὸ Ἀνρράχιον ἄρχοντι τῷ Στεφάνῳ 5
 συμβαλεῖν· καὶ τοῦτο γὰρ ὁ Βοῖσθλάβος ὠνόμαστο.
 ὁ δὲ ἀτέχνως ἐγχειρήσας τῇ πρὸς ἐκείνον μάχῃ, ἣν
 γὰρ στρατηγικῆς ἐμπειρίας ἀμέθεκτος, μεγάλης τοῖς
 μετ' αὐτοῦ στρατευομένοις ἐγένετο παραίτιος συμ-
 φορᾶς, αὐτὸς μὲν μόλις μετὰ βραχέων σωθεὶς, τὸ δ' 10
 ἄλλο στράτευμα σύμπαν καταστρώσας ἐκεῖ, μηδὲ
 χειρὶ δυνάμενον χρήσασθαι καὶ τοὺς ἀναιρέτας ἀμύ-
 B νασθαι. τὰ μὲν οὖν κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν τοῦτον ἔσχε
 τὸν τρόπον. ὁ δὲ Μονομάχος, εἰς τὰ κατ' οἶκον γὰρ
 αὐτῷ πάλιν ὁ λόγος ἐμφιλοχωρησάτω, ἐπεὶ καὶ ἡ 15
 δευτέρα σύνοικος αὐτῷ ἐτεθνήκει, εἰς τρίτον μὲν
 γάμον ἀποκλίνει οὐκ ἐκρινεν, ἀνεψιᾷ δὲ τῆς αὐτοῦ
 γαμετῆς χηρεῖα συζώσῃ, λάθρα μὲν πρῶην, εἶτα
 καὶ εἰς τοῦμφανὲς συνεφθείρετο. ἡ δὲ καὶ νέας ἦν
 ἡλικίας καὶ κάλλους εἶχε τοῦ σώματος περιττῶς καὶ 20
 γένους ἐπιφανῶς· ἐξέφυ γὰρ τοῦ σπέρματος τῶν
 Σκληρῶν. οὕτω δ' ἀλλήλοις ἐνετετήκεσαν καὶ οὕτω
 σφίσιν ὁ ἔρως ἐγκέκλυτο ὥς εἰ μὴ συνεῖεν ἀλλήλοις,
 μηδὲ ξὴν δοκεῖν μηδ' ἀνέχεσθαι. διὸ καὶ ὑπερορίαν,
 ὡς εἴρηται, καταδικασθέντι τούτῳ τῷ βασιλεῖ κα- 25
 C κείνῃ τῶν ἀπάντων ἑαυτὴν ὑπερώρισεν, ἵν' ὀρώῃ
 τὸν ἐρῶντά τε καὶ ἐρώμενον καὶ μὴ εἴῃ αὐτοῦ
 ὑπερόριος, καὶ συναπῇ τὰνδρί, πάντα γινομένην
 αὐτῷ καὶ τὴν συμφορὰν ὡς οἶόν τε συνεπικουφί-
 ζουσα καὶ τῶν οἰκείων χορηγοῦσα τούτῳ, ἵνα μὴ 30
 πρὸς τοῖς ἄλλοις λυπηροῖς ἐνδεία πιέζοιτο· ἔτρεφε
 γὰρ κακείνην ἡγεμονίας ἐλπίς. ἐπεὶ δ' ἐκείνος εἰς

τὴν τῆς βασιλείας ἥρθη περιωπὴν, τῇ δὲ αἰ ἐλπίδες
 οὐκ ἐκβεβήκεσαν, οὐκ ἡμνημόνησε τῆς γυναικὸς οὐδ'
 ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ βασιλεὺς, ἀλλὰ προσάγει λόγους
 τῇ βασιλίδι περὶ αὐτῆς, καὶ ἀξιοῖ ἀνακληθῆναι τε
 5 τὴν γυναικα καὶ τυχεῖν εὐετηρίας τινός. ἡ δὲ οὐκ
 ἀνένευσεν· ὁ γὰρ χρόνος αὐτῇ παρήνεγκεν τὸ ξηλό- D
 τυπον, ἥδη τυγχανούσῃ παρήλικι, καὶ οἱ συμβεβηκό- WIII 198
 τες αὐτῇ πειρασμοὶ μετριωτέραν εἰργάσαντο. ἀνά-
 γεται τοίνυν ἐκ Μιτυλήνης ἡ Σκλήραινα, καὶ οὐκ
 10 εὐθύς αὐτῇ περιφανῆς κατοικία ἡτοίμαστο, ἀλλ' οὐδὲ
 θεραπεία ἀβρά. τοῦ χρόνου δὲ προϊόντος καὶ βασι-
 λειος αὐτῇ δορυφορία νενέμητο καὶ ὁ οἶκος αὐτῇ
 μετεσχημάτιστο εἰς ἀνάκτορον. οἶκον γὰρ οἰκεῖτον
 15 καταγωγὴν, ἵνα θαμὰ πρὸς ἐκείνην ἀπλοῖ, ὥς δὴ
 τι τῶν δομουμένων ὀψόμενος. μέχρι μὲν οὖν τινος
 ἐσκηνοποιεῖ τὸν ἔρωτα, καὶ ὥσπερ ἡρυνθρία πρὸς τὸ
 γινόμενον. εἶτα καὶ τὴν αἰδῶ καὶ τὴν σκηνὴν ἀπο- PII 249
 τίθεται, καὶ τῇ γυναικὶ συνῆν οὐχ ὥς παλλακῇ οὐδ'
 20 ὥς ἡμιγάμῳ, ἀλλ' ὥς ἐμφανῶς ξυνευνέτιδι, καὶ
 αὐτῇ ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμείων καθ' ἐκάστην ἐπέρ-
 ρει τὰ χρήματα κατὰ ποταμοὺς καὶ φλέβες ἀνεστο-
 μοῦντο χρυσίτιδες, καὶ ἀπαρακαλύπτως αὐτῇ προσε-
 φοῖτα ὁ βασιλεὺς. ἀλλὰ δεινὸν ἡγούμενος εἰ μὴ καὶ
 25 συμβίῳ αὐτῇ καὶ συνοικίῃ διὰ παντός, μετὰγει
 ἐκεῖθεν τὴν γυναικα πρὸς τὰ βασίλεια, τῇ βασιλίδι
 περὶ τούτου πρότερον κοινολογησάμενος καὶ πείσας
 μὴ δυσχερᾶναι πρὸς τὸ γινόμενον. μᾶλλον μέντοι
 καὶ φιλίας ὄρκια λέγεται παρὰ τοῖν γυναικῶν ἀμφοῖν
 30 τελεσθῆσεσθαι, τοῦτο τοῦ αὐτοκράτορος ἀξιόσαντος.
 τετίμητο δὲ ἡ γυνὴ Σεβαστή, αὐτῇ πρώτη τῆς B
 πρώην βασιλικῆς ἀπονεμηθείσης τιμῆς· καὶ ἄνωγά-

ζετο δέσποινα. καὶ ἡ βασιλὶς ἐπὶ τούτοις οὐτ' ἐμηνία οὐτ' ἤχθετο, μέσον δὲ σκηνοῦντος τοῦ βασιλέως ἐκατέρωθεν ᾤκουν παραλλὰξ ἡ βασιλὶς καὶ ἡ Σεβαστή. καὶ οὐποτε ἡ Αὐγούστα προσήει τῷ βασιλεῖ, εἰ μὴ τῆς ἐρωμένης μεμονῶσθαι τοῦτον ἀπηκριβώ-⁵σατο. ἀλλ' οὕτως ἔχουσα καὶ εἰς τόσον εὐκληρίας ἀρθεῖσα, καὶ μελζοντας δ' ἐλπίδας παρ' ἑαυτῇ θάλλουσα, ἀθρόον ἀναρπάζεται νόσφ, καὶ θνήσκει μέγα πένθος καταλιπούσα τῷ βασιλεῖ.

- 22 Καὶ ἡ μὲν ἀπῆλθεν, τῷ δὲ βασιλεῖ πόλεμος¹⁰
 C ἐπῆλθεν ἐμφύλιος. ὁ γάρ τοι Μανιάκης Γεώργιος, ἀνὴρ καὶ τὴν ψυχὴν ἀνδρείοτατος τὴν χεῖρά τε γενναϊότατος καὶ στρατηγεῖν δεξιότατος, παρὰ ταῖν βασιλίδων, ὅτ' ἐκείναι τοῖς τῆς βασιλείας πράγμασιν ἐφειστήκεισαν, εἰς Ἰταλίαν πεμφθεὶς πολεμῆσειον¹⁵ τοῖς αὐτῇ ἐπεμβαίνουσι καὶ ταύτης οἰκειωσαμένους ἔνια, καὶ τῇ τῶν Ῥωμαίων αὐθις ἡγεμονία ἐπανασώσων αὐτά, τοῖς τῶν Ῥωμαίων ἀντιπολέμοις ἀντικαθίστατο. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸν Μονομάχον ὁ τῆς βασιλείας ἄξων μετακεκύλιστο καὶ ὁ Σκληρὸς Ῥωμανός,²⁰ ἀδελφὸς δ' ἦν ὁ ἀνὴρ τῆς ἐρωμένης τῷ βασιλεῖ, μέγα δεδύνητο διὰ τὴν ὁμαίμονα καὶ μάγιστρος καὶ
 D πρωτοστράτην τετίμητο, τῷ κατὰ τὸ θέμα τῶν Ἀνατολικῶν οἴκῳ τοῦ Μανιάκη ἀγχιτερμονῶν, κακῶς διετίθει τὰ τοῦ ἀνδρός, μνησικακῶν ὅτι πρόφην δια-²⁵φροόμενος ἐκείνῳ κατεπονεῖτο. λέγεται δὲ καὶ τῆς εὐνῆς ἐπιβῆναι τοῦ Μανιάκη. ταῦτα τῷ ἀνδρὶ ἀγγελλόμενα εἰς θυμὸν ἐκίνει αὐτὸν καὶ ἄχος ἐνεποίει πολὺ· εἴτα καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεῖται, καὶ τοῦτο κατεργασαμένου τοῦ Ῥωμανοῦ. ἐννοῶν τοιγαροῦν³⁰ ὥς εἰ πρὸς τὴν Κωνσταντίνου ἐπανελεύσεται, οὐ χρηστῶς αὐτῷ διατεθήσεται ὁ κρατῶν διὰ τὸν Σκλη-

ρόν, τυραννίδι ἐπιχειρεῖ. καὶ οἱ ὡς κορυφαιοτάτῳ
 τῶν στρατηγῶν καὶ ἀρτίῳ ἀνδρὶ πολὺ τοῦ στρατιωτι-
 κοῦ προσεχώρησεν. ὁ δὲ ἐξ Ἰταλίας πρὸς τὴν ἀντι-
 κρὺ ταύτης ἤπειρον πλοίοις ἐμβιβάσας τὸ στράτευμα
 5 γίνεται. τοῦτο εἰς θόρυβον τὸν βασιλέα ἐνέβαλε, καὶ
 γραφὴν ἐγγράττει τῷ Μανιάκῃ, παντὸς μὲν δειμα-
 τος αὐτὸν ἀπολύουσιν, εἰ τὰ ὅπλα κατάθοιτο, ἐπαρ-
 γελλομένην δὲ τὰ χρηστότερα. ὡς δ' ἐκεῖνος ἄπαξ
 κύβον ἀναρρίψας οὐκέτι τῶν ὅπλων μεδίετο, ἀντι-
 10 στρατεύει κατ' αὐτοῦ ὁ βασιλεύς. ἐπιστῆ δὲ τῷ
 στρατεύματι οὔτινα τῶν γενναίων ἀνδρῶν ἢ τῶν
 ἐν στρατηγίαις ἐξητασμένων, δεδιὼς μὴ κάκεινος
 τολμήσειε τὰ αὐτά, ἀλλ' ἐκτομίαν τῶν θαλαμηπο-
 λούντων, πιστὸν μέντοι αὐτῷ. ὁ δὲ τὰς δυνάμεις
 15 ἀναλαβὼν ἀπῆει, καὶ ὁ Μανιάκης ἔσπευδεν ἀσυν-
 τάκτους τοὺς περὶ τὸν ἐκτομίαν καταλαβεῖν. ἐπεὶ δὲ
 προσέβαλλον ἀλλήλαις αἱ στρατιαί, τὸ μὲν ἐπὶ τῷ B
 πρωταγωνιστῇ, τῷ Μανιάκῃ φημί, τροποῦται τὸ
 τῶν ἐναντίων στρατόπεδον, τὸ δ' ἐπὶ τῇ τὰ ἡμέ-
 20 τερα διεξαγωγῇ προνοία ἀθρόον ἀντέστραπτο τὰ
 τῆς μάχης, καὶ ἤτηντο οἱ περὶ τὸν Μανιάκην. ὡς
 γὰρ ἐκεῖνος ἐπιὼν τὰς τάξεις διεκλόνει τὰς φάλαγ-
 γας καὶ οἷς ἂν ἐνεβόησεν εὐθὺς ἀνεχάζοντο καὶ ὁ
 συνασπισμὸς διελύετο, αἰφνης πεπληγμένος εὐρέθη,
 25 καὶ πληγὴν καιρίαν, ἐξ ἧς τὸ αἷμα καταρρέον πολὺ,
 ἀγλὺν αὐτοῦ κατεσκέδασε καὶ πάρεσιν τοῖς μέλεσιν
 ἐνεποίησεν, ὥστε καὶ τὸν χαλινὸν διεκπεσεῖν τῆς
 χειρὸς αὐτοῦ, κάκεινον καταβληθῆναι εἰς γῆν ἐκ
 τοῦ ἵππου, τῆς ἔδρας ἀπολισθῆσαντα. ἔκειτο τοίνυν
 30 αὐτίκα θανὼν ἔξω τι τοῦ μεταχμίον βραχύ, καὶ οἱ
 βασιλικοὶ ἐπελθεῖν τέως αὐτῷ ἐδεδίεσαν. ὡς δ' οἱ
 ἐκείνου τὸν σφέτερον ἔγνωσαν ἀρχηγὸν πεσόντα, πτοία

ληφθέντες διεσκεδάσθησαν. τότε τῷ κειμένῳ ἐπέ-
 δραμον οἱ τῆς ἐτέρας μοίρας, καὶ τὴν τοῦ δειλαίου
 κεφαλὴν ἐκτεμόντες τῷ σφῶν προσήγαγον στρα-
 τηγῶ. ὁ δὲ ταύτην αὐτίκα τῷ αὐτοκράτορι πέπομφε,
 καὶ κείνος μετέωρον ταύτην ἦρε κατὰ τὸ θέατρον, 5
 εἶτα καὶ τοῦ τὸν πόλεμον κατωρθωκέναι δόξαντος
 ἐκτομίῳ ἐπανελθόντος μετὰ τῆς στρατιᾶς, θρόμβος
 γίνεται, τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πρὸς τὴν ἀγορὰν ἐπε-
 στραμμένῳ προτεμένισματι τοῦ ἐν τῇ Χαλκῇ λεγο-
 μένῳ τοῦ Σωτήρος ναοῦ προκαθημένου μετὰ πολλῆς 10
 τῆς λαμπρότητος, ἐκατέρωθεν αὐτοῦ καὶ τῶν βασι-
 λίδων συγκαθημένων. ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ τὸν Μα-
 D νιάκην ἐν τούτοις τετελευτήκασιν. ἄλλη δ' αὖθις
 κενίητο τυραννίς, ἥς ἦν ἐργάτης Θεόφιλος ὁ Ἐρω-
 τικός. ὃς τὰ κατὰ τὸν δεῦτερον Μιχαήλ, τὸν τοῦ 15
 πρώτου ἀδελφιδοῦν, μαθὼν, καὶ ὥς γυναιξὶν ἢ βα-
 σιλείᾳ πεπίστευται, τοὺς Κυπρίους ὑπελθὼν, τού-
 των γὰρ ἔτυχεν ἄρχων τότε, ἀποστασίᾳ ἐπιχειρεῖ.
 οὐ μέντοι τρίβῃς τῷ Μονομάχῳ ἐδέησε πρὸς τὴν
 τούτου καθαιρέσιν. στόλον γὰρ στείλας δι' αὐτοῦ 20
 τὸν Ἐρωτικὸν ἐχειρώσατο καὶ τὴν νῆσον ῥᾶον εἰς
 δούλωσιν ὑπηγάγετο. θνήσκει δὲ ὁ πατριάρχης
 Ἀλέξιος, ἐπ' ἔτη δέκα πρὸς τοῖς ὀκτὼ καταπολεύ-
 σας τοῦ θρόνου τοῦ πατριαρχικοῦ, καὶ Μιχαήλ ὁ
 λεγόμενος Κηρουλάριος πρὸς αὐτὸν ἀντιδρύνεται. 25
 χρυσίου δὲ κεντηνάρια πέντε καὶ εἴκοσι ἐκ τῆς τοῦ
 πατριάρχου Ἀλεξίου μονῆς ὁ Μονομάχος ἀφείλετο,
 παρ' ἐκείνου τοῦ πατριάρχου θησαυρισθέντα ἐκεῖ.
 ΠΗ251 ὁ γε μὴν ἐκτομίας Ἰωάννης, ὁ γεγωνὺς ὀρφανοτρό-
 φος, ὁ τοῦ βασιλεύσαντος Μιχαήλ τοῦ Παφλαγόνος 30
 αὐτάδελφος, εἰς Μιτυλήνην τοῦ Μονομάχου κρατή-
 σαντος μεταχθὲς ἐκεῖ πηροῦται τοὺς ὀφθαλμούς,

ὥς μὲν τισι δοκεῖ, παρὰ τῆς βασιλίδος Θεοδώρας, γυνάμης ἄτερ τοῦ αὐτοκράτορος, ὥς δ' ἐνίοις, αὐτοῦ τοῦ κρατοῦντος τοῦτο κελεύσαντος, μηνιῶντος αὐτῷ διὰ τὸ τῆς ὑπερορίας πολυετὲς καὶ ἀναίτιον. ὃς
 5 βραχείας ἡμέρας τῇ πηρώσει ἐπιβιάσας τὴν ζωὴν ἐξεμέτροησεν.

Ἄλλη δ' αὖθις τυραννὶς τῷ Μονομάχῳ δεινο- 23
 τέρα ἐξυπανέστη. ἡ τοῦ Τορνικίου δ' ἦν αὕτη Λέ-
 οντος, ὃς μητροθεν κατὰ γένος προσῆκε τῷ αὐτο- B
 10 κράtori. οὗτος τοίνυν τὴν Ὀρεστιάδα οἰκῶν, οὕτω δὲ πάλαι ἡ πόλις ἐκαλεῖτο τοῦ βασιλέως Ἀδριανοῦ, τοὺς Μακεδόνας εἶχε προσέχοντας αὐτῷ, ὥς δὴ τινι κρεῖττονι. ἦν γάρ ὁ ἀνὴρ οὔτε τὸ εἶδος φαῦλος οὔτε τὸ φρόνημα. εἶχε δέ τι καὶ ἕτερον ᾧ πρὸς
 15 ἑαυτὸν τοὺς πλείστους ἐφείλκετο. ἐχρησμολόγει γὰρ ἡ φήμη περὶ αὐτοῦ, οἷα καὶ περὶ ἄλλων λέγεται μά-
 την, ὥς τῶν Ῥωμαϊκῶν σκήπτρων ἔσοιτό ποτε ἐγ-
 κρατής. πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς οὔτε ὥς αὐτῷ προσή-
 κοντα διετέθειτο, ἀλλὰ μέντοι καὶ ἀπηχθάνετο τῷ
 20 ἀνδρί. ἡ δὲ τοῦ κρατοῦντος ὁμαίμων ἡ Εὐπρεπία
 ᾠκειοῦτό τε καὶ ἐδεξιοῦτο αὐτόν, γυνὴ γενναία τε C
 καὶ σταθηροτάτη τὸ φρόνημα καὶ εἰς τύχης ἐλάσασα W III 200
 περιφάνειαν καὶ εἰς πλούτου δαψίλειαν, ἣ τῷ ἀδελ-
 φῷ στερκτέα οὐκ ἦν, ἠύλαβεῖτο δ' αὐτὴν διὰ τὸ
 25 περιὸν τῆς φρονήσεως. ἡ δὲ μὴ τινος ἐξ ἐκείνου
 τυγχάνουσα τῶν μειζόνων οὔτε συχνάκις αὐτῷ προσ-
 ῆει καὶ ὑπερηφάνως ὅτε προσελήλυθε προσεφέρετο,
 διελέγχουσα τε καὶ ὀνειδίζουσα. εἰ δ' ἐπὶ τούτοις
 ἐωράκει τὸν ἀδελφὸν ὀργιζόμενον, ἀπεδυσπέτει κα-
 30 ταφρονητικῶς. ὁρῶν οὖν τὴν πρὸς τὸν Τορνίκην
 τῆς ἀδελφῆς ὁ βασιλεὺς γνησιότητα ὑπώπτευσέ τε καὶ
 ἐμηνία, καὶ ἵνα πόρρω ἀλλήλων θείτο αὐτούς, τῶν

D ἐν Ἰβηροῖσι τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ διαφερόντων αὐτῶ
 τὴν ἀρχὴν ἀνατίθῃσι, κατεσχηματισμένην εὐπροσώ-
 πως ὑπερορίαν αὐτοῦ καταψηφισάμενος. καὶ ὁ μὲν
 ἀπῆλθεν. ἡ δὲ γε φήμη, ἡ πρὸς μέγα τύχης αὐτὸν
 ἐξῆρεν ἐν ἐλπίσιν, οὐκ ἔληγε. καὶ τινες ἐκ τούτου 5
 τὸν ἄνδρα πρὸς τὸν βασιλέα διέβαλλον. ὁ δὲ τοῖς
 λόγοις τούτοις τὴν γνώμην διασεισθεὶς στέλλει καὶ
 κείρει μὲν τὴν κόμην τῷ Τορνίκῃ, συγκείρειν αὐτῷ
 ταῖς θορίξιν καὶ τὰς ἐλπίδας οἰόμενος, ῥάκος δὲ μέλαν
 αὐτὸν ἀμφιέννυσι, ζοφοῦν αὐτῷ νομίζων ἐντεῦθεν 10
 τὴν προσδοκωμένην τῆς τύχης λαμπρότητα, οὕτω δ'
 ἐπανελθόντα μὴτ' οἰκτείρας, ἀλλὰ καὶ ἐπικαγχάσας
 ἀφῆκεν. οἱ δὲ γε Μακεδόνες καὶ πρόην, ὥς εἶρη-
 ται, προσκείμενοι τῷ ἄνδρὶ καὶ χρηστὰς ἐλπίδας
 ΠΗ252 ἐπ' αὐτῷ θάλλοντες, νυκτὸς αὐτὸν ὑπεξαγαρόντες 15
 τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἐς τὴν αὐτῶν μητρόπο-
 λιν ἄγουσι τὴν Ἀθριαγούπολιν, καὶ σπονδῇ τῶν
 προστεθειμένων αὐτῷ ταχὺ τὰ πλείω τῶν στρατευ-
 μάτων ἐκεῖ συνηθροίσθησαν ἢ καὶ μίσει τῷ πρὸς
 τὸν αὐτοκράτορα. διὰ τινας γὰρ αἰτίας οὗτ' ἐκεῖνος 20
 καλῶς τοῖς στρατιώταις ἐκέχρητο, ἀλλὰ καὶ ὑποψίας
 ὑπέτρεφε κατ' αὐτῶν, καὶ κείνοι διὰ ταῦτα πρὸς
 ἔχθρος κατ' αὐτοῦ ἡρεθίζοντο. ὥς δ' οὖν συνελέγη-
 σαν, εὐφημίας αὐτὸν ἀντίκα βασιλικῆς καὶ ἀναρρή-
 σεως κατηξίωσαν. ὁ δὲ σὺν αὐτοῖς εὐθὺς ἔργου 25
 εἶχετο, καὶ ἀθρόον τῇ βασιλευούσῃ ἐπιφοιτᾷ, καὶ οἱ
 Β προσίοντι προσεφοίτων πολλοὶ καὶ στρατιῶται καὶ
 ἀστικοί, καὶ κείνος ταῖς ἐλπίσιν ἠώρητο, ὥς οὐτινος
 αὐτῷ ἀντιστησομένου, ἀλλὰ μᾶλλον ἀναπετασόντων
 αὐτῷ εὐπετῶς καὶ τὰς πύλας τῆς πόλεως, ὅτι τε τὰ 30
 ἔφα στρατεύματα πολέμοις ἐκεῖ προσησχόλητο καὶ
 ὅτι καὶ οἱ τῆς πόλεως δι' ὀργῆς ἐποιοῦντο τὸν αὐτο-

κράτορα, ὥς δὴ τι μὴ κατὰ γνώμην αὐτοῖς προσφε-
 ρόμενον. τοιαύταις οὖν αἰωρούμενος τὰς ἐλπίσι
 στρατοπεδεύεται πρὸ τῆς πόλεως, πολιορκήσων αὐ-
 τήν, εἰ μὴ δέχοιτο αὐτὸν ἐτοιμότατα. ἔωθεν οὖν
 5 παραταξάμενος, καὶ ἀρχοῦ τοῦ περιβόλου τῆς πό-
 λεως γεγονώς περὶ τὰς Βλαχέρνας, ἀνοιξαί οἱ τὰς
 πύλας ἡξίου τοὺς ἔνδον, ὑποσχέσεσι τούτους πρὸς C
 τὴν πρᾶξιν παραθαρρύνων λαμπραῖς. τῶν δὲ μὴδ'
 ἐπιστρεφομένων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ χλευαζόντων καὶ
 10 πρὸς ἐκείνον ἀποσκωπτόντων, ἐπεχείρει τῇ προσ-
 βολῇ. ἀντιπαρετάττετο δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς στρατιώ-
 ταις ὀλίγοις καὶ ὄχλῳ δημοτικῷ καὶ τισιν ἄλλοις
 ἀνδράσιν ἐνίαν τῶν τῆς γερουσίας θεράπουσι, τῶν
 πάντων οὐδ' εἰς ἀκριβῆ συναριθμουμένων χιλιοστύν'
 15 καὶ τούτους πρὸ τοῦ περιβόλου στήσας τῆς πόλεως
 ἀντιμετώπους τοῖς τοῦ τυράννου ᾤετο καταπλήξειν
 αὐτοῖς τὸ ἀντίπαλον. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ αὐτοκράτωρ
 ἐν τινι τῶν βασιλικῶν θαλάμων προβεβλημένῳ τῶν
 ἄλλων καὶ ἐπὶ τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐστραμμένῳ πε- D
 20 δίον καθῆστο βασιλικῶς, ἵν' ὀρῶῃ τοὺς ἐναντίους
 καὶ ὀρῶτο αὐτοῖς. οἱ δὲ Μακεδόνες βωμολοχίας ὄν-
 τες ἐθάδες, ἰδόντες τὸν βασιλέα, οἱ μὲν ἄντικρυς
 ἐξύβριζον εἰς αὐτόν, οἱ δὲ καὶ χοροὺς συνιστῶντες
 μέλη τέ τινα σχεδιάζοντες κωμωδίας ὠρχοῦντο καὶ W III 201
 25 ἦδον ταῦτα, τοῖς ποσὶν ἐπικροτοῦντες τὴν γῆν. εἶτα
 τοῖς ἔξω τοῦ τείχους προβεβλημένοις βασιλικοῖς μοί-
 ρας τινὸς ἐπελθούσης τῶν ἐναντίων, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς
 πύλας ὤρμησαν, οἱ δ' ἐπὶ τὴν τάφρον ἐνέπιπτον
 καὶ ἀπώλλυντο. τοσοῦτον δ' ἄπασι τὸ δέος ἐγένετο
 30 ὥστε τοὺς τε τοῖς τείχεσιν ἐφesiτῶτας ἑαυτοὺς ἐκ
 τούτου καταβάλλοντας φεύγειν καὶ τοὺς τὰς εἰσό-
 δους φρουροῦντας τῆς πόλεως φρουροὺς σὺντα γε-

νέσθαι, μηδὲ τὰς πύλας ἐπιφυλάσσοντας. εἰ οὖν εἶχεν ὁ
 ΠΙΙ253 τότε πόλεμος τὸν εἰδότα νικᾶν, οὐδὲν ἦν τὸ καλῶον
 εὐθύς τὸν Τορνίκην ἐντὸς γενέσθαι τοῦ ἄστεος καὶ
 τέλος ἐπιθεῖναι τῷ ἐγκειρῆματι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν,
 ἐπεὶ μὴ τῇ ἄνωθεν ἐδέδοκτο διοικήσει, τὸν τυραν- 5
 νοῦντα διέφυγεν. ὁ δὲ γε βασιλεὺς μικροῦ ἂν ἐκιν-
 δύνευσεν· τῶν γὰρ τις ἐναντίων τόνδ' ἐπιτοξάζεται
 καὶ βέλος ἀφίησι κατ' αὐτοῦ, τὸ δ' ἀτενκτῆσαν τοῦ
 βασιλέως βάλλει μειράκιόν τι τῶν θαλαμηπολούν-
 των. ἀλλ' οὐδ' ἐκείνῳ καιρία γέγονεν ἢ ἐκ τοῦ βέ- 10
 λους πληγῇ· οἳ γε μὴν περὶ τὸν βασιλέα δειδαντες
 αὐτίκα μετέστησαν, ἀκείνους αὐτὸς ἄλλοσέ πη τῷ
 θώκῳ μετήνεκτο. ὃν δ' εἴρηται τρόπον διαφυγόν
 τὸν Τορνίκην τὸ εὐτύχημα εἰς τοῦναντίον αὐτῷ τὰ
 Β πράγματα περιέτρεψεν. ἥ τε γὰρ πόλις αὐτῆς ὑπὸ 15
 φρουρὰν ἐγγέρονει καὶ ὁ τύραννος αὐτῆς ἔωθεν
 προσβαλὼν καὶ ἀποκρουσθεὶς παρὰ βραχὺ καὶ ἀπώ-
 λετο ἦν. λίθων γὰρ ἐκ μηχανῆς ταλαντιαίων σφεν-
 δονομένων κατὰ τῶν ἐναντίων, εἰς ἐπὶ τὸν τύραν-
 νον ἔετο, καὶ τοῦ μὲν οὐ καθίκετο, δειλίαν δὲ ἀκεί- 20
 νῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐνεποίησε, καὶ λύσαντες τὴν
 παράταξιν ὑπενόστησαν εἰς τὴν σφετέραν παρεμβο-
 λήν, καὶ οὐκέτι τῇ πολιορκίᾳ ἐπικεχειρήκασιν. ἀλλὰ
 τινες βραχείας ἡμέρας προσμείνας ὁ τυραννῶν, ἐπεὶ
 εἴωρα τοὺς μὲν τῶν οἰκείων προσχωροῦντας τῷ βα- 25
 σιλεῖ, τοὺς δὲ σκιδναμένους καὶ ἐκδιδράσκοντας,
 ἀπανίσταται μὲν τῆς περὶ τὸ ἄστυ προσεδραίας, ἀπῆει
 δὲ ὡς εὐπετῶς τῶν Θρακῶν κρατήσων φρουρίων,
 C ἀλλ' ἀπεκρούσθη ἀκείνων. ἐν τοσοῦτῳ δὲ παρη- 30
 σαν αἱ τῆς ἐφίας δυνάμεις ἀνακεκλημέναι παρὰ τοῦ
 αὐτοκράτορος, καὶ κατὰ τοῦ τυραννοῦντος ἀφείθη-
 σαν. οἱ δ' αὐτῷ τὴν ἀποστασίαν συγκροτοῦντες ὡς

ἔγνων τοῦτο, δεισαντες περὶ σφίσιν, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 τῶν ἐφ' ὧν ταγματῶν ἐξάρχοντος παραστρατοπεδεύ-
 σαμένου τοῖς ἀποστάταις, καὶ τοὺς μὲν ὀμιλίαις,
 τοὺς δὲ καὶ γράμμασι πείθοντος αὐτομολῆσαι τῷ
 5 αὐτοκράτορι, πάντες σχεδὸν λιπόντες τὸν τυραν-
 νήσαντα προσήνουντο τοῖς βασιλικοῖς, καὶ οὐ τῶν
 ἀσέμων μόνον ἦσαν οὗτοι στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἐπιφανῶν καὶ ἐστρατηγηκότων καὶ λαμπρυνθέν-
 των ἀρχαῖς, ἐνὸς μόνου τῶν ἐπισήμων παραμεμενη-
 10 κότης αὐτῷ τοῦ Βατάτζη. ὥς δ' οὖν ἐγκατελείφθη D
 πρὸς τῶν λοιπῶν ὁ Τορνίκης, καὶ πάντοθεν αὐτῷ
 ἄφυκτος ἦν ἡ κατάληψις, θείῳ ναῷ προσπεφύργα-
 σιν αὐτός τε καὶ ὁ Βατάτζης. ἐκεῖθεν δὲ πεδῆται
 τῷ Μονομάχῳ προσήχθησαν· ὁ δὲ στέρησιν ἀμφοῖν
 15 καταψηφίζεται τοῦ φωτός, καὶ τοῖς μὲν ἐσβέσθησαν
 εὐθὺς οἱ λύχνοι τοῦ σώματος, ἡ δ' ἀποστασία διε-
 λέλυτο τέλεον.

Μέχρι μὲν οὖν τοῦδε μάχας ἐμφυλίου ὁ λόγος 24
 διηγησάμενος μεταβήσεται νῦν πρὸς μάχας βαρβα-
 20 ρικάς. προκείμεθα δὲ τῶν ἄλλων τῶν Ῥῶς ἡ ἐπέ-
 λευσις. τοῦτο τὸ ἔθνος καὶ ἄλλοτε πλειστάκις κατὰ
 Ῥωμαίων ἐγένετο, ἡττηθὲν δὲ τέλος καὶ σπονδὰς
 πεποίητο πρὸς Ῥωμαίους καὶ κῆδος, ἵνα διὰ τὴν
 ἀγχιστείαν πρὸς ὁμόνοιαν τὰ γένη συνδέοιτο, καὶ
 25 παρ' ἀλλήλους ἐφοίτων ἐμπορευόμενοι. ἦσαν γοῦν ΠΗ254
 καὶ τότε Ταυροσκήθαι πολλοὶ παρὰ τῇ Κωνσταντί-
 νου, τὰ ἑαυτῶν ἀποδιδόμενοι, καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐξ-
 ωνούμενοι. συνέβη δέ τισι τῶν Σκυθῶν ἔριον γενέ-
 σθαι πρὸς Ῥωμαίους τινάς, πληγαὶ δ' ἐπηκολούθουν
 30 ταύτῃ καὶ τραύματα, τοῖς δὲ παρείποντο θάνατοι WIII 202
 καὶ τοῖς θανούσι καὶ εἰς τις τῶν ἐπισήμων παρ' αὐ-
 τοῖς συνηρίθμητο. τοῦτο τῷ τῆς χώρας ἄρχοντι πρὸ-

φασις τῆς καθ' ἡμῶν συγκινήσεως γέγονε, καὶ αὐ-
 τίκα πλοῖα συμπηξάμενος, ἃ παρ' αὐτοῖς μονόξυλα
 λέγονται, σφόδρα πολλά, καὶ τούτοις ἐμβιβάσας πλη-
 θος ὑπερεκπίπτου σχεδόν τι καὶ ἀριθμόν, ἀκήρυκτον
 Ῥωμαίοις ἐπέσεισε πόλεμον, καὶ γίνεται τῆς Προ- 5
 ποντιδος ἐντός. ὥς δ' ἔγνω τὴν ἐπέλευσιν ὁ κρα-
 τῶν, στέλλει παρ' αὐτοῖς τοὺς πρεσβεύοντας κα-
 B ταθέσθαι τὰ ὄπλα σφᾶς, ὥς ἐτοίμως τοῦ βασιλέως,
 εἴ τι γέγονεν αὐτοῖς πρὸς λύπην, ἐξιασομένου καὶ
 θεραπεύουστος. ὁ δὲ βάρβαρος ὑπερηφάνως τε τοὺς 10
 πρέσβεις ἐδέξατο καὶ λόγους μεγαλήτους καὶ σο-
 βαροὺς ἐξηρεύετο, καὶ ἀτίμως αὐτοὺς ἀπεπέμψατο.
 ἀπογνοὺς τοίνυν τὰς σπονδὰς ὁ κρατῶν καὶ αὐτὸς
 πρὸς ναυμαχίαν παρεσκευάζετο, καὶ ἐπεὶ μὴ ἔτυχε
 τὸ ναυτικὸν ἐνδημοῦν, πορρωτάτω δ' ὄν, φυλακαῖς 15
 χωρῶν προσησχόλητο, τριήρεις τινὰς καὶ ὀκτάδας
 ἄλλας ἐτοιμασάμενος, καὶ ταύταις τὸ πῦρ τὸ ὑγρὸν
 ἐνθήμενος ἄφθονον ἀντέταξε ταύτας τοῖς σκάφεσι
 τοῖς βαρβαρικοῖς, καὶ αὐτὸς ὁ κρατῶν παρὼν καὶ
 ἄνω που τοῦ λιμένος καθήμενος. ὥς δὲ τὸ πολὺ 20
 C τῆς ἡμέρας παρήλθε καὶ ἡρέμουν οἱ βάρβαροι καὶ
 τὴν σύνταξιν οὐ διέλυον, τρεῖς τῶν τριήρων ἐκέλευ-
 σεν ὁ βασιλεὺς τῷ Θεοδωροκάνῳ λαβεῖν καὶ ἀκρο-
 βολίσασθαι κατὰ τῶν βαρβάρων, ἵν' αὐτοὺς εἰς πό-
 λεμον ἐπισπάσῃται. ὁ δ' οὐκ ἀκροβολισμοῖς ἐπεχεί- 25
 ρησεν, ἀλλὰ καθαρᾷ ναυμαχίᾳ, καὶ τινὰ μὲν σκάφη
 βαρβαρικά κατέφλεξε τῷ δυνύρῳ πυρί, τινὰ δὲ κα-
 τέδυσεν αὐτανδρα, ἐν δὲ κατέσχευεν ἔνδον αὐτὸς εἰς-
 πεπηδηκώς, καὶ οὓς μὲν τῷ ξίφει συγκόψας, οὓς
 δὲ καταπλήξας καὶ δεσμίους ὥσπερ τῷ δέει παρει- 30
 ληφώς. ὥς δ' οὕτω ταῖς τρισὶ τριήρεσι κατευτυχήθη
 ἢ κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπέλευσις καὶ ἄλλαις τῶν ὁλ-

κάδων σύνθημα παρέσχευ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνήγοντο
 πλείονες· ὥς ὁρῶντες ἐπιούσας οἱ βάρβαροι οὐκέτι D
 μάχης ἐμέμνηντο, ἀλλὰ τὴν σύνταξιν διαλύσαντες
 πρύμναν ἐκρούσαντο καὶ ὠρμήεσαν εἰς φνῆν.
 5 συνεμάχησε δὲ Ῥωμαίοις τότε καὶ ἄνωθεν τις ῥοπή·
 πνεῦμα γὰρ ἐξαίφνης σκληρὸν πνεῦσαν ἐξ ἐφῶς
 πρὸς τὰ ἐσπέρια καὶ καταγίδα κινήσαν τοῖς τῶν
 βαρβάρων ἐπὶ νεκτο σκάφεσι, καὶ πολλὰ μὲν ἐπέ-
 κλυσε καὶ τῷ βυθῷ παραδέδωκε, πολλὰ δ' ὑφάλοις
 10 πέτραις καὶ σκοπέλοις προσήραξε καὶ συνέτριψε. τὰ
 δὲ γε τούτων πληρώματα, τοὺς μὲν τὸ ὕδωρ ἐκά-
 λυψε, τοὺς δὲ σύνταγμα στρατιωτικὸν ἐφειδρεῦον
 ταῖς ἡόσι διέφθειρεν. οὕτω δὲ καταπολεμηθέντος
 τοῦ τῶν βαρβάρων πλήθους ὁ βασιλεὺς τροπαιοφο-
 15 ρῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐπανέξενεν.

Εἰς μὲν δὴ πόλεμος βαρβαρικὸς οὕτοσι δεδιή- 25
 γηται, εἰρήσθω δὲ καὶ ἑτέρα τις συγκίνησις ἔθνους, PII²⁵⁵
 ἢ τότε τὴν ἐφῶν διέλαβε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν αὐτὴν
 ἐπιβόσκειται, τοὺς Τούρκους φημί. εἰσὶ μὲν οὖν οὗ-
 20 τοι γένος τι Οὐννικὸν οἰκοῦν τὰ προσάρκτια τῶν
 Κανκασίων ὁρῶν, πολυπληθεῖς καὶ αὐτόνομον. ἐπεὶ
 δ' ἡ Περσῶν ἀρχὴ ἢ μᾶλλον ἢ Μακεδόνων, ἢ τὴν
 Περσῶν βασιλείαν καθεῖλεν, ὑπὸ Σαρακηνῶν καθή-
 ρητο, εἴτα καὶ οὗτοι πρὸς ἀλλήλους στασιάζαντες
 25 εἰς ἀντιπάλους μοίρας διήρηντο καὶ ἀλλήλοις ἐμά-
 χοντο, Μουχούμετ ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, Περσίδος ἄρχων B
 καὶ Χορασμίων καὶ Μηδίας καὶ τινων ἄλλων, πόλε-
 μον ἤρατο κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασι-
 λέως κατὰ Βαβυλωνίων τε καὶ Ἰνδῶν, ἡττώμενος δὲ
 30 συμμαχικὸν ἐκ Τούρκων μετεπέμψατο· ἦν δὲ τοῖς WIII¹
 εἰς συμμαχίαν ἐλθοῦσι τῷ Μουχούμετ στρατηγός

Ταγγρολίπιξ Μουκάλετ. σὺν τούτοις ὁ Μουχούμετ τοῖς
 ἀντιθέτοις προσβαλὼν τροποῦται αὐτούς, καὶ ἀνα-
 ξεύξας εἰς τὰ οἰκεῖα οὐκ εἶα τοὺς Τούρκους εἰς τὴν
 ἑαυτῶν ὑποστρέψαι, ἀλλ' ἤθελε παρακατέχειν αὐ-
 τοὺς, ἵνα καὶ ἐφ' ἑτέρους χρῶτο συμμαχοῖς αὐτοῖς. 5
 οἱ δὲ μὴ οἰοί τε ὄντες ἀπιέναι πρὸς τὴν σφετέραν,
 C εἰ μὴ αὐτοῖς ἀνεθείη ἡ τοῦ Ἀράξιδος γέφυρα, πο-
 ταμὸς δ' οὗτος ἐστὶν εἰ μὴ διὰ τῆς γεφύρας οὐ πε-
 ρατός, ἡ γέφυρα δ' ἐπεπύργωτο ἐκατέρωθεν, καὶ
 τοῖς πύργοις φρουροὶ ἐφειστήκεισαν ἀποστατοῦσι, 10
 καὶ εἰς ὄρη καταφυγόντες, οὐ γὰρ ἐθάρρουν ὄντες
 τρισχίλιοι πρὸς πολλὰς κατὰ συστάδην μαχέσασθαι
 μυριάδας, ἐκτρέχοντες ἐκεῖθεν τὰ τῶν Σαρακηνῶν
 ἐληλίζοντο. ἐκπέμπει τοίνυν κατ' αὐτῶν ὁ Μουχού-
 μετ στρατεύματα περὶ πού τὰς εἴκοσι χιλιάδας, δέκα 15
 τῶν ὁμογενῶν ἀνδράσι τὴν αὐτῶν ἐγχειρίσας ἡγε-
 μονίαν. οἷς οἱ Τούρκοι νυκτὸς ἐπιθέμενοι ῥᾶστα
 τοὺς πλείους κατέκοψαν. οἱ δὲ περισωθέντες σὺν
 D τοῖς αὐτῶν στρατηγοῖς εἰς τὸν Μουχούμετ ἀνθυπε-
 νόστησαν. ὁ δὲ τοὺς μὲν δέκα τῆς στρατιᾶς ἡγεμό- 20
 νας ἐξετύφλωσε, κατὰ δὲ τῶν περισωθέντων στρα-
 τιωτῶν ἡπέλκει διαθήσειν αὐτοὺς τὰ χεῖριστα. οἱ δὲ
 δείσαντες τοῖς Τούρκοις προσέθεντο· ἤδη δὲ καὶ
 ἄλλων αὐτοῖς προσρρέντων συχρῶν, δούλων τε καὶ
 κακούργων λεηλασίας χαιρόντων καὶ ἄρπαγαῖς, 25
 πολυπληθεῖς ἐγένοντο στράτευμα, καὶ τῷ Μουχού-
 μετ περὶ τὸ Ἀσπαχὰν συρρῆννυνται, καὶ πολλῶν
 πεδόντων Σαρακηνῶν καὶ αὐτὸς ὁ Μουχούμετ ἀπέ-
 θανεν. ὁμονοησάντων οὖν τῶν στρατευμάτων, παρὰ
 πάντων ὁ Ταγγρολίπιξ τὴν ἀρχὴν τῶν ὑπὸ τὸν Μου- 30
 χούμετ ἐνεχειρίσθη χωρῶν. αἰρεθεῖς δ' εἰς ἡγεμο-
 νίαν, πέμψας τοὺς ἐν τῇ γεφύρᾳ τοῦ Ἀράξιδος πύρ-

γους κατέβαλεν. οὕτω δ' ἀνεθείσης τοῖς Τούρκοις
 τῆς διόδου τοῦ ποταμοῦ πολὺ τῶν βαρβάρων τού-PII256
 των πλήθος προσεφύη τῷ Ταγγρολίπικι, καὶ χεῖρα
 βαρεῖαν ἐκ τούτων ὁ τῶν Τούρκων κησάμενος ἀρ-
 5 χηγὸς ἀφαιρεῖται μὲν πάντοθεν τοὺς Σαρακηνούς
 τὴν ἀρχήν, ἐαυτῷ δὲ ταύτην καὶ τοῖς ὁμογενέσιν
 ἀπένειμε, καὶ εἰς ὑπηκόους τοὺς ἐκ τῆς Ἀγαρ κατέ-
 στησεν. εἶτα αὐτὸς μὲν μάχῃ τοὺς Βαβυλωνίους
 προσεκτήσατο, τὸν δὲ ἀδελφόπαιδα Κουτλουμοὺς
 10 σὺν στρατιᾷ κατὰ τῶν Ἀράβων ἐξέπεμψεν· ὁ δὲ ἡτ-
 τηθεὶς ὑπέστρεψε, καὶ διαπρεσβεύεται πρὸς τὸν τῆς
 Μηδίας ἄρχοντα, οὕτω δ' ἐκαλεῖτο πάλαι τὸ Βαα-
 σπαρκῶν, αἰτῶν παραχωρηθῆναι διὰ τῆς χώρας αὐ-
 τοῦ διελθεῖν. ὁ δὲ τῆς χώρας ταύτης ἐκ βασιλείας
 15 ἄρχειν προχειρισθεὶς οὐ μόνον οὐκ ἀνῆκε τούτῳ τὴν
 διόδον, ἀλλὰ καὶ ἀντετάξατο κατ' αὐτοῦ, καὶ συμ-
 βαλὼν ἡττᾶται, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν οἰκείων ἀπέ-
 βαλεν, ἥλω δ' αὐτός. ὁ γοῦν Κουτλουμοὺς πρὸς B
 τὸν Ταγγρολίπικα ἐπανελθὼν τὰ περὶ τοῦ κατὰ τὴν
 20 Μηδίαν διηγείτο πολέμου καὶ τῆς χώρας ἐξύμνει τὸ
 πάμπορον, καὶ προσετίθει εὐάλωτον εἶναι ταύτην,
 παρὰ γυναικῶν καρπουμένην, οὕτω καλῶν τοὺς
 μαχεσάμενους αὐτῷ. ὁ δὲ Ταγγρολίπιξ αὐτῷ μὲν
 διὰ τὴν ἥτταν ἐμνήα, ἐκεῖνος δὲ κατὰ τῶν Ἀράβων
 25 ἐχώρει. καὶ ὁ Κουτλουμοὺς δεισὰς ἀπέδρα μετὰ
 τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τὸ Πασάρ, πόλις δ' ἐστὶ τῶν
 Χορασμίων, τουτὶ κατασχών, ἀφίσταται τοῦ Σουλ-
 τάν, οὕτω γὰρ ὁ Ταγγρολίπιξ ὠνόμαστο, καὶ ἐπὶ
 30 αὐτόν, διὰ δὲ τὴν τῆς πόλεως ὀχυρότητα μηδὲν ἀνύ-
 σαι δυνάμενον. καὶ ὁ μὲν Σουλτάν τῇ πολιορκίᾳ
 τοῦ Πασάρ προσησχόλητο· στέλλει δὲ κατὰ Μηδίας C

Ἄσαν σὺν ἀξιωμαχοῦ δυνάμει. ὁ δὲ προσβαλὼν τῇ
 χώρᾳ καὶ συμμίσας Ῥωμαίοις, πίπτει μὲν αὐτός,
 ἡττᾶται δὲ τὸ σὺν αὐτῷ στρατιωτικόν, καὶ βραχί-
 στων ἄτερ τὸ πᾶν ἀπόλλυται. ὁ μαθὼν ὁ Σουλτάν
 ἠθύμησε μὲν, ἐπαναλαβεῖν δ' αὐτίς ἐσπενδε τὸ δυσ-
 τύχημα, καὶ Ἄλλμ Ἀβραμίῳ ἑτεροθαλεῖ ἑαυτοῦ
 ἀδελφῷ στρατιὰν ἐγχειρίσας εἰς ἑκατὸν ἀριθμουμένην
 W III 204 χιλιοστύας κατὰ Ῥωμαίων ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ τοῦ
 Βασσπαρκᾶν στρατηγὸς τῷ βασιλεῖ περὶ τούτων διὰ
 γραμμάτων δεδήλωκε, συμμαχίαν αἰτῶν. καὶ ὃς τῷ 10
 Λιπαρίτῃ δυνάστη μοίρας τῶν Ἰβήρων τυγχάνοντι
 ἐπέστειλε συνελθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις καὶ ἐπαρῆξαι
 κατὰ τῶν Τούρκων. τῶν Τούρκων δὲ ἐπιστάντων
 D ἤδη, οἱ Ῥωμαῖοι πολεμῆσαι σφίσιν οὐκ ἔκριναν, εἰ
 μὴ ἐνωθεῖεν κατὰ τὴν βασιλικὴν ἐντολὴν καὶ τοῖς 15
 Ἰβηροσιν. ἀτρεμούντων δὲ τῶν στρατιωτῶν, μὴ δυ-
 νάμενος αὐτοῖς ὁ Ἄλλμ συμβαλεῖν εἰς ὀχύρωμά τι
 προσκαθημένους, ἔπεισι τῷ Ἀρτζε, κωμόπολις δ' ἦν
 τοῦτο, πληθὺς δ' ἐνώκει αὐτῷ, ἢν' οὕτως εἴποιμι,
 καὶ ἀριθμὸν ὑπερβαίνουσα, ἔμποροι δ' ἦσαν οἱ ἄν- 20
 θρωποι, καὶ πλοῦτος ἦν αὐτοῖς περιττός. ὥς γοῦν
 ἀτελείχστον τὴν κωμόπολιν ἐξ ἐφόδου ἔλειν αὐτὴν
 οἱ βάρβαροι ἤλπιζον, ἀλλ' ἔγνωσαν παραβουκολού-
 μενοι ταῖς ἐλπίσιν, ἐπέπερ ταύτῃ προσέβαλον. ταῖς
 γὰρ διόδοις ὕλας ἐπαγαγόντες οἱ ταύτης κάτοικοι, 25
 καὶ ταύταις αὐτὰς ἀποφράξαντες, ἐκ τῶν δωματίων
 ἐβαλλον τοὺς ἐναντίους καὶ ἀνῆρουν πολλούς, καὶ
 τοῦτο ἐφ' ἡμέραις ἐγένετο ἔξ. ὥς δ' ἔγνω ὁ τῶν
 Τούρκων στρατηγὸς ὁ Ἄλλμ ἐρρωμενέστατα τοὺς
 ΠII 257 Ἀρτζηνοὺς ἀντεχομένους καὶ πολιορκίᾳ ῥᾶστα μὴ 30
 ἄλωτους, πυρὶ τῶν ἀνδρῶν περιγενέσθαι διέγνωκεν·
 αὐτίκα τοίνυν ἀνῆπτο τοῦτο καὶ τοῖς οἰκήμασιν

ὑπεβάλλετο. ὥς δ' ἐξήφθη πανταχόθεν πυρκαϊά,
 τρέπονται μὲν οἱ ἐγγώριοι, οἱ δὲ βάρβαροι κρατοῦσι
 τῆς κωμοπόλεως καὶ πολὺν ἐν αὐτῇ χρυσὸν καὶ ἄλ-
 λον πλουτοῦν εὐρήκασιν, ὅσος μὴ κατηνάλωτο πυρρί.
 5 ἐντεῦθεν αὖθις κατὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς ὁρμήκασι στρα-
 τιᾶς. ἤδη δὲ καὶ τοῦ Αἰπαρίτου σὺν τοῖς Ἰβηρσι
 παραγεγονότος, συμβολὴ τῶν στρατευμάτων ἐγένετο
 περὶ βουλυτόν. ὁ μὲν οὖν Ἀλλῖμ καὶ ὁ Χοροσάνης,
 ἕτερος δ' οὗτος ἦν στρατηγὸς τῶν βαρβάρων, μετὰ
 10 τῶν ὑπ' αὐτοὺς τραπέντες ἐνέκλιναν εἰς φυγὴν,
 καὶ σφᾶς οἱ ἀντιτεταγμένοι Ῥωμαῖοι μέχρ' ἰόρῳ Β
 νυκτῶν κατεδίωκον. ὁ δὲ Αἰπαρίτης κατ' ἄλλο κέ-
 ρας μαχόμενος ἐάλω τοῖς ἐναντίοις. ὥς δ' ἐπαύ-
 σαντο τῆς διώξεως οἱ Ῥωμαῖοι, τὸν Αἰπαρίτην προσ-
 15 ἔμενον, μὴ εἰδότες ὃ περὶ ἐκεῖνον συμβέβηκεν. ἐν
 τοσοῦτῳ δὲ τις αὐτοῖς ἀγγέλλει τοῦ Αἰπαρίτου τὴν
 ἄλωσιν, καὶ ὅτι λαβόντες αὐτὸν οἱ ἐλόντες ἀπίασιν
 σὺν σπονδῇ. οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι ταῦτα μαθόντες
 ἐν ἀθυμίᾳς ἦσαν. οἱ βάρβαροι δὲ τῷ Σουλτάν τὸν
 20 Αἰπαρίτην ἐκόμισαν. ὁ μέντοι βασιλεὺς μαθὼν τοῦ
 Αἰπαρίτου τὴν ἄλωσιν, πέμπει πρὸς τὸν Σουλτάν,
 ἐλευθερίας ἀξιῶσαι τὸν Αἰπαρίτην ζητῶν, καὶ λύτρα
 τούτου πέμψας πολλὰ καὶ δῶρα δὲ τῷ Σουλτάν,
 καὶ σπονδὰς μέσον Ῥωμαίων καὶ Τούρκων ζητῶν
 25 γενέσθαι. ὁ δὲ Σουλτάν τὸν μὲν Αἰπαρίτην δῶρον
 στέλλει, τὰ δὲ γὰρ λύτρα πάντα τῷ ὑπὲρ οὗ ἐπεπόμ-
 φρισαν δέδωκε, καὶ μηκέτι ὅπλα κατὰ Τούρκων
 ἄρασθαι παρηγγύησεν. ἐκπέπομφε δὲ κἀκεῖνος πρέ- C
 σβυν πρὸς βασιλέα, ὃν ἐκάλουν ἐκεῖνοι σερίφην.
 30 οὗτος δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ὅπερ πάλαι ἦν παρ' ἡμῖν
 ὁ λεγόμενος σύγκελλος· ὥς γὰρ ὁ σύγκελλος τοῦ
 πατριάρχου θανόντος εἰς τὸν ἐκεῖνου τόπον ἀντι-

καθίστατο, οὕτω καὶ ὁ σερίφης τοῦ Χαλιφᾶ φθαρέν-
τος ἐκείνους τὸν τελευτήσαντα διεδέχετο. εἰσελθὼν
οὖν εἰς τὴν μεγαλόπολιν ὁ σερίφης καὶ εἰς ὁμιλίαν
τῷ κρατοῦντι ἐλθὼν καὶ ὁμιλήσας ὑπερηφάνως φό-
ρους τε τελεῖν ἀπαιτῶν τῷ Σουλτάν, ἀπεπέμφθη.
ἐντεῦθεν βαρυνθυμήσας ὁ Σουλτάν αὐτὸς κατὰ Ῥω-
μαίων ἐχώρησε, καὶ ἔκτοτε προχωροῦν τὸ τῶν Τούρ-
κων ἔθνος τῆς ἐφ᾽ αὐτὴν πάσης ἐκράτησε καὶ μέχρι τῆς
ἀντιπόρθου τῇ Βυζαντίδι ἡπείρου κατήντησε. τὰ
μὲν οὖν τῶν Τούρκων τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον.

26 Τὸ δὲ τῶν Πατζινάκων ἔθνος αὐτίς κατὰ τὴν
D Εὐρωπαϊαν μοῖραν κεκίνητο. Σκυθικὸν δὲ τὸ ἔθνος
καὶ πολυάνθρωπον, πέραν Ἰστρου νεμόμενον. ἦν
δὲ τότε τοῦ ἔθνους ἄρχων Τυράχ, ἀνὴρ τὸ μὲν
γένος παρὰ τὸ ἔθνος λαμπρός, τὸ δὲ ἥθος νωθός.
ἕτερος δὲ τις Κεγένης καλούμενος, ἄσημος μὲν ὅσον
εἰς γένους ἀναφορὰν, ἀνὴρ δὲ θέκτης τε καὶ δρα-
στήριος καὶ πολλάκις ἐν πολέμοις ἀνδραγαθήσας,
παρὰ τοῦ ἔθνους πεφίλητο. διὸ καὶ παρὰ τοῦ Τυ-

W III 205 ράχ ἐλοχάτο, ζητοῦντος αὐτὸν ἀνελεῖν. ὁ γυνὸς
ἐκεῖνος, καὶ δύο τῶν φυλῶν προσεταιρισάμενος,
οὐσῶν πασῶν δέκα ἐπὶ τρισί, σὺν αὐταῖς διέβη τὸν
PH258 Ἰστρον, καὶ ἐπὶ τὰ Ῥωμαίων ὄρια γέγονεν, αὐτό-
μολος ἦκειν λέγων τῷ βασιλεῖ καὶ οὐκ ἔσεσθαι οἱ
ἀσυντελής. ἐμνηύθη ταῦτα τῷ Μονομάχῳ, καὶ ὁ
τῆς χώρας ἄρχων κελεύεται δεξασθαι τοὺς Σκύθας.
ὁ δὲ Κεγένης εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων φοιτή-
σας ἐς ὅψιν ἦλθε τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸ σωτήριον δε-
ξάμενος βάπτισμα, ἐτιμῆθη πατρίκιος. ἔπεισε μὲν-
τοι καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Σκύθας τοῦ θεοῦ τούτου
λουτροῦ μετασχεῖν. ποιούμενος δὲ τὰς διατριβὰς
κατὰ τὰ παρίστρια, καὶ διαβαίνων τὸν ποταμὸν

ἀθρόον, ἐκάκου τοὺς τοῦ Τυράχ, ἀναιρῶν τε καὶ
 ληξόμενος. πρεσβείαν τοίνυν ὁ Τυράχ πρὸς τὸν
 βασιλέα ἀπεσταλκῶς ἤτιᾶτο ὅτι τὸν ἀποστάτην τοῦ
 ἔθνους ἐδέξατο, καὶ εἰ μὴ κωλύσει κακοῦν τὸ ἔθνος
 5 τὸν πρόσφυγα, τὸ ἔθνος ὅλον ἔξει πολέμιον. πρὸς Β
 ταῦτα δ' ὁ αὐτοκράτωρ "οὔτε προδότης" ἔφη "τοῦ
 προσελθόντος γενήσομαι οὔτε κωλύσω μὴ ἀμύνα-
 σθαι τοὺς ἐπιβουλεύσαντας." τούτων τῶν μηνυ-
 μάτων τῷ Τυράχ κομισθέντων, ἐπεὶ χειμῶν ἐπέστη
 10 καὶ ὁ Ἰστρος ἐξ ὄχθης εἰς τὴν ἑτέραν τῷ κρῦει πη-
 γνύμενος κεκρυστάλλωτο, πεξῇ διέβη τὸν ποταμὸν
 σὺν τῷ ἔθνει παντὶ καὶ τὴν Ῥωμαῖδα χώραν κατα-
 λαβὼν τὰ ἐν ποσὶν ἐκεράϊξεν. ὁ δέ γε βασιλεὺς
 τοῦτο μαθὼν στρατιὰν αὐτίκα τῷ τῆς χώρας ἄρ-
 15 χοντι καὶ τῷ Κεγένῃ ἐπικούρου ἐπεμφεν. οἱ μὲν-
 τοι Πατζινάκαι τροφῶν ἀφθονίαν εὐρόντες καὶ οἷ-
 νου καὶ ἄλλων πομάτων ἐσκευασμένων ἐκ μέλιτος,
 καὶ περὶ ταῦτα ἀπληστυσάμενοι, νοσήματι κοιλια-
 κῷ περιέπεσον. καὶ τοῦτο ἐξ αὐτομόλου γνούς ὁ
 20 Κεγένης ἀναπέλθει καὶ τὰς Ῥωμαῖκὰς δυνάμεις
 ἐπιθέσθαι τοῖς ἐναντίοις. ὥς γοῦν εἶδον οἱ βάρ-
 βαροι τὴν κατ' αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων ἐπέλευσιν,
 κατειργασμένοι τῇ νόσῳ τυγχάνοντες ἱλιγγίασαν καὶ
 ἀποδειλιάσαντες μεθῆκαν τὰ ὄπλα καὶ ἱκέται γεγό-
 25 νασι καὶ τοῖς ἐχθροῖς παρέδωκαν ἑαυτούς. τούτων
 ὅσοι μὲν ὑπὸ τὸν Κεγένην γεγόνασιν, οἱ μὲν ξίφεσι
 παρεδόθησαν, οἱ δὲ πρὸς δουλείαν χρυσοῦ ἀπεδό-
 θησαν. τὸ πλῆθος δὲ τὸ λοιπὸν χρήσιμον ἐνομί-
 σθη γενέσθαι Ῥωμαίοις, εἰ τὰ ὄπλα ἀφαιρεθὲν εἰς
 30 τὴν τῶν Βουλγάρων χώραν κατοικισθεῖη, ἔρημον Δ
 οὔσαν τὴν πλείονα, πρὸ μικροῦ τοῦ ἔθνους ἐκεί-
 νου καταλυθέντος. ὁ καὶ γέγονε τοῦ βασιλέως κε-

λεύσαντος. ὁ δὲ γε Τυράχ σὺν τοῖς ἐξόχοις τοῦ
 ἔθνους ἤχθη πρὸς τὸν κρατοῦντα, καὶ τοῦ θεοῦ
 καταξιώθεντες βαπτίσματος, ἀξιώμασι λαμπροῖς ἐτι-
 μήθησαν. ὥς δὲ μάχαι τότε Ῥωμαίοις μετὰ τῶν Τούρ-
 κων ἦσαν κατὰ τὴν ἐφάν, πεντεκαίδεκα χιλιάδας Πατ-
 ζινάκων ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιλεξάμενος, καὶ καθοπλίσας
 αὐτούς, ἵππους τε παρασχόμενος, ἐπιστήσας στρατάρ-
 χας αὐτοῖς ἐκ τῶν ὁμογενῶν, ἐν Χρυσοπόλει διεπέρα-
 σεν, εἰς Ἰβηρίαν κελεύσας ἀπελθεῖν, τάξας αὐτοῖς
 καὶ προηγήτορα τῆς ὁδοῦ. ὥς δ' οὖν περὶ τὸν Λαμα-
 τρὺν ἤκασιν, ἔστησαν, καὶ πρόσω βαίνειν οὐκ ἤθε-
 λον· εἰς τοῦπίσω δὲ χωρήσαντες καὶ ἄχρι τοῦ πορθ-
 μοῦ ἐφθακότες σὺν τοῖς ἵπποις τὴν θάλασσαν δια-
 πορθμευσάμενοι κατὰ τὴν τοῦ ἁγίου Ταρασίου
 ΠΠ259 μουνήν, ἀντίκα συντεταμένῃν ποιησάμενοι τὴν ὁδοί-
 πορίαν, τοῖς ὁμογενέσι προσήνωντο, καὶ ἐπεὶ ὁμοῦ
 συνηθροίσθησαν, ἀπῆλθον καὶ ἐν τοῖς παριστρίοις
 πεδίοις ἐπήξαντο τὰς σκηνάς, ἐκείθεν δ' ὀρμώμενοι
 τὰ Θρακῶα κατέτρεχον. πολλάκις δὲ τοῦ βασιλέως
 κατ' αὐτῶν στρατεύματα πέμψαντος, ἐπικρατέστεροι 20
 ἦσαν οἱ βάρβαροι, ὥστε καὶ ἄδεῶς κατὰ πάσης τῆς
 Θράκης καὶ Μακεδονίας σκεδάννυσθαι καὶ λείαν
 ἅπαντα τίθεσθαι, καὶ οὐ τὰ πόρρω μόνον, ἀλλὰ
 μέντοι καὶ τὰ τῇ πόλει ἀγχίθυρα. τέλος δὲ σπέν-
 δονται Ῥωμαίοις τριακοντούτεις σπονδάς. καὶ οὕτως 25
 ὁ τῶν Πατζινάκων ἔληξε πόλεμος.

27 Ὁ δὲ Σουλτὰν οὐκ ἔληγεν ἐπιὼν τὰς ὑπὸ Ῥω-
 μαίους χώρας καὶ πόλεις καὶ τὰς μὲν ληϊζόμενος,
 W III 206 τὰς δ' ἐκπορθῶν τε καὶ οἰκειούμενος. κατὰ τοῦ-
 B τούς τοὺς χρόνους καὶ ἐπιβουλὴν ὁ αὐτοκράτωρ 30
 ἐφώρασεν, ἣν Ῥωμανὸς ὁ Βοῖλας συνεστήσατο. ἣν
 δ' οὗτος τῶν ἀσήμεων ἀνὴρ καὶ τὴν γλῶσσαν εἶχεν.

ἡμίφωνον μηδ' οἷαν ὀρθοεπεῖν, ὀλισθαίνουσιν δ'
 ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ ἀνεπαίσθητα τοῖς ἀκροαταῖς
 φθεγγομένην. τοῦτο δ' ἦν τὸ μὲν ἐλάττωμα φυ-
 σικόν, τὸ δὲ προσποιήσις καὶ σκηνὴ τὴν τῆς φύ-
 5 σεως διαμαρτίαν τῇ ὑποκρίσει τοῦ σκηνοποιοῦ ἐπι-
 τείνοντος. τῷ τοιούτῳ τοίνυν ἀνδρὶ ὡς οὐδενὶ τῷ
 ὁ βασιλεὺς ἤδετο, καὶ εἰ διημαρτημένα καὶ ἀδιάρ-
 θρωτα ἤκουε φθεγγομένου αὐτοῦ, ὑπὲρ πᾶσαν
 ἡγεῖτο τὰς ἐκείνου φλυαρίας γλυκυθυμίαν. καὶ
 10 οὕτω διὰ ταῦτα τῷ βασιλεῖ προσφαικείωτο ὡς πάντα C
 καιρὸν εἶναι αὐτῷ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εἰσόδου καὶ
 τῆς ἐντεύξεως. καὶ οὐχ οὕτως αὐτῷ τὰ περὶ τὸν
 ἀνδρῶνα διέκειτο, ἢ δὲ γυναικωνίτις οἱ ἀπεκέκλει-
 στο, ἀλλ' ἄνετος ἦν αὐτῷ κἀκείνη καὶ ὅτ' ἐβούλετο
 15 βᾶσιμος, καὶ ὁ πλοῦτος ἐπέρρει τῷ ἀνδρὶ ἐκατέρω-
 θεν, καὶ ἐκ τῶν τριόδων ἀναρπασθεῖς εἰς αὐτὴν
 ἀνήχθη τὴν συγκλητικὴν κορυφήν. ὁ δὲ οὐκ ἡγάπα
 τοῦτον εὐδαιμονήσας τὸν τρόπον, ἀλλὰ καὶ τῆς βα-
 σιλείας ἐρᾷ, καὶ μελετᾷ ταύτην ἑαυτῷ προσνεῖμαι,
 20 κτείνας τὸν αὐτοκράτορα. καὶ οὕς ἤδει δύσοντας
 τῷ βασιλεῖ, τούτοις τὸ ἀπόρητον ἀνεκάλυπτε. καὶ
 τοὺς μὲν τὸν λόγον προσιεμένους μεγάλας ἐλπίσιν
 ἐξαίρων πρὸς τοῦτον ἐρρῶννεν. εἰ δὲ τινες καὶ
 πρὸς τὴν προσβολὴν ἐδυσχέραινον, ὁ δὲ πείραν ἔλεγε D
 25 τὸν λόγον προσαγαγεῖν, ἵνα γινῶ τὴν ἐκείνων πλ-
 στιν τὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, καὶ ἐπῆναι τοὺς
 ἄνδρας τῆς διαθήσεως, καὶ γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ
 εἴηους αὐτῷ τυγχάνειν διώμνυτο. ὁ μὲν οὖν οὕτω
 μετῆει τοὺς πλείονας, καὶ οἱ ἐκείνῳ συνομοσάμενοι
 30 ῥᾶστα τὸ βούλευμα ᾤοντο γενέσθαι ἀνύσιμον. οὐ
 μόνον γὰρ ἢ πρὸς τὸν βασιλικὸν κοιτωνίσκον πᾶ-
 ροδος ἐκείνῳ ἄνετος ἦν, καὶ ἔτυχεν ὑπνωτῶν δ'

βασιλεὺς κἂν τῇ βασιλίδι συνίανεν, ἀλλὰ καὶ τὰς
 τῶν ἀπορρήτων εἰσόδων κλεῖς ἐμπεπίστευτο. καὶ
 ἤχθη ἂν εἰς ἔργον τὸ διαβούλιον, εἰ μὴ τις αὐτὸ
 τῷ βασιλεῖ κατεμήνυσε τῶν κοινωνησάντων τοῦ
 σκέμματος. ἦλω τοίνυν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ τὸ ξίφος 5
 ΠΗ260 αὐτὸ κατέχων ὃ τὸν αὐτοκράτορα ἐμελλεν αὐτίκα
 διαχειρίσασθαι. ἀλλ' ὁ μὲν διὰ τὸ τοῦ κρατοῦντος
 ἀβέλτερον οὐδὲν ὑπέστη ἀνιάρον, οἱ δὲ τῆς ἐπιβου-
 λῆς ἐκείνῳ συνίστορες οὐκ ἔμειναν ἀτιμώρητοι. οὗ-
 τος ὁ βασιλεὺς φιλότιμος δοκεῖν ἐθέλων καὶ ἔλευ- 10
 θέριος, μὴ μετιῶν δὲ τὴν ἀρετὴν ὡς ἐχοῖν, εἰς κα-
 κίαν ταύτην μετήνεγκεν. ἀντὶ γὰρ μεγαλοπρεπείας
 εἰς ἀσωτίαν μετακεκύλιστο, οὔτε οἷς ἔδει παρέχων
 τὰ δημόσια χρήματα οὔτε ὅσαπερ ἔδει οὔθ' ὅτε
 χρεῶν. καὶ τὴν μονὴν δὲ τὴν τῶν Μαγγάνων οἱ- 15
 κοδομῶν, λέγεται δὲ τῆς οἰκοδομῆς ἄρξασθαι διὰ
 τὴν ἐρωμένην αὐτῷ, τὴν Σκλήραιναν λέγω, ἣν
 ἐκείνη προσφοιτᾷ συνεχῶς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυ-
 Β νηγίου ἐχούσῃ τότε δὴ τὴν κατοίκησιν, πρόφασιν
 ἔχων τοῦ σεμνείου τὴν δόμησιν, ἐξητήλησε τοὺς 20
 βασιλείους ἢ κοινοὺς θησανρούς, ὅθεν χρημάτων
 δεόμενος οὐδὲ τῶν ἀπειρημένων πορισμάτων ἀπεί-
 χετο. ἀλλὰ καὶ χωρῶν οὐσῶν, αἱ τοῖς βασιλεῦσιν
 οὐ δασμοὺς συνεισέφερον, ἀλλ' ἀντὶ πάσης δασμο-
 φορίας δυσχωρίας ἐφρούρουν καὶ τοῖς βαρβάροις 25
 τὴν εἰς τὰς Ῥωμαίοις ὑποκειμένην χώραν ἀπετεί-
 χισον πάροδον, ἐκεῖνος φόρους ταῖς χώραις ἐπιτάξας
 ἐσχόλασε τὰς φρουράς. κἀντεῦθεν ἢ πρὸς τὰς Ῥω-
 μαῖδας χώρας θάσση τοῖς βαρβάροις ἐγένετο πάρο-
 δος. ἐκεῖνος τοίνυν ὁ ἀνὴρ αἷτιος τοῖς ἀπαθῶς 30
 λογιζομένοις κριθήσεται τοῦ τὴν ἐφ' αὐτῷ μοῖραν δουρὶ
 C κυριευθῆναι βαρβαρικῷ.

Τῆς δὲ βασιλίδος Ζωῆς ἐν γήρᾳ βαθεῖ, ὑπὲρ 28
 γὰρ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη παρεξετάθη αὐτῇ τὸ βιώ-
 σιμον, καταλυσάσης τὴν ζωὴν, οὐκ ἀνδρικῶς ἐκεῖ-
 νος ἐθρόνησεν, ἀλλὰ μέντοι γε μεираκιωδῶς. λέγε- WIII 207
 5 ται δὲ καὶ ἀγγέλοις αὐτὴν παρεξισοῦν, ἐπειδὴ πού
 τοῦ μνήματος ἐκείνης μύκης ἐκ τινος ὑγρότητος
 ἀνεβλάστησε, καὶ τοῦτο καλεῖν σημεῖον ἄνωθεν οἰ-
 κονομηθέν, ἵνα μὴ ἀγνοῖται ἡ βασιλεὺς ταῖς νοεραῖς
 συντεταγμένη δυνάμεσι. τῆς δ', ὡς εἴρηται, θα-
 10 νούσης, ὁ βασιλεὺς ἔτι φλεγμαίνων περὶ τοὺς ἔρω-
 τας ἐπεισάγει τοῖς βασιλείοις μείρακά τινα, ὅμῃρα
 δοθεῖσαν Ῥωμαίοις ἐξ Ἀλανῶν, παιδὰ τινος τῶν
 παρ' ἐκείνοις ἀρχηγετούντων, καὶ ταύτην Σεβα- D
 στὴν ὀνομάσας βασιλείον αὐτῇ θεραπείαν καὶ πλού-
 15 του χορηγίαν ἀπέταξε. καὶ εἰ μὴ τὴν βασιλίδαν Θεο-
 δώραν πεποιήτο δι' αἰδοῦς ἢ μᾶλλον τὸ τῆς τετρα-
 γαμίας ἡσχύνετο ἄθεσμον, καὶ βασίλισσαν ἂν τὴν
 ἐρωμένην ταύτην ἀνεῖπε καὶ διαδήματι κατεκόσμη-
 σεν. ἐκείνου δὲ θανόντος, οὐ παρέμεινε τῇ Σεβα-
 20 στῇ τὸ εὐτύχημα, ἀλλ' εἰς τὴν προτέραν τῆς ὀμη-
 ρείας τύχην ἐπανελήλυθεν. ἄρτι δὲ καὶ περὶ τοῦ
 τέλους ἱστορητέον τούτου τοῦ αὐτοκράτορος. οὐ
 μακρὸς ἐξεμετροῦθη χρόνος, ἐξ ὅτου τῆς ἡγεμονίας
 τῶν Ῥωμαίων γέγονεν ἐγκρατής, καὶ οἱ νόσος ἀρ-
 25 θρήτις ἐνέσκηψεν, ἢ πρότερον τοῖς ποσὶν ἐκείνου PII 261
 τοῦ ῥεύματος ἐπήνεγκε τὴν φορὰν, ὥστε τὰς βά-
 σεις αὐτῷ πρὸς πορείαν καὶ στάσιν ἀδυνατεῖν. εἰ
 δέ ποτε κινήσεως ἀνάγκην ἔσχηκεν, ἢ πρὸς τινων
 ἐπιστηριζόμενος προέβαινε δυσχερῶς ἢ καὶ πάμπαν
 30 ἑτεροκίνητος ἦν. τοῦ χρόνου δὲ προϊόντος καὶ ταῖς
 χερσὶν ἐπερρύνῃ τὸ αἶτιον· εἶτα καὶ τοῖς ὤμοις ἐπή-
 νεκτο, καὶ τέλος ὅλον αὐτῷ τὸ σῶμα τῷ ῥεύματι

κατεκλύζετο καὶ παρείτο καὶ ἐξηρθροῦτο, τοῖς τῶν
 ἄρθρων κοιλώμασιν ἐγκλειομένου τοῦ ρεύματος.
 ἔκαμνεν οὖν οὕτω πρὸ μακροῦ τὸ σῶμα τῷ βασι-
 λεῖ, εἶτα καὶ τι ἕτερον ἐπισυμβεβηκός, τὸ δ' ἦν ἐκ
 πνεύματος νυγμός περὶ τὴν πλευράν, προσδοκήσι- 5
 μον ἐκείνῳ καὶ τοῖς αὐτῷ παραδυναστεύουσιν ἔθετο
 B τὸ τέλος τῆς βιοτῆς, ὧν τὰ πρῶτα ὁ λογοθέτης ἦν
 Ἰωάννης, ἐκτετμημένον ἀνδράριον, ἄσημον μὲν ἐκ
 γένους ἢ δυσγενέστατον, πρὸς δὲ πραγμάτων μετα-
 χειρίσιν ἀφυέστατον, γραμματικῆς δὲ τέχνης τοσοῦτον 10
 μετεσχηκός ὥστε μὴτ' ὀρθοεπεῖν ἀκριβῶς μὴτ' ἀπται-
 στως ὀρθογραφεῖν. ἐφ' ᾧ δὴ τὴν τῶν κοινῶν πραγ-
 μάτων διοίκησιν ὁ βασιλεὺς ἐποιήσατο καὶ τῶν τῆς
 βουλῆς ἀπέδειξεν ἀπάντων κορυφαϊότατον. ἦν γὰρ
 ἐπὶ τῶν βασιλικῶν διοικήσεων πρῶτὴν ἀνὴρ τούτῳ 15
 τὰ πάντα ἀντίρροπος καὶ γένος καὶ λόγον καὶ τὴν
 περὶ τὰς πολιτικὰς οἰκονομίας ἀκρίβειαν. τοιοῦτος
 δ' ὧν, ὁπηνίκα τι παρὰ τὸ καθήκον ἐπέταττεν αὐτῷ
 ποιῆσαι ὁ βασιλεὺς, οὐκ ἦν τῇ προαιρέσει τοῦ κρα-
 C τούτου ἐπικλινής, ἀλλ' ἀντέλεγέ τε καὶ ἀνείργε 20
 τοῦ μὴ προσήκοντος. ὁ δὲ ἐχαλέπαινε, καὶ πολλά-
 κς τούτου γινομένου ἐμηνία τῇ τοῦ ἀνδρὸς ἐκεί-
 νου ἐλευθερίᾳ, καὶ ἵνα τὸ ἀντίξουν ἀποφορτίσαιτο,
 μεθιστᾶ μὲν ἐκεῖνον τῆς τῶν κοινῶν διοικήσεως,
 ὁ Λειχούδης ἦν οὗτος, ἀντεισάγει δὲ τὸν Ἰωάννην, 25
 καὶ τούτῳ τὴν τῶν πολιτικῶν ἐγχειρίζει κυβέρνη-
 σιν, ἵνα μὴ πρὸς τινος ἐφ' οἷς ὀρμήσει ἀνείργοιτο.
 οὗτος τοίνυν ὁ Ἰωάννης καὶ ἕτεροι, μέγα κἀκεῖνοι
 δεδυνημένοι παρὰ τῷ βασιλεῖ, ἀπεργνακότες αὐτῷ
 τὸ βιώσιμον πείθουσι τὸν κάμνοντα φροντίσαι περὶ 30
 διαδοχῆς, καὶ ὑποτιθέασιν αὐτῷ εἶναι πρὸς τὴν
 ἀρχὴν ἐπιτήδειον τὸν Πρωτεύοντα· ὁ δὲ τὴν τῆς

Βουλγαρίας ἀρχὴν περιέζωστο, καὶ ἀπεδήμει τῆς D
 βασιλίδος τῶν πόλεων. ἔσταλτο τοίνυν ὁ τὸν ἄν-
 δρα μετακαλεσόμενος· ἐκ δὲ τῆς βασιλίδος Θεοδώ-
 ρας ἡ βουλή ἀπεκέκρυπτο. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος τὸ
 5 βούλευμα τὴν βασιλίδα διέλαθε. γνοῦσα δὲ ὡς οὐκ
 ἐπ' αὐτῇ ποιεῖται τὸ κράτος ὁ τελευτῶν, τὸν μὲν
 ἔα δυσθανατοῦντα κατὰ τὰ ἐν τοῖς Μαγγάνοις βα-
 σίλεια· ἐκείνη δὲ σπουδῇ τῶν ὑπηρετουμένων αὐτῇ
 ἐμβεβηκυῖα νηὶ εἰς τὸ μέγα προσωρμίσθη ἀνάκτο-
 10 ρον. καὶ αὐτῇ ἥ τε βασιλικὴ δορυφορία προσερ-
 ρυή αὐτίκα καὶ τῆς γερονσίας τὸ ἔκκριτον, καὶ αὐ-
 WIII 208
 τοκράτωρ πρὸς πάντων ἀνερρήθη, ὡς αὐτῇ κατὰ
 κλήρον τῆς ἀρχῆς προσηκούσης. τοῦτο τῷ Μονο-
 μάχῳ γνωσθὲν προστίθησιν ἄλγῃ, καὶ βραχύ τι
 15 ἐπιβιούς, ὅσον ἐπιστενάξαι τοῖς γενομένοις καὶ ἀδν-
 PII 262
 μῆσαι, ἐξέλιπε, βασιλεύσας ἔτη δώδεκα καὶ μῆνας
 ὀκτώ. καὶ κατετέθη εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ δομηθεῖ-
 σαν μονὴν τῶν Μαγγάνων.

Ἡ δὲ βασιλὶς Θεοδώρα ἔξωρος τῆς ἀνταρχίας 29
 20 κρατήσασα βασιλεύει τοῖς πράγμασιν ἐπιστῆσαι οὐκ
 ἠθέλεν, ἀλλ' ἠδυνθεῖσα τῇ ἐξουσίᾳ, παρ' ὅσου ἐπε-
 βίω τῇ βασιλείᾳ καιρὸν, αὐτῇ τῶν ὅλων ἦν ἐγκρα-
 τής, πρὸς τοῦτο καὶ παρὰ τῶν αὐτῆς θεραπόντων
 ἐμβιβασθεῖσα, οὓς καὶ ταῖς μεγίσταις ἐπέστησε τῶν
 25 ἀρχῶν. τὴν δὲ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διοίκη-
 σιν τῷ συγκέλλῳ Λέοντι, ὃς Παρασπόνδυλος ὠνό-
 μαστο, ἐνεχείρισε, τὸ πάσαι τῷ βασιλεῖ Μιχαὴλ
 ὑπηρετήσαντι. ἡ δὲ προναάθητο ἐπὶ βήματος, καὶ B
 ἐχρημάτιζε πρέσβεσι καὶ ἦν ἀρχαιρεσιάζουσα καὶ
 30 δίκαις ἐνθεμιστεύουσα καὶ ψήφους ἐκφέρουσα καὶ
 διαιτῶσα δημοσίαις καὶ κοιναῖς ὑποθέσεσι, καὶ εὐ-
 δαιμον ὑπῆρξεν αὐτῇ τὸ αὐτοκρατές. οὔτε γάρ τις

ἀντήρῃ χειρὰ αὐτῇ οὐτ' ὀλιγώρως πρὸς τὰ ἐκείνην
 δεδογμένα ᾤφθη διατεθὲν τὸ ὑπήκοον οὐτ' ἔθνος
 τότε κατὰ Ῥωμαίων κεκίνητο, ἀλλὰ καὶ εὐκρασία
 γέγονε τῶν ὠρῶν καὶ ἡ γῆ τοὺς καρποὺς ἀφθόνους
 ἐξήνεγκεν. ἔξωρος δέ, ὡς εἴρηται, καὶ πλήρης ἡμε- 5
 ρῶν ἡ βασιλὶς αὕτη τῶν σκήπτρων κρατήσασα
 ὁμῶς μακροὺς ἔτι τῆς ζωῆς ἑαυτῇ ἐπεμέτρει ἐνιαυ-
 τοὺς. εἶχε δὲ καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμενέστερον καὶ μὴ
 ὀρεῖσθαι πόνοις καμπτόμενον. ἐπεὶ δὲ καὶ ταύτην
 κατῆπειγε τὸ χρεῶν, εἰ καὶ τινες αὐτῇ μοναχοὶ 10
 αἰῶνας ἔτι ζωῆς ἐπηγγέλλοντο, καὶ νόσῳ περιεπε-
 πτώκει δεινῇ, ἣ τοῖς Ἀσκληπιάδαις ὠνόμασται εἰ-
 λεός, καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν αἱ ἐλπίδες αἱ περὶ αὐ-
 τῆς ἀπεγνωσθήσαν, συλλεγόντες βουλευόμενοι τίνα
 ἂν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀντεισάξωσιν, ὃς αὐτοῖς τὴν εὐε- 15
 τηρίαν τηρήσει καὶ τὸ εὐτύχημα. ἔδοξεν οὖν πρὸς
 τοῦτο σφίσι κατάλληλος ὁ στρατιωτικὸς Μιχαὴλ,
 ἀνὴρ ἐκ Βυζαντίου μὲν γεγονώς, πρὸς πραγμάτων
 δὲ καὶ τοσαύτης ἡγεμονίας μεταχειρίσιν ἀποπεφυ-
 κώς ἔκ τε φυσικῆς νοθείας καὶ ἀφελείας καὶ διὰ 20
 χρόνου μῆκος, ὃ τῇ ἐκείνου παρεξετάθη ζωῇ. ἦδη
 γὰρ οὐ γέρον ἦν, ὡς παρὰ τοῦ δημώδους πλήθους
 ὠνόμαστο, ἀλλὰ πρεσβύτης. τοῦτον οὖν πείθουσι
 τὴν Θεοδώραν ἀντικαταστήσαι τῇ βασιλείᾳ. ἡ δὲ
 αὐτίκα ταινιοῖ τῷ βασιλεῖ τὸν Μιχαὴλ διαδήματι, 25
 πρότερον ὀρκίοις προκαταληφθέντα φρικώδεσι μῆτι
 τῆς ἐκείνων γνώμης χωρὶς ἐπὶ ταῖς τῆς βασιλείας
 οἰκονομήσασθαι διοικήσεσιν. ἐπὶ τούτοις τὴν βα-
 σιλίδα τὸ πνεῦμα ἐπέλιπε, μοναρχήσασαν ἔτος ἔν
 ἐπὶ ἐννέα μηνῶν.

1 Ὁν οὖν εἴρηται τρόπον ὁ πρεσβύτης Μιχαὴλ
 αὐτοκράτωρ ἀναρρηθεὶς τοῖς μὲν τῆς γερονσίας καὶ

WIII²⁰⁹

PII²⁶³

30

τῷ δημῳδαὶ πλήθει καὶ παρὰ τὸ προσῆκον ᾧπτο
 φιλοτιμότητος, ἕκαστον τούτων εἰς βαθμοὺς προβι-
 βάζων ἀξιομάτων καὶ τιμὰς προσνέμων ἀκαταλλή-
 λους τοῖς πλείοσι. τοῖς δὲ στρατιωτικοῖς καταλό-
 5 γοις, καὶ μάλιστα τοῖς τούτων ἐξόχοις, οἷς στρα-
 ταρχεῖν τε καὶ ἱλαρχεῖν ἀπονενέμητο πρὸ πολλοῦ,
 καὶ λίαν ἀντιρρόπως τοῖς ἄλλοις ἐκέχρητο. οὔτε
 γὰρ φιλότιμόν τι πρὸς αὐτοὺς ἐνεδείξατο ἄρτι κα-
 ταλαβόντας τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων, οὔτε μὴν
 10 πρᾶξις αὐτοὺς ἐδεξιώσατο ῥήμασιν. ἥστην δὲ τού-
 των πρωτεύοντε ἄνδρες διττῷ, μαγίστρω μὲν ὄντι B
 καὶ ἄμφω, λαμπρῷ δὲ τὰ γένη, καὶ οὐχ ἥττον στρα-
 τηγικῇ συνέσει καὶ κράτει χειρῶν καὶ θάρσει ψυ-
 χῶν εἰχέτην τὴν περιφάνειαν. τούτων ἄτερος ἦν ὁ
 15 Κομνηνὸς Ἰσαάκιος, ὁ δὲ λοιπὸς ὁ Κεκανμένος Κα-
 τακαλὼν, ᾧ Κολώνεια ἡ πατρίς, ὃν καὶ δοῦκα Ἀν-
 τιοχείας τυγχάνοντα ἅμα τῇ ἀναρρήσει παρέλυσεν
 τῆς ἀρχῆς, τὸν οἰκέτον ἀνεψιὸν Μιχαὴλ μαγιστρόν
 τε καὶ δοῦκα τῆς Ἀντιοχείας προχειρισάμενος, καὶ
 20 Οὐρανὸν ἐκείνῳ θέμενος τὸ ἐπώνυμον, ἵνα πρὸς
 τὸν ἀρχαῖον Οὐρανὸν ἀναφέρειν τὸ γένος δοκῇ.
 τοῦτον τοίνυν τὸν Κεκανμένον, ὥς δῆθεν μὴ κα-
 λῶς χρησάμενον τῇ ἀρχῇ, ἀλλὰ τὰς τε δυνάμεις
 καταλελυκότα καὶ φορτικὸν τοῖς ὑπὸ χεῖρα γενόμε- C
 25 νον καὶ ἐπέπληξεν ἱταμιώτερον καὶ ὀνειδέσιν ἐβαλε
 καὶ οὐδ' ἐφείσατο ὕβρεων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων
 λαμπροτάτων ἀνδρῶν καὶ συνταγματαρχούντων ἐκεί-
 νῳ ὑπεραπολογήσασθαι τοῦ ἀνδρὸς ὠρμηκότων,
 οὐδ' ἐπ' ἐκείνους τῆς γλώττης οὔτε μὴν αὐτὸν ῥέδεσθαι
 30 τὸν Κομνηνόν. ταῦτα τοὺς στρατιώτας εἰς ἀθνμίαν
 ἐνέβαλε, τοῖς μὲν ἄλλοις φιλοτιμότητον ὀρῶντας τὸν
 Μιχαὴλ, αὐτοῖς δὲ μὴδ' ἐν λόγοις τὸ εὐμενὲς ἐνδει-

κνύμενον, ὅμως μέντοι ἐπέσχον μηδέν τι νεωτερί-
σαι, ἀλλὰ καὶ δευτέραν πείραν ἐπαγαγεῖν ἐβουλεύ-
D σαντο. ἀλλ' ἐτέραν κατὰ τοῦ βασιλέως προτέραν
τούτων ὁ λόγος διηγησάσθω νῦν ἐπανάστασιν. ὁ
γὰρ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου 5
ἐξάδελφος ὁ πρόεδρος Θεοδόσιος, ἄρτι τοῦ Μιχαήλ
ἀναρρηθέντος, ἐν δεινῷ ποιησάμενος τὴν ἐκείνου
ἀναρρησιν, τοὺς οἰκείους θεράποντας προσλαβόμε-
νος καὶ τινας ἄλλους ὅσοι κατ' ἐκείνον ἐλαφροίαν
ἐνόσουν φρενῶν, περὶ δέλην ὀψίαν διὰ τῆς ἀγο- 10
ρᾶς ἀπήει, τούτοις δορυφορούμενος, ἑαυτῷ προσή-
κειν τὸ κράτος λέγων διὰ τὴν πρὸς τὸν Μονομά-
χου συγγένειαν, καὶ ἀδικεῖσθαι ἐπιβοώμενος. γενό-
PII264μενος δὲ κατὰ τὴν δημοσίαν εἰρκτήν, ἣ πραιτώριον
κέκληται, τὰ κλειῖθρα διαρρηξας τοῖς ἐν αὐτῇ κα- 15
θειργμένοις ἄνετον παρέσχε τὴν ἐξοδον. τὸ δ' αὐτὸ
καὶ ἐν τῇ τῆς Χαλκῆς εἰργάσατο φυλακῇ, ἐλπίσας
διὰ τούτων τοῦ κατὰ σκοπὸν ἐπιτεύξεσθαι. ὥς δ'
ἔμαθε στρατιωτικὴν ἀθροίζεσθαι περὶ τὰ βασίλεια
δύναμιν καὶ ἤδη στέλλεσθαι κατ' αὐτοῦ, πρὸς τὴν 20
μεγάλην τρέπεται ἐκκλησίαν, καὶ μόνος σὺν τῷ νύμφῃ
περιλειφθεὶς, τῶν ἐπομένων αὐτῷ διασκεδασθέντων,
τῇ ἐκκλησίᾳ προσπέφηνεν· ὅθεν ληφθεὶς ὑπερο-
ρίαν κατεδικάσθη. εἰς τοῦτο δὲ τέλους τοῦ ἐπι-
χειρήματος αὐτῷ καταντήσαντος, ὁ δημῶδης ὄχλος 25
ἐπεργελῶντες αὐτῷ ῥήματά τινα συνθέντες ἐπῆδον
αὐτῷ· τὰ δ' ἦσαν,

B ὁ μωρὸς ὁ Μονομάχος, εἴ τι ἐφρόνει, ἐποίησε.
καὶ ταῦτα μὲν ἔσχον οὕτως.

2 Οἱ δ' ἐμπαροινηθέντες τῶν ἐφῶν ἀρχόντων καὶ 30
αὐτίς πείραν προσάγουσι, καὶ προσίασι τῷ τὰ κοινὰ
διοικοῦντι τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Λέοντι καὶ ἱκετεύειν

δι' ἐκείνον ἐπεχείρουν τὸν βασιλέα, μὴ μόνον ἀν-^{WIII}210
 τοὶ καταλειφθῆναι ἀγέραστοι, πάντων τοῦ φιλοτί-
 μου καταπολαυσάντων τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ταῦτα
 τῶν ἄλλων εὐπαθούντων αὐτοὶ καὶ παρ' ἀσπίδα
 5 ἰστάμενοι καὶ προπολεμοῦντες τῆς Ῥωμαίων ἀρ-
 χῆς. ὁ δὲ οὐδὲν ἦττον τοῦ βασιλέως ἀδέξιός ὢν
 μεταχειρίσασθαι λυπουμενούς ἄνδρας καὶ καταστεῖ-
 λαι τὸ ἐκ τῆς λύπης αὐτοῖς γενόμενον οἶδημα, οὐ
 μόνον οὐκ ἔλεανε λόγοις τῶν ἀνδρῶν τὴν τραχύ- C
 10 τητα, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτοὺς ἐξετράχυνεν, ἐκ-
 φανλίσας ἕκαστον καὶ ἀτίμως πάντας ἀποπεμφάμε-
 νος. οὕτως οὖν καὶ τῆς δευτέρας πειραθέντες πείρας
 οὐκέτι μέλλειν ἐκρίναν, ἀλλ' ἕκαστος τὸν πλησίον
 παρακροτήσαντες ἔσπευδον εἰς προὔπτον ἐκφῆναι τὸ
 15 μελετώμενον. ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὸν Βρυνέννιον
 σχεῖν συνίστορα καὶ συλλήπτορα τοῦ ἐπιχειρήματος,
 ὄντα τε τῶν ἐπιφανῶν καὶ στρατηγούντα τῶν ἐκ
 Μακεδονίας δυνάμεων καὶ τὴν τῆς Καππαδοκίας
 περιεξωσμένον ἀρχήν, λύπης τ' αἰτίας κἀκείνους
 20 ἐσχηκότα κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος. ὥς δ' οὖν κἀ-
 κείνους ἔτοιμον εὖρον πρὸς τὸ σφέτερον βούλευμα,
 ἐξήτουν τὸν ἐξ αὐτῶν βασιλεύσοντα, καὶ πᾶσιν ὁ
 Κομνηνὸς ἀπάντων προυκέκριτο. ἐπεὶ δὲ ταῦτα D
 συνέθεντο, ἐπ' οἴκου ξύμπαντες ἀνεχώρησαν, τῷ
 25 βασιλεῖ προσειπόντες τὰ ἐξιτήρια. ἀπήει δὲ καὶ ὁ
 Βρυνέννιος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγματῶν, καὶ ἐν
 τῷ θέματι τῶν Ἀνατολικῶν γεγωνῶς τὴν τῶν στρα-
 τωτικῶν ὀψωνίων διανομὴν ἐκεῖ διετίθετο· συνῆν
 γὰρ αὐτῷ καὶ ὁ πατρίκιος Ἰωάννης ὁ Ὀψαρᾶς χρυ-
 30 σίον ἐπιφερόμενος. ἤδη δὲ τῆς διανομῆς ἡργμέ-
 νης ὁ Βρυνέννιος προσετίθει τοῖς στρατιώταις τὰ
 σιτηρέσια καὶ ἠΰξει τὸ ἐκάστῳ νενεμημένον ποσόν.

ὁ δὲ τοῦ χρυσοῦ ταμίης ὁ εἰρημένος ἀνὴρ μὴ τοῦτο
 ἔλεγεν ἐντετάλθαι οἱ πρὸς τοῦ αὐτοκράτορος. καὶ
 ὁ Βρυέννιος σιωπᾷν αὐτῷ καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιτασσό-
 μενον ἐνεκελεύετο ἱταμώτερον. ὥς δ' ἔτι ὁ Ὀψα-
 ρᾶς οὐκ ἐπείθετο, ἀλλὰ καὶ θρασύτερον ἐκείνῳ
 ΠΗ205 ἀντέλεγεν, ὁ Βρυέννιος θυμῷ ληφθεὶς ἀνέθορσε τε
 τῆς καθέδρας καὶ τῶν τριχῶν τῆς τε ὑπῆνης λαβό-
 μενος τοῦ ἀνδρὸς προσαράσσει τῇ γῇ καὶ περι-
 βάλλει δεσμοῖς. ἐγγὺς δέ που στρατοπεδεύων ὁ
 τῶν Πισιδῶν καὶ Λυκαόνων στρατάρχης καὶ τὰ 10
 περὶ τοῦ Ὀψαρᾶ μαθὼν, καὶ τυραννίδος ταῦτα κρύ-
 νας ἀρχὴν, ἀθρόον ἐπείσει μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ταγ-
 μάτων τῇ τοῦ Βρυεννίου σκηνῇ. καὶ δεσμεῖ μὲν
 ἐκείνον, λύει δὲ τὸν Ὀψαρᾶν τῶν δεσμῶν καὶ αὐτῷ
 τὸν Βρυέννιον παραδίδωσιν· ὁ δὲ ἀντίκα τοὺς ὀφθαλ- 15
 μοὺς ἐκκόπτει ἐκείνου, καὶ οὕτω τὸν ἄνδρα τῷ βα-
 σιλεῖ ἐξαπέστειλεν, ἐπιστείλας αὐτῷ καὶ ὅσα τετόλ-
 μηκε. καὶ ταῦτα μὲν συνεκύρησεν οὕτως· ὁ δὲ γε
 Β Κομνηνὸς καὶ οἱ ἐκείνῳ συνομοσάμενοι συνελθόν-
 τες ἔργου ἤπτοντο, τῶν στρατιωτικῶν καταλόγων 20
 ἄλλοθεν ἄλλον προσρῦσκομένων αὐτῷ. ἦν μὲν γὰρ
 τῷ στρατιωτικῷ παντὶ ἔφεσις στρατιώτην τὴν βα-
 σίλειον ἀρχὴν περιζώσασθαι. ἤχθετο γὰρ ὑπὸ τοῦ
 πολιτικοῦ μέρους ἀρχόμενον, ἀλλ' οὐκ ἐθάρρει τὸν
 πόθον εἰς προὔπτον ἐξενεργεῖν, ἐκρυπτε δὲ τὸν 25
 ἔρωτα καὶ ᾧδινε τὸν περὶ τούτου σκοπόν. ἐπεὶ δὲ
 τὸν Κομνηνὸν τυραννίδι ἐπιχειρήσαντα μεμαθήκε-
 σαν, καὶ αὐτὸν μὲν κορυφαῖον εἶναι τοῦ δράματος,
 τὰ δὲ κράτιστα τῶν γενῶν τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῷ
 συλλαμβάνεσθαι, τοῦτ' εἶναι τὸ ὑπ' αὐτῶν μελε- 30
 C τώμενον δόξαντες, ἀρπάζουσι τὸν καιρὸν, καὶ ἔκα-
 στος τὸν πέλας προφθάσαι ἠπείγετο. ἐντεῦθεν τῷ

Κομνηνῷ βαρεῖα συνέστηκε δύναμις· στείλας οὖν
 κατὰ ξύμπασαν τὴν ἑώραν τοὺς φόρους ἐπράττετο,
 ἀποδεκτῆρας τούτων τάξας καὶ τῶν προσαγομένων
 ἀπογραφεῖς. εἶτα ἄρας ἀπῆει πρὸς Νίκαιαν ἥδη
 5 βασιλεὺς πρὸς πάντων τῶν σὺν αὐτῷ στρατευομέ-^{WIII}211
 νων ἀναρρηθεῖς, ταύτης ἐγκρατὴς γενέσθαι βουλό-
 μενος, ἵν' ἔχοι τὴν πόλιν ὀρμητήριον ἢ κρησφύγε-
 τον, ὁποτέρως ἂν ῥέψῃ τὰ τῆς τύχης αὐτῷ, καὶ τὴν
 μὲν λαμβάνει, αὐτὸς δὲ φρουρὰν ἀρκούσαν ἐγκα-
 10 ταστήσας αὐτῇ πρὸ δώδεκα σταδίων ταύτης στρα-
 τοπεδεύεται. καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ Μιχαὴλ τὰς δυτι-
 κὰς ἀγείρας δυνάμεις, καὶ εἰ τινές που τῶν ἐφ' ὧν D
 περιελείφθησαν, μὴ συναπαχθεῖσαι τῷ Κομνηνῷ,
 ἐφιστὰ τοῦτοις στρατηγὸν τὸν δομέστικον τῆς Ἀνα-
 15 τολῆς τὸν ἐκτομίαν Θεόδωρον, τὸν τῆς βασιλίσσης
 Θεοδώρας θεράποντα, συζεύξας αὐτῷ συνάροντα
 καὶ τὸν μάγιστρον Ἀαρών, σύγγρονον ὄντα τῆς συν-
 οικούσης τῷ Κομνηνῷ. οἱ τοῖς ἐναντίοις ἀντιστρα-
 τοπεδευσάμενοι συγκροτοῦσι καὶ πόλεμον κατὰ τινα
 20 τόπον, ἧδην τοῖς ἐγχωρίοις καλούμενον, καὶ τὸ μὲν
 εὐάνυμον κέρας τῶν βασιλικῶν ἡττήσε τὸ δεξιὸν
 κέρας τὸ περὶ τὸν Κομνηνόν, καὶ τὸν ἐφ' ἐστηκότα
 τοῦτῳ Ῥωμανὸν τὸν Σκληρόν συνέσχε ζῶντα. τὸ
 δέ γε τῶν ἐναντίων εὐάνυμον, οὗ κατῆρχεν ὁ Κε-
 25 καυμένος, τὸ δεξιὸν ἐτρέψατο τῶν βασιλικῶν, καὶ
 εἰς αὐτὸ τὸ στρατόπεδον εἰσῆλθεν αὐτῶν καὶ τὰς^{PII}366
 σκηναὺς διέρρηξε καὶ ἔρριψε κατὰ γῆς. τοῦτο τοῖς
 περὶ τὸν Κομνηνὸν θάρσος ὥς μάλιστα ἐνεποίησε,
 τοῖς δ' ἀντιπολεμοῦσι κατέβαλε τὰ φρονήματα καὶ
 30 φεύγειν ἀνέπεισε. γίνεται τοίνυν τῶν βασιλικῶν
 φόνος πολὺς, οὐ κοινῶν μόνον στρατιωτῶν, ἀλλὰ

καὶ στραταρχῶν, καὶ πλείους δὲ ἐξωργήθησαν. καὶ ἡ νίκη ἀναφανδὸν τῷ Κομνηνῷ ἐπεμειδία.

- 3 Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ἀπερνῶκει τὰ τοῦ πολέμου καὶ τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι ἠβούλετο, ἀλλὰ τοῖς περὶ ἐκείνον τοῦτο ἀβούλητον ἦν, ὅθεν οὐδ' εἰς ἔργον ἀγαγεῖν συνεχωρήθη τὸ βούλημα. στέλλονται τοίνυν πρὸς τὸν Κομνηνὸν πρεσβεύσοντας ἄνδρες τῶν ἐκκρίτων τῆς συγκλήτου βουλῆς· οἱ δ' ἦσαν ὁ πρόεδρος Κωνσταντῖνος ὁ Λειχονύδης, ὁ πρόεδρος Λέων ὁ Ἀλωπός, καὶ Μιχαὴλ ὁ Ψελλός, 10 τῶν φιλοσόφων ὢν ὕπατος. τὰ δὲ παρὰ τούτων καταγγελλόμενα υἱοθέτησις ἦν τοῦ Κομνηνοῦ, εἰσποιηθησομένου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀναγωγὴ πρὸς τὴν τιμὴν τὴν τοῦ Καίσαρος, καὶ τοῖς τὴν τυραννίδα συµμελετήσασιν ἄφεσις τε καὶ ἀμνηστία τοῦ πλημ- 15 μελήματος. οἱ μὲν οὖν ταῦτα τῷ Κομνηνῷ ἀπηγγέλκασιν ἐν ἐπικρόῳ τοῦ πλήθους, τὸ δὲ ἐθορύβει, μὴ βούλεσθαι λέγον ἐν ἄλλῳ σχήματι τὸν αὐτῶν προεστηκότα θεάσασθαι μὴδ' ἀποδύσασθαι ἀνασχέσθαι αὐτὸν τὴν στολὴν τὴν βασίλειον, ἣν ἤδη 20 ἐνδέδυνται. ἔλεγον δὲ ταῦτα οἱ πλείους οὐχ οὕτω φρονοῦντες, ἀλλὰ τὸν τυραννοῦντα θωπεύοντες. ἐπεὶ δὲ διελύθη ὁ σύλλογος, ἰδίᾳ τοὺς πρέσβεις ὁ Κομνηνὸς προσλαβόμενος "εἰ τινὰ μοι" φησὶν "ἀπόρρητα διαπορθημεῦσαι πληροφορήσετε πρὸς τὸν 25 αὐτοκράτορα, ἐρῶ ὑμῖν ὅσα μοι κατὰ τὴν καρδίαν ἐγκέκρυπται." τῶν δὲ καταθεμένων ἀνέκφορον τηρήσειν ἅπαν ἀπόρρητον, ἔφη ἀρκεῖσθαι νῦν τῷ σχήματι τῷ τοῦ Καίσαρος καὶ μὴ ζητεῖν τὸ βασι- 30 λειον, αἰτεῖν δὲ πληροφορίαν ἐκ τοῦ κρατοῦντος, ὥς οὐχ ἐτέρῳ δώσει τὴν αὐταρχίαν ποτέ, καὶ ὥς συντηρήσει ἐκάστῳ τῶν σὺν ἐμοί, εἴ τι τούτοις πε-

φιλοτίμηται παρ' ἐμοῦ, καὶ ὥς καὶ τινος μεταδώ-
 σει μοι νῦν ἐξουσίας βασιλικῆς, ἵν' ἔχω τινὰς τι-
 μᾶν τοῖς τῶν ἀξιωματῶν ἐλάττωσι καὶ εἰς ἀρχὰς
 ἐνίοις στρατηγικὰς προχειρίζεσθαι, καὶ εἰ μοι ταῦτα
 5 ἐπιτελῇ γίνοιτο, σπείσομαι καὶ ἀφίξομαι. ὅτι δὲ D
 τοῖς πλήθεσι ταῦτα δὴ ἀπαρέσκουσι, διττὰς πρὸς
 τὸν κρατοῦντα ἐγκαράξω ἐπιστολάς, καὶ τῇ μὲν
 καταδημαγωγῇσω τὸ στρατιωτικόν, τῇ δ' ἐγγράφο-
 μαι τὰ ἀπόρρητα." ἐπὶ τούτοις καὶ τὸν τὰ κοινὰ
 10 μεταχειριζόμενον ἤτει μεταστῆναι τῆς διοικήσεως,
 ὥς δύσνουν αὐτῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ. ὁ μὲν οὖν W Π 212
 ταῦτα εἰπὼν καὶ τὰς ἐπιστολάς αὐτοῖς ἐργειρίσας,
 ἀπελθεῖν προετρέπετο. οἱ δ' ἐπανῆλθον ἐπὶ τὸν
 γηραιὸν αὐτοκράτορα, τὰς ἐπιστολάς τε φέροντες
 15 καὶ ὅσα ὁ Κομνηνὸς αὐτοῖς ἐν ἀπορρήτοις ἔφη διὰ
 ζωῆς φωνῆς ἀπαγγέλλοντες. ἤσθεις οὖν ἐπὶ τού-
 τοις ὁ βασιλεὺς πάντα πληρῶσαι ὅσα ἐκεῖνος ἤτη-
 σεν ἐπηγγέλατο, καὶ προσεπήγαγεν ὅτι "ᾧσπερ P Π 267
 ἐκεῖνος ἀπορρήτους μοι γνώμας ἐδήλωσε δι' ὑμῶν,
 20 οὕτως αὖθις κἀγὼ μυστικώτερά τινα ἐκείνῳ διὰ
 τῶν αὐτῶν ὑμῶν ἀνατίθεμαι. διόμνυσθε τοίνυν
 τῷ ἀνδρὶ ὅτι οὐ μακρὸν ἂν εἴῃ τὸ μέσον διάστημα
 καὶ συμμέτοχον αὐτὸν τοῦ κράτους ποιήσομαι, νῦν
 δ' ἀναβάλλομαι τοῦτο διὰ τινα αἰτία." ἐπὶ τούτοις
 25 ἀπῆλθον αὖθις οἱ πρεσβευταί, καὶ ὁ Κομνηνὸς
 ἄσμενος τὰς ἀγγελίας ἐδέξατο, καὶ τοῖς ἄλλοις οὐκ
 ἀποθύμια τὰ μηνύματα ἐδοξαν καὶ μᾶλλον, ὅτι με-
 ταστῆναι τῶν διοικήσεων τὸν ἐγκεχειρισμένον αὐ-
 τὰς μεμαθήκεσαν, καὶ ἤδη καταθεῖναι τὰ ὄπλα
 30 ἐδοξεν ἅπασι καὶ τῆς τυραννίδος ἀφῆξεσθαι. ὁ πρε-
 σβύτης δὲ βασιλεὺς πρὸ τοῦ τὰς συμβάσεις αὐτῷ
 πρὸς τὸν Κομνηνὸν γενέσθαι, τὴν τῆς πολιτικῆς B

μοίρας εὐνοίαν περιποιούμενος ἑαυτῷ, ὥσπερ ᾤετο, ἔγγραφόν τι συγγεγραφώς, ὅρκοις καταδεσμοῦν καὶ ἄραις ἕκαστον ὥστε μήτε βασιλέα καλέσαι τὸν Κομνηνὸν μήτε τιμὴν αὐτῷ προσοίσειν βασιλείον, τοὺς μὲν τῶν συγκλητικῶν χρήμασι, τοὺς δ' ἄξιω-⁵ μάτων διανομαῖς, καὶ ἄλλους ἄλλοις θελκτηρίοις ἀνέπειθε τῷ ἔγγράφῳ ὑποσημαίνεσθαι καὶ τὰ ἐν αὐτῷ βεβαιοῦν. ἐπεὶ δ' ἤκειν τὸν Κομνηνὸν ἡκη-
 νόεισαν, ὡς κατὰ τὴν ἐπιούσαν εἰσελευσόμενον, στασιῶδεις τινὲς τῶν τῆς συγκλήτου βουλῆς ἔωθεν¹⁰ τῷ τεμένει τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας προσελη-
 λύθεσαν, οἷς καὶ οἱ τῶν ἐταιρειῶν συνήεσαν ἄρ-
 χοντες, καὶ κραυγαῖς προεκαλοῦντο τὸν πατριάρ-
 C χην εἰς θεῖαν σφίσιν ἐλθεῖν. ὁ δὲ τὰς θύρας αὐτοῖς
 ἀπανταχόθεν ἐπιζυγώσας τοὺς ἀδελφιδοὺς αὐτοῖς¹⁵ ἐκπέπομφε πυνθανομένους ὅ,τι φασίν. οἱ δὲ θορυ-
 βοῦντες εἰς πλῆθος ἤδη συστάντες, πολλῶν συρ-
 ρευσάντων ἐκεῖ, συνέσχον τοὺς τοῦ πατριάρχου
 ἀδελφιδοὺς, καὶ εἰ μὴ αὐτίκα πρὸς αὐτοὺς ἐξελεύ-
 σεται ὁ ἀρχιερεὺς, διαθήσειν ἐκείνους ἡπείλουν²⁰
 κακῶς. λέγεται δὲ ταῦτα σκήψεις εἶναι καὶ προ-
 βουλεύματα, ἵν' ἄκων δοκοίη συνελθεῖν ὁ πατρι-
 ἀρχης τοῖς στασιαζούσι. κατῆλθεν οὖν ἐκ τῶν
 ὑπερφῶν τὴν ἱερατικὴν ἐνδεδυμένος στολήν, ἐπεγ-
 καλῶν δῆθεν τοῖς παρόυσιν ὡς βιαζόμενος. οἱ δὲ²⁵
 τῶν στασιαζόντων θρασύτεροι ἢ μᾶλλον δι' ὧν ἡ
 στάσις συνίστατο μέσον ἀπειληφότες αὐτὸν πρε-
 D σβεπτήν ἡξίου γένεσθαι πρὸς τὸν βασιλέα, ἵν' αὐ-
 τοῖς ἀποδοθῇ τὸ ἔγγραφον, ὃ βιασθέντες ὑπογε-
 γράφασιν, ἐπεὶ τῷ Κομνηνῷ ἐκεῖνος ἐσπέισατο. ὁ³⁰
 δὲ πληρώσειν αὐτῶν τὸ αἶτημα κατετίθετο· ἀλλ'
 ἦσαν προσποίησις ἅπαντα. βραχείας γὰρ παρελ-

θούσης ὥρας βασιλέα καὶ αὐτοκράτορα φανερώς
 ἀνείπον τὸν Κομνηνόν, αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου συν-
 ενδοκοῦντός τε καὶ συμπράττοντος, καὶ τῷ μὲν
 Κομνηνῷ μὴ μέλλειν δηλώσαντος, ἀλλὰ σπεύδειν,
 5 καὶ ἀμοιβὰς αἰτοῦντος τῆς ἀναρρήσεως, τῷ δ' ἕως
 τότε βασιλεύοντι κατιέναι τῶν ἀνακτόρων ἰταμώ-
 τερον ἐπιτάττοντος. ἀρχιερέων δὲ τῷ γέροντι Μι-
 χαὴλ τὰ τοῦ πατριάρχου κομισάντων μηνύματα,
 ἐκείνος ἔφη "τί δέ μοι ἀντὶ τῆς βασιλείας παρεῖξετε"; ΠΗ268
 10 οἱ δὲ "τὴν οὐράνιον βασιλείαν" ἀπεκρίθησαν. ἀν-
 τίκα τοίνυν ἀπορρίψας τὰ τῆς βασιλείας παράσημα
 ἀπῆλθε τῶν βασιλείων. ὁ δὲ γε Κομνηνὸς κουρο-
 παλάτην τιμήσας τὸν Κεκαυμένον στέλλει τὸν ἄν-
 15 δρα μετὰ τινος δυνάμεως παραληψόμενον τὰ ἀνά-
 κτορα. τὸ μέντοι πλήθος τῆς πόλεως εἰς ὑπαντήν
 τοῦ νέου βασιλέως ἐκκέχυτο λαμπρότατά οἱ ποιοῦν
 τὰ εἰς τὴν βασιλεύουσαν εἰσιτήρια.

Ἐνα μὲν οὖν ὁ Μιχαὴλ αὐταρχήσας ἐναντὶν W III 213
 τῆς βασιλείας ἐκπέπτωκε, καὶ οὐ πολὺ ἐν ἰδιωτικῷ 4
 20 σχήματι βιώσας ἀπέτισε τὸ χρεῶν. ὁ δὲ Κομνηνὸς B
 τῇ βασιλείᾳ ἐγκαταστάς ἑαυτῷ τὴν ταύτης ἐπιτυ-
 χίαν καὶ οὐ τῷ θεῷ ἐπεγράψατο, καὶ τοῦτο δηλὸν
 ὅτι τῷ νομίσματι ξιφήρη ἑαυτὸν ἐνεχάραξε, μόνον
 οὐχὶ βοῶν ὅτι "τοῦτό μοι τὴν βασιλείαν καὶ οὐχ
 25 ἕτερόν τι προξένησε." τοὺς δὲ συναραμένους αὐτῷ
 φιλοτιμώτατα ἀντημείψατο, καὶ ἔσπευσεν ἐκάστῳ τὰς
 ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι οἵκαδε παρασκευάσαι ἀποχωρεῖν,
 ἵνα μὴ τι θορυβήσωσιν ἢ τοῦ δήμου κατεξαναστῶ-
 σιν ἀστυπολοῦντες. τὸν πατριάρχην δὲ δι' αἰδοῦς
 30 ἤγγεν ὅτι πολλῆς, καὶ τοὺς αὐτῷ ἀδελφόπαιδας δι'
 ἐκείνον καὶ τιμαῖς ἐτίμησε μείζοσι καὶ ἀρχαῖς περι-
 φανέσιν ἐπέστησε. χαριζόμενος δ' ἔτι τῷ πατρι- C

ἀρχῇ καὶ τὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων οἰ-
 κονομίαν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπένειμε, μέχρι τότε τοῦ με-
 γάλου οἰκονόμου προχειριζομένου παρὰ τοῦ βασι-
 λεύοντος, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ σκευοφύλακος, ἐκεῖνος
 δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τὴν τοῦ πατριάρχου ἔθετο ἔξου-
 σίαν, ἀποξενώσας ἄμφοιν τὸ δημόσιον. εἶτα τὴν
 μὲν τοῦ βίου αὐτῷ κοινωνὸν Ἀνγούστιαν ἀνηγό-
 ρευσε, τὸν δ' ἀδελφὸν Ἰωάννην κουροπαλάτην τε-
 τίμηκε καὶ ὠνόμασε μέγαν δομέστικον. τῶν δὲ πρὸ
 αὐτοῦ βασιλέων, ὅσοι μετὰ τὸν πορφυρογέννητον
 ἐκείνον Βασίλειον τῆς βασιλείας ἐπέβησαν, οὐ καλῶς
 χρησαμένων τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς πράγμασιν,
 D ἀλλὰ τὰ μὲν εἰς οἰκείας ἀπολαύσεις καὶ εἰς ἀσκη-
 τηρίων κατασπαθισάντων οἰκοδομάς, τὰ δὲ δωρου-
 μένων οἷς ἔτυχεν ἢ τέως οἷσπερ ἐβούλοντο, οἱ βα-
 15 σιλικοὶ θησαυροὶ ἐκκεκένωντο καὶ τὰ δημόσια πρὸς
 τανεῖα χρημάτων ἐσπάνιζον. τοῦτο τοίνυν ὁ Κομνηνὸς
 προθέμενος διορθώσασθαι, οὐκ ἡρέμα οὐδὲ κατὰ
 βραχὺ τῇ διορθώσει ἐπικεχείρηκεν, ἀλλ' ὥς τῷ στα-
 τῇρι ἑαυτὸν ἀνεστήλωσεν ἀνατεταμένον τὴν χεῖρα,
 20 φέρουσιν τὸ ξίφος γυμνόν, οὕτω καὶ τοῖς πράγμα-
 σιν ἐπήνεγκεν ἑαυτὸν καὶ τέμνειν αὐτίκα παρεσκεύ-
 αστο τὰ οἰδήματα, ἀλλ' οὐ μαλάσσειν οὐδ' ἐμπλάτ-
 τειν τὰ ὕπουλα. ὅθεν οὐδὲ ἐξ οὐπερ τοῦ κράτους
 PII269 ἐπέβη καὶ εἰς ἔννομον ἀρχὴν τὴν πρὶν αὐτοῦ τυ-
 25 ραννίδα μετήνεγκεν, ἀναποδίσας τὴν τοῦ πρὸ αὐ-
 τοῦ πρᾶξις ἀνέτρεψε, καὶ εἴ τι ἐκεῖνός τιςιν ἐδωρή-
 σατο, ἀφηρεῖτο καὶ ἀπεστέρει τοὺς εἰληφότας, ἀλλὰ
 καὶ τῶν πρὸ ἐκείνου πολλὰ καθήρησε καὶ ἡθέτησε,
 καὶ οὐ μόνον ταῦτα πρὸς τὸ δημῶδες ἐποίει, ἀλλ'
 30 οὐδὲ τῶν τῆς γερουσίας ἐφείδετο. εἶτα προβαίνων
 καὶ κατὰ τοῦ θείου ἐχώρησε καὶ πολλὰ τῶν τοῖς

παρ' ἐκείνων δομηθεῖσι φροντιστηρίοις ἀφιερωμένων
 ἡκρωτηρίασεν, ἢ μᾶλλον ἐκλογισμοῖς ὑποβάλλων τοὺς
 ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένους καὶ τὴν ἀποχρῶσαν αὐτοῖς
 δαπάνην ἀπονέμων τὰ λοιπὰ τῷ δημοσίῳ ἀφωσίου
 5 καὶ ἀνελάμβανε, καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ καθ' ἐκάστην
 ἐνεόχμου τοιοῦτον. ἐντεῦθεν ἅπασι μισητὸς ἦν, τῷ B
 τε δημοτικῷ πλήθει τῇ τε συγκλήτῳ βουλῇ, ἀλλὰ
 μέντοι καὶ τῷ στρατιωτικῷ· οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκείνου
 ἀπείχετο, ἀλλὰ κακείοις ἀπεμείλου τὰς εὐπορίας
 10 καὶ τῶν ἄλλων μᾶλλον τοῖς ἐν σεμνεῖσι τὴν ζωὴν
 διανύουσι. τὸν δὲ οὐδὲν ἀπῆγε τῶν ἐργειρῆσεων,
 οὐ λόγος, οὐ δέος, οὐ μῖσος, οὐ ψόγος· οὕτως
 ἐπῆρτο τὸ φρόνημα καὶ οἰδοῦσαν ἐκέκτητο τὴν
 ψυχὴν.
 15 Ἄλλ' οὐδ' ὁ πατριάρχης ἤττον ἐκείνου πεφρο- 5
 νημάτιστο. ἤθελεν οὖν ἐπιτάσσειν αὐτῷ, καὶ εἴ ποτε
 πρὸς τὰ αἰτούμενα ἀπετύγχανεν, ὁ δὲ ἐδυσχέρανε
 καὶ ἠπειλεί καὶ ἐπετίμα, εἴτα καὶ ὥς αὐτὸς αὐτῷ τὴν C
 βασιλείαν ἀπονενεμηκώς, αὐτὸς καὶ ἀφελέσθαι ταύ- WIII 214
 20 τὴν αὐτὸν εἰσαυθις ἠπειλήσε. ταῦτα οὐκ ἦν οἶσειν
 τὸν βασιλέα ἐπιεικῶς· διὸ καὶ δρᾶσαι πρὶν τι πάθοι
 προεμηθεύσατο. τοῦ γοῦν πατριάρχου εἰς τὴν οἰ-
 κείαν ἀπελθόντος μονήν, ἥδη τῆς πανηγύρεως ἐφε-
 στώσης τῶν ἐν αὐτῇ τιμωμένων οὐρανίων δυνάμεων,
 25 ἵν' ἐορτάσῃ λαμπρότερον, πέμψας ἐκεῖ χεῖρα στρα-
 τιωτικὴν ὁ κρατῶν, οὐ γὰρ ἤθελεν ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ
 λόγου Σοφίας τὸν ἄνδρα καταγαγεῖν, ἵνα μὴ παρὰ
 τῷ κληρῷ ἢ καὶ τῷ δήμῳ θόρυβος γένηται, ἐκείνόν
 τε καὶ τοὺς ἐκείνου ἀνεψιούς συνόντας αὐτῷ ὑπερο-
 30 ρίους ποιεῖ. εἴτα καὶ καθαιρέσει ὑποβαλεῖν αὐτὸν
 διὰ φροντίδος ἐτίθετο, καὶ τισι τῶν ἀρχιερέων συν- D
 εργοῖς πρὸς τοῦτο ἐκέχρητο, δηλοῖ τε δι' αὐτῶν τῷ

ἀνδρὶ ἀπείπασθαι τὴν ποιμαντικὴν, ἵν' ἐκὼν δοκῇ
 αὐτὴν παραιτεῖσθαι, ὥς εἰ μὴ τοῦτο, καὶ ἄκων αὐ-
 τὴν ἀφαιρεθήσεται, εἰς μέσον κατ' αὐτοῦ προτιθε-
 μένων αἰτιαμάτων. ὥς δ' ἐκεῖνος οὐκ ἦν ὑπέικων
 τῷ τοῦ βασιλέως θελήματι, φροντὶς ἦν τῷ κρατοῦντι 5
 περὶ τῆς αὐτοῦ καθαιρέσεως. ἀλλ' ἔφθη λύσας τὴν
 φροντίδα τοῦ πατριάρχου ὁ θάνατος. μετ' ὀλίγον
 γὰρ μετρίσταται τῶν ἐνθένδε ὁ πατριάρχης, καὶ τις
 ΠΠ2 70 τῷ Κομνηνῷ τὴν ἐκείνου εὐηγγελίστατο τελευτὴν,
 ὥς φροντίδων αὐτὸν ἀπαλλάττουσαν. ὁ δ' εὐθύς 10
 μετεγνώκει καὶ ἀνωλόλυξε, καὶ τὸν ἐκείνου νεκρὸν
 μετ' ἐντίμου τῆς προπομπῆς ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνα-
 γαγὼν εἰς τὴν αὐτοῦ μονὴν ἐναπέθετο, καὶ τοὺς
 ἐκείνου ἀδελφιδοὺς αὐθις ἀποκατέστησε πρὸς τὰς
 προτέρας τιμὰς. τῇ δ' ἐκκλησίᾳ τὸν πρόεδρον καὶ 15
 πρωτοβεστιάριον Κωνσταντῖνον τὸν Λειχούδην ἀν-
 τικατέστησε, ἄνδρα ταῖς τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐπὶ
 μακρὸν ἐμπρέψαντα διοικήσει καὶ ἀνέγκλητον δια-
 μέιναντα, ὅπερ ὁ Μονομάχος καὶ τὴν τῶν Μαργά-
 Β 20 νων ἀνέθετο πρόνοιαν καὶ τὰ περὶ τῆς ἐλευθερίας
 αὐτῶν ἐνεπίστευσεν ἔγγραφα. ἅπερ ὑφ' ἑαυτὸν ὁ
 Κομνηνὸς ἐθέλων ποιήσασθαι σκέμμα τι μηχανᾶται
 πονηρίας ἀνάμεστον καὶ τόκον νοδὸς κακοδαίμονος.
 ἐπεὶ γὰρ ὁ Λειχούδης ἐψήφιστό τε καὶ προκεχείριστο
 καὶ ἱερεὺς ἤδη κεχειροτόνητο, δι' ἀπορρήτων αὐτῷ 25
 μηνύει λέγεσθαί τινα κατ' αὐτοῦ ἀπείργοντα τοῦ
 ἱερᾶσθαι αὐτόν, καὶ εἰ μὴ ταῦτα λαληθῇεν συνοδι-
 κῶς, μὴ οἶόν τε εἶναι τοῦ χρίσματος αὐτὸν τῆς ἀρ-
 χιερωσύνης τυχεῖν. "εἰ δὲ δοίης μοι" ἔφη "τῶν Μαργά-
 γάνων τὰ δικαιώματα, παραβλέψομαι τὰ λεγόμενα 30
 καὶ παραχωρήσω χρισθῆναι σε." συνιδὼν οὖν ὁ
 Λειχούδης ὥς οὐκέτι αὐτῷ εἰς τὴν προτέραν ἐπα-

νελθεῖν κατάστασιν ἔξεστιν, οὕτω δὲ μένειν δι' αἰσ- C
χύνης ποιούμενος, φέρων δίδωσι τὰ αἰτούμενα,
καὶ οὕτω παραχωρεῖται τελεσθῆναι τὴν ἀρχιερατικὴν
τελετήν.

- 5 Ὁ δὲ Κομνηνὸς κατὰ τῶν Οὐγγρων καὶ τῶν 6
Σκυθῶν, οἱ Παξιανάκαι λέγονται, ἐκστρατεύσας τοῖς
μὲν Οὐγγροις εἰρήνην αἰτησαμένοις ἐσπέισατο. κατὰ
δὲ τῶν Σκυθῶν ὁρμήσαντι οἱ μὲν ἄλλοι ὑπέκυ-
ψαν καὶ εἰρήνευσαν, οὐ γὰρ ὑφ' ἓνα πάντες ἡγε-
10 μόνα ἐτάττοντο, εἰς δ' αὐτῶν ὁ Σελτὲ θρασυνηθεὶς
καὶ μοῖρα τινὲς τῆς τῶν Ῥωμαίων δυνάμεως συμβα-
λῶν, ἤττητο καὶ τὸ πολὺ τῶν οἰκείων ἀποβαλὼν
μετὰ τῶν περιλειφθέντων ἀπέδρα. ἀναξευγνὺς δ'
ἐκεῖθεν ὁ βασιλεὺς ἐσκήνωσεν ἐν τῷ Λυβιστῷ, ἥδη D
15 τοῦ τέλους οὗτος ἐγγὺς τοῦ Σεπτεβρίου μηνός. ὁμ-
βρου δὲ ῥαγδαίον καταρραγέντος καὶ χιόνος πεσού-
σης πρὸ ὥρας πολλῆς, τῆς ἵππου τε τὸ πλεόν διε- WIII215
φθαρτο καὶ στρατιῶται πολλοὶ τῷ ψύχει κεκινδυνεύ-
κασιν, καὶ ποταμοὶ δ' ὑπερχειλεῖς γεγονότες καὶ
20 πελαγίσαντες τὰ ἐπιτήδεια σφῶν ἀθρόον παρέσυραν,
ὥς καὶ τῷ στρατιωτικῷ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις αὐτοῦ
τὰ ἀναγκαῖα ἐπιλιπεῖν. εἶτα τοῦ ὕειν τε καὶ τοῦ
νίφειν ἐπὶ μικρὸν πανθέντων τῆς βασιλείου σκηνῆς
προῆλθεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ δρυὸν ἔστη παμμε-PII271
25 γέθη, ἐκεῖ που ἐστῶσαν· καὶ τινες τῶν ἐν ὑπεροχαῖς
αὐτὸν περιέστανται. βοῆς δ' ἐν τῷ τόπῳ συμβάσης,
μετέστησαν τῆς δρυὸς ὁ βασιλεὺς τε καὶ οἱ περὶ αὐ-
τόν, ἡ δ' αὐτῶν ὁρίζοθεν ἐκσπασθεῖσα κατέπεσεν.
ὁ δ' αὐτοκράτωρ ἐπανελθὼν εἰς τὴν μεγαλόπολιν,
30 καὶ ἀποτινὺς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ταύτης τὰ χαρι-
στήρια τῷ θεῷ ναὸν ἐντὸς τῶν βασιλείων ἀνήγειρε
τῇ πρωτομάρτυρι Θέκλᾳ· κατὰ τὴν ἡμέραν γὰρ, ἐν

ἣ τελεῖται ἡ μνήμη ταύτης, τὸν ἐκ τῆς θρυλῶς ἐξέφυγε κίνδυνον.

7 Ἀλλ' ἤδη ρητέον καὶ ὅπως τὴν βασιλείαν ἀπέ-
 B θητο, εἰ καὶ μὴ συμφοροῦσιν οἱ συγγεγραφοῦτες
 περὶ αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ πολὺς τὴν γλῶτταν Ψελλὸς 5
 ἐν θήραις ἐκείνους λέγει τὸν βασιλέα σχολάζοντα καὶ
 συχνάκις τὴν δεξιὰν λογχοφόρον ἐπ' ἄρκτους καὶ
 σύας ἐπανατείνοντα βληθῆναι πνεύματι ψυχρῷ τὴν
 πλευρὰν, κἀντεῦθεν φρίκην ἐπισυμβῆναι αὐτῷ καὶ
 πυρετὸν ἐκ τοῦ βάθους ἀναφλεγῆναι, εἰς δὲ τὴν 10
 ἐπιούσαν νύττεσθαι τὴν πλευρὰν καὶ τὸ ἄσθμα μὴ
 ἐρρωσθαι αὐτῷ, καὶ τούτων ἀμφισβητήσιμον γενό-
 C μενον εἰ βιώσεται ἢ καὶ ἀπεγνωκότα τέλειον τὴν
 ζωὴν, καὶ τὸν Δούκαν Κωνσταντῖνον τῇ βασιλείᾳ
 ἐγκαταστήσαντα, πρὸς τὴν κρείττω μετατάξασθαι 15
 βιοτήν. ὁ δὲ γε Θωράκηςιος θηρᾶν κἀκεῖνος τὸν βα-
 σιλέα ἰστόρησε περὶ τὴν Νεάπολιν, σὺν δ' ἐπιφα-
 νῆναι ποθεν τὴν θέαν φρικτόν, καὶ τὸν Κομνηνὸν
 ἐνδεδωκότα τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν διώκειν τὸν σὺν,
 τὸν δὲ εἰσδῦναι τὴν θάλασσαν γενέσθαι τε ἀφανῆ, 20
 ἐν τοσούτῳ δ' ὥς ἐξ ἀστραπῆς ἐνσκηψαί λαμπηδόνα
 τῷ βασιλεῖ, καὶ τῇ ταύτης βολῇ διαταραχθέντα τὸν
 αὐτοκράτορα τοῦ ἵππου τε ἐκπεσεῖν καὶ κεῖσθαι
 παρὰ τῇ γῇ ἀφρόν τοῦ στόματος ἀποπτύοντα καὶ
 D μὴδὲν τῶν κατ' αὐτὸν αἰσθανόμενον, ἀκατίῳ δ' 25
 ἐκεῖθεν ἐμβιβασθέντα κομισθῆναι εἰς τὰ βασίλεια,
 καὶ νοσήσαντά τι βραχύ, εἴτα δὴ καὶ ἀπογνωσθέντα,
 κείρασθαι τε τὴν τρίχα καὶ ἀντὶ τῆς πορφύρας
 τραχύ τριβώνιον ἀμφιέσασθαι, τὸν δοῦκα Κωνσταν-
 τῖνον βασιλέα προχειρισάμενον, καὶ οὕτω τῇ τοῦ 30
 Στουδίου προσομιῇσιν μονῇ, κἀκεῖ τὸ λοιπὸν κατα-
 βιώσκει τῆς βιοτῆς ἀναρρωσθέντα ἐκ τοῦ νοσήματος.

ἐβασίλευσε δὲ δύο ἑνιαυτοὺς καὶ μῆνας τρεῖς δρα-
στήριος ὢν καὶ τὸ ἥθος σοβαρὸν ἐνδεικνύμενος,
πρὸς πράξεις ὀξύτατος, στρατηγικώτατος τὰ πολέ-
μια, λόγοις μὲν οὐχ ὠμιληκῶς, προσέχων δ' αὐτοῖς
5 καὶ τοὺς τούτων τροφίμους ἀποδεχόμενος. αἰτιώμε- PII272
νος δὲ ὅτι τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν "ᾧκνον" ἔλεγε
"τῷ συνδούλῳ δουλεύειν καὶ τῶν εἰκότων μὴ τυγ-
χάνειν."

Ὁ δὲ πρόεδρος Κωνσταντῖνος ὁ Δούκας τῆς W III 216
10 βασιλείας τυχὼν ἀπραγμόνως, ὥς εἴρηται, πολλοὺς 8
τῶν τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ τοῦ δημώδους πλή-
θους εἰς μεζονας ἀξιώματων βαθμοὺς προεβίβασε.
καὶ ὅσους δ' ὁ Κομνηνὸς ἀφείλετο τὰς οἰκείας τι-
μὰς, πολλοὶ δ' ἦσαν καὶ οὗτοι, εἰς ταύτας αὐθις
15 αὐτὸς ἐκείνους ἀποκατέστησεν. ἐπιβουλῆς δὲ κατ'
αὐτοῦ συσκευασθείσης, μικροῦ δεῖν ἐγένετο ἂν ὑπο- B
βρύχιος. ἦν μὲν γὰρ ἐν τοῖς βασιλείοις τῶν Μαγ-
γάνων, ἐσκέψαντο δὲ οἱ συνομοσάμενοι ὥς εἰ θό-
ρυβος ἐν τῇ τῆς πόλεως γεγωνῶς ἀγγελεθεῖν αὐτῷ
20 ἀγορᾷ, αὐτίκα διὰ τῆς θαλάσσης ἐκεῖνος ἀπελεύσε-
ται πρὸς τὸ μέγα Ἀνάκτορον. προσηκονόμετο δ' αὐ-
τοῖς μὴ εἶναι τὴν βασιλικὴν τριήρη ἐκεῖ καὶ τοὺς
ἐκείνης οἰακοστρόφους, οὓς πρωτοκαράβους ἢ δη-
μώδης λέγει φωνή. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ὥς τὸν θό-
25 ρυβον ἠνωτίσαστο, ἀπιέναι δεῖν ἔκρινε τῶν Ἀνακτό-
ρων εὐθύ. ἐπεὶ δ' οὐχ εὔρηται ἡ βασιλικὴ τριήρης
ἐκεῖ, εἰς τὸ τυχὸν ἐμβεβήκει ἀκάτιον· ἀπιόντος δὲ
ἀνεφάνη καὶ ἡ ναὺς ἡ βασιλείος, καὶ εἰρσεσία πολλῇ
σὺν ῥύμῃ σφοδρᾷ τὸ ῥόδιον τέμνουσα πρὸς τὸ C
30 πλοιάριον, ὅπερ ὁ βασιλεὺς ἐμβεβήκει, πρὸς τῶν πη-
δαλιούχων ἰθύνετο. ἦν δ' αὐτοῖς τὸ βουλόμενον
ἐπιβιβάσαι τὴν τριήρη τοῦ πλοιαρίου, ἵν' αὐτὸ καπα-

δύση καὶ σὺν τῷ βασιλεῖ ποιήσεται ὑποβρύχιον. ὥς
 δ' εἶδον τὴν τῆς τριήρους ἐπιφορὰν οἱ τῷ κρατοῦντι
 συμπλέοντες, ἀνέκραζάν τε καὶ ἐπέχειν θρασύτερον
 ἐξεβόησαν καὶ μετατρέπειν τοὺς οἰάκας. ταῖς γοῦν
 ἐκείνων βοαῖς ὥσπερ ἐμβροντηθέντες οἱ ἐπὶ τῶν
 οἰάκων, θείας δ' ἦν τὸ ξύμπαν προμηθείας, ἀπεδει-
 λασαν. καὶ οὕτω τὸν κίνδυνον ὁ βασιλεὺς ἐκφυ-
 γὼν ὅπως τε καὶ παρ' ὧν ἡ ἐπιβουλή συνεσκεύα-
 στο ἔγνω, καὶ τοὺς αἰτίους ἡμύνατο στερήσει μόνῃ
 τῶν οὐσίῳν. οὗτος ὁ βασιλεὺς ἡὔχει μὲν ὥς ἐπὶ
 D προγόνοις τοῖς πάλαι τῇ τῶν δουκῶν κεκλημένοις
 ἐπωνυμία, τῷ Ἀνδρονίκῳ δηλαδὴ καὶ τῷ Πανθηρίῳ
 καὶ ἐπὶ τούτοις τῷ Κωνσταντίνῳ. ἀλλὰ τοῦ γένους
 ἐκείνων πάλαι πανοικί ἐξολοθρευθέντος, ὅτε Κων-
 σταντίνος τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν, ὥς ἔμπροσθεν
 εἰρηται, τοῦ πορφυρογεννήτου Κωνσταντίνου τοῦ
 παιδὸς τοῦ ἄνακτος Λέοντος, τοῦ φιλοσόφου φημί,
 βασιλεύοντος, καὶ ὑπὸ ἐπιτρόπους τελούντος ἔτι διὰ
 τὴν νηπιότητα, καὶ μηδενὸς ἄρρενος περιλειφθέντος,
 ἐκ θηλείας τινός, ὥς λόγος, οἱ τούτου κατήγοντο
 πρόγονοι, ὅθεν οὐδὲ δούκας λελόγιστο καθαρός,
 ἀλλ' ἐπίμικτος καὶ κεκιβδηλευμένην ἔχων τὴν πρὸς
 ΠΗ273 τοὺς δούκας συγγένειαν. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ τὰ πρὸς
 θεὸν εὐσεβής, τὸ ἥθος ἐπιεικής, δικαιοσύνης ἐρα-
 στής, τὴν γνώμην δὲ νωθρὸς καὶ ἀμβλύς, χαίρων
 τοῖς ἐπὶ βίου μαρτυρουμένοις σεμνότητι, ἐκτόπως δ'
 ἐρασιχρήματος καὶ πόρους ἐπινοῶν ὅπως αὐτῷ γέ-
 νοιντο πολλοὶ θησαυροί. ὅθεν καὶ πρὸ πάντων εἰς
 δύο ταῦτα κατέτεινε τὴν σπουδὴν, εἰς τε τὴν τῶν
 δημοσίων φόρων ἐπαύξησιν, διὸ καὶ τὰ ἀρχεῖα τὰ
 τοὺς φορολόγους λογοπραγοῦντα ὠνητὰ παρείχε
 τοῖς βουλομένοις καὶ τελῶναις τὴν συλλογὴν τῶν

φόρων ἐπὶ συνθήκαις ἐπίστανε, καὶ εἰς ἀκροάσεις B
 δικῶν. οὐ πᾶν δὲ τῇ ἀκριβείᾳ προσεῖχε δικάζων,
 ἀλλ' ἐνιαχοῦ καὶ ἐνθυθέντει καὶ τὰς ψήφους ὑπὴλ-
 λαττε, πρὸς τὰ πρόσωπα τὰς ἀποφάσεις τιθέμενος. WHI 217
 5 γλίσχρος δὲ τυγχάνων καὶ φειδωλὸς ἔθετο παρ'
 ἑαυτῷ μὴ μάχαις πρὸς τὰ ἔθνη συρροήγνυσθαι, ἀλλὰ
 δώροις καὶ φιλοφροσύναις ἄλλαις αὐτὰ οἰκιοῦσθαι
 καὶ καταλλάττειν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, δύο ταῦτα ἐν-
 τεῦθεν μνώμενος ἑαυτῷ, τό τε μὴ πλείω δαπανᾶν ἐν
 10 ἐκστρατείαις καὶ τὸ αὐτὸς ἡγεμεῖν καὶ σχολάζειν ὥς
 ἐπίπαν τῇ τῶν χρημάτων συλλογῇ· διὸ καὶ τῶν
 στρατιωτικῶν καταλόγων ἡμέλησεν ἢ μᾶλλον πολ-
 λούς καὶ τοὺς γενναιοτέρους τῶν ἀπογραφῶν ἀπή- C
 λειψε διὰ τὸ βαρύνισθον· ὥστε συμβάλειν θρασύνε-
 15 σθαι μὲν τὸ βαρβαρικόν, συστέλλεσθαι δὲ καὶ ταπει-
 νοῦσθαι τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα καὶ μειοῦσθαι
 τὴν ἡγεμονίαν τὴν Ῥωμαϊκὴν. πολλὰ γὰρ τότε τῶν
 ἑφῶν χωρῶν αἱ μὲν ἐλήϊζοντο καὶ εἰς ἀφανισμόν
 προυχώρουν, αἱ δὲ καὶ ὑπὸ τοὺς πολεμίους ἐγίνοντο.
 20 Καὶ τὰ μὲν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον οὕτως εἶχον 9
 κακῶς, τὰ δ' ἐσπέρια καὶ ταῦτα κακῶς ἐπάσχε διὰ
 στρατιωτῶν καὶ σπάνιν καὶ ἀχρεϊότητα. τοῦ γὰρ
 τῶν Οὕρων ἔθνους, Σκύθαι δὲ τοῦτό ἐστι τῶν
 Πατινᾶκων καὶ κατὰ γένους ὑπεροχὴν καὶ κατὰ D
 25 πλῆθους ὑπερβολὴν παρὰ τοῖς Σκυθικοῖς προτιμώ-
 μενον ἔθνεσι, τὸν Ἰστρον παγγενὴ διαβαίνοντος,
 ἐπειράθησαν μὲν οἱ τῶν παριστρῶν πόλεων ἄρχον-
 τες, ἦσαν δ' οὗτοι ὁ μάλιστα Νικηφόρος ὁ Βοτα-
 νειάτης καὶ ὁ μάλιστα Βασίλειος ὁ Ἀποκάπης,
 30 ἀπειρῶσαι αὐτοῖς τὴν διάβασιν, οὐ μέντοι γε ἡδυνή-
 θησαν. ἀλλὰ συμμύξαν σφίσι τὸ βάρβαρον τὴν τε
 συνοῦσαν αὐτοῖς κατηγωνίσαστο στρατιὰν καὶ τοὺς

εἰρημένους ἄνδρας καὶ ἄμφοι δοριαλώτους ἀπήγα-
 γον, καὶ διαβάντες τὸν Δάνουβιν τὴν περὶ αὐτὸν
 χώραν ἐπλήρωσαν ἅπασαν. ἦσαν γάρ, ὡς λόγος,
 ὑπὸ ἐξήκοντα χιλιάδας οἱ αἰρεῖν ὅπλα δυνάμενοι.
 P11274 Ὅθεν ὁρμώμενοι τὴν τε Μακεδονίαν ἐληίζοντο καὶ 5
 μέχρις Ἑλλάδος προήεσαν. ταῦτα ἀθυμίαν ἐνεποίη-
 τῷ βασιλεῖ, συλλεῖν δὲ δυνάμεις ὤκνει καὶ ἀνεβάλ-
 λετο, ἵνα μὴ πρόηται ὀβολόν. ἐκεῖνος δ' ἔλεγεν ὅτι
 ἀκαταγώνιστον τὸ ἔθνος ἐστί. πρέσβεις δὲ πρὸς
 τοὺς αὐτῶν ἡγεμονεύοντας ἐσταλκῶς μετὰ δώρων 10
 ἐπειράτο τούτοις πείσαι τὸ βάρβαρον σπείσασθαι.
 πάντων δὲ ἀναφανδὸν λοιδορουμένων τῷ βασιλεῖ ὡς
 διὰ φειδωλίαν μὴ κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπεξιόντι,
 τῆς μὲν πόλεως ἐξεδήμησε, περὶ δὲ Χοιροβάκχους
 ἐσκήνωσεν, οὐ πλείους, ὡς λέγεται, τῶν ἑκατὸν πεν- 15
 τήκοντα μεθ' ἑαυτοῦ ἐπαρόμενος, φροντίζων δὲ
 περὶ στρατεύματος συλλογῆς. ἐν τούτοις δ' ἡγγέλη
 B αὐτῷ ἡ τοῦ ἔθνους καταστροφή. ἐνσκήψαντος γὰρ
 ἐκεῖνῳ λοιμοῦ, καὶ κακωθέντι σφοδρῶς ἐξ αὐτοῦ οἱ
 τε Πατρινάκαι καὶ οἱ παρακείμενοι Βούλγραοι ἤσθη- 20
 νηκότι ἐπέθεντο, καὶ ἄρδην αὐτὸ διεφθάρκασι, μό-
 λισ τῶν ἡγεμόνων μετ' ὀλίγων δυνηθέντων διαβῆ-
 ναι τὸν Ἰστρον. ἦν δὲ τὸ σύμπαν τοῦ στρατηγήμα-
 τος τῆς θείας δυνάμεως. ἀπογνοὺς γὰρ ὁ βασιλεὺς
 πάντοθεν πρὸς τὸ θεῖον κατέφυγε, δάκρυσι καὶ 25
 συντριβῇ καρδίας τούτου δεόμενος καὶ τὴν ἐκείθεν
 ἐκκαλοῦμενος ἀρωγὴν. ταῦτα δ' ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει
 ἐπράχθη τῆς βασιλείας τούτου τοῦ αὐτοκράτορος.
 C πρὸ δὲ τούτου σεισμὸς ἐγένετο μέγας κατὰ τὴν εἰ- 30
 κοστήν τρίτην τοῦ Σεπτεβρίου μηνός, ὅφ' οὐ καὶ
 ναοὶ καὶ οἰκίαι πολλαχοῦ ἠρειπώθησαν. ὅτε καὶ τὸ
 κατὰ Κύξικον Ἑλληνικὸν κατέπεσε τέμενος, ἔργον

κάλλιστόν τε καὶ θαύματος ἄξιον, καὶ ὁ ἐν Νικαίᾳ
 τῶν ἀγίων πατέρων μέγιστός τε καὶ περιώνυμος κα-
 τεσείσθη ναός. κατὰ δὲ τὸν Μάϊον μῆνα τῆς τετάρ-
 τῃς Ἰνδικτιῶνος κομήτης ὥπτο ἀστὴρ κατόπιν τοῦ
 5 ἡλίου πρὸς δύσιν ἰόντος. ἦν δὲ πρότερον μὲν κατὰ
 σελήνην πλήρη τὸ μέγεθος, εἴτα κόμην ὥσπερ ἐκ-
 φύων ἐμειοῦτο, καὶ καθ' ὅσον τὰ τῆς κόμης ἠϋξά-
 νετο, ἡλαττονοῦτο τὸ μέγεθος. πρὸς δὲ τὴν ἀνατο-
 λὴν τὰς ἀκτῖνας ἀπέτεινεν, ἐφ' ἡμέρας φαινόμενος D
 10 τεσσαράκοντα. τοῦ πατριάρχου δὲ Κωνσταντίνου
 τοῦ Δειχούδη ἐπ' ἔτη τέσσαρα καὶ μῆνας ἕξ τὴν ἐκ-
 κλησίαν ἰδύναντος καὶ μεταθεμένου πρὸς ἐτέραν
 ζωὴν, Ἰωάννης ὁ Ξιφιλίνος εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν
 τῆς Κωνσταντίνου θρόνον ἀνάγεται, ὃς ἐκ Τραπε-
 15 ζοῦντος μὲν ὥρμητο, πεπαίδευτο δὲ παιδείαν λόγων
 παντοδαπῶν καὶ τοῖς ἐξόχοις τῆς συγκλήτου συνη-
 ρίδμητο. πάντα δὲ ἐκουσίως λιπὼν, τοῖς κατὰ τὸν
 Ὀλυμπον προσφοιτήσας σεμνεῖσις κείρεται τε τὴν
 κόμην καὶ τὸν μοναχικὸν ὑπέρχεται βίον, ἔνθα καὶ
 20 συχνὸν διανύσας χρόνον ἄξιος ἐκρίθη τοῦ θρόνου
 τοῦ πατριαρχικοῦ. ὁ δέ γε βασιλεὺς νόσφ' ληφθεὶς
 καὶ ταύτῃ κάμνων ἐπὶ μακρὸν καὶ ταλαιπωρούμενος
 καὶ ἤδη κατεργασθεὶς, καὶ ἀπαραίτητον αὐτῷ γυνὸς PII275
 ἐπιέναι τὴν τελευτήν, τὴν μὲν βασιλείαν τοῖς υἱοῖς
 25 αὐτοῦ καταλέλοιπε τρισὶν οὖσιν, οὓς αὐτῷ ἡ σύνοι-
 κος Εὐδοκία ἐγένεατο, τοὺς μὲν δύο τὸν Μιχαὴλ τε καὶ
 τὸν Ἀνδρόνικον ἰδιωτεύοντι ἔτι, τὸν δὲ Κωνσταντί-
 νον βασιλεύσαντι, καὶ αὐτὴ Αὐγούστα ἀναρρηθεῖσα.
 ὁθεν οὗτος καὶ πορφυρογεννήτης ἦν, ὃν αὐτίκα καὶ
 30 πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς βασιλικοῖς παρασήμεροις ἐκόσμη-
 σεν, εἴτα καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνηγόρευσε. τούτους
 μὲν οὖν ἐπέστησε τῇ ἀρχῇ, αὐτοῖς δὲ τὴν μετέρα

βασιλίδα τε καὶ τροφὸν καὶ κυρίαν, τὸ ξύμπαν εἶ-
 πεῖν, καταλέλοιπε, ἐπ' αὐτῇ τὴν τῆς βασιλείας μετα-
 B χείρισιν ποιησάμενος, δοκούσῃ αὐτῷ σώφρονί τε
 καὶ πρὸς παίδων ἀγωγὴν δεξιᾷ καὶ πεφυκνίᾳ πρὸς
 πραγμάτων διοίκησιν, πρότερον ὄρκον ἐξ αὐτῆς
 ἀπαιτήσας ἐγγραφον ὥς οὐ πρὸς γάμον ἐλεύσεται
 δεύτερον. τὸ δ' ἐγγραφον παρ' ἐκείνης βεβαιωθὲν
 τῷ πατριάρχῃ ἐδόθη φυλαχθησόμενον· ἀλλὰ καὶ οἱ
 τῆς συγκλήτου βουλῆς ἅπαντες ἐγγράφως κατέθεντο
 μὴ ἂν ποτε βασιλέα ἕτερον ἀνειπεῖν, εἰ μὴ τοὺς 11
 παῖδας αὐτοῦ. ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν ἐξέλιπε, βασιλεύσας
 ἐπτά πρὸς τῷ ἡμίσει ἐνιαυτούς, ζήσας δ' ἐξήκοντα
 ἢ καὶ τι τούτων ἐπέκεινα. τὸν μέντοι ἀδελφὸν αὐ-
 C τοῦ Καίσαρα βασιλεύσας ἐτίμησε καὶ σύμβουλον
 εἶχε καὶ τῶν μυστηρίων συνίστορα. λόγοις δὲ οὐκ 15
 ὠμίληκώς ἡγάπα τούτους καὶ τοὺς λογίους ἐσέβετο,
 καὶ ἔλεγε βούλεσθαι μᾶλλον ἐκ λόγων ἢ τῆς βασι-
 λείας γνωρίζεσθαι. τοὺς δ' ἐπιβούλους αὐτοῦ μὴ
 ἄλλως κακῶς διαθήσειν ἔφρασκεν ἢ μόνον ὥς ὠνη-
 τοῖς κεχρηῆσθαι αὐτοῖς, ὥς τῶν νόμων αὐτῶν τὴν 20
 ἐλευθερίαν ἀφελομένων.

- 10 Κατὰ γοῦν τὰς τοῦ τελευτήσαντος βασιλέως
 διαταγὰς ἣ τε βασιλὶς Εὐδοκία καὶ οἱ παῖδες ἐκεί-
 νου τῆς βασιλείας ἦσαν διάδοχοι καὶ ἡ βασίλισσα
 D τὴν τῶν κοινῶν μετακεχείριστο πρόνοιαν τῶν υἱέων 25
 κατάρχουσα καὶ ἐπὶ βήματος σὺν ἐκείνοις προνύκ-
 αθητο, μεσεύουσα μὲν αὐτή, ἐκείνους δὲ παρακαθί-
 ζουσα ἐκατέρωθεν, οὕτως ἐν ἀρχαιρεσίαις, οὕτως ἐν
 ζητήσεσι πολιτικῶν ὑποθέσεων, οὕτως ἐκρημάτιζον
 πρέσβεσιν, οὕτως ἐν συνήθεσι προόδοις προήεσαν. 30
 οἱ δὲ τὴν ἐφάν ληιζόμενοι βάρβαροι οὐκ ἐπαύοντο
 τὰς ὑπὸ Ῥωμαίους κατατρέχοντες χώρας καὶ ταύτας

ὁσημέραι σινόμενοι. οἱ γὰρ στρατιῶται, ὥς ἤδη μοι
 εἰρηται, διὰ τὴν τοῦ βασιλέως γλισχρότητα ὀλιγώ-
 θησάν τε καὶ ἐκακώθησαν. καὶ εἰ τινες δ' ἦσαν ἐπι-
 στρατείας ἐχόμενοι, καὶ οὗτοι ἀντεπεξίεναι τοῖς πολε-
 5 μίοις ἦσαν ἀπρόθυμοι, τῶν συνήθων ὀψωνίων στε-
 ρούμενοι. ὅθεν οἱ βάρβαροι ποτὲ μὲν τῇ Μεσοπο-
 ταμίᾳ ἐφῆδρευον, ποτὲ δὲ τὰ περὶ τὴν Μελιτηνήν-
 10 ἐπόρθουν, ποτὲ δὲ τὴν Κιλικίαν ἐδίοντο, καὶ ἄλλοτε
 τοῖς Καππαδόκαις ἐπῆσαν, καὶ τοῖς κατὰ Κόλλην
 Συρίαν ἐνίοτε. ταῦτα τῇ βασιλίσσει καταγγελλόμενα
 θόρυβον ἐνεποίει, καὶ βασιλέως πολλῶν λεγόντων
 δεῖσθαι τὰ πράγματα, δεῖσασα ἐκείνη μὴ τὸ κοινὸν
 βασιλείᾳ τινὰ προσθήσεται ἑαυτοῦ, καὶ οὕτως αὐτῇ
 15 τινὰ ἐπαγαγεῖν τῇ ἀρχῇ, ἵνα καὶ ἑαυτῇ καὶ τοῖς τέ-
 κνους διατηρήσῃ τὸ κράτος καὶ μείνῃ αὐτοῖς ἀνα-
 φαιρέτον. οὐ γὰρ δι' ἀκολασίαν αὐτὴν φασιν οὐδ'
 ἡττηθεῖσαν ἡδονῆς ἑαυτῇ προσαρμόσαι τὸν Διογένη,
 20 ἀλλ' ὥς ἄνδρα δραστήριον καὶ τὰ πολέμια δόκιμον
 καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράμιλλον, ἐπιστῆσαι αὐτὸν τῇ
 ἀρχῇ, ἵν' ἡ βαρβαρικὴ φορὰ ἐπισχεθείη ποσῶς, αὐ-
 τοῦ τούτοις ἀντερείσαντος τοὺς βραχίονας. ἦν δ' ὁ
 ἀνὴρ οὗτος καὶ τῶν ἐκ γένους λαμπροῦ καὶ τῶν
 25 διαβοήτων ἐπὶ τοῖς ἀνδραγαθήμασιν. οὗ ὁ πατήρ
 ἐπ' ἀδελφοπάιδι τοῦ βασιλεύσαντος πάλαι τοῦ κατὰ
 τοὺς Ἀργυροῦς Ῥωμανοῦ κηδεστής γεγωνὼς καὶ ἐπὶ
 τυραννίδι ἀλούς, ἑαυτὸν κατεκρήμισε. τετίμητο δὲ
 τῷ τῶν βεσταρχῶν ἀξιώματι. δοῦξ γὰρ παρὰ τοῦ
 Λούκα τῆς Σαρδικῆς γεγωνὼς καὶ Πατξινάκοις ἐκεῖ
 30 πονοπεριτυχὼν καὶ τούτοις συμβαλὼν, πολλοὺς τε
 διώλεσε καὶ οὐ μείους ἐξώγησεν, ὧν τοὺς μὲν ἐαλω-
 κότας ζωούς, τῶν δ' ἐσφαγμένων τὰς κεφαλὰς στεί-

λας τῷ βασιλεῖ βεστιάρχης τετίμητο, γράψαντος τοῦ
 κρατοῦντος αὐτῷ ὡς "οὐ δῶρον, ᾧ Διόγενες, τὸ
 ἀξίωμα, τοῦ δ' ἀνδραγαθήματος ἀμοιβή." διατρέβων
 οὖν ἐκεῖ τυραννῆσαι παρεσκευάζετο, ἐπεὶ ἔγνω
 τεθνάναι τὸν αὐτοκράτορα. ὡς δ' ἐμηνύθη τῇ βα-
 σιλίσσῃ τὸ βούλευμα τοῦ ἀνδρός, στείλασα συνέσχευεν
 αὐτόν, καὶ ἤχθη δεσμώτης εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ
 ἐλεγχθεὶς ὡς ἐπίβουλος, κατεκρίθη, καὶ τέως ὀρί-
 D οῖς κατεκλείσθη περιγραπτοῖς. εἴτ' αὐτῷ ὡς κα-
 τὰκριτος εἰσῆκτο πρὸς βῆμα δὴ τὸ βασιλείον, ἵν' ¹⁰
 ἡ ψῆφος κυρωθεῖ ἢ κατ' αὐτοῦ. ἔλεος οὖν τοῦ
 ἀνδρός εἰσῆει τοὺς παρεστῶτας καὶ πᾶσιν ἐπαθαί-
 νετο ἡ ψυχή. ἦν γὰρ οὐ μόνον τὴν ἰσχὺν ἀπαρά-
 μιλλος, ἀλλὰ καὶ ἰδέσθαι καλός. συνέπαθεν οὖν
 μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἡ βασιλὶς ἐπ' αὐτῷ καὶ οἴκτος ¹⁵
 τοῦ ἀνδρός εἰσῆει καὶ αὐτήν, εἰ δὲ καὶ ἔρωτος, οὐκ
 ἔχω λέγειν, καὶ ἀντὶ τῆς ψήφου τῆς ὀριζούσης ἐκεί-
 νῳ τὴν κόλασιν τῆς κολάσεως ἐλευθεροῦν αὐτόν
 ἐξήνεκτο ψήφισμα. καὶ ὁ μὲν λυθεὶς τοῦ ἐγκλήμα-
 ΠΙ277τος ἐξῆει πρὸς τὴν Καππαδοκῶν, αὕτη γὰρ ἐκεῖνῳ ²⁰
 πατρίς, ἡ δὲ βασιλὶς μεταπεμψαμένη αὐτόν μάγι-
 στρον καὶ στρατηλάτην προεχειρίσατο ἥδη καὶ βα-
 σιλέα τοῦτον ἀνειπεῖν, ὡς ἄνδρα κρίνασα παρ'
 ἑαυτῇ γενναιοτάτον. ἀνεκόπτετο μέντοι διὰ τὰ ὄγκια
 καὶ τὸ ἔγγραφον, ὃ παρὰ τοῦ πατριάρχου τετήρητο. ²⁵
 καὶ ἦν αὐτῇ μέλημα ὅπως τοῦτο ἀφέλοιτο. σκέπτε-
 ται τοίνυν περὶ τούτου βουλὴν πονηράν τε καὶ βα-
 θυγνώμονα, καὶ ταύτην ἐνὶ τῷ τῶν περὶ αὐτήν ἐκ-
 τομιῶν κοινοῦται καὶ οἶον προαγωγῶ τῷ θεράποντι
 κέχρηται, ὑποθεμένη ὅποσα ἂν καὶ οἷα τῷ πατριάρχῃ ³⁰
 προσομιλήσει. ὁ δὲ τῷ ἀρχιερεῖ προσελθὼν "ἰσθι"
 φησὶν "ὦ δέσποτα, ὡς ἐρώῃ τοῦ ἀνεψιοῦ σου ἡ βα-

σιλίς," ἦν γὰρ ἀνεψιὸς αὐτῷ Βάρδας, νέος τε καὶ W III 220
 σφριγαῶν καὶ ἀφροδισίων ἡττώμενος, καὶ προσεπῆγεν^B
 ὥς "εἰ σὺ ἐπινεύσεις τὸ τοῦ ὅρκου χειρόγραφον
 ἀποδοῦναι τῇ βασιλίσσῃ καὶ πείσαι μὴ τινα κίνδυνον
 5 ἐκ τούτου ἐπηρτῆσθαι αὐτῇ, αὐτίκα συνοικίσει
 μὲν ἑαυτῇ τὸν σὸν ἀδελφόπαιδα, καὶ οἱ τὸ κράτος
 ἔψεται τὸ βασίλειον. ὥς δὲ τούτοις ὁ πατριάρχης
 παραβουκοληθεὶς ὅλον ἐνέδωκεν ἑαυτόν, καὶ τῶν
 τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀπήτητο θέσθαι ἀπόπειραν.
 10 ὁ δὲ τούτων ἕκαστον προσκαλούμενος τὰ πράγματα
 ζητεῖν ἔλεγε βασιλέα τὸν τούτων ἀντιληψόμενον. εἰ
 γὰρ ἔτι γυναικὶ μόνῃ καὶ παιδαρίοις ταῦτα διοικη-
 θήσεται, οἰχήσεται πάντως οὐκ εἰς μακρὰν τῇ τῶν C
 Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ οὐ τὰ πόρρω μόνον καὶ τοῖς
 15 ἐχθροῖς ἀγχιτέρμονα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἀγχίδυρα.
 καὶ ἐπὶ τούτοις τῶν ὅρκων καὶ τοῦ ἐγγράφου πολ-
 λὴν ἐποίειτο καταδρομὴν καὶ τὸν τεθνεῶτα βασιλέα
 ἐκακηγόρει, ὥς μὴδὲ τοῦ κοινῇ συμφέροντος θέμενον
 πρόνοιαν, ἀλλ' ἐκ ζηλοτυπίας ἐκθέσμους ὅρκους ἀπη-
 20 τηκότα καὶ παράνομα ἔγγραφα. τούτοις τοὺς πλείους
 συντιθεμένους ἐσχηκὼς ἐκεῖνος, εἰ δέ τινες καὶ ἀν-
 τέλεγον, τοὺς μὲν δώροισι, τοὺς δ' ὑποσχέσεσι συμ-
 ψήφους πείσας αὐτῷ γενέσθαι, στέλλει τῇ βασιλίσσῃ
 τὸ τῶν ὅρκων χειρόγραφον. ἡ δὲ τούτου λαβομένη
 25 εἰς ἔργον τὸ βούλευμα ἀπετέλεσε, καὶ ἄγεται μὲν
 τὸν Διογένη καὶ τούτῳ συζεύγνυται, κοινοῦται δὲ D
 τὴν προᾶξιν τῷ πρεσβυτέρῳ τε τῶν υἱῶν καὶ τῷ
 Καίσαρι μετακληθέντι πρὸς τὰ βασίλεια καὶ μετα-
 σχόντι τῶν ὑμεναίων καὶ τῶν ἐπιγαμίων ἀπογευσά-
 30 μένων κρατήρων, καὶ ὁ Διογένης βασιλεὺς ἀνηγό-
 ρευτο τῆς βασιλίδος Εὐδοκίας μετὰ τῶν υἱέων
 ἀρξάσης ἐπὶ μῆνας ἑπτὰ καὶ ἡμέρας τινάς.

- 11 Ῥωμανὸς δὲ ὁ Διογένης τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς γενόμενος ἐγκρατὴς οὐ κατὰ τὰς ἐλπίδας τῆς βασιλευσάσης αὐτὸν Εὐδοκίας ἀποβεβήκει. ἡ μὲν ΠΙΙ278 γὰρ ἐκ κατακρίτου καὶ ἤδη τὸν δῆμιον ἐφεστηκότα ὀρῶντος αὐτῷ, οὐ μόνον κινδύνου προφανοῦς ἐξαφ- 5 πάσασα, ἀλλὰ καὶ τηλικαύτης ἀρχῆς ἀξιώσασα ᾤετο ἐν πᾶσιν ἔχειν τοῦτον ὑπεύκοντα καὶ αὐτὴ κατάρχειν τοῦ βασιλεύοντος. ὁ δὲ καὶ ἄλλως ὦν ἀλαξονικὸς καὶ ἀδούλωτος, ἐπ' ὀλίγον μὲν βιασάμενος τὸ ἥθος ὑπέπιπτε ταῖς τῆς Αὐγούστης θελήσεσι καὶ 10 ὑπεκρίνετο τὴν ὑπόπτωσιν, εἶτα μὴ στέγων τὴν βίαν ταχὺ πρὸς τὸν οἰκεῖον τρόπον ἐπανελήλυθε καὶ τὴν ὑπακοὴν ἐδυσχέραινε καὶ ἤθελεν αὐτὸς τὸ κράτος καθαρῶς ἀναδησασθαι. κακῶς δὲ τῶν ἐφῶν διακειμένων, καὶ τῶν μὲν ἤδη ἀπεγνωσμένων, τῶν 15 Β δὲ πρὸς αὐτὸ χωροούντων, ἐκστρατεῖαν κηρύττει, καὶ πῆγνυσι τὴν σκηνὴν τὴν βασιλείον κατὰ τὸ τῆς ἐφῆς τιμῆμα τὸ τῇ Βυζαντίδι ἀντίπορθμον, δύο ταῦτα πραγματευόμενος, ἀποτειχίσαι τε τοῖς βαρβάροις τὴν ἔφοδον καὶ σωτηρίαν ὥς ἐνὸν προτανεῦσαι τῷ 20 ὑπηκόῳ καὶ ἑαυτῷ γανυρίμα τι περιποιήσασθαι καὶ μὴ πάντα ὑπέκειν τῇ βασιλίδι, ἀλλ' αὐτὸς αὐταρχεῖν. ἄρας οὖν ἐκ τῶν βασιλείων πανοπλίτης ἐπεραιώθη πρὸς τὴν ἐφῆν, οὗτ' ἀξιόμαχον ἐπαγόμενες στράτευμα, καὶ ὃ ἐπήγετο, ἀπορία καὶ ὀπλων καὶ 25 WIII221 ἵππων καὶ τῶν ἀναγκαίων αὐτῷ ἐτετρώχωτο. ἐκ C μακροῦ γὰρ κατολιγορηθεῖσαν τὴν στρατιάν, ὥσπερ εἴρηται, ἀθρόον ἀνακτιηθῆναι οὐκ ἦν εὐχερές. ἀθροισθέντων οὖν τῶν οὕτως ἐχόντων στρατιωτῶν κατὰ τὸ θέμα τῶν Ἀνατολικῶν, ὃ τῆς Φρυγίας ἐστίν, οἱ 30 ἐναντίοι μαθόντες τὸν βασιλέα ἐπιέναι σφίσιν αὐτόν, καὶ τοιοῦτον εἶναι ὥς ἐτοίμως προκινδυνεύειν

τῶν ὑπηκόων, ἀρήϊόν τε καὶ τὴν ὁρμὴν ἀνυποστα-
τον, τὰ γὰρ τῆς στρατιᾶς ὅπως διέκειτο οὐκ ἠκρί-
βουν οἱ βάρβαροι, εὐλαβῶς εἶχον καὶ ὤκνουν κατὰ
συστάδην μαχέσασθαι. ἔνθεν τοι ὁ μὲν Σουλτὰν εἰς
5 τοῦπίσω πεποίητο τὴν ὁρμὴν, δύο δὲ μοίρας τῆς
βαρβαρικῆς διελὼν στρατιᾶς τὴν μὲν εἰς τὴν νοτιω- D
τέραν Ἀσίαν τὴν ἄνω, τὴν δὲ πρὸς τὴν βορειοτέραν
ὁρμῆσαι τοῖς προεστῶσιν αὐτῶν ἐνετείλατο. οἱ δὲ
ἐπιόντες τὰ προστυχόντα τε ληϊζόμενοι τὴν Νεοκαι-
10 σάρειαν αἰφνίδιον ἐπείσπεσόντες αὐτῇ ἐξεπόρθη-
σαν καὶ λαφύρων ἐμπλησθέντες ἐκείθεν ἀπήεσαν.
τοῦτο τῷ βασιλεῖ ἀγγελθὲν ἀθυμίαν ἐνέσταξε, καὶ
τοὺς εὐζωνοτέρους ἀναλαβὼν τοῦ στρατεύματος
ἀπῆει διὰ δυσβάτων ὁδῶν καὶ ὄρων, φθάσαι τοὺς
15 ἐχθροὺς ἐπειγόμενος. ὥς οὖν αὐτοῖς ἐπῆλθεν ἀδό-
κητος, εἰς πτοίαν ἐνέβαλεν ἅπαντας, καὶ πρὸς δρα-
σμὸν ἀπεῖδον εὐθύς, αὐτοῦ που καταλιπόντες καὶ
τὴν λείαν καὶ τὴν ἀποσκευήν. φθορὰ μὲν οὖν τῶν
βαρβάρων οὐ πάνν τι γέγρονε, τῶν περὶ τὸν βασιλέα Π279
20 κεκοπιακότων ἐκ τῆς ὁδοιπορίας καὶ μὴ οἴων τε ὄν-
των διώκειν ἐπὶ πολὺ. οἱ μέντοι ληφθέντες αἰχμά-
λωτοι καὶ εἴ τι ἕτερον ἐπλήρου τὴν λείαν, ξύμπαντα
ἤλενθέρωτο. ἐκείθεν τῆς πρὸς Συρίαν ἤψατο ἀπα-
γούσης, καὶ φάλαγγα μὲν εἰς Μελιτηνὴν ἐξαπέστε-
25 λεν, αὐτὸς δὲ εἰς τὸ Χάλεπ ὁρμήσας πολλὴν ἀπή-
γαγε λείαν ἀνθρώπων καὶ ζώων ἄλλων. κἀκεῖθεν
εἰς Ἰεράπολιν τῆς Συρίας ἐγένετο. καὶ πολιορκεῖν
ἐπιχειρήσας αὐτὴν ὁμολογίᾳ τὴν πόλιν παρέλαβεν.
εἴτα τῶν βαρβάρων ἐπιθεμένων μέρει τῆς Ῥωμαϊκῆς
30 στρατιᾶς καὶ ἡττησάντων αὐτό, οὐδεὶς τῶν ἄλλων
εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἡττημένων γενέσθαι προεδυ-
μήθη. ὁ δέ γε βασιλεὺς ἔνδον τῆς ἐαλωκυίας πό-

Β λειψ ὧν καὶ τὸ συμβὰν ἐγνωκώς, ταχύτατα μετὰ
 τῶν περὶ αὐτὸν εἰς ἀρωγὴν τῶν ἡττημένων ἐξώρ-
 μησε. μαθὼν δὲ ὁ τοῦ Χάλεπ ἡγεμονεύων τὴν τῶν
 Ῥωμαίων ἡτταν προσέθετο καὶ αὐτὸς τοῖς ἄλλοις
 βαρβάροις μετὰ τῆς οἰκείας πάσης δυνάμεως, αὐ-
 5 τὶκα τὸν βασιλέα προσδοκῶν ἀπαγαγεῖν δοριάλωτον.
 καὶ τὸ Ῥωμαϊκὸν κύκλω στρατόπεδον περιέλαβον. ὁ
 μέντοι βασιλεὺς ἀκήρυκτον αὐτοῖς τὴν μάχην ἐπε-
 νεγκῶν, ἐξῆι γὰρ τοῦ χάρακος καὶ τὸ στράτευμα
 συνεξήγαγε, μήτε σαλπύγγων γενομένης ἡχῆς μήθ' ¹⁰
 ἐτέρου διαδήλου συνθήματος, ἐτρέψατο τοὺς ἐναν-
 τίους καὶ εἰς φυγὴν ἠνάγκασεν ἀπιδεῖν. εἰ οὖν ἐπὶ
 πολὺ τὸ Ῥωμαϊκὸν ἐπεδίωξε στράτευμα, νίκην ἂν
 C ἤρατο μερίστην καὶ περιβόητον. οἱ γὰρ ἵπποι τοῖς
 Ἄρασι ταχεῖς μὲν εἰσι τὴν πρώτην ὁρμὴν καὶ τῶν ¹⁵
 λοιπῶν ποδωκέστατοι, οὐκ ἐπὶ πολὺ δὲ τὸν δρόμον
 ἐκτείνουσιν, ἀλλ' ἀποκναίουσιν τάχιστα. ἀνακλη-
 θέντες δὲ καὶ τῆς διώξεως ἀποσχόμενοι τοὺς ἐναν-
 τίους μὲν περᾶσσαν, ἑαυτοὺς δὲ μεγάλου κατορ-
 θώματος καὶ εὐκλείας ἐστέρησαν. ὅμως τῷ βασιλεῖ, ²⁰
 ὅτι ὅλως οἱ Ῥωμαῖοι ἀντεπιέναι τοῖς ἐχθροῖς ἀπεθάρ-
 ρησαν καὶ τὸ πολὺ τῆς πρῆν δειλίας ἀπέθεντο,
 ἀρκοῦν ἐδόκει εὐτύχημα. ἐνφάνιστο δὲ τῆς Ἱερραπό-
 λειως ἡ ἀκρόπολις, τοῦ βασιλέως προστάξαντος.
 ἐτέροις δὲ πολίσμασιν ἐπελθὼν, καὶ τὰ μὲν διὰ τὸ ²⁵
 ἀνάλωτον παρελθὼν, τὰ δὲ κατασχών, εἰς πόλιν τῆς
 Κιλικίας τὴν Ἀλέξανδρον λεγομένην κατήντησε. κά-
 D κείθεν ἀπὸντι λαφυραγωγηθῆναι τὸ Ἀμόριον διαγ-
 γέλλεται καὶ κτανθῆναι πολλούς. ἐδυσφόρησε μὲν
 οὖν πρὸς ταῦτα ὁ βασιλεὺς, μὴ δυνάμενος δ' ἐπα- ³⁰
 μῦναι τοῖς πεπονθόσι, τὰ περὶ τὸν οἰκεῖον στρατὸν
 W III ²²²οἰκονομησάμενος, ἵνα τὴν τοῦ χεიმῶνος ὥραν ἀνεν-

δεῶς τῶν ἀναγκαίων παρέλθωσιν, αὐτὸς ἐπὶ τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων ἐπανῆλθεν, ἀλαζονικώτερον διακείμενος, ὥς τάχα κατωρθωκὼς πλείω, οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν βασι-
 5 λισσαν. ἡ δὲ πρὸς τοῦναντίον αὐτῇ τὰς ἐλπίδας τραπείσας κατανοοῦσα ἐδυσχέρανε καὶ τὴν καρδίαν εἶχεν οἰδαίνουσαν, τὰς ἐπιπλήξεις μὴ στέγουσα.

Ἄρτι δ' ἀναλάμπειν ἡργμένου τοῦ ἔαρος αὐτῆς 12
 ὁ βασιλεὺς ἐτέρως ἐκστρατείας ἐμέμνητο. ἐκδημήσας
 10 τοίνυν τῆς Βυζαντίδος καὶ γενόμενος εἰς Καισάρειαν, ἔμαθε Τούρκων πληθὺς πολὺ κατατρέχειν τὴν χῶ-PII280
 ραν, καὶ τούτοις πῇ μὲν μέρος τῆς στρατίας ἐπα-
 φιεῖς, πῇ δὲ καὶ αὐτὸς συμβαλὼν, ἐτρέψατο τοὺς
 ἐχθρούς, καὶ τοὺς ζωρηθέντας τῷ ξίφει πάντας
 15 ὑπαραγὼν πρὸς τὸν Εὐφράτην ἐτίθει τὸ ὄρημα.
 τὸν μέντοι Φιλάρετον στρατηγὸν προβαλόμενος, ἦν
 δὲ τοῦ Βραχαμίων γένους ὁ ἀνὴρ, δοκῶν μὲν πρὸς
 στρατιωτικὴν ἐμπειρίαν ἱκανῶς ἔχειν, βίου δὲ τυγ-
 χάνων οὐκ ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἀντιρρόπου πάνν πρὸς τὴν
 20 κλῆσιν αὐτοῦ, τούτῳ τὸ ἥμισυ παραδίδωσι τοῦ στρα-
 τεύματος, αὐτὸς δ' ἀπένευσε πρὸς τὰ βορειότερα.
 τοῖς δὲ μετὰ τοῦ Φιλαρέτου ἐπιφανέντες οἱ ἐναν-
 τίοι πτοίαν ἐνέβαλον, καὶ τοὺς τόπους καταλιποῦσιν,
 οὓς φυλάττειν ὠρίσθησαν, καὶ εἰς φυγὴν τραπέδιν B
 25 εἶποντο οἱ πολέμιοι, καὶ εἶλον ἅπασαν τὴν ἐκείνων
 ἀποσκευὴν. τοῦτο ἐλθὼν εἰς γινῶσιν τῷ βασιλεῖ
 σκυθρωπάσαι πεποίηκεν, οἱ δ' ἐναντίοι κατὰ τῆς
 Καππαδοκίας τὸ ὄρημα θέμενοι αὐτὴν τε ἐπόρθον
 καὶ πρὸς τὸ Ἰκόνιον ἵεντο, ἀνθρώπων τε πολυπλή-
 30 θειαν ἔχον καὶ πᾶσι τοῖς δοκοῦσιν ἀγαθοῖς εὐθη-
 νούμενον. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς Σεβάστειαν ἀφικόμε-
 νος, καὶ μαθὼν τὴν κατὰ τοῦ Ἰκονίου τῶν Τούρκων

ἐπέλασιν συνέτεινε καὶ αὐτὸς τὴν πορείαν ὀπίσω αὐτῶν. γνοὺς δὲ ἤδη ἐκπεπορηκότας αὐτοὺς τὸ Ἰκόνιον καὶ τὴν αὐτοῦ εὐλαβουμένους κατάληψιν ἀπαῖραι, τῷ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας δουκὶ τῷ Χατατουρίῳ μοῖραν ἐκπέμψας τινὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνά-
 C μεων ἐνετείλατο εἰς Μοψουεστίαν ἀφ'ἑξῆσθαι καὶ τοῖς Τούρκοις ἐκεῖ διουῖσι συμμίξαι. ἀλλ' οἱ πολέ-
 μιοι εἰς τὴν τῆς Ταρσοῦ πεδιάδα γενόμενοι τοῖς Ἀρ-
 μενίοις ἐνέπεσον, καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν λείαν ἀπέ-
 βαλον. ἐνωτισθέντες δὲ καὶ τὴν ἐν Μοψουεστίᾳ¹⁰
 τῶν Ῥωμαίων ἐφ'ἐδρευσιν, ὥχοντο διὰ τῆς νυκτὸς καὶ διέφυγον. ὃ τῷ βασιλεῖ λύπης ὑπόθεσις γέγονε, καὶ ἀπογνοὺς ὠρμήκει πρὸς τὸ Βυζάντιον· ἤδη γὰρ ἐπέστη καὶ τὸ μετόπωρον. ὅτε καὶ ὁ μέγας τῶν Βλαχερνῶν ἐπυρπολήθη ναός, ἔτους ἐνισταμένου ἑξα-
 15 κισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου. ἐφισταμένου δέ γε τοῦ ἔαρος Μανουὴλ πρωτοπρόε-
 δρον τὸν Κομνηνόν, τὸν τοῦ βεβασιλευκότος ἤδη
 D Ἰσαακίου ἀδελφιδοῦν, κουροπαλάτην τιμήσας ἐφί-
 στησι τοῖς στρατεύμασιν. ὃ δὲ νέος μὲν ἐτύγγανεν²⁰
 ὦν, ἤρχε δὲ κατὰ γέροντας, καὶ βαρβάρων ἐντυχῶν
 στρατιᾷ προσμύγνυνσι καὶ νικᾷ. τοῦτο λέγεται τῷ Διογένει φθόνον κινήσαι, καὶ διὰ τοῦτο τῆς περὶ ἐκεῖνον στρατιᾶς μοῖραν οὐκ ἐλαχίστην ἀποδιελεῖν καὶ στείλαι κατὰ Συρίας. εἴτα τοῦ Κομνηνοῦ μετὰ²⁵
 τῶν ὑπολελειμμένων γενομένου κατὰ Σεβάστειαν, Τούρκων ἀνεφάνη πληθὺς, καὶ ἐπήει τούτοις ἐκεῖνος. οἱ δὲ φυγὴν ὑπεκρίθησαν, καὶ οἱ περὶ τὸν Κομνηνὸν τοὺς φεύγοντας ἐπεδίωκον. ἐκ δέ γε συνθήματος μεταστρέψαντες τὰ νῶτα οἱ βάρβαροι ἐσκεδασμένοις³⁰
 τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέθεντο, καὶ πολλοὺς μὲν ἀνείλον, καὶ εἶλον οὐ μείονας καὶ αὐτὸν τὸν στρατάρχην

τὸν Μανουὴλ καὶ τὸ στρατόπεδον διηρπάκασιν. ἡ
 δὲ περὶ τούτων ἀγγελία τὸν αὐτοκράτορα διετάραξε, ΠΠ281
 καὶ ἔτι φήμη τις γενομένη ὥς ἡ ἐν Χώναις πολιτεία
 καὶ τὸ ἐκεῖ τοῦ ἀρχιστρατήγου περίπυστον τέμενος
 5 τοῖς βαρβάροις παρείληπται. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς
 ὅλος ἦν τοῦ ἀντίκα χωρῆσαι κατὰ τῶν πολεμίων καὶ
 ἐπαρῆξαι τοῖς κινδυνεύουσιν, ἀλλὰ τινες αὐτῷ συν- W ΠΙ223
 εβούλευον ἐπέχειν τέως. ἐν τούτοις δὲ ἦκεν ὁ Κο-
 μνηνὸς Μανουὴλ μετὰ καὶ τοῦ ἐλόντος αὐτὸν Τούρ-
 10 κου, προσελθόντος τῷ βασιλεῖ. ἐκ γὰρ τινος αἰτίας
 δυσμένειαν ὁ Σουλτὰν ἐσχηκὼς κατὰ τοῦ ἀνδρός
 στρατιὰν ἐξαπέστειλε κατ' αὐτοῦ συλληψομένην αὐ-
 τόν. διὸ δαίσας ἐκεῖνος εἵλετο τῷ βασιλεῖ προσφυ-
 γεῖν, ὃν ἀντίκα τετίμηκε πρόεδρον. ἦν δὲ τὴν ἡλι-
 15 κίαν βραχύτατος, τὴν δὲ μορφὴν εἰδεχθέστατος. B
 Ἐπεὶ δὲ τὸ ἔαρ ὑπέλαμπεν, ἐμβεβήκει μὲν τῇ 13
 τριῇρει τῇ αὐτοκρατορικῇ· διαπεραιουμένου δ' ἄρτι
 περισσερὰ οὐ πάννυ μὲν μέλαινα τὴν χροιάν, πρὸς δὲ
 τὸ μελάντερον ἀποκλίνουσα, τὴν τριῇρη αὐτοῦ περι-
 20 ἵπτατο καὶ οὐκ ἀπέσθη πτερουσσομένη περὶ αὐτόν,
 ἕως ἐκεῖνος ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἐπελάβετο. ὁ δὲ ταύ-
 την τῇ βασιλίσσει ἐκπέπομφεν, ἐκρίθη δὲ τὸ τῆς πε-
 ρισσερᾶς οὐκ ἀγαθόν τι τεκμήριον οὔτε τῷ ταύτην
 ἐλόντι οὔτε μὴν τῇ πρὸς ἦν ἔσταλτο. ἀλλὰ καὶ τοῦ
 25 ξύλου, ᾧ μέσον ἴσταμένῳ ἡ βασίλειος σκηνὴ ἐπερεί-
 δεται, αὐτομάτως κατεαρότος, κατέπεσεν ἡ σκηνή·
 καὶ τοῦτο δὲ σύμβολον ἐνομίσθη ἀπαίσιον. ὅμως C
 οὐδὲν τὸν βασιλέα τῆς προθυμίας ἀνέκοψεν, ἀλλὰ
 προῆει ἕως τοῦ θέματος τῶν Ἀνατολικῶν, φειδωλίας
 30 ἐχόμενος παρὰ τὸ εἰωθός. ἐσκηνωμένῳ δὲ πον ἐν
 δωματίοις πῦρ ποθεν ἐνεχθὲν αὐτὰ τε κατέφλεξε
 τὰ δωμάτια καὶ ἵππους ἡμιφλέκτους εἰργάδατο τῶν

βασιλικῶν καὶ χαλινὰ καὶ ὀχήματα, ὃ καὶ τούτῳ κα-
 κὸν οἰώνισμα ἔδοξεν. ἐκεῖθεν μετελθὼν καὶ τὸν
 Ἄλυν διαπεράσας καὶ παρελθὼν τὴν Καισάρειαν
 εἰς τὴν λεγομένην Κρύαν πηγὴν τὸν χάρακα ἔθετο,
 ἔνθα τισὶ τῶν Νεμίτξων ἀπηνέστερον προσηνέχθη ⁵
 δι' ἀδικήματα. τοῦ δὲ τάγματος τούτων ἀποστατή-
 σαντος ἱππότης αὐτὸς ἀντίκα ἐπιφανεῖς καὶ τὸ στρα-
 τιωτικὸν ἐπαρόμενος κατέπληξέ τε τὸ ἀποστατήσαν
 καὶ αὐτῇς συμμαχικὸν αὐτῷ ἐποίησατο. εἴτα ἄπει-
 σιν εἰς Θεοδοσιόπολιν, κακεῖ δύο μηνῶν ἕκαστον ¹⁰
 ἐπάγεσθαι κελεύσας τροφήν, ὥς διὰ ἀοικήτου μέλ-
 λων πορεύεσθαι, διεῖλε τὸ στρατεύμα καὶ μοῖραν
 μὲν τῷ Ρουσέλῳ παρέσχεν, ἀνὴρ δ' οὗτος Λατῖνος
 πολεμικώτατος, καὶ κατὰ τοῦ Χλιατ αὐτὸν ἐξαπέστει-
 λεν. ἑτέραν δὲ μοῖραν ἑτέρῳ προσέειπε, προστά- ¹⁵
 ξας αὐτῷ πορθῆσαι τὸ Μανζικιέρτ· αὐτὸς δὲ ὁ βα-
 σιλεὺς μετὰ τῶν λοιπῶν οὐκ ἀξιωμαχῶν ὄντων πε-
 ριελέλειπτο. τὸ μὲν οὖν Μανζικιέρτ δι' ὁμολογίας
 τῷ βασιλεῖ παραδέδοτο, ἀποδεδειλιακότην τῶν Τούρ-
 κων καὶ πίστιν αἰτησαμένων, καὶ τούτου ἐκστάντων. ²⁰

ΠΙΙ282στρατιώταις δὲ εἰς συλλογὴν ἐξελθοῦσι τῶν χρεω-
 δῶν πολέμοι ἀθρόον ἐπήλθουσιν. ὃ γνοὺς ὁ βασι-
 λεὺς τὸν μάγιστρον Νικηφόρον τὸν Βρυνέννιον ἐπ'
 αὐτοὺς ἐξαπέστειλε μετὰ τινος συντάγματος, ὃς τοῖς
 Τούρκοις προσβαλὼν καὶ κάμνουσαν βλέπων τὴν ²⁵
 μετ' αὐτοῦ δύναμιν, στείλας ἦται ἐπικουρίαν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς ἀγνοῶν τῶν ἐναντίων τὴν δύναμιν, δειλίαν
 κατέγνω τοῦ Βρυνέννιου καὶ κατὰ τοῦ ἀνδρὸς ἔτρα-
 χύνετο. ἔτυχε δὲ τότε ὁ λερεὺς ἀναγινώσκων τὸ εὐ-
 αγγέλιον καὶ λέγων "εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώ- ³⁰
 ξουσιν." ὁμῶς ἔστειλε καὶ τὸν μάγιστρον Νικηφόρον
 τὸν Βασιλάκιον μετὰ μοῖρας στρατιωτῶν, ὧν προσ-

τεθέντων τῷ Βρυννίῳ μέχρι μέν τινος ἰσοπαλῆς
 ἦν ὁ ἄγων. εἶτα τοῦ Βασιλακίου ὀρμήσαντος ἐν Β
 προμάχοις κατὰ τῶν ἐναντίων μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν
 τὰ νῶτα ἔτρεψαν οἱ πολέμιοι, ὁ δὲ ἐδίωκε, τοῦ Βρυν-
 5 ἐννίου σὺν τοῖς ἅμφ' αὐτὸν μὴ διώκοντος. ὥς δὲ
 περὶ τὸν χάρακα τῶν ἐναντίων ἐγένετο, πληγέντος
 αὐτῷ τοῦ ἵππου ἀπέβη αὐτοῦ, καὶ διὰ τὸ τῶν ὀπλῶν
 βάρος οὐκ ἐνίκητος ὢν κυκλοῦται παρὰ τῶν πολε-
 μίων, καὶ ξωγρηθεὶς τῷ Σουλτάνῳ προσάγεται· οὔτε
 10 δ' ἐκεῖνος δουλικώτερον αὐτῷ προσήει οὔτε μὴν ὁ W III 224
 Σουλτὰν ὥς αἰχμαλώτῳ αὐτῷ προσήνεκτο, συχναῖς
 δὲ τὸν ἄνδρα μετακαλούμενος περὶ τοῦ βασιλέως
 διεπυνθάνετο καὶ τὰς οἰκείας δυνάμεις ἐδείκνυνεν. ὁ
 δὲ καὶ ἐπῆναι τὰ τοῦ Σουλτάν καὶ ἐθαύμαζεν, οὐ
 15 μέντοι συμφέρειν αὐτῷ ἔλεγεν ἀντιπαρτάξασθαι τῷ
 βασιλεῖ. ὁ δέ γε βασιλεὺς μετὰ τῶν περιλοίπων ἐξ- C
 ἦλθε τοῦ χάρακος κατασκοπήσων τί τὸ γινόμενον,
 ἐστὼς δ' ἐπὶ γεωλόφῳ μέχρις ἐσπέρας ὑπέστρεψε.
 καὶ οἱ Τοῦρκοι δ' εὐθὺς ἐκύκλωσαν τὸ στρατόπεδον,
 20 καὶ τοῦτο περιππεύοντες βέλη ἔβαλλον καὶ βοαῖς
 ἁσῆμοις καὶ ὑλακαῖς περιήχουν τὴν στρατιάν. οὕτω
 μὲν οὖν ἡ νύξ ἐκείνη παρήλθεν. ἔωθεν δὲ Οὔζων
 τι σύνταγμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπηυτομολήσε.
 καὶ τοῦτο ὑποπτον καὶ τὸ μεῖναν ἔτι πληθὺς τῶν
 25 Οὔζων ἐποίησεν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς ὀξύτατα πέμψας εἰς τὸ Χλιάτ 14
 μετεκαλεῖτο τὰ ἐκεῖσε στρατεύματα. ὥς δ' οὐκ ἀφί-
 κοντο, ὁ γὰρ Ταρχανειώτης, οὗτος γὰρ ἦν ὁ εἰς
 τῶν ἐκεῖ στραταρχῶν, μαθὼν τοῦ Σουλτάνου τὴν
 30 ἄφιξιν, παρέπεισε καὶ τὸν Ρουσέλιον, καὶ μετὰ τῶν D
 ὑπ' αὐτοὺς δυνάμεων ἄραντες φυγῇ πρὸς τὰ Ῥω-
 μαίων ἐχώρησαν ὅρια, ἔγνω ὁ Διογένης μετὰ τῶν

συνόντων αὐτῷ διαγωνίσασθαι ἐς τὴν αὐριον καὶ
 ἅμα πρῶι πρὸς τὸν πόλεμον ἐξηρτύετο. ἐν τούτῳ
 δὲ πρέσβεις ἤκου ἐκ τοῦ Σουλτάνου περὶ εἰρήνης
 διαλεξόμενοι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ πάνυ φιλανθρωπῶς
 τοὺς πρέσβεις ἐδέξατο, ὅμως μέντοι καὶ λόγων σφίσι
 μετέδωκε καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν
 προετρέφετο καὶ ἀπαγγεῖλαι ὡς "εἰ βούλοιο περὶ
 συμβάσεων διαλέξασθαι, καταλιπέτω τὸν τόπον ἐν
 ᾧ περ ἐστρατοπέδευται καὶ πόρρω ποι μετασκηνω-
 σάτω, ὥστε με μετὰ τῆς Ῥωμαικῆς στρατιᾶς τὸν χά-
 10 P11283ρακα πῆξασθαι, ὅπου νῦν ἐστίν ἡ τῶν βαρβάρων
 παρεμβολή." ταῦτα τοῖς πρέσβεσι διαλεχθεὶς ἀλαζο-
 νικώτερον συντόμως ἐπανελθεῖν ἐνετείλατο. οἱ μὲν
 οὖν τῷ Σουλτάν τούτοις τοῦ βασιλέως λόγους ἀπήγγ-
 γελλον, κακείνος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν περὶ τῶν 15
 εἰρήνης συνθηκῶν ἐβουλεύετο. ὁ δὲ γε βασιλεὺς
 ὑπερφρονήσας καὶ τισι πεπεισμένους τῶν ὀκνεωμένων
 αὐτῷ δεδουλιχέναι λέγουσι τὸν Σουλτάν, ὡς μὴ
 ἀξιόμαχον ἐπαρόμενον δύναμιν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν
 εἰρήνην ζητεῖν, ἵνα τῆς μάχης ὑπερτεθείσης καὶ ἄλ-
 20 λην δύναμιν προσαγάγῃται, μήτε τὴν τῶν πρέσβεων
 ἀναμείνας ὑποστροφὴν μὴθ' ἕτερόν τι σκοπήσας
 τοῖς σαλπικταῖς ἐκέλευσεν ἡγήσασθαι τὸ ἐνυάλιον.
 Β τοὺς δὲ βαρβάρους τὸ αἰφνίδιον διεθρόησεν, ἀλλὰ
 καὶ οὕτως εἰς ἀντιπαράταξιν ἔστησαν, καὶ ἐπιόντων 25
 αὐτοῖς τῶν Ῥωμαίων οὐκ ἀντεπῆσαν, ἀλλ' ἀνεχά-
 ζοντο, μήτε τὰ νῶτα τρέποντες μήτε μέντοι μαχόμε-
 νοι. ὡς δὲ περὶ δέλῃν ὀψίαν ἡ ἡμέρα ἐγένετο, εἰ-
 δὼς ὁ βασιλεὺς ὅτι φυλακὴ περὶ τὸ στρατοπέδον οὐκ
 ἦν ἀξιόλογος, καὶ δείσας μὴ ἐπελθόντων τῶν ἐναν- 30
 τίων αὐτῷ διαρπαγῇ, ἔγνω τὴν μάχην λῦσαι καὶ
 ἐπαναξεῦξαι περὶ τὸν χάρακα. ἐπιστρέψας οὖν τὴν

βασιλικὴν σημαίαν αὐτός τ' ἐπανήει καὶ τῇ στρα-
 τιᾷ ταῦτό ποιεῖν διεσήμενεν. οἱ μὲν οὖν περὶ αὐ-
 τὸν ὄντες ἀθορύβως ἐποίουν τὸ κελευσθέν. ὅσοι
 δὲ πόρρω ποι τὰς τάξεις ἐκέκτηντο, φυγὴν τοῦ
 5 βασιλέως τὴν ὑποστροφὴν ὑπετόπασαν, Ἀνδρονίκου C
 τοῦ υἱοῦ τοῦ Καίσαρος τὸν λόγον ὑποβαλόντος ταῖς
 φάλαγγιν. αἶε γὰρ ὅ τε Καῖσαρ καὶ οἱ τούτου υἱεῖς
 ἐφήδρευον τῷ βασιλεῖ καὶ ἀφανῶς ἐπεβούλευον.
 ἄρας οὖν αὐτίκα μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ὁ Ἀνδρόνι-
 10 κος, ἐξῆρχε γὰρ οὐκ ἐλαχίστης μοίρας στρατιωτῶν,
 ἀπὸ ὧν τῆρος ἐπανελήλυθεν εἰς τὸν χάρακα. τοῦτο
 καὶ τοὺς λοιποὺς ἐτρέψατο εἰς φυγὴν, οὓς οὕτως
 ἀκόσμως ἐπανιόντας ὁ βασιλεὺς θεασάμενος ἔσθη,
 στήναι δὲ καὶ τοῖς ἀπιοῦσιν ἐνεκελεύετο. ἀλλ' ἐξε-
 15 κекώφεισαν ἅπαντες καὶ τῆς φυγῆς οὐ μεθίεντο. W III 225
 ὥς δὲ τὸ παράλογον τῆς φυγῆς δυστύχημα τῶν Ῥω-
 μαίων καὶ μῆνιμα θεῶν ἐγνωσαν οἱ πολέμιοι, εὐθύς
 ἐπῆλθον τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν τὴν D
 μάχην ἐδέξατο, καὶ μέχρι μὲν τινος ἐρρωμένως ἀν-
 20 τεῖχον, εἴτα τῶν μὲν πεσόντων, ἑαλωκότων δ' ἐτέ-
 ρων, περιεστοιχίσθη πρὸς τῶν βαρβάρων ὁ βασιλεὺς.
 ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐνέδωκε. πολλοὺς δὲ πλῆξας καὶ
 ἀνελὼν ἐπλήγη κακείνος τὴν χεῖρα, καὶ οὕτως ἀπο-
 καμῶν καὶ μηκέτι ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιόντας δυνάμε-
 25 νος μῆτε μέντοι φυγεῖν, ἥδη τοῦ ἵππου αὐτῷ πε-
 πτωκότος ἐκ τῶν βελῶν, ἑάλω καὶ ἀπῆκτο τοῖς βαρ-
 βάροις ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων αἰχμάλωτος. ἀγγελθεῖσα
 δὲ ἡ τοῦ βασιλέως ἄλωσις τῷ Σουλτάνῳ χαρὰν μὲν,
 ὥς εἰκός, ἐνεποίησεν, οὐ μέντοι ἐπῆρεν αὐτὸν ὥστε P II 284
 30 καὶ ὑψηλοφρονῆσαι. Ἀξάν ἐκεῖνος ὠνόμαστο, οὗ
 πολλὰ ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ μετριοφροσύνῃ ἄδονται
 διηγήματα. ὅθεν ἠπίσται καὶ τῇ τοῦ βασιλέως ἑλώ-

σει διὰ τὸ τοῦ εὐτυχήματος ἄκρατον. καὶ ἰδὼν αὐ-
 τὸν οὐ πρότερον πιστὸν τὸ πρᾶγμα ἐδέξατο, ἕως
 καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ σταλέντες πρέσβεις αὐτὸν ἀνε-
 γνώρισαν καὶ ὁ Βασιλάκης ἐκεῖ κατεχόμενος καὶ
 ἰδὼν αὐτὸν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ θορνῶν κατέβα- 5
 λεν ἑαυτόν. τότε δὲ τοῦ θρόνου τε ἀνεπήδησεν
 ὥσπερ ἔνθους, καὶ τεθέντα κατὰ γῆς, ὥς ἔθος, πα-
 τήσας αὐτὸν ἀνέστησε καὶ περιεπτύξατο, καὶ "μὴ
 B λυποῦ, βασιλεῦ" ἔφη· "τοιαῦτα γὰρ τὰ ἀνθρώπινα·
 ἐγὼ δὲ οὐχ ὥς αἰχμαλώτῳ, ἀλλ' ὥς βασιλεὶ σοι 10
 προσενηχθήσομαι." καὶ αὐτίκα σκηνὴν αὐτῷ ἀπο-
 τάττει καὶ θεραπείαν βασιλείου, κοινωνεῖ τε τραπέ-
 ζης, ὁμόθρονον ἑαυτῷ ποιησόμενος, λύει τε τῶν
 αἰχμαλώτων αὐτῷ ὁπόσους ἤτησε, καὶ οὕτως ἐφ'
 ἡμέραις τισὶ συνομιλήσας καὶ συνδιατηθεὶς τῷ ἀν- 15
 δρὶ καὶ τιμήσας ὑπερβαλλόντως, εἴτα καὶ συνθήκας
 θέμενος ἐπὶ εἰρήνῃ διηγεκεῖ καὶ κήδους ὑπόσχουσιν
 ἐπὶ παισὶ ποιησάμενος, ἀφῆκε τὸν Λιογένην ἀπιέναι
 μεθ' ὅσης οὐκ ἂν τις ἤλπισε δορυφορίας καὶ τιμῆς.
 ὁ δὲ εἰς Θεοδοσιόπολιν ἀπελθὼν ἐσταλμένος βαρβα- 20
 ρικῶς, ὁ γὰρ Σουλτὰν οἰκείας αὐτῷ παρέσχε στολὰς,
 C τήν τε χεῖρα ἐκεῖ προσμείνας ἐθεραπεύετο καὶ τὴν
 ἀμφίασιν πρὸς τὸ ῥωμαϊκώτερον μεθηρομόζετο. ἐκεῖ-
 θεν δὲ προῆει ἐπανιῶν, ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ πρέ-
 σβεις τοῦ Σουλτὰν. ἀλλ' ὁ μὲν οὕτως ἐπανῆει. τῆς 25
 δ' ἀλώσεως αὐτοῦ ἀγγελθείσης εἰς τὰ βασίλεια ἐν
 διχονοίᾳ οἱ περὶ ταῦτα γεγόνασιν. οἱ μὲν γὰρ τῇ
 βασιλίσσῃ καὶ αὐτῇ τὴν ἐξουσίαν ἐδίδοσαν, οἱ δὲ
 τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν ταύτης υἱέων τὸ ξύμπαν ἐπε-
 ψηφίζοντο, οἱ δὲ κοινοπραξίαν τῇ τε μητρὶ καὶ τῷ 30
 υἱεὶ ἀπένεμον.

15 Ἐν τούτοις δὲ λυθεὶς τῆς αἰχμαλωσίας ὁ Λιογέ-

νης ἀγγέλλεται· κομίζεται δὲ καὶ ιδιόγραφος ἐκεί-
 νου ἐπιστολὴ τὰ αὐτῷ συμβεβηκότα διδάσκουσα.
 τοῦτο μείζονα θροῦν ἦρε, καὶ ἀπορία πάντας εἶλε
 τοῦ τί ἂν δέοι δρᾶν. ὁ γοῦν Καῖσαρ Ἰωάννης καὶ οἱ
 5 ἐκείνου υἱοί, αἰί, ὥς εἴρηται, ἐγκοιτῶντες τῷ Διο-
 γένει, ἀρπάξουσι τὸν καιρόν, καὶ προσλαβόμενοι τῶν
 τῆς συγκλήτου ἐνίους, ὅσοι ὠμοφρόνουν αὐτοῖς, ὧν
 ἐξῆρχεν ὁ ὑπέριμος ὁ Φελλός, δύσνους καὶ αὐτὸς
 τῷ Διογέει τυγχάνων, τὴν βασιλίσσαν Εὐδοκίαν
 10 εἰς τὴν παρ' αὐτῆς δομηθεῖσαν μονὴν κατὰ τὸν ἐν
 τῇ Προποντίδι πορθμὸν περιορίζουσι, τὸν δὲ Μιχαήλ
 ἀνακηρύττουσιν αὐτοκράτορα. εἶτα πανταχοῦ δια-
 πέμπονται βασίλεια γράμματα μὴδ' ὑποδέχεσθαι
 μῆτε τιμῆς βασιλικῆς ἀξιοῦν ἐπανιόντα τὸν Διογέ-
 15 νην κελεύοντα. τούτου δὲ τοῦ βουλευματος εἰση-
 γητῆς ὁ Φελλὸς γέγονεν, ὥς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ περὶ
 τούτου φησὶ συγγραφῇ. ὅπερ ὁ Διογένης μαθὼν,
 τὴν Δόκειαν κατασχών, φρούριον δ' αὕτη, παρ'
 αὐτῇ ἐστρατοπεδεύσατο. καὶ ὁ Καῖσαρ τῶν σφετέ-
 20 ρων υἱέων τὸν νεώτερον τὸν πρόεδρον Κωνσταντῖ-
 νον στέλλει κατὰ τοῦ Διογένους μετὰ δυνάμεως. ὁ
 δὲ Διογένης εἰς Καππαδοκίαν ἀφίκετο. προσγενο-
 μένου δὲ τοῦ Κρισπίνου, Φράγγος δ' οὗτος, σὺν
 ὁμοφύλοις τῷ Κωνσταντίνῳ, ὁ Διογένης Θεόδωρον
 25 τὸν Ἀλνάτιν κατ' αὐτῶν ἐξαπέστειλεν. ὁ δὲ συμμί-
 ξας αὐτοῖς ἡττήθη, καὶ ἀλοὺς ἐξεκόπη τὰ ὄμματα.
 τοῦτο τὸν Διογένη λίαν ἠνίασεν. ὄντι δ' ἐν τῷ Β
 Τυροποιῷ, τοῦτο δ' ἐστὶ φρούριον ἐρυμνότατον,
 πρόσκειται αὐτῷ τῆς Ἀντιοχείας ὁ δούξ· οὗτος δ' ἦν
 30 ὁ ἐξ Ἀρμενίων ὁ Χατατούριος, στρατιώτας συχνοὺς
 ἐπαγόμενος. παραλαβὼν οὖν τὸν Διογένην οὗτος
 καὶ εἰς Κιλικίαν ἀπαγαγὼν ἐκ τοῦ Σουλίου ἐκασα-

αὐτῇ, παρὰ τῆς βασιλίδος Εὐδοκίας λαμπρότατα
κηδευθεῖς, βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ μῆνας ὀκτώ.
λέγεται δὲ τὰ εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον γενόμενα πάντα
τοῦ Καίσαρος εἶναι διαταγὰς, μὴδὲν εἰδότες τοῦ αὐ-
τοκράτορος Μιχαήλ. ἦν γὰρ χαῦνος ἄγαν τὸ ἦθος^{PII286}
ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνειμένος καὶ πρὸς μεταχειρίσιν
πραγμάτων καὶ τῶν τυχόντων ἀδέξιος, πολλοῦ γε
δεῖ πρὸς βασιλείας διοίκησιν. κἀντεῦθεν τῆς εὐη-
θείας ἐκείνου κατατρυνῶν ὁ θεὸς αὐτοῦ καὶ Καί-
σαρ πάντα τὰ εἰς τὸν Διογένην ἐτύρρευσε ἐγκοτῶν
τῷ ἀνδρὶ.

Ἀποπεφνκὼς δὲ ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ πρὸς τὴν^{W III 227}
τῆς βασιλείας διοίκησιν τὸν μητροπολίτην Σίδης¹⁶
Ἰωάννην, ἐκτομίαν ὄντα, δραστήριον δέ, τοῖς πράγ-
μασιν ἐφίστα. εἰθ' ἕτερον ἐκτομίαν τὸν Νικηφόρον,
ὃς νέος προσληφθεὶς παρὰ τοῦ Μονομάχου εἰς τὰ
βασίλεια ὑποκοριζόμενος διὰ τὴν νεότητα Νικηφο-
ρίτης ὠνόμαστο καὶ ὥσπερ ἐπωνυμίαν ἐσχῆκε τοῦτο, B
ἐξ Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου τὰς κρίσεις τούτων
διέποντα μετεπέμψατο. ἔφθασε γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος
καὶ τῷ πατρὶ τοῦ βασιλέως τῷ βασιλεῖ Κωνσταντί-
νῳ τῷ Δούκᾳ ὑπηρετήσασθαι. ἦν δὲ περὶ πραγμά-
των μεταχειρίσιν δεξιὸς καὶ λόγοις ὠμικηκῶς, τὸ δὲ
ἦθος ἔχων ὑποκαθήμενον καὶ γέμον δεινότητος.
τούτῳ γοῦν ἐγκειρίζει τὰς ἡνίας τῆς βασιλείας, λο-
γοθέτην ὀνομάσας αὐτόν. ἐντεῦθεν ὁ Σίδης πα-
ραγκωνίζεται, καὶ ὁ Καῖσαρ καθίσταται ὑποπτος, καὶ
πᾶσα ἡ τῆς βασιλείας διοίκησις ὑπὸ τὸν λογοθέτην
ἐγένετο, καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνδράποδον
ἤγετο. καὶ οὐκ ἦν ὃ μὴ διὰ τοῦ λογοθέτου ἐγένετο, C
καὶ πολλοὶ τῶν περιουσιῶν ἐστερήθησαν, ἄλλοις ἄλ-
λων ἐπενηγεμένων λαβῶν, καὶ ἦν τῶν ἀνθρώπων

δόκει βοήθειαν, καὶ αὐτὸς δὲ συνήθροισε στράτευμα.
 στέλλεται οὖν αὐτῷ κατ' αὐτῶν ὁ πρεσβύτερος τῶν
 παίδων τοῦ Καίσαρος ὁ πρόεδρος Ἀνδρόνικος, καὶ
 εἰς Κιλικίαν γενόμενος τῷ Χατατούριῳ συρροήνυ-
 ται, καὶ ἀναιρεῖται μὲν ὁ Χατατούριος, οἱ δὲ περὶ 5
 ἐκείνον εἰς Ἄδαναν συμπεφεύγασιν, ἔνθα ὁ Διογέ-
 νης διέτριβε. περικαθίσας δὲ τὴν πόλιν ὁ Ἀνδρό-
 C νικος ἐπολιόρκει αὐτήν. εἴτα ἐπὶ συνθήκαις ἑαυτὸν
 ὁ Διογένης παρέδωκεν· αἱ δὲ συνθήκαι, ἀποθέσθαι
 μὲν τὴν βασιλείαν αὐτὸν καὶ ἰδιωτεύειν τὴν τριχά 10
 κειράμενον. ἐπὶ ταύταις γὰρ καὶ ἄρχιερεῖς ἐστάλη-
 σαν πρὸς τοῦ βασιλεύοντος, πληροφορίαν ἔνορκον
 διδόντες αὐτῷ ὥς οὐδὲν τι πείσεται ἄχαρι. θαρρή-
 σας οὖν τούτοις ὁ Διογένης ἔξεισι μελανέμων, καὶ
 ἑαυτὸν ἐγκυρῶν τῷ Ἀνδρονίκῳ. ὁ δὲ τοῦτον λα- 15
 βὼν ἐπανήει, καὶ εἰς τὸ Κοτυάειον ἀφικόμενος προσ-
 ἔμενευ ἐν αὐτῷ, ἕως ἂν αὐτῷ κελευσθεῖν τὸ ποιη-
 τέον, τοῦ Διογένους νοσηλευομένου ἐκ πόσεως φαρ-
 μάκου δηλητηρίου ἐπιβούλως κερασθέντος αὐτῷ.
 ἐκεῖ τοίνυν ἐπέμψθη βασίλειος ψῆφος, τοῦ φωτὸς 20
 στερηθῆναι τὸν μηδὲν ἡδικηκότα κελεύουσα. καὶ
 αὐτίκα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορώρυκτο, παρόντων καὶ
 D τῶν ἄρχιερέων καὶ ἐν δεινῷ ποιουμένων τὴν εἰς
 τὸν ἄνθρωπον συμφορὰν, μηδεμιᾶς μέντοι ἀξιουμέ-
 νων ἐπιστροφῆς. ὁμότετα δὲ τὰ ὄμματα ἐκκοπεῖς 25
 καὶ μηδ' ἐπιμελείας τῆς δεούσης τυχῶν, διωδῆκει
 τὴν κεφαλὴν, καὶ αἱ πληγαὶ οἱ ἐξέξισαν σκώληκας
 καὶ ὁ ἄνθρωπος περὶ ἐκείνον δυσωδίας μεμésτωτο ἐκ
 τῆς σήψεως. οὕτως οὖν κακῶς διακείμενος εἰς τὴν
 καλουμένην Πρώτην νῆσον ἀπάγεται, ἐν ᾗ σεμνεῖον 30
 ἀνήγειρε περὶ τὸ τῆς νήσου μετεωρότερον. βραχὺ
 τι τοίνυν ἐπιβιώσας ἐκεῖ τὸν χοῦν ἀποτίθεται ἐν

αὐτῇ, παρὰ τῆς βασιλίδος Εὐδοκίας λαμπρότατα
 κηδευθεῖς, βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ μῆνας ὀκτώ.
 λέγεται δὲ τὰ εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον γενόμενα πάντα
 τοῦ Καίσαρος εἶναι διαταγὰς, μηδὲν εἰδότες τοῦ αὐ-
 5 τοκράτορος Μιχαήλ. ἦν γὰρ χαῦνος ἄγαν τὸ ἦθος^{PII286}
 ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνειμένος καὶ πρὸς μεταχείρισιν
 πραγμάτων καὶ τῶν τυχόντων ἀδέξιος, πολλοῦ γε
 δεῖ πρὸς βασιλείας διοίκησιν. κἀντεῦθεν τῆς εὐη-
 10 θείας ἐκείνου κατατρυφῶν ὁ θεὸς αὐτοῦ καὶ Καί-
 σαρ πάντα τὰ εἰς τὸν Διογένην ἐτύρευσεν ἐγκοτῶν
 τῷ ἀνδρὶ.

Ἀποπεφυκὼς δὲ ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ πρὸς τὴν^{W III 227}
 τῆς βασιλείας διοίκησιν τὸν μητροπολίτην Σίδης¹⁶
 Ἰωάννην, ἐκτομίαν ὄντα, δραστήριον δέ, τοῖς πράγ-
 15 μασιν ἐφιστᾷ. εἶθ' ἕτερον ἐκτομίαν τὸν Νικηφόρον,
 ὃς νέος προσληφθεὶς παρὰ τοῦ Μονομάχου εἰς τὰ
 βασίλεια ὑποκοριζόμενος διὰ τὴν νεότητα Νικηφο-
 ρίτης ὠνόμαστο καὶ ὥσπερ ἐπαννυμίαν ἐσχκε τοῦτο, B
 ἐξ Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου τὰς κρίσεις τούτων
 20 διέποντα μετεπέμψατο. ἐφθασε γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος
 καὶ τῷ πατρὶ τοῦ βασιλέως τῷ βασιλεῖ Κωνσταντί-
 νῳ τῷ Δούκᾳ ὑπηρετήσασθαι. ἦν δὲ περὶ πραγμά-
 των μεταχείρισιν δεξιὸς καὶ λόγοις ὠμιληκὼς, τὸ δὲ
 ἦθος ἔχων ὑποκαθήμενον καὶ γέμον δεινότητος.
 25 τούτῳ γοῦν ἐγχειρίζει τὰς ἡμίας τῆς βασιλείας, λο-
 γοθέτην ὀνομάσας αὐτόν. ἐντεῦθεν ὁ Σίδης πα-
 ραγκωνίζεται, καὶ ὁ Καῖσαρ καθίσταται ὑποπτος, καὶ
 πᾶσα ἡ τῆς βασιλείας διοίκησις ὑπὸ τὸν λογοθέτην
 ἐγένετο, καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνδράποδον
 30 ἦγετο. καὶ οὐκ ἦν ὃ μὴ διὰ τοῦ λογοθέτου ἐγίνετο, C
 καὶ πολλοὶ τῶν περιουσιῶν ἐστερήθησαν, ἄλλοις ἄλ-
 λων ἐπενηνεγμένων λαβῶν, καὶ ἦν τῶν ἀνθρώπων

σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία καὶ ὁ τούτων ἐπιστρεφό-
μενος οὐδαμοῦ. ὁ γὰρ βασιλεὺς παιδαριώδεσιν
ἐσχόλαζε πράξει, τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων καὶ
ὑπερτίμου Μιχαήλ τοῦ Ψελλοῦ λόγοις τῷ δοκεῖν
αὐτὸν ἐμβιβάζοντος καὶ διδάσκοντος νῦν μὲν τὴν
γραμματικὴν τέχνην καὶ μέτρα καὶ διαλέκτους, νῦν
δ' ἵνα κατὰ ῥήτορας διαλέγοιτο, νῦν δ' ἱστορίαις
αὐτὸν προσεθίζοντος, ἄλλοτε δὲ φιλοσόφων θεωρη-
μάτων ἀκροᾶσθαι παρασκευάζοντος. ὁ δὲ πρὸς οὐ-
δὲν ἐπεφύκει. τούτοις οὖν ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ

D προστετηκὼς ὑφ' ἑτερον, καὶ τούτου ἕνα, τὴν τῶν
κοινῶν κυβέρνησιν ἐποιήσατο, καὶ νόμος ἦν τὸ τῷ
λογοθέτῃ δοκοῦν. τὰ μὲν οὖν τῆς πολιτείας οὕτως
εἶχον κακῶς, τὰ δὲ κατὰ τὴν ἔω χεῖρον ἔσχον ἢ
πρότερον. ὁ γὰρ Σουλτὰν τὰ κατὰ τὸν Διογένη μα-
θὼν καὶ ὅτι ὃν ἐκεῖνος λαβὼν δοριάλωτον ἐτίμησε
καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν οἰκείαν ἀπελευσόμενον βασιλείαν,
τοῦτον οἱ συμφυλέται ἀπηνῶς οἰκτίστῳ θανάτῳ παρ-
έδωκαν, καὶ αἱ πρὸς ἐκεῖνον περὶ σπονδῶν συνθη-
και ἄπρακτοι μεμενήκασιν, ὑπερήλγησε, καὶ τὰς οἰ-
κείας δυνάμεις κατὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν χωρῶν χωρεῖν

PII287 ἐξηρέθισεν· οὐκέτι τοίνυν ὥς ληιζόμενοι ταῖς χώραις
ἐπῆεσαν, ἀλλ' ὥς ταύτας καθέξοντές τε καὶ κυριεύ-
σοντες, τοῦ σφᾶς ἀνείργοντος μὴ παρόντος. καὶ οἱ
μὲν ταῦτα ἐποιοῦν· ὁ δὲ βασιλεὺς δύναιμι ἀγείρας
στρατάρχην ταύτης τὸν Κομνηνὸν προβάλλεται Ἰσα-
άκιον, συζεύξας αὐτῷ καὶ τὸν Λατῖνον Ῥουσέλιον,
ὁμογενῶν ἄρχοντα τετρακοσίων ἀνδρῶν. ἐπεὶ δὲ
περὶ τὸ Ἰκόνιον ἐγεγόνει τὸ στράτευμα, ἐξ αἰτίας
τινὸς ἀποστατεῖ ὁ Ῥουσέλιος καὶ τοὺς ὁμοφύλους
παραλαβὼν καθ' ἑαυτὸν ἦν, καὶ πῇ μὲν τοῖς Τούρ-
κοις προσέμισγε, πῇ δὲ τὰς χώρας τὰς Ῥωμαϊκὰς

ἐκεραίζεν. ὁ δὲ Κομνηνὸς Ἰσαάκιος μετὰ τοῦ περι-
 λοίπου στρατεύματος τοῖς Τούρκοις προσβαλὼν ἤτ-
 τητο, καὶ ἔπeson μὲν πολλοὶ καὶ ἐξωργήθησαν ἔτε-
 ροι καὶ αὐτὸς ὁ στρατάρχης, καὶ διήρπαστο ἡ παρ- B
 5 εμβολή. ὁ μὲν οὖν Κομνηνὸς πολλῶν χρημάτων
 τὴν ἐλευθερίαν ὤνήσατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν θεῖον
 τὸν Καίσαρα τῷ πολέμῳ στρατάρχην ἐφίστησι. τοῦτο
 μαθὼν ὁ Ῥουσέλιος, πρὸ τοῦ τὸν Σαγγάριον τὸν
 Καίσαρα διαβῆναι καταλαβὼν, ἀντεστρατοπεδεύσατο
 10 αὐτῷ, καὶ ὁ Καῖσαρ ἀμνηστίαν αὐτῷ τοῦ πταισματος
 ἐπηγγέλλετο, εἰ προσχωρήσει τῷ βασιλεῖ. ἀλλ' ἐκεῖ- W III 228
 νος βαρβαρικῶς φροντισόμενος οὐδὲν ἐφρόνει ἐνδό-
 σιμον. συρρήγγνυται τοίνυν πόλεμος, καὶ ἡττηθήσαν
 οἱ περὶ τὸν Καίσαρα καὶ αὐτὸς ἐάλω σὺν πλείοσιν
 15 ἄλλοις, τοῦ Βοτανειάτου, ὃς συνεστρατήγει τῷ Καί-
 σαρι, μετ' ὀλίγων φυγόντος. ὁ μέντοι Ῥουσέλιος
 πρὸς τὸν Βυζάντιον ἔeto ἄγων τὸν Καίσαρα δέσμιον
 καὶ τὸν Μαλέσην Βασίλειον, ἄρτι τῆς μετὰ τοῦ Διο-
 γένους λελυμένου αἰχμαλωσίας, καὶ ἡ Χρυσόπολις C
 20 εἶχε τὸν ἀποστάτην, καὶ αὐτίκα πῦρ ταῖς ἐκέῖσε οἰ-
 κίαις ἐνῆκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀξιώμά τε κουροπα-
 λάτου αὐτῷ ἐπηγγέλλετο, εἰ τὰ ὄπλα κατάθοιτο, καὶ
 τὴν γυναικα αὐτοῦ μετὰ τῶν τέκνων ἐξέπεμψεν·
 ἀλλ' ὁ βάρβαρος ἀτίθασος ἦν. μετεπέμψατο τοίνυν
 25 ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ Ῥουσελίου Τούρκους ἐπὶ μι-
 σθῷ. ὁ δὲ μὴ ἀξιόχρεως ὢν πρὸς τὸν πόλεμον λύει
 τὸν Καίσαρα τῶν δεσμῶν καὶ εὐφημίαις ἀναγορεύει
 βασιλικαῖς, οἰόμενος προσθήσεσθαι οἱ πολλούς. αἰ-
 φνης δὲ Τούρκων ἀναφανέντων ὁ Ῥουσέλιος κατ'
 30 αὐτῶν βαρβαρικῇ θρασυτητι ἀπερισκέπτως ἐχώρησε,
 καὶ πολλοὺς μὲν οἱ Φράγγοι τῶν Τούρκων κατέβα-
 λον, τοὺς δ' ἄλλους ἐτρέψαντο εἰς φυγὴν καὶ ἀκρα- D

τῶς ἐδίωκον. οἱ μὲν οὖν πλείους ὁπίσω που ἀπε-
 λείφθησαν, τῶν ἵππων σφίσι μὴ εὐτονούντων πρὸς
 τὸ πολὺ τῆς διώξεως. ὁ Ῥουσέλιος δὲ μετὰ τοῦ Καί-
 σαρος σὺν ὀλίγοις ἐπήλαυνον. ἤδη δὲ τῶν οἰκείων
 ἐκμηκυνθεῖσι πολὺ ἐτέρα πληθὺς ἀνεφάνη Τούρκων·
 εἰς πολλὰς πάνυ χιλιάδας ἀριθμουμένη· ὥς δ' ἐπῆλ-
 θον αὐτοῖς οἱ φανέντες καὶ ἄκοντες αὐτοῖς συνερ-
 ράγησαν. περιειληθέντες δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ
 τοὺς ἵππους ἀποβαλόντες ἐάλωσαν ὃ τε Καῖσαρ
 καὶ ὁ Ῥουσέλιος. ἀλλὰ τὸν μὲν Ῥουσέλιον ἡ σύνευν-
 νος προλαβοῦσα ἐπρίατο, τὸν δὲ Καῖσαρα ὁ βασιλεὺς
 ἐλυτρώσατο. ὁ δὲ ἀπαρόμενος πρὸς τὸν βασιλέα,
 καὶ ἐν τῇ Προποντίδι γενόμενος, κείρεται τὴν τρίχα

PH288 καὶ μεταμφιεύνεται τὴν στολὴν, ῥάκος μοναχικὸν
 περιθέμενος· ἠύλαβεῖτο γὰρ μὴ τι πάθοι πρὸς τοῦ
 ἀνεψίου διὰ τὴν ἀνάρρησιν. ὁ δὲ γε Ῥουσέλιος λυ-
 θεὶς, ὥς εἴρηται, τῆς αἰχμαλωσίας, τὴν γυναικα
 μετὰ τῶν περιλειφθέντων Φράγγων λαβὼν εἰς τὸ
 τῶν Ἀρμενιακῶν θέμα ἐγένετο, ἐν ᾧ διῆγε καὶ πρό-
 τερον. στέλλει τοίνυν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ τὸν
 πρόεδρον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν, νέον μὲν ὄντα,
 ἄνδρα δὲ συνετὸν καὶ δραστήριον. ὃς γενόμενος
 κατὰ τὴν Ἀμάσειαν δι' ἀπορρήτων δηλοῖ τοῖς Τούρ-
 κοῖς ὥς εἰ κατασχόντες τὸν Ῥουσέλιον παραδοῖεν
 τοῦτον αὐτῷ, πολλῶν αὐτοὺς ἐμπλήσει χρημάτων.
 25 φιλίαν γοῦν ὑποκριθέντες ἐκεῖνοι πρὸς τὸν Ῥουσέ-
 B λιον κατέσχον τὸν ἄνδρα, καὶ πολλῶν αὐτὸν χρημά-
 των ἡλλάξαντο, ὃς αὐτίκα παρὰ τοῦ Ἀλεξίου δέσμιος
 ἀπήχθη πρὸς τὸ Βυζάντιον, καὶ σφοδρῶς αἰκισθεὶς
 εἰς πύργον δέσμιος κατεκλείστω. σίτου δὲ γενο-
 30 μένης ἐνδείας ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως τούτου,
 ὥστε μὴ ὅλον μέδιμνον εἰς νόμισμα ἀποδίδοσθαι,

ἀλλὰ παρὰ πινάκιον, εἰς ἐπώνυμον τῷ βασιλεῖ τὸ κοινὸν δυστύχημα ἐκρημάτισε, ὥς καὶ μέχρι τοῦδε οὕτω καλεῖσθαι τοῦτον τὸν ἄνακτα· οὐ γάρ τις ἄλλως γνωριεῖ τοῦτον εἰ μὴ τὸν Παραπινάκιον εἰποι.

- 5 Τῷ τρίτῳ δ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸ τῶν 17 Χροβάτων ἔθνος, οὓς δὴ καὶ Σέρβους τινὲς καλοῦσι, κεκίνητο, τὴν τῶν Βουλγάρων χώραν ἐπικεχειρηκὸς C κατασχεῖν. ἀλλὰ μὴν καὶ τινα ταύτης κατεσχηκός, πολλαῖς δὲ μάχαις καὶ φθορᾷ πολλῶν ἐκατέρωθεν, 10 τῶν τε κατεσχημένων ἐκπέπτωκε καὶ καταπολεμηθὲν τῶν Ῥωμαϊκῶν ὁρίων ἐξώσθη καὶ εἰς τὰ σφέτερα ἦθη μένειν ἠνάγκαστο. δοῦλος δέ τις τοῦ πατρὸς τούτου τοῦ αὐτοκράτορος Νέστωρ ὄνομα, βεστάρχης δὲ τὸ ἀξίωμα, δούξ τῶν παριστριῶν προχειρισθεὶς, W.III 229 15 ἦρεν ὅπλα κατὰ τοῦ βασιλέως. ὁμαιοχμίαν γὰρ θέμενος μετὰ τινος ἀρχηγοῦ Πατζινάκων, ὃς ἐκαλεῖτο Τατούς, εἰς τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν παρεγένοντο, καὶ παρενέβαλον πρὸ αὐτῆς. καταθέσθαι δὲ τὰ ὅπλα τοῦ βασιλέως δηλοῦντος αὐτῷ, ἐκεῖνος ἔτοι- 20 μος εἶναι ποιῆσαι τοῦτο ἔλεγεν, εἰ αὐτῷ ὁ λογοθέτης D Νικηφόρος ἐκδοθείη ἢ τέως ἐκ μέσου γένηται, ὥς κοινὴ συμφορὰ καὶ κακὸν ἐπιδήμιον. τοῦτο δὲ τοῦ βασιλέως μὴ ποιοῦντος, ἀπανίσταται μὲν τῆς πόλεως, τὰ τῶν Θρακῶν δὲ καὶ τὰ Μακεδόνων ληίζεται καὶ 25 ὅσα τούτοις τῆς Βουλγαρίας παρόκεινται καὶ εἰς τὴν τῶν Πατζινάκων μεταχωρεῖ. υἱοῦ δὲ τεχθέντος αὐτῷ ἐκ τῆς ἐξ Ἀλανῶν Μαρίας, ἣν βασίλισσαν ἔσπεψε, Κωνσταντῖνον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐπὶ τῷ πατρὶ καὶ βασιλικῶς ἐταινίωσε, καὶ στείλας πρὸς τὸν 30 Λογγιβαρδίας ἡγεμονεύοντα Ῥομπέρτον τὴν ἐκείνου θυγατέρα τῷ υἱῷ ἐμνηστεύσατο, ἣν καὶ ἀχθεῖσαν Ἐλένην μετωνόμασεν. ἐτέχθη δὲ τότε ἐν τῷ Βυζαν-

ΠΙ289 τίω παιδίον, ἕνα ἔχον κατὰ τὸ μέτωπον ὀφθαλμὸν
 καὶ τραγοσκελές. τῶν μέντοι βαρβάρων τὴν ἐφάν
 ληξιμένων καὶ οἷς ἐντύχοιεν ἔργον τιθεμένων μα-
 χαίρας, φεύγοντες οἱ Ἀσιανοὶ τῇ Κωνσταντίνου
 προσήεσαν. μὴ τινος δὲ προνοουμένου τῶν κοινῇ 5
 συμφερόντων, ὁ γὰρ βασιλεὺς περὶ λόγους ἡσχόλητο
 καὶ ἰάμβους συντιθέναι πρὸς τοῦ Ψελλοῦ ἐδιδά-
 σκετο, σιτοδεία τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπέλεξεν. ἵνα δ'
 ἐκφρατικώτερον τὸ πάθος ἐκτραγῶδήσῃμι, λιμὸς ἦν
 ἄντικρυς τὸ κακόν, τῷ δὲ παρείπετο καὶ λοιμός, κακ 10
 τούτου συνέβαινον θάνατοι, καὶ οὗτοι συγχοί τε καὶ
 ἀλλεπάλληλοι, ὥστε ἀδυνατεῖν τοὺς ζῶντας ταφῇ
 παραδιδόναι τοὺς θνήσκοντας. τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν
 Β ὥς πολλάκις πολλοὺς ἐν μιᾷ κλίνῃ ἐκφέρεισθαι, κὰν
 ταῖς ἀμφοδοῖς δὲ ἀτάφους κείσθαι πολλοὺς. ἐντεῦ- 15
 θεν πάντα κατηφείας μεμέστωτο διὰ τε ταῦτα καὶ
 ὅτι καὶ ἀδίκους εἰσπράξεσιν ἐπιέζετο τὸ ὑπήκοον.
 οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων ἐχόντων, οἱ τῶν ἐφών ἀρ-
 χόντων προέχοντες συνελθόντες ἀποστασίαν ὠδίνη-
 σαν, καὶ τὸν κουροπαλάτην Νικηφόρον τὸν Βοτα- 20
 νειάτην εἰς βασιλέα προείλοντο καὶ ἀνηγόρευσαν
 αὐτοκράτορα. τοῦτο τὸν βασιλέα θορύβου καὶ δέ-
 ους ἐνέπλησεν. ἦδετο γὰρ ὡς ὑπερετρήσει ποτὲ τοῦ
 Μ στοιχείου τὸ Ν. ἦν δὲ τῶν εὐπατριδῶν ὁ Βοτα-
 νειάτης, ἐκ τοῦ Φωκᾶ τὴν τοῦ γένους ἔλκειν σειρὰν 25
 νομιζόμενος. διακηρυκεύεται τοίνυν πρὸς τοὺς Τούρ-
 C κους ὁ βασιλεὺς, ἀδράς αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενος δω-
 ρεάς, εἰ τοὺς ἀποστατήσαντας συσχόντες παραδοῖεν
 αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν Βοτανειάτης ἐξ ἐφάας, ὡς εἴρηται,
 βασιλείας ἐαυτῷ περιθέμενος σχῆμα καὶ ὄνομα 30
 ἐφόριτα πρὸς τὸ Βυζάντιον. ἐξ ἐσπέρας δ' αὐθις
 ἐτέρας ἀποστασίας ἐπεκυμάνθη κλυδώνιον. ὁ γὰρ

πρόεδρος Νικηφόρος ὁ Βρυέννιος δούξ Δυρραχίου
 τυγχάνων, ἐπεὶ μεμαθήκει ἀφαιρεθεὶς τὴν ἀρχήν,
 ἀφίσταται καὶ αὐτός, καὶ περιβάλλεται τὰ τῆς βασι-
 λείας παράσημα καὶ τοῖς ἐκεῖ παροῦσι δορυφορού-
 5 μενος τάγμασιν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἀπῆει, ἀφ'
 ἧσπερ καὶ ὠρμητο, καὶ τῷ ἀδελφῷ Ἰωάννῃ ἐκεῖ
 ἐνωθεὶς πληθὸς τε στρατιωτῶν ἐκεῖθεν ἐθνικῶν τε
 καὶ Μακεδόνων πείσας συνάρασθαι οἱ τῆς τυραν- D
 νίδος ἀπήρξατο. τισὶ δὲ τῶν τοῦ Βρυεννίου ὁ Θεο-
 10 ὠροκαῖνος συμμίζας ἡττᾶται τε καὶ ἀλίσκεται.
 προσεργύησαν δὲ τῷ Βρυεννίῳ καὶ οἱ Ῥαιδεστηνοί,
 ἀλλὰ μέντοι καὶ οἱ οἰκοῦντες τὸ Πάνιον. εἴχετο τοί-
 νυν τῆς ἀποστασίας ὁ Βρυέννιος κραταιῶς, τὸν
 ἀδελφὸν κουροπαλάτην τιμήσας καὶ στείλας σὺν
 15 δυνάμει πρὸς τὸ Βυζάντιον, ὡς αὐτίκα τοῦτο παρα-
 ληψόμενον. ἠώρητο γὰρ ἐλπίσιν ὡς ὑπταίης τὸ τοῦ
 λόγου χερσὶν οἱ τῆς συγκλήτου βουλῆς αὐτὸν ὑπο-
 δεξονται διὰ τὴν πρὸς τὸν λογοθέτην Νικηφόρον W III 230
 ἀπέχθειαν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως ἀφέλειαν· ἀλλ' οὐ
 20 κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτῷ καὶ τὰ πράγματα ἀπηντή-PH 290
 κασιν. ἐπελθόντες γὰρ οἱ σταλέντες τῷ τείχει τῶν
 Βλαχερνῶν ἠκροβολίσαντο μέν, ἤνυσαν δὲ οὐδέν.
 ὅθεν διὰ τῆς γεφύρας διαβάντες εἰς τὴν ἀντικρὺ
 τῆς πόλεως ἤπειρον τὰς ἐκεῖ τυγχανούσας οἰκοδο-
 25 μὰς παρέδωκαν τῷ πυρί, κακέϊθεν εἰς τὸν Ἀθύραν
 ὑπέστρεψαν. οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς περιστατούμενος
 πάντοθεν τὸν Ῥουσέλιον λύει τε τῶν δεσμῶν καὶ
 δῆμασι καὶ χρήμασι τὸν ἄνδρα ἐκμειλιξάμενος ἐπελ-
 θεῖν πείθει τῷ τοῦ Βρυεννίου ὁμαίμονι μετὰ τοῦ
 30 προέδρου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, στραταρχοῦντος
 τῆς τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ Βυζάντιον προσούσης δυνά-
 μεως. ὁ μαθὼν ὁ τοῦ Βρυεννίου ἀδελφὸς ἔφθην.

διαδράς. τῶν Μακεδόνων μέντοι καταληφθέντες πολλοὶ οἱ μὲν ἔπεσον, οἱ δ' ἑάλωσαν.

- 18 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Πατινιάκων πλῆθος ἐπῆλθε κατὰ Ἀδριανουπόλεως, καὶ περὶ ταύτην παρεμβά-
 λοντες τὴν περίξ αὐτῶν ἐληίζοντο χώραν, οὗς ὁ Βου- 5
 ένιος δεξιωσάμενος χρήμασι μεταναστῆναι τῆς πό-
 λεως ἔπεισε. περὶ δέ γε τὴν Κύζικον τῷ ἀδελφῷ
 αὐτοῦ ἀπελθόντι καὶ πειρωμένῳ ὑπαγαγέσθαι τοὺς
 ἐκεῖ ὁ Ῥουσέλιος ἐντυχὼν ἐτρέφετο κατὰ κράτος αὐ-
 τόν. ἄρτι δὲ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλί- 10
 νου πρὸς τὰς αἰωνίους μεταθεμένου μονὰς ἐπὶ δέκα
 ἐνιαυτοὺς ἐφ' ἐνὶ καὶ μηνὶν ἑπτὰ τὴν ἐκκλησίαν ποι-
 C μάναντος προεχειρίσθη πατριάρχης Κοσμάς μοναχός,
 λόγοις μὲν οὐχ ὠμιληκώς, ἀρεταῖς δὲ παντοίας κο-
 σμούμενος, καὶ διὰ τοῦτο καὶ πρὸς τοῦ βασιλέως 15
 ἐξόχως τιμώμενος. ὁ μὲντοι Βοτανειάτης ἐκ διαφό-
 ρων γενῶν ἑαυτῷ περιποιησάμενος τάγματα καὶ
 Τούρκους προσηταιρίσατο, ὧν ἐξῆρχεν ὁ Κουτλου-
 μούς, τῶν παρὰ Πέρσαις τυγχάνων περιφανῶν, ὃς
 τῷ Σουλτάνῳ κατὰ γένος προσήκων περὶ τῆς ἀρχῆς 20
 αὐτῷ διεφέρετο, καὶ πρὸς πολέμους ἤδη χωρεῖν ἤτοι-
 μάζοντο. τοῦτο τῷ Χαλιφᾷ ἀγγελθέν, οὗτος δὲ
 παρ' αὐτοῖς ὑπερβαλλόντως τετίμηται, ὥς ἐκ τοῦ
 γένους τοῦ Μουχούμετ κατάγεσθαι νομιζόμενος, εἰς
 ἀγωνίαν ἐνέβαλεν ἵνα μὴ παρ' αὐτοῖς ἐμφύλιος γέ- 26
 νηται πόλεμος. αὐτίκα τοίνυν εἰ καὶ τῆς οἰκείας
 D διατριβῆς μὴ ἐξιέναι τῷ Χαλιφᾷ μηδὲ δημοσιεύειν
 νερόμισται, ἐκεῖνος τοῦ ἔθους καταφρονήσας ἔξεισι
 καὶ ἄπεισι πρὸς τοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς ἀντερίζοντας,
 καὶ πείθει τούτους τῆς μὲν μάχης ἀφέξεσθαι, τὸν δὲ 30
 Σουλτὰν ἔχειν μὲν τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀνακρωτηρία-
 στον, συνάρασθαι δὲ τῷ συγγενεῖ παντοίως, ἐν κα-

τασχέσει γενέσθαι χώρας Ῥωμαϊκῆς καὶ ταύτης ἄρ-
 χειν. ἐπὶ τούτοις γενομένων ἐκείνοις συμβάσεων, ὁ
 Κουτλουμοὺς εἰς τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους ἐγένετο καὶ
 τότε τῷ Βοτανειάτῃ συνεστρατεύετο. ἔχων οὖν στρα-
 5 τὴν ἀξιόλογον ὁ Βοτανειάτης μεθ' ἑαυτοῦ ἔσπευδε
 τὴν Νίκαιαν καταλήψεσθαι. ἤδη γὰρ προυδέδοτό οἱ
 ἡ πόλις αὕτη παρὰ τῶν τεταγμένων αὐτῆς ἐπὶ φυ-
 λακῇ, καὶ κείνοι αὐτῷ ἐθελονταί προσεχώρησαν, καὶ
 τῆς μεγαλοπόλεως δὲ πολλοὶ καθ' ἑκάστην προσε- ΠΙΙ291
 10 φοίτων αὐτῷ. οὕτω μὲν οὖν τῷ Βοτανειάτῃ κατὰ
 ῥοὴν ἐχώρουν τὰ πράγματα. ἐν δὲ τῇ τῶν πόλεων
 ὑπερκείμενῃ παμπληθεὶ συνελθόντες τό τε ταύτης
 δημοτικὸν καὶ τὸ ὑπερέχον ἐν ἄρχουσιν, οὐ μὴν
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κεκληρωμένων τὸ ἐκ-
 15 κριτον, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ
 πανηγύρεως αὐτοκράτορα τὸν Βοτανειάτην ἀναγο-
 ρεύουσι, προεξάρχοντος τοῦ τοιούτου συλλόγου τοῦ
 πατριάρχου Ἀντιοχείας, τοῦ καλουμένου Αἰμιλιανοῦ,
 καὶ τοῦ μητροπολίτου Ἰκονίου. διαιρεθέντες οὖν
 20 κατὰ φιλίας τῆς πολιτείας οἱ ἔξοχοι, καὶ κατὰ φά-
 λαγγας συνασπίσαντες, ἐπίασι τῶν ἀνακτόρων τοῖς
 πρὸς τὸν ἀνίσχοντα ἥλιον, καὶ τούτων κρατήσαντες
 στρατιώτας οἰκείους ἐφιστῶσιν εἰς αὐτῶν φυλακὴν. ^{W III 231}
 τὸν δὲ βασιλέα σὺν τῇ βασιλίσσῃ Μαρίᾳ καὶ τῷ υἱῷ εἰς ^B
 25 τὰ ἐν Βλαχέρναις καταπεφευγότα ἀνάκτορα καθαι-
 ροῦσι τῆς βασιλείας καὶ ῥάκος ἀμφιεννύουσι μονα-
 χοῦ καὶ πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Στουδίου ἀπάγουσιν,
 ἀπολελευκότα τῆς βασιλείας ἐν ἔτεσιν ἑξ καὶ τοσοῦ-
 τοῖς μηνσί. ταῦτα κατὰ τὸ σάββατον γέγονεν, ἐν ^ϛ
 30 τὴν ἐπὶ τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει τοῦ Λαζάρου θαυμα-
 τοποιάν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν πανηγυρίζειν
 ἢ ἐκκλησίᾳ παρείληφε. τοῦ γὰρ Μιχαὴλ οὕτω τῆς

βασιλείας ἐκπεπτωκότος, ἀπραγμάτευτον εὗρεν ὁ Βο-
 τανειάτης τὴν αὐταρχίαν καὶ ἦε πρὸς τὴν βασιλίδα
 τῶν πόλεων. ὁ μὲντοι Νικηφόρος ὁ λογοθέτης τῷ
 Ῥουσέλῳ ἐν Ἡρακλείᾳ σκηνομένῳ τῆς πόλεως
 C ὑπέξελθὼν προσεχώρησεν. οἱ δ' ἐν τῇ πόλει τὸν 5
 Μιχαὴλ κατασπάσαντες, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις βασιλέως
 χηρεύοντα συντηρήσαντες τὰ βασίλεια τῷ Βοτανειάτῃ
 ἐπισπεῦσαι καὶ ἐλθεῖν ἐπιστέλλουσιν. ὁ δὲ ἕνα τῶν
 οἰκείων δούλων προπέμψας, τὸν Βορίλαν φημί, καὶ
 δι' αὐτοῦ κατασχὼν τὰ ἀνάκτορα, ἐπικατέλαβε κακεῖ- 10
 νος μετ' οὐ πολὺ.

- 19 Ἐπεὶ δ' ἐν τοῖς βασιλείοις ὁ Βοτανειάτης ἐγέ-
 νετο, ἀναδεῖται κατὰ τὴν μεγάλην τρίτην παρὰ τοῦ
 πατριάρχου βασιλικῇ ταινίᾳ, καὶ πρῶτον ἅπασι
 παρέσχε τὸ φιλοτίμημα τὰς εἰς τὸ δημόσιον ἀπάν- 15
 των κοινῶς ὀφειλὰς ἐκτεμῶν ἀπροσδιορίστως καὶ
 D χρεοκοπίαν τούτων θεσπίσματος μεγαλοπρεπῶς ἔργα-
 σάμενος. ἔτι δὲ τῷ Βρυεννίῳ κατὰ τὴν ἐσπέραν
 ἐχομένῳ τῆς τυραννίδος στέλλει τοὺς ἀπαγγέλλον-
 τας τὴν τοῦ Καίσαρος ἀξίαν αὐτῷ διδόναι, εἰ τῆς 20
 τυραννίδος ἀπόσχοιτο, καὶ τοῖς αὐτῷ συναραμένοις
 τὰς τιμὰς ἐπιβεβαιῶσαι, αἷς αὐτοὺς ἐκεῖνος ἐτίμη-
 σεν. ὁ δὲ σφόδρα τῆς βασιλείας ἐφίετο καὶ ἀνένδο-
 τος ἦν. πάλιν οὖν ἑτέρα πρεσβεία καὶ ἐπὶ ταύτῃ
 τρίτῃ. ὁ δ' ὑπερφηφανεύετο, καὶ οὐδὲ κατὰ τὰ τῶν 25
 πρεσβέων νόμιμα τοὺς πρεσβείας ἐδέχετο, ἀλλ' ἀτί-
 μως αὐτοὺς ἀπεπέμπετο. ὥς οὐδὲν οὖν εἰρηνικῶς
 ἀνύειν ἔγνω ὁ βασιλεὺς, καὶ ἄκων πρὸς μάχην ἀπέ-
 νευσε, καὶ τὸν Κομνηνὸν Ἀλέξιον τετιμηκῶς νωβε-
 PII292 λίσσιμον, καὶ προχειρισάμενος μέγαν δομέστικον καὶ 30
 τῶν Ῥωμαϊκῶν αὐτὸν δυνάμεων προστησάμενος, κατὰ
 τοῦ Βρυεννίου ἐξέπεμψεν· ὃς τούτῳ συμβαλὼν κατὰ

τι χωρίον Καλαβρύην λεγόμενον διὰ τὸ κατάρροντον
 εἶναι τὸν τόπον βρύσεσιν ὑδάτων πολλαῖς τε καὶ
 ἀγαθαῖς ῥαδίως τῆς ἐκείνου περιεγένητο στρατιᾶς,
 καὶ τῶν μὲν πεσόντων, τῶν δὲ φυγόντων, εἴλε μο-
 5 νωθέντα τὸν τυραννήσαντα, καὶ τοῦ φωτὸς τὸν δει-
 λαιον ἀπεστέρεψε καὶ εἰσήγαγε τυφλὸν εἰς τὴν βα-
 σιλεύουσαν. καὶ ἡ μὲν τοῦ Βρυεννίου εἰς τοῦτο
 τέλους κατήντησεν ἐπανάστασις. ἐπανέστησαν δὲ
 καὶ οἱ Βάραγγοι κατὰ τοῦ βασιλέως, ἀνελεῖν αὐτὸν
 10 μελετήσαντες. ἀντιταξαμένης δ' αὐτοῖς χειρὸς ἐτέ-
 ρας Ῥωμαϊκῆς, εἰς ἱκεσίαν ἐτράποντο, καὶ συγγνώ-
 μης ἐπέτυχον. τῷ δὲ βασιλεῖ τούτῳ τῆς ὁμοζύγου B
 τελευτησάσης, πολλοὶ μὲν ἐμνηστεύοντο παρθένοι,
 καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἡ τοῦ βασιλέως τοῦ Λούκα θυ-
 15 γάτης Ζωῆ. ὁ δὲ ἢ τὴν βασιλίδαν Εὐδοκίαν ἤθελεν
 ἀγαγέσθαι ἢ τὴν ἐξ Ἀλανῶν Μαρίαν, τὴν τῷ πρὸ
 αὐτοῦ συνοικῆσασαν. στέλλει γοῦν τὴν Εὐδοκίαν
 μετακαλούμενος. ἡ δέ, ὡς λόγος, οὐκ ἀπηνήνατο,
 ἐκωλύθη δὲ πρὸς τοῦτο ὁ βασιλεὺς παρὰ τινων μο-
 20 ναχῶν. καὶ ἄγεται τὴν βασιλίδαν Μαρίαν, οὐδὲν
 ἥτιον παρανομήσας ἢ εἰ τὴν Εὐδοκίαν ἡγάγετο· W III 232
 μοιχεία γὰρ ἦν ἀπηρυθριασμένη τὸ τολμηθῆν. διὸ
 καὶ ὁ τὴν ἱερολογίαν τετελεκὼς ἐπ' αὐτοῖς τῆς ἱερω-
 σύνης ἐκπέπτωκεν. ὁ μὲντοι προβεβασιλευκὼς Mi- C
 25 χαήλ, ὡς εἴρηται, τὴν τρίχα καρεῖς, ψήφῳ συνοδικῇ
 μητροπολίτης Ἐφέσου κεχειροτόνητο, καὶ ἅπαξ φοι-
 τήσας ἐκεῖ ἐπανῆλθε, καὶ ἐν τῇ τοῦ Μανουὴλ μονῇ
 ἐποιεῖτο τὴν δίαυταν. μετὰ δὲ τὸ τὸν Βοτανειάτην
 τῆς βασιλείας ἐκπεπτωκέναι θνήσκων οὗτος ὁ Mi-
 30 χαήλ, πολλὰ δεηθείσης αὐτοῦ τῆς βασιλίσσης Μα-
 ρίας, ἥδη κἀκείνης μοναχῆς γεροντίας, συγγνώμην
 ἔνειμε ταύτῃ καὶ συγχώρησιν ἐπνύξατο ἐκ θεοῦ. ὁ

δὲ πρωτοπόροσος Νικηφόρος ὁ Βασιλάκιος, τοῦ
 Βρυέννιου γενόμενος ἐπὶ τῷ Δουραχίῳ διάδοχος,
 καὶ αὐτὸς ἔρωτα τῆς βασιλείας ἐνεκνυμόνησε, καὶ
 στρατιὰν ἀθροίσας σὺν αὐτῇ πρὸς Θεσσαλονίκην
 Δ ἀνῆει. ἔνθα μαθὼν ὡς ὁ Βοτανειάτης βεβασιλεύκει, 5
 ἐκείνῳ μὲν ἐπέστειλε δουλικῶς, λάθρᾳ δὲ τὰ τῆς
 ἀποστασίας ἐτύρνευε καὶ πρὸς συμμαχίαν μετεπέμ-
 πετο Πατρινάκας. ὁ γνούς ὁ Βοτανειάτης χρυσό-
 βουλλον αὐτῷ στέλλει γραφήν, ἅμα μὲν περιποιού-
 σαι αὐτῷ ἐφ' οἷς ἐτόλμησε τὸ ἀμέριμνον, ἅμα δὲ καὶ 10
 τιμὴν αὐτῷ νωβελισσίμου βραβεύουσαν· ἀλλ' ἐκεῖ-
 νος ἄτεγκτος ἦν. ὅθεν καὶ κατ' αὐτοῦ ὁ Κομνηνὸς
 Ἀλέξιος στέλλεται, τιμηθεὶς σεβαστός, καὶ κατὰ
 Θεσσαλονίκην γενόμενος καὶ τῷ Βασιλακίῳ συμμί-
 ξας τοὺς περὶ ἐκεῖνον κατετροπώσατο, κἀκείνον εἰς 15
 τὴν τῆς Θεσσαλονίκης συμφυρόντα ἀκρόπολιν πο-
 λιορκίᾳ ἐξώργησε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοψε τοῦ
 ἀνδρὸς κελεύσει βασιλικῇ. καὶ ἄλλοι δὲ ἀντάραντες
 ΡΠ293 ἦσαν χεῖρας τούτῳ τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἐκ τῶν περὶ
 τὸν Βρυέννιον συμβάντων καὶ τῶν περὶ τὸν Βασι- 20
 λάκιον σωφρονισθέντες τὰ ὄπλα κατέθεντο. τῶν
 Τούρκων δὲ τὴν ἐφ' αὐτὴν κατατρεχόντων, στέλλει κατ'
 αὐτῶν ὁ βασιλεὺς σὺν ἀξιωμαχῷ στρατεύματι Κων-
 σταντίνου τὸν υἱὸν τοῦ προβεβασιλευκότος Κων-
 σταντίνου τοῦ Δούκα, ἐκείνον στρατάρχην τῆς κατὰ 25
 τῶν Τούρκων στρατιᾶς προστησάμενος. ὁ δὲ πρὸς
 τὴν καλουμένην Χρυσόπολιν διαπεραιωθεὶς νεωτε-
 ρίζει εὐθύς, καὶ παρὰ τῆς ἐκεῖσε οὔσης στρατιωτι-
 κῆς πληθύνος ἀναγορεύεται βασιλεὺς. ἀλλὰ τοὺς μὲν
 τῶν στρατιωτῶν δώροις ὁ βασιλεὺς ὑπηγάγετο, τοὺς 30
 δ' ἀξιωματῶν τιμαῖς ᾤκειώσατο, ἄλλους δ' ἄλλως
 μετεχειρίσατο, καὶ παρ' αὐτῶν συσχεθεὶς ὁ Κων-

σταιτίνος παρεδόθη τῷ βασιλεῖ. κείρεται τοίνυν ὁ Β
 νεανίας καὶ εἰς νῆσον περιορίζεται. λόγος δ' ἔχει καὶ
 ἱερέα χρισθῆναι τὸν ἄνθρωπον. τοῦ πατριάρχου δὲ
 Ἀντιοχείας τοῦ Αἰμιλιανοῦ τὸν βίον μετῆλλαχότος
 5 προκεχείριστο ἕτερος Νικηφόρος ὁ Μαῦρος λεγόμε-
 νος. οὗτος τοίνυν ὁ βασιλεὺς τὸ μὲν τι καὶ διὰ γῆ-
 ρας βαθύ, τὸ δέ τι καὶ διὰ φυσικὴν χαύνωσιν, οὐ
 πάνν τι τῆς τῶν πραγμάτων ἥπτετο διοικήσεως,
 ἀλλὰ τὸν Σίδης μητροπολίτην καὶ οὗτος προσλαβό-
 10 μενος ἐκείνῳ τὴν τῶν κοινῶν ἀνέθετο πρόνοιαν.
 ἦσαν δὲ τῷ βασιλεῖ τούτῳ καὶ δύο δοῦλοι, ὧν ὁ μὲν
 Βορίλος, ἄτερος δὲ Γερμανὸς ὠνομάζοντο· οὗτοι
 τοίνυν ἦγον τὰ πάντα καὶ ἔφερον ὡς ἐβούλοντο,
 καὶ αὐτὸν τὸν κρατοῦντα καὶ κύριον ἑαυτῶν, δι'
 15 οὓς καὶ μισεῖσθαι τοῦτον παρὰ τῶν ἐν τέλει συνέ-
 βαινε, προσφερομένων τῶν δούλων ἐκείνοις ἀλαζο-
 νικώτερον καὶ θρασύτερον. ὥς ἤδη δὲ εἰρηται, ὁ C
 λογοθέτης Νικηφόρος προσχωρήσας τῷ Ῥουσέλῳ
 ὑπὸ δεσμοῖς παρ' ἐκείνου τετήρητο. ἀλλ' αἰφνίδιον
 20 θανὼν ὁ Ῥουσέλιος ὑποψίαν παρέσχεν ὡς παρὰ τοῦ
 λογοθέτου φαρμάκῳ ἀνήρηται. διὸ καὶ παρὰ τῶν
 τῷ Ῥουσέλῳ προσηκόντων τῷ Βοτανειάτῃ παραδο-
 θεῖς εἰς μίαν τῶν πρὸ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων
 κειμένων νήσων περιορίζεται. οἱ δὲ γε περὶ τὸν βα-
 25 σιλέα δεδοικότες ὡς εἰ εἰς ὅψιν ἐλεύσεται τῷ βασι- W III 233
 λεῖ, προσληφθήσεται καὶ πάντας παραγκωνίσεται,
 ὑποτιθέασι τῷ Βοτανειάτῃ ἀμυνθήτων εὐπορεῖν χρη-
 μάτων τὸν λογοθέτην, καὶ ταῦτα τῷ βασιλικῷ χρη-
 ναι προσινεχθῆναι ταμείῳ. στέλλεται τοίνυν ὁ Στρα-
 30 βορωμανός, μέγας ἐταιρειάρχης τότε γενόμενος, ἐρω- D
 τήσαν τὸν ἄνθρωπον ὅπῃ αὐτῷ τὰ χρήματα κέρρυ-
 πται. οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα, οὓς καὶ δεδοικέναι

τὴν τοῦ λογοθέτου παρουσίαν ὁ λόγος προδιηγήσατο, πεῖθουσι τὸν Στραβορωμανὸν ἀνελεῖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τρόπου παντός. ὃς καὶ γενόμενος κατὰ τὴν νῆσον, ἐν ᾗ περιώριστο, ἐτάζει τὸν ἄνδρα οὕτω σφοδρῶς ὥς ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις ἐναποψύξαι, καὶ ταῦτα ὑπischνούμενον ὥς πάντα δοίῃ ἐν ἀπογραφαῖς, εἰ τὸν ἐτασμὸν διαφεύξειτο. ὁ μὲν οὖν οὕτως ἀπόλωλεν.

- 20 Οἱ δὲ Κομνηνοὶ ὁ Ἰσαάκιος καὶ ὁ Ἀλέξιος ὑπερβαλλόντως πρὸς τοῦ βασιλέως καὶ τετίμηντο καὶ 10
 ΠΗ294 ἐστέργοντο, καὶ διαδόχους αὐτοὺς τῆς βασιλείας ὠνόμαζε. διὸ καὶ παρὰ τῶν περὶ τὸν Βοτανειάτην σφοδρῶς ἐβασκαίνοντο, καὶ μᾶλλον παρὰ τῶν εἰρημένων δύο δούλων αὐτοῦ, οἳ καὶ πρὸς ἐκείνους τοὺς ἄνδρας διέβαλλον ὥς τυραννίδα μελετώντας καὶ τὴν 15
 εἰς αὐτοὺς τοῦ βασιλέως διάθεσιν ὑπώρυντόν τε καὶ παρεσάλευον. ἃ γνόντες οὗτοι, καὶ μὴ τι πάθωσι πτοηθέντες, ὥς δὲ λόγος, καὶ πάλαι παρ' ἑαυτοῖς τὸν τῆς βασιλείας τρέφοντες ἔρωτα, καὶ ἄλλοις οἷς ἐθάρρουν τὸ βούλευμα κοινωσάμενοι, ἐξῆλθον τῆς 20
 πόλεως, καὶ τὴν πόλιν Ἀδριανοῦ κατελιηφότες εἰς ἑαυτοὺς τὸ στρατιωτικὸν ξύμπαν σχεδὸν ἐπεσπᾶσαντο. καὶ ἀναγορεύεται βασιλεὺς ὁ Ἀλέξιος, τοῦ
 Β μελίζονος προτιμηθεὶς ἀδελφοῦ, ὅτι τε προσέκειντο τούτῳ οἱ στρατιῶται μᾶλλον ὥς στρατηγικωτέρῳ καὶ 25
 ὅτι σπουδῇ τε καὶ ὑποσχέσεσι παρὰ τῶν περὶ αὐτὸν μεθεικλύνθησαν. οὕτως οὖν ἀναρρηθεὶς ὁ Ἀλέξιος καὶ τοῦ Ἰσαακίου μὴ πάνυ τι πρὸς τὴν ἀνάρρησιν δυσχεράναντος, τὴν βασιλίδαν καταλαμβάνει καὶ πρὸς πολιορκίαν ἡτοίμαστο. ὁ δὲ Βοτανειάτης τοῖς τε 30
 χεσιν ἐπέστησε φύλακας. ἦσαν δὲ περὶ τινα πύργον πρὸς τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, ἣ Χαρσίου καλεῖται, φυ-

λάσσοντες Νέμιττοι· ἔθνος δ' οἱ Νέμιττοι Κελτικόν·
 οὗτοι λάθρα τοῖς περὶ τοὺς Κομνηνοὺς ἐκοινολο-
 γήσαντο περὶ προδοσίας τῆς πόλεως. ἔωθεν οὖν
 κατὰ τὴν μεγάλην πέμπτην τῆς ἑβδομάδος τοῦ σω- C
 5 τηρίου πάθους τοῦ σωτήρος ἡμῶν οἱ μὲν περὶ τοὺς
 Κομνηνοὺς τῷ κατ' ἀντικρὺ τοῦ παρὰ τῶν Νεμίτ-
 ζων κατεχομένου πύργου ἑξωτέρῳ τείχει προσέβαλλον
 κατὰ σύνθημα, οἱ δὲ ἐφ'esτώτες αὐτῷ τοὺς προσ-
 βάλλοντας ἐβαλλον καὶ ἀπείργον τοῦ προσιέναι ἀγ-
 10 χού. ὥς δ' ὑπὸ τῶν Νεμίτζων ἐκ τοῦ πύργου οἱ ἐν
 τῷ τείχει ἐβάλλοντο, μὴ οἷοί τε ὄντες καὶ πρὸς τοὺς
 ἐκτὸς ἀνθίστασθαι καὶ πρὸς τοὺς ἐντὸς ἀπομάχε-
 σθαι, ἐξ ὑπερδεξιῶν εἰς αὐτοὺς ἀκοντίζοντας, ἐνέ-
 δωκαν τῆς ὁρμῆς. οἱ δὲ τειχομαχοῦντες κλίμαξιν
 15 αὐτίκα πρὸς τὸ τεῖχος ἀνῆσαν, καὶ τὰ κλειῖθρα τῶν
 πυλῶν διατεμόντες πελέκεσιν ἄνετον τοῖς συνωμό- D
 ταις παρέσχον τὴν εἴσοδον. ὅπερ ἰδόντες οἱ τὸν ἐν-
 τὸς τηροῦντες περίβολον, σύγκλυδες ἄνθρωποι καὶ
 πολέμων οἱ πλείονες ἀδαιεῖς ἢ μᾶλλον ἐξ ἀγοραίων
 20 ἀθροισθέντες καὶ πληθύος δημότιδος, οἱ μὲν κατιόν-
 τες ᾤχοντο, οἱ δὲ καὶ ἑαυτοὺς ἐπισφαλῶς κατακρη-
 μνίζοντες ἔφενγον. ὅθεν κατὰ πολλὴν τοῦ κωλύ-
 σοντος ἐρημίαν καὶ τὸν ἐντὸς περίβολον οἱ περὶ τοὺς
 Κομνηνοὺς παρειλήφασι, καὶ τὰς τούτου πύλας ὁμοί-
 25 ως ἀναπετάσαντες βατὴν τὴν πόλιν παντί που παρέ-
 σχοντο, καὶ αὐτίκα πρὸς διαρπαγὴν χρημάτων οἱ
 εἰσελθόντες ὠρμήκασι, σύμμικτον πλῆθος ἐκ Θρακῶν
 τε καὶ Μακεδόνων καὶ Ῥωμαίων ἄλλων καὶ βαρβά- W III 234
 ρων συνεστηκός, οὐδὲν ἄμεινον πολεμίων πρὸς τοὺς
 30 ὁμοφύλους διατιθέμενοι. καὶ μέχρι γὰρ ἐκχύσεως P II 295
 αἱμάτων προουχώρησε τὸ κακόν, καὶ παρθένοι δὲ τῷ
 θεῷ καθιερωμέναι ἀσεβῶς ἐμιάνθησαν, καὶ γυναῖκες

ἀνδράσι συνευγμέναι πρὸς βίαν ὑβρίσθησαν, καὶ
 θεῖοι ναοὶ τὸν κόσμον αὐτῶν ἐσυλήθησαν, καὶ οὐδὲ
 τῶν ἁγίων κρατήρων ἀπέσχοντο, ἀλλὰ καὶ τούτους
 οἱ πάντολμοι καὶ τὰς ἱερὰς φιάλας τῆς ἀναιμάκτου
 καὶ φοικώδους θυσίας πλήρεις διήρπαζον, ἐκχέοντες
 τὰ ἅγια κατὰ γῆς. καὶ ὅσοις δὲ τῆς γερονσίας συν-
 ἦνταν, κατασπῶντες τῶν ἡμιόνων αὐτούς, ἐνίους δέ
 γε καὶ ἀποδύοντες, ἐν μέσαις ταῖς ἀγνιαῖς εἰων ἡμι-
 γύμνους τε καὶ πεζούς. καὶ ταῦτα καθ' ὅλην τὴν
 ἡμέραν ἐπράττετο, καὶ τὸ δεινὸν ἄχρι τοῦ Βοός 11
 ἐπεφθάκει γινόμενον κοινόν τε καὶ πάνδημον, ἥδη
 δέ τινες καὶ μέχρι τοῦ Φιλαδελφίου ἢ καὶ προσωτέ-
 B ρω ἐπέδραμον. οἱ δὲ Κομνηνοὶ εἰς τὴν προνομὴν
 σκεδασθέντων πάντων μόνοι σὺν εὐαριθμήτοις σφό-
 δρα τοῖς περὶ αὐτοὺς κατελείφθησαν, καὶ ἕως 12
 τοῦ Ταύρου γενόμενοι προσωτέρῳ ἀπιέναι οὐκ ἐπε-
 θάρρουν. τοσοῦτον γὰρ ἐψίλωντο ἀξιωμαχοῦ δυνά-
 μεως ὥς εἰ τότε τούτοις ἐκτλήθον τινες, ὅῃον ἂν
 εἶλον αὐτοὺς καὶ δεσμίους τῷ Βοτανειάτῃ προσή-
 γαγον. ἀλλὰ τὸ δόξαν ἥδη θεῷ μετατραπήναι οὐκ 20
 ἦν. ἐνθεν τοι ὁ μὲν Βοτανειάτης μαθὼν τῶν Κο-
 μνηνῶν τὴν εἰσέλευσιν, ἅπεισιν ἀντίκα τῶν βασι-
 λείων, αὐτοῦ που ὀψας ἃ ὑπεδεῖτο φοινικόχροα
 πέδιλα, καὶ εἰς τὴν τῆς Περιβλήτου μονὴν ἀπελ-
 θών, ἧς ἐκείνος μετὰ τὸν κατὰ τοὺς Ἀεγυρτοὺς 25
 Ῥωμανὸν ἐκείνον τὸν αὐτοκράτορα κτήτωρ δεύτε-
 ρος ἐχορημάτισε, κίρεται τε τὴν τρίχα καὶ μεταμφι-
 C ννεται τὴν στολήν, τριβώνιον κατὰ μονάζοντα ἐν-
 δυσάμενος. ἐνθα καὶ χρόνον ἐπιβιούς τινα τὸν χοῦν
 ἀπέπειτο τῷ χοῦ, ταφείς παρ' αὐτῇ.

Οἱ δὲ Κομνηνοὶ μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιβαίνοντος
 τοῖς ἀνακτόροις προσπεφοιτήκασιν, ἀταλαιπώρως

τούτοις ἐπιβάντες καὶ ὁμαλῶς μετὰ πολλῆς τῆς λειό-
 τητος. τοιαῦτα σφίσι τὰ προσόδια γέγονε, τοιαῦτα
 τὰ εἰς τὴν βασιλίδι τῶν πόλεων εἰσιτήρια, τοιαῦτα
 τὰ τῆς βασιλείας ἐπιβατήρια. ἥδη δ' ἐν ἀσφαλεῖ 21
 5 γεγονότες οἱ Κομνηνοὶ καὶ τὴν μητέρα σφῶν καὶ
 τὰς ὁμεννίτιδας ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Κανικλείου πρὸς
 τὰ βασίλεια μετεστείλαντο. ἐκείνων γὰρ ἐπικεχειρη-
 κότεων ἀποστασία, εὐθύς αἱ γυναῖκες εἰς τὸ μέγα D
 τέμενος τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας προσπεφοιτή-
 10 κασιν. ὅθεν παρὰ τοῦ Βοτανειάτου εἰς τὴν ῥηθεῖ-
 σαν μονὴν μετηνέχθησαν, ἵνα μὴ ἔχοιεν πρὸς τοὺς
 ἀποστατήσαντας διαπέμπεσθαι, οὐδὲν δ' ἕτερον ἀνι-
 αρόν ἐκείναις ἐπήνεγκε. μήπω δὲ σχεδὸν τοὺς πό-
 15 δας τῇ βασιλείᾳ ἐρείσαντες αὐτίκα πολλῶν τοῦ
 Βοτανειάτου πράξεων σχολὴν κατεψηφίσαντο, καὶ
 οὐδ' ἐξότου ἦσαν ἐπικεχειρηκότες τῇ τυραννίδι τὴν
 ἀθέτησιν τοῖς παρ' ἐκείνου προαχθεῖσιν ἐπήνεγκαν,
 ἀλλὰ καὶ τοῦτον ὑπερήλαντο τὸν καιρόν, καὶ πολλὰ
 τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων βασιλικῶς ἀνηγήκασιν
 20 οὗτοι ῥήματι βραχυσυνλλάβῃ τυραννικῶς. εἴτα ὁ μὲν
 Ἀλέξιος βασιλικὸν ἀναδεῖται διάδημα, τῷ δ' Ἰσαακίῳ
 τὰ δευτερεῖα νενέμνηται τῆς τιμῆς, καινοῦ αὐτῷ PΠ296
 ἐπιφημισθέντος ὀνόματος· σεβαστοκράτωρ γὰρ ἐπε-
 κλήθη καὶ ὑπερεῖχε τοῦ Καίσαρος. ἡ δὲ μήτηρ
 25 τούτων, παρασήμων μὴ μετασχούσα βασιλικῶν διὰ
 τὸ ἔνδυμα τὸ μοναχικὸν μήτε μὴν εἴφημίας καὶ
 ἀναρρήσεως, μόνου μετεῖχε τοῦ τῆς βασιλείας ὀνό-
 ματος, αὐτὴ δὲ τὴν τῶν πραγμάτων πᾶσαν διοίκη- WIII 235
 σιν ἀνεξώσατο. οὕτω μὲν οὖν τὰ τῆς βασιλείας παρὰ
 30 τῇ μητρὶ νενέμνητο καὶ ἀμφοῖν τοῖς ὁμαίμοσιν.
 ἦσθη δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἱερώ διττῷ ἀδελφῷ νεω-
 τέρῳ τὴν ἡλικίαν, ὃν τὸν μὲν πρωτοσέβαστον ἐτί-

ἀνδράσι συνευγμέναι πρὸς βίαν ὑβρίσθησαν, καὶ
 θεῖοι ναοὶ τὸν κόσμον αὐτῶν ἐσυλήθησαν, καὶ οὐδὲ
 τῶν ἀγίων κρατήρων ἀπέσχοντο, ἀλλὰ καὶ τούτους
 οἱ πάντολμοι καὶ τὰς ἱερὰς φιάλας τῆς ἀναιμάκτου
 καὶ φοικῶδους θυσίας πλήρεις διήρπαζον, ἔχοντες 5
 τὰ ἅγια κατὰ γῆς. καὶ ὅσοις δὲ τῆς γερουσίας συν-
 ἦντων, κατασπῶντες τῶν ἡμιόνων αὐτοὺς, ἐνίους δέ
 γε καὶ ἀποδύοντες, ἐν μέσαις ταῖς ἀγνιαῖς εἶων ἡμι-
 γύμνους τε καὶ πεξοὺς. καὶ ταῦτα καθ' ὅλην τὴν
 ἡμέραν ἐπράττετο, καὶ τὸ δεινὸν ἄχρι τοῦ Βοὸς 10
 ἐπεφθάκει γινόμενον κοινόν τε καὶ πάνδημον, ἥδη
 δέ τινες καὶ μέχρι τοῦ Φιλαδελφίου ἢ καὶ προσωτέ-
 B ρω ἰπέδραμον. οἱ δὲ Κομνηνοὶ εἰς τὴν προνομήν
 σκεδασθέντων πάντων μόνοι σὺν εὐαριθμητοῖς σφό-
 δρα τοῖς περὶ αὐτοὺς κατελείφθησαν, καὶ ἕως 15
 τοῦ Ταύρου γενόμενοι προσωτέρω ἀπιέναι οὐκ ἐπε-
 θάρρουν. τοσοῦτον γὰρ ἐψίλωτο ἀξιωμαχόν θυνά-
 μεως ὥς εἰ τότε τούτοις ἐπὶ τὴν θύραν εἴλοντο ἂν
 αὐτοὺς καὶ δεσμίους τῷ Βοτανειάτῃ προσή-
 γαγον. ἀλλὰ τὸ δόξαν ἥδη θεῶ μετατραπῆναι οὐκ 20
 ἦν. ἔνθεν τοι ὁ μὲν Βοτανειάτης μαθὼν τῶν Κο-
 μνηνῶν τὴν εἰσέλευσιν, ἅπεισιν αὐτίκα τῶν βασι-
 λείων, αὐτοῦ που δίψας ἃ ὑπεδεῖτο φοινικόχροα
 πέδιλα, καὶ εἰς τὴν τῆς Περιβλέπτου μονὴν ἀπελ-
 θὼν, ἧς ἱκεῖνος μετὰ τὸν κατὰ τοὺς Ἀεγυροὺς 25
 Ῥωμανὸν ἱκεῖνον τὸν αὐτοκράτορα κτήτωρ δεύτε-
 ρος ἐχρημάτισε, κείρεται τε τὴν τρίχα καὶ μεταμφι-
 C ννυται τὴν στολήν, τριβῶνιον κατὰ μονάζοντας ἐν-
 δυσάμενος. ἔνθα καὶ χρόνον ἐπιβιούς τινα τὸν χοῦν
 ἀπέθετο τῷ χοῖ, ταφείς παρ' αὐτῇ. 30

Οἱ δὲ Κομνηνοὶ μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιβαίνοντες
 ἀνακτόροις προσπεφοιτήκασιν, ἀταλαιπώρως

τούτοις ἐπιβάντες καὶ ὁμαλῶς μετὰ πολλῆς τῆς λειό-
 τητος. τοιαῦτα σφίσι τὰ προσόδια γέγονε, τοιαῦτα
 τὰ εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων εἰσιτήρια, τοιαῦτα
 τὰ τῆς βασιλείας ἐπιβατήρια. ἤδη δ' ἐν ἀσφαλεῖ 21
 5 γεγονότες οἱ Κομνηνοὶ καὶ τὴν μητέρα σφῶν καὶ
 τὰς ὁμεννέτιδας ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Κανικλείου πρὸς
 τὰ βασιλεία μετεστείλαντο. ἐκείνων γὰρ ἐπικεχειρη-
 κότεων ἀποστασία, εὐθύς αἱ γυναῖκες εἰς τὸ μέγα D
 10 τέμενος τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας προσπεφοιτή-
 κασιν. ὅθεν παρὰ τοῦ Βοτανειάτου εἰς τὴν ῥηθεῖ-
 σαν μονὴν μετηνέχθησαν, ἵνα μὴ ἔχοιεν πρὸς τοὺς
 ἀποστατήσαντας διαπέμπεσθαι, οὐδὲν δ' ἕτερον ἀνι-
 αρόν ἐκείναις ἐπήνεγκε. μήπω δὲ σχεδὸν τοὺς πό-
 15 δας τῇ βασιλείᾳ ἐρεΐσαντες αὐτίκα πολλῶν τοῦ
 Βοτανειάτου πράξεων σχολὴν κατεψηφίσαντο, καὶ
 οὐδ' ἐξότου ἦσαν ἐπικεχειρηκότες τῇ τυραννίδι τὴν
 ἀδέτησιν τοῖς παρ' ἐκείνου πραχθεῖσιν ἐπήνεγκαν,
 ἀλλὰ καὶ τοῦτον ὑπερήλαντο τὸν καιρόν, καὶ πολλὰ
 τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων βασιλικῶς ἀνηγήκασιν
 20 οὗτοι δῆματι βραχυσυλλάβῳ τυραννικῶς. εἴτα ὁ μὲν
 Ἀλέξιος βασιλικὸν ἀναδεΐται διάδημα, τῷ δ' Ἰσακίῳ
 τὰ δευτερεῖα νενέμνεται τῆς τιμῆς, καινοῦ ἀντὶ PII 296
 ἐπιφημισθέντος ὀνόματος· σεβαστοκράτωρ γὰρ ἐπε-
 κλήθη καὶ ὑπερεῖχε τοῦ Καίσαρος. ἡ δὲ μήτηρ
 25 τούτων, παρασήμων μὴ μετασχούσα βασιλικῶν διὰ
 τὸ ἔνδυμα τὸ μοναχικὸν μήτε μὴν εἰφημίας καὶ
 ἀναρρήσεως, μόνου μετεῖχε τοῦ τῆς βασιλείας ὀνό-
 ματος, αὐτὴ δὲ τὴν τῶν πραγμάτων πᾶσαν διοίκη- W III 235
 σιν ἀνεξώσατο. οὕτω μὲν οὖν τὰ τῆς βασιλείας παρὰ
 30 τῇ μητρὶ νενέμνητο καὶ ἀμφοῖν τοῖς ὁμαίμοσιν.
 ἦσθην δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἑτέρῳ διττῷ ἀδελφῷ νεω-
 τέρῳ τὴν ἡλικίαν, ὧν τὸν μὲν πρωτοσέβαστον ἐτί-

μησε καὶ μέγαν δομέστικον, τὸν Ἀδριανόν, τὸν Νι-
 κηφόρον δὲ σεβαστὸν καὶ τοῦ στόλου δρουγγάριον.
 B εἶχε δὲ καὶ ἐπ' ἀδελφαῖς κηδεστὰς τὸν Μελισσηνὸν
 Νικηφόρον καὶ Μιχαὴλ τὸν Ταρωνίτην. τὸν μὲν
 οὖν Ταρωνίτην τῇ πρώτῃ συνεξευγμένον τῶν ἀδελ-
 5 φῶν, πάνυ στεργομένη πρὸς τῆς μητρὸς καὶ πρὸς
 αὐτῶν τιμωμένη, πανυπερσέβαστον ὠνόμασαν, καὶ
 τοῦτο καίνισαντες τὸ ἄξιωμα. τὸν δέ γε Μελισση-
 νόν, ἀποστασίαν κἀκείνον κατὰ τοῦ Βοτανειάτου ἐν
 τῇ ἐφ' αὐτὴν φρονήσαντα καὶ ἐτι ταύτης ἐχόμενον, ἐπὶ 10
 συμβάσει τετιμήκασιν Καίσαρα καὶ τὴν πόλιν αὐτῷ
 Θεσσαλονίκην εἰς κατοικίαν ἀπένευμαν, καὶ χορηγίαν
 χρημάτων καὶ τούτῳ καὶ πᾶσι τοῖς αὐτοῖς κατὰ γέ-
 νος προσήκουσι τύχῃ τοιαύτη καὶ ἀξιωματῶν ὄγκῳ
 τηλικῶδε ἀνάλογον προσεφώρισαν. ἐντεῦθεν τῶν 15
 C βασιλείων προσόδων, μᾶλλον δ' εἰπεῖν τῶν κοινῶν
 καὶ δημοσίων, οὕτω διανεμηθεῖσιν τὸ βασιλικὸν
 ταμιεῖον ἢ τὸ κοινὸν πρυτανεῖον ἐστένωτο. καὶ ὁ
 κρατῶν σπανίζων χρημάτων τὰς τε τοῖς ἀξιωμασιν
 ἀνηκούσας ἀνέκαθεν ἐτησίας δόσεις ἐξέκοψε καὶ τὰς 20
 τῶν συγκλητικῶν οὐσίας προσεφηρεῖτο. ἔσπεψε δὲ
 καὶ τὴν κοινωνὸν αὐτῷ τοῦ βίου Εἰρήνην καὶ Αὐ-
 γούστιαν ὠνόμασεν· ἣ δ' ἦν ἐγγόνῃ τοῦ Καίσαρος
 Ἰωάννου τοῦ Δούκα. ἣ δὲ πρόφῃ βασιλίτσα ἣ ἐξ
 Ἀλανῶν Μαρία σὺν τῷ ἰδίῳ υἱῷ Κωνσταντίνῳ, ὃν 25
 τῷ Δούκᾳ Μιχαὴλ ἐν τῇ πορφύρᾳ ἐγένετο, στε-
 φθέντι παρὰ τοῦ οἰκείου πατρὸς ἐτι βρεφελλῖῳ τυγ-
 χάνοντι καὶ πεδίλοις φοινικοῖς ὑποδομένῳ, τῶν
 D ἀνακτόρων μεθίσταται καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ μονῇ τῶν
 Μαγγάνων βασιλεία ἄπεισιν. ἥδη γὰρ εἰλήφει ταῦτα 30
 καὶ τὴν μονήν, ἀλλὰ μέντοι καὶ τὴν τοῦ Ἐβδόμου
 διὰ χρυσοσημάντου τοῦ Βοτανειάτου γραφῆς, ἐνθα

διῆγε σὺν τῷ υἱῷ, βασιλικὴν ὑπηρεσίαν ἑαυτῇ καὶ
 τῷ υἱῷ ἀποτάξασα. ἔτι γὰρ ὁ παῖς αὐτῇ περιέκειτο
 τὰ τῆς βασιλείας γνωρίσματα καὶ εὐφημεῖτο μετὰ
 τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὰς χρυσοβούλλους γραφὰς
 5 μετ' ἐκείνον ὑπεσημαίνετο. μετὰ δέ τινα χρόνον
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετημφιάσθη, μέλαν ἐνδύσα
 χρῶμα κατὰ τοὺς μοναχούς, τὸ μὲν ἐκούσα, τὸ δέ τι
 τυραννουμένη, καὶ ὁ παῖς ἀφηρέθη τὰ περιπόρφυρα
 πέδιλα καὶ μόνῃ τῷ Κομνηνῷ ἢ τῆς αὐταρχίας κλη-
 10 σις καὶ ἡ βασιλεία περιελέλειπτο. οὕτω μὲν οὖν ΠΠ297
 ταῦτα. ὁ δὲ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἀρχιερα-
 τεύων ὁ θεσπέσιος ἐκεῖνος Κοσμᾶς, τῇ τῶν κοινῶν
 πραγμάτων μεταχειρίζει ἀπαρεσκόμενος καὶ ἀπε-
 γνωκῶς τὴν διόρθωσιν, τῷ ὑπηρέτῃ "ἄρον" εἰπὼν
 15 "τὸ ψαλτήριον καὶ συνέπον μοι" τῆς ἐκκλησίας
 ὑπανεχώρησε, καὶ πολλὰ παρὰ τῶν κρατούντων πα-
 ρακληθεὶς ὑποστρέψαι οὐχ ὑπενόστησεν, ἔτι πέντε
 καὶ μῆνας ἐννέα τὸν πιστὸν ποιμένας λαόν. διὸ καὶ
 ἄλλον τινὰ ἀρχιερέα τῇ ἐκκλησίᾳ ἀντικατέστησαν,
 20 ἐκτομίαν τινὰ μοναχόν, κεκλημένον Εὐστράτιον,
 οὔτε λόγοις ὠμιληκότα οὔτε πραγμάτων ἐγγεγυμνα-
 σμένον μεταχειρίσεσιν, ἀφελῇ δὲ ἄνθρωπον καὶ ἡσυ-
 χία ἢ γωνία μᾶλλον προσήκοντα. ἤδη δὲ τρεῖς οὐ-
 τως ἐνιαυτοὺς τῷ θρόνῳ ἐνσεμνυνάμενος κατηνέ- Β
 25 χθη τῶν ἱερῶν ἀνακτόρων παρὰ τῶν κρατούντων
 ἢ δ' αἰτία οὐκ ἔγνωσται ἀκριβῶς. καὶ λοιπὸν προ-
 κεχειρίστο πατριάρχης ἀνὴρ μοναχός, ὁ γραμματικὸς WIII236
 ὀνομαζόμενος Νικόλαος, ἐν ἀσκήσει τὸν βίον διηνυ-
 κῶς καὶ οὐδὲ τῆς ἐν λόγοις παιδείας ἀμέθεκτος ὢν,
 30 καὶ μὴ κατακόρως ταύτης μετέσχηκεν.

Ἄρτι δὲ τῆς βασιλείας ἐπιβεβηκότι τῷ Κομνηνῷ 22
 ἡγγέλῃ ὁ Φράγγος Ῥομπέρτος εἰς τὴν Ἐπίδαμνον

διαπεραιούμενος, ἀνὴρ πανούργος τε καὶ πολεμ-
 κώτατος. αὐτίκα τολύμνῳ ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσε,
 C καὶ γενόμενος κατὰ τὸ Δυσράχιον προσβάλλει τοῖς
 πολεμίοις, καὶ ἡττηθεὶς ἀκλεῶς ἔφυγε, πολλῶν ἐκεῖ
 πεσόντων οὐ τῶν τυχόντων μόνον στρατιωτῶν, ἀλλὰ 5
 καὶ τῶν ἐν ὑπεροχαῖς καὶ βασιλείῳ τυγχανόντων
 ἐξ αἵματος, καὶ ἡ παρεμβολὴ ξύμπασα ἐάλω τοῖς
 πολεμίοις. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἡττημένος ἐπανῆλθεν
 εἰς τὸ Βυζάντιον. οἱ δὲ βάρβαροι τῇ νίκῃ πεφυση-
 μένοι ὁμόσε κατὰ πάντων ἐχώρουν, καὶ εἶλον τῶν 10
 πολισμάτων τινά, ὧν ἦσαν ἡ Καστορία τε καὶ ἡ Λά-
 ρισα. ὠνειροπόλουν δὲ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδα
 τῶν πόλεων καταλήψεσθαι, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς καὶ
 πάλιν ἐκστρατεύει, καὶ ἀπελαύνει μὲν τῆς Καστορίας
 τοὺς αὐτὴν φρουροῦντας βαρβάρους, ἅπεισι δὲ κατὰ 15
 D τοῦ Ῥομπέρτου καὶ στρατηγήματι τὴν ἐκείνου δεινό-
 τητα μέτεισι. τῷ γὰρ ἀδελφῷ Ἀδριανῷ τὸ σχή-
 μα τὸ βασιλικὸν περιτίθησι, καὶ στρατεύμα δούς
 αὐτῷ ἐναντίον τοῦ Ῥομπέρτου στήναι διακελεύεται·
 εἰ δ' ἐκεῖνος ὀρμήσει μαχέσασθαι, στρέψαι τὰ νῶτα 20
 καὶ αὐτίκα φυγεῖν. ταῦτα μὲν οὖν τῷ ἐσχηματι-
 σμένῳ βασιλεὶ ἐνετέλλατο· ἐκεῖνος δὲ μετὰ τῆς λοι-
 πῆς στρατιᾶς δι' ὁδῶν ἀδήλων περιοδεύσας καὶ τῷ
 τῶν Φράγγων ἐμβαλὼν χάρακι τὰς τε σκηνὰς αὐ-
 τῶν καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἐλήϊσατο καὶ φόνον πολὺν 25
 ἐποίησατο. τοῦ Ῥομπέρτου δὲ κατὰ τοῦ ἐσχηματι-
 σμένου βασιλέως ὀρμήσαντος, κάκεινος καὶ ἡ σὺν
 αὐτῷ στρατιὰ τὰ χαλινὰ χαλάσαντες ἔφυγον. ὁ δὲ
 βάρβαρος ἐγανόρῳ μᾶλλον καὶ ἐπῆρτο, ὥς ἀπροσμά-
 χητος. ἐν τούτῳ δ' ἀγγέλλεται αὐτῷ τοῦ χάρακος ἡ 30
 ΠΙ298 ἐκπόρθησις καὶ ἡ φθορὰ τῶν ἐκεῖ, καὶ εὐθὺς παρ-
 εἶτο καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν ψυχὴν καὶ ἀπὼν ὄχρετο.

ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπανελθὼν εἰς τὴν Κωνσταντίνου,
 μηνυθείσης ἐπιβουλῆς αὐτῷ, τοὺς τε ταύτης πρω-
 τουργοὺς συνέσχευ ἐκ τῶν ταγματικῶν ὄντας ἀρ-
 χόντων καὶ πολλοὺς τῶν ἐγκωρίων καὶ τῆς συγκλή-
 5 του βουλῆς, ὥς τάχα συνίστορας τοὺς πλείους, ὥς
 φασιν, οὐδὲ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλ' ἵνα σφᾶς γυμνώσῃ
 τῶν ὑπαρχόντων. ἡ μὲν οὖν τοῦ Ῥομπέρτου ἐπίθε-
 σις πέπαυτο, ἐτέρωθεν δ' αὐθις τῇ Ῥωμαίων ἡγε-
 μονίᾳ ἐχθροὶ ἐπανίστανται. οἱ γὰρ Τοῦρκοι τὴν
 10 ἐφ' αὐτοὺς ποιησάμενοι οὐδὲ τῶν νήσων
 ἀπέσχοντο. ἀλλ' ὁ Τζαχᾶς, Τοῦρκος δὲ καὶ οὗτος
 οὐ τῶν ἐπιφανῶν, δεινὸς δὲ καὶ τὴν πονηρίαν πο-
 λύς, διὰ πλοιαρίων ὀλίγων ἀνωσιτὶ τῇ νήσῳ Χίῳ
 προσορμισθεὶς κατέσχε ταύτην, καὶ στόλον ἐν αὐτῇ B
 15 ναυπηγεῖ, δι' οὗ τὴν τε Λέσβον ἀνήρπασε καὶ τὴν
 Σάμον τὴν τε Ῥόδον ὑφ' ἐαυτὸν ἐποιήσατο καὶ πλεί-
 ους ἄλλας τῶν νήσων. ἐξηλάθη δ' αὐθις αὐτῶν,
 στόλου Ῥωμαϊκοῦ ἐπελθόντος ταῖς ἐκείνου τριήρεσι.
 καὶ ἡ νῆσος δ' ἡ Κρήτη, πρὸς δὲ τῇ καὶ ἡ Κύπρος
 20 ἀποστασίαν ἐνόσησαν, τὴν μὲν τοῦ Καρίκη κατε-
 σχηκότος καὶ ἀντάραντος χεῖρα τῷ βασιλεῖ, τὴν Κύ-
 προν δὲ γε τοῦ Ῥαφομμάτου. ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τῇ
 Ῥωμαίων αὐθις οὐκ εἰς μακρὰν ἐπανεσώθησαν ἡγε-
 μονίᾳ. ἐντεῦθεν ὁ βασιλεὺς ἀναλωμάτων δεόμενος
 25 τρόπους ἀποτροπαίους συλλογῆς χρημάτων ἐξεύ-
 ρισκε, καὶ ὀφειλὰς ἀδίκους εἰσῆγον κατὰ τῶν ἀν-
 θρώπων οἱ ἐπ' αὐτῷ τεταγμένοι, καὶ ἀφηροῦντο C
 τὰς οἰκείας οὐσίας οἱ μηδὲν δικαίως ὀφείλοντες.
 ἐντεῦθεν ἀπογραφεῖς πανταχοῦ τῶν ἐν ἀγροῖς καὶ
 30 χωρίοις διαφερουσῶν τοῖς ὑπηκόοις ἐστέλλοντο κτή-
 σεων, καὶ τὰ καινὰ τῶν ὀνομάτων ἐπινενόητο, τὰ WIII 237
 ὑπέρτιμα λέγω καὶ τὰ ὑπέρπλεα, καὶ ἄλλοτε ἄλλοι

τρόποι ἐπηρειῶν κατὰ τῶν ὑπηκόων εἰσήγοντο, καὶ
 ἰερεῖς δ' ἀφῆρηντο ἐκ θείων ναῶν. οὗτος ὁ βασιλεὺς
 καὶ τὸ νόμισμα κεκλιβηλευμένου παρὰ τῶν πρὸ αὐ-
 τοῦ εὖρηκώς χάλκεον ἔθετο, ᾧ εἰς τὰ τῆς βασιλείας
 ἐκέχρητο ἀναλώματα, τοὺς δέ γε φόρους διὰ χρυσί-
 νων δοκίμων εἰσέπραττε, πῇ δέ γε καὶ δι' ἐτέρων,
 χρυσίνων μὲν κακείνων, ἀλλ' ἡμιχρύσων, ἔστι δ'
 D οὗ καὶ διὰ τῶν χαλκίων ἐδαρμοφόρει. ὅθεν χαλκοῦ
 δεόμενος πλείονος τοὺς ὀβολοὺς εἰς νόμισμα μετε-
 τύπωσε, καὶ τῶν δημοσίων ἔργων, τῶν χαλ- 10
 κουρρημάτων φημί, κατασπάσας εἰς στατήρας συν-
 ἔκοψε καὶ νέας δεκάτας ἐκαίνισεν. ἐγγείνατο δὲ
 θυγάτριον ἡ Αὐγούστα τῷ βασιλεῖ, ὅπερ Ἄννα ὠνο-
 μάσθη διὰ τὴν πατρομήτορα, ἐφ' ἣ τὸν τῆς βασι-
 λίσσης Μαρίας υἱὸν Κωνσταντῖνον τῆς ἐξ Ἀλανῶν 15
 ὁ βασιλεὺς ἐμνηστεύσατο· ἐκείνου δ' ἐπὶ τῇ μνη-
 στεῖα τὴν ζωὴν καταλύσαντος, ὥς ὥραία γάμου ἡ
 θυγάτηρ ἐγερόνει τῷ ἄνακτι, νυμφίον ἕτερον ἐπ'
 αὐτῷ εἰσφάσκατο τὸν μεῖζω τῶν υἱῶν Νικηφόρου
 τοῦ Βρυεννίου, ὃν ὁ λόγος προέφηνε τῇ τυραν- 20
 νίδι ἐπιχειρήσαντα καὶ ἀλόντα καὶ πηρωθέντα τοὺς
 ὀφθαλμούς. τοῦτῳ τὴν θυγατέρα ταύτην κατεγγυή-
 PII299σας τετίμηκε τὸν ἄνδρα πανυπερσέβαστον. γίνεται
 δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ υἱός, ὃν ἐν τῷ θείῳ τεμένει τῆς
 τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας παρὰ τοῦ πατριάρχου κατα- 25
 ξιωθέντα τοῦ θείου βαπτίσματος καὶ Ἰωάννην κλη-
 θέντα αὐτίκα ὁ πατήρ καὶ διαδήματι ταινιοῖ. γεγό-
 νασι δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ἕτεροι δύο υἱοί, Ἀνδρόνικος
 τε καὶ Ἰσαάκιος, καὶ θυγατέρες ἕτεραι τρεῖς, Μαρία,
 Εὐδοκία, καὶ Θεοδώρα. τῇ μὲν οὖν Μαρίᾳ τὸν τοῦ 30
 Γαβρᾶ ἐκείνου Θεοδώρου τοῦ σεβαστοῦ καὶ μάρτυ-
 ρος υἱὸν τὸν Γρηγόριον ἐμνηστεύσατο. εἴτα τὴν

μνηστειάν ταύτην λύσας, οὕτω δόξαν αὐτῷ, κακέι-
 νον ἀποπεμψάμενος ἕτερον μνηστήρα τῇ θυγατρὶ
 ταύτῃ τὸν τοῦ Φορβηνοῦ υἱὸν τοῦ Κατακαλῶν τὸν
 Νικηφόρον εἰσεποιήσατο. τῇ δ' Εὐδοκίᾳ τὸν τοῦ B
 5 Ἰασίτου Κωνσταντίνου παῖδα συνέξευξεν. ὃς τῇ τε
 συνεύνῳ οὐχ ὥς βασιλέως ἐκέχρητο θυγατρὶ, ἀλλ'
 ἐκ τοῦ κρείττονος ὠμίλει ταύτῃ καὶ προσεφέρετο,
 καὶ τῇ βασιλίσσῃ δὲ πλειστάκις προσκεκρούκει καὶ
 πενθερᾷ, ἥπερ αὐτῷ προσοχθίσασα τὴν θυγατέρα
 10 νοσήσασαν εὐθὺς ἀποκείρει καὶ τὸν Ἰασίτην ἀπε-
 λαύνει τῶν βασιλείων. τῇ δέ γε τελευταίᾳ τῶν
 θυγατέρων συνώκισεν ὁ πατὴρ νεανίαν τὸ μὲν
 εἶδος ἀγαλματίαν, τὸ δὲ γένος οὐ τῶν ἐπιφανῶν.
 γέγονε δ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου κλόνος τῆς γῆς
 15 φορικωδέστατος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μηνῆς τοῦ ἐν
 θαύμασι περιωνύμου ἁγίου Νικολάου, ὅφ' οὗ πολ- C
 λαὶ τε οἰκίαι καὶ ναοὶ κατηρείπωντο καὶ στοαί, δι'
 ὧν αἱ τῆς πόλεως ὠρόφονται ἀτραποὶ καὶ πλείστοι
 ἐν τοῖς συμπτώμασι συνεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον.
 20 Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους καὶ τοῦ τῶν Πατ- 23
 ξινάκων ἔθνους ἡ συγκλίνησις γέγονεν, ἐκ τῶν σφε-
 τέρων ἡθῶν μεταναστεύσαντος εἰς χώραν Ῥωμαϊκὴν
 καὶ τὴν Θράκην πᾶσαν καὶ τὴν Μακεδονίαν ληιζο-
 μένου. κατὰ τούτων ἐκστρατεύσας ὁ βασιλεὺς, τῶν
 25 στρατιωτῶν ἀλαζονευομένων, αἰσχυρῶς ἤττητο. εἴτ'
 αὐθις ἄπεισι κατὰ τῶν βαρβάρων, ταπεινωθείσης
 τῆς στρατιᾶς καὶ τὸ πᾶν τῆς θείας ἐξαργύσεως ῥο-
 πῆς, καὶ προσβάλλει τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ οὐδὲ τὴν D
 ἔφοδον ὑπομείναντες τὰ ὅπλα κατὰ γῆς ἐρύπτουν
 30 καὶ οἰμωγαῖς τοὺς Ῥωμαίους ἐξεκαλοῦντο πρὸς ἔλεον.
 ὦλετο μὲν οὖν πολὺ τι τοῦ Σκυθικοῦ, οἱ λοιποὶ δὲ
 συνελαμβάνοντο καὶ ἦσαν ὑπὸ δεσμοῖς, καὶ εἰς δου-

λείαν οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς ἀπεδίδοντο. ὁ δ' αὐτοκράτωρ πληθὺς ἀπολεξάμενος σφριγάντων καὶ ῥωμαλέων Σκυθῶν εἰς τὸ τῶν Μογλένων θέμα τούτους σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις κατῴκισε, καὶ τάγμα τούτους κατέστησεν ἰδιαίτατον, οἷ καὶ μέχρι τοῦ δεῦρο κατὰ 5
 διαδοχὰς διαμένουσιν, εἰς ἐπίθετον σχόντες τὸν τό-
 W III 238 πον, ἐν ᾧ κατῴκισθησαν, καὶ Πατζινάκοι Μογλεν-
 ται καλούμενοι. ἐπιβουλῆς δὲ μηνυθείσης αὐτῶ, πρωτουργοὺς ἐχούσης τὸν Οὐμπερτόπωλον καὶ τὸν Ἀριέβην, ὧν ὁ μὲν ἐκ Φράγγων εἴλκε τὸ γένος, ὁ δ' 10
 PII300 Ἀριέβης ἐξ Ἀρμενίων, καὶ ἄμφω δὲ τῶν ἐπιφανε-
 στέρων καὶ στρατηγαῖς ἐφεσθηκότων, ἐκεῖνοί τε συννεσχέθησαν καὶ ὅσοι συμμετεῖχον αὐτοῖς τοῦ βουλευματος. τοὺς οὖν τῆς μελέτης ἐξάρχοντας δύο ἄνδρας δημεύσει καταδικάσας καὶ ἀτίμῳ θριάμβῳ 15
 καὶ ἐπὶ τούτοις ὑπερορίᾳ ἐν τούτοις περιώρισεν αὐτοῖς τὴν ποινὴν· ὅτε καὶ τὸ τῶν Μανιχαίων τάγμα τῆς στρατείας ἀπήλασεν, ἐκθέσμως μέχρι τότε δὴ στρατευόμενον· στρατεύεσθαι γὰρ τοὺς Μανιχαίους ἀρχαῖος νόμος καθάπαξ ἀπείργει. αὐτῶς δ' ἐτέρα 20
 κατὰ τοῦ βασιλέως τούτου συνέστη ἐπιβουλὴ, ἣς ἐξῆρχεν ὁ τοῦ βασιλεύσαντος ἐκείνου Διογένης υἱὸς ὁ Νικηφόρος ὁ τῆς πορφύρας βλαστός, ἀνὴρ τὴν μὲν ἰσχὺν ἀπαράμιλλος, τὴν δὲ τῆς γνώμης ἔξιν καὶ τὴν τῆς ψυχῆς γενναιότητα οὐ κατὰ τὴν σωμα- 25
 B τικὴν πλουτήσας ἰσχύν. οὗτος τὸ μὲν δρᾶμα συνθέμενος, τὴν δὲ προᾶξιν ὑπεριτιθέμενος, ἔλαθε παθῶν ἢ δράσας ὥς ἐβουλευσατο. ἐάλω γάρ, καὶ ἐτασμῶν ἀνάγκαις παραδοθείς, ἴν' ἐκκαλύψῃ τοὺς συνωμότας, τέλος ἐξεκόπη τὰ ὄμματα καὶ τὴν περι- 30
 ουσίαν ἀφῆρτο. εἴτα τὸ τῶν Φράγγων ἔθνος ἐκ τῶν ἐσπερίων συγκινηθὲν ἀνῆκε πρὸς τὴν βασι-

λίδα τῶν πόλεων, ὥς ἐκ ταύτης εἰς τὴν ἐφάν δια-
 περαιωθησόμενον· ὧν τὴν συγκίνησιν θεοσημία τις
 προεμήνυσεν. ἀκρίδων γὰρ ἄπειρόν τι πλῆθος, ἐκ
 τῆς Ἑσπέρας τὴν γένεσιν ἐσχηκὸς καὶ τοσοῦτον ὥς
 5 νέφεσιν ἱπτάμενον ἀπεικάζεσθαι καὶ συσκιάζειν τὸν
 ἥλιον, διὰ τῆς μεγίστης τῶν πόλεων καὶ τῶν ταύτης
 ὀρίων τὴν πτῆσιν ποιούμενον πρὸς τὴν ἐφάν ὠρμητο,
 κακέϊσε κατέπαυε. περαιωθέντες οὖν καὶ τῇ κατὰ C
 Βιθυνίαν προσβαλόντες Νικαίᾳ, παρὰ τῶν Τούρ-
 10 κων κατεχομένη, σὺν χρόνῳ μὲν καὶ φθορᾷ πολλῇ
 ἐκατέρωθεν, τέως μέντοι τὴν πόλιν ἡγήρασι. καὶ
 ταύτην μὲν πολλῶν ἀπέδοντο χρημάτων τῷ βασιλεῖ,
 οἱ δ' εἰς τὸ πρόσω προυνχώρουν. καὶ οἱ μὲν τὴν
 πρὸς τῷ Ὀρόντῃ εἶλον σὺν μόχθῳ καὶ φόνῳ πολλῷ
 15 Ἀντιόχειαν, οἱ δὲ τῆς Ἱεροσολύμων μεγάλους ἀγῶ-
 σιν ἐκράτησαν πόλεως. ἀλλ' οὕτω μὲν τὰ τοῦ ἔθνους
 ἔσχον τῶν Φράγγων συντετμημένως εἰπεῖν. αἴρεσις
 δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἀναπέφηνε μυ-
 σαρά ἢ τῶν Βογομίλων. τῆς δὲ τοιαύτης αἰρέσεως
 20 κῆρυξ ἦν καὶ μέγας διδάσκαλος καὶ προβολεὺς τῶν
 παρ' αὐτοῖς ἀποστόλων Βασίλειός τις λεγόμενος D
 ἱατρός, σχῆμα μὲν περικείμενος μοναχοῦ, αὐτὸν δ'
 ἐκείνον ἐνδεδυμένος τὸν σατανᾶν, ὃς ἐν ἔτεσι μὲν
 πεντεκαίδεκα τὰ τῆς πλάνης μαθὼν ὀλέθρια δόγματα,
 25 ἐν δὲ δυσὶ καὶ πεντήκοντα διδάξας αὐτά, πᾶσαν
 σχεδὸν τὴν οἰκουμένην τῆς οἰκείας λύμης ἐνέπλη-
 σεν. εἶτα καὶ τῇ τῶν πόλεων βασιλίδι ἐπεχωρίασεν,
 ἀλλ' ἐάλω ἐπ' αὐτοφώρῳ ὁ τῆς ἀληθείας ἐχθρός.
 γνοὺς γὰρ τὴν ἐκείνου ἀσέβειαν ὁ κρατῶν ὑπεκρίθη
 30 πίστιν ἔχειν εἰς ἐκείνον τὸν κακοδαίμονα, καὶ διδά-
 σκαλον ἐκάλει καὶ σωτῆρα πλανωμένων ψυχῶν. τού-
 τοις οὖν καὶ πλείοσιν ἄλλοις μόλις μὲν καὶ σὺν χρόνῳ,

ἴσχυσε δὲ ποτε πείσαι τὸν ὀλέθριον ἐκείνον ἐξεμέ-
 σαι τὸν ἰὸν τῆς πονηρίας αὐτοῦ. ἐπεὶ δ' ἦν ἐντὸς
 ΠΙ301 ἄρκυών τὸ θήραμα, ἐδημοσίευσε μὲν τὴν ἐκείνου δι-
 δασκαλίαν καὶ τὰ δόγματα ἐξεφανίλισε, κοινῇ δὲ
 ψήφῳ πυρὸς αὐτὸν ἐν τῷ τῆς ἱππηλασίας θεάτρῳ 5
 παρανάλωμα ἔθετο. αὐτῆς δ' ἐπανάστασις ἑτέρα
 κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος γέγονε, καὶ ὁ ταύτην συ-
 στησάμενος υἱὸν ἔλεγεν ἑαυτὸν εἶναι τοῦ βασιλευ-
 σαντος Διογένους, ὃς Κομάνων πλῆθος προσεταιρι-
 σάμενος εἰς τὰ πρὸς Θράκης τε χωρία γενόμενος καὶ τὴν 10
 χώραν κερατίζων καὶ ληϊζόμενος ἀπῆγει τοὺς ἐν ταῖς
 πόλεσι δέχεσθαί τε αὐτὸν καὶ ἀξιούν βασιλικῆς
 ἀναρρήσεως. εἴτα εἰς τι πολίχνιον τῶν Θρακικῶν
 ἀπελθὼν, ἀπατηθεὶς τε παρὰ τῶν ἐν αὐτῷ καὶ
 ἀναρρηθεὶς, εἰσελθὼν τε μετ' ὀλίγων ἐντὸς, συνε- 15
 W III 239 σχέθη καὶ ἐξεκόπη τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ οὕτως ἡ
 Β ἐπιχειρηθεῖσα παρ' αὐτοῦ τυραννὶς διελέλυτο, τῶν
 Κομάνων, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν, εἰς τὰ ἥθη παλι-
 νοστησάντων τὰ σφέτερα.

- 24 Οὗτος ὁ βασιλεύς, τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐσχολα- 20
 κότης, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλων γηροκομείων πολλῶν,
 τὰς πάντων κτήσεις τῷ ὀρφανοτροφείῳ προσυνείμας
 καὶ αὐτὸς ἑτέρας προσαφορίσας, ἀνεκαίνισέ τε αὐτὸ
 καὶ ἀνενέωσε πολλοῖς ἀναλώμασι καὶ πλῆθος γηρο-
 κομουμένων αὐτῷ ἐγκατέστησεν. ἀλλὰ μὴν καὶ μο- 25
 ναζόντων καὶ μοναζουσῶν ἐν αὐτῷ ἐδείματο κατα-
 γόγια· πρὸς δὲ τοῖς καὶ διδασκαλεῖον γραμματικῶν,
 ἵν' ἐν αὐτῷ διδάσκονται παῖδες ὀρφανοὶ ἢ γονέων
 ἀπόρων, διδασκάλους ἐντάξας αὐτῷ καὶ παιδαγω-
 γοὺς καὶ σιτήσεις ἀποτάξας τοῖς διδάσκουσιν τε καὶ 30
 ἵς μανθάνουσι. καὶ τὰ μὲν οὕτως ἔσχε καὶ μέχρι
 νῦν διατετήρηται. ἄλλο δ' αὐτῆς κατὰ τοῦ αὐτο-

κράτορος συνεστήσαντό τινες διαβούλιον, οὗ κορυ-
 φαῖος μὲν ἦν ὁ Ἀνεμᾶς Μιχαήλ, συνίστορες δὲ πολ-
 λοὶ τῶν τὰ πρῶτα πραττομένων ἐν τῇ μοίρᾳ τῇ
 στρατιώτιδι. ἀλλὰ μήπω τῷ ἔργῳ ἐπιχειρήσαντες
 5 ἐγνώσθησάν τε καὶ συνελήφθησαν, καὶ τοῖς μὲν
 συνωμόταις ψίλωσις ἐπήχθη τῶν τριχῶν καὶ τοῦ
 πώγωνος, οὐ ξυρῶ, ἀλλὰ δρώπακι. τῷ δ' Ἀνεμᾶ
 ἄψαυστος μὲν ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ πῶγων τετήρητο, πη-
 ρωσις δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κατεψήφιστο. ἔτι δὲ
 10 θριαμβευομένων αὐτῶν ἐπικαταλαμβάνει βασιλείον
 θέσπισμα, τῆς ποινῆς τὸν Ἀνεμᾶν ἐξαιρούμενον
 καὶ οἱ συγχωροῦν τῶν ὁμμάτων τὴν ἐκκοπήν. ἀφαι-
 ρεθέντες δὲ τὰς οὐσίας ὑπερορίαν ἄλλος ἀλλαχόθι
 κατεδικάσθησαν. ἡ μήτηρ δὲ τοῦ αὐτοκράτορος τού-
 15 του τῶν τῆς βασιλείας πραγμάτων ἀναδεξαμένη, ὥς D
 εἴρηται, τὴν διοίκησιν, μέχρι πολλοῦ ταύτην μετε-
 χειρίζετο, ὅθεν καὶ τὰ πρὸς κῆκωσιν τῶν ὑπηκόων
 τότε γινόμενα ἐκείνῃ οἱ πλείονες ἐπεγράφοντο.
 ἦχθητο μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς ὡς ἐν μόνῳ σχεδὸν τῆς
 20 βασιλείας ἀπολαύων ὀνόματι, ἠδεῖτο δὲ τὴν μητέρα
 καὶ ἀκούσης ἐκείνης ἀφελέσθαι τὴν ἐξουσίαν οὐκ
 ἠθέλεν. ἐπεὶ δ' ἐκείνη συνῆκεν ἀχθόμενον τὸν υἱόν,
 πτοηθεῖσα μὴ βιασθεῖν καὶ ἀθέλητον δόξῃ ποιήσα-
 σθαι τὴν μετὰστασιν, παρακεχωρήκει πάντων τῷ
 25 υἱῷ τε καὶ αὐτοκράτορι καὶ τῶν βασιλείων ὑπα-
 νεχώρησε, τὴν τοῦ Παντεπόπτου μονήν, ἣν ἐκείνη
 ἐδείματο, κατοικίαν ποιησαμένη, παρ' ἣ καὶ τινας
 ἐνιαυτοὺς παροικήσασα ἐντίμως τε καὶ βασιλικῶς, ἐς ΠΠ302
 γῆρας τε βαθὺ καταντήσασα, μετέλλαξε τὴν ζωὴν.
 30 ἓνα δ' ἐνιαυτὸν καὶ μικρὸν τι πρὸς ὁ σεβαστοκρά-
 τωρ ἐπιβιούς τῇ μητρὶ κἀκεῖνος ἀπέτισε τὸ χρεῶν,
 κειράμενος τὴν τρίχα καὶ μεταμφιασάμενος κατὰ

μοναχοὺς, ὥς ἔγνω ἐπιλείπειν αὐτῷ τὸ βιώσιμον.
 ἀπεβίω δ' ἐπὶ παισὶ πολλοῖς, οὓς, ἐπεὶ καὶ ἡ μήτηρ
 αὐτῶν οὐδ' ὅλον ἐνιαυτὸν ἐπιζήσασα τῷ ἀνδρὶ με-
 τέστη τῶν γενηρῶν, ὁ βασιλεὺς προσελάβετο, καὶ τοὺς
 μὲν ἄρρενας συνώκισε γυναῖξί, τὰς δέ γε θηλείας 5
 ἀνδράσιν ἐξέδοτο καὶ ἔστεργε καὶ εὐηργέτει τοὺς
 ἀδελφόπαιδας. πρὸς δὲ τὴν κοινωνὸν τοῦ βίου ὁ
 βασιλεὺς οὗτος οὐτ' ἀποστρόφως εἶχε τὸ πρότερον
 B οὔτε λίαν ἐκείνῃ προσέκειτο, ἀφροδισίων δ' ἡττώ-
 μενος οὐ πάνν τὰ ἐς εὐνὴν ἐτύγχανε δίκαιος, ὅθεν 10
 καὶ βέλεσιν ἡ Αὐγούστα ζηλοτυπίας ἐβέβλητο. ἐπεὶ
 δ' ὁ χρόνος προήκων τῷ αὐτοκράτορι τὰ πυρφόρα
 βέλη τοῦ ἔρωτος ἡμβλυνε, τότε πρὸς τὴν Αὐγούστην
 τρέψας τὸν ἔρωτα ὅλος ἦν τῆς πρὸς ἐκείνην στορ-
 γῆς, καὶ ἡθέλεν εἶναι σχεδὸν αὐτῆς ἀδιάσπαστος. 15
 τοιαύτη μὲν οὖν τῇ βασιλίσσῃ ἐσύστερον ἢ διάθε-
 σις, καὶ μεγάλα τότε ἡδύνατο, καὶ εἶχεν οὕτω μέχρῃς
 ἂν ἔρωτο τὸ σῶμα τῷ βασιλεῖ. ἐπεὶ δ' ἐκείνος τοὺς
 πόδας ἤλγει καὶ τὰς βάσεις ἐβέβλαπτο καὶ περὶ τὰ
 ἄρθρα τοῦτω μοχθηρᾶς ὕλης συνερρυνήκεσαν ῥεύ- 20
 C ματα καὶ ἦν ἐντεῦθεν κλινοπέτης, κατήρχεν ἡ βα-
 σιλίς, καὶ τῷ ταύτης ἦν ὥς ἐπίπαν τιθέμενος ὁ
 αὐτοκράτωρ θελήματι, καὶ πᾶσα ἡ ἐξουσία καὶ ἡ τῆς
 W III 240 βασιλείας διοίκησις ἀνατεθῆναι αὐτῇ μετὰ παρэлеу-
 σιν τοῦ ἀνδρὸς μεμελέτητο, ὥς καὶ τὸν υἱὸν καὶ βα- 25
 σιλέα ὑποκείσθαι αὐτῇ. τῷ δὲ τὸ σκέμμα οὐκ ἀνε-
 κτὸν ἐς ἄνδρας ἥδη τελοῦντι καὶ γυναῖκί πρό
 πολλοῦ συναφθέντι τοῦ ἔθνους τῶν Οὐγγρων ἀρ-
 χηγού θυγατρὶ καὶ παίδων γερονότι πατρὶ. ἐδε-
 δοίκει γὰρ περὶ τῇ ἀρχῇ ἢ καὶ περὶ αὐτῇ τῇ ζωῇ, 30
 ὁρῶν τὴν μητέρα πολλὴν περὶ τὴν πρεσβυτέραν τῶν
 θυγατέρων ἐνδεικνυμένην σχέσιν καὶ περὶ τὸν ἐπ'

αὐτῇ κηδεστὴν τὸν Βρυνέννιον. ὅθεν μετῆει τὸ συγ-
γενές, ἀλλὰ μέντοι καὶ ξύμπαντας, καὶ τὰ καθ' ἑαυ- D
τὸν πρὸς ἕκαστον λαθραίως ἀποκλαιόμενος ἀνεμί-
μνησκε τῶν ὄρκων τοὺς ἄνδρας, οὓς οἱ πλείονες
5 αὐτῶν ἦσαν ὁμωμοκότες, ὥς οὐχ ἕτερον ἢ παρὰ
τοῦτον μετὰ τὸν πατέρα δέξαιτο αὐτοκράτορα. οἱ
δ' αὐτὸν ἐπεθάρρουν, καὶ ἐπαρῆξαι οἱ καιροῦ κα-
λοῦντος προθυμότατα ἐπηγγέλλοντο, ὄρκους ἐμπε-
δοῦντες τὰς ὑποσχέσεις. ταῦτα δὲ τὴν βασιλίδα οὐκ
10 ἐλελήθεισαν, δι' ἧ καὶ προσώχθισε τῷ υἱῷ. ἐντεῦ-
θεν παντὶ που καθάπαξ προσιέναι οἱ ἀπείρητο, καὶ
πάντοθεν σκοποὶ τε καὶ κατοπτήρες ἦσαν αὐτοῦ. ὁ
δὲ καὶ οὕτως οὐκ ἐπάνετο πρὸς ἑαυτὸν σχεδὸν τοὺς
σύμπαντας ἐφελκόμενος, τοὺς μὲν δι' ἑαυτοῦ, τοὺς
15 δὲ διὰ τῶν προσκειμένων αὐτῷ. προσέκειτο δ' αὐτῷ ΠΙ303
καὶ τῶν ἀδελφῶν ὁ νεώτερος· θάτερος δέ γε, δη-
λαδὴ ὁ Ἀνδρόνικος, τῷ συγγόνῳ καὶ βασιλεῖ ἦναν-
τίωτο. ἥδη γὰρ καὶ οὗτοι ἀνδρωθέντες γυναιξὶ
συνεξεύχθησαν. καὶ ὁ μὲν Ἀνδρόνικος σεβαστοκρά-
20 τωρ τετίμητο, ὁ δ' Ἰσαάκιος καὶ ὁ Βρυνέννιος Καί-
σαρες, ὁ δ' ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ τῶν θυγατέρων τοῦ βα-
σιλέως γαμβρὸς ὁ Φορβηνὸς πανυπερσέβαστος. εἶχον
μὲν οὖν οὕτω ταῦτα, εἰ καὶ προδραμῶν ὁ λόγος τὰ
ὑστερον διηγῆσατο.

25 Εἰς δὲ τῶν εἰς τὴν ἐφ' ἡμᾶς διαβάντων Λατίνων 25
καὶ ὁ τοῦ Ῥομπέρτου ἐκείνου, οὗ περ ἤδη ἡ ἱστορία
ἐμνήσθη, ὑπῆρχεν υἱός, Βαίμουνδος ὀνομαζόμενος,
ὃς ἐκ τῶν ἐσπερίων μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνιῶν
δούλωσιν τε τῷ βασιλεῖ ἐπηγγέλλατο καὶ συνθήκας B
30 θέμενος πρὸς αὐτὸν ὄρκους αὐτὰς ἐμπεπέδωκε, καὶ
χρήματα λαβὼν σχεδὸν ὑπὲρ ἀριθμὸν τῇ κατὰ Κόι-
λην Συρίαν Ἀντιοχείᾳ ἐπιδεδήμηκε καὶ ταύτην πο-

λιορκία ἐλὼν οὐ μόνον τῶν ὁμολογημένων παραβά-
 της ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ πόλεμον κατὰ Ῥωμαίων ἄρα-
 σθαι μεμελέτηκεν. ἐπανιέναι δὲ φροντίζων ἐκ τῶν
 ἐφ' ὧν εἰς τὰ ἐσπέρια ἐδεδίει μὴ ἐν τῇ ἐπανόδῳ χώ-
 ρας Ῥωμαϊκὰς διῶν κατασχεθεῖν παρὰ τοῦ τῶν χω-
 ρῶν ἐκείνων τὰς ἀρχὰς ἐμπεπιστευμένων καὶ ἀπα-
 χθεῖν δεσμώτης, ὡς παραβάτης ὧν ἔθετο συνθηκῶν.
 τί γοῦν μηχανᾶται; ἑαυτοῦ καταψεύδεται θάνατον,
 καὶ λάρνακι ἐμβεβήκει, ἐντειλάμενος τοῖς θεράπουσι
 C λέγειν ὡς ἐτεθνήκει καὶ ὁ νεκρὸς ἐκείνου κομίζεται 10
 οἴκαδε. οὕτω λαθὼν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ διασέ-
 σωστο· ἔνθα πολλὰ κατειπὼν τοῦ βασιλέως πολλοὺς
 τῶν ὁμοεθνῶν ἄραι κατὰ Ῥωμαίων ὅπλα ἡρέθισεν,
 ὧν στραταρχῶν ἐκείνος διεπεραιώθη πρὸς τὴν Ἐπί-
 δαμνον, καὶ πολλὴν ἔθετο σπουδὴν ἐκπορθῆσαι τὸ 15
 ἄστυ αὐτῆς. χρόνον δὲ διατρίψας ἐν τῇ πολιορκίᾳ
 μακρόν, καὶ κακῶσας μὲν τοὺς ἐν τῇ πόλει, οὐ μὲν
 δὲ καὶ αὐτὸς κακωθείς, ἀπέγνω μὲν τοῦ Ἀνρραχίου
 τὴν ἄλωσιν, προέβη δ' εἰς ἕτερα, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων διή-
 μαρτεν· ὅθεν διαπρεσβεύεται πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, 20
 συμβάσεις ζητῶν. ὁ δὲ τῇ Θεσσαλονίκῃ ἦν ἐνδη-
 D μῶν, καὶ ἀπάρας ἐκεῖθεν κατὰ τὴν Εὐρωπαϊαν Κο-
 λωνίαν τὸν χάρακα ἔθετο, ἔνθα καὶ προσωμίλησε
 τῷ βαρβάρῳ, καὶ τὰς συνθήκας τῶν σπονδῶν ἐποιή-
 WIII 241 σατο. ἡ μὲν οὖν τοῦ Βαϊμούνδου μάχη οὕτω πως 25
 διελέλυτο. ὁ δὲ πατριάρχης Νικόλαος ἐπὶ εἰκοσι
 πρὸς ἑπτὰ ἑνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ἰθύνας καὶ ἐς
 γῆρας ἐλάσας βαθύ, νοσήσας ἀπεβίω· οὐ τὴν ἐκφο-
 ρὰν μεγαλοπρεπῶς ὁ αὐτοκράτωρ ἐτίμησεν, εἴτα
 ἕτερον εἰς τὸν θρόνον τὸν πατριαρχικὸν ἐγκαθίδρυ- 30
 σεν, ἕνα μὲν τοῦ κλήρου τῆς ἐκκλησίας, τοῦ τῶν
 διακόνων δὲ γε βαθμοῦ καὶ τοῖς πατριαρχικοῖς συν-

ταπτόμενον ἄρχουσιν, ἀδελφιδοῦν δὲ τοῦ τῆς ἐν
 Χαλκηδόνι τότε προεδρεύοντος ἐκκλησίας, λόγοις
 ἐντεθραμμένον τοῖς τε θύραθεν καὶ τοῖς καθ' ἡμᾶς, ΠΙΙ304
 αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπιδεδημηκῶς καὶ
 5 αὐτὸν ἐν ταύτῃ προχειρισάμενος. μετὰ δέ τινα χρό-
 νον νοσεῖ ὁ κρατῶν, καὶ οὕτως ἡ νόσος ἐκείνου κα-
 τίσχυσεν ὥς ἐκλελοιπέναι δοκεῖν. ἐν τούτῳ δὲ τοῦ
 σωτηρίου τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἐκτυπώματος, ὃ ἐν τῇ
 Χαλκῇ ἀνεστήλωται, τὸ θεῖον πέπλον, ὃ πρὸ τῆς
 10 εἰκόνης ἡώρηται, κομισθὲν ἐφηπλώθη τῇ κλίνῃ ἐφ'
 ἧς ὁ κάμνων κατέκειτο, καὶ αὐτοῦ τὸ σῶμα περιε-
 κάλυψε, καὶ ἡ τῆς νόσου σφοδρότης ὑπεδίδου εὐ-
 θύς. ὁ δὲ κεκίνητό τε καὶ ἀνεκάθισε καὶ ἐφώνησε
 καὶ ἤτησεν ὕδωρ κατὰ χειρὸς καὶ τροφῆς ἀπεγεύ-
 15 σατο, καὶ ὁ μὲν ἀνερωάννυτο, ἡ δὲ νόσος ὑπέληγε.
 τοῖς δὲ πολλοῖς ἄπιστος ἦν ἡ ἀνάρρωσις. ἵνα γοῦν Β
 πληροφορηθῶσι περὶ ταύτης οἱ ἀμφιβάλλοντες, ἐπι-
 πος μετ' ὀλίγον διῆλθε τὴν ἀγοράν. ἀλλ' οὕτω μὲν
 τῆς νόσου ὁ αὐτοκράτωρ ἀπήλλακτο. αὐτῆς δὲ τὸν
 20 ἀστυπολοῦντα λαὸν θέος ὑπεισῆει ἀνάιτιον· φήμη
 γὰρ περιῆει ἀπανταχοῦ τεθνάναι μέλλειν κατὰ τὸ
 μέγα σάββατον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου τὸν αὐτοκρά-
 τορα, καὶ οὐ τοῦ δημῶδους μόνον πλήθους ἡ φήμη
 κατεκράτησεν αὕτη, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν
 25 περὶ τὸν κρατοῦντα, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ βασιλέως
 διέσεις τὴν ψυχὴν, καὶ ταῦτα μηδὲ νοσοῦντος μηδέ
 τι τὸ ἐνοχλοῦν ἔχοντος. ἐπιστάσης δὲ τῆς λεγομένης
 ἡμέρας ἡλέγχθη τὸ φημιζόμενον μάταιον καὶ τῶν Γ
 πονηρῶν προσδοκιῶν ἀπηλλάγησαν ξύμπαντες.
 30 Οὐ πολὺς ἐπὶ τούτοις παρῆλθε καιρὸς καὶ τῆς 26
 Βυζαντίδος ὁ αὐτοκράτωρ ἀποδημεῖ, καὶ τὴν γυναι-
 κωνίτιν συνεπαγόμενος, καὶ ταῦτα καθ' ὧραν χει-

μέριον, καὶ σκηνοὶ κατὰ τὴν Θρακίαν Χερρόνησον.
 τοῦ δὲ χειμῶνος παρελθόντος καὶ τοῦ ἔαρος ἀνα-
 λάμψαντος, ἤδη καὶ τὸ θέρος ἐφίστατο, καίκειθεν ὁ
 κρατῶν οὐ μεθίστατο, ἕως νόσος τῇ βασιλίσσει ἐνέ-
 σκηψε· τότε δὲ προεπέμφθη μὲν ἡ Ἀνγούστα τριή-
 ρει βασιλικῇ, ὁ βασιλεὺς δ' ἔτι ἔμμενε διάγων ἐκεῖ
 καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς καταλόγους ἐπισκεπτόμενος,
 μέχρις ἂν ἐμεμαθήκει ὡς ἡ βασιλὶς κατηντήκει πρὸς
 D τὰ βασίλεια. εἴτ' ἐκεῖθεν ἀπάρας διὰ μιᾶς ἡμέρας
 κατειλήφει τὴν μεγαλόπολιν. καὶ ἡ μὲν ἀνερωάννυτο,¹⁰
 ὁ δὲ τῶν διοικήσεων εἶχετο, ὡς τὰ πολλὰ κατὰ τὸ
 Φιλοπάτιον ποιούμενος τὰς διατριβάς. καὶ οἱ τοιού-
 τόν τι ἐπιτετήδευτο· τεταγμένως ἡμέρας ὠρίσαστο,
 καθ' ἃς ἐκεῖσε δημοσίᾳ προνικάθητο ἀφορῶν πρὸς
 πεδιάδα πλατεῖαν. τῷ βουλομένῳ δὲ ἡ εἰς ἐκείνους¹⁵
 πάροδος συγκεχώρητο, καὶ ἕκαστος τῶν δεομένων
 ἐπαντείνεταιο δεητήριον διδακτικὸν ὅτου δέοιτο. καὶ
 ταῦτα ἐνώπιον αὐτοῦ τιθέμενα ἐπέταττε τοῖς ὑπο-
 γραμματεῦουσιν ἐπιέναι καὶ γνωρίζειν αὐτῷ τὰς
 ἐκάστων αἰτήσεις, καὶ αὐτίκα τὴν ἐφ' ἐκάστῳ ἀντι-²⁰
 γραφὴν προσέταττε γίνεσθαι καὶ βεβαιουμένην τοῖς
 δεομένοις παρέχεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν
 ἐτηρεῖτο τῷ αὐτοκράτορι. εἴτ' αὐθις ἀποδημεῖ τῆς
 Βυζαντίδος, φθίνοντος ἤδη τοῦ μετοπώρου. συνῆν
 δὲ ἐκείνῳ καὶ ἡ βασίλισσα καὶ ἡ γυναικανῆτις συν-²⁵
 εἶπετο, καὶ περὶ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους τοῦ Πα-
 πνικίου κατασκηνοῖ, ἔνθα τὸ τῆς ὥρας χεῖμαριον
 ΠΙΙ305 διαγαγὼν παγγενῇ. ἄρτι ἡργμένου τοῦ ἔαρος ἐκεῖ-
 θεν ἀπάρας τὴν Φιλιππούπολιν κατέλαβε. περὶ ταύ-
 της οὖν τὰ ὄρια ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος σκηνωσάμενος³⁰
 ἐκεῖ τὸν ἑαρινόν τε καιρὸν καὶ τὸν θέρειον, ἤδη δὲ
 καὶ πολὺ τοῦ μετοπώρου διέτριβε, καὶ ἦν ἔργον

αὐτῷ τῆς ἐκεῖσε διατριβῆς ἢ μετὰ τῶν *Μανικαίων*
διάλεξις, οὓς *Παυλικιανούς* ἢ *δημώδης* ὀνομάζει
 φωνή· πολὺ γὰρ τοῦτο τὸ γένος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ
 κατῴκισται, τοῦ βασιλέως *Ἰωάννου* τοῦ *Τξιμισκῆ*
 5 μεταγαγόντος ἐκ τῆς ἐώας αὐτὸ κὰν ταύτῃ ἐγκατοί-W III 242
 κίσαντος· οἷς διαλεγόμενος πολλοὺς πρὸς τὴν ὀρθό-
 δοξον πίστιν μετήνεγκεν. ἦδη δὲ μεσουῦντος τοῦ με-
 τοπώρου ἐπανῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια. τῆς δὲ βασι-
 λίσσης μέγα δεδυνημένης, καὶ τῷ κηδεστῇ τῷ *Βρυνε-* B
 10 *νίῳ* τῷ *Καίσαρι* πολλή τις ἦν ἰσχύς καὶ δι' ἐκείνου
 πᾶν ἐν τοῖς ἀνακτόροις οἰκονομούμενον ἐκπεφώνητο.
 διὸ καὶ πάντες ἐκείνῳ προσήεσαν καὶ δικάζειν αὐτῷ
 ἐπετέτραπτο καὶ βασιλικῶς ἐθεμίστευεν. ἦν γὰρ καὶ
 λόγοις προσκείμενος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἡ σύννοικος δέ οἱ οὐ-
 15 δὲν ἦττον, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον ἐκείνου, τῆς ἐν λόγοις
 παιδείας ἀντείχετο καὶ τὴν γλῶτταν εἶχεν ἀκριβῶς
 ἀττικίζουσαν καὶ τὸν νοῦν πρὸς ὕψος θεωρημάτων
 ὀξύτατον. ταῦτα δ' αὐτῇ προσεγένετο φύσεως ὀξύ-
 τητι καὶ σπουδῇ. προσετετήκει γὰρ ταῖς βίβλοις καὶ
 20 λογίοις ἀνδράσι καὶ οὐ παρέργως ὠμίλει αὐτοῖς.
 οὕτω δ' ὥς εἴρηται τῷ *Καίσαρι* τῶν πραγμάτων C
 συνενεχθέντων, διὰ πάσης ἦν γλώττης ἀδόμενος ὁ
 ἀνὴρ. ταῦτα δὲ τῷ βασιλέως *νίῳ* τε καὶ βασιλεῖ
 πολλὴν τὴν ἀθυμίαν ἐνέσταζον καὶ εἰς ἀγωνίαν
 25 ἐνέβαλλον· ὁ δὲ καὶ οὕτως ἔχων ἐκαρτέρει. ἀλλὰ τὰ
 μὲν περὶ τούτων προῖων ὁ λόγος ἐκδήσεται, ἄρτι δὲ
 διηγησάσθω ἃ παραλέλοιπε. πολλοὶ κατὰ τοὺς τῆς
 αὐταρχίας χρόνους τοῦ βασιλέως τούτου γεγόνασιν
 ἐμπρησμοὶ ἐν διαφόροις τῆς πόλεως μέρεσι, καὶ
 30 πολλὰ ταύτης κατενεμήθη τὸ πῦρ καὶ ἡρείπωσεν.
 ἔπνευσε δὲ ποτε τούτου κρατοῦντος καὶ ἄνεμος
 σφοδρὸς τε καὶ βιαίτατος ὥρας οὔσης ἐαρινῆς, ὅφ'

οὐ πολλά τε ἄλλα συνέβη συμπτώματα καὶ ἡ ἐν τῷ κυκλοτερεῖ καὶ μεγίστῳ πορφυρέῳ κίονι τῷ κατὰ τὸ D λεγόμενον Πλακωτὸν ἐστῶτι ἰδρυμένη στήλη κατήνεκτο καὶ πολλοὺς ἀνείλε τῶν παρατυχόντων ἐκεῖ. ἦν δὲ τὸ ἄγαλμα μερέθει μὲν πάμμεγα, κάλλει δὲ 5 θανμάσιον, ὃ καὶ πεσὼν συντέθρανστό τε καὶ εἰς πολλὰ διετετμητο. καὶ ὑετὸς δ' ἐν ἄλλῳ χρόνῳ κατεροῤῥή σφοδρότατος, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τῶν κορυφαίων τοῦ Χριστοῦ μαθητῶν Πέτρου καὶ Παύλου, ὃς περὶ δεῖλιν ὄψιαν ἡργυμένους 10 διήρκεσεν ἄχρι τῆς αὐτῆς ὥρας τῆς ἐπιούσης ἡμέρας ἀνένδοτος γεγυνώς. ὅτε πολλαὶ τε τῇ φορᾷ τῶν ὑδάτων οἰκίαι κατέπεσον, καὶ αἱ κοιλάδες ὑδάτων πλησθεῖσαι οὐδὲν διέφερον θαλασσῶν, καὶ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγων καὶ ζώων πολλῶν συμβεβήκει ἀπώ- 15 λειαι. ταῦτα μὲν οὕτω συνήνεκτο.

27
PΠ306 Ἀπηγγέλη δέ ποτε τῷ βασιλεῖ Τούρκων ἀθροί-
ζεσθαι στρατιάν, βουλομένην ἐπελθεῖν ταῖς ὑπὸ Ῥω-
μαίους χώραις καὶ τὰς ληίσασθαι. ἔτυχε δὲ τότε τοὺς πόδας ἀλγῶν, τοῦ ρεύματος σφοδρότερον ἐπιρ- 20
ρεύσαντος καὶ περιωδυνίας αὐτὸν καὶ ἀλγηδόσιν ὀξύταταις πιέζοντος. ἐπεὶ γοῦν οὐκ εἶχε δι' ἑαυτοῦ κατὰ τῶν βαρβάρων στρατεύσασθαι, φάλαγγα κατ' αὐτῶν ἐκπέμπει στρατιωτῶν, φαλαγγάρχην ἐπιστή-
σας αὐτοῖς τὸν Καμμύτζην Εὐστάδιον, ἄνδρα τοῖς 25
πρώτοις τεταγμένον τῶν στρατηγῶν. ὁ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τῶν πολεμίων μοίρα περιτυχὼν προσβάλλει τούτοις, ἡττήθη δὲ προσβαλὼν, καὶ αὐτὸς μὲν ἐάλω, οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν οἱ μὲν ἔπεσον, οἱ δὲ φυγόντες ἐσώ-
θησαν. ὥς δὲ ταῦτα τῷ βασιλεῖ κατηγγέλθησαν, 30
B οὐκέτι καθεκτὸς ἦν ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔξεισι, καὶ Τούρ-
κοις μὲν ἐνέτυχεν οὐδαμοῦ, μαθόντες γὰρ τὴν κατ'

αὐτῶν τοῦ βασιλέως ὁρμὴν τοῖς ἵπποις ἐνδόντες
 τοὺς χαλινούς ἔφυγον ἀμεταστρεπτί, ἴσχυσε δὲ καὶ
 ὁ Καμμύτης τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐκφυγεῖν, τοὺς αὐ-
 τὸν φρουροῦντας μεγάλας ὑποσχέσεσι πείσας συν-
 5 ἀποδρᾶναι αὐτῷ καὶ προσεληλυθέναι τῷ βασιλεῖ.
 καὶ ὁ μὲν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἦλθε προσάγων
 καὶ τοὺς αὐτοῦ φύλακας αὐτομόλους. ὁ δὲ κρατῶν
 ἐκείνους μὲν ἡδέως εἶδε, τοὺς δ' ἐκείνους λελυκότας
 ἐδεξιώσατο χορήμασι, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Βυζάν- W III 243
 10 τιον. οὐ πολὺς παρερρῶν καιρὸς καὶ ἐξείσιν αὐτίς
 κατὰ τῶν βαρβάρων τούτων ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ
 ἄπεισιν εἰς τὸ Φιλομήλιον· εὗρε δὲ τὸ ἄστυ τοῦτο
 κενὸν ὀπλιτῶν· πάντες γὰρ τὴν τοῦ αὐτοκράτορος
 ἐγνωκότες κατ' αὐτῶν ἐφοδον τὰ μὲν φίλτατα C
 15 μετέθεντο, ἐκείνοι δ' ἀνεχώρησαν. τὸ μὲν οὖν
 ἄστυ ἀπόνως ἐλήφθη. ἀλλὰ μέντοι καὶ τινα φρου-
 ρία καὶ σπήλαια, ἃ καταφύγια τοῖς ἐγχωρίοις ὠνό-
 μασται, παρὰ τῶν κατεχόντων αὐτὰ τῷ βασιλεῖ
 παρεδόθησαν, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς μετῴκισθησαν, τοῦτο
 20 συμφέρον τοῦ αὐτοκράτορος κρίναντος. οὓς μεθ'
 ἑαυτοῦ λαβὼν ἐκείνος ἐπανήει, ἐπεὶ μὴ πολεμίους
 ἐνέτυχε. τῶν δὲ μετοικιζομένων ὅσοι μὲν ἀκμάζον-
 τες ἦσαν ἢ καὶ νεάζοντες, δι' ἑαυτῶν τὴν πορείαν
 πεποιήντο. οἷς δὲ τὸ γῆρας βραδεῖς ἐτίθει τοὺς
 25 πόδας εἰς βάδισιν, τούτοις παρείχεν ὁ κρατῶν ὑπο-
 ζύγια. εἰ δὲ τινες ἢ νόσοις ἢ πάθεσιν ἄλλοις εἶχον
 παρειμένα τὰ σώματα ἢ γῆρα μακροχρονίῳ τε καὶ
 λυγρῷ, τούτους ἀσπίσιν ἐπετίθει μακραῖς, καὶ τὰς D
 ἀσπίδας νέους φέρειν ἐπέταττε σθεναρούς, δεδυνη-
 30 μένους ἀχθοφορεῖν, αὐτὸς δὲ περιών, εἰ τινα τῶν
 οὕτω κομιζομένων ἢ δίψει κάμνοντα εὗρισκεν ἢ
 τροφῆς ὀρεγόμενον ἢ ἄλλως ταλαιπωρούμενον, ὥς

ἐνὸν ἀνεκτᾶτο τὸν κάμνοντα. οὕτω δὲ ὁδοιπορήσαντί τε καὶ καταλύσαντι καὶ Τοῦρκοι πρὸς ἐσπέραν ἀνεφάνησαν, σπονδὰς πρὸς Ῥωμαίους λέγοντες ἐθέλειν θῆσθαι τὸν σφέτερον ἀρχηγόν. τοῦτο δὲ οὐδὲ τῷ βασιλεῖ ἔδοξεν ἀποθύμιον. ἔωθεν οὖν ἦκεν 5 ὁ τῶν βαρβάρων κρατῶν· ὁ δὲ ἦν οὐ σατραπῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ γένους τοῦ σουλτανικοῦ καταγόμενος καὶ Σουλτὰν ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀνομαζόμενος, ὃς ἐφίππῳ τῷ βασιλεῖ ἐντυχὼν πόρρωθεν αὐτὸς ἀποβὰς ΠΙ307 τοῦ ἵππου καὶ πεζὸς προσεληλυθώς, καὶ οὕτω τὴν 10 προσκύνησιν αὐτοῦ ἀφοσιωσάμενος συνηθήκας τε ἔθετο καὶ χρήμασι πολλοῖς φιλοτιμηθεὶς ἐκεῖνός τε καὶ ὅσοι σὺν αὐτῷ ἐληλύθασιν, ὁ μὲν ἐπανήει πρὸς τὰ ἥθη τὰ ἑαυτοῦ, ὁ δ' αὐτοκράτωρ ἐπανήλθεν εἰς τὰ βασίλεια. ἐντεῦθεν ἠΰξητο τὸ τῶν ποδῶν ἄλγος 15 αὐτῷ καὶ ἦν κλινήρης ὥς τὰ πολλά, κατῆρχε δ' ἡ βασιλὶς καὶ ἦν ἐπίδοξος τὴν αὐταρχίαν σφετερισθαι. ὁ δὲ ταύτης υἱὸς καὶ βασιλεὺς οὐκ ἠρέμει, παντοίως πρὸς τὴν δοκοῦσαν τῆς μητρὸς ἐπιχείρουν ἀντιστρατευόμενος. 20

28 Ὡς δὲ τῇ νόσῳ κατεπονείτο ὁ αὐτοκράτωρ, εἰς Β τὸ μέγα τὸ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον μετεκομίσθη ἀνάκτορον καὶ ἦν νοσοκομούμενος, καὶ τῶν Ἀσκληπιαδῶν περὶ ἐκεῖνον καθ' ἐκάστην ἐγίνετο ἀθροισμός. οὐκ ἦν δὲ μία πᾶσι διάγνωσις, μόλις δ' οὖν εἰς 25 μίαν γνώμην ἤλθόν ποτε· ἡ δ' ἦν σιδήρῳ τὸν στόμαχον καυτηριάσαι τοῦ αὐτοκράτορος. σίδηρον οὖν ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ στομάχου φλογόντα δέχεται. οὐκ εὐκρατος μέντοι ἐδόκει τοῖς ἰατροῖς ὁ τῶν ἀνακτόρων ἀήρ, οἷα δὴ νοτιώτερος. διὸ καὶ εἰς τὰ τῶν 30 Μαγγάνων ἀνάκτορα μετακεκόμεστο ὁ κρατῶν, εἴτε τυχαίως οὕτω συμβὰν εἴτε τοῦ χρεῶν τὸν θνή-

σκοντα συναυάνοντος ἐκεῖ τὴν ψυχὴν ἐρυγεῖν. τὸ
 γὰρ "ἐν ἀκεσωδύνοις πεσεῖται" περὶ ἐκείνου γεγρα-
 φθαι λέγοντες οἱ περὶ ταῦτα ἐπτοημένοι ἀκεσώδυνα
 τὴν τῶν Μαγγάνων κατοικίαν ἐξηγοῦντό τε καὶ C
 ὠνόμαζον διὰ τὸ ἱατρεῖον τὸ ἐν αὐτοῖς, ὥς ἄκος
 ταῖς περιωδυνίαις περιποιούμενον, καὶ οὐδὲ τὸ καν-
 τηριάσαι τὸν βασιλέα γενέσθαι μάτην ἐλέγετο τοῖς
 περὶ ταῦτα κομποῖς, ἀλλὰ κατὰ παλαιγενῆ καὶ τοῦτο
 πρόφρησιν τε καὶ πρόγνωσιν. γεγραφθαι γὰρ που
 10 περὶ αὐτοῦ τοῖς πονήσασιν τὰς περὶ τῶν βασιλέων
 αἰνιγματώδεις γραφὰς ὥς ἀγκῆρι κανθεῖς πεσεῖται, W III 244
 ἀγκῆρι λέγοντες τοὺς συγγραφεῖς ἐκείνους τὸ σιδή-
 ριον ἀπεικάσαι, δι' οὗ τὸν στόμαχον καντηριάξεσθαι
 εἴθισται, διὰ τὸ κεκάμφθαι πρὸς τὸ ἄκρον αὐτό.
 15 ἀλλ' οὐθ' ἡ καντηρία οὔτε μὴν ἡ τοῦ ἀέρος ἐναλ-
 λαγὴ τῷ κάμνοντί τι ἐλυσιτέλησαν, ἡρέμα δὲ πρὸς D
 τὸ τέλος ἐχώρει, οὔτε δὲ οἱ ἱατροὶ ἀπεγνώσθαι αὐτῷ
 τὸ βιώσιμον ἔλεγον· καὶ τινες μοναχοὶ προύλεγον
 αὐτῷ μὴ ἄλλως ἐκλιπεῖν εἰ μὴ πρότερον πρὸς Ἰε-
 20 ρουσαλὴμ ἀφίκηται εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου
 τάφου τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν, ὅπου καὶ τὸ
 διάδημα αὐτὸν ἀποθέσθαι μέλλειν ἐχρησμολόγουν.
 καὶ οἱ μὲν ταῦτα αὐτῷ ἐπηγγέλλοντο, ὁ δὲ τοῖς λε-
 γομένοις ἐπίστευεν. ὃ γὰρ ἡμῖν πρὸς βουλῆς, τοῦτο
 25 ῥᾴδιον εἰς πίστιν καταγγελλόμενον. οὕτω δὲ κλε-
 πτόμενος ἔλαθε τῷ τέλει προσεγγίσας τῆς βιοτῆς
 καὶ πρὸ τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀφίξεως, ἀποθέμενος,
 ἀλλ' οὐχ ἐκὼν, τὸ διάδημα, εἶη δ' εἰπεῖν πρὸς τὴν P II 308
 ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐκδημήσας, τὴν τῶν πρωτοτόκων
 30 μητρόπολιν, τῶν ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς. πεν-
 τεκαιδεκάτην μὲν ὁ Αὐγουστος ἦγε τῆς ἐνδεκάτης
 ἐπινεμήσεως καὶ τὰ τελευταῖα ἔπνει ὁ Αὐγουστος,

καὶ ὁ μὲν ἔκειτο ἀναφύρων τὸ ἄσθμα πυκνὸν τι καὶ
ἀδρανές, ἡ δέ γε βασίλισσα ὅλη τοῦ πάθους ἦν καὶ
συνήκτο περὶ αὐτὴν τὰ θυγάτρια. ἤδη μὲν οὖν τῆς
ἡμέρας παρεληλύθει τὸ πλεόν καὶ ὁ ἥλιος οὐχ ὑπὲρ
κεφαλῆς ἦν ἐστώς, οὐδ' οἶον εἶπεῖν κατὰ κάθετον,⁵
ἀλλ' ἐκλίνθη βραχὺ τι κατιῶν πρὸς δυσμάς, καὶ δη-
λοῦται τῷ τοῦ βασιλέως υἱῷ καὶ βασιλεῖ ἐκλείπειν
ἄρτι τὸν πατέρα. ὁ δ' εἰσῆι τὸν οἶκον, ἐνθαπερ ὁ
B θνήσκων κατέκειτο, οὔτι τὸν ἀπionτα θρηνήσων, τὸ
δὲ πιστὸν τοῦ θνήσκου ἐκείνου τῇ ὄψει ληψόμενος.¹⁰
καὶ ἰδὼν αὐτίκα ἐξῆλθε, καὶ ἀναβάς τὸν ἵππον
ἐξῆι τῶν Μαγγάνων σὺν τοῖς περὶ αὐτόν, ἐξiόντι
δὲ πολλοὶ συννυπήχθησαν. ἄρτι δ' ἐξελθόντι τὸν
τῶν Μαγγάνων περίβολον προσυπαντῶσιν οἱ Ἀβασ-
γοί· οὔτοι δ' ἦσαν οἱ τῇ ἐξ Ἀβασγίας κομισθεῖσῃ¹⁵
παιδί καὶ νυμφενομένη τῷ μείζονι τῶν υἱέων τοῦ
Καίσαρος ἐκεῖθεν συναπεστάλησαν, καὶ ὑπηντηκότες
ἐπηλάλαζάν τε καὶ προσεκύνησαν. τότε φασὶ τὴν
βασίλιν τῷ θνήσκοντι βασιλεῖ περιπαθῶς ἀπαγγέ-
λαι τὴν τοῦ υἱέος ἀπέλευσιν, τὸν δὲ φθέγγασθαι²⁰
μὲν πρὸς τοῦτο μηδέν, ἢ μὴ βουλούμενον ἢ μὴ δυνά-
C μενον, διαῖραι δὲ τὰς χεῖρας ὑψοῦ, οὐκ οἶδ' εἰδ'
ὑπερευχόμενον τοῦ υἱοῦ εἶτε μὴν κατευχόμενον.
ἑτεροὶ δὲ φασὶ μὴ τὰς χεῖρας διαῖραι τὸν θνήσκοντα,
μηδὲ γὰρ οἶόν τ' εἶναι ἤδη ἐκλείποντα, τῆς δὲ βα-²⁵
σιλίδος πολλάκις ἀνακραγούσης ὡς "ἄπεισιν ὁ υἱός
σου ἔτι ζωντὰ σε τὴν βασιλείαν ἀφαιρησόμενος" ἐκεῖ-
νον ὑπομειδιᾶσαι βραχὺ τι καὶ ἀμυδρόν, ἢ τῶν λε-
γομένων καταγελῶντα, εἰ νομίζοιτο περὶ τῆς βασι-
λειᾶς φροντίζειν ἐκπνέων ἤδη καὶ τῶν γεηρῶν³⁰
ἀφιστάμενος, ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῷ πραττομένῳ
διάθεσιν ὑπεμφαίνοντα. ἐλέγετο γάρ τοι καὶ παρ'

ἄλλων καὶ παρ' ἐκείνου τοῦ πορφυρογενοῦς αὐτο-
κράτορος μὴ γνώμης ἄτερ πατρικῆς θέσθαι τὴν εἰς
τὰ βασίλεια πάροδον, ἀλλὰ παρ' ἐκείνου ἐπιτετρα- D
φθαι οἱ τὴν ἔξοδον καὶ σύνθημα ταύτης ἐκ τοῦ πα-
5 τρὸς λαβεῖν τὸν ἐκείνου δακτύλιον· ταῦτα δὲ μὴ
παρούσης γενέσθαι τῆς βασιλίδος καὶ ἀγνοούσης
ὅτι γεγόνασιν. ὁ μὲν οὖν ἀπῆει. τῆς φήμης δὲ κη-
ρυξάσης ταχὺ τὸ πραχθέν, τῷ βασιλεῖ τούτῳ καὶ τὸ
συγγενὲς προσῆει καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων W III 245
10 πολλοὶ καὶ τῶν τῆς συγκλήτου βουλῆς.

Τῷ δ' ἦν ἡ ὁρμὴ πρὸς τὸ μέγα ἀνάκτορον· 29
ἀπιόντι δὲ ἀγγέλλεται ὥς οἱ Βάραγγοι τὴν ἐν τοῖς
ἐξκουβίτοις διεληφότες ὁδόν, ἔνθαπερ τούτοις καὶ
ἡ κατοίκησις, ἀπελθεῖν δι' ἐκείνης οὐ παραχωροῦσί
15 τινι οὐδὲ μὴν πλησιάζει τοῖς βασιλεῖσι. τοῦτο εἰς PII 309
ἀγωνίαν τὸν βασιλέα ἐνέβαλε. καὶ στέλλει πρὸς ἐκεί-
νους τινὰ ἐρωτῶντα τί τὸ σφίσι βουλόμενον. στέλ-
λει δὲ καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, τεθνάναι λέγων τὸν
αὐτοκράτορα, καὶ ζητῶν αὐτὸς εὐφημηθῆναι ὥς αὐ-
20 τοκράτῳ. καὶ τοῦτο μὲν ἦνυστο καὶ αὐτοκράτορα
αὐτὸν ὁ κληρὸς τῆς ἐκκλησίας γνώμῃ καὶ τοῦ ἀρχι-
ποίμενος ἀνηγόρευσεν. ὁ δὲ πρὸς τοὺς Βαράγγους
ἔσταλμένος ἠρώτα ἐκείνους ὅτου χάριν κωλύουσι
τῷ βασιλεῖ τὴν εἰς τὰ βασίλεια πάροδον. οἱ δὲ μή-
25 ποτε παραχωρῆσαι τῶν βασιλείων ἑτέρῳ, ζῶντος τοῦ
αὐτοκράτορος, ἔφασαν. ἐκεῖνος δὲ τεθνηκέναι διε-
βεβαιούτο τὸν αὐτοκράτορα. καὶ οἱ Βάραγγοι ὄρκῳ
τοῦτο πληροφορῆσαι αὐτοὺς ἀπήτησαν. καὶ ὃς ᾤμο- B
30 σαν καὶ τῆς παρόδου τῷ βασιλεῖ παρεχώρησαν. ὁ
δὲ ἀπῆει πρὸς τὰ βασίλεια, καὶ τούτων ἐντὸς γεγο-
νὼς πῶς ἂν χρήσαιτο τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ὁμογνῶνις

καὶ τῷ τῶν κηδεστῶν ἐνὶ τῷ Βρυεννώ μετὰ τῶν
περὶ αὐτὸν ἐβουλευέτο. ἔτι γὰρ ἐδεδοίκει τούτους
καὶ οἱ ἦσαν ἐν ὑποψίᾳς ἐλπίζοντι νεωτερίσειν ἴσως
αὐτούς. ὁ δὲ τούτου πατήρ παρ' ὅλην μὲν τὴν ἡμέ- 5
ραν ἐμπνέων ἦν καὶ δυσθανατῶν, περὶ δὲ τὴν ἐσπέ-
ραν ἐξέλιπε, ζήσας μὲν ἔτη ἑβδομήκοντά που τὰ πάντα
ἢ ὅ, τι ἐγγυτάτω, βασιλεύσας δ' ἐκ τούτων ἐνιαυτούς
ἐπτὰ καὶ τριάκοντα ἐπὶ μῆσι τέσσαρσι καὶ ἡμέραις
τισίν. ἔθανε δὲ κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν
εἰκοστὸν ἔκτον ἔτος, τὴν μὲν βασιλείαν διηνυκῶς 10
C εὐτυχῶς, τὸ δέ γε τέλος οὐχ ὅμοιον ἐσχηκῶς. κατα-
λέλειπτο γὰρ πρὸς τῶν θεραπόντων σχεδὸν ἅπán-
των, ὥς μὴδ' εἶναι τάχα τινὰς τοὺς τὸν ἐκείνου νε-
κρὸν τοῖς λουσθίοις λουτροῖς ἀπορρύνοντας, καὶ
οὔτε κόσμος βασιλείᾳς προσῆν τοῖς περὶ αὐτόν, ἢν' 15
αὐτῷ τὸ σῶμα κοσμηθεῖη βασιλικῶς, οὔτε μὴν ἐκ-
φορᾶς ἔτυχε βασιλεῖ καταλλήλου, καὶ ταῦτα οὐκ ἄλλο-
τρίου, ἀλλ' υἱέος διαδεξαμένου τὴν βασιλείαν αὐτῷ,
καὶ υἱέος, ὃν ἐκεῖνος τῆς βασιλείας ἡξίωσεν. οὔτως
οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων μόνιμον οὐδὲ πάγιον οὐδὲ 20
πιστόν τε καὶ βέβαιον, ἀλλ' ἄπιστα πάντα καὶ κύ-
βου μᾶλλον ὅῃον μετατιθέμενα καὶ μεταρριπτούμενα.
ἦν δ' ὁ ἀνὴρ, ἵνα καὶ τὸν τρόπον ἐκείνου δῆλον
D θείημεν τοῖς μετέπειτα καὶ τὸ ἦθος τοῖς ὀψιγόνοις
χαρακτηρίσαιμεν, οὔθ' ὑπεροπτικὸς τε καὶ ἀλαζῶν 25
οὔτε μὴν ὀξύς εἰς θυμόν, ἀλλ' οὐδὲ χρημάτων ἥτ-
των οὐδ' ἄραν ἐρασιχρήματος, ὥστε βούλεσθαι κα-
ταχωννύειν αὐτὰ καὶ ταμιεύειν, ἢν' εἶεν αὐτῷ θη-
σαυροὶ κεκρυμμένοι καὶ ὑπόγαια χρήματα, ὅθεν οὐδὲ
θανόντος πλείστα παρὰ τοῖς ταμείοις εὐρέθησαν, 30
πρὸς ἔλεον εὐκατάφορος, πρὸς κόλασιν οὐκ ὀξύρρο-
πος, μέτριος τὸ ἦθος, εὐπρόσιτος, περὶ τὴν δίαιταν

οὐκ ἀκόλαστος, οὐκ οἴνου ἡττώμενος, τοῖς ἐναρέτως
 βιοῦσι προσέχων καὶ ἀπονέμων τιμὴν, λόγους οὐχ
 ὥς ἔδει τιμῶν, τέως δέ γε τιμῶν, ἐπικηὲς τε καὶ PIII310
 τοῖς περὶ αὐτὸν οὐ σοβαρῶς προσφερόμενος, ἀλλ'
 5 ἐκ τοῦ ἴσου σχεδὸν ὁμιλῶν τε καὶ χαριεντιζόμενος.
 ὅθεν καὶ κείνοις θαρρεῖν ἐπήγει καὶ οὐ μετὰ δέους
 αὐτῷ παρεστάναι, καὶ μᾶλλον ὅτ' ἀπῆν ἡ βασι-
 λίσσα· ὑπεστέλλοντο γὰρ ἐκείνης παρουσίας ἀρχικόν
 τε καὶ ἐμβριθεὶς ἐνδεικνυμένης ἰδίωμα καὶ τοῖς ἀτα-
 10 κτοῦσιν ἐπιτιμώσης σφοδρότερον. ὁ μὲν οὖν τοι-
 οὔτος ἦν. ταῦτα δὲ καλὰ μὲν καὶ πῶς γὰρ οὔ;
 ἰδιώτῃ δ' ἀποχρῶντα πρὸς ἔπαινον, οὐ μὴν γε καὶ WIII246
 βασιλέα δεικνύντα τὰ πάντα χρηστόν. οὐ γὰρ αἱ
 αὐταὶ βασιλέως καὶ ἰδιώτου γένοιντ' ἂν ἀρεταί.
 15 ἰδιώτῃ μὲν γὰρ ἀπόχρη καὶ μέτριον ἥθος καὶ ἐπιεί- B
 κεια καὶ τὸ πρὸς θυμὸν οὐκ εὐκίνητον καὶ τὸ σῶ-
 φρον τὸ πρὸς τὴν δίκαιαν. βασιλεῖ δὲ πρὸς τού-
 τοις καὶ ἡ τῆς δικαιοσύνης φροντίς καὶ ἡ τῶν ὑπη-
 κόων προμήθεια καὶ ἡ τῶν παλαιῶν ἐθῶν τοῦ
 20 πολιτεύματος τήρησις. τῷ δὲ μέλημα μᾶλλον ἡ
 τῶν ἀρχαίων ἐθῶν γέγονε τῆς πολιτείας ἀλλοίω-
 σις, καὶ τὸ μεταλλάξαι ταῦτα ἔργον ἦν αὐτῷ σπου-
 δαιότατον, καὶ τοῖς πράγμασιν οὐχ ὥς κοινοῖς οὐδ'
 ὥς δημοσίοις ἐκέχρητο καὶ ἑαυτὸν οὐκ οἰκονόμον
 25 ἤγνητο τούτων, ἀλλὰ δεσπότην, καὶ οἶκον οἰκεῖον
 ἐνόμιζε καὶ ὠνόμαζε τὰ βασίλεια. καὶ τοὺς τῆς
 συγκλήτου βουλῆς οὔτε τιμῆς ἧς ἔχρην ἡξίου οὔτε C
 πρόνοιαν αὐτῶν εἰδίκετο κατὰ τὸ ἀνάλογον, μᾶλ-
 λον μέντοι καὶ ἔσπευσεν ταπεινῶσαι τούτους. ἀλλ'
 30 οὐδ' ἐν ἅπασιν τὴν τῆς δικαιοσύνης ἦν τηρῶν ἀρε-
 τήν. ταύτης γὰρ ἰδίον τὸ τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστην
 διανεμητικόν· ὁ δὲ τοῖς μὲν συγγενέσι καὶ τῶν θε-

ραπόντων τισὶν ἀμάξαις ὅλαις παρείχε τὰ δημόσια
 χρήματα καὶ χορηγίας ἐκείνοις ἀδράς ἐτησίους ἀπέ-
 νειμε, ὡς καὶ πλούτον περιβαλέσθαι βαθὺν καὶ ὑπη-
 ρεσίαν ἑαυτοῖς ἀποτάξαι, οὐκ ἰδιώταις, ἀλλὰ βασι-
 λεῦσι κατάλληλον, καὶ οἴκους προσκτήσασθαι, μεγέθει 5
 μὲν πόλεσιν ἐοικότας, πολυτελείᾳ δὲ βασιλείων ἀπε-
 Dοικότας οὐδέν· τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν εὖ γεγρονότων
 οὐχ ὁμοίαν ἐνεδείκνυτο τὴν προαίρεσιν, ἵνα μὴ τι
 ἕτερον φαῦλον ἐρῶ, φειδόμενος τοῦ ἀνδρός. βασι-
 λέα μὲν οὖν, ὅλον τὸ ἀκριβὲς ἀπαιτεῖ, οὐκ ἐῷσι τὰ 10
 εἰρημένα ἐκείνον νομίζεσθαι· ἀλλ' οὐδὲ μέντοι φαῦ-
 λον εἴποι τις τὸν Κομνηνὸν αὐτοκράτορα. εἰ δὲ τὴν
 ἄγαν ἀκρίβειαν ζητοίῃ τις ἐν τοῖς αὐτοκράτορσιν,
 οὐκ οἶμαί τινα τῶν ἀνέκαθεν τῆς Ῥωμαίων ἐπιβε-
 βηκότων ἡγεμονίας ἐν πᾶσιν εὐδοκιμηκότα κριθῆσε- 15
 σθαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ πλεονάζοντος ἐν τοῖς ἡθεσι σφῶν
 καὶ ταῖς πράξεσιν ἐκάστω ἡ πολιτεία κεχαρακτήρι-
 PII311σται. ἀνέγκλητος γὰρ οὐδεὶς ἂν ποτε δόξαι οὐδ'
 ἀμιγῆς τῆς χείρονος ἔξεως· θειοτέρας γὰρ τοῦτο
 μοίρας, ἀλλ' οὐκ ἀνθρωπίνης εἴη ἂν ποτε φύσεως. 20
 Ἐνταῦθά μοι τὸ πέρας ἦτω τῆς συγγραφῆς καὶ ὁ
 δρόμος στήτω τῆς ἱστορίας, ὅς μοι πρὸς μακρὸν ἐκ-
 μεμήκισται. δοῦναι γὰρ γραφῇ καὶ τὰ λείποντα οὐ
 μοι λυσιτελὲς οὐδ' εὐκαιρον κέκριται. εἰ μὲν οὖν
 ὀνήσιμόν τισι δόξει τὸ πόνημα, τῷ θεῷ χάρις, ᾧ περ 25
 ἅπαν κατορθοῦται ἑκαλόν· εἰ δὲ ἀσυντελές, εἴη ἂν
 ἡμέτερον τὸ αἰτίημα καὶ ἐπιστρεφέτω πρὸς με τὸν τε-
 κόντα τὸ ἀποκύημα, ἐσόμενόν μοι μνήμης ἐμπύρνεμα.

ARGUMENTA.

1. Προοίμιον¹⁾.

PII320

3. Κεφαλαιώδης μνεία τῶν περιεχομένων τῇ βίβλῳ ἱστοριῶν. ἡ τοῦ α' τόμου περιοχή.

4. Ἡ τοῦ β' τόμου περιοχή. ἡ τοῦ γ' τόμου περιοχή.

1. Περὶ Θεοῦ. ἡ κοσμογένεια²⁾. ἡμέρα α'. ἡμέρα β'. ἡμέρα γ'. ἡμέρα δ'. ἡμέρα ε'. ἡμέρα ς'. ἡ ἡμέρα ἡ ζ' σάββατον κέκληται.

2. Ὅπως ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν. παράβασις τῶν προσταγμάτων.³⁾

3. Ὅπως μετετέθη Ἐνώχ.

4. Ὅπως ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ὧς φησιν ἡ γραφή, τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας. Ὅπως εὗρε Νῶε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὅπως διεσώθη Νῶε διὰ ξυλίνου λάρνακος. Ὅπως ἔθετο ὁ Θεὸς τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

5. Ὅτι ἄμπελον ἐφύτευσε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν, καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. οἱ τοῦ Νῶε ἀπόγονοι

1) 1—4. προοίμιον — περιοχή addidit Wolfius. 2) ἡ κοσμογένεια pro περὶ κοσμοποιίας codex Monacensis.

3) προσταγμάτων] προπα^{τε} (προπατόρων).

διασκεδασθέντες ὑπὸ τῆς ἀλλογλωσσίας μετεκλήθησαν καὶ μετωνομάσθησαν. ὅτι τῆς Ταρσοῦ Περσεὺς δομήτωρ. περὶ τῆς τῶν ἔθνων ἀρχῆς καὶ ὅθεν ἐκλήθησαν.

6. Περὶ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὅτι πρῶτος ἐπέγνω τὸν θεὸν ποιητὴν τοῦ παντός. περὶ τῆς τῶν Σοδομιτῶν αἰχμαλωσίας, καὶ ὅπως ἐτρώθησαν καὶ ἡχμαλωτίσθη Ἀώτ.¹⁾ ὅτι τῷ Ἀβραάμ ὁ θεὸς δώσειν υἱὸν ἐπηγγέλλετο, ὥς τὸ σπέρμα αὐτοῦ γενέσθαι ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὅπως περιετμήθησαν, καὶ ὅτι τὸ Ἰσαὰκ γέλως ἐρμηνεύεται. οἱ μὲν Ἰουδαῖοι τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ περιτέμνονται, οἱ Ἀραβες δὲ τῷ τρισκαυδεκάτῳ ἔτει. ὅτι ὁ Ἰσμαὴλ ἐκ τῆς Ἀγαρ. εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν Ἰσαὰκ, ὅτε θυσιάσαι προσετάχθη αὐτὸν Ἀβραάμ.

7. Ἀναχώρησις Ἰακώβ εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ περὶ τῆς θεαθείσης αὐτῷ²⁾ κλίμακος καθ' ὕπνους. κατοίκησις Ἰακώβ πρὸς Λάβαν τὸν μητροάδελφον, καὶ ἔρως τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ. συνέλευσις Ἰακώβ πρὸς Λείαν καὶ τεκνογονία αὐτῆς. ἡ δὲ Ῥαχὴλ μὴ τίκτουσα τῇ οἰκείᾳ θεραπαίνῃ τὸν Ἰακώβ ἠξίωσε συνελθεῖν, καὶ τὰ τεχθέντα δύο τέκνα ᾠκειώσατο. ξηλώσασα δὲ ἡ Λεία τὴν ἑαυτοῦ θεράπαιναν³⁾ παρακάτεκλινε ἀνδρὶ, καὶ τὰ γεννηθέντα ἐξιδιάσατο. ὅτι ἡ Ῥαχὴλ ἔτεκε τὸν Ἰωσήφ.

8. Ὑποχωρήσαντος Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ Λάβαν καὶ ἡ Ῥαχὴλ τὰ εἰδῶλα τούτου ἀφαιρεῖται.⁴⁾ πάλιν Ἰακώβ μετὰ τοῦ ἀγγέλου. ἀρπαγὴ τῆς Λείνης ὑπὸ τοῦ τῶν Σικλίων⁵⁾ βασιλέως, υἱοῦ Συχέμ, καὶ ἀπώ-

1) θεράπαιναν pro θεράπαινην 2) ἀφαιρεῖται] ἀφείτ
3) Σικλίων] σικλήμων.

λεια αὐτῶν καὶ φθορά ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.
θάνατος Ἰσαάκ.

9. Ὅπως ἐπεκλήθη Ἐδώμ ὁ Ἡσαῦ. βουλὴ τῶν ἀδελφῶν κατὰ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ κατὰσχέσις αὐτοῦ καὶ ἀπόδοσις πρὸς τοὺς ἐμπόρους. ὅτι ὁ Πετεφρῆς¹⁾ ὠνήσατο τὸν Ἰωσήφ. κατηγορία ψευδῆς ὑπὸ τῆς ΠII321 γυναικὸς Πετεφρῆ κατὰ τοῦ²⁾ Ἰωσήφ καὶ κατὰσχέσις αὐτοῦ ἐν φυλακῇ. δῆλωσις τῶν συνδεσμῶ-
τῶν παρὰ τοῦ Ἰωσήφ.

10. Ἐνύπνια τοῦ³⁾ Φαραώ. δῆλωσις τῶν ἐν-
πνίων Φαραώ ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ δίδωσι τὴν ἐξ-
ουσίαν αὐτῷ Φαραώ πάσης γῆς Αἰγύπτου. τί ση-
μαίνει τὸ θομφάνηχος. ἐπανέλευσις τῶν ἀδελφῶν
Ἰωσήφ διὰ τὸν λιμόν. ἀναγνωρισμὸς Ἰωσήφ καὶ
τῶν ἀδελφῶν.

11. Ἐλευσις τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς Αἰγύπτου πανοι-
κεί. εὐλογία Ἰακώβ τοῖς ἐγγόνοις ἐναλλάξ. τελευτὴ
Ἰακώβ. τελευτὴ Ἰωσήφ.

12. Ὅτι ἐκάκουν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς Ἰσραηλίτας.
περὶ τῆς γεννήσεως Μωυσέως.⁴⁾ ὅτι περικαλλῆς
ἦν τὴν ἰδέαν Μωυσῆς, καὶ ὅτι οὐ⁵⁾ προσίετο θηλὴν
Αἰγυπτίαν. ὅτι ἤγαγον τὴν Θέσμουθιν τὴν τροφὸν
Μωσέως καὶ παρέλαβον θηλάζειν αὐτόν.⁶⁾ ἐπωνυ-
μία τοῦ ὀνόματος Μωυσέως. ὅτι⁷⁾ ἑβδομος ἦν ἐξ
Ἀβραάμ. ὅπως ἐπιτίθῃσι τὸ διάδημα Φαραώ τῷ
Μωσεῖ. οἷος ἦν τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀρετὴν ὁ Μω-
σῆς καὶ ὅπως κατ' Αἰθιοπῶν ἐκστρατεύει. ὅτι προ-
μάχοις ταῖς ἱβεσι κατὰ τῶν λοβόλων ἐχρήσατο. ἡ

1) Πετεφρῆς] πετεφρῆς 2) τοῦ pro τὸν 3) τοῦ] τῷ

4) Μωσέως] hic et continuo μωσ—, sed hic per o in
ultima 5) ὅτι οὐ pro ὅτι 6) ὅτι—αὐτόν] addit 7)
καὶ ante ὅτι om.

Σαβὰν πόλιν Αἰθιοπίας.¹⁾ ὅτι Μωσῆς ἔλαβε γυναῖκα τοῦ Αἰθιοπῶν κρατοῦντος θυγατέρα. ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐμίσουν αὐτὸν καὶ σωζόμενοι. ὅτι ἔφυγε Μωσῆς ἐξ Αἰγύπτου εἰς Μαδιάμ, καὶ κεῖ λαβὼν γυναῖκα καὶ ποιμὴν γίνεται.

13. Ὅτι νέμων ἐν ὄρει Σινᾶ ὄρᾳ²⁾ τὴν βάτον ὁ Μωσῆς, καὶ ἐνυπνιάσθη ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἀπελθεῖν. τὸ περὶ τῆς βακτηρίας τοῦ Μωσέως θαῦμα, τὴν εἰς τὸν κόλπον βληθεῖσαν δεξιὰν καὶ τὸ εἰς αἷμα μεταβληθὲν ὕδωρ. ὅτι Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἦλθον εἰς Αἴγυπτον πρὸς Φαραώ. ὅπως ἡ ῥάβδος μετεβλήθη εἰς ὄφιν. ὅσα ὁ Μωσῆς κακὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπήγαγε, σκληρυνομένου τοῦ Φαραώ. ὅπως τὸ πάσχα διάβασις καὶ ὑπερβασία ἐξ ἐκείνου εἰκονίζεται. ὅσοι ἦσαν οἱ στρατεύεσθαι δυνάμενοι Ἰουδαῖοι, ὅτε ἐξῆλθον τῆς Αἰγύπτου. πόσους ἐνιαντούς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἤνυσαν Ἰουδαῖοι.

14. Πόσος ἦν ὁ διώκων τοὺς Ἰουδαίους λαὸς τῶν Αἰγυπτίων. ὅπως διείλεν εἰς δύο τὴν θάλασσαν μέρη καὶ διεβίβασε τὸν λαόν. ὅτι ὑμνησεν ᾠδὴν Μωσῆς, καὶ τοῖς ὅπλοις Αἰγυπτίων ἐχρήσαντο Ἰουδαῖοι. ὅτι Μὰρ³⁾ καὶ Μαιρὰν ὁ τὸ ὕδωρ τὸ πικρὸν ἔχων τόπος ἐκλήθη. ὅπως διὰ ξύλου ἐρλυκάνθη τὸ ὕδωρ⁴⁾. ὅπως τὸ τοιοῦτον θαῦμα Ἰώσηπος ἐρμηνεύει. περὶ τῶν ὀρνύγων καὶ τοῦ μάννα. ὅτι τὸ μὲν ἐπερώτησιν δηλοῖ. ὅτι ὁ ἀσσάρων⁵⁾ μέτρον ἐστίν. ὅπως ἡ πέτρα παρὰ Μωσέως ὕδωρ ἐβλυσεν. ὅπως ὁ Μωσῆς κατετροποῦτο τῇ

1) ἡ — Αἰθιοπίας in fine paginae post σωζόμενοι 2)
ὄρᾳ] κατὰ 3) Μὰρ] μὲν 4) καὶ post ὕδωρ om. 5)
ἀσσάρων pro ἀσσάριον.

ἐκτάσει τῶν χειρῶν. ὅπως Ὡρ καὶ Ἀαρὼν ἀνείχον τὰς χεῖρας τοῦ ἀδελφοῦ.

15. Ὅτι μετὰ τρίμηνον ἐξ Αἰγύπτου ἐπὶ τὸ Σινᾶ ὄρος παρῆσαν Ἰουδαῖοι. συμβουλὴ τοῦ πενθεροῦ Μωσέως¹⁾ ὅπως χρὴ δημαγωγεῖσθαι τὸν λαόν. κατὰ τὸ ὄρος Σινᾶ ἔλαβε Μωσῆς τὰς ἐντολάς. ὅτι χρονίζοντος εἰς τὸ ὄρος ὁ λαὸς ἐγόγγυζε, καὶ τί ἐποίησεν Ἀαρὼν. πῶς ὁ Μωσῆς συνέτριψε τὰς πλάκας, ὀργισθεὶς διὰ τὴν μοσχοποιίαν καὶ συντρίψας τὸν μόσχον. ἐπότισε τὸν λαὸν ἐκ τοῦ χοῶς καὶ ἀπέκτεινε²⁾ πολλούς. καὶ³⁾ ἀνέβη Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος, λέγων "κύριε, ἡμάρτηκεν ὁ λαός." καὶ λαβὼν δύο πλάκας αὐθις ὑπέστρεψε πρὸς τὸν λαόν. περὶ τῆς κατ' ἐπιταγὴν γεγεννημένης σκηνῆς καὶ τῆς εἰς αὐτὴν προσαγωγῆς τοῦ λαοῦ ὧν εἶχον.

16. Ὅτι⁴⁾ ἀρχιτέκτονες τῆς σκηνῆς Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιφάτξ. περὶ τῆς κιβωτοῦ, ἐν ᾗ αἱ δύο πλάκες, καὶ τίνες οἱ δέκα λόγοι⁵⁾ οἱ ἐν αὐτῇ. οἱ δέκα λόγοι.⁶⁾ περὶ τῆς ἐν τῷ ναῷ καταθέσεως καὶ τῶν δώδεκα ἄρτων τῶν ἁγύμων. ὅτι ἀρχιερεὺς Ἀαρὼν ἐψηφίσθη. ὅτι Ἑβραῖοι εἰσέφερον.⁷⁾ ὅτι τὴν εἰσφορὰν ἐλευθέως ἐποιῶντο οἱ Ἑβραῖοι. ὅτι παρὰ τὰ διατεταγμένα θυσάντων τινὰ μέρη τοῦ σώματος κατεκαύθησαν. ὅτι ἐξήκοντα μυριάδες⁸⁾ εὐρέθησαν, καὶ ἐπέκεινα.

17. Ἡ Λευιτικὴ φυλὴ ὑπὲρ διςμυρίους καὶ τρισχιλίους ἀριθμηθέντες πρὸς ὀκτακοσίους καὶ ὀγδοήκοντα. ὅπως ἐξ ἐκάστης φυλῆς ἓνα λαβὼν κατασκοπήσονται τὴν γῆν⁹⁾ τὴν τε δύναμιν τῶν Χανα-

1) μωσέως pro Μουσέως 2) ἀπέκτεινε] ἀπέκτεινε καὶ

3) καὶ] addit 4) ὅτι] τί initio versus 5) δέκα λόγοι pro δεκαλόγοι 6) οἱ δεκαλόγοι] om. 7) εἰσέφερον] ἔφερον. Idem post ὅτι addit ||, quod videtur esse ἡμισυ 8) ἐξήκοντα μυριάδες] νομισται sic perspicue 9) τὴν γῆν] om.

ναίων. περὶ τῆς στάσεως τοῦ πλήθους καὶ¹⁾ τοῦ Κορὲ καταβοῶντος διὰ τὴν ἱερωσύνην Ἀαρών. ὑπόθεσις²⁾ Μωσέως, καὶ ὅπως ἐγνώσθη ὅτι ὁ θεὸς τὸν Ἀαρών ἱερᾶσθαι ἐθέλει.³⁾ ὅπως Λαθὰν καὶ Ἀβειρὼν ὑπὸ γῆν κατεχώσθησαν. κρίσις θεοῦ δικαία τοῖς περὶ τῆς ἱερωσύνης ἀμυλλωμένοις. περὶ τῶν βακτηριῶν τῶν ἔχουσῶν τὰ τῶν φυλῶν ὀνόματα, ἐν αἷς καὶ ἡ Ἀαρών ἐβλάστησε ῥάβδος. ὅπως ἡ τῶν Λευιτῶν φυλὴ στρατειῶν ἀφείθη καὶ οἷας προσόδους ἔσχε.⁴⁾

PII322 18. Ὅπως τέθνηκε Μαριάμ ἡ τοῦ Μωσέως ἀδελφή μὴ ἰδοῦσα τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ Ἀαρὼν ὁμοίως, καταλιπὼν ἀρχιερεῖα τὸν νόον. ὅπως οἱ Ἑβραῖοι κατὰ Ἀμοραίων ἐμαχέσαντο, καὶ ἀναίρεσις τῶν αὐτῶν βασιλέων⁵⁾ Σηὼν καὶ Ὠρ. περὶ στρατοπεδεύσεως προ⁶⁾ Ἱεριχοῦντος. περὶ Βαλαάμ καὶ τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπιφανείας ἀγγέλου. ὅτι ὁ Βαλαάμ Μωσέα οὐ κατηράσατο, ἀλλὰ καὶ εὐλόγησε κινούμενος ἄκων ἐκ θεοῦ. ὅτι κατὰ συμβουλὴν Βαλαάμ παρθένους ἀφῆκε⁷⁾ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ παρηνόμησαν δεινῶς. ὅπως ὁ Φινεὲς τὸν Ζαμβρὴν⁸⁾ σὺν τῇ Μαδιανίτιδι ἐξεκέντησεν. ἦττα Μαδινηαίων καὶ ἀναίρεσις πάντων ἄνευ γυναικῶν παρθένων. ὅτι γηράσας Μωσῆς Ἰησοῦν κατέλειπεν.

19. Ὅτι τὴν Ἀμορίτιν⁹⁾ τῷ¹⁰⁾ Γὰδ καὶ Ρουβίμ ἀφώρισε Μωσῆς, διαταξάμενος ἵνα ἕκαστος τῆς

1) καὶ] καὶ ὅπως 2) ὑπόθεσις pro ὑποθήκη 3) ἐγνώσθη—ἐθέλει] γνωσθῇ ὁ θεὸς εἰ ἰδρυνθῇ ἀαρών 4) στρατειῶν—προσόδους ἔσχε] om. in fine marginis huius paginae fol. 21 v. 5) τῶν—βασιλέων] τοῦ—βασιλέως 6) προ] om. 7) ἀφῆκε] ἐφῆκε 8) Ζαμβρὴν] ζαμβρεῖ 9) ἀμορίτιν pro Ἀμορίτην 10) τῷ] τὸν (τ).

οίκειας φυλῆς μένων ἔχη τὸν κλῆρον, εἰ δὲ τῆς φυλῆς ἀλλοτριωθῇ¹⁾, καὶ τοῦ κλήρου στέρηθῃ.²⁾ ὅπως μετὰ μ' ἔτη λ' ἐνδεουσῶν ἡμερῶν τὸν οἰκεῖον θάνατον Μωσῆς διέγνω καὶ συναθροίσας τὸν λαὸν παρήγγειλε ταῦτα.³⁾ ὅπως εἰς ὅρος ὑψηλὸν στάς Μωσῆς εἶδε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ οὕτως ἀφανὴς γέγονε, βιώσας ἔτη ἑκατὸν εἴκοσιν,⁴⁾ ὧν ἤρξε τὸ τρίτον τούτων. περὶ τῶν τῆς Ἰεριχοῦντος κατασκόπων. περὶ Ῥαὰβ τῆς ἐν Ἰεριχοῦντι κρυψάσης τοὺς κατασκόπους, καὶ ὅσα ὑπέσχοντο αὐτῇ ποιῆσαι μετὰ τὴν τῆς πόλεως ἄλωσιν. καὶ ὅτι φοινικίδα ἀπαιωρῆσαι⁵⁾ εἰς γνώρισμα τῆς οἰκίας ἐνετέταλτο ἡ γυνή. ὅτι πρῶτοι ἱερεῖς καὶ Λευῖται τὸν Ἰορδάνην εἰσελθόντες ἀνέκοψαν αὐτόν, καὶ οὕτως ὁ λαὸς διέπερασεν.

20. Περὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τῶν λίθων οὓς ἔλαβεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν ἀριθμὸν⁶⁾ τῶν φυλῶν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. ὅτι κατὰ τὴν πρώτην τῆς τοῦ πάσχα ἡμέραν⁷⁾ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς πολιορκεῖν Ἰεριχώ. καὶ ἕως τῆς ἐβδόμης ἡμέρας τὸ τεῖχος κυκλῶν μετὰ τῶν ἱερέων καὶ τῆς κιβωτοῦ καὶ μετὰ σαλπύγγων, καὶ κατέπεσε τὸ τεῖχος, καὶ ἄρὰς κατὰ τῶν ποτε βουληθισομένων⁸⁾ ἀνεγείραι τὴν πόλιν Ἰεριχοῦντα ἐποιήσατο. περὶ τῶν εὐρεθέντων χρημάτων, ἃ ἀνετέθησαν τῷ θεῷ, καὶ περὶ τοῦ ἀποκρύψαντος τὸ χρυσίον, καὶ

†

1) ἀλλοτριωθῆς] ἀλλοτριω. Scripsi — θῆ. 2) στέρηθῃ] om. 3) ὅπως μετὰ — παρήγγειλε ταῦτα] addit 4) κ pro εἴκοσι 5) ἀπαιωρῆσαι] ἀπεωρῆσαι 6) κατὰ τὸν ἀριθμὸν] om. 7) ἡμέραν] ἡμέρας 8) βουληθισομένων] Sic etiam libri Zonarae, qui βουληθῆσθαι vol. 2, p. 100, C. Quod restitui, etsi quaedam alterius apud recentissimos sunt exempla: v. praef. vol. 1, p. VI.

ὅτι ἀνῆρέθη διὰ τοῦτο. ὅπως ἐσπείσαντο¹⁾ Γαβαωνῖται ὡς ὄντες ἄλλότριοι Ἰεριχοῦντος, καὶ²⁾ ὅτι Ἰησοῦς μαθὼν ψευσθῆναι, ἐποίησε τοὺτους ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους³⁾ τῆς συναγωγῆς. ὅπως τὸν βασιλέα Ἱεροσολύμων ἤττησεν Ἰησοῦς, συμμαχῶν Γαβαωνίταις, ὅτε καὶ ἡ ἡμέρα ἠϋξήθη. ὅτι Γάλλαλα τὴν ἐλευθερίαν οἱ Ἑβραῖοι καλοῦσιν.

21. Περὶ τῆς σκηνῆς ἧς ἔστησεν Ἰησοῦς εἰς Σηλώμ. ὅτι ὑπέργηρος Ἰησοῦς ἐτελεύτησεν, ἐτῶν γεροντῶς ἑκατὸν δέκα. ὅτι μετὰ θάνατον Ἰησοῦ κατὰ τῶν Ἑβραίων Χαναναῖοι ἐπανέστησαν, καὶ ἠττήθησαν. ὅτι εὐθηνούμενοι Ἰσραηλῖται κατερραθύνησαν⁴⁾ τῶν νόμων καὶ τῶν ὅπλων.

22. Περὶ τοῦ ξενωθέντος ἐν Γαβαὼν Δευίτου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς Βενιαμίτιδος⁵⁾, ἣν οἱ εἰς αὐτὴν πορνεύοντες διέφθειραν. καὶ ὅτι ταύτην εἰς δώδεκα μέρη διεῖλεν ὁ ταύτης ἀνὴρ καὶ ταῖς δώδεκα φυλαῖς ἔστειλε τὰ μέρη εἰς ἕλεγχον τοῦ γενομένου. περὶ Γοθονιήλ, καὶ ὅπως ἤρξε τοῦ Ἰσραηλιτῶν λαοῦ. μετὰ τὸν Γοθονιήλ ἄναρχοι ὄντες οἱ Ἰσραηλῖται κατεφρονήθησαν. περὶ τοῦ Βενιαμίτου Ἀώθ ἢ Ἰούδα, καὶ ὅτι τὸν Αἰγλὼμ ἀνεῖλε δόλῳ. ὅπως ἤρξε τοῦ λαοῦ Ἀώθ.

23. Περὶ Δευώρας τῆς προφήτιδος καὶ Βαράκ⁶⁾ τῶν κατὰ τοῦ Σισάρα στρατευσάντων. ὅτι φεύγων Σισάρας ἀνῆρέθη παρὰ γυναικὸς γάλακτι μεθυσθείς. θάνατος Δευώρας καὶ Βαράκ. περὶ Γεδεών, καὶ ὅσα

1) ἐσπείσαντο] πείσον cum ductu post τ, omisso mox ὡς
2) καὶ] addit 3) ὑδροφόρους] ὑποφόρους, etsi in textu est ἰδροφόρους (sic) 4) κατερραθύνησαν pro κατερραθύνησαν
5) βενιαμίτιδος pro βηθλεεμίτιδος 6) Βαράκ] βαράκ ut est infra.

ἐποίησεν ὁ ὄφθεις αὐτῷ ἄγγελος, παραθαρρύνων αὐτὸν εἰς τὸν κατὰ τῶν ἐναντίων πόλεμον. περὶ τῆς¹⁾ πόκου καὶ τῆς δρόσου. περὶ τῶν ἐν τῷ πίνειν λαψάντων. περὶ τῆς ἐν ὕπνοις κριθίνης μάξης, τί δηλοῖ. ὅπως τὸν οἰκεῖον λαὸν συνέταξε Γεδεών. ὅτι γηραιὸς ἐτελεύτησε Γεδεών καταλιπὼν υἱοὺς ἐκ διαφόρων γυναικῶν ἐβδομήκοντα, καὶ ἓνα ἐκ παλακῆς, ὃς τοὺς ἐβδομήκοντα ἐκτείνει καὶ ἐτυράννησεν. ὅτι γύναιον ἄνωθεν βαλὼν κτείνει τὸν Ἀβιμέλεχ. ὅτι Ἰεφθάε ὑπέσχετο θύσαι τὸ πρῶτον συναντήσαν, εἰ νικήσει· καὶ οὕτω θύει τὴν θυγατέρα.

24. Ὅτι Σαμψὼν ἰσχὺν σημαίνει. ὅπως ἐγεννήθη Σαμψὼν. ὅτι Ναζοραῖος²⁾ ὁ ἀφωρισμένος θεῷ. ὅτι ὁ πατήρ Σαμψὼν Μανωὲ ἐξήτει μαθεῖν τοῦ προσομιλοῦντος ἀγγέλου τὸ ὄνομα. ὁ δὲ θαυμαστόν εἶπεν εἶναι τοῦτο, καὶ ἐσιώπησεν.³⁾ ὅτι θεῶ πυρὶ κατεκαύθη ἡ θυσία Μανωέ. ὅπως ἠρώσθη ὁ Σαμψὼν γυναικὸς ἄλλοφύλου. καὶ ὅπως ἀναιρεῖ τὸν λέοντα, καὶ εὗρίσκει σμῆνος μελισσῶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ ὅτι τὰ περὶ τούτου πρόβλημα ἐθετο· καὶ ὅπως τοῦτο τῇ γυναικὶ ἐξηγήσατο αἰτησαμένη σὺν δάκρυσι. ὅτι διὰ τὸ τὴν γυναῖκα ἐτέρῳ συζυ-PII310 γῆναι ὠργίσθη Σαμψὼν, καὶ λαβὼν ἁλώπεκας τριακοσίας λαμπάδας ἡμμένας ταῖς ἐκείνων οὐραῖς προσέδησε, καὶ οὕτω τὰ τῶν Παλαισθηγῶν⁴⁾ κατέκανυσε λήια. οἱ δὲ κατέκανυσαν τὴν γυναῖκα. ὅτι ἐκὼν ἑαυτὸν δεδεμένον τοῖς ἄλλοφύλοις παρέδωκεν ὁ Σαμψὼν. ὁ δὲ διὰ σιαγόνος ὄνου ἀπέκτεινε πολλούς, ὅθεν καὶ Σιαγόνα τὸν τόπον ἐκάλεσαν. ὅπως

1) τῆς] ita cod., qui mox παλακῆς 2) Ναζοραῖος] ναζοραῖος, ut in textu 3) ἐσιώπησεν pro ἀπεσιώπησεν 4) per η pro ι semper.

ἀπὸ τῆς διαγόνος ἔπιε Σαμψών. ὅπως τὰς πύλας
σὺν ταῖς παραστάσι μετέθετο Σαμψών. ὅτι ἡπάτησε
Σαμψών ἡ Δαλιδά. καὶ μαθοῦσα τὴν ἀπὸ τῆς τρι-
χὸς ἰσχὺν ἐκκόπτει τὴν τρίχα· καὶ αὐτοῦ ἀσθενή-
σαντος ἐκκόπτουσιν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἱ ἐχθροί.
ὅπως τῆς κόμης ἀνδρομένης καὶ ἡ ἰσχὺς ἠνέξαντο τοῦ
Σαμψών. καὶ ὅπως τοὺς κίονας κατέσεισε καὶ τὴν
οἰκίαν ἔρριψε καθ' ἑαυτοῦ καὶ πάντας ἀπέκτεινε σὺν
ἑαυτῷ.

25. Ὅτι μετὰ τὸν Σαμψών οὐκέτι κριταὶ ἦγον
τὸν Ἰσραήλ, ἀλλ' ὁ ἀρχιερεὺς Ἡλεὶ. περὶ τῆς Νοεμὶν
καὶ τῆς Ὀροφὰ καὶ τῆς Ρούθ. ὅπως ἡ Νοεμὶν εὐτυχίαν
δηλοῖ, Μάρα δὲ ὁδύνην. ὅπως ὁ Βοὸς τὴν Ρούθ εἰς-
αγαγὼν εἰς τὴν γερούσιαν καὶ τὸν συγγενὴ ἤρето εἰ
ταύτην βούλεται ἀγαγεῖν. τοῦ δὲ παραιτησαμένου,
λαμβάνει αὐτήν, καὶ ὅτι κατὰ τὸν νόμον γέγονε τὰ
σημεῖα τῆς παραιτήσεως. ὅτι Ὡβήδ¹⁾ δουλεύων ἐρ-
μηνεύεται. περὶ Σαμουήλ. ὅτι ὁ Ἡλεὶ προσέειπε τῇ
Ἄννῃ τὴν τοῦ Σαμουήλ γέννησιν, ὅτι προσήχθη τῷ
Ἡλεὶ μετὰ τὸ γεννηθῆναι Σαμουήλ. ὅτι κοιμώμενον
τὸν Σαμουήλ ἐκάλεσεν ὁ θεός. πρόρρησις διὰ τοῦ
Σαμουήλ τῶν ἐσομένων τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ τοῖς
πασι τοῦ Ἡλεὶ συμφορῶν.

26. Κίνησις Παλαισθηνῶν²⁾ κατὰ Ἰσραηλιτῶν
καὶ τῆς κιβωτοῦ ἀποστολὴ εἰς βοήθειαν καὶ Ἑβραίων
ἦττα καὶ φόνος τῶν παίδων Ἡλεὶ καὶ ἄλωσης τῆς
κιβωτοῦ, καὶ θάνατος διὰ τοῦτο τοῦ Ἡλεὶ, ἐνενή-
κοντα ἔτων γενομένου. ὅτι εἰς Ἀζωτον πόλιν οἱ ἄλ-
λόφυλοι τὴν κιβωτὸν ἀπήγαγον, καὶ ἀνέθεντο ἐν
εἰδωλείῳ θεῷ Λαγών, καὶ διαπέπτωκε τὸ εἰδωλον.

1) Ὡβήδ pro Ἰωβήδ

2) v. annot. p. 269, 4.

ὅτι δυσεντερία ἐνέσκηψε τῇ πόλει Ἀζωτίων, καὶ μύες ἐκ τῆς γῆς ἀνεδόθησαν. ὅτι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἡ κιβωτὸς πεμπομένη παρὰ τῶν Παλαιστηνῶν ἐκίκου αὐτάς. ὅπως ἀπεστάλη ἡ κιβωτὸς ἐπὶ ἀμάξις ἀναθεμένων τὴν τῆς κιβωτοῦ ἄφιξιν τῇ ὁρμῇ τῶν βοῶν τῶν ἀλλοφύλων.¹⁾ ὅτι βόες ἀπήγαγον μόνοι εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας τὴν κιβωτόν. ὅτι τοὺς ἀψαμένους τῆς κιβωτοῦ ἀνιέρους ἐθανάτωσεν ὁ θεός. ὅτι ὁ Σαμουὴλ ἀντὶ ἐλευθερίας ἐπέισατο.²⁾ ὅτι οἱ Παλαιστινηοὶ προσβαλόντες τοῖς Ἑβραίοις ἠττήθησαν, σεισμοῦ γεγονότος καὶ βροντῶν³⁾ καὶ ἀστραπῶν, αἷς ἐξεδειματώθησαν καὶ οὐκέτι προσέβαλον.

27. Ὅτι ὁ⁴⁾ Σαμουὴλ γεγηρακῶς τοῖς υἱοῖς τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ ἀνατίθησιν. ὅτι ὁ λαὸς διὰ τὴν τῶν υἱῶν τοῦ Σαμουὴλ⁵⁾ κακίαν βασιλέα ἐξήτησαν, καὶ ὁ Σαμουὴλ δεδωκέναι ὑπέσχετο, προειπὼν μεταμελήσειν αὐτοῖς⁶⁾, εἰ λάβοιεν βασιλέα. περὶ Σαοὺλ, καὶ ὅπως εἰς βασιλεία ἐχρίσθη, ἀναζητῶν τοὺς ὄνους τοῦ πατρὸς. τίνα σημεῖα ἐπὶ τῷ χρίσματι δέδωκε τῷ Σαοὺλ ὁ Σαμουὴλ. ὅτι ὁ κληρὸς ἐπὶ τὸν Σαοὺλ ἔπεσε. καὶ ἀνεξήτησαν αὐτόν, καὶ εὗρον ἀπόντα. ὅτι ἐξήτησεν ὁ τῶν Ἀμμωνιτῶν βασιλεὺς ἐξελεῖν ἐκάστου δεξιὸν ὀφθαλμὸν τῶν Γαλααδιτῶν, καὶ οὕτως ἀπαλλαγῆναι αὐτῶν. ὅτι προ-

1) τὴν τῆς κιβωτοῦ — τῶν βοῶν τῶν ἀλλοφύλων] addit

2) Sic etiam Mon., quum apud Zonaram sit ἔπεισε ταύτης (praecesserat ἐλευθερίας) ἀντιποιήσασθαι 3) βροντῶν καὶ σεισμοῦ γεγονότων] βροντῶν δὲ καὶ σεισμοῦ γεγονότος καὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν, ut scribendum sit σεισμοῦ γεγονότος καὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν 4) ὅτι ὁ pro ὅτι 5) τῶν υἱῶν τοῦ Σαμουὴλ] τοῦ υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ 6) μεταμελήσειν αὐτοῖς] μεταστéléται αὐτοῖς (etsi in textu habet μεταμελήσειν αὐτοῖς) εἰ λάβοιεν βασιλέα, unde addidi εἰ — β.

εφήτευσε Σαούλ¹⁾ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐχθρῶν. ὅπως κατετροπώσατο Ἀμμανίτας ὁ Σαούλ. ἡ δευτέρα τοῦ Σαούλ ἀναγόμεναις. πότε ἦσαν Ἑβραῖοι ἀριστοκρατούμενοι καὶ πότε ἄναρχοι καὶ πότε ἐκρίνοντο καὶ πότε ἐβασιλεύοντο.

28. Ὅτι ἐν ἀκμῇ θέρους χειμῶν γέγονεν. ὅτι καὶ πάλιν οἱ Παλαιστῆνοὶ τοὺς Ἑβραίους κατέτρωσαν. ὅπως ὁ Ἰωνάθαν προσέβαλε τοῖς πολεμίοις καὶ ἤτησεν αὐτούς. ὅτι ἄρὰν ἔθετο Σαούλ τοῦ μὴ φαγεῖν τινα ἕως νυκτός, ἀλλὰ διώξας ἀκρατῶς τοὺς ἐχθρούς, καὶ ὅτι μὴ ἀκούσας τῆς ἀρᾶς ἔφαγεν Ἰωνάθαν, διὰ τοῦτο γέγονεν ἥττα. καὶ ὅτι ἐμελλε τοῦτον²⁾ ἀνελεῖν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ἦρπασεν αὐτὸν ὁ λαός.

29. Ὅτι κατὰ κέλευσιν θεοῦ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαούλ συμβαλεῖν Ἀμαληκίταις καὶ πάντα κτεῖναι. καὶ ὅτι προσβαλὼν ἐνίκησε, τὸν δὲ βασιλέα αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινε. καὶ διὰ τοῦτο ἀκούει ἀπὸ Σαμουὴλ ἀφαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν. ὅτι τοῦ Σαμουὴλ ὑποχωροῦντος κατέσχε τὴν διπλοῦδα αὐτοῦ Σαούλ, παρακαλῶν ἰλεώσασθαι τὸν θεόν. καὶ ἐσχίσθη ἡ διπλοῦς, καὶ εἶπε Σαμουὴλ οὕτω διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. καὶ ὅψε παρεκλήθη Σαμουὴλ εἰπὼν ἰκετεῦσαι τὸν θεόν, εἰ τὸν βασιλέα Ἀμαληκίων κτείνει Σαούλ. ὅτι ἀπὸ πάντων τῶν ἀδελφῶν ΠΙΙ324⁶ Δαβὶδ ἐχρίσθη εἰς βασιλέα, καὶ ὅτι ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα προφητείας ὑποχωροῦν ἀπὸ Σαούλ. ὅτι πνεῦμα πονηρὸν ἔπνιγε τὸν Σαούλ, ὃ κατεπῆδε Δαβὶδ ψάλλων μετὰ κιννύρας. καὶ ὁ πλοφόρος τῷ

1) προεφήτευσε σαούλ pro Σαούλ προεφήτευσε.
 2) ἐμελλε τοῦτον pro τοῦτον ἐμελλεν.

Σαούλ ἐχορματίζεν. περὶ τῶν ἐπελθόντων ἀλλοφύλων τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ περὶ Γολιάθ οἷος ἦν, καὶ ὅπως ὁ Δαβὶδ αὐτὸν ἐνίκησε, καὶ περὶ τῶν ὅπλων τοῦ Γολιάθ. ὁ Δαβὶδ θαρρεῖν λέγει ἐπὶ τῷ ἐνισχύσαντι αὐτὸν κατὰ τῆς ἄρκτου καὶ κατὰ τοῦ λέοντος. ὅτι ἄοπλος προσέβαλε Δαβὶδ τῷ Γολιάθ, μόνους πέντε λίθους φέρων καὶ τὴν σφενδόνην. ὅπως λίθῳ διὰ σφενδόνης τὸν Γολιάθ κατέβαλε Δαβίδ, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν τῇ οἰκείᾳ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἡττῶνται οἱ ἀλλόφυλοι.

30. Ὅτι ἀνέθετο Δαβὶδ τὴν ῥομφαίαν τοῦ Γολιάθ τῷ θεῷ. ὅπως φθονῆσαι τὸν Δαβὶδ ἐκινήθη Σαούλ. ὅπως ἔψαλλε Δαβὶδ ἐπὶ Σαούλ δαιμονιζομένῳ, ὃ δὲ ἐπεχείρησε βάλλειν τῷ δόρατι, καὶ ἠτύχησεν. ὅτι ἦρα Δαβὶδ ἡ θυγάτηρ Σαούλ, καὶ ὑπέσχετο τὸν γάμον, εἰ ἑκατὸν ἀκροβυστίας ἐνέγκοι αὐτῷ Δαβίδ, ὃ καὶ πεποίηκεν ὁ Δαβίδ. ὅπως ἐπεβούλευεν ἀεὶ Σαούλ τῷ Δαβίδ. ὅπως καὶ πάλιν ὁ Δαβὶδ ἐνίκησε τοὺς πολεμίους. ὅπως πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Σαούλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἀντεμνησάτο τὸν Δαβὶδ προπέμψασα καὶ ἦπαρ αἰγὸς νεοσφαγοῦς ἐν τῇ κλίνῃ κατακρύψασα. ὅπως διαφόρως προεφῆτευον τότε πολλοί. ὅτι εἰρηται τὸ εἰ καὶ Σαούλ ἐν προφήταις.

31. Αἱ φυγαὶ τοῦ Δαβίδ. ὅπως τοὺς ἁγίους ἄρτους ἔφαγε Δαβὶδ καὶ τὴν ῥομφαίαν τοῦ Γολιάθ ἔλαβεν. ὅτι μανίαν ὑπεκρίθη Δαβίδ. περὶ Δωὴκ τοῦ δούλου Σαούλ, καὶ ὅπως κατήγγειλε περὶ τῶν ἄρτων καὶ τῆς ῥομφαίας, καὶ ὅπως δι' αὐτοῦ ἐκτάνθη ὁ ἀρχιερεὺς ἐκεῖνος καὶ τὸ γένος αὐτοῦ. πάλιν ἐπιβουλὴ κατὰ Δαβίδ. ὅπως διὰ τὴν τῆς γαστροῦς ἀνάγκην εἰσῆλθε Σαούλ εἰς τὸ σπήλαιον,

ἐνθα ἦν ὁ Δαβίδ, καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν, ἀλλ' ἔλαβε μέρος τῆς διπλοῦδος. ὁρκος Δαβίδ πρὸς Σαούλ ὅτι οὐ κακώσει τὸ γένος αὐτοῦ.

32. Περὶ Νάβαλ τοῦ ἀπανθρώπως ἀποκριναμένου πρὸς τοὺς παρὰ τοῦ Δαβίδ σταλέντας καὶ περὶ τῆς¹⁾ γυναικὸς Νάβαλ ὅπως ἐξιλεώσατο τῆνικαὶ τὸν Δαβίδ. ὅτι τὸ Νάβαλ ἀφροσύνην δηλοῖ. ὅπως ἐκ λύπης ἀπέθανε Νάβαλ δειματωθείς, καὶ ἔλαβε Δαβίδ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ὅπως ἐπεβούλευσεν αὐτόν Σαούλ. ὅπως κοιμωμένῳ τῷ Σαούλ ἐπέστη Δαβίδ, καὶ οὐκ ἀνείλεν αὐτόν. ὅτι²⁾ φακὸς ἀγγεῖον ὑδατηρόν. περὶ τῆς ἐγγαστριμύθου, καὶ ὅπως ἔδοξεν ἀναχθῆναι Σαμωνὴλ ἐκ νεκρῶν καὶ οἷα εἶπεν ὁ ἀναχθεὶς τῷ Σαούλ. περὶ τῶν μετὰ Δαβίδ στρατευσαμένων τετρακοσίων καὶ τῆς νίκης καὶ περὶ τῶν φνυγόντων ἐν δρομάσι καμῆλοις καὶ τῶν λοιπῶν διακοσίων, οὓς ἀφῆκεν εἰς φυλακὴν τῶν σκευῶν ὁ Δαβίδ, καὶ ὅτι συμερισταὶ τοῖς τετρακοσίοις γεγόνασιν οἱ διακόσιοι οἱ τὰ σκευὴ φυλάττοντες. θάνατος τῶν παίδων τοῦ Σαούλ καὶ ὅτι ἔσφαξεν ἑαυτὸν ὁ Σαούλ καὶ ὁ ὀπλοφόρος αὐτοῦ. ὅτι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Σαούλ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἀφηρέθησαν τὰς κεφαλὰς, τὰ δὲ σώματα τούτων ἀνεστηνρώθησαν.

1. Ὅτι ἐκόλασεν ὁ Δαβίδ τὸν κατὰ τοῦ³⁾ Σαούλ ἐπελθόντα καὶ τρώσαντα διὰ τὸ εἶναι χριστὸν κυρίου. ὅτι ἐν πόλει Χεβρών ἡρέθη βασιλεὺς ὁ Δαβίδ παρὰ τῆς Ἰούδα φυλῆς.⁴⁾ ὅπως ὁ Ἀβεννήφ διωκόμενος ἐπληξεν ἐξόπισθεν καιρῶς τὸν διώκοντα

1) τῆς pro τοῦ 2) ὅτι] addit 3) τοῦ pro τὸν 4) ὅτι ἐν — φυλῆς] addit

Ἀσαήλ καὶ ἔκτεινεν. ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπολέμουν ἀλλή-
λοις οἱ τοῦ Σαούλ καὶ οἱ τοῦ Δαβίδ, ὑπερίσχυον δὲ
οἱ τοῦ Δαβίδ. ὅτι ὁ Ἀβεννήρ προσερχομένη τῷ Δαβίδ
καὶ ἔπεισε καὶ τοὺς λοιποὺς προσελθεῖν αὐτῷ. ὅτι
ἀνείλεν Ἰωάβ τὸν Ἀβεννήρ ἐν δόλῳ. ἀναίρεσις Ἰε-
βοσθέ¹⁾), υἱοῦ Σαούλ, καὶ ὅτι τοὺς ἀνελόντας αὐτὸν
ἀνείλε Δαβίδ. πότε παρὰ παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐχρί-
σθη εἰς βασιλέα Δαβίδ, καὶ ὅτι τριακονταέτης ἦν,
ὅτε μόνῃς τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς ἤρξεν. ὅτι τὴν πό-
λιν Ἰερουζὰ πόλιορ κήσας καὶ ἐλὼν ὁ Δαβίδ τοὺς ἐκεῖ
κατοικοῦντας ἐδίωξεν, ἐπὶ οἰκείῳ δὲ ὀνόματι ταύ-
την ἀνθρωποδόμησε τὴν νῦν Ἱεροσόλυμα καλου-
μένην.

2. Προσβολὴ Δαβίδ κατὰ τῶν ἐναντίων καὶ
ἥττα αὐτῶν. περὶ τῆς εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπαγωγῆς
τῆς κιβωτοῦ, ὅτε καὶ ὁ Δαβίδ ἤλατο²⁾ ἐμπροσθεν
αὐτῆς, καὶ ὁ ἀψάμενος αὐτῆς τέθνηκεν, ὡς ἀνέρος.
ὅτι οὐκ ἀσχημοσύνην ἠγείτο Δαβίδ τὸ ὀρχεῖσθαι καὶ
ψάλλειν ἐμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ. ὅτι ἐκωλύθη Δα-
βίδ οἶκον κατασκευάσαι τῇ κιβωτῷ. περὶ ὧν ἀγα-
θῶν ἐποίει ὁ Δαβίδ τῷ ἐγγόνῳ Σαούλ.

3. Περὶ τῶν διὰ παρηγορίαν ἀποσταλέντων παρὰ ΠΙ325
τοῦ Δαβίδ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως Ἀμμωνιτῶν,
καὶ δοξάντων κατασκόπων καὶ ξυρηθέντων τὰς κε-
φαλὰς καὶ τοὺς πῶγωνας. διὸ καὶ πόλεμος ἤρθη
κατὰ Ἀμμωνιτῶν. περὶ τῆς Βηρσαβεὲ καὶ ὅπως
ἠράσθη αὐτῆς ὁ Δαβίδ, καὶ ὅπως ἀνείλεν Οὐρίαν
τὸν ἄνδρα αὐτῆς. ὅτι μετὰ τὰ κατὰ τὸν Οὐρίαν
ἔλαβε τὴν Βηρσαβεὲ ὁ Δαβίδ εἰς γυναῖκα, καὶ ὅπως
ὁ Νάθαν διὰ παραβολῆς ἤλεγξεν αὐτὸν καὶ τὴν δια

1) Ἰεβοσθέ] Ἰεβοθέ, ut in textu 2) ἤλατο] ἤλλατο.

τοῦτο ὄργην τοῦ θεοῦ προεῖπε. καὶ ὅτι συνῆκε Δαβὶδ καὶ μετενόησεν. περὶ τῆς νόσου τοῦ ἐκ τῆς Βηρσαβέ υἱοῦ τοῦ Δαβίδ καὶ ὅπως ἐν τῷ νοσεῖν ἐπένθει αὐτὸν Δαβίδ. καὶ ὅπως μετὰ θάνατον τοῦ πένθους ἐπαύσατο. περὶ Σολομῶντος, ὃν ἐκ τῆς Βηρσαβέ ἔσχε Δαβίδ. περὶ τοῦ πολυτίμου στεφάνου, ὃν ἔλαβε Δαβίδ πορθήσας Ἀμμανίτας.

4. Περὶ τοῦ ἔρωτος ὃν ἔσχε πρὸς Θάμαρ τὴν ἀδελφὴν ὁ Ἀμνών. καὶ περὶ τοῦ μίσους ὃ ἔσχε μετὰ τὸ διακορήσασθαι¹⁾ αὐτήν, καὶ περὶ Ἀβεσσαλώμ καὶ ὅπως ἡμύνετο φόνῳ τὸν ἀδελφόν, καὶ περὶ τῆς διὰ τὸν φόνον τοῦ Ἀμνὼν φυγῆς τοῦ Ἀβεσσαλώμ, καὶ ὅτι ὠργίσθη ὁ Δαβίδ. ὅπως Ἰωάβ ὁ πάππος Ἀβεσσαλώμ²⁾ ἐσοφίσατο ἐξιλάσασθαι τὸν Δαβίδ πρὸς τὸν παῖδα Ἀβεσσαλώμ. περὶ τῆς κατὰ τοῦ Δαβίδ ἐπαναστάσεως τοῦ Ἀβεσσαλώμ καὶ περὶ τοῦ Ἀχιτόφελ τοῦ συναποστάτου Ἀβεσσαλώμ. περὶ τῆς πεπλασμένης αὐτομολήσεως Χουσί τοῦ ἐταίρου Δαβίδ. περὶ τῆς ἀνοχῆς Δαβίδ ἧς ἔδειξεν ὑπὸ τοῦ Σεμεὶ καταρῶμενος.

5. Ὅπως ἐμίγη ταῖς τοῦ πατρὸς παλλακαῖς³⁾ ὁ Ἀβεσσαλώμ. ὅπως τὴν τοῦ Ἀχιτόφελ βουλὴν ἀπρακτον ἔδειξεν Χουσί. ὅπως ὁ Ἀχιτόφελ ἀπήγγεατο. ὅπως ἠτήθη εἰς ἐδιώκετο Ἀβεσσαλώμ καὶ ὅπως ἐκ τριχῶν ἐν δένδρῳ κατεσχέθη καὶ ἀνῆρθε. ὅπως τὸν θάνατον τοῦ Ἀβεσσαλώμ ἐθρόνηι Δαβίδ.

6. Ὅπως αἱ λοιπαὶ φυλαὶ ἄνευ τῆς τοῦ Ἰούδα ἀπέστησαν ἀπὸ Δαβίδ. ὅπως ὁ Ἰωάβ ἀνεῖλε τὸν Ἀβεσᾶ.⁴⁾ περὶ τοῦ ἐπὶ ἔτη τρία κρατήσαντος λιμοῦ.

1) διακορήσασθαι] διακορίσασθαι, et semper ἀβεσσαλώμ, quod scripsi pro Ἀβεσσαλώμ 2) ὁ πάππος ἀβεσσαλώμ] addit 3) παλλακαῖς] παλακαῖς hic et infra n. 8.
4) Ἀβεσᾶ] ἀμεσᾶ.

καὶ ὅπως ἐλύθη διὰ τὸ δοθῆναι εἰς φόνον ἐπὶ ἄνδρας ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαοὺλ κατὰ θεῖον χρησμόν. ὅπως ἡγάπων τὸν Δαβὶδ οἱ περὶ αὐτόν. περὶ τοῦ γιγαντιαίου ἀνδρὸς τοῦ ἔχοντος ἐν ταῖς χερσὶ καὶ ἐν τοῖς ποσὶν ἀνὰ δακτύλους ἑξ.

7. Ὅπως συνέθετο τοὺς ψαλμοὺς ὁ Δαβὶδ καὶ οἶα τὰ τοῦ ψαλμοῦ ὄργανα. περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ ὅπως μετὰ ταῦτα μετεμελήθη Δαβίδ. περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν τριῶν ἐν ἑξ αὐτῶν λαβεῖν, διὰ τὴν τοῦ λαοῦ ἀπαριθμήσιν, καὶ ὅτι τὸ αἰρεθὲν κακὸν τὸ ἐπελθεῖν τῷ λαῷ θάνατον, καὶ ἐπῆλθεν ἀπὸ πρῶτῃ ἕως ἀρίστου. πῶς ἔπαυσεν ὁ θεὸς τὴν τοῦ λαοῦ φθοράν. ὅτι καθ' ὃν τόπον ἐμελλε σφαγιάσαι Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ, ἡβουλήθη ναὸν οἰκοδομῆσαι Δαβίδ, καὶ ἐκωλύθη παρὰ θεοῦ. ὅτι ἐπῆγε Δαβὶδ διὰ τὴν θέρμην νεάνιδα.¹⁾ ὅτι Ἀδωνίας τέταρτος υἱὸς τοῦ Δαβὶδ ἐπεχείρησε βασιλεῦσαι. ὅπως ἐχρήσθη Σολομὼν εἰς βασιλεία. τί ἐνετείλατο τῷ Σολομῶντι Δαβὶδ τελευτῶν. περὶ τοῦ τὸν ναὸν κτισθῆναι. πόσα ἔτη ἔζησε Δαβίδ.

8. Ὅτι συνετάφη τῷ Δαβὶδ πολλὰ χρήματα. ὅτι δωδεκαετὴς ἐβασίλευσε Σολομὼν. ὅτι ἐξήτησεν Ἀδωνίας τὴν παλλακὴν Δαβίδ, καὶ διὰ τοῦτο ἀνηρέθη παρὰ Σολομῶντος. ὅπως ἀνηρέθη Σεμεεί. ὅτι ἔλαβε Σολομὼν τὴν θυγατέρα Φαραώ. ὅσα ἤτησε Σολομὼν τῷ θεῷ. περὶ τῶν προσελθουσῶν γυναικῶν καὶ αἰτήσαμένων κρίσιν περὶ τοῦ θανόντος παιδός. ὅσα συνεγράψατο Σολομὼν. περὶ τοῦ δακτυλλοῦ οὗ ἡ σφραγὶς ἐδίωκε δαίμονας.

⁸ 1) ὅτι ἐπῆρ δαδ διὰ τὴν θέρμην νεάνιδα pro ὅτι Δαβὶδ διὰ τὴν θέρμην νεάνιδα ἐπῆγε.

9. Πότε ἤρξατο τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ Σολομών. ὅτι ἐν ἔτεσιν ἑπτὰ συνετελέσθη ὁ ναός. οἷα δι' ὀνείρου ἐνέφηνε Σολομῶντι θεὸς περὶ τῶν μελόντων. τίνα ᾤκοδόμησε Σολομών. περὶ ὧν ἔλυσεν αἰνιγμάτων Σολομών. περὶ τῆς βασιλείσης Αἰθιοπῶν. ὅθεν ἐν Παλαιστίνῃ ἐφύη τὸ βάλσαμον.

10. Ὅτι ἀλλοφύλοις γυναιξὶν ἐμίγη Σολομών. ὅτι τὴν κατὰ τοῦ Σολομῶντος ἀρὰν εἰς τὸν ἐξ αὐτοῦ ἔφη ἀποπληρῶσαι θεός. περὶ Ἀδερ. περὶ Ἱεροβοάμ. περὶ τῶν χρόνων Σολομῶντος, ὅσους ζῆσαι λέγεται.

11. Περὶ Ῥοβοάμ τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος. περὶ τῆς ἀποστασίας τῶν δέκα φυλῶν. περὶ τῶν δύο δαμάλεων, καὶ ὅπως ἐκώλυσεν εἰς Ἱεροσόλυμα πορεύεσθαι τὸν λαὸν Ἱεροβοάμ. ὅτι Ἱεροβοάμ θυσιάσαι ἐλθὼν ἤκουσεν ἂν πείσεται. περὶ τοῦ ψευδοπροφῆτου τοῦ ἀπατῶντος τὸν Ἱεροβοάμ. ὅτι πεισθεὶς ξενισθῆναι¹⁾ ὁ τοῦ θεοῦ προφήτης τῷ ψευδοπροφῆτῃ ἐβρώθη²⁾ παρὰ λέοντος ὑποστρέφων.

12. Περὶ τῶν πωλούντων τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. περὶ ὧν προεῖπεν ἐσομένων τῇ γυναικὶ τοῦ Ἱεροβοάμ Ἀχιά. ἐπέλευσις Σουσακίμ κατὰ Ῥοβοάμ καὶ ὅτι παρασπονδήσας ὁ Αἰγύπτιος πολλὰ χρήματα ἐσύλησεν. περὶ τῶν χρυσῶν ὅπλων Σολομῶντος καὶ τῶν δοράτων τῶν χρυσῶν τοῦ Δαβὶδ ἃ ἀνέθετο θεῷ. ἐπέλευσις Ἱεροβοάμ καὶ νίκη τοῦ υἱοῦ Ῥοβοάμ. θάνατος Ἱεροβοάμ, οὗ διάδοχος ὁ υἱός. ὅτι ὁ Βασσὰν παγγενῇ τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ ἐξωλόθρευσεν. περὶ τοῦ εἰσδύντος εἰς τὰ βασίλεια καὶ ἐαντὸν κἀκεῖνα καύσαντος. περὶ τοῦ πῶς ἐκλήθη Σαμάρ.

1) ξενισθῆναι pro ἐξενίσθη 2) ἐβρώθη pro καὶ ἐβρώθη.

ὅτι οἱ τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλεῖς ὀλιγοχρόνιοι τότε ἦσαν διὰ τὴν παρανομίαν. ὅτι προείπεν ὁ προφήτης νίκας ἔσεσθαι καὶ λοιπὰς εὐκληρίας τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνοις, εἰ ἀντιποιοῦνται δικαιοσύνης. περὶ Ἀχαάβ, ὅτι ἐν Σαμαρείᾳ ἐκέκτητο τὰ βασίλεια.

13. Περὶ Ἡλιοῦ καὶ περὶ τῆς ἀνομβρίας καὶ περὶ τοῦ τρέφεσθαι αὐτὸν ὑπὸ κόρακος καὶ περὶ τῆς χήρας ἣ ἔτρεφε τὸν Ἡλιού. περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας, ὃν ἀνέστησεν Ἡλιού. περὶ Ἀβδίου, ὅτι χρηστὸς ὢν φεύγειν συνήνει τὸν Ἡλιού, ἵνα μὴ ἀναίρεθῇ. περὶ ὧν ἔκρυπτεν Ἀβδιὸν ἐκατὸν προφητῶν. περὶ ὧν ἐπαρρησιάσατο Ἡλίας πρὸς Ἀχαάβ. περὶ τῆς θυσίας τῶν ψευδοπροφητῶν καὶ τῆς θυσίας Ἡλιοῦ, καὶ ὅπως ἀνείλε τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης. ὅτι εἶπεν Ἡλίας εἶναι ὑετόν, καὶ ἐγένετο. καὶ ὅτι ἔφυγε διὰ τὴν Ἰεζάβελ. ὅτι τεσσαράκοντα ἡμέρας ἄσцитος ἐπορεύετο Ἡλιού. ὅπως ἔχρισεν Ἡλίας τὸν Ἀζαήλ εἰς βασιλείαν καὶ τὸν Ἰηοῦ καὶ τὸν Ἐλισσαῖον εἰς προφήτην.

14. Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος Ναβουθαί. ὅπως ἐξ ἐπιβουλῆς τῆς Ἰεζάβελ ὁ Ναβουθαί τέθνηκε, καὶ ὅπως ἔκτοτε τὸν ἀμπελῶνα κατέσχευεν Ἀχαάβ. πρόρρησις Ἡλιοῦ περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ Ἀχαάβ παγγενῇ διὰ τὸν φόνον Ναβουθαί¹⁾. ὅτι διὰ τὴν μετάνοιαν τοῦ Ἀχαάβ τὰ ἡπειλημένα ὑπερθέσθαι εἶπεν ὁ θεὸς καὶ τελέσαι ταῦτα ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ὅτι ὁ βασιλεὺς Συρίας ἐστράτευσε κατὰ Σαμαρείας. ὅτι ὁ Ἀχαάβ πεισθεὶς τῷ προφήτῃ μετὰ σλβ' ἤτηα τὸν Ἀσσύριον καὶ σκυλεύει αὐτοῦ τὸ στράτευμα. ὅτι

1) τοῦ ante Ναβουθαί om.

καὶ πάλιν ἐπεστράτευσεν κατὰ Σαμαρείας ὁ Σύρος, ἥτις καὶ πάλιν τῶν Σύρων. ὅπως οἱ τοῦ Ἄδερ προσῆλθον δεδεδεμένοι ἐκόντες τῷ Ἀχαάβ, καὶ ὅπως τὸν Ἄδερ μετὰ τιμῆς ἐδέξατο. περὶ τοῦ προσφύτου Μιχαίου, καὶ ὅπως ἡξίου καταχθῆναι. ἐκστρατεία Ἀχαάβ κατὰ τῆς πόλεως Ῥεμμάν. ὅπως προεῖπε Μιχαίας τὸν Ἀχαάβ πεσεῖσθαι ἐν Ῥεμμάν. ὅπως ἐν τῷ πολέμῳ τοξευθεὶς Ἀχαάβ ἔθανεν. ὅτι κατὰ τὴν πρόφρησιν Ἡλιοῦ τὸ αἷμα Ἀχαάβ κύνες ἔλειξαν καὶ πόρνοι ἐλούσαντο.

15. Ὅτι τὸν Ἀχαάβ διεδέξατο ὁ υἱός. ὅπως ἐπῆλθον κατὰ Ἱερουσαλὴμ πολέμιοι. ὅπως τῇ κελεύσει τοῦ θεοῦ οἱ πολέμιοι ἀλλήλους ἐφόνευσαν, καὶ οὕτως ἡ νίκη γέγρονε τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ. ὅτι μυῖα ἦν ἡ τῶν Ἀκκαρῶν θεός, καὶ ὅτι ἤρετο ταῦτα, εἰ ἀναστήσεται νοσῶν Ὀχοζίας. καὶ ὅτι διὰ τοῦτο εἶπεν Ἡλιοῦ μὴ ἀναστῆναι αὐτόν. καὶ ὅτι ἀπέστειλεν Ὀχοζίας ἀγαγεῖν τὸν Ἡλίαν. ὅτι οἱ ἀποσταλέντες πυρὶ θείῳ ἐκαύθησαν. ὅπως ἐπαύσατο Ὀχοζίας, ὃν διεδέξατο Ἰωράμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. περὶ τῆς ἀναλήψεως Ἡλιοῦ. ὅπως ἐξητήθη Ἐλισσαιέ. ὅπως ἐν ἅλατι τὰ ὕδατα ἐγλύκανεν Ἐλισσαιέ. ὅτι ἐξ ἀρᾶς ἄρκτοι κατέφαγον τὰ παιδία. ὅπως ἐν ἐρήμῳ διηλθεν ὁ στρατός. ὅπως τὰ ὕδατα διὰ τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐρυνθρά ἐφαίνοντο. ὅπως ἔθυσεν Μωαβίταις¹⁾ ὁ βασιλεὺς τὸν οἰκεῖον υἱόν. περὶ Ἰωσαφατ.

16. Πῶς²⁾ Ἐλισσαῖος ἐπλήθυνεν τὸ ἐλαιον τῇ χρωστούσῃ γυναικί. ὅτι ἐγεννήθη ὁ παῖς, καθὼς προεῖπεν Ἐλισσαιέ, καὶ ὅτι τεθνηκότα τὸν παῖδα πάλιν

1) μωαβίταις pro Μωαβιτῶν
cangii. V. 2, 7, v. 7.

2) πῶς] ὅπως ed. Du-

λιν ἀνέστησεν Ἐλισσαῖος. ὅτι διὰ μετρίων ἄρτων Ἐλισσαῖος πληθος ἐχόρτασε πολύ. ὅπως προσήγαγε χορήματα τῷ Ἐλισσαίῳ Νεεμάν, ἵνα τῆς λέπρας λυτρωθῇ. ὅτι κατ' ἐντολὴν τοῦ προφήτου εἰς τὸν Ἰορδάνην ἐλούσατο Νεεμάν, καὶ ἐκαθαρίσθη. περὶ τῆς εἰς τὸ ὕδωρ πεσούσης ἀξίνης, καὶ ὅπως ἀνέδυν διὰ τοῦ ξύλου. περὶ τοῦ ληφομένου λαοῦ τὸν Ἐλισσαῖον. ὅπως ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς μέσους τοὺς πολεμίους, καὶ ὅπως πάλιν ἐρρύσατο τούτους, καὶ ὅπως εἶδεν αὐτὸν ὁ οἰκεῖος διάκονος πυρίνοις ἄρμασι κυκλωμένον.

17. Ὅτι ἐν καιρῷ λιμοῦ ἡ κεφαλὴ τῆς ὄνου πολλοῦ ἐπώλειτο. περὶ τῆς ἐγκαλούσης γυναικὸς PII327 ὅτι μὴ πείθεται ταῖς συνθήκαις. ὅτι προεῖπεν Ἐλισσαῖος τὴν τῶν ἐναντίων καταστροφὴν. ὅπως ἀθρόον οἱ Σύροι ἡτήθησαν. περὶ τῶν λεπρῶν, οἳ κατεμήνυσαν τὴν τῶν ἐναντίων ὑποχώρησιν. ὅτι μετὰ τὴν τῶν πολεμίων ὑποχώρησιν ἄφθονα γέγονε τὰ ἀναγκαῖα. ὁ δὲ ἀπιστήσας τῇ προρρήσει τοῦ προφήτου συμπατηθεὶς τέθνηκε, καὶ οὐκ ἔφαγε κατὰ τὴν πρόρρησιν Ἐλισσαίου. ὅτι προεῖπεν ὁ προφήτης τῷ Ἀζαήλ τὴν βασιλείαν Συρίας. ὅτι Ἀζαήλ ἐπνίξε τὸν βασιλεῖα Δαμασκοῦ καὶ ἐκράτησεν.

18. Ὅτι προεῖπε τῷ Ἰωραμ ὁ προφήτης τὰ ἐσόμενα τούτῳ κακὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ. ὅτι διὰ τοῦ μαθητοῦ τοῦ προφήτου ἐχρίσθη εἰς βασιλεῖα Ἰηοῦ, ἵνα τὸ γένος Ἀχαάβ ἀπολέσῃ. ὅτι βέλει κτείνει τὸν Ἰωραμ Ἰηοῦς, καὶ ἔπεσεν ὁ νεκρὸς εἰς τὸν τοῦ Ναβουθαὶ ἀγρόν, καθὼς προεῖπεν Ἡλίου. ὅτι καὶ Ἰεζάβελ ἄνωθεν ῥιφεῖσα τέθνηκε, καὶ διεσπάρθη τὸ σῶμα αὐτῆς ὑπὸ κυνῶν. ὅτι οἱ παῖδες Ἀχαάβ πάντες ἀπετεμήθησαν καὶ πᾶσα ἡ συγγένεια αὐτοῦ.

ὅπως οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται τοῦ Ἀχαάβ πάντες ἀνηρέθησαν καὶ ὁ οἶκος τοῦ Βαὰλ ἐκαύθη καὶ ἡ στήλη αὐτοῦ.

19. Ὅτι διὰ τὸν ἀφανισμόν τοῦ γένους Ἀχαάβ ἐπηγγέλματο ὁ θεὸς μακρὰν τὴν βασιλείαν τῷ γένει τοῦ Ἰηοῦς. καὶ ὅτι ἡ Γοθολία ἀνείλε πάντας τοὺς τοῦ γένους Δαβὶδ πλὴν ενός. ὅπως ὁ περιλειφθεὶς τοῦ γένους Δαβὶδ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς. ὅπως ἀνηρέθη ἡ Γοθολία. ὅτι ἐπταετῆς ἦν ὁ ἐκ γένους Δαβὶδ τότε βασιλεύσας. περὶ τοῦ κιβωτίου, οὗ τὸ πῶμα¹⁾ τετρημένον ἦν, καὶ ἐνέβαλε διὰ τῆς ὀπῆς ἕκαστος κατὰ δύναμιν εἰς τὸν ἀνακαινισμόν τοῦ ναοῦ. ὅτι ἕκατὸν τριάκοντα ἔτη ἐβίω Ἰωθαέ. ὅτι ὁ υἱὸς Ἰωθαέ Ζαχαρίας ἐλέγχων τὸν βασιλέα ἀνήρητο.²⁾

20. Ὅτι θνήσκων Ἐλισσαιὲ ἐθρηνεῖτο παρὰ βασιλέως Ἰωᾶς. περὶ τοῦ ὀφέντος παρὰ τῶν ληστῶν εἰς τὸν τάφον Ἐλισσαιὲ καὶ ζήσαντος. τελευτῇ Ἰωᾶς, ὃν διεδέξατο Ἀμεσίας ὁ υἱός, καὶ ἐκόλασε τοὺς τὸν πατέρα ἀνελόντας, τοὺς δ' υἱοὺς αὐτῶν ἀφήκεν. ὅτι Ἀμεσίας ὑπερηφανευσάμενος ἐμήνυσε δορυμὲα πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραήλ. ὁ δὲ ταπεινοφρονεῖν³⁾ αὐτῷ ἀντεμήνυσε διὰ παραδείγματος. ὅτι ὁ Ἰωᾶς νικᾷ Ἀμεσίαν.

21. Περὶ τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ, καὶ ὅτι ἀπεστάλη εἰς Νινευίτας, καὶ ὅτι ὁ κληρὸς ἐπὶ τὸν Ἰωνᾶν ἔπεσεν. ὅπως ὁ τῆς Νινευὶ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἅπας μετενόησαν. περὶ τοῦ Ὁζίου, ὅπως ὡς ἱερεὺς θυμιᾶσαι ἐπιχειρήσας ἐλεπρώθη. περὶ τοῦ προφήτου Ναούμ.

1) πῶμα scripsi pro πόμα

2) ἀνήρητο pro ἀνηρέθη

3) ταπεινοφρονεῖν] ταπεινοφρονῶν.

22. Ὅτι Φακεὲ πολλοὺς αἰχμαλώτους εἰς Σαμαρείαν ἤγαγεν, εἴτα τοὺτους ἀπέλυσεν ὡς ὁμοφύλους. ὅτι σφόδρα ἠσέβησεν Ἀχάζ. ὅτι εὐσεβὴς ἦν Ἐζεκίας. πολιορκία καὶ κατὰσχεσις Σαμαρείας. ὅτι μετρωκίσθησαν οἱ Σαμαρεῖται ἀπὸ Σαμαρείας. ὅτι ἐγκατοκίσθησαν ἐκεῖ οἱ Χουθαῖοι. μετὰ δὲ τὴν κατοίκησιν λέοντες τοὺτους διέφθειραν· διὸ καὶ ἐπέισθησαν τῷ θεῷ προσελθεῖν.

23. Πότε Συναχηρεῖμ ἐστράτευσε κατὰ τῆς Ἰουδαίας. ῥήματα Ῥαψάκη¹⁾ πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ ὅτι οὗτος τὸν θεὸν ἐπικαλεσάμενος ἐνίκησε κατὰ τὴν προφῶρησιν Ἡσαΐου. ὅτι διὰ νυκτὸς ἄγγελος ἀνείλεν ἑκατὸν ὀρδοήκοντα πέντε χιλιάδας τῶν ἐναντίων. περὶ τῶν μυῶν τῶν φαρόντων τὰ τόξα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα. περὶ τῶν ἐν μιᾷ νυκτὶ διὰ λοιμῶδους²⁾ νόσου ἀναιρεθέντων Ἀσσυρίων μυριάδων πολλῶν. ἀναίρεσις Συναχηρεῖμ. νόσος Ἐζεκίου καὶ προφητεία Ἡσαΐου ὅτι θνήσκει. καὶ μετάνοια Ἐζεκίου, καὶ προσθήκη αὐτοῦ τῆς ζωῆς. καὶ περὶ τοῦ ἀναποδισμού τοῦ ἡλίου ὃν ἐποίησεν Ἡσαΐας. ὅτι Ἐζεκίας ἠνοιξε τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ὅπλα τοῖς πρέσβεσι τοῦ βασιλέως³⁾ Βαβυλωνίων, καὶ ὅτι Ἡσαΐας ἠτιάσατο τοῦτο. θάνατος Ἐζεκίου. ἀνάγκησις Μανασσῆ καὶ Βαβυλωνίων ἐπέλευσις καὶ νίκη. ὅτι μετανόησας Μανασσῆς ἐλυτρώθη τῆς αἰχμαλωσίας. τελευτὴ Μανασσῆ. βασιλεῖα Ἰωσία καὶ ἀνακαινισμὸς τοῦ ναοῦ.⁴⁾

24. Περὶ τῆς προφητίδος Ὀλδα. ὅτι ὄρκον ἀπήντηθη ὁ λαὸς φυλάττειν τοὺς νόμους τοῦ⁵⁾ θεοῦ.

1) ῥαψάκη pro Ῥαψάκων 2) λοιμῶδους pro λιμῶδους

3) τοῦ βασιλέως] τῆς βασιλείας 4) τελ. μανασσῆ — ναοῦ] addit 5) τοῦ] addit.

ὅτι τοξευθεὶς Ἰωσίας τέθνηκεν. περὶ τοῦ προφήτου Ἰερεμίου. περὶ Ναβουχοδονόσορ. περὶ ὧν προσέειπεν Ἰερεμίας. ὅτι ὁ Βαβυλώνιος ἡχμαλώτευσεν μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ τὸν προφήτην Ἰεζεκιήλ. ὅτι Ἰωακείμ παρὰ δέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως.

25. Ὅπως τῆς Ἱερουσαλήμ ὁ Σεδεκίας ἐβασίλευσεν. περὶ τῶν δοκουμένων διαφωνιῶν τῶν προφητῶν, καὶ ὅπως ὁμόφωνοι εὐρέθησαν. ὅτι ὁ Σεδε-
 ΠΗ328κίας τυφλωθεὶς οὐκ εἶδε τὴν Βαβυλῶνα. περὶ ὧν προείπεν Ἰερεμίας ἐσομένων κακῶν. ἡ δευτέρα ἐπέλευσις τῶν Βαβυλωνίων κατὰ Ἱερουσαλήμ, καὶ ὅπως τὰ ἐσόμενα εἰδὼς Ἰερεμίας παρεκάλει τὸν λαὸν δέξασθαι τοὺς Βαβυλωνίους. ὅπως εἰς λάκκον ὁ προφήτης ἐνεβληθῇ. κατὰσχέσις τῆς Ἱερουσαλήμ παρὰ τῶν Βαβυλωνίων. ὅτι ἐξωγρήθη Σεδεκίας παργενῆ, καὶ ἐτυφλώθη, οἱ δὲ ἐκείνου ἀνηρέθησαν. ὅπως ὁ Ναβουζαρδάν τὸν ναόν, τὰ βασίλεια, καὶ τὴν πόλιν κατέσκαψεν.

1. Ὅτι ὁ Ἰσμαήλ τὸν Γοδολίαν ἀπέκτεινεν. φυγὴ πρὸς Αἴγυπτον τῶν Ἰουδαίων ἀγόντων καὶ τὸν Ἰερεμίαν καὶ τὸν Βαρούχ. ὅτι λίθοις τέθνηκεν Ἰερεμίας. ὅπως παρ' Ἀλεξάνδρου ὁ νεκρὸς Ἰερεμίου μετηνέχθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν.¹⁾ πότε αἱ δέκα φυλαὶ ἤχθησαν εἰς Σαμάρειαν. πότε αἱ δύο παρὰ Ναβουχοδονόσορ ἡχμαλωτίσθησαν.

2. Περὶ τῶν εὐνουχισθέντων αἰχμαλώτων παρὰ τοῦ Βαβυλωνίου. περὶ Δανιήλ καὶ τῶν τριῶν παίδων. ὅπως οὐκ ἐκρεωφάγησαν οἱ παῖδες καὶ ὁ Δανιήλ. ὅτι τὴν Χαλδαϊκὴν παιδείαν ἔμαθον οἱ παῖδες καὶ ὁ Δανιήλ. περὶ τοῦ ἐνυπνίου Ναβουχοδονόσορ.

1) ὅπως — Ἀλεξάνδρειαν] addit.

ὅπως ἰκέτευον οἱ παῖδες τὸν θεὸν ἀποκαλυφθῆναι αὐτοῖς τὸ ἐνύπνιον. διήγησις τοῦ ἐνυπνίου καὶ κρι-
σις. ποίας βασιλείας εἰκόνιζεν ἡ εἰκὼν ἡ ὀφθεῖσα
τῷ Ναβουχοδονόσορ.

3. Οἷα νῦν ἡ τῶν Ῥωμαίων βασιλεία, οὐκ
ἰσχυρὰ ὡς τὸ πρότερον. δι' ἣν αἰτίαν ἡ τῶν Ῥω-
μαίων βασιλεία σιδήρῳ εἰκονίσθη ἀναμειγμένῳ
μετὰ ὀστράκου. τί δηλοῖ ὁ λίθος, ὃς τὴν εἰκόνα κα-
τέλυσεν. χρῆσις ἐκ τῆς γραφῆς ὅτι λίθος ὁ Χρι-
στός. ὅτι ὄρος ἡ τοῦ Ἰουδα φυλὴ καὶ λίθος ὁ Χρι-
στός. καὶ τὸ ἄνευ χειρῶν τμηθῆναι ἡ ἄνευ ἀνδρὸς
γέννησις. ὅτι δώροισι ἐδεξιώσατο τὸν Δαυὶδ ὁ Να-
βουχοδονόσορ καὶ Βαλτάσαρ τοῦτον μετωνόμασεν.

4. Περὶ τῆς εἰκόνης ἥς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ
εἰς τὸ προσκυνηθῆναι. περὶ τοῦ ἀγγέλου, ὃς τέταρ-
τος ὤφθη μετὰ τῶν παίδων. ὅπως ἐτιμήθησαν οἱ
τρεῖς παῖδες. ἐνύπνιον ἕτερον τοῦ Ναβουχοδονόσορ
περὶ τοῦ δένδρου. πάλιν ἀγνοεῖ τὸν ὄνειρον καὶ
καλεῖ τοὺς εἰπεῖν αὐτό¹⁾ μέλλοντας, καὶ καλεῖ τὸν
Δαυὶδ, ὃς καὶ ἔκρινε τοῦτο. ὅτι τὸ Ἰσραήλ ἀγγελον δη-
λοῖ, τοῦτ' ἐστὶ τὸν ἐργηγορότα. ὅτι μανίαν νοσήσας
ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς θηρίον διέτρι-
βεν. ὀνόματα ἀρχαίων²⁾ ἱστορικῶν.

5. Τίς διεδέξατο τὸν Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἐξῆς
περὶ Βαλτάσαρ, καὶ ὅπως ἐχρήσατο τοῖς ἱεροῖς τῶν
Ἰουδαίων σκεύεσιν. περὶ τοῦ ἀστραγάλου τῆς χει-
ρὸς, ὃν εἶδεν ἐν τῷ τοίχῳ Βαλτάσαρ. ὅπως ὁ Δα-
υὶδ διασφεί τῷ Βαλτάσαρ τὸν θεαθέντα ἀστράγα-
λον. τί σημαίνει τὰ γραφέντα διὰ τοῦ ἀστραγάλου.
ὅτι Κύρου ἐπελθόντος κατὰ Βαλτάσαρ ἀνῆρέθη

1) αὐτὸ pro αὐτῷ 2) τῶν ante ἀρχαίων om.

Βαλτάσαρ. ὅτι τὸν Δανιὴλ ὁ Δαρεῖος εἰς Μηδίαν μετήγαγε μετὰ τὴν τῆς Βαβυλῶνος ἄλωσιν. ὅτι ὁ Δαρεῖος καὶ Κναξάρης ἐκαλεῖτο. ὅτι διὰ τὸ δόξαι παραβῆναι τὸν τεθέντα τότε νόμον περὶ τοῦ μὴ εὐ-
 ξασθαι ὁ Δανιὴλ ἐνεβλήθη εἰς τὸν λάκκον μετὰ τῶν
 λεόντων. ὅτι οἱ κατὰ τοῦ Δανιὴλ εἰπόντες ἐνεβλή-
 θησαν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

6. Περὶ τοῦ ἐνυπνίου ὃ εἶδεν ὁ Δανιήλ, ἦτοι τῶν
 τεσσάρων θηρίων τῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβάντων,
 καὶ ὅτι τὸ πρῶτον ἦν λέαινα. τὸ δεύτερον ἄρκος.¹⁾
 τί ἐστι τὸ εἶδος τῆς τιμωρητικῆς σκαφεύσεως. τίνας
 ὁ Κῦρος καὶ τίνας ὁ Καμβύσης καὶ τίνας ὁ Δαρεῖος
 ὑπέταξε καὶ τίνας ὁ Ξέρξης. τὸ δὲ τρίτον πάρδαλις.
 τίνες οἱ δ' οἱ διαδεξάμενοι τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου
 ἀρχήν.

7. Τί τὸ τέταρτον θηρίον. εἰς τί ἐπὶ τῆς Ῥω-
 μαϊκῆς²⁾ βασιλείας τὸ ἐσθλὲν καὶ λεπτύνειν ἐξεί-
 ληπται. περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου. περὶ τοῦ ὀφθέντος
 Δανιὴλ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν. περὶ τῆς ἀπωλείας
 τοῦ Ἀντιχρίστου. περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ
 υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

8. Περὶ τῆς ἐτέρας ὀπτασίας τοῦ Δανιήλ. ἦν δ'
 αὕτη κριὸς κερασφόρος καὶ τὰ ἐξῆς. ὅτι τὰ Σοῦσα
 μητρόπολις ἦν τῶν Περσῶν. ὅτι Καμβύσης παῖς
 Κῦρου, καὶ τοῦτον διεδέξαντο μάγοι, καὶ τούτους ὁ
 Ὑστάσπου Δαρεῖος. περὶ τοῦ τράγου ὃν εἶδε Δα-
 νιήλ καὶ τί ἐσήμαινεν. ὅτι Ἀλεξάνδρος τῶν Περ-
 σῶν καὶ Μήδων βασιλεὺς κατέστη, καὶ Δαρεῖον

1) ἄρκος pro ἄρκτος, ut in textu 2) Ῥωμαϊκῆς]

^μ
 ὅω cum ductu scripto μ, quod est Ῥωμαίων potius quam Ῥω-
 μαϊκῆς.

ἤτησε, συλλαβὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς θυ-PII329
γατέρας. ὅτι Πέρσαι καὶ Μῆδοι κατέλυσαν τὴν βα-
σιλείαν Ἀσσυρίων. περὶ τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφα-
νοῦς καὶ τῆς αὐτοῦ κατὰ Ἱερουσαλὴμ ἐπελεύσεως
καὶ ὧν ἐποίησεν ἐκεῖ. ἐσπέρα¹⁾ σημαίνει τὴν ἀρ-
χὴν τῶν ἀνιερῶν ἢ τὸν ὅλον χρόνον καθ' ὅσον
ταῦτα.

9. Ὅτι ὥφθη τῷ Δανιὴλ ὁ ἄγγελος Γαβριήλ.
διὰ τί ἐκλήθη Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. ὅτι ἐκάστην
ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν ἐλογίσαντο.²⁾ ὅτι τὸ σφραγίσαι
τοῦ πανθῆναι σημαντικόν. πότε ἤρξατο ὁ ναὸς τῶν
Ἰουδαίων οἰκοδομεῖσθαι μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν. ὅτι
ἡγούμενος ἐκλήθη ὁ Χριστός.

10. Ὅτι οἱ Ἑβραῖοι κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον
μετροῦσι τὸν ἐνιαυτόν, ἔχοντες αὐτὸν ἡμερῶν τρια-
κοσίων καὶ πεντήκοντα καὶ τεσσάρων.³⁾ ὅτι τὸ πα-
ράνομον χρίσμα τῶν ἱερέων οὐδὲν δοκεῖ.

11. Ἰουδήθ. ὅτι τὰ Ἐκβάτανα βασιλεία τῶν
Μήδων ἦσαν. περὶ Ἀχιὼρ τοῦ συμβουλευσάντος τῷ
Ὀλοφέρνη μὴ στρατεῦσαι κατὰ Ἰουδαίων, καὶ ὅπως
αὐτὸν ὁ Ὀλοφέρνης παρέδωκε τοῖς Ἰουδαίοις, ἐλπί-
ζων καὶ αὐτὸν συλλαβεῖν μετ' αὐτῶν⁴⁾ καὶ κολάσα-
σθαι. ὅτι ἐστενοχωρήθησαν οἱ Ἑβραῖοι δι' ἐνδειαν
ὑδάτος.

12. Οἷα ἦν Ἰουδήθ. ὅτι ἐξῆλθε πρὸς Ὀλοφέρνη-
ν ἢ Ἰουδήθ στολισαμένη λαμπρῶς καὶ ἀποβαλο-
μένη⁵⁾ τὴν τῆς χηρείας στολήν. πρόρρησις τῆς
Ἰουδήθ περὶ τῆς Ὀλοφέρνηου σφαγῆς. ὅτε ἀπῆλθε

1) ἐσπέρα] ἐσπέραν 2) ἐλογίσαντο] ἐλογίσατο 3)
τριακοσίων καὶ πεντήκοντα] τινδ', unde addidi καὶ τεσσάρων,
ut est in textu 4) αὐτῶν pro αὐτόν 5) ἀποβαλλομένη
scripsi pro ἀποβαλλομένη, ut ἀποθεμένη dicit Zou.

πρὸς τὸν Ὀλοφέρνην. ὅτι ἀρχαῖον, ὡς εἰκοι, τοῖς εὐνοῦχοις τὸ ὑπηρετεῖν εἰς τοιαῦτα. τί ἐστὶν ἀκινάκης, καὶ ὅτι δι' αὐτοῦ ἀνηρέθη ὁ Ὀλοφέρνης. ὅπως εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν πόλιν Ἰουδῆθ μετὰ τῆς κεφαλῆς Ὀλοφέρνηου, καὶ οἷα συνεβούλευσε μετὰ ταῦτα γενέσθαι. περιτομὴ Ἀχιώρ. ἦτα κατὰ Ἀσσυρίων. ὅτι Ἰουδῆθ ἐστεφανώθη ἐλαίας θαλλῶ¹⁾ καὶ ἦσεν ῥόδῳ τῷ θεῷ, ῥῷ καὶ ἀνέθετο τὴν Ὀλοφέρνηου σκηνήν.

13. Τωβίτ. ὅτι ἡ Νινευὶ τῶν Ἀσσυρίων μητρόπολις. τύφλωσις Τωβίτ. ὅτι δικαιοτάτος ὁ Τωβίτ, ὃς καὶ ἐν πενίᾳ τοῦ δικαίου ἐφρόντιζεν.²⁾ περὶ Σάρρας, ἧς τοὺς ἄνδρας ἀπέπνυγε τὸ συνὸν αὐτῇ δαιμόνιον, ὡς ἐρῶν αὐτῆς. περὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Ῥαφαήλ. ὅπως ὁ υἱὸς Τωβίτ Τωβίας ἀπεστάλη παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὸ λαβεῖν τὴν παρακαταθήκην, καὶ ὅπως Ῥαφαήλ ὁ ἀρχάγγελος ὠδήγησεν αὐτόν. περὶ τοῦ ἰχθύος οὗ τὸ ἦπαρ καὶ τὴν χολήν ἐκελεύσθη Τωβίας φυλάττειν, καὶ ἐδιδάχθη εἰς τί ταῦτα συντελεῖ.

14. Ὅτι Ἀζαρίαν μετωνόμασεν ἑαυτὸν ὁ ἄγγελος Ῥαφαήλ. ὅπως ὁ Τωβίας λάσατο τὰ λευκώματα τοῦ πατρὸς. ὅτι ὁ Ῥαφαήλ ἀπήγγειλε τῷ Τωβίτ ἄγγελος εἶναι θεοῦ, καὶ ἀποσταλῆναι πρὸς αὐτούς. διήγησις τῶν ἐσομένων Νινευὶ τῇ πόλει κατὰ τὴν πρόρρησιν Ἰωνᾶ ἀπὸ Τωβίτ πρὸς Τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὑπὸ³⁾ Ἱερουσαλήμ. ὅτι ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν γενόμενος ὁ⁴⁾ Τωβίτ τέθνηκεν. ὅτι τὰ Ἐκβάτανα πόλις τῆς Μηδίας ἐστίν.

1) θαλλῶ] θαλλῶ 2) ἐφρόντιζεν pro ἐφρόντισεν
3) ὑπὸ] addit 4) ὁ] addit.

15. Περὶ τῆς βασιλείας Μήδων καὶ Περσῶν, καὶ ὅτι Ἀστυάγης ἦρχε Μήδων, ὁ Καμβύσης δὲ Περσῶν. ὅπως οἱ Πέρσαι ἐπολιτεύοντο λίαν ἐννόμως καὶ δικαίως. ὅπως οἱ παῖδες παρὰ Πέρσαις διῆγον. ὅτι μέχρι τοῦ ἐπτακαιδεκάτου ἐνιαυτοῦ παῖδες ἐλέγοντο, ἐξῆς δ' ἔφηβοι. ὅπως περὶ τὴν θήραν ἡσχόληντο Πέρσαι. ὅτι ἔστιν οὗ καὶ κάρδαμον εἶχον ὄψον. ὅτι καὶ ἐτῶν οἱ τέλειοι ἦσαν. ὅτι μετὰ τὰ πεντήκοντα ἔτη εἰς τοὺς γηραιοὺς ἐτάττοντο καὶ οὐκέτι ἐστρατεύοντο, ἀλλ' ἐδίκαζον. ὅτι τοῖς Πέρσαις αἰσχροὺν τὸ ἔχειν περιττώματα.

16. Ὅτι μητροπάτωρ Κύρου ὁ Ἀστυάγης ἄρχων μὲν Μήδων, πενθερὸς δὲ Καμβύσου ἄρχοντος Περσῶν καὶ πατὴρ Κύρου, καὶ ὅτι ἕτεροι Ἀσσύριοι καὶ ἕτεροι Σύριοι. ὅτι ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς πολλῶν κρατήσας ἐθνῶν καὶ κατὰ Μήδων ἐστράτευσεν. ὅτι πρὸς Κυαξάρην ἄρχοντα Μήδων τὸν καὶ Δαρεῖον ὁ Καμβύσης ὁ ἄρχων Περσῶν Κύρον τὸν υἱὸν ἀπέστειλε σύμμαχον κατὰ Ἀσσυρίων. ὅτι λιτότητι οἱ Πέρσαι χαίρουσιν. ὅπως ὁ Κῦρος ἠθέλησε κατὰ Ἀρμενίων ἐλθεῖν. ὅτι ἐγγίξουσι τὰ ὄρια Μήδων καὶ Ἀρμενίων. περὶ Χρυσάντα καὶ ὅπως πρὸς τὸν Ἀρμένιον ἀπηλθεν ὁ Κῦρος. ὅτι οὐκ ἦν πόλις ἐν Ἀρμενίᾳ. ὅτι ἐάλωσαν πάντες οἱ οἰκεῖοι τοῦ Ἀρμενίου καὶ αὐτὸς προσῆλθεν.

17. Ὅπως ὁ Κῦρος λαβὼν χρήματα παρὰ τοῦ Ἀρμενίου καὶ συμμαχίαν διέλυσε τὴν μάχην. ὅτι ὁμοροὶ Ἀρμένιοι καὶ Χαλδαῖοι. συνέλευσις Μήδων καὶ Ἀσσυρίων εἰς πόλεμον. τί ἐστὶ παρασάγγης. ΠΗ330 συμβολὴ Περσῶν καὶ Μήδων μετὰ Ἀσσυρίων, καὶ ἦττα Ἀσσυρίων. ὅτι ἀφέντες νυκτὸς οἱ Ἀσσύριοι

ἐφυγον καὶ ὁ¹⁾ Κῦρος σὺν Κναξάρῃ διέβησαν τὸ τῶν Ἀσσυρίων χαράκωμα, καὶ ὁ Κῦρος ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, προσελθόντων αὐτῷ καὶ τῶν Ὑκα-
νίων, οὓς συνομόρους εἶχον καὶ συμμάχους Ἀσσυ-
ριοι. ὅτι κατέλαβε τοὺς Ἀσσυρίους ὁ Κῦρος, οἱ δὲ
καὶ ἔτι ἐφευγον.

18. Ὅτι καὶ γυναῖκες εἶποντο Κροίσῳ τῷ συμ-
μάχῳ τῶν Ἀσσυρίων. ἅμαξαι καὶ ἀρμάμαξαι. ὅτι,
ὡς ἔοικε, μέχρι τότε οὐκ ἦν παρὰ Πέρσας ἵππικόν.
τί διελέχθη πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους Ἀσσυρίους ὁ
Κῦρος. διαμερισμὸς τῶν ἐξ Ἀσσυρίων λαφύρων, ἐξ
ᾧ τοὺς ἵππους οἱ Πέρσαι ἔλαβον, ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἵππεῖς γένωνται, μὴ πρὶν ὄντες.

19. Περὶ προσελεύσεως Γωβρῖου πρὸς Κῦρον.
ὁ δὲ Γωβρύας Ἀσσύριος ἦν. ὅρα εἰς ὄρκον τύπον
τὸ λαμβάνειν καὶ διδόναι τὴν δεξιάν. τὰ ἐπινεμη-
θέντα τῷ Κύρῳ λάφυρα, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ τοῦ Ἀβρα-
δάτου γυνή. ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἔρχεται πάλιν Κῦ-
ρος κατὰ Ἀσσυρίαν. ὅτι ἐζήτησε Κῦρος μονομαχῆσαι
μετὰ τοῦ ἄρχοντος Βαβυλῶνος. ὁ δὲ εἶπε μὴ εἶναι
παρεσκευασμένος, καὶ ἀνέμεινε τὴν παρασκευὴν
ἐκείνου Κῦρος. περὶ Γαδάτα, ὃς εὐνοῦχος ᾧν ἤρ-
χεν. προσέλευσις πρὸς Κῦρον τοῦ Γαδάτα, ὃς τῶν
Ἀσσυρίων ἦν. ἐτέρων ἔθνων προσέλευσις πρὸς Κῦ-
ρον. ὅτι ἀρχαῖον τοῖς βασιλεῦσι τὸ δέσποτα.

20. Ὅπως εὐζώνως ἐξήλασε Κῦρος συμμαχῆσαι
Γαδάτα, καὶ ὅπως αὐτὸν ἀνελπίστως ἐρρυσάτο τῆς
ἐνέδρας. ἦττα Καδουσίαν²⁾ συμμάχων Κύρου.
δῶρα παρὰ Γαδάτου τῷ Κύρῳ, ἐν οἷς καὶ ἵπποι,
δι' ᾧν μυρίους τοὺς οἰκείους ἵππεῖς ὁ Κῦρος ἐποίη-

1) ὁ] addit

2) καδουσίαν pro Καδδουσίαν.

σεν. ὅτι φρούρια κατέσχε Σύρων ἐν μεθορίοις Σύρων καὶ Μήδων ὁ Κύρος. ὅτι ἡχθέσθη ὁ Κυαξάρχης ἰδὼν τῷ Κύρῳ τῷ οἰκείῳ¹⁾ συμμάχῳ παρεπομένην πολλήν δύναμιν ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ, καὶ ὅπως αὐτοῦ τὴν λύπην κατέπαυσεν ὁ Κύρος.

21. Κύρου συμβουλὴ ὅπως χρῇ χειμῶνος ἐπιόντος λῦσαι τὸν πόλεμον. ὅτι αἰεὶ κοπιᾷ τοὺς οἰκείους ἤθελε Κύρος, ἵνα, φησὶν, ὑγιαίνουσιν. περὶ Ἀράσπα, καὶ ὅπως ἦρα τῆς γυναικὸς ἦν ἐφύλαττε τῷ Κύρῳ, καὶ ὅπως αὐτῆς μὴ πεισθείσης τῷ Ἀράσπᾳ καίτοι βιαζομένῳ ὁ Κύρος ἔμαθε, καὶ οὐκ ὠργίσθη, ἀλλὰ συνέγνω αὐτῷ ὡς ἀνθρώπῳ, εἰπὼν καὶ θεοὺς ἐρᾷν, "ἑαυτὸν μᾶλλον" εἶπεν "αἰτιῶμαι ὅτι συγκαθεῖρξα τῷ Ἀράσπᾳ θηρίον τοιοῦτον ἄμαχον, τὴν γυναικᾶ δηλονότι. ὅτι κατὰ συμβουλήν Κύρου ἔδοξε φεύγειν Ἀράσπας²⁾, καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἀσσύριον ἐπὶ τῷ μαθεῖν τὰ κατ' αὐτόν, καὶ ἡ Πάνθεια, τοῦτο γὰρ ὄνομα τῇ γυναικί, ἐξήτησεν ἐλθεῖν ἀντὶ Ἀράσπα εἰς³⁾ φίλον Κύρον καὶ ὑπηρετεῖν τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἀβραδάταν, ὃ καὶ γέγονε. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀβραδάτας, καὶ μαθὼν τὰ πρὸς τὴν γυναικᾶ αὐτοῦ Πάνθειαν καὶ τὴν σωφροσύνην Κύρου, ἠὲ χαρίσσει αὐτῷ.

22. Ἀποστολὴ χρημάτων τῷ Κύρῳ παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ φιλίας ἀρχή. ὅτι εἶχε μυρίους ἱππεῖς ὁ Κύρος καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατόν, καὶ ὁ Ἀβραδάτας ἑκατόν, καὶ τὰ Μηδικὰ ἑκατόν, καὶ ὅτι ἐκαστὴ κάμηλος εἶχε τοξότας δύο. πάλιν Κύρον συνέλευσις κατὰ Ἀσσυρίων. ὅτι χιλὸς ἐνταῦθα ἡ τῶν ἀλόγων τροφή. ὑποστροφή Ἀράσπου καὶ ἐγκώμιον

1) οἰκείῳ pro ἰδίῳ 2) ὁ om. ante Ἀρ. 3) εἰς] fort. ὡς.

αὐτοῦ ἀπὸ Κύρου. ὅτι ἡ Πάνθεια τὸν ἑαυτῆς¹⁾ κόσμον συνέκοψεν εἰς ὀπλισμὸν τῷ ἀνδρὶ. ὅτι κόσμον ἡγεῖτο τὸν ἄνδρα, καὶ οἷα αὐτῷ προσεφθέγγετο ὀπλιζομένῳ, καὶ ὅπως ἡνυκαρίσται Κύρῳ, ὥς συντηρήσαντι ταύτην ἀνύβριστον. οἷα εἶπε πρὸς Πάνθειαν ὁ ἀνὴρ.

23. Ὅπως ἀντέταξε τοὺς ἑαυτοῦ τοῖς τοῦ Κύρου ὁ Κροῖσος. ὅτι ὁ παιὰν ᾠδὴ ἔστι πολέμου. ὅτι αἱ κάμηλοι τοῖς ἵπποις δειλίαν ἐνέβαλον. συμβολὴ Περσῶν καὶ Αἰγυπτίων, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀβραδάτας, ὃς ἐκπεσὼν τοῦ ἄρματος κατεκόπη. ὅτι πεσὼν τις μαχαίρᾳ τὸν ἵππον τοῦ Κύρου ἐπληξέ, καὶ οὕτως ὁ Κύρος ἐκ τοῦ ἵππου κατεβλήθη. ὅτι κυκλωθέντες οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ μὴ δυνάμενοι ἀντέχειν, ὑπὸ ταῖς ἀσπίσιν ἐκάθηντο ἀπρακτοί, εἴτα ῥίψαντες τὰ ὅπλα ἔφρευγον. ἐστρατοπεδεύσατο αὐτὸς τοῦ ἡλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον.

24. Ὅτι Κύρος Κροίσου φυγόντος ἐπὶ Σάρδεις καὶ αὐτὸς ἐκεῖ ἀπῆλθεν. εἶλε δὲ καὶ τὴν ἀκρόπολιν.²⁾ πρόσρησις³⁾ Κροίσου πρὸς Κύρον καὶ πρόσκλησις μὴ διαρπάσαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ λαβεῖν ἡσυχίᾳ τὰ χρήματα. περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀβραδάτου καὶ ὅσα εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Κύρον, καὶ ὅπως ἀπέσφαξεν ἑαυτήν. ὅπως ὁ Κύρος Ἀβραδάτην καὶ τὴν Πάνθειαν ἔθαψε μεγαλοπρεπῶς.

ΠΙΙ331 25. Περὶ Καρῶν καὶ τῶν ἐπὶ Φρυγίαν τὴν⁴⁾ παρ' Ἑλλήσποντον. περὶ τῶν ἀμαξῶν τῶν ἐλκουσῶν τὰ χρήματα ἃ ἔδωκεν ὁ Κροῖσος, καὶ οἷον εἶπε λόγον ὁ Κύρος. περὶ τῆς μεγάλης Φρυγίας. πολιορκία Βα-

1) ἑαυτῆς pro ἑαυτοῦ 2) ση. καταστρατοπεδεύσας addit, ubi hoc est 3) πρόσρησις] Scripsi πρόσρησις 4) τὴν] addit,

βυλῶνος καὶ μετένεξις τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ κατὰσχεσις τῆς πόλεως δι' αὐτοῦ. ὅπως πρῶτως τὰ βασιλεία κατεσχέθησαν. ὅτι ὁ ἄλουν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν Βαβυλῶνι ὁ Βαλτάσαρ ἦν, ᾧ καὶ ἡ χεὶρ ὤφθη κατὰ τὸν τοῖχον, ὥς φησι Δανιήλ ὁ προφήτης.

26. Ὅτι ἐκτομίας εἶχεν ὁ Κῦρος ὑπηρέτας. οἷα ἦν ἡ διαγωγὴ Κύρου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὡς λίαν καλή. ὅπως τὸν Κροῖσον ὁ Κῦρος ἤλεγξε κακῶς. ὅτι κόσμον οἰκεῖον ὁ Κῦρος ἡγεῖτο τὸν κόσμον τῶν ὑπηκόων. διὰ¹⁾ τί περὶ τὴν ἀριστερὰν τοὺς οἰκειοτάτους²⁾ ἐκάθισεν. ὅτι πολλὰ ἔλεγεν ἔχειν ὁ Κῦρος χρήματα, ἵνα τοῖς ἀξίοις αὐτὰ διανέμῃ, οὐ μὴν γε³⁾ ἑαυτοῦ χάριν.

27. Ὅτι εἰς τὰ οἰκεῖα Κύρῳ ὑποστρέφοντι⁴⁾ δέδωκε Κναξάρης⁵⁾ καὶ ἄλλα μὲν, ἄλλα καὶ τὴν θυγατέρα γυναικα καὶ τὴν χώραν Μήδων. ὁ δὲ μὴ ἄλλως λαβεῖν εἶπεν, εἰ μὴ συναινέσει τῶν γονέων. ὃ δὴ καὶ ἐποίησεν, ἀπελθὼν ἐκεῖ καὶ δοὺς πᾶσι τοῖς Πέρσαις δῶρα πολλά. ὅτι πάλιν εἰς Βαβυλῶνα ὑπέστρεψε, καὶ ὅσα κατέσχευ ἔθνη, ἐν οἷς ἦν καὶ Κύρος. περὶ τῶν λεγομένων κοντούρων. ὅτι τὰ πρὸς Συρίαν ἔθνη οἰκοῦντα ὑπέταξε καὶ Αἴγυπτον. καὶ ὅθεν ἤρχετο αὐτῷ ἡ ἐξουσία. καὶ ὅπως δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ περιῆει τὴν οἰκείαν ἐπικράτειαν. καὶ ὅτι γέρον γέγονεν, οἷά τε διελέχθη τοῖς οἰκείοις καὶ τίνας κατέλειψε διαδόχους. ὅτι ὁ Ἡρόδοτος ἄλλως τὰ κατὰ τὸν Κῦρον ἰστόρησεν.

1) καὶ om. ante διὰ 2) οἰκειοτέρους pro οἰκειοτάτους, litteris sq attritis, sed tamen minime ita evanidis ut pro ac haberi possint. Perspicue vero περὶ pro παρὰ. 3) καὶ ante ἑαυτοῦ om. 4) ὑποστρέφοντι pro ὑποστρέψοντι.

1. Ὅτι μόναι αἱ δύο φυλαὶ ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα. περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Χουθαίων. ὅτι Καμβύσης τὴν ἀρχὴν Κύρου διεδέξατο, ὃς καὶ ἐκώλυσε τὴν ἀνοικοδομὴν τοῦ ναοῦ, βασιλεύσας ἔτη ἐπτά. περὶ Καμβύσου, καὶ ὅπως αὐτὸν διεδέξατο Σμέρδης ὁ μάγος. καὶ ὅπως ὁ Καμβύσης τὸν ἀδελφὸν Σμέρδην ἐξ ὀνείρου δειματωθεὶς ἀπέκτεινεν. ὅπως ὁ Καμβύσης ἀπέθανεν ἐν Ἐκβατάνοις τῆς Συρίας, κεκρηματισμένον σχὼν τοῦτο.

2. Ὅτι ὁ μάγος Σμέρδης¹⁾ ὥς υἱὸς τοῦ Κύρου ἐκράτησεν, ἡλέγχθη δ' ὕστερον ἕτερος εἶναι παρ' ἐκείνον, ὥς μὴ ἔχων ὧτα ἀπειμήθη γὰρ ταῦτα διὰ πταῖσμα παρὰ τοῦ Κύρου. ἐπανάστασις κατὰ Σμέρδου. ὅπως ὁ Προξάσπης τεθνάναι τὸν υἱὸν Κύρου Σμέρδην²⁾ ἐκήρυξεν, καὶ ἕτερον δὲ ὁμώνυμον εἶναι τὸν κρατοῦντα, καὶ ὅπως οὗτος διὰ τοῦτο ἀπέθανεν. ὅπως οἱ μάγοι ἀνηρέθησαν, ὧν εἷς ὁ Σμέρδης.³⁾

3. Ὅπως ἐκράτησε Περσῶν Δαρεῖος⁴⁾ ὁ Ὑστάσπου ἐκ περινοίας τοῦ οἰκείου ἱπποκόμου. τί ἠῤῥξατο τῷ θεῷ, εἰ κρατήσει, ὁ Δαρεῖος. οἷα προέθετο ἐρωτήματα ὁ Δαρεῖος τοῖς οἰκείοις φίλοις, καὶ οἷα ὑπέσχετο τῷ διαλύσονται ταῦτα. ὅτι ὁ Ζοροβάβελ ἐν τούτοις ἠρίστευσε, τοῦ οἴνου καὶ τῶν βασιλέων τὴν γυναῖκα κρειττονεύειν εἰπών. ὅτι ἐξ αἰτήσεως Ζοροβάβελ παρεχώρησε τὴν ἀνοικοδομὴν τοῦ ναοῦ καὶ Δαρεῖος δι' αὐτοῦ γενέσθαι.

4. Δευτέρᾳ ἀνάβασις εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ τοῦ Ζοροβάβελ. οἱ δὲ ἀναβάντες μυριάδες υἱῶν καὶ

1) Σμέρδης] σμέρδος, etsi paullo ante bis σμέρδ, cum ductu η significante, ut est in textu 2) Σμέρδην] σμέρδον

3) Σμέρδης] σμέρδος 4) ὁ ante Δαρεῖος om.

χιλιάδες ἢ, ἄνευ ὑπηρετῶν. περὶ Σαμαρειτῶν καὶ ὅπως ἡχθέσθησαν. πότε ἦν Ἀργαῖος καὶ Ζαχαρίας οἱ προφῆται. ὅτι ὁ Δαρεῖος ἐπέτρεπε δίδοσθαι τοῖς Ἰουδαίοις καθ' ἐκάστην τὰ εἰς θυσίαν συντελοῦντα ζῶα καὶ τὴν σεμίδαλιν. ὅτι δι' ἐτῶν ἑπτὰ ὁ ναὸς ἐκτίσθη. πότε ἐβασιλεύοντο οἱ Ἰουδαῖοι καὶ πότε ὑπὸ κριτῶν ἦρχοντο.

5. Ὅτι τὸν Δαρεῖον Ξέρξης διεδέξατο καὶ εὖσεβῶς περὶ τὸν ναὸν καὶ αὐτὸς διετέθη, ὅτε καὶ Ἑσθρας ἀνεσώθη ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ πολλοῦ πλῆθους Ἰουδαίων. ὅτι πολλὰι μυριάδες πέραν Εὐφράτου μεμενήκασιν Ἰουδαίων. περὶ Νεμίου τοῦ Ἑβραίου, ὅπως καὶ αὐτὸς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱεροσόλυμα ἦλθε καὶ τὸ τεῖχος ἀνικοδόμησεν. ὅτι πρώτη ἡ τοῦ Ἰούδα φυλὴ ἐκ Βαβυλῶνος ἀνέβη, ὅθεν καὶ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκλήθησαν.

6. Ὅτι τὸν Ξέρξην υἱὸς Κύρος¹⁾ ὁ καὶ Ἀρτα-PII332 ξέρξης διεδέξατο. περὶ Ἑσθήρ, ἣν ἔλαβε γυναικὰ ὁ Ἀρταξέρξης, καὶ περὶ Μαρδοχαίου. ὅτι νόμον ἔθετο Ἀρταξέρξης μηδένα οἱ ἄκλητον ἐπὶ θρόνου καθήμενον προσέρχεσθαι. ὅπως ὁ Μαρδοχαῖος ἐπιβουλήν ἐμήνυσσε κατὰ τοῦ βασιλέως. ὁ Ἀμάν Μαρδοχαῖον ἀνασταυρῶσαι ἠβούλετο, ἀλλ' ἐσταυρώθη ἐκεῖνος προνοίᾳ θεοῦ. ὅτι²⁾ Ἑσθήρ γνοῦσα τὴν μελετωμένην τῶν Ἰουδαίων ἀπώλειαν παρὰ Ἀμάν διὰ τὸν Μαρδοχαῖον ἐδεήθη πρότερον τοῦ θεοῦ, εἴτα καὶ ἄκλητος εἰσῆει πρὸς βασιλέα, καὶ διὰ τοῦτο θορυβουμένου ἔπεσε πρὸ ποδῶν αὐτοῦ ἁχανῆς, καὶ ὅπως εἰς δαῖπνον αὐτὸν ἐκάλεσε καὶ τὸν Ἀμάν. ὅτι πεντήκοντα πῆχυν ἦν τὸ ξύλον, ἐν ᾧ τὸν Μαρ-

1) Κύρος] κύρου 2) ὅτι pro ὅτε.

δοχαῖτον ὁ Ἀμὼν ἀνασταυρῶσαι ἐμελέτα. ὅπως¹⁾ ἀνεμνήσθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Μαρδοχαίου διὰ τὴν ἐπιβουλήν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐκείνιν ἐτίμησεν. οὕτω διασκεδάξει βουλὰς πονηρὰς ὁ θεός.

7. Ὅπως ὁ Ἀμὼν ἐκρεμάσθη εἰς τὸ ξύλον, ὁ κατὰ τοῦ Μαρδοχαίου ἡτοίμαζεν. ὅτι καὶ οἱ τοῦ Ἀμὼν παῖδες ἀνεσταυρώθησαν. ὅπως Ἰωάννας τὸν οἰκεῖον ἀπέκτεινεν ἀδελφὸν ἐν τῷ ναῷ. ὅπως τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀρχιερέως συνοικήσαντα ἄλλοφύλῳ γυναικὶ ἐκώλυον ἀπὸ τοῦ ναοῦ. περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ Γαριζὶν τοῦ²⁾ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ.

8. Ἀρχὴ τῆς κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἱστορίας. τίς υἱὸς ἦν Ἀλέξανδρος. οἷον ὄνειρον εἶδε Φίλιππος ἐγκυμονούσης τῆς γυναικὸς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ πότε ἐγεννήθη. περὶ τοῦ σώματος Ἀλεξάνδρου. περὶ τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλου. ὅτι ὁμίλητης Ἀριστοτέλους ἐγένετο. ὅτι καὶ πρακτικὸς ἰατρός ἦν ὁ Ἀλέξανδρος.

9. Ὅτι εἰκοσαετῆς τῆς βασιλείας ἐκράτησεν. περὶ Τιμοκλείας τῆς τὸν βιασάμενον αὐτὴν εἰς τὸ φρεᾶρ βαλοῦσης. οἷα ὁ Σινωπεὺς Διογένης πρὸς Ἀλέξανδρον εἶπεν. τὸ φιλότιμον Ἀλεξάνδρου. ὅσων ἐκράτησε πόλεων. περὶ Ἀκαρυᾶνος τοῦ ἱατροῦ, καὶ ὅπως ἐξ αὐτοῦ τὸ φάρμακον³⁾ ἔλαβεν Ἀλέξανδρος, καὶ ἀντιέδωκε τὴν τῆς συκοφαντίας ἐπιστολήν. ἥ ἐν Ἰσῶ συμπλοκὴ Δαρείου καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ ἡ Δαρείου ἥττα. περὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς μητρὸς Δαρείου ἁλουσῶν παρὰ Ἀλεξάνδρου.

1) ὅπως pro ὅτι 2) τοῦ] sic 3) φάρμακον] pro hoc vocabulum legitur admodum obscuratum, sed ut aliud fuisse
μα
appareat, velut πόμα, sed πό scriptum.

10. Ὅτι καὶ Δαμασκὸν εἶλεν Ἀλέξανδρος καὶ Κύπρον καὶ Φοινίκην. περὶ τοῦ κατ' ὄναρ Σατύρου. περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ κατ' ὄναρ Ὀμήρου καὶ ὅτι νῆσος ἦν αὕτη πρότερον. περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐν ἐρήμῳ διάβασιν Ἀλεξάνδρου ἐξαισίων. πῶς παῖς Διὸς ἐλογίσθη ὁ Ἀλέξανδρος. ὅτι λύτρα ὁ Δαρεῖος ἐπεμψε, καὶ οὐκ ἔλαβε ταῦτα¹⁾ Ἀλέξανδρος. περὶ τοῦ θανάτου τῆς γυναικὸς Δαρείου. περὶ τῆς μαρτυρίας τῆς πρὸς Δαρεῖον διὰ τὴν Ἀλεξάνδρου σωφροσύνην.

11. Ὅτι Ἀλέξανδρος οὐ λάθρα συμβαλεῖν ἤθελε τοῖς πολεμίοις. φυγὴ Δαρείου. ὅσον πλοῦτον εὗρεν Ἀλέξανδρος τοῦ Δαρείου. ὅπως ὠνείδιξε τοὺς τρυφῶντας Ἀλέξανδρος. τί ἔλεγεν Ἀλέξανδρος περὶ τῶν γογγυζόντων εἰς αὐτόν. περὶ τῆς δίψης ἣν εἶχεν Ἀλέξανδρος διώκων Δαρεῖον. ὅπως ἐν τῷ²⁾ θανάτῳ Ἀλέξανδρος τὸν Δαρεῖον ἐτίμησε, τὸν δ' ἀνελόντα διεσφενδόνησεν. περὶ Ἐρκανίας καὶ τοῦ Κασπίου πελάγους.

12. Ὅτι Ἀλέξανδρος βαρβαρικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος τοῖς Μακεδόσιν οὐκ ἤρεσεν. καὶ περὶ Ῥωξάνης, ἣν Ἀλέξανδρος ἔγημεν. ὅπως παρὰ Ἀλεξάνδρου ἀνῆρέθη Φιλώτας καὶ Κλεῖτος. ὅσα ὁ Ταξιάρχης καὶ οἱ ἄλλοι ἐμήνυσεν Ἀλέξανδρῳ κατὰ τῆς Ἰνδικῆς ἐρχομένῳ χώρας.

13. Περὶ Πώρου τοῦ τῆς Ἰνδικῆς ἄρχοντος, οἷος ἦν τὸ σῶμα. ὅσα ὁ Ἀλέξανδρος ἤλγησε τοῦ Βουκεράλα³⁾ ἵππου θανόντος, καὶ περὶ τοῦ ποταμοῦ Γάγγη, ὅσος ἦν κατ' εὖρος καὶ βάθος. ὅτι

1) ταῦτα pro ταῦτα ὁ

2) ἐν τῷ] om.

3) -φα.
λ

Μαλλοὶ ἔθνος Ἰνδικόν. ὅπως Ἀλέξανδρος πρῶτος ὄρμα ἐν τοῖς πολέμοις¹⁾ καὶ τυχαίως ἐνίκα.

14. Περὶ τῶν Γυμνοσοφιστῶν καὶ τοῦ διὰ τῆς βύρσης ὑποδείγματος, ἵνα μὴ μακρὰν ὁ βασιλεὺς ἀποδημῇ. ὅτι εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσον τοῦ στρατοῦ πληθὺς ἀπώλετο, καὶ περὶ τῶν ἰχθυοφάγων προβάτων. περὶ τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως Περσῶν Κύρου καὶ τῆς τούτου ἐπιγραφῆς. ὅτι ἐγγμεν Ἀλέξανδρος καὶ τὴν θυγατέρα Δαρσίον, καὶ ὅσα ἐν τῷ γάμῳ χρήματα ἀνάλωσε, δοὺς καὶ ΠΙΙ333 τοῖς ὀφειλέταις τὰς ὀφειλάς. ὅσα ἐπένθησεν ἐπὶ τῷ Ἑφαιστίῳ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. περὶ τοῦ διὰ κοράκων σημείου καὶ τοῦ θύματος. περὶ τοῦ εὐρεθέντος ξένου καθημένου ἐν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου θρόνῳ. ὅτι ὁ θάνατος Ἀλεξάνδρου ἄλλοις ἄλλως λέγεται. περὶ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος. ὅτι ἐν τῇ τελευτῇ ἡβουλήθη ἀφανίσαι αὐτόν, ἵνα δόξῃ καὶ θεός.

15. Ὅπως ὑπὴντησαν Ἀλεξάνδρῳ οἱ ἱερεῖς τῶν Ἑβραίων καὶ ὁ ἀρχιερεὺς. ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν ἀρχιερεῖα εἰς μνήμην ἦλθε τοῦ κατ' ὄναρ ὀφθέντος αὐτῷ θεοῦ. ὅτι ἔθυσσε τῷ θεῷ ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ ἀρχιερέως καὶ πολλὰ ἐχαρίσατο, ἀνέγνω τε καὶ τὴν βίβλον²⁾ τοῦ Δανιήλ. περὶ τοῦ ἐν Γαριζὺν ἱεροῦ, ἐν ᾧ κατέφευγον οἱ παρανομοῦντες.

16. Ὅτι εἰς τέσσαρα ἐμερίσθη ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀρχή. καὶ περὶ Πτολεμαίου τοῦ Λάγρου, ὅπως Ἱεροσολύμων ἐκράτησεν. ὅτι Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος διεδέξατο τὴν ἀρχήν. τί ἐστι δραχμή, καὶ πόσαι τάλαντον³⁾ ποιοῦσιν. ὅσα ὁ Πτολεμαῖος εἰς τὸ

1) πολέμοις pro πολεμίοις

2) τὴν βίβλον] τὸν βίον

3) πόσαι pro πόσα et τάλαντον pro τάλαντα.

Ἰουδαίων ἱερὸν ἔστειλε δῶρα. περὶ τῶν ἑβδομήκοντα δύο τῶν ἐξελληνισάντων τὰ Ἑβραϊκὰ βιβλία. ὅτι οἱ πρὸ τούτου ἐπιχειρήσαντες τὸ τοιοῦτον ἔργον οὐκ ἀτιμώρητοι ἔμειναν. ὅτι τινές φασι διηρημένους ποιῆσαι τὴν ἑρμηνείαν τοὺς ἑρμηνεῖς, ὕστερον δὲ εὐρεθῆναι ἐκ πάντων τὰ αὐτά.

17. Ὅτι ἔλαβε Πτολεμαῖος τὴν Κλεοπάτραν, καὶ ὅσα ἦν ἡ ταύτης φερυή. οἷος ἦν δεξιὸς περὶ τὰ πράγματα ὁ πρὸς Πτολεμαῖον ἀποσταλεὶς πρέσβης¹⁾ Ἰωσήφ. ὅτι τὸ τὰ τέλη τῶν πόλεων ἐπὶ αὐξήσει πωλεῖσθαι τοῖς ὠνουμένοις παλαιὸν ἦν.

18. Ὅπως συνώκησεν ἡ ἀδελφόπαις τῷ Ἰωσήφ. ὅπως Ἰρκανὸς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ καὶ ἐν μειρακίῳς τέλῳ ἦν φρονιμώτατος. ὅτι ἀτίμως ὠνήσατο ὁ Ἰρκανὸς τοὺς γραμματικὸν δούλους. ὅτι βάρις τὸ ὀχύρωμα.

19. Ὅτι ὁ Ἐπιφανὴς Ἀντίοχος κατέσχε τὰ Ἱεροσόλυμα. περὶ Ἐλεάζαρ καὶ τῶν Μακκαβαίων. ὅτι ἐν σαββάτῳ πολέμου συγκροτηθέντος ἐμάχοντο Ἰουδαῖοι.

20. Νίκη Ἰουδαίων κατὰ τῶν τοῦ Ἀντιόχου. ὅτι ὁ Ἀντίοχος ἐνόσησε διὰ τὰ κατὰ τῶν Ἰουδαίων κακὰ καὶ ἀπέθανεν.

21. Ὅπως τὸν ἐλέφαντα ὁ Ἐλεάζαρ πλήξας ὑπ' αὐτοῦ τέθνηκεν ἐν τῷ πολέμῳ.

22. Περί Κλεοπάτρας τῆς θυγατρὸς Πτολεμαίου, ὅτι ὁ Πτολεμαῖος δύο διαδήματα περιέθετο, οἷα δύο ἄρχων χωρῶν.

23. Ὅτι ὄρος καθήρησαν ἄνθρωποι λίαν ὑψηλὸν διὰ τριῶν ἐνιαυτῶν.

1) πρεσβὺς sine accentu pro πρεσβεύς.

1. Περὶ Ἀντιόχου τοῦ ἐπικληθέντος θεοῦ. ὅρα γυναικὸς καρτερίαν.

2. Ὅτι οἱ Σαδδονκαῖοι τὰ ἄγραφα καὶ ἐκ παραδόσεως οὐκ ἐτήρουν.

3. Ὅπως ὁ Ἀντίγονος ἀνηρέθη εἰς τὸν¹⁾ Στράτωνος πύργον κατὰ τὴν Ἰούδα τοῦ Ἑσσαίου πρόρρησιν, ἃν ἐδόκει ἐψεῦσθαι.

4. Περὶ φοινίκων καὶ κυτρίων τῶν ἐν τῇ σκηνοπηγίᾳ. ὅτι ἐπὶ τρία ἔτη ἐνόσει τεταρταῖον.

5. Περὶ Ὑρκανοῦ καὶ Ἀριστοβούλου. περὶ Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου. βασιλεία Ὑρκανοῦ καὶ Ἀριστοβούλου. ὥς εὖ σοι τῆς εὐχῆς ἀνθρῶπε.

6. Περὶ Πομπηίου καὶ τῆς δοθείσης αὐτῷ χρυσῆς ἀμπέλου ἐξ Ἀριστοβούλου ἐκ πεντακοσίων ταλάντων. περὶ τῆς Μιθριδάτου τελευτῆς καὶ περὶ τοῦ ὀποβαλάμου, ὅπερ τῶν μύρων ἄριστον. ὅπως ὑπὸ Πομπηίου τὰ Ἱεροσόλυμα ἐάλω.

7. Περὶ τοῦ Ἰταβυρίου ὄρους.²⁾ ὅσα ἦσαν τὰ τοῦ ἱεροῦ Ἰουδαίων χρήματα, ἐν οἷς καὶ δοκὸς ἐκ χρυσοῦ.³⁾ καὶ ὅτι ἡ μνᾶ ἔλκει λίτρας δύο⁴⁾ πρὸς τῇ ἡμισείᾳ. Κύπρος ὄνομα γυναικός. ὅτι ὁ Ἡρώδης ἐλθὼν εἰς τὸ δοκιμάσασθαι ἐξέπληξε τοὺς παρόντας διὰ τὸ ἐλθεῖν μετὰ δορυφορίας πολλῆς· διὸ καὶ ἡτιάθη.

9. Ὅπως ὁ Ἀντώνιος ἦρα τῆς Κλεοπάτρας. περὶ Πακόρου τοῦ Πάρθων βασιλέως.

10. Διὰ τί ἀπετμήθη τὰ ὦτα Ὑρκανός. ὅπως ὁ Φασάηλος τέθνηκεν.

1) εἰς τὸν pro κατὰ litteris obscurioribus 2) περὶ — ὄρους] addit 3) ἐκ χρυσοῦ] χρῦ (quomodo infra 19 scri-

ptum pro χρυσίου, et 6, 11 pro χρυσῆν) πό^λ ἐνδεδυμένη
4) δύο] β

11. Ἀναίρεσις Ἀντιγόνου.

PII334

13. Περὶ τῆς ἀρχιερωσύνης Ἀριστοβούλου ἐν νεῇ τῇ ἡλικίᾳ. ὅπως ἡ Ἀλεξάνδρα ἔφυγε διὰ λάκ-
νακος καὶ ἐφωράθη. ὅπως ἀπεπνίγη Ἀριστόβουλος.

14. Ὅτι ἠράσθη Ἡρώδου ἡ Κλεοπάτρα. περὶ τοῦ ἐν Ἰουδαίᾳ μεγάλου γερονότος σεισμοῦ.

15. Ὅπως καὶ παρὰ τοῦ Καίσαρος Ἡρώδης ἐτι-
μήθη. ὅπως εἰς τὸ φανερὸν Ἡρώδην ἐφάνη μισοῦσα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ὅπως ἡ τοῦ Ἡρώδου γυνὴ θανάτῳ κατακριθεῖσα τέθνηκεν. ὅπως ὁ Ἡρώδης καὶ οἶαν νόσον ἐνόσησεν.¹⁾

16. Ὅπως οὐδὲ τοῦ οἰκείου κόσμου Ἡρώδης ἐφείσατο ἐν καιρῷ λιμοῦ διὰ τὴν πόλιν, καὶ αὐτὸν ἀποδοὺς εἰς τὸ ἀγοράσαι σίτον. πόσος ἦν ὁ διαδο-
θεὶς σίτος. πόσοι μῦδιοι ὁ κόρος.

17. Ὅπως ὁ Ἡρώδης ἐκώλυε τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀλλήλοις συνέρχεσθαι, δεδιὼς τὰς ἐπιβουλὰς. τίνες οἱ Ἑσσαῖοι καὶ οἷα χρῶνται διαίτῃ, καὶ ὅπως εἰς τῶν Ἑσσαίων προεῖπε τῷ Ἡρώδῃ παιδίῳ ὄντι τὴν βασι-
λείαν. ὅπως ὁ Ἡρώδης τὸν ναὸν ἐπὶ τὸ μεῖζον με-
τεσκεύασε, καὶ περὶ τοῦ πύργου, ὃν Ἀντωνίαν ἐκάλεσεν. ὅτι ὁ ναὸς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ πρὸς τῷ ἡμί-
σει ᾠκοδομήθη. ὅτι καὶ οὐδὲ ὑετὸς γέγονεν ἐν ἡμέρᾳ. περὶ τοῦ πιπράσκεσθαι τοὺς κλέπτας.

18. Περὶ τῶν παίδων Ἡρώδου, οἷοι ἦσαν. ὅπως ἐμίσησε τοὺς υἱοὺς ὁ Ἡρώδης. ὅπως κατήλλαξε τὸν Ἡρώδην τοῖς παισὶν ὁ Καῖσαρ.

19. Οἷος τὸ ἦθος καὶ τοὺς τρόπους ὁ Ἡρώδης. ὅσα Ἵρκανὸς καὶ Ἡρώδης ἔλαβον ἀργυρίου καὶ χρυ-
σίου²⁾ τάλαντα ἐκ τοῦ τάφου Δαβίδ, καὶ ὅπως καὶ εἰς

1) ὅπως ὁ Ἡ.—ἐνόσησεν] addit 2) χρυσοῖον προ χρυσοῦ.

αὐτὰ τὰ σώματα Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος ἐκωλύθη
Ἡρώδης εἰσελθεῖν θείῳ πυρὶ.

20. Οἷα ἡ διαβολὴ αἰεὶ κακὰ εἰργάζεται καὶ ἔτι
ἐργάζεται. καὶ δεῖγμα τὰ ἐνταῦθα γεγραμμένα καὶ
τὰ προλαβόντα περὶ τῆς γυναικὸς Ἡρώδου καὶ τῶν
παίδων.¹⁾

21. Περὶ τοῦ κακίστου Εὐρυνκλέους. ὅτι ἐδέ-
σμησε τοὺς υἱοὺς ὁ Ἡρώδης Ἀριστόβουλον καὶ
Ἀλέξανδρον. τὸ συνέδριον τὸ τοὺς παῖδας Ἡρώ-
δου κρῖνον σὺν τῷ Ἡρώδῃ.

22. Περὶ τοῦ παρορησιασμένου στρατιώτου εἰς
Ἡρώδην βουλευόμενον θάνατον τῶν οἰκείων παλ-
δων. ὅπως ἀπηγχόνησε τοὺς οἰκείους παῖδας ὁ
Ἡρώδης. ὅτι πάτριον ἦν τότε ἔθος τὸ πολλαῖς συν-
οικεῖν γυναιξί. ὅτι ἀνεψιοὶ οἱ ἐξάδελφοι.

23. Ὅτι οἱ Φαρισαῖοι οὐκ ἐπέισθησαν ὁμόσαι,
καὶ ὅτι προεῖπον τὸν τοῦ Ἡρώδου θάνατον· διὸ καὶ
ἀπεκτάνθησαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν.

24. Περὶ λιμένος τοῦ λεγομένου Σεβαστοῦ.
κατηγορία Ἀντιπάτρου. ὅτι ὁ Ἡρώδης καὶ τὸν υἱὸν
Ἀντίπατρον δέσμιον εἰς Καίσαρα ἔπεμψεν.

25. Ἀκμὴ ὄνομα γυναικός. κύκηθρον τὸ ταρα-
χὴν ἐμποιοῦν. περὶ τῶν καθελόντων τὸν ἀνατε-
θέντα αἵτον εἰς τὸν μέγαν πυλῶνα τοῦ ναοῦ.

26. Τίνα νόσον ἐνόσησεν Ἡρώδης, ποικίλην τε
καὶ ὀδυνηράν. περὶ τῶν τῆς Καλλιρόης θερμοῶν.
οἷαν ἐπίνοιαν ὁ Ἡρώδης ἐπενοήσατο κακιστος ὢν,
ἵνα κλανσθῇ μετὰ θάνατον. περὶ τῶν διαθηκῶν
Ἡρώδου καὶ ὅπως τελευτῶν ἔκτεινε τὸν υἱόν.²⁾ τε-
λευτὴ Ἡρώδου. ὅτι ὁ Ἀρχέλαος διεδέξατο Ἡρώδην.

1) καὶ δεῖγμα—παίδων] addit 2) περὶ—υἱόν] addit.

1. Περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων στάσεως κατὰ Ῥωμαίων, ὅτε καὶ ὁ ναὸς ἐνεπρήσθη. ὅτι δοῦλος Ἡρώδου διάδημα περιέθετο.¹⁾

2. Ὅτι καὶ ὁ Ἀρχέλαος ὥμους ἦν κατὰ τὸν πατέρα. περὶ τοῦ πλοῦ Ἀλεξάνδρου. κατηγορία κατὰ Ἀρχελαίου. περὶ τοῦ ὄνείρου οὗ εἶδεν Ἀρχέλαος. ἕτερος ὄνειρος τῆς Ἀρχελαίου γυναικός. περὶ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐπὶ Καίσαρος γεγενημένης.

3. Αἵρεσις Φαρισαίων. αἵρεσις Σαδδουκαίων. αἵρεσις Ἑσσηνῶν. αἵρεσις Γαλιλαίων. πότε ἐγένετο ἡ ἀπογραφή. πότε ὁ Καῖσαρ ἔθανε καὶ πόσα ἔτι ἐκράτησεν. ὅτι διεδέξατο Καῖσαρα ὁ Τιβέριος.

4. Περὶ Ποντίου Πιλάτου. περὶ Ἡρώδου τοῦ τετραρχοῦ καὶ τῆς πόλεως Τιβεριάδος. περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἐνστάσεως. πότε ἐφάνη ὁ Χριστὸς ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ οἷά φησιν ὁ Ἰώσηπος περὶ αὐτοῦ. ἔτι περὶ Χριστοῦ φησιν ὁ Ἰώσηπος.

5. Περὶ τῆς Ῥωμαίας Παυλίνης. ὅτι μέγα τὸ τῶν ἱππέων ἀξίωμα. περὶ τῆς πονηρίας Ἰδης. ὅπως ΠΙ335 ἡ Παυλῖνα τῷ ἐρῶντι αὐτῆς συνεγένετο, οἰομένη τοῦτον θεόν. ὅπως τὸ κατὰ τῆς Παυλίνης σκέμμα ἐξήτασε Τιβέριος καὶ ἐκόλασε τοὺς τοῦτο συνεργήσαντας. περὶ τῆς βάρεως τῆς μετονομασθείσης Ἀντωνίας.

6. Περὶ Φιλίππου, ὅτι καὶ καθ' ὁδὸν ἔκρινε καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἐπιφερόμενος ἐτίθετο κατὰ τὸν τόπον ἔνθα καθήμενος ἡκροᾷτο. περὶ τοῦ θανάτου τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου οἷά φησιν ὁ Ἰώσηπος. περὶ τῆς τοῦ Τιβερίου τελευτῆς, ὃν διεδέξατο Γάιος.

7. Περὶ Ἀγρίππα, ὅπως εὐηργετήθη παρὰ

1) διάδημα περιέθετο] διέθετο διάδημα

Ἡρωδιάδος τῆς ἀδελφῆς. διὰ τί πρέσβεισιν οὐ προσ-
ωμίλει συνηοῖς. διὰ τί τοὺς ἐν ἀρχῇ οὐ παρέλυνε,
καὶ περὶ τοῦ παραδείγματος τούτων.

8. Περὶ Ἀντωνίας, καὶ ὅπως ἐτίμα αὐτήν¹⁾ Τι-
βέριος. περὶ ᾧ τις προεῖπεν ἔσεσθαι οἰονοσκοπή-
σας. ὅπως τὸν Γάιον διάδοχον ἑαυτοῦ κατέλιπε
Τιβέριος.

9. Ὅτι ἀρχαῖον τὸ τοὺς ἐξορίστους ἀκείρεκό-
μους²⁾ εἶναι. ὅπως ἔλυσε τῶν δεσμῶν τὸν Ἀγρίππαν
Γάιος καὶ βασιλέα ἀπέδειξεν. ὅπως κατὰ Ἡρώδου
Ἀγρίππας ἐπέστειλε τῷ Γαίῳ. ὅτι τὸ ὄπλα ἔχειν
τοὺς ἄρχοντας οὐκ ἀνύποπτον.

10. Ὁ Γάιος μὴ ὥς θεὸς παρὰ Ἰουδαίων τιμώ-
μενος ὠγλίζετο καὶ τὸν Φίλωνα ὑπεραπολογούμενον
οὐκ ἐδέχετο. ὅπως οὐ παρεχώρησαν Ἰουδαῖοι στή-
ναι ἀνδριάντα Γαίου ἐν τῇ πόλει αὐτῶν. ὅτι ὁ
Ἀγρίππας ἐπεισε Γάιον συγχωρῆσαι μὴ στήναι ἐν
Ἰουδαίᾳ τὸν οἰκεῖον ἀνδριάντα. ὅτι ἀνῆρέθη Γάιος
καὶ Κλαύδιος αὐτὸν διεδέξατο.

11. Ὅτι χρυσὴν ἄλυσιν Γάιος τῷ Ἀγρίππᾳ
ἐδωρήσατο ἀνθ' ἧς κατεκρίθη σιδηρᾶς, ἣν καὶ
ἀνέθετο Ἀγρίππας τῷ θεῷ. ὅτι ὁ ὑπαρχος ἀρχὴ ἦν
παρὰ Ῥωμαίοις. ὅτι Ἰωρδῖται ἔθνος εἰσὶν. ὅτι εὐε-
ργετικὸς ἦν ὁ Ἀγρίππας. ὅτι ὁ Στράτωνος πύργος
ἐστὶν ἡ ἐν Παλαιστίνῃ Καισάρεια. περὶ τῆς ἐξ ἀρ-
γύρου στολῆς λαμπρὸν ἀποστιλβούσης. ὅπως ὁ
Ἀγρίππας τέθνηκεν.

12. Περὶ τῆς ἐγκυμονούσης γυναικός, ἧς ἐκ τῆς
κοιλίας ἐδοξε φωνὴν γενέσθαι, λέγουσαν τὴν τοῦ
ἐμβρύου τύχην. ὅπως ὁ Ἰζάτης μετετέθη εἰς τὴν

1) αὐτήν pro αὐτὴν ὁ 2) ἀκείρεκόμεους pro ἀκείρεκό-
μους.

Ἰουδαϊκὴν θρησκείαν, καὶ ἡ τοῦτου μήτηρ Ἑλένη ὁμοίως, καὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπῆλθεν εἰς τὸ τοῦ Θεοῦ ἱερὸν. περὶ Ἀρταβάνου τοῦ Πάρθων βασιλέως, ὅπως εἰς Ἰζάτην ἦλθε δεόμενος. ὅτι ἀποκατέστη πάλιν ὁ Ἀρταβάνης εἰς τὴν Πάρθων βασιλείαν.

14. Πόλεμοι Ἀράβων πρὸς Ἰζάτην τὸ πρῶτον ἐκ προδοσίας τῶν οἰκείων, εἶτα ἦτα Ἀράβων. περὶ τοῦ γόητος Θευδᾶ. ἡ ἔλη ἱππέων σύλλογος. περὶ ἀλαβαρχίας. περὶ τῶν φευγόντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ διὰ τὸ στενὸν τῆς ἐξόδου καταπατηθέντων καὶ θανόντων. ὅπως ἐτιμωρήθη ὁ εἰς τοὺς νόμους Μωσέως ἐνυβρίσας.

15. Ὅτι μέγα¹⁾ τὸ ἡγεμονεύειν Συρίας. ὅτι πυρφόρον ἦν τὸ Βέσβιον ὄρος. τελευτῇ Κλαυδίου.

16. Ὅτι Νέρων Κλαύδιον διεδέξατο. οἷα καὶ νῦν οἱ ἀρχιερεῖς ποιοῦσι τοὺς οἰκέλους ἀδικοῦντες κληρικούς.

17. Περὶ τῶν σικαρίων ληστῶν. περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. πόσοι ἐξ Ἀσρῶν μέχρι Φινεὲς γηγόνασι κατὰ συγγένειαν ἀρχιερεῖς.

18. Ὅτι Οὐεσπασιανὸς²⁾ ἀπεστάλη κατὰ τῆς Ἰουδαίας παρὰ Νέρωνος. περὶ τῆς πόλεως Ἰωταπάτων καὶ τοῦ Ἰωσήπου. ὅτι ὁ Νέρων ἀνεῖλεν ἑαυτὸν καὶ Γάλβας ἤρξε μετ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς μετὰ μικρὸν ἀνῆρξθη, καὶ ἤρξαν³⁾ Ὁθων καὶ Οὐιτέλλιος καὶ ἀλλήλοις ἐπολέμουν. ἀνάρρησις Οὐεσπασιανοῦ.

19. Τίτου πολιορκία κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ. ὅτι τρίτειχος ἦν ἡ Ἱερουσαλήμ. περὶ τοῦ μηχανήματος τῶν κριῶν τῶν κατὰ τῆς πόλεως ἐπαχθέντων. περὶ τῶν ξυλίνων πύργων, οὓς ὁ Τίτος ἐποίησεν.

1) μέγα pro μετὰ 2) Οὐεσπασιανὸς] οὐεσπεσιανὸς hic et infra 3) ἤρξαν pro ἤρξαντο et οὐιτέλλιος pro Οὐιτέλλιος.

20. Περὶ τῆς ἐπινοίας τοῦ Ἰουδαίου Κάστορος,¹⁾ δι' ἧς ὑπερετέθη ἡ κατὰ τοῦ πύργου ἐπιβουλὴ τῶν Ῥωμαίων. ὅτι ὁ Τίτος φιλανθρωπότερον περὶ τοὺς Ἰουδαίους διέκειτο, καὶ νικῶν αὐτούς. ὅτι τριπλῶς ἡ πόλις τετείχιστο. περὶ ὧν ἐκακούργουν οἱ στασιασταί, καὶ μάλιστα λιμώττοντες. περὶ ὧν ἐποίει κακῶν ὁ λιμὸς τοῖς Ἰουδαίοις.

21. Περὶ τῶν διὰ χωμάτων ἐλεπόλεων. περὶ τῆς ἐπινοίας τῶν Ἰουδαίων, δι' ἧς καθηρέθησαν ἀθρόοι αἱ ἐλεπόλεις τῶν Ῥωμαίων εὐμηχάνως. ὅτι ΠΗ336 ἐτέρῳ τείχει τοὺς Ἰουδαίους ἔξωθεν Τίτος περικλείσεν. ὅπως ὁ λιμὸς τοὺς Ἰουδαίους διέθετο. περὶ τῶν αὐτομολούντων Ἰουδαίων, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ λιμοῦ ἐμπιπλάμενοι διερρήγνυντο. καὶ ὅτι τινὲς αὐτῶν εὐρέθησαν ἔχοντες εἰς τὰς γαστέρας χρυσόν· διὸ καὶ πολλοὺς αὐτῶν καὶ πρὸ τοῦ θνήσκεν ἀνήρουν οἱ Ῥωμαῖοι ἀνηλεῶς.

22. Ὅτι ξύων κόπρους ἥσθιον. ὅτι τοῦ τείχους καταπεσόντος ἕτερον εὐρέθη ἐντός. περὶ τοῦ εἰσελθόντος διὰ τοῦ τείχους Ῥωμαίου ἀνδρὸς ἀρίστου. ὅτι ἥλους εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τοῖς ὑποδήμασιν. ὅτι καὶ διὰ τῆς νυκτὸς ἐπολέμουν, καὶ ὅτι καὶ ἡ Ἀντωνία ὁ πύργος κατεσείσθη.²⁾ περὶ τῆς γυναικὸς, ἣτις τὸ οἰκεῖον τέκνον εἰς τροφὴν οἰκείαν ἀπέσφαξεν.

23. Ὅτι αἱ πύλαι τοῦ ἱεροῦ ἐνεπρήσθησαν, ἀργυραὶ οὐσαι. ὅτι ἔδοξε τοῖς Ῥωμαίοις τοὺς εἰς τὸ ἱερὸν καταφυγόντας σῶζεσθαι Ἰουδαίους, εἰ μὴ ἀνταμύνονται, καὶ ὅτι ὁ Τίτος τὴν τοῦ ναοῦ οὐκ ἐβούλετο καταστροφήν. ὅτι καὶ χρυσᾶς εἶχε θυρίδας ὁ

1) Κάστωρος] καὶ cum compendio ultimae
σεισθῆ] κατεσ. scripti ex p. 300, A.

2) μετε-

ναός. ὅτι ὁ Τίτος παντοίως ἐσπούδαξε μὴ καυθῆ-
ναι τὸν ναόν. ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα καὶ τὴν
αὐτὴν ἡμέραν συνέπεσε γενέσθαι τὸν ἐμπρησμόν
τοῦ ναοῦ ὑπὸ Βαβυλωνίων πρότερον καὶ ὕστερον
ὑπὸ Ῥωμαίων.

24. Περὶ τοῦ τοίχου, οὗ τὸ εὖρος πῆχαις ἦ.
περὶ τῶν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ χρημάτων. περὶ τῶν
γενομένων σημείων τῆς ἀλώσεως. οἷον τὸ μέγεθος
τῆς πύλης. περὶ τοῦ βοῶντος πρὸ μακροῦ τὰ τῆς
ἀλώσεως καὶ ὅπως καὶ οὗτος ἀπώλετο.¹⁾ ὅτι Ῥω-
μαῖοι τὸν Τίτον ἀπέφηναν αὐτοκράτορα. περὶ τῶν
Ἰδουμαίων. περὶ τῶν χρυσῶν κειμηλίων. περὶ τῆς
ἀρχιερατικῆς στολῆς. ὅτι θαυμάσας ὁ Τίτος τὴν τῆς
πόλεως ὀχυρότητα σὺν θεῷ εἶπε πολεμῆσαι, καὶ
ταῦτα Ἕλλην ὦν, καὶ ὅτι πύργους κατέλιπε δύο
ἀκατασκάπτους διὰ θαῦμα, καὶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν
αἰχμαλώτων ἦν μυριάδες θ' καὶ λ' καὶ τῶν ἀπολλυ-
μένων μυριάδες ρί'. ὅπως ὁ Σίμων τοὺς ὑπονόμους
ὑπέδν καὶ ὅπως ὕστερον ἀναδὺς μετὰ καιρὸν ἀγρόνη
ἔθανεν. ὅτι καὶ τὰ τοῦ ναοῦ ἀνωρύχθη θεμέλια.
ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλὴμ παν-
ταχοῦ οἱ κατεσπαρμένοι Ἰουδαῖοι ἐκακοῦντο. ὅτι τὸ
φρούριον ἢ Μαχαιροῦς λίαν ἦν ὀχυρόν. περὶ τοῦ
εὐμεγέθους δένδρου. περὶ τοῦ φυτοῦ τοῦ λεγομέ-
νου βαάρ, ὃ καὶ κυνόςπαστον²⁾ λέγεται, καὶ περὶ τῆς
τούτου δυνάμεως. ὅπως ἐάλω τὸ φρούριον, ἢ Μα-
χαιροῦς. περὶ τοῦ χωρίου Ἀμμοῦς ὅτι ἀπέχει Ἱερο-
σολύμων στάδια λ'. ὅτι τὸ κατὰ κέλευσιν τοὺς Ἰου-
δαίους τελεῖν ἀρχαῖον ἦν. περὶ τοῦ ἐκ ξύλων
τείχους, ὅπερ ὀχυρόν μὲν ἦν, πυρὶ δὲ ὕστερον κα-

1) *Sequentia usque ad p. 308, 4 ὑφάντον addidi ex cod.*

2) *κυνόςπαστον] κυνόπαστον.*

τηνάλωτο. ὅτι ἐξ ἀπογνώσεως ἀλλήλους ἀνῆλθον οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ πρότερον τὴν ὑπαρξιν κατακαύσαντες. ὅπως ἐάλω τὸ φρούριον ἢ Μασαδά. περὶ τοῦ πονηροῦ ὑφάντου.

1. Περὶ Λατίνων. περὶ Ρουτούλων. ὅπως ὁ Αἰνείας ἐνομίσθη θεός. περὶ Ἀλβας τῆς πόλεως καὶ ὅπως οὕτως ἐκλήθη. πόθεν Τίβερις ὁ ποταμὸς τὴν ὀνομασίαν ἔσχε. ὅπως ὁ Ἀμούλιος ἐθεοποιεῖ ἑαυτόν. ὅτι ἀπὸ Νομίτορος¹⁾ καὶ Ἀμουλίου ἔσχε τὰ τῶν Ῥωμαίων ἀρχήν. ὅτι δίδυμοι ἦσαν Ῥωμός τε καὶ Ῥωμύλος, οἱ καὶ γερόνασιν ἐκθετοί, καὶ ὅτι παρὰ λυκαίνης ἐτράφησαν, καὶ οἷαν φασὶ τὴν λυκαίναν.

2. Ὅποιοι ἦσαν Ῥωμός τε καὶ Ῥωμύλος. ὁ ἀναγνωρισμὸς Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου. ἀναλφεις Ἀμουλίου.

3. Θάνατος Ῥώμου, καὶ ὅθεν ἐπικίνδυνον ἐνομίσθη τὸ τὴν τάφρον τοῦ στρατοπέδου τινὰ διελθεῖν, ἀφέντα τὴν συνήθη ὁδόν. ὅπως διεγράφη τὸ τεῖχος τῆς Ῥώμης. ὅτι τὰ τεῖχη ἱερά, οὐ μὴν καὶ αἱ πύλαι. ποία ἡμέρα ἡ Ῥώμη ἐκτίσθη, καὶ πόθεν κατ' ἀρχήν²⁾ τὸ Παλάτιον ἐκλήθη, καὶ περὶ λεγεῶνος. ὅτι ἑκατὸν ἦσαν οἱ βουλευταί, οἱ καὶ πατρίκιοι ἐκαλοῦντο, καὶ³⁾ διὰ τί ἐκλήθησαν πατρίκιοι. ὅπως ἤρπασαν τὰς τῶν Σαβίνων θυγατέρας οἱ Ῥωμαῖοι· οἱ δὲ Σαβῖνοι Λακεδαιμονίῳν εἰσὶν ἄποικοι. ὅτι ὑπὸ τῶν Σαβίνων ἐάλω ἡ Ῥώμη παρὰ γυναικὸς προδοθεῖσα, ὑπόσχεσιν λαβοῦσα⁴⁾ τοὺς βραχιονιστῆρας

1) Νομίτορος] νομήτορος 2) κατ' ἀρχήν addidi ex

cod., qui καταρ, quod aut ἀρχήν est aut ἀρχάς 3) καὶ] om. 4) ita codex quoque.

Σαβίνων, οὓς μετὰ τὴν προδοσίαν ἐπιρρίπτουτες τῇ προδούσῃ ἀπέκτειναν αὐτήν.

4. Ὅτι κοινῇ Ῥωμαῖοι καὶ Σαβῖνοι τὴν Ῥώμην¹⁾ ᾤκησαν, καὶ Τάτιος Ῥωμύλῳ συνεβασίλευεν. φόνος Τατίου. περὶ τοῦ ἐν Ῥώμῃ γεγονότος λοιμοῦ διὰ τὸν Τατίου θάνατον καὶ τὴν αἱματώδη βροχήν. ὅτι ἐπὶ ἑκατὸν χρόνοις συνέθεντο εἰρηνεύειν μετὰ Ῥωμαίων Οὐήιοι,²⁾ δόντες καὶ ὁμήρους πεντήκοντα. ὅτι τὴν μοναρχίαν καὶ τὰ βασιλικά σύστημα πρῶτος Ῥωμύλος ἐδειξεν. ὅτι οἱ καλούμενοι πατρίκιοι ὕστερον ἄπρακτον εἶχον τὸ ὄνομα. ὅπως ἠφανίσθη Ῥωμύλος καὶ θεὸς ἔδοξεν. ὅπως ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ ἀφανισθῆναι Κυρίνος ἐκλήθη.

5. Ὅτι μετὰ τὸν Ῥωμόλον οἱ πατρίκιοι οὐκέτι ἓνα βασιλέα ἡρετίσαντο³⁾, ἀλλ' ἕκαστος αὐτῶν ἡμῖς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβασίλευεν, ὃ καὶ μεσοβασιλείαν ἐκάλεσαν. ὅτι πάλιν εἰς ἀνεργήθη βασιλεὺς ὁ Νομᾶς Πομπήλιος. ὅτι πρότερον ἔθυσσε τοῖς θεοῖς, καὶ οὕτως ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ Νομᾶς καὶ τὰ βασιλικά παράσημα. ὅτι καλῶς ἄγαν καὶ θεοφιλῶς ὁ Νομᾶς τὴν ἀρχὴν διήνυσεν, εὐσεβῶς παρὰ τοὺς τότε Ἑλληνας διακείμενος περὶ τὸ θεῖον. ὅτι δεκάμηνος ἦν ὁ χρόνος παρὰ Ῥωμαίοις, παρὰ δὲ τοῖς λοιποῖς διαφόρως εἶχε, μηνιαῖος, τετραμηνιαῖος, ἑξαμηνιαῖος.

6. Ὅτι Ὀστίλλιος Τοῦλλος μετὰ Νομᾶν ἤρξεν. περὶ τῶν τριδύμων ἀδελφῶν τῶν τε ἀπὸ Ῥώμης καὶ τῶν ἐξ Ἀλβανῶν, οὓς ἔτεκον μητέρες δίδυμοι. ὅτι ἦν ποτε ἡ Ἀλβα τῆς Ῥώμης μητρόπολις. βασιλεία Ἀγκου Μαρκίου.⁴⁾

1) Ῥώμην pro πόλιν, sed obscurius scriptum. 2) Οὐήιοι οὐήιοι, ut in textu. 3) ἡρετίσαντο pro ἡρετήσαντο. 4) βασις.—Μαρκίου) addit, etsi eadem fere in textu superscribitur.

ΠΡΩΤΗ. 1. Ὁτι οἱ Ἀρμένιοι ἀνέστησαν ὑπὸν Πατριάρχον.

2. Περὶ τοῦ ἀναστήσαντος ἀντιπάλου αὐτοῦ τοῦ Πατριάρχου. ὅτι ὁ Πατριάρχος ἀναστήσαντος αὐτοῦ οἱ τοὶ ἱερεῖς καὶ τοὶ πρεσβύτεροι καὶ ὑποκόμιτοι καὶ ἀρχιερεῖς διὰ ἁλθῆναι καὶ ἀντιπάλου καὶ ἀρῆς καὶ ἐξουσίας. περὶ τοῦ ἀποφασισθέντος ἀναστήσαντος περὶ τοῦ ἀναστήσαντος γένους αὐτοῦ. περὶ τῆς διὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, ὅπως ἀναστήσαντος, καὶ περὶ τῶν διακρινόμενων αὐτοῦ.

3. Περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ αὐτοῦ τοῦ Πατριάρχου. ὅτι ὅπως οἱ ὀνόματι. ὅτι τοῦ ἀναστήσαντος ἀναστήσαντος αὐτοῦ ὅτι οἱ ἀναστήσαντος αὐτοῦ καὶ οἱ ἀναστήσαντος. ὅτι ὁ ἀναστήσαντος περὶ τῆς Ἀρμενίας.

4. Βασιλεία Πατριάρχου. ὅτι ὅπως ὅτι οἱ Πατριάρχου. ἀναστήσαντος ἀλλὰ περὶ τῆς Πατριάρχου οἱ Ἀρμένιοι. ὅτι ὅπως οἱ ὀνόματι. ὅπως ἀναστήσαντος ὁ πατριάρχος ὅπως ἀναστήσαντος, ἀλλὰ ὅπως. ὅτι οἱ ἀναστήσαντος καὶ ὅπως ἀναστήσαντος ἀναστήσαντος.

5. Περὶ τῆς γενέσεως ἐκκλησίας. περὶ τῶν ἱερέων ἐκκλησίας. περὶ τῆς διὰ τῶν ἱερέων πατριάρχου περὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκκλησίας πατριάρχου αὐτοῦ τοῦ Πατριάρχου. καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Πατριάρχου. ὅπως ἀναστήσαντος τὸ Καππαδόκιον. περὶ τῶν ὀνομάτων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Πατριάρχου. ὅτι ὅπως ὁ Πατριάρχος ὁ πατριάρχος περὶ Ἀρμενίας¹⁾. ὅπως ὁ Πατριάρχος τὴν γῆν αὐτοῦ ἀναστήσαντος ὅπως ἀναστήσαντος. περὶ Ἀρμενίας, ὅτι ἀναστήσαντος οἱ τῶν Πατριάρχου νόμος, καὶ διὰ τούτου ἀναστήσαντος ἀναστήσαντος. ὅπως ὁ Πατριάρχος οἱ Πατριάρχου ἀναστήσαντος καὶ

1) ἀναστήσαντος γῆν ἀναστήσαντος 2) αὐτοῦ ἀναστήσαντος 3) ἀναστήσαντος γῆν ἀναστήσαντος.

τῆς βασιλείας ἡξιώθη σὺν Κολλατίνῳ, ἵνα μὴ δοκῇ μοναρχεῖν· διὸ καὶ ὕπατοι οὗτοι ἐκλήθησαν.

12. Ὅτι διὰ τὴν μελετωμένην προδοσίαν τῶν υἱῶν τοῦ Βρούτου κολαζομένων ὁ πατὴρ οἶον ἀπαθῶς διέκειτο, ὁρῶν αὐτοὺς πάσχοντας, ἥτοι διὰ πελέκεως ἀπέθανον. ποπλικόλας ὁ δημοτικός. περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Τυρσηνῶν. ἐν μάχῃ πολλῶν πεσόντων ἐκατέρωθεν εἶπε τὸ δαιμόνιον ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους ἕνα πεσεῖν ἐπέκεινα, καὶ εὐρέθη οὕτως. ὅτι Ῥωμαίοις οἱ Ἴταλοι ἐναντίοι ἦσαν τότε. ὅπως ὁ Σκαιόλας εὐμηχάνως εἰρήνην ἐποίησε μεταξὺ Ἰταλῶν καὶ Ῥωμαίων.

13. Ὅτι τετράκις ὑπάτευσεν Οὐαλέριος¹⁾ καὶ Ῥωμαῖοι δυσχεραίνουσιν, ὅτι ῥαβδούχους μετὰ πελέκεων εἶχε προϊόντας καὶ οἰκίαν λαμπράν, ἣν καὶ καθήρυσαν. πότε ταμίαι ἐγένοντο, οἳ καὶ κοιαιστορες ἐκαλοῦντο, καὶ τί τὸ τῶν κοιαιστόρων ἔργον. περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Σαβίνων. ὅτι Ῥωμαῖοι ἐνίκησαν. ἦντα Σαβίνων. ὅτι ἐπ' ἐνιαυτὸν ἐθρηνεῖτο τελευτήσας Ποπλικόλας. αὐθις πόλεμος Λατίνων καὶ Ῥωμαίων. περὶ δικτάτορος.

14. Περὶ τοῦ ἔθνους Οὐολούσκων. ὅτι ἀρχικὸν ἦν τοὺς ἐν ἐκστρατεία μὴ ἀπαιτεῖσθαι. περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Αἰκουῶν, καὶ ὅτι τὸν²⁾ Μάξιμον τὸν μέγιστον σημαίνει. περὶ τοῦ μύθου, ἐν ᾧ ἡ γαστήρ ὠνειδίζετο παρὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σώματος μερῶν. ὅπως ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ δανείζοντες χρειώδεις.

15. Τίνες οἱ τριβοῦνοι. οἳ ἦν ἡ ἰσχὺς τότε

1) Οὐαλέριος] οὐαλλέριος, omissis καὶ Ῥωμαῖοι 2) τὸν] ita codex pro τό.

τῶν τριβούνων. πόθεν λέγεται τὸ¹⁾ καθωσιώθη. τίς ὁ ἀγορανόμος.

16. Ὅτι ὠνομάσθη Κοριοῶνος ὁ Μάρκιος ἐκ τοῦ ἡττῆσαι τὸ ἔθνος τοῦ Κοριόλου. ὅτι ἐν καιρῷ ἱπποδρομίας καὶ οἱ πρόσχωροι εἰς Ῥώμην συνέθεον. κἀνταῦθα οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς Λατίνοις ἐχθροί.

17. Περὶ τῆς τιμωρίας τῆς δεκατεύσεως, ἥτις τοῖς ἀμαρτήσασι στρατιώταις ἐπάγεται. ὅτι πένης ἀνὴρ καὶ γεωργία ζῶν δικτάτωρ γέγονε διὰ τὴν λοιπὴν ἀρετὴν. ὅτι κατὰ Ῥωμαίους κινάτοι²⁾ οἱ ἀκείρε-
κόμαι.³⁾ τί τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἀγαγεῖν τοὺς ἡττηθέντας.

18. Ὅτι μετὰ τὴν τῶν νόμων ἐξ Ἑλλάδος μετα-
γωγὴν ἐπαύσαντο Ῥωμαίοις οἱ δῆμαρχοι καὶ στρα-
τηγοὶ προεβλήθησαν. ὅτι σάνισιν οἱ νόμοι γραφό-
μενοι τότε εἰς τὴν ἀγορὰν προετίθεντο. πόθεν ἡ
δωδεκάδελτος. πότε ἡ δεκαρχία κατελύθη.

19. Πότε χιλίαρχοι ἀνθ' ὑπάτων ἐκλήθησαν.
περὶ τιμητῶν. ἐντιμότεροι τῶν τιμητῶν καὶ τῶν
ἱππάρχων⁴⁾ δικτάτορες. τί ἐστὶ πρίγκιψ.

20. Πότε μισθοφορεῖν τὸ στρατιωτικὸν ἤρξατο.
τί σημαίνει ὅταν ὕδωρ ὑπερεκβλύσῃ.

21. Πότε ἐδόθη ταῖς γυναιξὶ τὸ ἐπ' ὀχήματι⁵⁾
ΠΗ338περιμέναι. ὅτι πρῶτος λευκῷ τεθρίππῳ Κάμιλλος
ἐθρίαμβευσε καὶ ὅπως ὁ θρίαμβος ἐτελεῖτο. οἶον ἦν
τὸ ἄρμα τοῦ θρίαμβου. περὶ ἱππῶν ζυγίων καὶ
σειραφόρων καὶ κελήτων. ὅτι ἐκωδωνοφόρου οἱ
κριθέντες θανεῖν. ὅτι καὶ ἐν δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐξήρκει ἡ πομπή.

22. Ὅπως Φαλίσκοι κατεφρόνουν Ῥωμαίων⁶⁾

1) τὸ] addit 2) κινάτοι] κιννάτοι 3) ἀκείρε-
κόμαι pro ἀκείρονόμαι, ut 6, 9. 4) ἱππάρχων] ὑπάρχων

5) ὀχήματι] ὀχη 6) Φαλίσκοι—Ῥωμαίων] φιλίσκων—ῥωμαῖοι.

πολεμούντων καὶ διὰ τοῦτο τοὺς παῖδας ἐξῆγον εἰς τὸ τεῖχος γυμνασομένους. καὶ ὅπως ὁ διδάσκαλος προδεδώκε τούτους, καὶ ὅπως αὐτὸν οἱ πολέμιοι δεδεμένον ἀντέστρεψαν.

14.¹⁾ Ὅπως ὁ Μέτελλος τοὺς τῶν πολεμίων κατασκόπους ἐφώρασεν. ὅτι πολέμου Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις συρραγέντος ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν ἀνείλον. ὅπως τοὺς ἐλέφαντας οἱ Ῥωμαῖοι διεπεραίωσαν τὸν πορθμὸν καὶ εἰς Ῥώμην ἀπήγαγον.

15. Ὅτι πρέσβεις εἰς Ῥώμην οἱ Καρχηδόνιοι ἐπεμψαν καὶ αὐτὸν τὸν Ῥηγοῦλον τὸν ὕπατον, εἰρήνην αἰτοῦντες. ὅσα Ῥωμαίοις ὁ Ῥηγοῦλος συνεβούλευσε, γνώμην δοῦναι ἐπιτραπείς, καὶ ὅπως ἀνακομισθεὶς ἐκὼν εἰς Καρχηδόνα, ἵνα μὴ ἐπιорκήσῃ, ὡμότατα διεφθάρῃ. στρατεία Ῥωμαίων εἰς τὴν Αἰβύην καὶ πολιορκία τοῦ Αἰλυβαίου.²⁾ ὅσα οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τῇ πολιορκίᾳ τοῦ Αἰλυβαίου παρὰ τῶν Καρχηδονίων ὑπέστησαν.

16. Ὅτι ἀφῆκαν οἱ Ῥωμαῖοι τὸ ναυμαχεῖν. ὅτι μετέστησαν πρὸς Ῥώμην οἱ Γαλάται τοῖς Καρχηδονίοις συμμαχοῦντες, καὶ ὅτι αὐτίς ναυτικὸν οἱ Ῥωμαῖοι συνεστήσαντο, καὶ ναυμαχίᾳ τοὺς Καρχηδονίους ἐνίκησαν.

17. Ὅτι τὸν σφέτερον στρατηγὸν οἱ Καρχηδόνιοι ἀνестаύρωσαν καὶ σπείσασθαι Ῥωμαίοις ἤτουν. ὅτι οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ φνυθηέντες διὰ τὴν νίκην βαρυντέρας τὰς τῶν σπονδῶν συνθήκας τοῖς Καρχηδονίοις ἐπήνεγκαν, καὶ οὕτως ὁ πόλεμος ἐληξε σφίσιν.

1) Nulla sunt ad c. 1—13 in codice argumenta. 2) Αἰλυβαίου] λῦβαίου ut mox.

18. Πόλεμοι Ῥωμαίων πρὸς ἔθνη. ὅτι τὴν Σαρδῶ ἔλαβον οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῶν Καρχηδονίων καὶ χρήματα. πόλεμοι Ῥωμαίων πρὸς Γαλάτας καὶ Αἰγύνας καὶ Κυρνίους. πόλεμοι Ῥωμαίων πρὸς Σαρδονίους καὶ Κυρνίους καὶ Αἰγύνας. ὅτι πολέμοι τοῖς Ῥωμαίοις ἐκρίθησαν Καρχηδόνοι. κηρύκιον ἢ τοῦ κήρυκος ῥάβδος. μάχαι πρὸς Σαρδῶνας καὶ Κυρνίους.

19. Ὅπως Ἀμίλκας ἐνικήθη παρὰ Ἰβήρων καὶ ἐφθάρη. περὶ Βουούτων καὶ Γαλατῶν. περὶ Ἰσσης τῆς νήσου καὶ ὅπως οἱ κάτοικοι ταύτης Ῥωμαίοις προσεχώρησαν καὶ περὶ τῆς ἀρχούσης αὐτῶν γυναικός. ποῖα χῶραι καλοῦνται Ἰλλυρικόν.

20. Ἰνσούβρων ἐπίθειςις κατὰ Ῥωμαίων καὶ μάχη καὶ ἦττα. τέρατα συμβεβηκότα Ῥωμαίοις. ὅτι τοὺς ὑπάτους οἱ Ῥωμαῖοι μετεπέμψαντο, οἱ δὲ οὐκ ἀπήλθον, ἕως τὸ πᾶν ἤνυσαν. ἑτέρα στρατεία κατὰ Ἰνσούβρων. περὶ Δημητρίου τοῦ Σαρδιαίων ἀρχοντος, ὅπως ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκολάσθη.

21. Ὅτι αὐθις πόλεμοι μεταξὺ Ῥωμαίων ἀνεργάγησαν καὶ Καρχηδονίων Ἀννίβου στρατηγοῦντος αὐτῶν τοῦ Ἀμίλκον παιδός. περὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ Ἰβηρίας ὅπου ἐστὶ καὶ μέχρι τίνος διήκει. ὅτι ὁ Ἀννίβας ἐπολιόρκει τοὺς ἐν Ἰβηρίᾳ Ζακυνθίους. ἄλωσις τοῦ περιβόλου τῶν Ζακυνθίων. ὅτι ἔκαυσαν οἱ Ζακύνθιοι τὰ τιμιώτερα τῶν χρημάτων αὐτῶν καὶ αὐτοὶ σὺν ἀπονοίᾳ τοῖς ἐναντίοις συμμαίξαντες κατεκόπησαν.

22. Ὅτι πόλεμος ἐψηφίσθη Ῥωμαίοις κατὰ Καρχηδονίων. ὅτι πρόεσβεις ἐπέμφθησαν εἰς Καρχηδονίους. περὶ σημείων γενομένων πρὸ τῆς μάχης τῶν

Ῥωμαίων καὶ τῶν Καρχηδονίων καὶ περὶ ὀνείρου
τῷ Ἀννίβᾳ φανέντος.

23. Ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι τῶν ὑπάτων τὸν μὲν εἰς
Σικελίαν ἐπεμψαν, τὸν δὲ εἰς Ἰβηρίαν, καὶ ὅπως ὁ
Ἀννίβας ἐπεραιώθη τὸν Ῥοδανόν. ὅτι οἱ πεμφθέν-
τες παρὰ τῶν ἀντιμαχομένων εἰς κατασκοπὴν συνήν-
τησαν ἀλλήλοις καὶ ἐμαχέσαντο. καὶ ὅτι ὁ Ἀννίβας
ἄτριπτον¹⁾ ὁδὸν δι' ὄρων διαβὰς ἐκακοπάθησε καὶ
πολλοὺς ἀπώλεσε τῶν οἰκείων. μάχαι διάφοροι Ῥω-
μαίων καὶ Καρχηδονίων τοῦ Ἀννίβου αὐτῶν στρα-
τηγούντος.

25. Ὅτι κατεστρατήγησε τῶν Ῥωμαίων ὁ Ἀννί-
βας καὶ πολλοὺς ἀνείλε καὶ οὐ μέλους ἐξώργησε, καὶ
ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἠπέλεγτο. ὅσα ἐποιοῦν οἱ ἐν τῇ
Ῥώμῃ μαθόντες τὰ κατὰ τὸν Ἀννίβαν. ὅτι περιέ-
κλεισαν²⁾ τοὺς πολεμίους οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὴν Καμ-
πανίαν.

26. Μηχάνημα τοῦ Ἀννίβου. ὅπως οἱ Ῥωμαῖοι ΠΙ339
ἐσφάλησαν ἐκ κακοβουλίας τοῦ σφῶν στρατηγού.
ὅτι εἰς κίνδυνον κατέστησαν οἱ περὶ τὸν Ροῦφον ἐξ
ἀβουλίας αὐτοῦ καὶ ὅτι ταχὺ μετεβάλετο καὶ τῷ
δικτάτωρι³⁾ ὑπετάγη.

1. Περὶ χρησμῶν. ὅπως ἡ⁴⁾ ἐν Κάνναις ἦτα
τοῖς Ῥωμαίοις συνέπεσε καὶ ὅσα ὁ Ἀννίβας ἐποίησεν
εἰς μάχην αὐτοὺς ἐκκαλούμενος καὶ ὅσα ἐμηχανή-
σατο ἐκείνῳ τὴν νίκην κατεργαζόμενα. ὅτι εἰ τότε
ὁ Ἀννίβας εἰς τὴν Ῥώμην ὥρμησεν, εἶλεν ἂν
αὐτήν.

1) ἄτριπτον pro ἀτρέπτως 2) περιέκλεισαν pro περιέ-

κλυσαν 3) δικτάτωρι] Per compendium δικάτα, ut supra,
quod τωρι est potius quam τωρι 4) ἡ] οἱ.

2. Περὶ τοῦ Σικιπίωνος. ὅπως οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ διετέθησαν τὴν ἥτιαν τῶν οἰκείων μαθόντες. ὅπως τοῖς αἰχμαλώτοις ὁ Ἀννίβας ἐχρήσατο. βούλευμα θαυμαστὸν ὅπως ὁ Ἀννίβας τοὺς Νεαπολίτας ὥκειώσατο καὶ τὴν Καπύην καὶ τὴν Καμπανίαν τῶν Ῥωμαίων μετέστησε καὶ ἄλλους εἴλε καὶ ἀπηνῶς αὐτοῖς χρησάμενος ἀνέκοψε τοὺς λοιποὺς μὴ προσεῖναι αὐτῷ. ὅπως οἱ ἐν Βασιλίναϊς Ῥωμαῖοι τῆς πολιορκίας ἐρρυσθήσαν.

3. Στρατήγημα τοῦ Ἀννίβου. ὅτι διὰ τρυφῆν καὶ ῥαστώνην οἱ Καρχηδόνιοι ἡττήθησαν. ὅσα οἱ¹⁾ Σικιπίωνες ἐν Ἰβηρίᾳ ἐποίησαν.

4. Ὅτι οὐδὲν ἔχοντες οἴκοι στείλαι οἱ Σικιπίωνες ἀστραγάλους τοῖς παισὶν ἔστειλαν. ὅσα ὁ Ἀρχιμήδης κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐμηχανήσατο πολεμούντων τὰς Συρακούσας.

5. Ὅσα τοῖς Ῥωμαίοις συνέβη δεινὰ. ὅπως ὑπὸ Μαρκέλλου ἐάλωσαν αἱ Συράκουσαι. ὅπως ὁ Ἀρχιμήδης ἀνῆρέθη.

6. Ὅσα οἱ Καρχηδόνιοι ἐν Σικελίᾳ ἐποίησαν καὶ ὁ Ἀννίβας ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐλθὼν εἰργάσατο, καὶ ὅπως ἐκείθεν ἀνεχώρησεν. ὅπως τὴν Καπύην οἱ Ῥωμαῖοι παρέλαβον καὶ ὅπως αὐτοῖς ἐχρήσαντο.²⁾ ὅσα ὁ Λαουίνιος πρὸς Φίλιππον ἀντιστρατενόμενος ἔπραξεν.

7. Ὅπως ὁ Ἀσδρούβας ἐν Ἰβηρίᾳ τὸν Γάιον Κλαύδιον ἠπάτησε καὶ διέδρα. ὅτι Σικιπίων ὁ Πούπλιος ἠρξέθη στρατηγὸς τῶν ἐν Ἰβηρίᾳ. σημειώσαι τόλμαν καὶ μηχανὴν τοῦ κατηγορηθέντος. ὅπως ὁ Μοντίνας ἐκ Καρχηδονίων Ῥωμαίοις προσεχώρησεν.

8. Ὅπως οἱ Ῥωμαῖοι τὸν Τάραντα ἔλαβον. ὅτι

1) οἱ] addit

2) ἐχρήσαντο] ἐχρήσατο.

οὐκ ἡδυνήθη ὁ Ἀννίβας ἀπατῆσαι τὸν Φάβιον. ὅπως ὁ Σκιπίων τὴν ἐν Ἰβηρίᾳ Καρχηδονίαν¹⁾ εἴλε καὶ ὅπως τὸν Θόρυβον κατέπαυσε τῶν στρατιωτῶν καὶ τοὺς Κελτίβηρας ὑπηγάγετο. ὅπως τὸν Ἀσδρούβαν ὁ Σκιπίων ἐνίκησε καὶ οἷος ἦν²⁾ τοὺς τρόπους. ὅπως ὁ Σκιπίων τοὺς ἐναντίους μετεχειρίσατο καὶ ἐνίκησεν.

9. Ὅτι ὁ Ἀννίβας ἐν μάχῃ ἐνίκησε, καὶ πεσόντος τοῦ Μαρκέλλου τὸν σημαντήρα ἐκείνου δακτύλιον εὖρηκώς ἐπλάττετο γράμματα, ὥς ἐκείνου αὐτὰ ταῖς πόλεσι στέλλοντος, καὶ πλείστους ἠπάτησεν, ἕως ἐγνώσθη. μάχῃ Ῥωμαίων πρὸς Ἀχαιοὺς συμμαχουμένους ὑπὸ Μακεδόνων. πόλεμοι πάλιν ἄλλοι Ῥωμαίων καὶ Καρχηδονίων καὶ στρατήγημα τοῦ ἐνὸς τῶν ὑπάτων τολμηρότατον.

10. Ὅσα ὁ Σκιπίων ἐν Ἰβηρίᾳ καὶ ἐν Λιβύῃ ἐποίησεν. ὅπως ὁ Σκιπίων τοὺς ἀποστατήσαντας τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν διὰ τὴν νόσον αὐτοῦ προσηγάγετο καὶ ὅπως αὐτοῖς ἐχρήσατο καὶ τίνας ἐκόλασεν. ὅτι τῆς Ἰβηρίας ὁ Σκιπίων ἐκράτησεν. περὶ τῶν Γυμνησίων νήσων.

11. Δι' ἣν αἰτίαν ὁ Μασινίσσας Ῥωμαίοις³⁾ προσεχώρησεν. ὅτι ἐπαύθη τῆς ἀρχῆς ὁ Σκιπίων. ὅπως ὁ Φίλιππος Ῥωμαίοις ἐσπέισατο καὶ ὁ Σκιπίων τῆς πόλεως τῶν Λοκρῶν πολλὰ ἐκ προδοσίας συνέσχε, εἶτα καὶ αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν.

12. Ὅτι ὁ Μασινίσσας κατηλλάγη δῆθεν Καρχηδονίοις, ὡς αὐτοῖς⁴⁾ οὕτω σφήλῃ. ὅτι ὁ Σκιπίων διέβη πρὸς Καρχηδονίους καὶ πόλεις εἴλε τίνας. ὅτι

1) Καρχηδονίαν] sic 2) ἦν] addit 3) τοῖς ante Ῥωμαίοις om. 4) αὐτοῖς] ita cod. quoque.

Μασινίσσας Ῥωμαίοις ἐβοήθησε κατὰ τῶν Καρχηδονίων. στρατήγημα τοῦ Σκιπίωνος.

13. Περὶ Μασινίσσου καὶ τοῦ Σύφακος καὶ τῆς Σοφωνίδος. ὅτι σπονδὰς οἱ Καρχηδόνιοι ᾗτησαν. ὅτι τῷ Σκιπίωνι ἐν Λιβύῃ Καρχηδόνιοι ἐπεβούλευσαν. ὅτι τῷ Ἀννίβᾳ πᾶσα ἡ ἡγεμονία ἐδόθη.

14. Ὅτι ὁ Σκιπίων τῷ Ἀννίβᾳ συμβαλὼν ἐνίκησεν. ὅτι σπείσασθαι ὁ Ἀννίβας ἐξήτησεν. ὅτι συμβαλὼν ὁ Σκιπίων τῷ Ἀννίβᾳ ᾗτησεν αὐτόν. ὅτι ΠΙΙ³⁴⁰πολιορκούμενοι παρὰ τοῦ Σκιπίωνος οἱ Καρχηδόνιοι περὶ σπονδῶν διεiléχθησαν. ὅτι πρέσβεις οἱ Καρχηδόνιοι πρὸς Ῥώμην ἔστειλαν καὶ συμβάσεις αὐτοῖς ἐψηφίσθησαν.

15. Πόλεμος πρὸς Φίλιππον τὸν Μακεδόνα. ὅτι τὰς Ἀθήνας πολιορκουμένας ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐρρύσαντο οἱ Ῥωμαῖοι. ὅτι ᾗτήθη Φίλιππος Ῥωμαίοις συμβαλὼν καὶ ἐτρώθη.

16. Μάχη ἐτέρα Ῥωμαίων πρὸς Φίλιππον. μάχη καὶ πάλιν Ῥωμαίων πρὸς Φίλιππον καὶ ᾗττα αὐτοῦ. ἐπὶ ποταμῷ συνθήκαις Ῥωμαῖοι τῷ Φιλίππῳ ἐσπέισαντο.

17. Ὅπως ἐλύθη ὁ κελεύων μὴ κοσμεῖσθαι τὰς γυναικας νόμος. ὅσα ὁ Κάτων ἐν Ἰβηρίᾳ ἐποίησεν. ὅπως ὁ Κάτων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὰ τεύχη τῶν ἐν Ἰβηρίᾳ πόλεων παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτῶν κατασκαφῆναι ἐποίει.

18. Ὅπως οἱ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τὸ Ἄργος καὶ τὴν Σπάρτην ἐστράτευσαν, καὶ ὅπως ἐσπέισαντο καὶ τοὺς Ἕλληνας ἡλευθέρωσαν. ὅτι ἐνεωτέρισαν οἱ Ἕλληνες. ὅτι τοῦ Σκιπίωνος ἀφικομένου πρὸς Ἀντίοχον ὁ Ἀννίβας ὑποπτος ἔδοξεν.

19. Ὅτι διὰ τὸν Ἀντίοχον οἱ Ῥωμαῖοι ἐθορυ-

βούντο. ὅτι ὁ Φίλιππος Ῥωμαίοις ἐφιλιώθη. ἐξέ-
λασις Ἀντιόχου ἐκ τῆς Ἑλλάδος. ὅτι ἐν Ναυπά-
κτῳ σπείσασθαι τοῖς Ῥωμαίοις ἐξήτησαν, οὐκ ἐσπέ-
σαντο δέ.

20. Ὅτι οἱ Σκιπίωνες τῷ Ἀντιόχῳ ἀντετάχθησαν.
ὅτι ἤτησεν ὁ Ἀντίοχος εἰρήνην, οὐκ ἔτυχε δ' αὐ-
τῆς. καὶ ὅτι ἐπολέμησαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ οἱ αὐτοῦ.
ὅτι ἐπεχείρησεν ὁ Ἀντίοχος ἐλεῖν τὸ τῆς Ῥώμης
στρατόπεδον, ἀπεκρούσθη δέ, τὸ δ' αὐτοῦ εἶλεν ὁ
Σκιπίων. ὅτι σπονδὰς ἤτησεν ὁ Ἀντίοχος, καὶ ὁ
Ἀννίβας, δείσας ἵνα μὴ ἐκδοθῇ, ἔφυγε πρὸς Πρου-
σίαν. ὅτι φθονηθέντες οἱ Σκιπίωνες κατεκρίθησαν.
ὅπως οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Γαλάται ἄποικοι τῶν Εὐρω-
παίων ἐγένοντο Γαλατῶν. ὅπως ὁ Μάλλιος τὴν
Ἀγκυραν εἶλεν.

21. Ὅτι οἱ Αἰτωλοὶ πρέσβεις ὑπὲρ εἰρήνης
ἐπεμψαν, καὶ ὅπως ὁ Μάρκος ἐπολιόρκει τὴν Ἀμ-
βρακίαν, καὶ ὅσα οἱ Αἰτωλοὶ ἀντετεχνήσαντο, καὶ
ὥς ἐσπείσαντο αὐτοῖς οἱ Ῥωμαῖοι. τίνες θανόντος
τοῦ Ἀντιόχου μετ' ἐκεῖνον ἐβασίλευσαν. ὅτι ὁ Ἀν-
νίβας ἐαυτὸν διεχρήσατο, ἵνα μὴ ἐκδοθῇ Ῥωμαίοις.

22. Ὅτι ὁ Φίλιππος τὸν υἱὸν Δημήτριον ἐκτει-
νεν ἐκ διαβολῆς τοῦ Περσέως, καὶ ὅτι καὶ τοῦτον
κτεῖναι θέλων οὐκ ἴσχυσεν. πόλεμοι Ῥωμαίων πρὸς
Περσέα βασιλέα τῶν Μακεδόνων. ὅτι τοῦ Κράσ-
σου¹⁾ πόλεις Ἑλληνίδας ἐλόντος καὶ τινὰς κατα-
σκάψαντος καὶ τοὺς ἀλόντας ἀποδομένον²⁾ οἱ Ῥω-
μαῖοι ὠργίσθησαν. ὅτι ἠτύχησαν οἱ Ῥωμαῖοι³⁾ μα-
χόμενοι τῷ Περσεῖ. ὅτι εὐτυχῶν ὁ Περσεὺς διὰ
φειδωλίαν ἠτύχησε καὶ σπονδῶν ἐδέηθη.

1) Κράσσου] κράσου 2) ἀποδομένον pro ἀποδομένους

3) οἱ post Ῥωμαῖοι om.

23. Ὅτι Παῦλος Αἰμίλιος ὕπατος ἡρέθη καὶ κατὰ τοῦ Περσέως ἐπέμφθη. ὅτι ἐκλιπεῖν τὴν σελήνην μέλλειν προμαθὼν ὁ Παῦλος, προεῖπε τοῖς στρατιώταις, ἵνα μὴ ταραχθῶσιν. ἦττα τοῦ Περσέως καὶ τῶν Μακεδόνων. ὅτι στενοχωρηθεὶς ὁ Περσεὺς ἐπέστειλε τῷ Παύλῳ περὶ σπονδῶν, βασιλέα δὲ αὐτὸν ὀνομάσας οὐ προσεδέχθη. ὅτι οἱ Κρηῖτες τοῦ Περσέως χρήματα εἰς τὰ πλοῖα ἐνθήμενοι ἀπῆραν. ὅτι κρυπτόμενος ὁ Περσεὺς ἐκὼν ἐνρέθη καὶ ὅπως αὐτῷ ὁ Παῦλος ἐχρήσατο. ὅσα ὁ Πλούταρχος περὶ τοῦ Περσέως λέγει καὶ περὶ τοῦ Παύλου.

24. Ὅτι καὶ τὸν Γέντιον οἱ Ῥωμαῖοι ἐνίκησαν. ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι μαθόντες τὴν τοῦ Παύλου νίκην ἔχαιρον, καὶ ὁ Παῦλος λαμπρῶς ἐθριάμβευσεν, ὅτε καὶ δύο¹⁾ υἱοὶ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν. ὅπου ὁ Περσεὺς ἐφρουρεῖτο καὶ διεχειρίζατο ἑαυτόν. περὶ Ῥοδίων καὶ Κρητῶν καὶ Προυσίου καὶ Εὐμένους.²⁾ περὶ τῶν παίδων Ἀριαράθου τοῦ Καππαδοκῶν βασιλέως.

25. Περὶ Ἀντιόχου τοῦ υἱοῦ Ἀντιόχου καὶ Δημητρίου τοῦ υἱοῦ Σελεύκου. ὅτι ἐπὶ Δαλματίας οἱ Ῥωμαῖοι ἐστράτευσαν καὶ τούτους ὑπέταξαν.

26. Ὁ τρίτος Ῥωμαίοις πρὸς τοὺς Καρχηδονίους πόλεμος, ὅτε τέλειον αὐτοὺς ἐξηνδραποδίσαντο καὶ τὴν Καρχηδόνα κατέσκαψαν. ὅτι πόλεμον κατὰ Καρχηδονίων τῶν Ῥωμαίων ψηφισαμένων ἐκείνοι ὑπήκοοι αὐτοῖς εἶναι ἐπλάττοντο καὶ ὁμήρους ἐδωκαν. ὅτι ἔλυσαν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν πολιορκίαν.

27. Περὶ Σκιπίωνος οἷος ἦν. ὅπως ὁ Σκιπίων

1) δύο pro δύο

2) Εὐμένους] εὐμενοῦς.

οἰκονομῆσαι καταλειφθεῖς παρὰ¹⁾ τοῦ Μασινίσσου τελευτῶντος τὰ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῖς ἐκείνου παισὶ τὰ πράγματα προσεκλήρωσεν. ὅτι ὁ Φαμέας²⁾ ΠΙΙ341 πρὸς Ῥωμαίους ἡτομόλησεν. περὶ Προυσίου τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως καὶ Νικομήδου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

28. Περὶ Ἀνδρίσκου, ὃς ἐπλάσαστο τοῦ Περσέως εἶναι υἱός, καὶ διάδημα περιθέμενος τὴν Μακεδονίαν κατέσχε καὶ τῆς Θεσσαλίας πολλὰ καὶ τοὺς Ῥωμαίους ἤττησε προσβαλόντας αὐτῷ. ὅτι ὁ Ἀνδρίσκος ὑπὸ Μετέλλου ἠττηθεὶς προεδόθη ὑπὸ Βύζου καὶ ἐκολάσθη, καὶ περὶ Ἀλεξάνδρου υἱὸν ἑαυτὸν τοῦ Περσέως λέγοντος.

29. Περὶ Καρχηδονίων καὶ ὅτι τῷ Σκιπίωνι ὁ κατ' αὐτῶν ἀνετέθη πόλεμος. ὅπως ὁ Σκιπίων τῷ Μαγκίνῳ ἐπήμυνε χωρίον τι τῆς Καρχηδόνης ἐλόντι καὶ κινδυνεύοντι. ὅπως ὁ Σκιπίων μέρος τῆς πόλεως Καρχηδόνης εἶλε. καὶ ὅτι ὁ Ἀσδρουβας μετὰ τῶν Καρχηδονίων εἰς τὸν Κώθωνα καὶ εἰς τὴν Βύρσαν κατέφυγον. καὶ ὅτι ὁ Σκιπίων τὸ στόμα τοῦ λιμένου συνέχωσεν, ἵνα μὴ τοῖς Καρχηδονίοις τροφαὶ κομίζωνται.

30. Ἄλωςις τελεία τῆς Καρχηδόνης καὶ ταύτης κατασκαφή. ψήφισμα τοῦ κατασκαφῆναι τὴν Καρχηδόνα.

31. Ἐξ οἷας αἰτίας τοῖς Ἑλλήσιν ἐπολέμησαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τὴν τε Κόρινθον κατέσκαψαν καὶ τοὺς Κορινθίους ἀπέδοντο.

1. Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ μοναρχησάντων. ὅπως ἐφθάθη ὁ Κίννας καὶ Κάθων αὐτὸν διεδέξατο καὶ ὁ Πομπήιος τῷ Σύλλᾳ προσῆλθεν. ὅσα κατώρθωσεν

1) περὶ] Scripsi παρὰ 2) φαμέας pro Φαβέας.
ZONARAS IV.

ὁ Πομπήιος πρὸς Σύλλαν ἀπαιτῶν, καὶ ὅπως αὐτὸν ὁ Σύλλας ἐδέξατο. ὅτι κῆδος¹⁾ ὁ Σύλλας πρὸς Πομπήιον ἔθετο. ὅτι τὴν Σικελίαν ὁ Πομπήιος ὤκειώσατο καὶ τὸν Κάρβωνα ἀνείλεν.

2. Ὅτι καὶ ὁ Δομέτιος προσβαλὼν τῷ Πομπηίῳ ἠτήθη καὶ ἀνηρέθη. οἷαν ἐτήρουν διάθεσιν πρὸς Πομπήιον τὰ στρατεύματα. ὅτι Μάγνον ὁ Σύλλας προσεῖπεν αὐτόν. ὅπως ἔτυχε τοῦ θριαμβοῦ Πομπήιος, καίπερ τοῦ Σύλλα κωλύοντος. ὅτι στρατεύματος ἡγεμὼν ἠρέθη Πομπήιος κατὰ Λεπίδου, καὶ ὅπως ἀπέθανε Λέπιδος. ὅτι κατὰ Σερτώριου ἐστάλη²⁾ Πομπήιος. ὅπως ὁ Σερτώριος ἐφθάρη καὶ ὅπως τὸν Περπένναν ἀνείλε Πομπήιος. ὅτι ἡγάπα τὸν Πομπήιον ὁ δῆμος ἀκκεῖνος τῷ δήμῳ προσέκειτο. ὅπως οἱ τιμηταὶ τὸν Πομπήιον ἐδέξαντο προσιόντα αὐτοῖς.

3. Περὶ τῶν πειρατικῶν νεῶν³⁾ καὶ ὅσας εἶλον πόλεις καὶ ὅπως τοῖς ἀλισκομένοις Ῥωμαίοις ἐνέπαζον καὶ οἷα ἐξουσία τῷ Πομπηίῳ κατ' αὐτῶν στελλομένῳ ἐψηφίσθη. ὅπως ταχέως τὸν πειρατικὸν ἐνίκησε πόλεμον καὶ τὴν θάλασσαν τῶν ληστηρίων ἐκάθηρε, καὶ ὅπως παρ' Ἀθηναίων ἐδέχθη.

4. Ὅσα ἐψηφίσθη τῷ Πομπηίῳ μαθόντων τῶν Ῥωμαίων τὴν νίκην τοῦ πειρατικοῦ πολέμου. ὅπως τὸν Μιθριδάτην ὁ Πομπήιος ἐπολέμησεν. ὅτι ἐαντὸν παρέδωκε τῷ Πομπηίῳ Τιγράνης ὁ τῶν Ἀρμενίων βασιλεὺς. καὶ ὅπως αὐτῷ ἐχρήσατο ἐκεῖνος καὶ τῷ νῖφ αὐτοῦ. περὶ Ἀλβανῶν καὶ Ἰβήρων. ὅτι τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ τοὺς Ἰβηρας ἐνίκησεν ὁ Πομπήιος. περὶ Ἀμαζόνων. περὶ τῆς σωφροσύνης Πομπηίου καὶ τῆς τῶν χρημάτων καταφρονήσεως.

1) κῆδος] κῦδος 2) ἐστάλη pro ἐστάλη ὁ 3) νεῶν] νηῶν.

5. "Οτι τοὺς περὶ Ἀμανὸν Ἀραβας καὶ Συρίαν καὶ τὴν Ἰουδαίαν ὑπέταξεν. ὅτι ὁ Μιθριδάτης ἔθανε καὶ ὁ ἐκείνου υἱὸς προσῆλθε τῷ Πομπηίῳ. ὅτι ὑποπευόμενος ὁ Πομπήιος τῆς μοναρχίας ἀνθέξασθαι χωρὶς τῶν¹⁾ στρατιωτῶν τὴν Ῥώμην κατέλαβεν. ὅτι σιτοδείας οὔσης ἐν Ῥώμῃ Πομπήιος ἐκπλεύσας συνήθροισε σῖτον καὶ εἰς τὴν Ῥώμην ἐκόμισεν.

6. "Οτι τὴν²⁾ ἑαυτοῦ θυγατέρα ὁ Καῖσαρ τῷ Πομπηίῳ κατηγγύησεν. ὅσα ὁ Καῖσαρ κατώρθωσεν.

7. "Οτι ὁ Καῖσαρ καταλύσαι τὸν Πομπήιον ἐμέλετα καὶ τὸν Καῖσαρα ἐκείνος. ὅτι ἐψήφιστο ὑπὸ τῆς βουλῆς καταθέσθαι τὰ ὅπλα τὸν Καῖσαρα, οἱ δὲ περὶ Ἀντώνιον καὶ τὸν Πομπήιον ἤξιον καταθέσθαι τὰ ὅπλα. ὅτι ἤρξατο τῆς τυραννίδος ὁ Καῖσαρ. ὅτι ἐξῆλθε τῆς Ῥώμης ὁ Πομπήιος καὶ οἱ πλείους αὐτῷ εἶποντο.

8. "Οτι πρὸς Πομπήιον ἀπιὼν ὁ Καῖσαρ εἰς τὴν Ῥώμην ἀνέστρεψε καὶ τῆς Ἰταλίας ἐκράτησεν. ὅτι αὐτὸς ἐπὶ Πομπήιον ἀπήει. τόλμα παράβολος³⁾ τοῦ Καῖσαρος. ὅτι ἠττήθη ὁ Καῖσαρ καὶ μικροῦ ἔκιν-PII342 δύνευσεν ἄν. ὅτι ὁ Πομπήιος ὑπερτίθεσθαι τὸν πόλεμον ἤθελεν, οἱ δ' ἄλλοι ἐκ θράσους εἰς μάχην ὤρμων.

9. Περὶ σημείων πρὸ τῆς μάχης φανέντων. τροπὴ τοῦ Πομπηίου. οἷα ἦν ἡ τοῦ Πομπηίου γυνὴ καὶ ὅσα εἶπεν ἰδοῦσα αὐτὸν φεύγοντα καὶ οἷα ἐκεῖνος πρὸς αὐτήν. ὅτι εἰς Αἴγυπτον ὁ Πομπήιος κατηνέχθη⁴⁾ καὶ ὅπως ἀνηρέθη ἐκεῖ. οἷας ἐτυχε ταφῆς ὁ Μάγνος Πομπήιος.

1) τῶν] addit 2) ὅτι τὴν] ὅτην τὴν 3) παράβολος] παράβουλος 4) κατηνέχθη] κατήχθη, ut in textu.

10. Ὅπως ὁ Καῖσαρ διετέθη πρὸς τοὺς ἀναιρέ-
τας Πομπηίου. περὶ τῆς Κλεοπάτρας, καὶ ὅπως ὁ
Καῖσαρ ἐάλω ταύτης τῷ ἔρωτι. ὅτι πολέμου μέσον
τοῦ Καίσαρος καὶ τῶν Ἀλεξανδρέων συστάντος ἡ
μεγάλη βιβλιοθήκη ἐκαύθη. ὅτι τὴν Κλεοπάτραν
Αἰγύπτου βασιλίδα κατέλιπε Καῖσαρ ἔγκυνον οὐδαν
ἐξ αὐτοῦ. καὶ ὅπως τὸν Φαρνάκην ἐνίκησεν. ὅσον
πλήθος Ῥωμαίων ἐν τοῖς ἐμφυλίοις πολέμοις διέ-
φθαρτο καὶ ὅπως τοῖς υἱοῖς τοῦ Πομπηίου ἐμαχέ-
σατο Καῖσαρ.

11. Ὅτι δικτάτωρ ὁ Καῖσαρ διὰ βίον ἐψηφίσθη.
ὅτι διὰ τὸν τῆς βασιλείας ἔρωτα ἐμισήθη ὁ Καῖσαρ.
ὅθεν ἐκαλεῖτο Καῖσαρ. ὅσα ὁ Καῖσαρ ἐκ φιλαρχίας
ἐποίησε, δι' ἃ ἐμισήθη καὶ ἐπεβουλεύθη. περὶ Βρού-
του καὶ ὅπως αὐτὸν κατὰ τοῦ Καίσαρος παρῶζονον
πολλοί. σημεῖα γενόμενα δηλωτικὰ τῆς τοῦ Καίσα-
ρος ἀναιρέσεως. σφαγὴ τοῦ Καίσαρος. ὅσα τῷ Καί-
σαρι ἐψηφίζοντο.

12. Ὅτι οἱ τοῦ Καίσαρος ἀναιρέται εἰς τὸ Κα-
πιτώλιον ἀνῆλθον. ὅτι ὁ Κικέρων ἐπεισε πάντας
σπείσασθαι ἀλλήλοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Καίσαρος
πραχθέντα κρατεῖν. ὅτι ὁ Ἀντώνιος τὸν τοῦ Καί-
σαρος νεκρὸν προθέμενος πολλὰ πρὸς ἔπαινον ἐκέ-
νου καὶ κινουῖντα τὸν δῆμον πρὸς ὀργὴν κατὰ τῶν
φονέων εἶπεν. ὅτι ὁ δῆμος ἐκ τῆς τοῦ Ἀντωνίου
δημηγορίας ἐρεθισθεὶς τὸν νεκρὸν τοῦ Καίσαρος
ἐκαυσε, κατὰ δὲ τῶν φονέων αὐτοῦ κεκίνητο.

13. Σημεῖα δηλωτικὰ τῆς τοῦ Ὀκταβίου Καί-
σαρος εὐτυχίας.

14. Συμβουλαὶ Κικέρωνος καὶ τῶν ἐναντιουμέ-
νων αὐτῷ καὶ μηνύματα τῆς βουλῆς πρὸς τὸν Ἀν-

τώνιον. ὅτι μὴ πειθομένου¹⁾ τῇ βουλῇ τοῦ Ἀντωνίου ἐψηφίσθη πολέμιον εἶναι αὐτόν. μάχαι μέσον Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος. τροπὴ τοῦ Ἀντωνίου.

15. Ὅπως οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸς τὸν Καίσαρα διετίθεντο. ὅτι τὸν πρὸς τὸν Ἀντώνιον καὶ τὸν Λέπιδον πόλεμον οἱ Ῥωμαῖοι τῷ Καίσαρι ἀνέθεντο. ὅτι καὶ ἄκοντες οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ ὕπατον τὸν Καίσαρα ἐψηφίσαντο. ὅτι καὶ παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τὸ τοῦ Καίσαρος τοῦ Ἰουλίου εἰσεποιήθη γένος ὁ Ὀκτάβιος.

16. Διὰ τί τὰς πρὸς τὸν Ἀντώνιον καὶ τὸν Λέπιδον συνθήκας ὁ Καίσαρ ἐτήρησε, καὶ ὅτι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις αὐτοὺς κατήλλαξε δι' ἐτέρων. πῶς συνῆλθον ὁ Καίσαρ καὶ ὁ Ἀντώνιος καὶ ὁ Λέπιδος, καὶ ὅπως ἑαυτοῖς ἀρχὰς ἐθνῶν ἀπένευμαν. ὅτι τῷ Καίσαρι ἐμνηστεύθη ἡ τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀντωνίου θυγάτηρ. περὶ σημείων. ὅτι ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐλθόντες σφαγὰς πολλῶν ἐποίησαντο, ἀντιτιδόντες ἀλλήλοις τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ἕκαστος.

17. Ὅπως ὁ Κικέρων ἀνήρηται καὶ ὅπως πρὸς αὐτὸν καὶ νεκρὸν διετέθη ὁ Ἀντώνιος καὶ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ Φουλβία. πίστις θαυμαστὴ δούλου πρὸς δεσπότην. ἀγάπη πατρικὴ. ὅσα βίαια τότε ἐπράχθη.

18. Ὅτι ὁ μὲν Λέπιδος τὰ τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Ἰταλίας διοικήσων εἰάθη, Καίσαρ δὲ καὶ Ἀντώνιος κατὰ Βρούτου καὶ Κασσίου ἐστράτευσαν. ὅσα ὁ Βρούτος καὶ ὁ Κάσσιος ἐποιοῦν ἐτοιμαζόμενοι ἀνθίστασθαι τῷ Καίσαρι καὶ τῷ Ἀντωνίῳ. ὅτι τῶν Ῥοδίων ὁ Κάσσιος ἐκράτησε, τῶν δὲ Λυκίων ὁ Βρούτος. ὅτι ὁ Βρούτος καὶ ὁ Κάσσιος ἀνεβάλλοντο τὴν μάχην.²⁾

1) πειθομένου] πειθόμενος perspicue 2) ὅτι ὁ Βρούτος—μάχην] addit.

19. *Περὶ σημείων γεγονότων ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἐν τοῖς στρατοπέδοις. μάχῃ Καίσαρος καὶ Ἀντωνίου πρὸς Βρούτον καὶ Κάσσιον καὶ ἦτα Κασσίου καὶ τῶν ταφρευμάτων πόρθησις καὶ Κασσίου ἐκούσιος σφαγὴ.*

20. *Ἦτα τοῦ Βρούτου. σὴ Ἕλληνα πληροῦντα καὶ πρὸ τοῦ εὐᾶ (εὐαγγελίου) τὸ ἵνα τις θῇ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ.¹⁾ αὐτοχειρία Βρούτου. περὶ Πορκίας τῆς τοῦ Βρούτου γυναικός.*

21. *Ὅτι καὶ ὁ Κάσσιος καὶ ὁ Βρούτος τοῖς ξίφεσιν, οἷς ἀνείλον τὸν Καίσαρα, ἀνηρέθησαν. ὅτι ἐν Ῥώμῃ τῷ Καίσαρι διηνέχθη ἡ τοῦ Ἀντωνίου γυνή καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐκείνου ὑπατεύων. ὅτι ἡ στάσις μέσον τοῦ δήμου καὶ τῶν στρατιωτῶν ἐγένετο. ὅτι ἐσπευσεν ὁ Καῖσαρ σπείσασθαι τῷ Σεξτῷ καὶ τῶν σπονδῶν διήμαρτε.*

ΠΙΙ343 22. *Οἷα ἐν Ἀσίᾳ ὁ Ἀντώνιος ἐπραξε, καὶ ὅπως ἐδουλώθη²⁾ τῆς Κλεοπάτρας τῷ ἔρωτι. περὶ Λαβιηνοῦ³⁾ καὶ Πακόρου. ὅτι ἐπολεμώθη τῷ Καίσαρι ὁ Ἀντώνιος διὰ τὴν Φουλβίαν, καὶ ὅτι ἐκείνης θανούσης ἐσπείσαντο. ὅτι κοινῶς μαχέσασθαι τῷ Σεξτῷ συνέθεντο ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Ἀντώνιος. ὅτι ἐστασίαζον οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ διὰ τὸν λιμὸν καὶ ἦτουν τῷ Σεξτῷ σπείσασθαι, καὶ ἔφ' αἷς συνθήκαις ἐσπείσαντο. ὅτι εἰστιάσεν ὁ Σεξτός τὸν Ἀντώνιον καὶ τὸν Καίσαρα ἐν τῇ νηὶ αὐτοῦ, καὶ δυνάμενος αὐτοὺς κατασχεῖν οὐκ ἠθέλησε.*

23. *Ὅσα ὁ Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἑλλάδα πλεύσας ἐποίησεν. περὶ Βεντιδίου καὶ Λαβιηνοῦ καὶ τῶν*

1) σὴ—αὐτοῦ] addit 2) ἐδουλώθη] ἐδηλώθη
Λαβιηνοῦ] λαβιηνοῦ, ut in textu, sed infra λαβιηνοῦ.

3)

Πάρθων. ὅτι τὸ πλῆθος πρὸς τοὺς τελώνας ἐστασίασαν.¹⁾ ὅτι τὴν Λιβίαν ἐγήμεν ὁ Καῖσαρ ἐγκνον οὖσαν, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ταύτην ἐκδόντος αὐτῷ. τίσι πάλαι τῶν Ῥωμαίων δακτυλίοις κοσμεῖσθαι ἐξῆν. διὰ τίνας αἰτίας ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Σέξτος ἐπολέμησαν.

24. Ὅτι ἡ Ὀκταβία ἡ τοῦ Καίσαρος ἀδελφὴ τῷ Ἀντωνίῳ συνώκησεν. ὅτι ἑαυτοῖς ὁ Καῖσαρ καὶ Ἀντώνιος τὰς ἡγεμονίας ἐπέτρεπον. ὅτι ἐσφάλη ὁ Καῖσαρ στόλῳ τῇ Σικελίᾳ προσβαλὼν. ναυμαχία τοῦ Σέξτου καὶ τῶν τοῦ Καίσαρος. μάχη Σέξτου καὶ τοῦ Καίσαρος.

25. Ὅτι διηνέχθη ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Λέπιδος. ἦτα Σέξτου. φυγὴ Σέξτου. ὅτι οἱ τοῦ Λεπίδου ἠντομόλησαν πρὸς τὸν Καίσαρα, καὶ αὐτὸς ὁ Λέπιδος προσῆλθεν αὐτῷ. περὶ τῶν στρατιωτῶν στασιαζόντων καὶ ὅπως αὐτοὺς ὁ Καῖσαρ μετῆλθε. περὶ Σέξτου. ὅσα ἐνεενόει ὁ Σέξτος. ἀναίρεσις Σέξτου.

26. Νίκη κατὰ Πάρθων. περὶ Ὁρώδου καὶ ὅπως ἀνήρητο. περὶ Πάρθων καὶ Μήδων καὶ τοῦ Ἀντωνίου πολεμοῦντος αὐτοῖς. οἶον ἦν τὸ τῆς χελωνῆς πάλαι σύνταγμα καὶ ὅτε τούτῳ Ῥωμαῖοι ἐκέχρηντο.

27. Περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Παννονίων οἷοί εἰσι καὶ ὅπου οἰκοῦσιν. ὅτι δόλῳ συνέσχε τὸν Ἀρμένιον ὁ Ἀντώνιος. ὅτι καὶ τὸν Ἀρμένιον καὶ τοὺς αὐτοῦ τῇ Κλεοπάτρᾳ ὁ Ἀντώνιος ἐχαρίσατο καὶ ὅτι ἀταπείνωτοι πρὸς αὐτὴν ἐκαῖνοι ἔμειναν. ὅτι τὴν μὲν δημοκρατίαν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπώλεσαν, οὐπω δὲ ἐς φά-

1) ἐστασίασαν pro ἐστασίασε et mox ἐγγνον.

νεράν περιέστησαν μοναρχίαν. αἰτίαι δι' αἷς ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Ἀντώνιος ἐχθροὶ ἀλλήλων ἐγένοντο. ὅτι πολλὰ τοῦ Ἀντωνίου ὁ Καῖσαρ παρὰ Ῥωμαίοις κατηγόρησε. καὶ ὅτι τὰς διαθήκας τοῦ Ἀντωνίου λαβὼν δημοσίᾳ ἀνέγνω καὶ ἐξέμηνε κατ' ἐκείνου πάντα.¹⁾ ὅπως ἡ Κλεοπάτρα τὸν Ἀντώνιον ἐδουλώσατο ἢ ἐκροητειῶν ἢ ἐξ ἔρωτος. ὅτι ἡτοιμάζοντο εἰς τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Ἀντώνιος, καὶ περὶ σημείων τότε συμβάντων.

29. Περὶ τοῦ καλουμένου Γλυκέος λιμένος. συνέλευσις Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος. ναυμαχία καὶ νίκη τῶν τοῦ Καίσαρος. ὅτι ἡ Κλεοπάτρα ἀπαῖραι εἰς Αἴγυπτον συνεβούλευσε τῷ Ἀντωνίῳ. ναυμαχία τῶν τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ²⁾ Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας ἐκπλους καὶ Ἀντωνίου αὐτῇ ἀκολούθησις. ἦτα παντελὴς τοῦ ναυτικοῦ Ἀντωνίου.

30. Ὅτι μετὰ τὴν ἦταν τοῦ Ἀντωνίου μόναρχος ὁ Καῖσαρ ἐλογίζετο. περὶ Νικοπόλεως καὶ περὶ τοῦ φάσματος ὃ πρὸ τῆς ναυμαχίας ἐφάνη τῷ Καίσαρι. ὅτι ἡ Κλεοπάτρα εἰς Αἴγυπτον γενομένη παρεσκευάζετο εἰς πόλεμον σὺν τῷ Ἀντωνίῳ. ὅσα ὁ Καῖσαρ τῇ Κλεοπάρτᾳ ἐμήνυσε. μάχη τῶν τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ Ἀντωνίου. ὅτι ἐαυτὸν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀντώνιος καὶ ὅσα ἡ Κλεοπάτρα ἐποίησεν ἐκείνου θανόντος.

31. Ὅπως ἐωργήθη ἡ Κλεοπάτρα. ὅτι ἀπῆλθε πρὸς τὴν Κλεοπάρταν ὁ Καῖσαρ καὶ ὅτι ἠπάτησεν αὐτὸν ἐκείνη ὥς φιλοψυχοῦσα καὶ ὅπως ἀπέθανεν ἀσπίδος, ὥς εἰκάσθη, δῆγματι ἢ ἄλλῳ τινὶ φαρμάκῳ.

1) ὅτι πολλὰ — πάντα] addit 2) τοῦ pro τῶν, ut 30.

κνηστis ἡ μάκαιρα. ὅτι ὁ Καῖσαρ τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου εἶδε νεκρόν. ὅπως διετέθησαν οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τὸν Καῖσαρα ἐπανελθόντα εἰς Ῥώμην.

32. Ὅσα τότε οἱ Ῥωμαῖοι ἐνίκησαν ἔθνη. ὅτι ἔκτοτε μοναρχεῖσθαι ἤρξαντο οἱ Ῥωμαῖοι. ὅσα τοῖς ἐν τῇ Ῥώμῃ ὁ Καῖσαρ ἐποίησεν. ὅτι ἐσκήπτετο ὁ Καῖσαρ παραιτεῖσθαι τὴν μοναρχίαν. οἱ δὲ τῆς βουλῆς τὴν σκῆψιν γινώσκοντες ἐβίβζον δῆθεν αὐτὸν μοναρχεῖν. ὅτι ἐπὶ δέκα ἔτη τὴν ἀρχὴν ἔλεγε καταδέχεσθαι ὁ Καῖσαρ. καὶ παρελθούσης δ' αὐτῆς αὐτῆς ἤρχεν εἰς τὸ ἑξῆς. τί δηλοῖ τὸ Αὐγουστος. ὅθεν ἡ κατοικία τῶν αὐτοκρατόρων ὠνομάσθη Παλάτιον.

33. Ὅπως ἤρχεν ὁ Καῖσαρ. ὅτι ἐνόσησεν ὁ Αὐ-PII344 γουστος καὶ ὅπως ἀνεργώσθη. ὅτι δικτάτωρ ὁ Καῖσαρ ψηφισθεὶς τὴν κλῆσιν παρητήσατο.

34. Ὅτι τὸν Ἀγρίππαν ὁ Καῖσαρ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ τῇ Ιουλίᾳ συνόκισιν. ὅσα ὁ Καῖσαρ ὁ Αὐγουστος ἐποίησε διαφόροις ἔθνεσι. περὶ νόμων.¹⁾ θάνατος Ἀγρίππα. οἶος ἦν ὁ Ἀγρίππας. ὅπως ὁ Καῖσαρ ὥκειώσατο τὸν Τιβέριον. περὶ φάσματος. τελευτῇ τοῦ Δρούσου.²⁾

35. Περὶ τῶν ἐγγόνων τοῦ Καίσαρος.

36. Ὅπως οἱ τοῦ Καίσαρος ἐτελεύτησαν ἔγγονοι. ὁπόσαι³⁾ δραχμαὶ ποιοῦσι νόμισμα. ὅτι υἱοθετήσατο τὸν Τιβέριον ὁ Καῖσαρ καὶ τὸν Γερμανικόν. ὅσα ἡ Λιβία περὶ τῶν ἐπιβουλευσάντων τῷ Αὐγούστῳ συνεβούλευσεν.

37. Ὅτι ὁ Τιβέριος κατὰ τῶν Παννονικῶν ἐστάλη ἐθνῶν. ὅτι ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τοὺς Παννο-

1) περὶ νόμων] addit

2) τελευτῇ τοῦ Δρούσου] addit

3) ὁπόσαι] αἰπόσαι sic.

νίους καὶ τοὺς Λαλμάτας. ὅσα ἐν τῇ Κελτικῇ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπαθον τῶν βαρβάρων ἐπιθεμένων αὐτοῖς.

38. Περὶ τοῦ τέλους τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος. ὅτι ἀρχαῖόν ἐστι τὸ τὰς σφραγίδας τῶν διαδηκῶν τοὺς σφραγίσαντας ἐπισκέπτεσθαι. οἷος ἦν ὁ Αὐγουστός Καίσαρ. περὶ Ἀθηνοδώρου ἀνδρὸς σοφοῦ.

39. Πότε ἐτέχθη ἐνανθρωπήσας ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς Χριστός.

1. Ὅτι ἀπέκτεινε τὸν ἔργονον τοῦ Αὐγούστου¹⁾ Ἀγρίππαν. ὅτι οἱ ἐν τῇ Γερμανίᾳ στρατιῶται τὸν Γερμανικὸν ὠνόμασαν αὐτοκράτορα, ὁ δὲ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν οὐκ ἠθέλησεν. οἷος ἦν ὁ Τιβέριος μέχρις ὁ Γερμανικὸς περιῆν.

2. Περὶ Κλήμεντος τοῦ δούλου τοῦ Ἀγρίππου. τελευτῇ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ οἷος ἦν. ὅτι τοῦ Γερμανικοῦ τελευτήσαντος ὁ Τιβέριος ἐπὶ τὸ χεῖρον ἡλλοίωτο. ὅπως ὁ Δρουῖτος ἀπώλετο. τελευτῇ τῆς Λιβίας. καὶ ὅπως ὁ Τιβέριος πρὸς αὐτὴν διετέθη καὶ ὅτι ἡ βουλὴ αὐτὴν ἐτίμησε καὶ οἷα ἦν ἐκείνη. περὶ Σειανοῦ²⁾ καὶ ὅπως ἀπώλετο.

3. Ὅτι καὶ ἀσελγὴς ἦν ὁ Τιβέριος. τελευτῇ Τιβερίου³⁾ Καίσαρος. ὅπως διέκειτο περὶ τοὺς χριστιανούς ὁ Τιβέριος.

4. Ὅσα καὶ ὅπως ἀνῆλυσεν ὁ Γάιος. ὅτι καὶ ἀσελγέστατος ὁ Γάιος ἦν. ὅτι καὶ ἄστατον ἦθος εἶχεν. ὅτι ἐθέου ἐαντόν.

5. Περὶ Κλαυδίου τοῦ ὕστερον βασιλεύσαντος. ὅτι καὶ τινα καλὰ ὁ Γάιος ἐπραξεν. ὅπως συνέλεγεν ὁ Γάιος χρήματα. ὅτι καὶ ῥήτωρ δοκεῖν εἶναι ἥθελε δεινότητος ὁ Γάιος.

1) τὸν ante Ἀγρ. om.
βερίου pro τοῦ Τιβερίου.

2) Σειανοῦ] σιανοῦ

3) τι-

6. Ὅτι καὶ φόνους πολλοὺς ἀκρίτως ἐποίει. περὶ ἐπιβουλῆς κατὰ Γαῖου γενομένης. περὶ Πρωτογένους καὶ τῶν αὐτοῦ βίβλων.

7. Οἷαν ἐμάνη μανίαν ὁ Γάιος. περὶ τῆς τοῦ Γαλάτου ἐλευθερίας καὶ παρρησίας. ὅτι αὐτὸν ὁ Λούκιος εὐφυνῶς παρελογίσατο. ὅτι ἀπῆτει ὁ Γάιος ναοὺς αὐτῷ ἀνεγείρεσθαι ὡς θεῷ καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν οἰκτεῖον ὠνόμαζε. περὶ τοῦ Πιλάτου. ἐπιβουλὴ κατὰ Γαῖου. ἀναίρεσις Γαῖου. ὅρα ξήλων καὶ παρρησίαν ἀνδρός.

8. Οἷος ἦν τὰ ἥθη ὁ Κλαύδιος. ὅτι τοὺς ἀπεκτονότας τὸν Γάιον ἐκόλασε, καὶ ἃ δεόντως ἐποίησεν. ὅτι οὐδὲ φιλοχρήματος ὁ Κλαύδιος ἦν. ὅτι ἀφθονίαν σίτου προμηθεύμενος τοῖς Ῥωμαίοις λιμένας ἐποίει ὁ Κλαύδιος. ὅτι μετριόφρων ἦν.

9. Ὅτι φονικὸς ἐγένετο. ἐπιβουλὴ κατὰ Κλαυδίου. εὖστοχος ἀπόκρισις, καθαρπτομένη τοῦ ἐρωτήσαντος. Ἀρρείας¹⁾ γυναικὸς καὶ ἔργου καὶ λόγος. οἷα ἐποιοῦν οἱ τοῦ Κλαυδίου ἀπελευθεροὶ καὶ ἡ γυνή. στρατεία Κλαυδίου κατὰ Βρεττανῶν καὶ νίκη. περὶ τῆς ἀκολασίας τῆς Μεσσαλίνης.

10. Ὁ καὶ νῦν ὁ λογοθέτης τοῦ δρόμου περιζώννυται.²⁾ καὶ αὖτις περὶ τῆς ἀκολασίας τῆς Μεσσαλίνης καὶ ὅπως ἐφθάρη. ὅτι τὴν³⁾ Ἀγριππῖναν ὁ Κλαύδιος ἐγῆμεν ἀδελφιδὴν αὐτοῦ οὖσαν ψηφίσματος παρὰ τῆς βουλῆς γενομένου ἐξεῖναι ἀδελφιδᾶς⁴⁾ καὶ Ῥωμαίοις γαμεῖν. οἷα ἦν ἡ Ἀγριππίνα. ὅτι Αὐγούστην τὴν Ἀγριππῖναν ὁ Κλαύδιος ὠνόμασε καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς εἰσεποιήσατο.

1) Ἀρρείας] ἀνδρείας, etsi in textu est ἀρρείας 2) Haec pertinent ad ἐγχειρίδιον in textu 3) τὴν] addit

4) ἀδελφιδὴν] -δὴν et -δᾶς.

11. Αἰτία δι' ἧς ἐπεβούλευσε τῷ Κλαυδίῳ ἡ ΠΙΙ345 Ἀγριππῖνα. τελευτῇ Κλαυδίου. ἔργον ἀξιέπαινον. περὶ σημείων. περὶ Θεοῦ καὶ Σίμωνος τοῦ μάγου. περὶ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου καὶ ὅπως τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη. ὅτι ἡ Ἀγριππῖνα τὴν διοίκησιν ἐποιεῖτο τῶν κοινῶν.¹⁾

12. Ὅτι καὶ πολυδάπανος ἦν ὁ Νέρων. ὅτι φαρμάκῳ ἔκτεινε τὸν Βρεττανικὸν ὁ Νέρων. ὅτι καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὁ Νέρων ἀπέκτεινεν. ὅτι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀπεπέμψατο, εἶτα καὶ ἀνεῖλεν. ὅσα ἐποίει ὁ Νέρων ἐκπλήκτως καὶ μισητῶς.

13. Ὅτι πρῶτος ὁ Νέρων τοῦ κατὰ χριστιανῶν ἤρξατο διαγμοῦ καὶ ὅτι τοὺς ἀποστόλους ἀπέκτεινε Πέτρον καὶ Παῦλον, καὶ περὶ ἀρχιερέων τῆς Ρώμης. ἀποστασία κατὰ Νέρωνος. ἀναίρεσις Νέρωνος.

14. Ὅτι υἱοθετήσατο ὁ Γάλλος τὸν Πείσωνα καὶ ὁ Ὄθων ἐπεβούλευσε τῷ Γάλλῳ. ἀναίρεσις Γάλλον.

15. Περὶ τοῦ Ψευδονέρονος. ὅτι οἱ τοῦ Ὄθωνος τῷ Οὐτέλιῳ προσβαλόντες ἠττήθησαν. ὅτι οἱ τοῦ Ὄθωνος καὶ πάλιν ἠττήθησαν. ἀνάρρησις Οὐτέλιου Καίσαρος.²⁾

16. Οἶος ἦν Οὐτέλιος. ὅπως Οὐέσπασιανός³⁾ ἐπανεῖστη. Οὐέσπασιανοῦ Καίσαρος ἀναγόμενους. ὅθεν ὁ Ἰώσηπος προεῖπε τῷ Οὐέσπασιανῷ ὡς ἄρξει. ὅπως καὶ παρὰ τίνων ὁ Οὐτέλιος ἀνηρέθη.

17. Ὅτι ὁ Οὐέσπασιανὸς αὐτοκράτωρ καὶ παρὰ τῆς βουλῆς ἀνερρήθη, καὶ ὅτι ὁ Μουκιανὸς διοικῶν ἦν τὰ πράγματα. ὅσα ὁ Οὐέσπασιανὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἐποίησεν. ὅσα ἐν τῇ Ρώμῃ γε-

1) ὅτι ἡ — κοινῶν] addit
addit 3) οὐέσπασιανός et mox οὐέσπασιανοῦ et sic porro.

νόμενος ἐποίει. ὅτι ἐθριάμβευσαν ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῆς Ἱερουσαλήμ Οὐεσπασιανὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. τελευταίη Οὐεσπασιανοῦ. οἷος ἦν ὁ Τίτος.¹⁾

18. Περὶ τοῦ Ψευδονέρονος. περὶ τοῦ Βεσβίου ὄρους καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀναδιδόμενου πυρὸς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ γενομένων ἐπὶ Τίτου. οἷους ἀγῶνας ὁ Τίτος ἐποίησεν. περὶ ἀρχιερέων τῆς Ῥώμης. τελευταίη Τίτου.

19. Οἷος ἦν ὁ Δομετιανός. ὅτι καὶ θεὸς ἤθελε νομίζεσθαι. ὅτι ἀναριθμήτους ἐκόλασεν. ὅτι ἐμισήθη παρὰ πάντων ὁ Δομετιανὸς καὶ ἐπεβουλεύθη. περὶ τῶν προειπόντων τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ. ἀναίρεσις Δομετιανοῦ. ὅτι Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἐν Ἐφέσῳ ὡς ἔγνω τὴν τοῦ Δομετιανοῦ σφαγὴν. περὶ ἀρχιερέων. ὅτι καὶ ὁ Δομετιανὸς διωγμὸν ἐκίνησε κατὰ χριστιανῶν καὶ τὸν θεολόγον Ἰωάννην περιώρισεν ἐν Πάτμῳ. περὶ τῶν ἐκ γένους Δαβὶδ τοῦ κυρίου συγγενῶν.

20. Ὅτι ἐπανῆλθεν ὁ θεολόγος ἀπὸ τῆς ὑπερορίας. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι τὸν Τραιανὸν νιοθετήσατο καὶ Καίσαρα ἀνεῖπεν ὁ Νερούας.

21. Οἷος ἦν ὁ Τραιανὸς τοὺς τρόπους. ὅτι ἐπόλεμψε τοὺς Λακοὺς καὶ ἐνίκησεν. εἴτα καταθεμένους τὰ ὅπλα ἐσπέισατο αὐτοῖς. ὅτι οὐκ ἐνέμειναν οἱ Λακοὶ ταῖς ὁμολογίαις αὐτῶν καὶ ὅτι στρατεύσαντος αὐθις κατὰ τοῦ Τραιανοῦ ἐπεχείρησαν δόλῳ αὐτὸν ἀνελεῖν, ἐγνώσθησαν δέ, καὶ ἡττηθέντες ὑπετάγησαν Ῥωμαίοις. ὅπως ὁ βασιλεὺς τῶν Λακῶν τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ ἔκρυψεν. ὅπως τοῖς φίλοις ἐπίστευεν ὁ Τραιανός. ὅτι τῆς Ἀρμενίας ἐκράτησεν ὁ Τραιανός.

1) οἷος — Τίτος] addit.

22. Ὅσα Ῥωμαίοις ὑπέταξε κατὰ Πάρθων στρατεύσας καὶ ὅθεν ἔσχε τὴν ἐπωνυμίαν ἢ Ἐρυνθρὰ θάλασσα. περὶ Ἰουδαίων. περὶ πατριαρχῶν.

23. Οἷος ἦν ὁ Ἀδριανός. ὅτι χρεοκοπίαν ὁ Ἀδριανὸς ἐκήρυξεν. ὅτι ἐν Παλαιστίνῃ πόλιν ἀντὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ὁ Ἀδριανὸς ὠκοδόμησεν, Αἰλίαν καλέσας αὐτήν. περὶ τῆς κατ' 1) Ἀδριανοῦ τῶν Ἰουδαίων ἐπαναστάσεως.

24. Περὶ Ἀλβανῶν καὶ ὅτι Μασσαγέται εἰσὶν. περὶ Σενηριανοῦ. οἷος ὁ Τούρβων ἦν καὶ οἷος ὁ Σίμιλις. ὅτι τὸν Ἀντωνίνον ὁ Ἀδριανὸς προσχειρίσατο αὐτοκράτορα. τελευτῇ Ἀδριανοῦ. περὶ πατριαρχῶν. περὶ Ἰουδαίων. περὶ αἰρεσιαρχῶν. περὶ Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος.

1. Διὰ τί εὐσεβὴς ἐπεκλήθη ὁ Ἀντωνῖνος. νομοθεσία αὐτοῦ. τελευτῇ Ἀντωνίνου. περὶ πατριαρχῶν. περὶ Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος. ὅτι δόγμα ὁ Ἀντωνῖνος ἐξέθετο μηδένα χριστιανὸν διὰ τὴν πίστιν κολάζεσθαι. 2)

2. Μάρκου Ἀντωνίνου πόλεμοι 3) πρὸς διάφορα ἔθνη. περὶ τοῦ ἐντενέξει χριστιανῶν πρὸς τὸν θεὸν γενομένου θαύματος ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ στρατοπέδῳ.

ΠΗ346 3. Ἀποστασία κατὰ Μάρκου Ἀντωνίνου. νομοθεσία. 4) ὅτι ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐν Ἀθήναις διδασκάλους ἔταξε τῶν λόγων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθὸν λαμβάνοντας. τελευτῇ Μάρκου Ἀντωνίνου. περὶ μάρτυρος. 5) περὶ πατριαρχῶν.

4. Οἷος ἦν τὰ ἥθη ὁ Κόμοδος. ὅτι πρὸς πολ-

1) κατ' om. 2) ὅτι δόγμα—κολάζεσθαι] addit 3) Ἀντ. πόλεμοι] invertit 4) νομοθεσία pro νομοθέτημα per compendium 5) τελευτῇ—μάρτυρος] addit.

λοις ἄλλοις καὶ τὴν οἰκίαν γυναῖκα ἀνεῖλεν ὁ Κόμοδος. περὶ πολέμων γενομένων ἐπὶ Κομόδου. περὶ Περηννίου¹⁾ καὶ ὅπως ἐξεδόθη τοῖς στρατιώταις. οἷοι ἦσαν οἱ Καυσάρειοι καὶ οἷα ἐποίουν. ὅπως ὁ Κλέανδρος ὑπὸ τοῦ δήμου διέφθαρτο. ὅτι φονικώτατος ἦν ὁ Κόμοδος.

5. Τὰ τοῦ Κομόδου ἐπίθεται. ὅτι ἡρματηλάτει καὶ ἐμονομάχει ὁ Κόμοδος καὶ ὅτι ὠμότατος ἦν. ἡ ῥάβδος τοῦ κήρυκος. ἀναίρεσις Κομόδου. περὶ πατριαρχῶν.

6. Οἷον γένους ἦν ὁ Περτίναξ. ὅπως διετέθη περὶ τὰ πράγματα ὁ Περτίναξ καὶ τοὺς Ῥωμαίους. ὅτι ὁ Περτίναξ τὸν παρὰ τῶν στρατιωτῶν αὐτοκράτορα μέλλοντα γενέσθαι οὐκ ἐκόλασεν.

7. Στάσις τοῦ δήμου πρὸς τὸν Ἰουλιανόν. περὶ Σενήρου καὶ Νίγρου καὶ Ἀλβίνου στασιασάντων κατὰ Ἰουλιανοῦ. περὶ τοῦ εἰς Ῥώμην Ἀθηναίου τόπου καὶ ὅπως οὕτως ὠνομάσθη.

8. Ὅσα ὁ Σενήρος ὑπέσχετο καὶ οὐκ ἐπλήρωσε ταῦτα. οἷα πρὸ²⁾ τῆς βασιλείας σημεῖα τῷ Σενήρῳ ἐγένοντο τὴν ἀρχὴν αὐτῷ προσημαίνοντα. ὅτι τῷ Νίγρῳ πολεμήσας ἐνίκησε καὶ Νίγρος ἀνῆρθέθη. περὶ τοῦ Βυζαντίου ὅτι ἐπὶ τριετία³⁾ πολιορκούμενον ἔαλε. ὅτι Πειρινθίοις ὁ Σενήρος ὑπέθετο τὸ Βυζάντιον.

9. Πόλεμοι Ῥωμαίων πρὸς ἔθνη διάφορα. ὅτι πόλεμος συνεροράγη τῷ Σενήρῳ καὶ τῷ Ἀλβίνῳ καὶ ὁ Ἀλβίνος ἡττήθη. ὅτι κατὰ Πάρθων ὁ Σενή-

1) περηννίου] περρενίου 2) πρὸς in πρὸ mutat 3) τριετία pro τριετίαν. Multa autem hic et antea in ed. Ducangii corrupta et neglecta.

ρος ἐστράτευσε καὶ πόλεις εἶλεν. ὅτι πολυπράγμων ἦν ὁ Σευῆρος. περὶ τοῦ Νείλου. περὶ Πλαντιανοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἀπληστίας καὶ δυναστείας. καὶ ὅπως ἀπώλετο. περὶ τοῦ ἀρχιληστοῦ Φήλικος.¹⁾ ὅτι εἰς τὴν Βρεττανίαν ὁ Σευῆρος ἐστράτευσε καὶ περὶ Βρεττανῶν καὶ τῶν ἡθῶν αὐτῶν. ὅσον τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τῆς Βρεττανίας. ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντωνῖνος ἐπεβούλευσε τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ. τελευτῇ Σευήρου.

11. Περὶ Ὀριγένους. τίνα εἰσὶ τὰ ἐξαπλᾶ Ὀριγένους. περὶ πατριαρχῶν.

12. Ὅπως ἀνείλε Γέτιαν τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ὁ Ἀντωνῖνος. ὅτι καὶ ἄπιστος ἦν. ὅθεν ὠνομασθη Καρακάλος. ἀναίρεσις Ἀντωνίνου.

13. Περὶ Ἰουλίας τῆς μητρὸς Ἀντωνίνου καὶ ὅπως ἐτελεύτησεν. ἐπιβουλὴ κατὰ Μακρίνου. ἀναίρεσις Μακρίνου.

14. Ὅτι οὐ μόνον ἦν ἀσελγέστατος, ἀλλὰ καὶ ἀσεβέστατος καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ θρησκείαν. οἷα ὁ Ψευδαντωνῖνος ἐποίει πᾶσαν ἀσέλγειαν ὑπερβάλλοντα. ὅτι τὸν ἐξάδελφον αὐτοῦ Βασιανὸν υἱοθετήσατο, Ἀλέξανδρον μετονομάσας αὐτόν. ἀναίρεσις τοῦ Ψευδαντωνίνου. περὶ πατριαρχῶν.

15. Περὶ στάσεων μέσον τοῦ δήμου καὶ τῶν στρατιωτῶν γενομένων. ὅπως ὁ Ἀλέξανδρος ὑπετάσσετο τῇ μητρί.²⁾ ὅπως τοῖς Πέρσαις αὐτῆς ἡ βασιλεία περιελήλυθε, καταλυθεῖσα παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο. οἷα οἱ πεμφθέντες παρὰ Ἀρταξέρξου εἶπον. καὶ ὅπως αὐτοῖς ἐχρήσατο ὁ βασι-

1) Φήλικος] φίλικος

2) ὅπως—τῇ μητρί] addit.

λεὺς οὗτος καὶ ὅπως τοῖς Πέρσαις ἐπολέμησεν. ὅτι καὶ τοῖς Γερμανοῖς ἐμαχέσατο. ἀνάρρησις Μαξιμίνου. ἀναίρεσις Ἀλεξάνδρου. ὅτι ἡ Μαμαία χριστιανὴ γέγονεν. περὶ ἀρχιερέων.

16. Αἰτία δι' ἣν ὁ Μαξιμῖνος διωγμὸν κατὰ χριστιανῶν κινήσκειν. ὅτι κατὰ Γερμανῶν ἐκστρατεύσας ὁ Μαξιμῖνος ἐνίκησεν. ὅτι δύο στρατηγούς ἡ Καίσαρας ἡ βουλή προεβάλετο κατὰ Μαξιμίνου. ἀναίρεσις Μαξιμίνου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

17. Περὶ πατριαρχῶν.

19. Στάσις κατὰ Φιλίππου. περὶ Δεκίου καὶ ὅπως παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἡναγκάσθη δέξασθαι τὴν βασιλείαν. ἀναίρεσις Φιλίππου.

20. Περὶ μαρτύρων. περὶ πατριαρχῶν. περὶ τοῦ Ὠριγένους καὶ τῶν αὐτοῦ διαστρόφων δογματῶν. περὶ Νατάτου. ἐπιστολὴ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. περὶ τῆς τοῦ Δεκίου τελευτῆς.

21. Ὅτι καὶ ὁ Γάλλος διωγμὸν ἐπήγειρε κατὰ χριστιανῶν. ἐθνῶν κινήσεις καὶ χωρῶν πλείστων καταδρομαὶ καὶ φθορὰ πολυπληθὴς ἐκ λοιμοῦ. ὅπως Αἰμιλιανὸς τὴν αὐταρχίαν ἤρπασεν. ἀναίρεσις Γάλλου.

22. Ἀναίρεσις Αἰμιλιανοῦ. περὶ πατριαρχῶν.

23. Ὅτι ὑπὸ Περσῶν ἐλήφθη Οὐαλεριανός.¹⁾ ὅτι εἶλον οἱ Πέρσαι πόλεις πολλὰς καὶ πλῆθος αἰχ-PII347
μαλώτων, καὶ ὅπως αὐτοῖς ἐκέχρητο. ὅπως ἐάλω ἡ Καισάρεια. ὅτι ἐπέθεντο τοῖς Πέρσαις Ῥωμαῖοι ἀθρόον καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνείλον καὶ παλλακὰς τοῦ Σαπώρου εἶλον. περὶ πατριαρχῶν.

24. Ὅσοις ἐθνέσιν ἐπολέμησεν. περὶ Αὐριόλου

1) Οὐαλεριανός] οὐαλλεριανός.

καὶ περὶ Ἰγγενοῦ τυραννίδι ἐπιχειρήσαντος. περὶ τῆς ἐπαναστάσεως Ποστούμου. μάχη πρὸς Ποστούμου καὶ ἦττα αὐτοῦ. ὅτι ἐτυράννησεν ὁ Μακρίνος. ὅτι τὸν Αὐρίολον ἐπεμψε κατὰ Μακρίνου ὁ Γαλιήνος,¹⁾ καὶ ὅπως οἱ τοῦ Μακρίνου τῷ βασιλεῖ προσεχώρησαν. ἀναίρεσις Μακρίνου καὶ Μακριανοῦ. ἦττα²⁾ Κυῖντου καὶ ἀναίρεσις. ὅπως ὁ Ὠδένεαθος ἀνῆρέθη.

25. Ὅτι καὶ ὁ Αὐρίολος τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν. ὅτι μικροῦ ἐάλω ἂν τοῦ βασιλέως ἡ γαμετή. ἐτέρα ἐπιβουλή κατὰ Γαλιήνου καὶ ἀναίρεσις αὐτοῦ. οἷος ἦν τοὺς τρόπους ὁ Γαλιήνος. περὶ πατρίαρχῶν.

26. Περὶ Θεσσαλονίκης. ὅτι καὶ ὁ Κυντιλιανὸς παρὰ τῆς συγκλήτου βασιλεὺς ἀνερορήθη.

27. Ὅτι οὗτος διωγμὸν κατὰ χριστιανῶν ἐγείραι ἐμελέτα. ὅσα ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐστρατήγησεν. ἀναίρεσις Αὐρηλιανοῦ.

28. Πόλεμοι κατὰ Σκυθῶν. ἀναίρεσις Τακίτου.

29. Ἀναίρεσις Φλωριανοῦ. μοναρχία Πρόβου³⁾. ἀποστασίαι⁴⁾ κατὰ Πρόβου. Κάρου ἐπανάστασις.

30. Ἐκστρατεία τοῦ Κάρου κατὰ Περσῶν καὶ νίκη καὶ κατὰ Σαρματῶν. τελευτὴ Κάρου. αὐταρχία Νουμεριανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἀναίρεσις. περὶ τοῦ αἰρεσιάρχου Μάνεντος. περὶ πατρίαρχῶν.

31. Ὅτι Μαξιμιανὸν τὸν Ἐρκούλιον ὁ Διοκλητιανὸς κοινωνὸν προσεيلήφει τῆς βασιλείας, καὶ περὶ τοῦ διωγμοῦ, ὃν οὗτοι ἐποίησαν. ὅτι πόλεων τινῶν ἀποστασῶν ὁ Διοκλητιανὸς αὐθις ταύτας ὑπέταξεν. ὅτι τοὺς γαμβροὺς αὐτῶν καὶ ἄμφω⁵⁾ οἱ βασιλεῖς

1) Γαλιήνος] γαλιήνος, ut infra 2) ἦττα] ἦττα καὶ

3) μοναρχία πρόβου] addit 4) ἀποστασίαι pro ἀποστασίαι

5) ἄμφω pro ἄμφω.

• Καίσαρας πεποιήκασιν. ὅτι τοῖς Ἀλαμανοῖς¹⁾ ὁ Κῶν-
 στας μαχεσάμενος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ἡττήθη καὶ νε-
 νίκηκε. ὅτι Ναρσοῦ τοῦ Περσῶν βασιλέως λεητα-
 τούντος τοὺς ὑπηκόους Ῥώμης ὁ Γαλλέριος αὐτῷ
 ἐπολέμησεν, καὶ πρῶτον μὲν ἡττήθη, εἶτα δὲ περι-
 φανῇ ἐνίκησε νίκην. ὅτι ὑπερφρονήσας ὁ Διοκλη-
 τιανὸς προσκυνεῖσθαι ἀπήτησε καὶ λίθους καὶ μαρ-
 γάρους ἑαυτῷ περιέθετο.

32. Ὅπως ἀποθέμενοι τὴν ἀρχὴν καὶ ἄμφω
 οὗτοι οἱ τύραννοι ἰδιώτευσαν. ὅτι ἐπὶ τῇ νίκῃ τῇ
 κατὰ Περσῶν ἐθριάμβευσαν. ὅθεν ἐκλήθη θρίαμ-
 βος. ὅτι οἱ Καίσαρες γεγόνασιν αὐτοκράτορες, καὶ
 ἐν τῇ Ῥώμῃ παρὰ τῶν στρατιωτῶν βασιλεὺς ἀνεγ-
 ρήθη Μαξέντιος. οἷός ἦν ἕκαστος τοὺς τρόπους τῶν
 βασιλέων τούτων.

33. Περὶ γυναικὸς κοσμίας διὰ σωφροσύνην
 ἑαυτὴν διαχειρισαμένης. περὶ τῆς τελευταῖας Διοκλη-
 τIANOῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. τελευταῖα Κωνσταντος. ἀνάρ-
 ρησις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. ὅτι ἐξ ἀποκαλύ-
 ψεως ὁ Κῶνστας τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἐβασίλευ-
 σεν. ὅτι ὁμηρεῦων παρὰ Γαλλερίῳ ὁ Κωνσταντίνος
 ἐπεβουλεύετο παρ' ἐκείνου.

34. Τελευτὴ Μαξιμίνου. περὶ πατριαρχῶν.

1. Περὶ τῆς ἀγίας Ἐλένης. ἐκστρατεία τοῦ με-
 γάλου Κωνσταντίνου κατὰ Μαξεντίου. περὶ τοῦ
 φανέντος τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ δι' ἀστέρων
 σταυροῦ, καὶ ὅπως ἀπώλετο ὁ Μαξέντιος. ὅτι καὶ
 τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Ἰταλίας ἐκράτησεν ὁ μέγας Κων-
 σταντίνος. ὅτι κατὰ Δικινίου²⁾ ἐκστρατεύσας ὁ μέ-
 γας Κωνσταντίνος ἐνίκησεν· εἰς δὲ Θεσσαλονίκην

1) Ἀλαμανοῖς] ἄλμανοῖς ut W. 2) Δικινίου] λικιννίου.

αὐτὸν περιώρισεν, ἐνθα καὶ ἀνηρέθη. περὶ ὀπτασιῶν τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ φανεισῶν.

2. Ὅτι λελώβητο τὸ σῶμα οὗτος ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅπως παίδων αἵματι λούσασθαι προτραπείς οὐκ ἠθέλησεν. ὅτι οἱ κορυφαῖοι τῶν ἀποστόλων ὄναρ τῷ βασιλεὶ ἐφάνησαν, καὶ ὑπέθεντο τρόπον, δι' οὗ λαθῆσεται· καὶ ὡς βαπτισθεὶς ἰάθη καὶ τὰ εἰδωλεῖα ἀπέκλεισεν. περὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς διαλέξεως τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου καὶ τοῦ ἐπὶ τῷ ταύρῳ θαύματος. περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ θείου σταυροῦ. περὶ τῶν παίδων τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅπως ἀνείλε τὸν νῖδον αὐτοῦ Κρίσπον διαβολῇ τῆς μητρὸς, εἴτα κάκελνῃν. ὅτι τοὺς Σαρμάτας καὶ τοὺς Γότθους ἐνίκησεν.

3. Περὶ τῆς κτίσεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ ΠΠ3480ῖον ἦν τὸ Βυζάντιον. περὶ τοῦ ἐπὶ τῷ γενεθλίῳ τῆς πόλεως γενομένου θεματίου. περὶ τοῦ Βυζαντίου καὶ ὅσα ὁ Δίων περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖ. περὶ τοῦ ἐν τῷ Πλακωτῷ κίονος καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀγάλματος. περὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς νέας Ῥώμης. περὶ τοῦ ἁγίου Μητροφάνους.

4. Περὶ Ἀρείου καὶ τῆς κακοδοξίας αὐτοῦ. περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης συνόδου. περὶ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου. περὶ τοῦ ἁγίου συμβόλου. ὅπως ἐτίμησε τοὺς ἁγίους πατέρας ὁ βασιλεὺς. ὅτι τοῦ ἁγίου Μητροφάνους θανόντος ὁ θεὸς Ἀλέξανδρος γέγονε πατριάρχης. τελευτὴ τῆς ἁγίας Ἐλένης. τελευτὴ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. οἶος ἦν τὰ ἦθη ὁ θεὸς οὕτω αὐτοκράτωρ.

5. Ὅπως ἡ βασιλεία Ῥωμαίων εἰς τοὺς τρεῖς ἐμερίσθη παῖδας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Κοττία ὠνομάσθησαν ἀπὸ Κοττίου βασιλέως τῶν τό-

πων τούτων γενομένου. ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἐπελ-
θὼν τῷ τοῦ Κωνσταντος λαχεὶ ἡττήθη καὶ ἀνηρέθη.
ὅτι ὁ Κώνστας καὶ τῆς ἀδελφικῆς ἐκράτησε μοίρας
καὶ ὑπὸ Μαγνεντίου ἀνηρέθη. περὶ τῆς πρὸς Πέρ-
σας μάχης τοῦ Κωνσταντίου, καὶ περὶ Ὀρμίσδου
τοῦ Πέρσου.

6. Ὅπως ὁ Μαγνέντιος τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν.
ἀναίρεσις Κωνσταντος. ὅτι πολλοὺς τῶν ἀξιολογω-
τέρων ἀπώλεσεν ὁ Μαγνέντιος.

7. Ὅτι Σαπώρης ὁ Περσῶν βασιλεὺς τῇ Ῥω-
μαίων χώρα ἐπέθετο καὶ Νίσιβιν πολιορκήσας ἄπρα-
κτος ἀνεχώρησεν. ὅτι καὶ Βετρανίων¹⁾ τυραννίδι
ἐπικεχείρηκεν. ὅναρ τῷ Κωνσταντίῳ ὄφθην. ὅτι προσ-
ῆλθεν ὁ Βετρανίων τῷ Κωνσταντίῳ. περὶ Γάλλου.²⁾

8. Περὶ Μαγνεντίου τυραννήσαντος καὶ συμ-
βαλόντος τῷ Κωνσταντίῳ καὶ³⁾ ἡττηθέντος. ὅτι
ἡττηθεὶς ὁ Μαγνέντιος ἔφυγεν. ὅτι καὶ αὐτῆς πρὸς
πόλεμον ὁ Μαγνέντιος ἡτοιμάζετο. ὅτι ἐπεβούλευ-
σεν ὁ Μαγνέντιος τῷ Γάλλῳ. περὶ τοῦ Ὀρόντου
ποταμοῦ. ὅπως ἐγνώσθη ἡ κατὰ Γάλλου ἐπιβουλή.

9. Ὅτι καὶ αὐτῆς ἡττήθη ὁ Μαγνέντιος καὶ
ἑαυτὸν διεχρήσατο. ὅτι μόναρχος ὁ Κωνσταντίος
κατέστη καὶ ὀλοκλήρου τῆς ἐρχῆς γέγονεν ἐγκρα-
τῆς. ὅπως ὁ Γάλλος ὑπερεφρόνησε καὶ τοὺς συγ-
κλητικοὺς ἀνεῖλεν ἄνδρας, καὶ αὐτῆς⁴⁾ τοῦ Καίσα-
ρος ἀξίας ἐξέπεσε καὶ τῆς ζωῆς ἐστερηθήη ἀνααιρεθείς.
ἀποστασία Σιλβανοῦ καὶ ἀναίρεσις. ὅσα ὁ Σαπώ-
ρης τῷ Κωνσταντίῳ ἐπέστειλε καὶ ὅσα ὁ Κωνσταν-
τιος αὐτῆς ἐκείνῳ.

1) βετρανίων hic et infra pro Βετρανίων 2) περὶ Γάλλου] addit 3) καὶ] addit 4) αὐτῆς] αὐτός.

10. Ὅτι Καίσαρα τὸν Ἰουλιανὸν ἀνεῖπε Κωνσταντίος καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἑλένην αὐτῷ συνῆξεν. ὅτι ἐν πολέμοις εὐτύχησεν Ἰουλιανός. ὅτι ἀπεστάτησεν Ἰουλιανὸς καὶ Αὐγουστος ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἀνηγορεύθη. οἷα τῷ Κωνσταντίῳ ἐπέστειλεν Ἰουλιανός. οἷα αὐτῷ ἐμήνυσεν τῷ Ἰουλιανῷ ὁ Κωνσταντίος. οἷα πρὸς τὰ τοῦ Κωνσταντίου μηνύματα ἀντέθετο ὁ Ἰουλιανὸς καὶ ὅσα αὐτῷ ἐπέστειλεν.

11. Ὅτι κατὰ τοῦ Κωνσταντίου ἐπῆει ὁ τύραννος μήπω τὴν ἑαυτοῦ ἐκφήνας ἀσέβειαν. τελευτὴ Κωνσταντίου. οἷος ὁ Κωνσταντίος ἦν. περὶ τῆς Ἀρείου διαφθορᾶς. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι ὁ Μακεδόσιος τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μετήνεγκεν Ἀκακίου, αὐτῷ δὲ ὁ Κωνσταντίος εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων αὐτὸ μετεκόμισεν. περὶ τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ.¹⁾ περὶ Εὐσεβίας τῆς γαμετῆς Κωνσταντίου.

12. Ὅτι ἐτίμησε τὸν τοῦ Κωνσταντίου νεκρὸν ὁ Ἰουλιανός. ὅτι λιτότητα ὁ παραβάτης μετήει. ὅτι μετὰ τὴν μοναρχίαν φανερώς τὰ Ἑλλήνων ἐσέβετο. ὅτι ἐκώλυσε²⁾ τοὺς χριστιανοὺς μαθημάτων μετέχειν Ἑλληνικῶν.³⁾ ὅτι ἐπέτρεψε τοῖς Ἰουδαίοις τὸν ἐν Ἱερουσολύμοις ναὸν ἀνεγείραι. περὶ Εὐσεβίου καὶ τῶν ἄλλων εὐνούχων. ὅτι τὸ ἐν ταῖς Λάφναις τοῦ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα καὶ τὸν ναὸν σκηπτὸς κατέκαυσεν. περὶ τῶν ἁγίων Ἀρτεμίου καὶ Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

13. Ὅπως ὁ παραβάτης τοῖς Πέρσαις μαχόμενος

1) περὶ — Λουκᾶ post Κωνσταντίου ponit
pro ἐκώλυσε 3) Ἑλληνικῶν] addit.

2) ἐκώλυσε

ἀφανῶς κατὰ τῆς πλευρᾶς ἐτρώθη, καὶ θνήσκων κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐβλασφήμησε, καὶ οὕτως τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀπηρεῦξάτο. οἷος ἦν τὰ ἥθη ὁ Ἰουλιανός. περὶ τοῦ ὀνείρου. περὶ σημείου δηλοῦντος τὸν τοῦ παραβάτου θάνατον.

14. Οἷας ὁ Ἰοβιανὸς ἔθετο πρὸς Πέρσας σπονδάς. περὶ τῆς τελευτῆς Ἰοβιανοῦ. περὶ Σαλουστίου. ὅτι παρὰ πάντων βασιλεὺς ὁ¹⁾ Οὐαλεντινιανὸς ἐψηφίσθη. οἷος ἦν Ἰοβιανός.

15. Περὶ πατριαρχῶν. ὅτι τὸν ἀδελφὸν Οὐά-PII349 λεντα κοινωνὸν τῆς βασιλείας ὁ Οὐαλεντινιανὸς προσελάβετο. περὶ Ῥοδανοῦ καὶ ὅπως τοῦτον ἀδικοῦντα ἐκόλασεν Οὐαλεντινιανός. τελευτῇ²⁾ Οὐαλεντινιανοῦ.

16. Περὶ τοῦ βασιλέως Οὐάλεντος καὶ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐμπρησθέντων παρ' ³⁾ αὐτοῦ λερέων. περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐκκλησίας καὶ τοῦ παρὰ τοῦ⁴⁾ μεγάλου Βασιλείου γενομένου θαύματος. περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Οὐάλεντος καὶ τῆς περὶ ταύτης προρρήσεως τοῦ ὁσίου Ἰσαακίου. περὶ τῆς Προκοπίου τυραννίδος καὶ ἀναιρέσεως καὶ⁵⁾ τῆς καθαιρέσεως τῶν τειχῶν Χαλκηδόνος. περὶ τῆς ἀλεκτορομαντείας Ἰαμβλίου καὶ Λιβανίου.

17. Ὅτι τὸν νέον Οὐαλεντινιανὸν ἡ στρατιὰ βασιλεῖα ἀνείπεν. περὶ Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἰσπανίας καὶ ὅπως τοὺς Σκύθας ἐνίκησεν. ἀνάρρησις Θεοδοσίου.⁶⁾ τελευτῇ Γρατιανοῦ.

18. Ὅτι ὁ Μάξιμος τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν ἀπανθροπῶ κατὰ τοῦ νέου Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ

1) ὁ] addit 2) post τελευτῇ om. τοῦ 3) παρ' pro παρὰ 4) παρὰ τοῦ] addit 5) ἀναιρέσεως καὶ] addit 6) ἀνάρρησις Θ.] addit.

κρατηθεὶς παρὰ Θεοδοσίου ἀνῆρέθη. ὅτι ἑαυτὸν ἀνείλεν ὁ Οὐαλεντιμιανός. ὅτι ἐστασίασε κατὰ Θεοδοσίου ὁ δῆμος τῶν Θεσσαλονικέων· ὁ δὲ ἔκτεινεν αὐτῶν ὥσεί πεντεκαίδεκα χιλιάδας, καὶ ὅπως ἡλέγχθη παρὰ τοῦ μεγάλου Ἀμβροσίου. ὅτι ἀνείλεν ὁ Θεοδόσιος τὸν τύραννον Εὐγένιον. περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων συναγωγῆς, ἣν ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις¹⁾ ἔκτισαν καὶ ὅπως καὶ διὰ ταύτην ὁ μέγας Ἀμβροσίος ἐπαρρησιάσατο. περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένης ἀταξίας.

19. Περὶ τῆς δευτέρας συνόδου. περὶ τοῦ ἀγίου Ἀμφιλοχίου. ὅτι βασιλεῖς καὶ ἄμφω τοὺς υἱοὺς ἀνηγόρευσεν ὁ Θεοδόσιος καὶ περὶ τοῦ ἀγίου Ἀρσενίου. τελευτῇ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.

20. Περὶ τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπως γέγονε πατριάρχης καὶ ὅπως ἐξωρίσθη. τελευτῇ Εὐδοξίας. τίνες μετὰ τὸν Χρυσόστομον ἐγένοντο πατριάρχαι. τελευτῇ Ἀρκαδίου.

21. Περὶ τοῦ βασιλέως Ὀνωρίου. τελευτῇ Ὀνωρίου.

22. Περὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν Εὐδοκίας, ἣ συνῶκησε τῷ Θεοδοσίῳ. περὶ τοῦ εὐνούχου Ἀντιόχου. περὶ τῶν τῆς βασιλίδος ἀδελφῶν. περὶ τοῦ εἰς τὸν παράλυτον Ἰουδαῖον θάνατος.

23. Περὶ πατριαρχῶν καὶ περὶ Νεστορίου καὶ τῆς αὐτοῦ αἰρέσεως. περὶ τῆς τρίτης συνόδου. περὶ τῶν ἀπολειφθέντων τῆς συνόδου ἀρχιερέων καὶ ὅσα ἐποίησαν. ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν μετακληθέντες οἱ τῆς συνόδου ὡμονόησαν. περὶ πατριαρχῶν. περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ σώματος τοῦ

1) Χαλκοπρατείοις] -ίοις.

Χρυσοστόμου. ὅτι ὁ νέος Θεοδοσίος μετέθετο τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ περὶ Κύρου τοῦ ἐπαρχου.

24. Περὶ τοῦ πατριάρχου Φλαβιανοῦ καὶ περὶ Εὐτυχοῦς τοῦ αἰρετικοῦ. ὅτι τῷ Ἀλεξανδρείας Διοσκόρῳ ἐπεγράφη ἡ ζήτησις τῶν τοῦ Εὐτυχοῦς δογμάτων, καὶ ὅσα ἐκεῖνος ἐποίησεν. ὅτι τοῦ Φλαβιανοῦ θανόντος πατριάρχης χειροτόνητο Ἀνατόλιος. ὅτι τὴν Πουλχερίαν μετέστησε τῆς διοικήσεως ὁ Θεοδοσίος. ὅτι αὐτὸς τῇ ἀδελφῇ τὴν διοίκησιν ἐνεχείρισεν.¹⁾ ὅπως ἡ Πουλχερία ἐβελτίου τὸν ἀδελφόν. ὅπως τὴν Ἀνγούστιαν Εὐδοκίαν ἀπέστερξεν ὁ Θεοδοσίος. τελευτὴ Θεοδοσίου. οἷος ἦν ὁ Θεοδοσίος.

25. Περὶ σημείων προμηνυόντων τὴν βασιλείαν τῷ Μαρκιανῷ. περὶ τῆς τετάρτης συνόδου. περὶ πατριαρχῶν. περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας ἐπὶ τῇ κρίσει τῶν τόμων τῆς πίστεως. τελευτὴ Πουλχερίας τῆς βασιλίσσης. περὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ ἀνεψιοῦ. Ὁνωρίου τοῦ ἐν Ῥώμῃ βασιλεύσαντος. ὅπως ἐάλω παρὰ Γιζερίχου τοῦ Οὐανδήλων ῥηγὸς ἡ Ῥώμη. τελευτὴ τοῦ βασιλέως Μαρκιανοῦ.

1. Ὅτι τὸν υἱὸν τοῦ Ἀσπαρος ὁ Λέων ἐποίησε Καίσαρα καὶ ὅτι ὁ δῆμος ἐστασίασε διὰ τοῦτο, καὶ ὅτι ὥς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ ἀνεῖλεν ὁ Λέων τὸν Ἀσπαρα καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀρδαβούριον. περὶ τοῦ κοιαίστωρος²⁾ Ἰσοκασίου. περὶ τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος. περὶ τοῦ γενομένου ἐν Ἀντιοχείᾳ σεισμοῦ. ὅτι ὁ Βασιλίσκος στρατοπεδάρχης προβληθεὶς καὶ προσβαλὼν τοῖς τοῦ Γιζερίχου ἡττήθη. ὅτι ἔργονον αὐτοῦ ὁ Λέων ἔσπεψε^{PII359}

1) ἐνεχείρισεν] addit 2) κοιαίστωρος per ω pro ο.

διαδήματι εἰς βασιλέα. περὶ τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς θεοτόκου. περὶ πατριαρχῶν. τελευταίη Λέοντος τοῦ μεγάλου.

2. Ὅτι οἱ παρὰ Βασιλίσκου πεμφθέντες κατὰ τοῦ Ζήνωνος αὐτῷ προσετέθησαν. ὅτι ἐπανῆλθεν ὁ Ζήνων εἰς τὰ βασίλεια καὶ ὁ Βασιλίσκος ἐάλω καὶ διεφθάρη. περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ, γενομένου ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Βασιλίσκου, ὑφ' οὗ καὶ Ὅμηρος¹⁾ ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ διεφθάρη.²⁾ ὅτι πολλοὺς ὁ Ζήνων ἐφόνευσε βασιλεύσας τὸ δεύτερον. τελευταίη Ζήνωνος.

3. Ὅθεν Δίκωρος ἐκαλεῖτο ὁ Ἀναστάσιος. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι χρεοκοπίαν ὁ Ἀναστάσιος ἔθετο, καὶ τὸν τοῦ χρυσαργύρου δασμὸν ἐξέκοψεν. ὅτι τῆς τῶν Συγγυτικῶν αἰρέσεως ὁ Ἀναστάσιος γεροντῶς τὸν πατριάρχην ἐξώρισε. περὶ Λογγίνου τοῦ ἀδελφοῦ Ζήνωνος τυραννῆσαι ἐπιχειρήσαντος, καὶ περὶ τῶν Ἰσαύρων. περὶ τοῦ πάπα τῆς Ῥώμης. περὶ τῶν Βουλγάρων. περὶ Βιταλιανοῦ τυραννῆσαντος, καὶ ὅπως κατεπολεμήθη, καὶ περὶ Πρόκλου. ὅτι προσθήκην εἰς τὸ τρισάγιον βουληθέντος ποιήσασθαι τοῦ Ἀναστασίου τὸ ὁρθόδοξον τοῦ λαοῦ ἐστάσiasε, καὶ ὅσα ἐποίησεν.

4. Περὶ Ἀλαμουνδάρου καὶ ὅπως τοὺς τοῦ Σενήρου ἐπισκόπους διέπαιξεν. περὶ τῶν Βουλγάρων, καὶ ὅπως ἥττησαν τοὺς Ῥωμαίους. περὶ πατριαρχῶν. περὶ τοῦ τῆς Τύχης τῆς πόλεως ἀγάλματος. περὶ τῶν ὀνειράτων ὧν εἶδεν ὁ Ἀναστάσιος. τελευταίη τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου. ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἔκτισε τὸ Μακρόν τεῖχος.

1) Ὅμηρος] om. 2) διεφθάρη] ἐφθάρη.

5. Ὅπως ὁ Ἰουστίνος εἰς τὴν βασιλείαν ἀνήχθη. ὅτι ἀνηρέθη ὁ εὐνούχος Ἀμάντιος. ὅτι τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐκύρωσεν Ἰουστίνος καὶ τὴν γαμετὴν ἔσπευσεν, καὶ περὶ Βιταλιανοῦ. περὶ τοῦ δυσσεβοῦς Σεβήρου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Παύλου. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι ἐσπέισατο τοῖς Πέρσαις ὁ¹⁾ Ἰουστίνος. ὅτι αὐθις μάχῃ μέσον Ῥωμαίων καὶ Περσῶν γέγονεν. περὶ Μανιχαίων. περὶ Ἀναξάρβου²⁾ καὶ Ἐδέσης καὶ Πομπηίουπόλεως. περὶ γυναικὸς γιγαντώδους. ὅτι στρατηλάτης ὁ Ἰουστινιανὸς προεβλήθη. ὅτι νοσῶν ὁ Ἰουστίνος ἔσπευε βασιλεῖα τὸν Ἰουστινιανόν. τελευτὴ Ἰουστίνου. οἳ τοὺς τρόπους ἦσαν Ἰουστινιανὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Θεοδώρα.³⁾

6. Περὶ κομήτου. περὶ τῆς γενομένης στάσεως τῶν δῆμων. ὅτι Ὑπάτιόν τινα συγγενὴ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου οἱ δῆμοι ἀνηγόρευσαν. περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐκ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ. περὶ τῆς ἀνοικοδομῆς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. περὶ τοῦ Ἀύγουστεῶνος.⁴⁾ περὶ τοῦ τερατοουργοῦ κυνός.

7. Περὶ πατριαρχῶν. περὶ τῶν Οὐανδήλων, καὶ ὅπως τῆς Λιβύης ἐκράτησαν, καὶ ἐπὶ πόσον καὶ ὅπως ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ κατεπολεμήθησαν παρὰ τοῦ Βελισαρίου.⁵⁾ ἦττα τοῦ Γελίμερος⁶⁾, πολιορκία τε καὶ κατάσχεσις. οἷος ὁ θρίαμβος γέγονεν. περὶ τῆς τῶν λαφύρων πομπῆς.

8. Ὅτι ὁ Βελισάριος εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐστάλη, ταύτην τε καὶ τὴν Ῥώμην ὑποτάξων τῷ βασιλεῖ

1) ὁ] addit 2) ἀναξάρβον pro Ἀναβάρζον et mox αἰδέσης 3) οἳ — Θεοδώρα] addit 4) Ἀύγουστεῶνος] ἀύγουστίνος 5) βελισαρίον pro Βελισαρίου hic et infra 6) Γελίμερος] γελίβερος.

ὑπὸ Γότθων κατεχομένην. περὶ τοῦ πατριάρχου Μηνᾶ καὶ περὶ μερικῆς συνόδου ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ¹⁾ πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ συστάσης. περὶ πατριαρχῶν. περὶ τῆς πέμπτης συνόδου. ὅπως ὁ Βελισάριος τὴν Ῥώμην ἔλαβε καὶ πόλεις ἐτέρας.

9. Ὅτι καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν ὑπέταξεν ὁ Βελισάριος. τελευτῇ Θεοδώρας τῆς βασιλίδος. περὶ τοῦ κήτους. ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ ἡ τῆς μετᾴξης γένεσις ἐγνώσθη τῷ βασιλεὶ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις. περὶ ἐπιβουλῆς καὶ περὶ τοῦ Βελισαρίου. ὅτι αἰρέσει ἀλούς ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐτελεύτησε.

10. Περὶ τῶν ναῶν καὶ τῶν ἄλλων²⁾ τῶν παρὰ Ἰουστίνου δομηθέντων. ὅτι τὰς ὀφειλὰς τῶν τότε χρεωστούντων ἀπέτισεν ἡ Αὐγούστα Σοφία. περὶ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ ἀδικούντος καὶ μὴ ἀπαντήσαντος εἰς τὸ δικαστήριον. ὅτι τὰς πρὸς Πέρσας σπονδὰς ἔλυσεν Ἰουστίνος. ἀνάρρησις Τιβερίου καὶ τελευτῇ Ἰουστίνου.

11. Ὅτι ἐπῆλθον Πέρσαι τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ συμμίξαντες τοῖς Ῥωμαίοις ἡττήθησαν. ὅτι τὸ λοιπὸν τῶν Βλαχερνῶν παρὰ Τιβερίου οἰκοδομεῖσθαι ἤρξατο. περὶ Χαγάνου, ὅτι σταλεῖς κατὰ Περσῶν³⁾ Μαυρίκιος καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς ἐνίκησε καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως ἐγένετο. ἀνάρρησις Μαυρικίου καὶ Τιβερίου τελευτῇ.

12. Περὶ Χαγάνου. περὶ Βαρὰμ τοῦ Περσῶν στρατηγοῦ. καθαίρεσις Ὀρμισδου ἐκ τῆς ἀρχῆς. ἀνάρρησις Χοσρόου. ἀναίρεσις Ὀρμισδου. ἐπανά-
 ΠΙ1351στασις κατὰ τοῦ Χοσρόου καὶ φυγὴ αὐτοῦ πρὸς

1) τοῦ] addit
 pro M.

2) καὶ τῶν ἄλλων] addit

3) ὁ μ.

Ῥωμαίους. περὶ τῶν ἐαλωκότων Τούρκων. ὅσα ὁ Χοσρόης περὶ τοῦ μέλλοντος ἀπεφοίβασεν, ὥς τὰ ἐσόμενα εἰδὼς ἐξ ἀστρολογίας. ὅτι τὸν υἱὸν ὁ Μαυρίκιος ἔστειψεν. περὶ τοῦ ναοῦ τῶν ἁγίων μ'. ὅπως ὁ Μαυρίκιος πολιορκοῦντα τὸν Χαγάνον τὴν Τζουρουλὸν παρεσκεύασε καὶ ἄκοντα σπείσασθαι.

13. Περὶ πατριαρχῶν. περὶ τῶν παρὰ τοῦ Χαγάνου πωλουμένων αἰχμαλώτων, οὓς ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος οὐκ ᾔνήσατο. ὅτι μὴ ᾔνησαμένου τοῦ βασιλέως τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Χαγάνος πάντας ἀνέλεν. ὅτι διὰ τὴν τῶν αἰχμαλώτων ἀπώλειαν ἐμισήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ δῆμος ἐστασίασεν.¹⁾ ὅτι τῷ υἱῷ αὐτοῦ γυναικα ὁ βασιλεὺς συνέξενξεν. περὶ τοῦ ὀνείρου, [ὃ ὁ βασιλεὺς ἐθεάσατο.²⁾] ὅτι ἐδέετο ὁ βασιλεὺς τοῦ θεοῦ ἐνταῦθα δίκας ἐκτίσαι. ὅτι στασίασαν τὸ στρατιωτικὸν τὸν Φωκᾶν ἀνηγόρευσε βασιλέα.

14. Ὅτι ὁ Φωκᾶς ἐστέφθη παρὰ τοῦ πατριάρχου. ἀναίρεσις Μαυρικίου καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. ἀπόστασις Ναρσού, εἴτα προσέλευσις αὐτοῦ³⁾ καὶ κατάφλεξις. περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ Φωκᾶ. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἰουδαῖοι ἐπανέστησαν κατὰ τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ὁ Φωκᾶς κατηργύησε τῷ στρατηλάτῃ Κρίσπῳ,⁴⁾ καὶ ὅπως καὶ παρ' ἐκείνου καὶ παρὰ πάντων ἐμισήθη. ἐπανάστασις τῶν⁵⁾ ἐν τῇ Ἀφρικῇ στρατευμάτων κατὰ τοῦ Φωκᾶ. ἦττα τοῦ Φωκᾶ. ἀναίρεσις Φωκᾶ.

15. Ὅτι πάντοθεν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἐγίνοντο

1) ἐστασίασεν pro ἐστασίαζεν 2) ὁ — ἐθεάσατο addit Duc. 3) αὐτοῦ pro αὐ 4) κρίσπῳ pro Πρίσκα 5) οὐκ.

δυστυχήματα. ὅτι δύο παῖδες τῷ Ἡρακλείῳ ἐκ τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας ἐτέχθησαν. τελευτῇ τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας. ὅτι τὴν ἰδίαν ἀνεψιᾶν ὁ Ἡράκλειος ἐγγίμην. ὅτι διεπρεσβεύσατο πρὸς Χοσρόην Ἡράκλειος περὶ εἰρήνης, ὁ δὲ τὴν πρεσβείαν ἀπόσατο. ὅτι ἐσπείσατο ὁ Χαγάνος. περὶ Κρίσπου, καὶ ὅπως διετέθη πρὸς τὸν Ἡράκλειον. ὅτι τὸν Κρίσπον κληρικὸν καρῆναι προσέταξεν. περὶ τῶν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀναιρεθέντων χριστιανῶν καὶ περὶ τῶν τιμίων ξύλων καὶ τοῦ πατριάρχου. ὅτι τῷ Σαρβάρῳ συμπλακεῖς ὁ Ἡράκλειος ἐνίκησεν.

16. Ὅτι παραβὰς τὰς συνθήκας ὁ Χαγάνος ἐπῆλθε τῇ πόλει, καὶ ἡττηθεὶς ἔφυγεν. ὅσα ὁ Ἡράκλειος τοῖς Πέρσαις μαχόμενος κατώρθωσεν. ὅπως ὁ ἀρχισατράπης Σάρβαρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τῷ βασιλεὶ προσεχώρησαν. ὅπως παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὁ Χοσρόης καθηρέθη τῆς βασιλείας καὶ ἀνῆρέθη. ὅτι ὁ Σιρόης βασιλεύσας ἐσπείσατο Ῥωμαίοις.

17. Ὅπως ὁ Ἡράκλειος εἰς τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἐξεκυλίσθη. περὶ τοῦ ἱεροῦ Σωφρονίου καὶ τῆς παρ' ἐκείνου γενομένης συνόδου. περὶ πατριαρχῶν. περὶ Μουχούμετ, καὶ ὅπως καὶ πότε εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς χώρας ἐγκατακίσθη. Ἡρακλείου τελευτῇ.

19. Βασιλεία Κώνσταντος τοῦ ἐγγόνου Ἡρακλείου, ὃς καὶ μονοτελήτης ἦν. ὅτι ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς στόλῳ κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησε, καὶ ἀνταταξάμενος αὐτῷ ὁ Κώνστας ἡττήθη. ὅτι ἐπὶ καιρὸν ἠρέμῃσαν οἱ Ἀγαρηνοί. περὶ πατριαρχῶν καὶ τοῦ Πύρρου. ὅπως ἐμίσθη ὁ Κώνστας παρὰ τῶν ὑπηκόων καὶ εἰς Σικελίαν ἀπάρας ἐκεῖ ἀνῆρέθη.

20. Ἀπελθὼν ὁ Κωνσταντῖνος εἰς Σικελίαν τοὺς φρονεῖς τοῦ πατρὸς ἐκόλασε, καὶ ὅθεν ἐπεκλήθη Πωγωνάτος. ὅτι σὺν στόλῳ οἱ Ἀγαρηνοὶ ἐπολιόρκουν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ ἐπὶ ἐνιαυτούς, καὶ ἀπῆλθον παθόντες ἢ¹⁾ θράσαντες. ὅτι ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως τὸ ὕγρὸν πῦρ εὗρέθη. ὅτι ἀπογνόντες οἱ τῆς Ἀγαρ εἰρήνην ἤτησαν, καὶ δασμὸν φέρειν ἐτήσιον τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων κατέθεντο.

21. Ὅτι καὶ οἱ ἐσπέριοι τῶν Ῥωμαίων πολέμιοι ἐσπέισαντο. περὶ πατριαρχῶν, καὶ τῆς ἑκτῆς συνόδου.²⁾ ὅτι ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων οὗτος ὁ βασιλεὺς, εἴτα τῶν Ῥωμαίων τραπέντων ἠναγκάσθη σπεύσασθαι καὶ φόρους διδόναι. τελευτῇ³⁾ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου.

22. Περὶ τῶν Μαρδαῖτῶν καὶ ὅπως αὐτοὺς ἐκ τοῦ Λιβάνου μετώκισεν οὗτος ὁ βασιλεὺς, ἀπατηθεὶς παρὰ τῶν Ἀράβων. ὅτι ὑπέταξε τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν.⁴⁾ ὅτι ἔλυσε τὰς πρὸς τοὺς Βουλγάρους σπονδὰς καὶ ἔθνη Σθλαβικὰ ὑπηγάγετο. περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ⁵⁾ ὅτι ἐμισήθη παρὰ πάντων ὁ βασιλεὺς οὗτος δι' εὐνοῦχόν τινα Θεοδόσιον. περὶ Λεοντίου τοῦ στρατηγοῦ καὶ ὅπως ἐπανέστη κατὰ Ἰουστινιανοῦ.⁶⁾ ὅτι κατηνέχθη τῶν ἀνακτόρων ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ τὴν ῥίνα ἐτμήθη.

23. Ὅπως τὴν Ἀφρικὴν εἶλον οἱ Ἀραβες καὶ ΠΠ352 ὅπως αὐτὴν ἀφῆρητο. ὅτι αὐτῆς εἶλον τὴν Ἀφρικὴν οἱ Ἀραβες. ἐπανάστασις τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀνάρρησις Ἀψιμάρου. καθάρσεις Λεοντίου.

24. Περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ὅσα ἐποίησάν τε

1) ἢ] sic 2) ε' συνόδου pro συνόδου ἑκτῆς 3) τελευτῇ pro τελευτῇ τοῦ et κωνσταντίνου 4) Ἀλβανίαν] ἀλβανίαν 5) καὶ] addit 6) περὶ Λεοντίου—[Ιουστ.] addit.

καὶ ἔπαθον. περὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ ὅτι ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν ἀδελφὴν τοῦ Χαράνου, καὶ ὅτι ἐπεβούλευεν ὁ Χαράνος τῷ Ἰουστινιανῷ τοῦ Ἀψιμάρου δώσειν αὐτῷ χρήματα πολλὰ ὑποσχομένου, καὶ ὅτι τοῦτο γνοὺς ἐκεῖνος πρὸς Βουλγάρους κατέφυγεν. ὅτι μετὰ τῶν Βουλγάρων τῇ πόλει ἐπιστρατεύσας νύκτωρ ἐντὸς εἰσῆλθε διὰ τοῦ ἀγῶγος.

25. Ὅπως ἐκόλασε τὸν Λεόντιον καὶ τὸν Ἀψιμαρον καὶ τὸν Ἡράκλειον καὶ¹⁾ ἑτέρους ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ τὸν πατριάρχην. ὅτι ἔστειψε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν υἱόν. ὅτι ἐπῆλθε κατὰ Βουλγάρων καὶ ἡττήθη. ἀποστασία Χερσωνιτῶν καὶ ἀνάσσεισις Φιλιππικοῦ τοῦ καὶ Βαρδάνη. ὅτι καὶ οἱ τοῦ στόλου τὸν Φιλιππικὸν εὐφήμησαν. ἀναίρεσις²⁾ Ἰουστινιανοῦ καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

26. Ὅθεν ἀθετῆσαι τὴν ἔκτην σύνοδον προήχθη. οἷος ἦν περὶ πράξεις ὁ Φιλιππικός. περὶ πατριαρχῶν. περὶ Βουλγάρων καὶ τῶν Ἀγαρηνῶν. καθαιρέσεις ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ Φιλιππικοῦ.

27. Περὶ πατριαρχῶν. ὅτι στόλον ὁ βασιλεὺς οὗτος κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ἔστειλε. καὶ οἱ τοῦ στόλου τὸν ἄρχοντα στασιάσαντες ἀνείλον καὶ τινα Θεοδόσιον ἀνηγόρευσαν αὐτοκράτορα. ὅτι τοῦ Ἀρτεμίου ἐν Νικαίᾳ διάγοντος ὁ Θεοδόσιος ἐκ προδοσίας τὴν πόλιν εἴλε. καὶ ὁ Ἀρτέμιος καρεῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ περιωρίσθη.

28. Ὅτι ὁ Ἰσαυρος Λέων καὶ ὁ Ἀρτάβασδος ἐπανέστησαν κατὰ τοῦ Θεοδοσίου. καθαιρέσεις τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου.

1) τὸν Ἡράκλειον καὶ] addit
ησις.

2) ἀναίρεσις] ἀνά-

1. Περὶ Ἀβασγῶν καὶ ὅτε καὶ ὅπως εἰς θεογνωσίαν μετήχθησαν. ὅτι τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν οἱ Ἀβασγοὶ καθελόντες ἐκ τοῦ βασιλείως Ῥωμαίων ἐδέχοντο ἄρχοντας. ὅτι Ἀραβες ἐξ Ἀβύδου περάσαντες τὴν πόλιν ἐπολιόρουν κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν, καὶ κακῶς ἀπηλλάγησαν ἀμφοτέρωθεν.

2. Ὅτι ὁ στρατηγὸς Σικελίας τυραννίδι ἐπεχείρησεν. ὅπως ἡ ἐν Σικελίᾳ ἐπανάστασις κατελύθη. ὅτι ἄνευ ἐ νηῶν αἱ ἄλλαι τῶν Ἀράβων ἀπώλοντο σὺν αὐτοῖς. περὶ τοῦ Κοπρωνύμου. ὅτι ἔστειψε τὸν Κοπρωνύμου ὁ Λέων. ὅτι κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων ὁ Λέων εἰς τοῦφανὲς ἐξελύττησεν. περὶ πατριαρχῶν. ὅθεν ὁ Λέων εἰς τὴν ἀσέβειαν προήχθη.¹⁾

3. Ὅτι οἱ τὴν βασιλείαν προμαντευσάμενοι Ἑβραῖοι τῷ Λέοντι τὴν τῶν ἀγίων εἰκόνων καθάρσεσιν ἤτησαν. περὶ τοῦ πλησίον τῶν Χαλκοπρατειῶν²⁾ βασιλικῷ οἴκου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἐν αὐτῷ διδασκάλων.

4. Ὅτι διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Λέοντος ὁ πάπας Ῥώμης τοῖς Φράγγοις ἐσπέισατο καὶ τοὺς ἐκ τῆς Ἰταλίας τῇ βασιλείᾳ κομιζομένους ἐπέσχε φόρους. καὶ ὅτι Γερμανικὸν ἔθνος οἱ Φράγγοι, καὶ οὐ Ῥωμαῖοι. οἷα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐποίει ὁ Λέων. καὶ ὅτι τὴν τοῦ Χαγάνου θυγατέρα ἔγημεν ὁ Κοπρωνύμος.

5. Οἷος ἦν ὁ μισόθεος οὗτος. ἐπανάστασις τοῦ Ἀρταβάσδου κατὰ τοῦ Κοπρωνύμου. ὅτι ὁ Κοπρωνύμος περαιωθεὶς εἰς Θράκην τὴν πόλιν ἐπολιόρκει καὶ ταύτης ἐκράτησε, καὶ ἐτύφλωσε³⁾ τὸν Ἀρτάβασ-

1) ὅθεν — προήχθη] addit 2) χαλκοπρατειῶν pro Χαλκοπρατίων 3) καὶ ἐτύφλωσε] addit.

δον καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὸν πατριάρχην Ἀναστάσιον δημοσίᾳ τύψας ἐθριάμβευσεν, εἰτ' αὐθις πατριάρχην αὐτὸν εἶσεν εἶναι.

6. Περὶ πατριαρχῶν καὶ περὶ τῆς τοῦ Κοπρωνύμου ἀθροισθείσης τῶν ἀνιέρων ἐπισκόπων συνόδου. περὶ Βουλγάρων.

7. Οἷος χειμῶν γέγονεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ δουσωνύμου. οἷα ἐφρόνει ὁ ἄθεος καὶ οἷα ἐποίη. ὅσα ἐποίη ὁ Κοπρωνύμος κατὰ τῶν μὴ πεισθέντων βεβαιῶσαι τὴν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων συγγραφὴν. ὅτι κατὰ Βουλγάρων ἐκστρατεύσας ἄπρακτος ἐπανῆλθε καὶ οἷα κατὰ τῶν μοναχῶν ἐποίη καὶ κατὰ ἀρχόντων. ὅπως καὶ τὸν πατριάρχην αὐτοῦ ἐξῶσε τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκόλασε καὶ ἀπέκτεινεν. ὅτι τρεῖς γυναῖκας ἠγάγετο καὶ ὅσους ἔσχεν ἐξ αὐτῶν παῖδας καὶ ὅτι τῷ πρώτῳ υἱῷ αὐτοῦ γυναῖκα ἠγάγετο. ὅτι σπονδὰς ἔθετο μετὰ Βουλγάρων.¹⁾

8. Ὅτι τινὰς τῶν Βουλγάρων ᾠκειώσατο ὁ Κοπρωνύμος, οἳ ἐδήλουν αὐτῷ τὰ τοῦ ἄρχοντος σφῶν βουλευµατα. ὅπως ὁ τῶν Βουλγάρων ἄρχων²⁾ ἠπάτα τὸν βασιλέα, καὶ ἔγνω τοὺς ᾠκειωμένους³⁾ αὐτῷ Βουλγάρους. ὅπως κατὰ Βουλγάρων ἐξεστράτευσεν καὶ νοσήσας ὑπέστρεψε⁴⁾ καὶ κατέστρεψε τὴν ζωὴν. οἷα κατὰ τῶν μοναχῶν καὶ τῶν μοναστηρίων καὶ κατὰ τῶν σεπτῶν λειψάνων τῶν ἁγίων ὁ πάντολμος ἐτόλμα. περὶ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας.

9. Περὶ πατριαρχῶν. ὅτι διὰ τὰς ἁγίας εἰκόνας ὁ Λέων ἐκόλασέ τινας τῶν ἀρχόντων. τελευτῇ τοῦ Λέοντος.

1) ὅτι τρεῖς — Βουλγάρων] addit 2) ἄρχων pro ἄρχηγός 3) ᾠκ. αὐτῷ pro αὐτῷ ᾠκ. 4) ὑπέστρεψε pro ὑπέστρεψε.

10. Ὅτι ἐπιβουλῆς γενομένης ἡ Θεοδώρα τοὺς μὲν ἄλλους ἐκόλασε, τοὺς δὲ ἀνδραδέλφους αὐτῆς ἀπέκτειρε καὶ ἱερέας παρεσκεύασεν. περὶ τῆς εὐρεθείσης λάρνακος ἐν τῇ Θράκῃ κατὰ τὸ Μακρὸν τεῖχος. ὅτι κατηγγυήσατο τῷ υἱῷ γυναικα ἡ Εἰρήνη. ὅτι ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς μέχρι Χρυσοπόλεως ἐλθὼν ἐσπείσατο, φόρους αὐτοῖς διδόναι τῶν Ῥωμαίων συνθεμένων. περὶ τοῦ πατρικίου¹⁾ Ἑλπιδίου.

11. Ὅτι ὁ πατριάρχης Παῦλος ἐξέστη τῆς ἐκκλησίας. ὅτι ὁ ἐν ἀγίοις Ταράσιος πατριάρχης προεχειρίσθη. περὶ τῆς ἐβδόμης συνόδου. ὅτι ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος νεανίας γενόμενος βασιλεὺς²⁾ εἰς ἑαυτὸν τὴν διοίκησιν μεταγαγεῖν ἐμελέτησε. γνωσθεὶς δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἐτύφθη καὶ δημοσιεύειν ἐκωλύθη. ὅτι τοῖς Ἀρμενικοῖς καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων συμφρονήσαντες τὸν Κωνσταντῖνον μόνον εὐφύμουν, καὶ ὅσα ἐκεῖνος προελθὼν ἐποίησεν.

12. Ὅτι ὁ Θωμαῖτης τρίκλινος ἐκαύθη. ἐκστρατεῖαι τοῦ Κωνσταντίνου κατὰ Βουλγάρων καὶ τῶν Ἀράβων. ὅτι αὐτὸς ἀνήγαγε τὴν μητέρα εἰς τὰ βασίλεια καὶ εὐφημεῖσθαι αὐτὴν παρεχώρησεν· οἱ δὲ Ἀρμενιοὶ αὐτὸς ἐστασίαζον· καὶ περὶ τοῦ Μωσηλέ. ὅτι τοῖς Βουλγάροις συμβαλὼν ὁ Κωνσταντῖνος ἡτήθη, καὶ ὅτι ἐστασίασε τὸ στρατιωτικὸν καὶ ὅτι τοὺς θεοὺς ὁ Κωνσταντῖνος ἐτιμωρήσατο. ὅτι τὴν οἰκίαν γαμετὴν ἄκουσαν ἀποκείρας ὁ Κωνσταντῖνος ἐτέραν ἡγάγετο. ὅτι κατὰ Βουλγάρων ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσεν.

13. Περὶ τοῦ μοναχοῦ Πλάτωνος. ὅτι ἐτυφλώθη

1) πατρικίου] πατριάρχου 2) βασιλεὺς] addit.

ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἰδῆσαι τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
περὶ Λέοντος πάπα Ῥώμης καὶ ὅπως οἱ Φράγγοι καὶ
πότε τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς ἐκυρίευσαν.
περὶ τῶν ἀνδραδέλφων τῆς βασιλίσσης Εἰρήνης.
ὅτι ἐξήτει ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγὸς συζευχθῆναι τῇ
βασιλίσῃ. ὅπως καὶ παρὰ πάντων εἰς τὰ βασίλεια
ὁ ἀπὸ γενικῶν ἀνήχθη Νικηφόρος.

14. Ὅσα πρὸς τὴν βασιλίδα Εἰρήνην ὁ Νικηφό-
ρος εἶρηκε καὶ ὅσα πρὸς ἐκεῖνον ἐκείνη, καὶ ὅτι
πολλὰ ὑπέδειξεν αὐτῷ χρήματα τεθησαυρισμένα καὶ
ὥς αὐτίκα ὑπερωρίσθη. οἷος ἦν τοὺς τρόπους ὁ
Νικηφόρος. περὶ τοῦ πατρικίου Βαρδάνη.¹⁾ τε-
λευτῇ Εἰρήνης. ἀνάρρησις Σταυρακίου τοῦ υἱοῦ
Νικηφόρου. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι μετὰ τὸν ἐν
ἀγίοις Ταράσιον ὁ θεὸς Νικηφόρος προεχειρίσθη
πατριάρχης. καὶ²⁾ ὅπως ὁ Πλάτων καὶ ὁ Στουδί-
της Θεόδωρος ἐστασίαζον. οἷας κερδῶν ἐπινοίας
ἐπενόει ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος ὁ ἀπὸ γενικῶν. περὶ
τοῦ εἰσδραμόντος ξιφηφόρου εἰς τὰ βασίλεια καὶ
ζητοῦντος ἀνελεῖν τὸν βασιλέα.

15. Ὅτι Μανικαίοις καὶ Ἀδιγγάνοις ἐκέχρητο ἐν
μαντείαις. ἐκστρατεία κατὰ Βουλγάρων, ἐν ᾗ εὐτυ-
χήσας καὶ ἐπαρθεῖς ὕστερον ἠττήθη καὶ ἀπώλετο.
ὅτι τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως ὁ Κροῦμος ἀνεσταύ-
ρωσεν, εἶτα ἀντὶ κύλικος ἐκέχρητο.

16. Ἀνάρρησις τοῦ Παγγαβὲ Μιχαήλ.

17. Ὅπως διετέθη ὁ Μιχαήλ πρὸς τὴν τοῦ
Σταυρακίου σύμβιον. ὅτι ἔσπευεν ὁ Μιχαήλ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ Θεοφύλακτον. ὅτι τοὺς κατὰ τῶν ἀγίων

1) περὶ τοῦ π. Β.] addit 2) καὶ] addit.

εἰκόνων νεανιευομένους ἡκίστατο. περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν. ὅτι ὁ τῶν Βουλγάρων ἄρχων ἦται σπονδάς, ὁ δὲ βασιλεὺς ἂ ἐκεῖνος ἐξήτει μὴ πληρῶν παρηγήσατο σπείσασθαι, καὶ οἱ Βούλγαροι κατὰ Μεσημβρίας ἐχώρησαν, καὶ τὸ ἄστυ εἶλον.

18. Ὅτι μαθὼν ὁ βασιλεὺς μέλλειν τοὺς Βουλγάρους τῇ Θράκῃ ἐπελθεῖν, ἐξῆλθε. καὶ οἱ μὲν Βούλγαροι ἄπρακτοι ἔμειναν, ἐκεῖνος δὲ τὴν οἰκίαν χώσαν διὰ τῆς προσεδρίας τοῦ στρατοῦ ἐκάκου. ἦτα τῶν Βουλγάρων ἐπελθόντων. ἠττήθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπιβουλῇ τοῦ Ἀρμενίου Λέοντος. ὅπως ὁ Λέων ἐαυτῷ τὴν βασιλείαν περιεποιήσατο. ὅτι βία τὴν βασιλείαν καταδέχεσθαι ὁ Λέων ἐσχηματίζετο, καὶ ὅπως ὁ Μιχαὴλ ἀπραγμόνως ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ ὅσα ἔπαθεν.

19. Ὅσα συνέβη σημαντικὰ τοῦ τὸν Μιχαὴλ τοῦ Λέοντος διάδοχον ἔσεσθαι. ὅτι περὶ σπονδῶν δια- ΠΙΙ354 πρεσβευσάμενος ὁ Λέων πρὸς τὸν ἄρχοντα Βουλγάρων, ἐπεὶ οὐκ ἐδέχθη, ἐξεστράτευσεν κατ' ἐκεῖνον καὶ ἐνίκησεν. ὅπως ὁ Ἀρμένιος Λέων ἔθετο τῇ τῶν εἰκονομάχων αἰρέσει. περὶ τοῦ Μελισσηνοῦ Θεοδότου καὶ ὅπως τὸν Λέοντα ἠπάτησε κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων λυττῆσαι. ὅτι ἀντιλέγοντα αὐτῷ περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων τὸν θεῖον Νικηφόρον τὸν πατριάρχην ἐξώρισεν. περὶ τῆς προγνώσεως τοῦ πατριάρχου Νικηφόρου καὶ τοῦ ὁμολογητοῦ Θεοφάνους.

20. Ὅτι ὁ Μελισσηνὸς Θεόδωτος προεβλήθη πατριάρχης, καὶ ὅθεν ᾤκειώθη οὗτος τῷ Λέοντι. περὶ τοῦ πρωτοψάλτου, καὶ ὅπως ἠρέθισε²⁾ τὸν βασιλέα κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων. ὅτι ὀργίλος ἦν ὁ Λέων

1) ἠρέθισε pro ἠρέθισε.

καὶ κολαστῆς ἀπαραίτητος καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἀνέ-
στελλε. οἷους προεχειρίζετο ἄρχοντας.¹⁾

21. Περὶ τοῦ Τραυλοῦ Μιχαὴλ καὶ ὅπως ἐπὶ
τυραννίδι ἀλούς διέφυγε τὴν τιμωρίαν καὶ ἐβασί-
λευσεν. ὅσα προεῖπεν ὁ Λέων περὶ τοῦ Μιχαὴλ.
περὶ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ
τῶν ἐν ἐκείνῳ εἰκονισμένων, καὶ ὅπως ἡρμηνεύθη-
σαν ἐκεῖνα καὶ παρὰ τίνος. περὶ τοῦ ἐνυπνίου τῆς
μητρὸς τοῦ Λέοντος. ἕτερον ἐνύπνιον. ὅτι πεδη-
θεὶς τοὺς πόδας ὁ Μιχαὴλ τῷ Παπίᾳ παρεδόθη φυ-
λάττεσθαι. ὅπως ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν τοῦ Παπίου
καταγωγὴν ἀπῆλθε, καὶ ὅσα εἶδε καὶ ὥς ἡπείλησε,
καὶ ὥς οὐκ ἔλαθεν. ὅσα ὁ Μιχαὴλ τοῖς συνωμοταῖς
ἐπέστειλεν. ἀναίρεσις Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου. ἀνάρ-
ρησις τοῦ Μιχαὴλ ἐτι τοὺς πόδας πεπεδημένου. ὅσα
ἐποίησεν ὁ Μιχαὴλ τῇ τοῦ Λέοντος γαμετῇ καὶ τοῖς
ἐκείνου παισί, καὶ ὅπως ὁ τοῦ Λέοντος υἱὸς Κων-
σταντῖνος ἐλύθη τῆς ἀφωνίας.²⁾

22. Ὅθεν ὥρμητο ὁ Μιχαὴλ καὶ οἷος τὴν πίστιν
καὶ τὰ ἥθη. ὅτι καὶ οὗτος τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἐμιμή-
σατο. ὅσα ὁ ματαιόφρων Μιχαὴλ ἐφρόνει. περὶ τῆς
τοῦ Θωμᾶ τυραννίδος. ὅτι περιέθετο ἑαυτῷ ὁ Θω-
μᾶς τὰ τῆς βασιλείας παράσημα. ὅτι εὐτύχει ὁ τυ-
ραννος οὗτος καὶ ἐκρατύνητο.

23. Ὅτι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν προσ-
βαλὼν ὁ Θωμᾶς τῇ πόλει πολλάκις οὐδὲν ἀνύσαι
ἴσχυσεν, ἀλλ' ἥττητο συνεχῶς, ὁ δὲ καὶ ἡττώμενος
τοῦ τυραννεῖν οὐκ ἀπείχετο. ὅτι ὁ τῶν Βουλγάρων
ἀρχηγὸς σπονδὰς μετὰ Ῥωμαίων θέμενος ἐμαχέσατο

1) καὶ τοὺς — ἄρχοντας] addit
] addit.

2) ἀνάρρησις — ἀφω-

τῷ Θωμᾷ¹⁾ καὶ ἐνίκησε καὶ αἴτιος γέγονε τῆς αὐτοῦ καταλύσεως. κατὰσχεςις τοῦ Θωμᾶ. περὶ τῆς Ἡρακλείας καὶ τοῦ Πανίου μηδὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Θωμᾶ τῆς ἀποστασίας ἀφισταμένων.

24. Ὅπως ἡ Κρήτη γέγονεν ὑπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς. ὅπως καὶ τίνα δευτέραν γαμετὴν εἰλήφει ὁ Μιχαήλ. περὶ πατριαρχῶν. περὶ τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀγαρηνῶν. ἑτέρα στάσις ἐν Σικελίᾳ καὶ ὅπως ὑπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐγένετο ἡ νῆσος. τελευταῖα Μιχαήλ τοῦ βασιλέως. ὅπως ἐκόλασεν ὁ Θεόφιλος τὸν ἀνελόντα τὸν Λέοντα.²⁾

25. Ὅτι τὴν μητρονίαν ἑαυτοῦ εἰς τὴν μονήν, ἔξ ἧς ἐλήφθη, ἐγκατέστησεν. περὶ τῆς γυναικὸς Εἰκασίας. ὅπως περὶ τοὺς ἀδικοῦντας διέκειτο ὁ Θεόφιλος καὶ ὅπως τῆς εὐθηνίας τῶν ἀνίων ἐφρόντιζεν. περὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἀνγούστης τοῦ Πετρωνᾶ. περὶ τοῦ πλοίου τῆς Ἀνγούστης.

26. Περὶ τῶν γονέων τῆς Θεοδώρας καὶ περὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως. περὶ τῆς δεσποίνης Θεοδώρας καὶ τοῦ παρὰφρονος Δένδερι. ὅτι βαρὺς ἦν τῶν εὐσεβῶν κολαστῆς ὁ Θεόφιλος. περὶ τοῦ συγκέλλου³⁾ Ἰωάννου, καὶ ὅπως πρὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἀπεστάλη καὶ ὅσα ἐποίησεν.

27. Περὶ τῶν τῆς πόλεως παραλίων τειχῶν. περὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ Θεοφίλου. περὶ τοῦ μοναχοῦ Λαζάρου τοῦ ζωγράφου. περὶ τῶν ὁμολογητῶν ἀνταδελφῶν Θεοφάνους καὶ Θεοδώρου τῶν γραπτῶν. ὅτι ἐπὶ θυγατρὶ ἐποίησατο γαμβρὸν Ἀλέξιον τὸν Μωσηλέ, ὃν καὶ Κοίσαρα ἐτίμησεν. περὶ τοῦ Μα-

1) ἐμαγέσατο τῷ Θωμᾷ καὶ pro ἐμᾷ καὶ 2) ἑτέρα — Λέοντα pro περὶ στάσεως ἐν Σικελίᾳ συστάσεως, quae habet Duc., om. Wolfius 3) συγκέλλου pro συγκελαῦ.

νουήλ καὶ τοῦ Θεοφόβου. ὅτι τοῖς Πέρσαις μαχόμενος ὁ Θεόφιλος ἡττήθη καὶ ἤλω ἂν, εἰ μὴ ὁ Θεόφοβος ἐβοήθησεν. ἐκστρατεία κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ νίκη τοῦ βασιλέως.¹⁾

28. Περὶ τοῦ περιδεξίου Ἀγαρηνοῦ καὶ τοῦ ἐκτομίου Θεοδώρου τοῦ Κρατεροῦ,²⁾ ἐκστρατεία ἐτέρη³⁾ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ἥττα Ῥωμαίων. ὅτι διαβολαῖς κατὰ τοῦ Μανουήλ πιστεύσας ὁ βασιλεὺς τυφλῶσαι αὐτὸν ἐμελέτα· ὃ γνούς ἐκεῖνος προσπέφηνε τοῖς Ἀγαρηνοῖς.⁴⁾ ὅτι πίστει λαβὼν ὁ Μανουήλ ἐκ τοῦ βασιλέως αὐτίς ἐπανήλθε κατασοφισάμενος τὸν τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρχηγόν. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι τὸν ἱερὸν Μεθόδιον ὑπερώρισε καὶ ὅσα ὑπέμεινε.

29. Ὅτι κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐκστρατεύσας ὁ Θεόφιλος εὐτύχησεν. ὅπως παρὰ τῶν μισθοφορούντων Περσῶν ὁ Θεόφοβος βασιλεὺς ἀνερρήθη καὶ ἄκων. ὅτι ὁ Θεόφοβος προσῆλθε τῷ βασιλεῖ. περὶ τῆς τοῦ Ἀμορίου ἀλώσεως. ὅπως προεδόθη τοῖς Ἀγαρηνοῖς τὸ Ἀμόριον. ὅτι διεπρεσβεύσατο πρὸς τὸν τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρχηγὸν ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐπιφανεῖς τῶν ἀλόντων ὠνήσασθαι θέλων, ὃ δὲ τὴν πρεσβείαν οὐ προσήκατο καὶ ὅτι ἐκ λύπης ὁ βασιλεὺς ἐνόσησε δυσεντερίαν. ὅτι θνήσκων ὁ Θεόφιλος ἀνείλε τὸν Θεόφοβον. τελευτῇ Θεοφίλου.

PII355 1. Ὅπως ὁ Μανουήλ μὴ συναινῶν πρότερον τῇ τῆς αἰρέσεως τῶν εἰκονομάχων καθαιρέσει ὕστερον καὶ λίαν ἐκθύμως⁵⁾ συνήνει. ἐξώθησις ἐκ τῆς⁶⁾ ἐκκλησίας τοῦ πατριαρχοῦ⁷⁾ Ἰωάννου, τοῦ δὲ ἱεροῦ

1) ἐκστρατεία—βασιλέως] addit, et εἰλω scribit ut Wolfius
2) κρατεροῦ pro Κρατερῇ 3) ἐτέρα] addit 4) ἥττα Ῥωμαίων—ἀγαρηνοῖς pro καὶ νίκη τοῦ βασιλέως 5) ἐκθύμως pro ἐκθύμως 6) ἐκ τῆς] addit 7) πατριαρχοῦ] πατριαρχον.

Μεθοδίου προχείρισις καὶ ὅπως δι' ἐντενύξεων λέγεται σωτηρίας τυχεῖν ὁ Θεόφιλος. ἔτι περὶ τοῦ καθαιρεθέντος Ἰωάννου τοῦ πατριάρχου. περὶ τῆς κατηγορίας τοῦ θείου Μεθοδίου τοῦ πατριάρχου καὶ ὅπως ἠλέγχθη ψευδής. ὅσα ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγρὸς ἠπέιλησε τῇ βασιλίσσει καὶ ὅσα ἐκείνη αὐτῷ ἀντεμήνυσεν.

2. Ὅπως οἱ Βούλγαροι εἰς ἐπίγνωσιν ἦλθον τοῦ Χριστοῦ. ὅπως γῆς τῷ ἔθνει τῶν Βουλγάρων ἡ βασιλὶς παρεχώρησεν. περὶ Μανιχαίων.¹⁾ ὅπως ὁ Μιχαὴλ τὸν λογοθέτην ἀνείλε Θεόκτιστον. ὅτι καὶ ἡ βασιλὶς Θεοδώρα τῶν ἀνακτόρων ἀπῆλθε γνωρίζασα τοῖς τῆς βουλῆς ὅσα χρήματα παρὰ τοῖς ταμεῖοις καταλιμπάνει.

3. Ὅτι ταχέως ὁ Μιχαὴλ τὰ ταμεῖα ἐκένωσε τὰ βασιλικά, καὶ ὅτι τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς ἀπέκειρεν.²⁾ ὅτι ἡ τῆς βασιλείας διοίκησις τῷ Βάρδα ἀνετέθη. ὅτι ἐκστρατεύσας ὁ Μιχαὴλ καὶ πολιορκῶν τὰ Σαμόσατα κακῶς ἐκεῖθεν ἀπήλλαξεν. αὐθις στρατεία κατὰ Ἀραρηνῶν καὶ αὐθις ἦτα Ῥωμαίων. ὅτι ὁ Πετρωνᾶς ἐστάλη κατὰ τῶν Ἀραρηνῶν καὶ ὅτι συμβαλὼν αὐτοῖς ἐνίκησε, μοναχοῦ τινος τὴν νίκην αὐτῷ προειπόντος. ὅτι τοῦ Μανουὴλ θανόντος ὁ Πετρωνᾶς προεβλήθη δομέστικος τῶν σχολῶν.

4. Ὅτι ἡνιόχει ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ. ὅπως τῶν κοινῶν ἐφρόντιζεν ὁ βέλτιστος βασιλεὺς οὗτος. ὅπως περὶ λόγους ἐσπουδάσεν ὁ Βάρδας. περὶ τοῦ φιλοσόφου Λέοντος καὶ τοῦ αἰχμαλωτισθέντος μαθητοῦ αὐτοῦ. περὶ πατριαρχῶν. ὅσα ὁ θεὸς Ἰγνατίος ἐπαθεν ἀφορίσας τὸν Κάισαρα Βάρδαν.

1) περὶ Μανιχαίων] addit 2) καὶ ὅτι—ἀπέκειρεν] om.

5. Περὶ τῶν Ῥώσ. περὶ τῶν ἐκ Κρήτης Ἀγαρη-
νῶν. περὶ τῶν τόπων ἐν οἷς ἀνῆπτοντο οἱ πυρ-
σοί. περὶ τῆς ἀνοήτου τοῦ Μιχαὴλ μετριότητος καὶ
τῶν ἀνοητοτέρων παιγνίων αὐτοῦ. περὶ Βασιλείου
τοῦ Μακεδόνοσ.

6. Σημεῖον περὶ τὸν Βασίλειον γερονὸς προδη-
λοῦν ὡς βασιλεύσει. περὶ τοῦ ὀνείρου τοῦ φανέντος
τῷ νεωκόρῳ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Διομήδους. ὅτι
πρότερον ὁ Βασίλειος τῷ Θεοφιλίτῃ ἐξυπηρέτησεν.
ὅθεν καὶ ὅπως εἰς τὰ βασίλεια εἰσῆχθη ὁ βασιλεὺς,
καὶ ὅπως ῥηκείωθη καὶ ἐτιμήθη. περὶ τῆς προορη-
σεως τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως τῆς περὶ τοῦ Βασι-
λείου.

7. Ὅτι ἐπεβούλευον ἀλλήλοις¹⁾ ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ
Βασίλειος. σημεῖόν τι περὶ τὸν Καῖσαρα γερονός.
ὅτι πολλὰ τῶν ὠκονομημένων ἀνέτρεπεν ὁ βασιλεὺς.
ἀναίρεσις τοῦ Καῖσαρος Βάρδα. ἀνάρρησις τοῦ Βα-
σιλείου. ὅθεν ὁ Βασίλειος ἀνελεῖν ἠρεθίσθη τὸν
Μιχαήλ. ἀναίρεσις τοῦ βασιλέως Μιχαήλ.

8. Ὅτι τῶν κακῶς δαπανηθέντων χρημάτων ὁ
βασιλεὺς συνάξας εἰς τρία ἐπόσωσε²⁾ κεντηνάρια.
ὅπως ὁ Φώτιος ἐξώσθη τῆς ἐκκλησίας. περὶ ἐπι-
βουλῆς. ὅτι ἔστεψε βασιλεῖς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τὰς
δὲ θυγατέρας ἀπέκειρεν. ὅτι ἐν τῇ Κρήτῃ ἐκστρα-
τεύσας ἡττήθη. ὅπως ὁ Χρυσόχειρ ἡττήθη παρὰ
Ῥωμαίων καὶ ἀνῆρέθη. ὅτι τοῦ Ἰγνατίου τελευτή-
σαντος ὁ Φώτιος αὐθις ἀνῆχθη εἰς τὸν θρόνον τὸν
πατριαρχικόν.

9. Περὶ ἐπιβουλῆς. ἐκστρατεία κατὰ Συρίας.

1) ἀλλήλοις pro ἀλλήλους 2) ἐπόσωσε obscurius in
ed. Wolfii, unde Ducang. ἐπέσωσε.

ὅτι πολιορκῶν τὴν Ἀδαταν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὄρων τοὺς ἐντὸς μὴ φρουρίζοντας τῆς πολιορκίας, ἤρετο τὸν τρόπον, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ. ὅπως οἱ ἐκ Ταρσοῦ καὶ Μελιτηνῆς Ἀγαρηνοὶ ἠττήθησαν. περὶ τῶν ἐκ Καρχηδόνος Ἀγαρηνῶν. ὅτι ὁ ῥῆξ Φραγγίας συνεμάχησε τοῖς Ῥωμαίοις κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ ἠττηθέντων ἑάλω καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν παρὰ τοῦ ῥηγός, καὶ ὅσα ἐμηχανήσατο, καὶ διέδρα καὶ ὅσα ἐποίησεν. ὅτι ἐκ Ταρσοῦ πλοῖα ἐπολιόρουν τὴν Εὐριπον, ἤνυσαν δὲ οὐδέν, καὶ ἐκ Κρήτης ἕτερα τὰς παραλίας Ῥωμαϊκὰς ἐδήουν χώρας, ἀλλὰ κακῆνα κακῶς ἀπηλλάγησαν. περὶ τῶν ἐξ Ἀφρικῆς νηῶν καὶ περὶ τῶν ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου ἀποδράντων, καὶ ὅπως οὐδένα ἐκείνων ἀνελὼν τοῖς λοιποῖς ἐνεποίησε φόβον.

10. Ὅτι ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. ὅτι τῶν τοῦ στόλου εἰς οἰκοδομὰς ἀσχολουμένων οἱ Ἀγαρηνοὶ ἀδεῶς τὰ παράλια ἐκάκουν. περὶ τῆς γυναικός, ἣ προεῖπεν ὁ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου μοναχὸς περὶ τοῦ Βασιλείου ὡς βασιλεύσει. ὅτι βασιλεύσαντος τοῦ Βασιλείου προσ-PII356 ἦλθεν αὐτῷ ἡ γυνὴ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ ἐτιμήθησαν. ὅπως τὸ ἔθνος τῶν Ῥῶς εἰς ἐπίγνωσιν ἦλθε Χριστοῦ.

11. Ὅτι θανόντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου ὁ βασιλεὺς ἀπαρηγόρητος ἦν, καὶ ὅπως ὁ Σανταβαρηνὸς ἐδειξεν αὐτῷ τὸν τεθνεῶτα ἐφιππον. ὅσα ὁ Σανταβαρηνὸς κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως Λέοντος ἐτύρευσε, καὶ ὅπως αὐτοῦ κατεῖπε πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ὅσα ὁ Λέων ἔπαθεν. ἐξ οἷας λαβῆς ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ περὶ τοῦ διασώσαντος αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐλάφου.

12. Ὅτι ἐξώθησε τῆς ἐκκλησίας ὁ Λέων τὸν Φώτιον καὶ τὸν ἀδελφὸν Στέφανον πατριάρχην προχειρίσατο. ὅπως ἐτίμησε τὸν τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ νεκρὸν. ὅτι πυρποληθέντα τὸν τοῦ ἁγίου Θωμᾶ ναὸν ὁ βασιλεὺς οὗτος ἀνεκαίνισεν. ὅπως τὸν Σανταβαρηνὸν ἡμύνατο. περὶ πατριαρχῶν. περὶ Βουλγάρων καὶ τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν Συμεὼν καὶ ὅσα συνέβη ἐξ ἐκείνου Ῥωμαίοις. ὅτι ἐπῆλθον τοῖς Βουλγάροις οἱ Οὐγγροι. ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος. ὅτι τὴν τοῦ Ζαούτζη Ζωὴν ἔστεψεν ὁ Λέων.

13. Ὅτι καὶ τρίτην γαμετὴν ὁ Λέων ἠγάγετο. ὅτι καὶ τετάρτη ὠμίλησε γυναικί. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι ἐν τῇ εἰς τὸν ἅγιον Μώκιον προελεύσει ἐπλήρη ὁ βασιλεὺς τὴν κεφαλὴν. περὶ τῆς προρορήσεως τοῦ μοναχοῦ Μάρκου. ὅτι ἀποδιδράσκων ὁ Σαμωνᾶς κατελήφθη. ὅτι ἐξώρισε τὸν πατριάρχην Νικόλαον ὁ Λέων.

14. Ὅτι ἐξ ἐπιβουλῆς τοῦ Σαμωνᾶ ὁ δούξ Ἀνδρόνικος τοῖς Ἀγαρηνοῖς προσελήλυθεν. οἷα ἐμηχανᾶτο ὁ Σαμωνᾶς κατὰ τοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ δουκός. ὅτι διέδρα Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ Ἀνδρονίκου υἱός, καὶ ὅσα ἐλθόντι αὐτῷ ὁ βασιλεὺς προεφοίβασεν. ὅτι ἔστεψεν ὁ Λέων τὸν οἰκεῖον υἱόν, ὅσα κατεῖπεν ὁ Σαμωνᾶς τοῦ ἐκτομίου Κωνσταντίνου, καὶ ὅσα εἰς ἐκεῖνον ἐγένετο. ἐξώθησις ἐκ τῶν βασιλείων τοῦ Σαμωνᾶ. τελευτὴ τοῦ βασιλέως Λέοντος.

15. Ὅτι τὸν ἀνεψιὸν Κωνσταντῖνον ἐκτομίαν ποιῆσαι ὁ¹⁾ Ἀλέξανδρος ἐβούλετο. τελευτὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου. τίνας ἐπιτρόπους κατέλιπε τῷ ἀνεψίῳ ὁ Ἀλέξανδρος.

1) ὁ] addit.

16. Ἀποστασία Κωνσταντίνου τοῦ δουκός. ἀναιρέσεις¹⁾ τοῦ Δούκα Κωνσταντίνου. ὅτι πολλοὺς οἱ τοῦ βασιλέως ἐπίτροποι τῶν συναραμένων τῷ ἀποστάτῃ ἐκόλασαν. ὅτι διεφέροντο ἀλλήλων οἱ τοῦ βασιλέως ἐπίτροποι. ὅτι ἀνήχθη τοῦ βασιλέως μήτηρ εἰς τὰ βασίλεια καὶ τῆς διοικήσεως εἶχετο.

17. Ὅπως ὁ Λακαπηνὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς ἐπικουρίαν προσελήφθη. ὅπως ὁ παρακοιμώμενος κατεσχέθη παρὰ τοῦ Λακαπηνοῦ. ὅτι ὁ βασιλεὺς κατενεγκεῖν²⁾ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τοῦ παλατιοῦ ἐπεχείρει, τοῖς δὲ δάκρυσιν ἐκείνης μαλαχθεῖς ἀφήκεν αὐτήν. ὅτι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐμνηστεύσατο ὁ Λακαπηνὸς τῷ βασιλεὶ Κωνσταντίνῳ. ὅτι ὁ Φωκᾶς Λέων τυραννίδι ἐπικεχείρηκε καὶ ἀλούς ἐτυφλώθη. ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ βασιλέως.

18. Ὅτι ἦλω παρὰ τῶν Βουλγάρων ἡ Ἀδριανούπολις. ὅτι ὁ ἐκ Τριπόλεως στόλος ἀπώλετο. ὅτι ὠμίλησαν ἀλλήλοις ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων καὶ ὁ Συμεὼν, οὐκ εἰρήνευσαν δέ. μετὰθesis τῶν ἀρχιερέων. ὅτι Πέτρος ὁ τοῦ Συμεὼν υἱὸς ἐσπέισατο³⁾ καὶ συνήφθη αὐτῷ ἡ τοῦ βασιλέως ἐγγόνη.

19. Ὅπως καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Χριστοφόρον προεβίβασε τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, εἶτα τοὺς λοιποὺς δύο. περὶ πατριαρχῶν. τελευτὴ τοῦ βασιλέως Χριστοφόρου.

20. Ὅτι διαδόσεις ἐποίει ὁ βασιλεὺς Ῥωμανός, ἐξιλεούμενος τὸν θεὸν διὰ τὴν ἐπιορκίαν καὶ τὰ χρεᾶ τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπέτισεν. περὶ τοῦ ἀγίου

1) ἀναιρέσεις — 20, 4, μερακίων] om. 2) κατενεγκεῖν] καταγαγεῖν sic dicit, ut alii recentiorum, Zonaras paullo ante cum genitivo, cui hoc loco addit praep. ἐκ. 3) ἐσπέισατο Duc., ἐπέισατο Wolf.

μαθόντες· παρὰ τῶν ἀποστόλων μαρτυροῦνται· καθό-
 ρος ἐκ τῆς βασιλείας·¹⁾ Ρωμαῖοι τοῦ Ἀικατηρίου
 ἰσχυρῶς αἰ, κύριε, καὶ εὐχόμενοι·²⁾ αἰ κρίνας σὺν.

21. Καθίστασθαι ἐκ τῆς βασιλείας καὶ τῶν τῶν
 τοῦ Ἀικατηρίου καὶ τελευτῇ αὐτῶν καὶ τοῦ πατρὸς
 αὐτῶν·³⁾ οὕτως ἢ ὁ Κωνσταντῖνος [καὶ παρὰ τὰ ἡθῆ·⁴⁾
 παρὰ ἱεραρχίας, παρὰ Οὐγγρων.

22. Παρὰ τοῦ πατριάρχου Θεοδοσιακῶν, παρὰ
 τοῦ πατριάρχου Πάλαιστίνης, παρὰ τῆς παλαιᾶς χαρῆς
 τοῦ Προδρόμου, παρὰ τῶν⁵⁾ Ἀγερμένων, ὅτι ὁ τοῦ
 βασιλέως τῶν Ρωμαίων ἐπεβόλευσε τῷ πατρί, τε-
 λευτῇ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

23. Ὅτι ἐστὶν ὁ Ρωμαῖος τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
 Βασίλειον, ὅτι τὰ πλείω τῆς Κρήτης εἶλεν ὁ Φωκᾶς
 Νικηφόρος, ὅτι ὁ Φωκᾶς Λέαν ὁ τοῦ Νικηφόρου
 ἀδελφὸς τῷ Χαμδάν⁶⁾ πολέμησας ἐνίκησεν, ὅτι αὐτῷ
 ὁ Νικηφόρος τῷ Χαμδάν⁶⁾ συμβαλὼν ἤττησεν αὐτὸν
 καὶ τὸ Χάλεπ ἐπόρθησεν, τελευτῇ τοῦ βασιλέως Ρω-
 μανοῦ, ὅπως ὁ Φωκᾶς βασιλεῖαν ὑποπτευόμενος
 κατεσφρίσατο τὸν παρακοιμώμενον Βρίγγαν, ὅτι
 θανόντος τοῦ τῶν Βουλγάρων ἄρχοντος Πέτρου οἱ
 κομητόπωλοι ἀπεστάτησαν, ὅπως ὁ Φωκᾶς βασι-
 λεὺς ἀνερρήθη.

24. Οἷα ὁ Βρίγγας ἠπέλιψε τῷ δήμῳ παντί, ὅτι
 ὁ παρακοιμώμενος Βασίλειος λαὸν ἀπέστειλε καὶ τὴν
 τοῦ Βρίγγα οἰκίαν κατέστρεψε καὶ ἄλλων, ὅτι ἐστέ-
 φθη παρὰ τοῦ πατριάρχου ὁ Φωκᾶς, ὅτι συνεμήγη

1) καθίστασθαι ἐκ τῆς βασιλείας pro ἐκ τῆς βασιλείας
 καθίστασθαι 2) εὐθὺς pro εὐθείαι, quod scripsi εὐθείς

3) καθίστασθαι—αὐτῶν] addit 4) καὶ παρὰ τὰ ἡθῆ] addit
 Duo, 5) τῶν] addit: παρὰ Ἀγ. om. Wolfius, addit Duc.

6) χαμδάν pro Χαμαδάν.

ὁ βασιλεὺς τῇ Θεοφανοί. ὅτι ἐκωλύθη ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ πατριάρχου ἐπιβῆναι τοῦ θυσιαστηρίου. περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἀγαρηνῶν. ὅτι ὁ Τξιμισκῆς κατετροπάσατο τοὺς ἐν Κιλικίᾳ Ἀγαρηνοὺς.

25. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐν Κιλικίᾳ ἐστράτευσε καὶ πόλεις αὐτῶν εἶλεν. περὶ τῶν πυλῶν τῆς Ταρσοῦ καὶ τῆς Μοψουεστίας. περὶ τῆς Κύπρου. ὅτι τῆς Συρίας πόλεις πορθήσας καὶ τὴν Ἀντιόχειαν πολιορκῶν ἀπανέστη καὶ περὶ τοῦ ἀγρίου κεραμίου.¹⁾ ὅπως ὁ Φωκάς Νικηφόρος διέκειτο περὶ τὸ ὑπήκοον, καὶ ὅτι οὐδὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπείχετο. ὅσα εἰς κάκωσιν τῶν ὑπηκόων οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπενόει καὶ οἷα ἐθέσπιζεν²⁾ ἄθεσμα. ὅτι παρὰ τοῦ Φωκά τοῦ τεταρτηρόν ἐπενοήθη καὶ ἡ προτίμησις τῆς νέας χαραγῆς.

26. Περὶ τοῦ τείχους τῶν πρὸς ἔω³⁾ ἀνακτόρων. ὅπως ἐάλω ἡ Ἀντιόχεια ἐπὶ τούτου τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ὅπως ἐκεῖνος διετέθη πρὸς τοὺς ἀλόντας αὐτὴν καὶ διὰ τίνα αἰτίαν.

27. Περὶ τῆς μέσου τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν πλωίμων φιλονεικίας, καὶ ὅπως ὁ δῆμος διὰ ταύτης ἐξεμάνη⁴⁾ κατὰ τοῦ βασιλέως. ὅπως τοῦ δήμου φοβηθέντος καὶ ἐκ τοῦ θεάτρου ἀποδιδράσκοντος πολλοὶ διεφθάρησαν. περὶ τῶν Οὐγγρων. ὅτι ὁ βασιλεὺς τὸν Ῥῶς κενένηκε κατὰ τῶν Βουλγάρων.

28. Ὅτι λιμὸς γέγονεν ἐπὶ τοῦ Φωκά. ὁ δὲ τούτῳ εἰς κέρδος ἐχρήσατο. τί ἐποίησεν ὁ Μακεδὼν Βασίλειος σιτοδείας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ γενομένης. περὶ Λέοντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Φωκά. ὅτι

1) κεραμίον pro κεραμίδος 2) ἐθέσπιζεν pro ἐθέσπισεν
3) ἔω] ἐκ Wolfius 4) ἐξεμάνη pro ἐξεμήνη.

κατὰ τοῦ βασιλέως ἠρέθισε τὸν Τριμισκὴν ἢ Θεοφανώ. ὅτι λογοθέτην τοῦ δρόμου προεβάλετο τὸν Τριμισκὴν ὁ Φωκάς. ἐπιβουλὴ τοῦ Τριμισκὴ κατὰ τοῦ Φωκά, συμπραττούσης καὶ τῆς Θεοφανούς· ἀναιρέσεις τοῦ Φωκά Νικηφόρου.

1. Ὅτι τὸν παρακοιμώμενον Βασίλειον τοῖς τῆς βασιλείας ἐπέστησε πράγμασιν. ὅτι ἐκωλύθη ὁ Τριμισκὴς εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. πότε ἐστέφθη ὁ Τριμισκὴς. πότε οἱ Μανιχαῖοι ἐκ τῆς ἐφῆας εἰς τὰ ἐσπέρια μετηνέχθησαν. περὶ πατριαρχῶν. περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν. ὅτι οἱ Ῥῶς μετακληθέντες κατὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ αὐτοὺς καταγωνισάμενοι, ἐπανελθεῖν εἰς τὰ ἴδια οὐκ ἤθελον, καὶ περὶ τοῦ Καλοκυροῦ. ὅτι ὁ Σκληρὸς Βάρδας ἐστάλη κατὰ τῶν Ῥῶς. ὅπως ὁ Σκληρὸς τοὺς Ῥῶς κατηγωνίσαστο καὶ τοὺς συμμαχοῦντας αὐτοῖς.

2. Ὅπως ὁ Φωκάς Βάρδας τυραννίδι ἐπικεχείρηκε, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἀποδράναι μελετήσαντες ἐγνώσθησαν. ὅτι τοῦ Σκληροῦ ἐπελθόντος τῷ Φωκᾷ οἱ σὺν ἐκείνῳ προσῆλθον τῷ Σκληρῷ, καὶ ὁ Φωκάς τῷ βασιλεῖ προσεχώρησε, καὶ ἐκάρη κληρικὸς καὶ περιορίσθη εἰς Χίον. ὅτι ἐγήμεν ὁ βασιλεὺς τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. ὅτι ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Ῥῶς, καὶ πόλεις καὶ φρούρια ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενα ἔλαβεν. ἄλωσης τῆς Περσθλάβας. πολιορκία τοῦ Δοροστόλου ἦτοι τῆς Δρίστρας, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ πολιορκία.

3. Ἡ τελευταία μάχη πρὸς Σφενδοσθλάβον καὶ τοὺς Ῥῶς. ὅτι καὶ τῆς ἐκ θεοῦ βοηθείας ἔτυχον οἱ Ῥωμαῖοι. ἄλωσης τῆς Δρίστρας. ὅπως ἐγνώσθη ὅτι ὁ ἅγιος Θεόδωρος τῷ βασιλεῖ συνεμάχησε. ὅτι προσῆλθε τῷ βασιλεῖ ὁ Σφενδοσθλάβος καὶ προσεδέχθη.

4. Ὅτι ἐπανελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐθριάμβευσε. περὶ ΡΗ358 τοῦ ἐν τοῖς Χαλκοῖς ναοῦ τοῦ σωτήρος. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι ἀποστατησάντων τῶν ἐφ' ὧν βαρβάρων ἐξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν, καὶ ὄθεν ὁ παρακοιμώμενος ἡρεθίσθη ἐπιβουλεύσαι αὐτῷ¹⁾ καὶ ὅπως ἐπεβούλευσεν. τελευτὴ Ἰωάννου τοῦ Τξιμισκῆ. ὅτι αὐτῷς ὁ Φωκᾶς Λέων καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικηφόρος μελετήσαντες ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ ἐτυφλώθησαν.

5. Ὅτι ἀνεκλήθη ἐκ τῆς ὑπερορίας ἡ μήτηρ τῶν βασιλέων. ὅτι ἀπεστάτησεν ὁ μάρτυς Βάρδας ὁ Σκληρὸς, καὶ ὅσα ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ γέγονασι. πῶς ὁ Σκληρὸς τῆς Νικαίας ἐκράτησεν. ὅτι τῷ Φωκᾷ Βάρδα τὸν κατὰ τοῦ Σκληροῦ ἐνεπίστευσε πόλεμον ὁ παρακοιμώμενος. ὅπως ἐμονομάχησαν ὁ Σκληρὸς καὶ ὁ Φωκᾶς καὶ ὅπως οἱ περὶ τὸν Σκληρὸν ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. φυγὴ τοῦ Σκληροῦ πρὸς Βαβυλῶνα καὶ κάθειρξις αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ.

6. Περὶ πατριαρχῶν. περὶ Βουλγάρων καὶ τοῦ Σαμουήλ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσε κατὰ Βουλγάρων καὶ τὴν Τριάδιτξαν ἐμελλε πολιορκεῖν. ὅπως ὁ Κοντοστέφανος ἀπάτη μετήλθε τὸν βασιλέα καὶ πέπεικεν ἀναξεύξαι, καὶ ὅσα οἱ Βούλγαροι τοῖς Ῥωμαίοις ἐποίησαν²⁾ ἀναξυγνύουσι. ὅτι ὁ Φωκᾶς βασιλεὺς ἀνερορήθη. ὅτι ὁ Σκληρὸς καὶ οἱ παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς Ῥωμαῖοι ἀνείθησαν τῶν δεσμῶν καὶ ἐπανελθεῖν εἰς τὰ Ῥωμαίων ὅρια ἡδυνήθησαν. ὅτι κοινωνίαν θέσθαι μετὰ τοῦ Φωκᾶ ἐπὶ τῇ τυραννίδι ἡθέλησεν ὁ Σκληρὸς, καὶ ὅπως κατεσχέθη καὶ ἐδεσμήθη.

1) αὐτῷ] αὐτοῦ

2) ἐποίησαν τοῖς Ῥ.] invertit.

7. Ὅτι πρὸ τοῦ δεσμεύειν ἄλλους ὡς ἐνέμοιτο ἐπαρτε τὸν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλεὺς ὁ Σκίπρος, περὶ τοῦ Βελισσίου ὅπως εἶλε καὶ ἐπεσπασίονθαι. ὅπως ὁ Φακὴς κατέστρεψε τὴν ἑσπέρην. οἷος ὁ βασιλεὺς Βασίλειος τὸ ἦθος ἐγένετο μετὰ τὴν κατὰ τὸν Φακὴ. ὅπως τὸν παρακινοῦμενος ὁ βασιλεὺς ἐπισκεπτόμετο, καὶ ὅπως πρὸς ἐκείνον διετέθη τελευτή τοῦ παρακινοῦμεντος. οἷος ἦν ὁ βασιλεὺς πρὸ τοῦ τῆς ἔξουσίας ἐπιληψέσθαι, καὶ οἷος μετὰ ταῦτα ἐγένετο καὶ ὅπως ἐκέχρητο τῷ ἀδελφῷ, καὶ οἷος ἦν ἐκείνος τὸ ἦθος. ὅτι αὐθις ὁ Σκίπρος τῆς τυραννίδος εἶχτο καὶ ὅπως ἐσπείσαστο, καὶ προσῆλθι τῷ βασιλεὶ καὶ ἐδέχθη. ὅτι κληρονόμος τῆς Ἰβηρίας καταλυθεὶς ὁ βασιλεὺς ἀπῆλθεν ἐκεῖ. ὅσα ἐν Ἰβηρίᾳ καὶ Φοινίκῃ κατώρθωσε.

8. Περὶ πατριάρχων. περὶ τοῦ Σαμουήλ καὶ τῶν Βουλγάρων, καὶ ὅσα κατ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς ἐστήσατο τρόπαια, τὰ μὲν δι' ἑαυτοῦ, τὰ δὲ διὰ τῶν στρατηγῶν, καὶ ὅσας πόλεις εἶλε καὶ φρουρία. οἷα ὁ βασιλεὺς ἰδογμάτισεν. οἷος ἦν ὁ βασιλεὺς οὗτος τὸ ἦθος. καὶ οἷος ἦν περὶ χρήματα καὶ ὅσα συνῆξε καὶ ἰθυσάουσεν.

9. Ὅτι οἱ Ἀγαρηνοὶ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ καθεῖλον ναόν. ὅσα ἐν Βουλγαρίᾳ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Βασίλειος. ὅπως τοὺς φραγμοὺς τῶν ὁρῶν καθεῖλιν ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς Βουλγαρίαν εἰσέβαλε, καὶ περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Σαμουήλ. ὅτι ὁ τοῦ Σαμουήλ υἱὸς ἀνηρέθη παρὰ συγγενοῦς αὐτοῦ. ὅτι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων Βουλγάρων προσεφρόνησαν τῷ βασιλεὶ. ὅτι καὶ αὐθις ὁ βασιλεὺς ἐξεστράτευσε κατὰ Βουλγάρων καὶ ὅσα ἐποίησεν. ὅτι προσεφρόνη τῷ βασιλεὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες τοῦ Βλαδισθλάβου

Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ Ἀαρών. ὅτι κατασχὼν τὴν Βουλ-
γαρίαν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀθήνας ἀπῆλθε τῇ θεωμήτορι
ἀνθομολογούμενος. περὶ πατριαρχῶν. ἐκστρατεία
κατὰ Ἀβασγίας. νίκη Ῥωμαίων κατὰ τῶν Ἰβήρων.
περὶ πατριαρχῶν. τελευταῖα Βασιλείου.

10. Οἷος ἦν τὸ ἦθος ὁ Κωνσταντῖνος καὶ τὴν
διαγωγὴν. περὶ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως καὶ
τῶν ἐτομιῶν αὐτοῦ θεραπεύοντων. περὶ Πατρινάκων.
ὅπως ταῖς εἰσπράξεσιν ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐξέτριψε τὸ
ὑπήκοον. ὅπως τὸν Ἀργυρόπωλον¹⁾ Ῥωμανὸν γαμ-
βρὸν εἰς τὴν θυγατέρα ὁ βασιλεὺς ἐποίησατο, τὴν
ἐκείνου σύμβιον ἀποκαρῆναι ποιήσας. καὶ Καίσαρα
τοῦτον ἀνεῖπε καὶ διάδοχον τῆς βασιλείας κατέλι-
πεν. τελευταῖα τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

11. Ὅτι ἐξέκοψε τὸ ἀλληλέγγυνον καὶ ἐπνύξῃσε
τὴν δόξαν τῶν κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ
χρεοκοπίαν ἐποίησεν. ὅτι ὁ Προσσιανὸς ὑποπτεν-
θεῖς ἐπὶ τυραννίδι ἐτυφλώθη. καὶ ὁ Διογένης Κων-
σταντῖνος ὁμοίᾳ αἰτίᾳ καθείρχθη. ὅτι ἐσπέισατο τοῖς
Ἀβασγοῖς καὶ τὴν ἰδίαν ἀνεψιὰν νύμφην ἔδωκεν.
ὅτι οἱ Ἀγαρηνοὶ καιροῦ²⁾ λαβόμενοι τῶν πόλεων
ἐπελόβοντο, ἃς παρὰ τοῦ Φωκά καὶ τοῦ Τζιμισκῆ
ἀφῆρέθησαν. ὅτι ἐστράτευσε κατὰ τοῦ³⁾ Χάλεπ, καὶ Π359
προσῆλθεν αὐτῷ πρεσβεία εἰρήνην αἰτοῦσα, ὁ δὲ
οὐκ ἐσπέισατο. ὅτι Ἀραβες ἀθρόον τῷ χάρακι ἐπел-
θόντες ἐτρέψαντο τοὺς Ῥωμαίους, καὶ ὁ βασιλεὺς
ἔφυγε, καὶ τὸ στρατόπεδον διηρπάγη.

12. Ὅτι ἐπανελθὼν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν
βαρέως τοῖς ὑπ' αὐτὸν προσεφέρετο. περὶ τῆς παρὰ

πλ
1) Ἀργυρόπωλον] ἀργυρο 2) καιροῦ pro καιρὸν 3)
τοῦ pro τὸ.

7. *περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ*
 μολοι *τοῦ Ῥωμαίου ἀποστόλου· περὶ*
 Σκλ *Σικελίας· περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Διογένους· περὶ*
 λος *Διοφάντου· περὶ τῶν ἐπὶ τῷ Ῥωμαίῳ ληξομένων· 1)*
 βε *περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Χριστοῦ· περὶ*
 λ *τῶν μεταστασιμάτων διὰ τὸν λιμόν· περὶ σεισμῶν·*
13) περὶ τοῦ πρώτου βασιλεὺς κατέτεινεν ἑαυτὸν
καὶ μὴ παιδοποιῖας ἐφιέμενος, ἀπογνοὺς δὲ ταύ-
της· οὐ συνεχῶς προσῆει τῇ βασιλίᾳ, ἢ δὲ αὐτὸν
ἐμίσεν· ὅπως ὁ Παφλαγὼν Μιχαὴλ προσελήφθη
παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς ἡράσθη αὐτοῦ ἡ Ζωή,
καὶ ὅτι διὰ τὸν ἔρωτα ὁ βασιλεὺς Ῥωμανὸς ἐπεβου-
λεύθη καὶ τέθνηκε. [τελευτῇ τοῦ βασιλέως Ῥω-
μανοῦ. 2)]

14. Οἷως διετεῖται πρὸς τὴν βασιλίδαν ὁ Μιχαὴλ· οἷος ἦν τὸ ἦθος ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς Ἰωάννης· περὶ τῆς νόσου τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ· περὶ τοῦ Δαλασσηνοῦ καὶ διὰ τίνα αἰτίαν καθεύροχθη· περὶ τοῦ ἐξ Ἀφρικῆς στόλου· περὶ Παγκρατίου τοῦ ἄρχοντος Ἀβασγίας· περὶ Σκυθῶν· [περὶ Ἀράβων. 2)]

15. Ὅτι μετὰ τῶν Αἰγυπτίων οἱ Ῥωμαῖοι ἐσπείσαντο· ὅτι ὁ Μανιάκης τὴν Σικελίαν ὑπὸ Σαρακηνῶν κατεχομένην Ῥωμαίοις ὑπέταξε· ὅπως ὑπὸ Ἀράβων ἐπεβουλεύθη ἡ Ἐδεσσα, καὶ ὅπως ἐγνώσθη τὰ 3) τῆς ἐπιβουλῆς· ὅτι ὁ Καρχηδόσιος 4) κρατῶν κατὰ τῆς Σικελίας ἐπῆλθε· καὶ ὅπως ἠττήθη παρὰ τοῦ Μανιάκη καὶ ἔφυγε, καὶ ὅπως ὁ Μανιάκης δέσμιος ἐκείθεν ἀχθεὶς καθεύροχθη· ὅτι ἡ Σικελία αὖθις ἐλήφθη ὑπὸ τῶν Ἀραβῶν ἄνευ μιᾶς πόλεως τῆς Μεσσηνίας· ὅτι ἐφίετο τοῦ πατριαρχείου ὁ ὀρφανοτρόφος· ὅπως πρὸς τὸ ὑπήκοον διέκειτο ὁ ὀρφα-

1) ληξομένων] addit
 dit Duc. 3) τὰ pro τὸ

2) τελ.—P. et περὶ Ἀράβων ad-
 4) καρχηδόσιος pro Καρχηδόσιος.

νοτρόφος καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ. ὅτι ἐπεβουλευέθη παρὰ τῆς βασιλίδος Ζωῆς ὁ ὀρφανοτρόφος.

16. Ὅτι ἡ νόσος τῆς παραφορᾶς κατεκράτησε σφόδρα τοῦ βασιλέως. ὅπως ἔσχε περὶ τὴν βασιλισσαν ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ. ὅτι καὶ ὑδέρω περιέπεσεν ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ. ὅτι καὶ ὑδέρω περιέπεσεν ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ. ὅτι ὁ Καλαφάτης Μιχαήλ υἱοθετήθη τῇ βασιλίσῃ καὶ Καῖσαρ ἀνηγορεύθη.

17. Ὅπως ἀπεστάτησε πάλιν τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος, καὶ ὅπως εἰς δύο ἄρχηγους περιέστη, καὶ ὅπως ὁ εἰς τὸν ἄλλον διέφθειρε, παρασκευάσας τὸ πλῆθος λιθολευσθῆσαι αὐτόν. ὅτι ὁ βασιλεὺς ὑδεριῶν ἐξεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων. ὅπως ὁ Ἀλουσιανὸς ἐφυγεν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εἰς τοὺς Βουλγάρους, καὶ ὅπως ἐγνωρίσθη τοῦ Ἀαρὼν εἶναι υἱός. καὶ ὅπως τὸν Δολιανὸν κατασχὼν ἀπετύφλωσεν. ὅτι προσῆλθεν ὁ Ἀλουσιανὸς τῷ βασιλεῖ. ὅπως ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν μονὴν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων, καὶ ἀπεκάρη. τελευταίη τοῦ βασιλέως Μιχαήλ τοῦ Παφλαγόνος.

18. Ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια ὁ Καῖσαρ Μιχαήλ. ἀνάρρησις εἰς βασιλεία τοῦ Καίσαρος, καὶ οἷος ἦν τὸ ἦθος ὁ Μιχαήλ. ὅπως διετέθη πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ τὸν ὀφανοτρόφον. ἐξορία τοῦ ὀρφανοτρόφου. ὅτι τοὺς οἰκείους συγγενεῖς ὁ Μιχαήλ ἐξευνούχισε.¹⁾

19. Ὅτι αἰτιάσεις κατὰ τῆς βασιλίδος Ζωῆς πλασάμενος ὁ Μιχαήλ ἀποκείρει αὐτὴν πρότερον εἰς τὴν τοῦ Πρίγκιπος νῆσον περιορίσας αὐτήν.²⁾ ὅτι διὰ τὴν στείαν ἀνεκομίσθη ἡ βασιλὶς, καὶ ὁ λαὸς

1) ἐξευνούχισε, sed mediis syllabis duabus evanidis, pro ὑβοίξει. 2) ὅτι αἰτιώσεις—αὐτὴν bis in fine paginae et initio sequentis.

μελενδουτουσαν ιδων αυτην εις πλεον τεθυμωται. οτι προς την της Ζωης αδελφην την Θεοδωραν το πληθος τραπεν Αυγουσταν αυτην ανηγορευσει εν τη μεγαλη εκκλησια, και οτι εις την μονην του Στουδίου ο Μιχαηλ και ο θειος αυτου ο Κωνσταντινος απηλθον. οτι ετυφλωθησαν ο βασιλευς Μιχαηλ και ο θειος αυτου ο νωβελλισιμος Κωνσταντινος, ειτα και υπερωρισθησαν.

20. Οτι ανδρα η βασιλις Ζωη εμνηστευετο. οπως απεδοκιμασθη ο Δαλασσηνός. περι του Μονομαχου, και οπως παρα της βασιλίσσης Ζωης ηρθεη προς βασιλειαν και προς συνοικησιν. οτι εστέφθη ο Μονομάχος.

21. Ολος ην την γνωμην ο Μονομάχος. περι του Βοισθλάβου και οσα παρ' εκείνου εγένοντο. περι του Μονομαχου και της Σκληραίνης του προς αλλήλους ερωτος. οτι επανήχθη εκ της Μιτυλήνης η Σκληραίνα, και οπως αυτη εχρήσατο ο βασιλεύς. τελευτη της Σκληραίνης.

ΠΠ360 22. Περι της του Μανιάκη αποστασίας και οπως διελύθη. αποστασία του Ερωτικού. περι πατριαρχών. οτι ετυφλώθη ο γεγονώς ορφανοτρόφος Ιωάννης. αποστασία του Τορνικίου Λέοντος.

23. Οτι ετυφλώθησαν ο Τορνίκιος και ο Βατάτζης.

24. Περι των Ρως¹⁾ κατά της βασιλίδος των πόλεων επελεύσεως. ναυμαχία κατά των Ρως και ηττα αυτών.

25. Οπως οι Τούρκοι κατά της υποκειμένης Ρωμαίοις εφάς μοίρας έχωρησαν, και τίνες ούτοι. οπως

1) Ρως] ρως hic et mox.

οἱ Τοῦρκοι ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίους ἐπῆλθον χώραις. περὶ τῆς καιροπόλεως τοῦ Ἄρτζε. πόλεμοι Ῥωμαίων συμμαχομένων¹⁾ Ἰβηρσι πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ ἄλλωσις τοῦ Αἰπαρίτου ἄρχοντος τῶν Ἰβήρων. ὅτι αὐτὸς ὁ Σουλτὰν κατὰ Ῥωμαίων ἐχώρησε.

26. Περὶ Πατζινάκων καὶ ὅπως εἰς τὰ παρίστρια διέβησαν. περὶ τῆς τῶν Σκυθῶν προσελεύσεως. περὶ τῆς τῶν ἐτέρων Σκυθῶν ἐπελεύσεως, καὶ ὅπως ἐάλωσαν. ὅπως οἱ Σκυῖται τῆς ὑπὸ Ῥωμαίους δουλείας ἀφηνίασαν, εἴτα ἐσπείσαντο.

27. Περὶ ἐπιβουλῆς ἣν ὁ Βοίλας ἐμελέτησε²⁾ καὶ οἷος ἦν ἐκεῖνος. ὅτι οὐ κατὰ λόγον ἀναλίσκων τὰ δημόσια χρήματα εἰς πόρους ἀπείδεν οὐκ εὐαγεῖς ὁ Μονομάχος.

28. Τελευτὴ τῆς βασιλίδος Ζωῆς. περὶ τῆς ἐξ Ἀλανῶν παλλακευομένης τῷ βασιλεῖ. περὶ τῆς νόσου ἣ τῶν νόσων τοῦ Μονομάχου. περὶ τοῦ λογοθέτου τοῦ δρόμου Ἰωάννου. περὶ τοῦ Λειχούδου Κωνσταντίνου. ὅτι τὸν πρωτεύοντα ἡβουλήθη ὁ βασιλεὺς καταλιπεῖν διάδοχον τῆς ἀρχῆς.

29. Ὅτι εὐτυχῶς³⁾ ἤνυσε τὴν ἀρχὴν ἡ Θεοδώρα. ὅτι ὁ Στρατιωτικὸς Μιχαὴλ εἰς τὴν τῆς βασιλείας ἀνῆχθη περιωπὴν. τελευτὴ τῆς βασιλίδος Θεοδώρας.

1. Ὅτι τοῖς στρατιωτικοῖς ἄρχουσιν οὐ δεξιῶς ἐχρήσατο ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ. ἀποστασία τοῦ Μονομάχου Θεοδοσίου.

2. Προσέλευσις τῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων πρὸς τὸν παρασπόνδυλον. ὅπως ὁ Βρυνένιος⁴⁾ ἐτυ-

1) συμμαχομένων scripsi pro συμμαχουμένων 2) ἣν ὁ βοίλας ἐμελέτησε, sed litteris partim evanidis et charta lacera, unde τοῦ βοίλα tantum in ed. 3) εὐτυχῶς pro εὐτυχῶν 4) Βρυνένιος] βρυνένιος.

φλώθη. ἀποστασία τοῦ Κομνηνοῦ καὶ τῶν λοιπῶν¹⁾ στρατιωτικῶν ἀρχόντων. ὅτι ἐκράτησε Νικαίας ὁ Κομνηνός. ὅτι συμβαλόντες τοῖς περὶ τὸν Κομνηνὸν οἱ βασιλικοὶ ἡττήθησαν.

3. Ἀποστολὴ πρέσβειων πρὸς τὸν Κομνηνὸν περὶ εἰρήνης. ὅσα τῷ βασιλεῖ διὰ τῶν πρέσβειων ὁ Κομνηνός ἐδήλωσεν. ὅτι ἂ ἦτησεν ὁ Κομνηνός πληρῶσαι ὁ βασιλεὺς ἐπηγγείλατο, καὶ πάλιν οἱ πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἀπεστάλησαν. οἷα ἐγγράφως²⁾ τοὺς συγκλητικούς ἀπήτησεν ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ. ὅτι στασιώδεις τινὲς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν συνήχθησαν, καὶ ὅτι βασιλέα τὸν Κομνηνὸν ἀνηγόρευσαν καὶ τοῦ πατριάρχου συνευδοκοῦντος.³⁾ ἔκπτωσις τῆς βασιλείας Μιχαήλ τοῦ γέροντος.

4. Ὅτι πρόην οἰκονόμων καὶ σκευοφυλάκων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τοῦ βασιλέως προβαλλομένων οἱ Κομνηνοὶ καὶ ἄμφω τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπένειμαν.⁴⁾ ὅτι ἀποτόμως τῇ τῶν κοινῶν πραγμάτων διορθώσει ἐπικεχείρηκε καὶ γέγονεν ἄπασι μισητός. ὅτι οὐδὲ αὐτῶν τῶν τῷ θεῷ καθωσιωμένων ἐφείσατο.

5. Ὅτι ὁ πατριάρχης ἤθελεν ἐπιτάσσειν τῷ βασιλεῖ καὶ ἠπεῖλει αὐτῷ. ἐξορία τοῦ πατριάρχου Μιχαήλ. τελευτὴ τοῦ πατριάρχου ἐν τῇ ἐξορίᾳ. περὶ πατριαρχῶν. ὅπως τὰ δικαιώματα τῆς ἐλευθερίας τῶν Μαγγάνων ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ Λειχούδη.

6. Ἐκστρατεία κατὰ τῶν Οὐγγρων καὶ Παξι-

1) καὶ τῶν λοιπῶν] addit 2) ἐγγράφως pro ἐγγράφω

3) συνευδοκοῦντος pro συνευδικοῦντος 4) ἀπένειμαν] ἀπένειμ, ultima compendio supra scripta, unde ἀπένειμε Wolfius.

νάκων. ὅπως τὸν ἐκ τῆς θρυλῶς κίνδυνον ἐξέφυγεν
ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτόν.

7. Ὅπως τὴν βασιλείαν ἀπέθετο ὁ Κομνηνὸς καὶ
ἐμόνασε, τὸν Δούκαν προχειρισάμενος βασιλέα. οἷος
ἦν τὸ ἦθος ὁ Κομνηνός.

8. Ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ βασιλέως καὶ ὅπως ταύ-
την διέφυγεν. οἷος ἦν ὁ Δούκας τοὺς τρόπους. ὅτι
ἐκ φειδωλίας δώροις ἤθελε φιλιῶν τῇ Ῥωμαίῳ
ἀρχῇ.

9. Περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Οὐζῶν. περὶ σεισμοῦ.¹⁾
περὶ ἀστέρος κομήτου. περὶ πατριαρχῶν. ὅτι νο-^{PII361}
σήσας ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκλείπων τοῖς υἱοῖς τὴν²⁾ βα-
σιλείαν κατέλιπε, καὶ κείνοις τὴν μητέρα ἐπέστησεν,
ὁμόσασαν ἐγγράφως μὴ δευτερογαμῆσαι. τελευτῇ
Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ Δούκα.

10. Ὅτι ἡ βασιλὶς Εὐδοκία βασιλέα τοῖς πράγ-
μασιν ἐπιστῆσαι ἐβουλεύσατο. περὶ τοῦ Διογένης
καὶ οἷος ἦν τὸ γένος καὶ τὴν ἰσχύ. ὅτι τυραννῆσαι
βουλευσάμενος κατεσχέθη ὁ Διογένης, καὶ μέλλων
κολασθῆναι ἀφείθη καὶ εἰς κτλ ἀφωρίσθη.³⁾ ὅπως
ἡπατήθη ὁ πατριάρχης καὶ δέδωκε τῇ δεσποίνῃ τὸ
τοῦ ὄρκου αὐτῆς ἐγγράφον. ὅτι συνήφθη τῇ βασι-
λίδι Εὐδοκίᾳ ὁ Διογένης καὶ ἀνερρήθη.

11. Ὅτι ἐξεστράτευσεν ὁ Διογένης ἐν τῇ ἐφῶ
καὶ ὅσα ἐποίησεν. ὅτι καὶ πρὸς Συρίαν ὤρμησεν ὁ
βασιλεὺς καὶ τὴν Ἱεράπολιν ἔλαβε καὶ τοὺς Χαλε-
πίτας ἐτρέψατο. ἦτα τῶν βαρβάρων. ἄλωσις ὑπὸ⁴⁾

1) σεισμοῦ pro σεισμῶν 2) τὴν] addit 3) καὶ εἰς
— ἀφωρίσθη] addit: sed vox media, sic fere ut supra posi-
tum scripta, quum desiderari videatur Καπαδοκίαν, quo-
modo sit expēdēnda incertum 4) ὑπὸ] om.

Ῥωμαίων φρουρίαν τινῶν βαρβαρικῶν καὶ ἄγγελλε τῷ βασιλεὶ λαφυραγωγηθῆναι τὸ Ἀμόριον.

12. Ἐτέρα ἐξστρατεία τοῦ βασιλέως καὶ ὅσα ἐν ταύτῃ συνέβησαν. περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τῶν Βλαχερνῶν. περὶ τοῦ Κομνηνοῦ Μαρτυρῆλ καὶ ὅπως ἐλήφθη αἰχμάλωτος, καὶ ὅπως ἐπανήλθεν, ἄγων καὶ τὸν ἐλόντα αὐτὸν Τούρκον πρόσφυγα τῷ βασιλεὶ.

13. Ἡ τελευταία ἐξστρατεία τοῦ Διογένηος καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ σημεῖα συνέβησαν. περὶ τῆς τῶν Νεμίτζων ἀποστασίας καὶ ὅτι διείλεν ὁ Διογένης τὸ στράτευμα, καὶ οὐ μετὰ πολλῶν ἐκείνος περιελείφθη. ὅτι τὸν Βρυέννιον ἐστείλαν συμβαλεῖν τοῖς Τούρκοις, εἴτα καὶ τὸν Βασιλάκιον, καὶ ὡς ἑάλω ὁ Βασιλάκιος.¹⁾

14. Ὅτι Οὗροι πρὸς τοὺς Τούρκους ἠντομολήσαν, καὶ ὅτι μετεκαλέσατο καὶ τὸ στράτευμα, ὃ διείλεν ὁ βασιλεὺς· οἱ δὲ οὐκ ἀφίκοντο, καὶ ὅτι τοῦ βασιλέως ἐτοιμαζομένου πρὸς πόλεμον ἐκ τοῦ Σουλτὰν πρέσβεις ἦκασι περὶ εἰρήνης. ὅτι ὑποστρεψάντων τῶν πρέσβεων ὁ βασιλεὺς πρὸς μάχην ὥρμησε καὶ ὅπως ἠτήθη καὶ ἑάλω. ὅπως ὁ Σουλτὰν ἐχρόησατο τῷ βασιλεὶ ἀπαχθέντι πρὸς αὐτόν. τίνα γεγόνασιν ἐν τοῖς βασιλείοις τῆς ἀλώσεως ἀγγελθείσης.²⁾

15. Ὅτι προστάγματα ἐπέμφθησαν πανταχοῦ μὴ δέχεσθαι τὸν Διογένην ὡς βασιλέα, καὶ ὅτι τοῦ Καίσαρος υἱοὶ ἐστάλησαν κατ' αὐτοῦ. ὅπως κατεκλείσθη ὁ Διογένης καὶ ἐπολιορκεῖτο.³⁾ καὶ ὅτι ἐπὶ

1) ὅτι τὸν Βρυέννιον—Βασιλάκιος] addit 2) τίνα—ἀγγ. addit, post quae sequitur vocabulum cuius initium οὐκ ἔστιν, minus etiam ceteri ductus possunt legi, quum etiam illa ἐν—ἀγγελθείσης propemodum sint extrita 3) καὶ ἐπολιορκεῖτο] addit.

συνθήκῃς παρέδωκεν ἑαυτόν.¹⁾ ὅτι ἐν τῇ Πρώτῃ νῆσῳ ἀπαχθεὶς ἐτελεύτησεν ὁ Διογένης.

16. Ὅτι τὸν Σίδης ἐπέστησε τοῖς πράγμασι πρότερον, εἶτα τὸν Νικηφορίτην. ὅτι ἀμελῶν τῶν τῆς βασιλείας πραγμάτων λόγοις ἐσχόλαζεν²⁾ ὁ Μιχαήλ. ὅτι ὁ Σουλτάν τὰ κατὰ τὸν Διογένην μαθὼν τὴν ἑῶν κατέτρεχεν. ἔτι ὁ Κομνηνὸς Ἰσαάκιος ἐστάλη μετὰ τοῦ Ῥουσελίου τοῖς Τούρκοις ἀντιταξόμενος, καὶ ἡττηθεὶς ἐάλω, καὶ ὁ Ῥουσέλιος ἀπεστάτησεν. ὅτι ὁ Καῖσαρ σταλεῖς κατὰ τοῦ Ῥουσελίου ἡττήθη καὶ ἐάλω. ὅτι ὁ βασιλεὺς Τούρκους κατὰ τοῦ Ῥουσελίου μετεπέμψατο, ὁ δὲ λύσας τὸν Καῖσαρα βασιλέα ἀνείπε· καὶ συμμίξας τοῖς Τούρκοις αἰχμάλωτος καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Καῖσαρ ἐλήφθησαν. ὅτι ὁ Καῖσαρ διὰ τοῦ βασιλέως ἐξωνηθεὶς ἐκείρατο καὶ μοναχὸς γέγονεν. ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος εἶλε τὸν Ῥουσέλιον. ὅπως ἐκλήθη Παραπινάκιος οὗτος ὁ βασιλεὺς.

17. Περὶ τοῦ τῶν Χροβάτων³⁾ ἔθνους. περὶ τῆς ἀποστασίας τοῦ δούλου Νέστορος. ὅτι νύδς ἐτέχθη τῷ⁴⁾ βασιλεῖ, καὶ ἐστέφθη παρ' αὐτοῦ. περὶ τοῦ τεχθέντος σημειώδους παιδός. περὶ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τούτου γενομένου λιμοῦ καὶ λοιμοῦ. ὅτι ὁ Βοτανειάτης παρὰ τῶν ἐφῶν ἀρχόντων⁵⁾ βασιλεὺς ἀνερρήθη. ὅτι καὶ ἐν τῇ δύσει ὁ Βρυνένιος Νικηφόρος ἀποστασίαν⁶⁾ ἐπεχείρησεν. ὅτι ὁ Κομνηνὸς Ἀλέξιος καὶ ὁ Ῥουσέλιος ἀπεστάλησαν κατὰ τοῦ Βρυνενίου.

1) Post haec evanida nonnulla, quorum legi potest ὅτι πρότερον μὲν φάρμακον ἐκεράσθη τῷ Διογενεὶ et fortasse ἐπέμψθη 2) ἐσχόλαζεν pro ἐσχόλασεν 3) Χροβάτων] χορβάτων 4) τῷ pro τὸν 5) ἀρχόντων] ἀρχεται 6) ἀποστασίαν] αν per compendium, et mox βρυνένιος et βρυνένιου.

18. *Περὶ πατριαρχῶν.* ὅτι οἱ Τοῦρκοι τὰς Ῥωμαϊκὰς κατέσχον χώρας ἐν τῇ ἑσθ' καὶ ὤκειώσαντο. ὅτι ὁ Βοτανειάτης κατέσχε τὴν Νίκαιαν. ὅτι ὁ δῆμος τῆς πόλεως βασιλέα ἀνείπε τὸν Βοτανειάτην καὶ τὸν Μιχαὴλ καθεῖλον καὶ ἀπέκτειναν. ὅπως ὁ Βοτανειάτης τῆς βασιλείας ἐδράξατο.

19. Ὅπως ὁ Βρυνένιος τυραννῶν ἔαλω καὶ ἐτυφλώθη. ἐπανάστασις τῶν Βαράγγων. ὅτι τὴν πρὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως γυναικα ἐγημεν ὁ Βοτανειάτης. ὅτι Μητροπολίτης Ἐφέσου ἐχειροτονήθη ὁ τῆς βασιλείας ἐκπεσὼν Μιχαὴλ. ἀποστασία τοῦ Βασιλείου καὶ ἄλωσις, καὶ πῆρσις τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ἀποστασία Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Δούκα. ὅτι τὸν Σίδην εἰς διοίκησιν τῶν κοινῶν ὁ βασιλεὺς προεστήσατο καὶ περὶ τοῦ Γερμανοῦ καὶ τοῦ Βοτανειάτου.¹⁾ περὶ τοῦ λογοθέτου Νικηφόρου, καὶ ὅπως ἀνῆρέθη.

20. *Περὶ τῶν Κομνηνῶν,* καὶ πῶς εἰς ἀποστασίαν ὤρμησαν, ὅπως τῆς πόλεως ἐκράτησαν καὶ τῆς βασιλείας ἐπέτυχον. ὅτι ὁ Βοτανειάτης ἀπεκάρη καὶ εἰς τὴν Περίβλεπτον²⁾ ἀπελθὼν ἐκεῖ ἐτελεύτησε.

21. *Περὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς μητρὸς καὶ τῶν γαμβρῶν.³⁾* περὶ πατριαρχῶν. περὶ

1) Βοτανειάτου] βορίλου, qui sic etiam in textu. 2) Περίβλεπτον] περιβλεπτ, ultima compendio expressa, et autem resecto, et accentu, ut videtur, carente. Ante ὅτι ὁ Βοτανειάτης autem haec fere partim evanida: ὅσα καὶ οἷα γεγονόσι παρὰ τοῦ . . . εἰσελθόντος εἰς τὴν . . . πόλιν. 3) Post haec margo ad paullo infra sequentia ἐντεῦθεν τῶν βασιλείων προσόδων nonnulla partim resecta, unde apparent tantum particulae vocabulorum ἐσχόλα . . . τῶν ἀξιομάτων ὄραν ὁ κομνηνός' ἔσπεψε τὴν . . . σύζυγον . . . βασιλίσ et aliae quaedam syllabae quae vix possunt extricari.

τοῦ Ῥομπέρτου τοῦ . . . καὶ ὅπως πρότερον μὲν ἐτιμήθη βασιλεὺς προσβαλὼν αὐτῷ, εἶτα ἐνίκησε.¹⁾

22. Περὶ τῶν νήσων, ὅπως ἐάλωσαν. περὶ τοῦ Τζαχᾶ. περὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου. ὅσα ἐποίησεν οὗτος ὁ βασιλεὺς πρὸς κάκωσιν τῶν ὑπηκόων. περὶ τῶν [ἰ]²⁾. περὶ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν καὶ τῶν ἐπὶ θυγατράσι γαμβρῶν. περὶ τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

23. Περὶ τῶν Πατινάκων καὶ ὅπως κατετρώθησαν. περὶ ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ βασιλέως μελετηθείσης. ἑτέρα ἐπιβουλὴ. περὶ τῆς τῶν Φράγγων συγκινήσεως καὶ πρὸς τὴν ἐφ' αὐτῶν διαπεραιώσεως. περὶ τῆς τῶν Βογομίλων αἰρέσεως καὶ ὅπως ὁ ταύτης κῆρυξ διεφθάρη. ἐπανάστασις τοῦ Ψευδοδιογένης.

24. Περὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου. μελέτη κατὰ τοῦ βασιλέως, οὗ³⁾ ὁ κορυφαῖος ὁ Ἀνεμᾶς. δρωπαῖξ τὸ χρίσμα δι' οὗ μαδᾶται ἡ τριχῶσις. ἀνεχώρησε⁴⁾ τῶν βασιλείων ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπελθούσα εἰς τὸν⁵⁾ Παντεπόπτην ἐκεῖ ἐτελεύτησεν. τελευτή τοῦ σεβαστοκράτορος. ὅπως διέκειτο πρῶην πρὸς τὴν κοινωνὸν τοῦ βίου⁶⁾ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅπως μετέπειτα. ὅτι ἡ τῆς βασιλείας ἐξουσία τῇ βασιλίδι ἀνατεθῆναι μεμελέτητο, ὁ δὲ υἱὸς ταύτης καὶ βα-

1) περὶ τοῦ — ἐνίκησε addit litteris partim evanidis (nam
 ο προβαλ αὐτ tantum apparet et ἐνίκη pro iis quae hic sunt
 posita) 2) περὶ τῶν [ἰ] addit. Legendum videtur νομισμά-
 των 3) sic etiam cod. 4) μαδᾶται ἡ τριχῶσις pro ἡ
 τρ. ἀφαιρεῖται et ἀνεχώρησε pro ἀναχωρηθεῖσα 5) τὸν
 pro τὴν 6) τὴν κοινωνὸν τοῦ βίου] pro his τὴν αὐτὴν (τοῦ
 evanuit).

σιλεύς ἀντέπραττε τούτῳ¹⁾), ὡς ἐνόν, καὶ ὡς ἀπείρητο πᾶσιν αὐτῷ προσιέναι.²⁾

25. Περὶ πατριαρχῶν. περὶ τῆς νόσου τοῦ βασιλέως καὶ ὅπως ἀνερωάσθη. περὶ τῆς φήμης τῆς³⁾ γενομένης κατὰ τὸ μέγα σάββατον.

26. Περὶ τῆς εἰς Χερρόνησον ἐκδημίας τοῦ βασιλέως. ὅτι προυκάθητο ἐν τῷ Φιλοπατίῳ καὶ τῶν δεομένων ἡκροῶτο καὶ αὐτίκα τὰς ἀποκρίσεις πεποίητο. ἐκδημία ἑτέρα τοῦ βασιλέως. ὅτε καὶ πολλοὶ τῶν Μανιχαίων ἐπέστρεψαν εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν. περὶ τῆς Ἀυγούστης καὶ τοῦ Καίσαρος Βουεννίου καὶ τῆς αὐτοῦ συζύγου.⁴⁾ περὶ ἐμπρησμοῦ καὶ ἀνέμων.⁵⁾

27. Ἐκστρατεία Τούρκων. ἑτέρα ἐκστρατεία οὐ καὶ πρ...σις μς σουλτ̃ litteris partim evanidis pariterque ὅτι μετηνέχθη ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ μέγα παλάτιον καὶ κεῖ τὸν στόμαχον καυθεῖς εἰς τὰ μάγγανα μετήχθη.⁶⁾

29. Ὅτι τοῦ βασιλέως τὰ τελευταῖα πνέοντος ὁ υἱὸς ἐξελθὼν τῶν μαγγάνων ἀπ... εἰς τὸ μέγα παλ. καὶ αὐτοὶ προσεργν.⁷⁾ οἷος ἦν τοὺς τρόπους καὶ τὸ ἦθος ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος.

1) τούτῳ] τοῦτο 2) sequuntur in cod. nonnulla de Paimundo litteris partim evanidis, ἢ τοῦ βασιμούνδου ὅπως παραβὰς τὰς συνθήκας κατὰ ὁμαίων ἐχωρήσεν... μηδὲν ἀνύσας... εἰσατο 3) τῆς] addit 4) ὅτι προυκάθητο — ἐπίγνωσιν et περὶ τῆς Ἀυγούστης — συζύγου] addit 5) καὶ ὃ addit, etsi nihil de υἱοῖς est in textu 6) ἑτέρα — μετήχθη] addit 7) ὅτι τοῦ βασιλέως — προσεργν] addit.

Ταῦθ' ἱστορεῖ ο Καίσαρεὺς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ΡΗ313
ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐκλήθη Βασιλικός.

Ἀρχὴ κόσμου.

Ἐπιτομὴ χρόνων τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως τοῦ
ῥφπθ' ἔτους, ἕως τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ
κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.¹⁾

Ἀδὰμ ἐγέννησε τὸν Σῆθ	ἐτῶν	σλ'	σλ'
Σῆθ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς	ἐτῶν	σξ'	νλέ'
Ἐνῶς ἐγέννησε τὸν Καῖνάν	ἐτῶν	ρ ι'	χκε'
Καῖνάν ἐγέννησε τὸν Μαλαεήλ	ἐτῶν	ρο'	ψ ιε'
Μαλαεήλ ἐγέννησε τὸν Ἰαρεδ	ἐτῶν	ρξε'	Δξ'
Ἰαρεδ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ	ἐτῶν	ρξβ'	αρκβ'
Ἐνῶχ ἐγέννησε τὸν Μαθουσαάλα	ἐτῶν	ρξε'	ασπξ'
Μαθουσαάλα ἐγέννησε τὸν Λαμὲχ	ἐτῶν	ρξξ'	αννδ'
Λαμὲχ ἐγέννησε τὸν Νῶε	ἐτῶν	ρπη'	αχμβ'
Νῶε ἐγέννησε τὸν Σῆμ	ἐτῶν	φ'	βρμβ'
Σῆμ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξᾶδ	ἐτῶν	ρα'	βσμγ'
Ἀρφαξᾶδ ἐγέννησε τὸν Καῖνάν	ἐτῶν	ρλ'	βτογ'
Καῖνάν ἐγέννησε τὸν Σάλα	ἐτῶν	ρλε'	βφη'
Σάλα ἐγέννησε τὸν Ἐβερ	ἐτῶν	ρλ'	βχλη'
Ἐβερ ἐγέννησε τὸν Φαλὲκ	ἐτῶν	ρλγ'	βφοα'
Φαλὲκ ἐγέννησε τὸν Ραγαῦ	ἐτῶν	ρλ'	βδα'
Ραγαῦ ἐγέννησε τὸν Σεροῦχ	ἐτῶν	ρλβ'	γλγ'

1) De hac epitome v. Ducangius praef. vol. 1, p. XXI
huius ed.

Σερούχ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ	ἐτῶν	ρλ'	γφξγ'
Ναχώρ ἐγέννησε τὸν Θάρα	ἐτῶν	οθ'	γσμβ'
Θάρα ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ	ἐτῶν	ο'	γτιβ'
Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ	ἐτῶν	ρ'	γνιβ'
Ἰσαάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ	ἐτῶν	ξ'	γνοβ'
Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Λεὺν	ἐτῶν	πβ'	γφνδ'
Λεὺν ἐγέννησε τὸν Καὰθ	ἐτῶν	μξ'	γχα'
Καὰθ ἐγέννησε τὸν Ἀβράμ	ἐτῶν	ξ'	γχξά'
Ἀβράμ ἐγέννησε τὸν Μωϋσῆ	ἐτῶν	οε'	γψλς'
Μωϋσῆς ἔζησεν	ἔτη	ρκ'	γωνς'
Ἰησοῦς ἡγήσατο Ἰσραὴλ	ἔτη	κδ'	γωπ'
Φινεὲς ἱεράτευσε τοῦ Ἰσραὴλ	ἔτη	κδ'	γδδ'
Χουσαὶρ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ	ἔτη	ν'	γδδν'
Γοθονιὴλ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	μ'	γδδ4ε
Ἐγλῶμ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ	ἔτη	ιη'	διν'
Ἀὼθ καὶ Σεπφόρα ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	π'	δρκς'
Ἰαβεὶμ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ	ἔτη	κ'	δρκς'
ΠΙΙ315 Δεβώρα ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	μ'	δρξς'
Ὁρηβ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	ζ'	δρογ'
Γεδεὼν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	μ'	δσιν'
Ἀβιμελὲχ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	γ'	δσις'
Θωλᾶς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	κγ'	δσλθ'
Ἰαὰρ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	κβ'	δσξά'
Ἀμὰν ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ	ἔτη	ιη'	δσοθ'
Ἰεφθάς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	ς'	δσπε'
Ἐσβαλ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	ξ'	δο5β'
Ἐλῶμ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	ι'	δτβ'
Ἀβδὼμ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	η'	δτι'
Φιλιστειμ ἐβασίλευσαν τοῦ Ἰσραὴλ	ἔτη	λ'	δτμ'
Σαμφώμ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	κ'	δτξ'
Ἀναρχία καὶ εἰρήνη τοῦ Ἰσραὴλ	ἔτη	λβ'	δτ4β'
Ἥλει ὁ ἱερεὺς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	κ'	δνιβ'

δὲ τοὺς χρόνους Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως ὁ πρὸς τοὺς
 πόλεμος συνέστη τοῖς Ἑλλήσιν· καθ' οὓς
 καὶ Ὅμηρος ἤκμαζεν.

ἦλ' ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ	ἔτη	κ'	δυλβ'
ἔβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ	ἔτη	κ'	δυνβ'
ἔβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ	ἔτη	μ'	δυνβ'

δὲ τῆς βασιλείας Δαβὶδ ἕως τῆς τῶν Ῥωμαίων
 εἰας ἔτη Δμ', ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου ἔτη πεν-
 τακισχίλια νν'.

Ἰούλιος ἐβασίλευσεν	ἔτη	δ'	ευν'
τος ἐβασίλευσεν	ἔτη	νς'	εφς'

ᾧ τούτου μβ' ἔτει τῆς βασιλείας γεννᾶται ὁ
 ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατὰ σάρκα ἐν Βη-
 τῆς Ἰουδαίας ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας,
 ἀσχει τὸ ἐκούσιον πάθος ἐν τῷ ἡ' ἔτει τῆς
 εἰας Τιβερίου Καίσαρος· τῷ γὰρ ιε' τοῦ αὐτοῦ
 ἴου ἐβαπτίσθη.

ος ἐβασίλευσεν	ἔτη	κβ'	εφκη'
ἄλλος ἐβασίλευσεν	ἔτη	δ'	εφλβ'
ος ἐβασίλευσεν	ἔτη	ιδ'	εφμς'
ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν	ἔτη	ιδ'	εφε'

	μῆνας	ξ'	
	μῆνας	γ'	
λιος	μῆνας	η'	
κισιανὸς ἐβασίλευσεν	ἔτη	ι'	εφοα'
ἐβασίλευσεν	ἔτη	γ'	εφοδ'

πλ τούτου καὶ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσις γέ-
 καὶ ἡ παντελὴς τῶν Ἰουδαίων ἐρήμωσις. ἀπὸ
 τοιαύτης ἀλώσεως ἕως τῆς βασιλείας Κων-
 ἴνου τοῦ μεγάλου ἦτοι τῆς τῶν Χριστιανῶν
 εἰας ἔτη σλξ', ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου ἔτη εωμά,
 ἐ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως ἕως τῆς ἀλώ-
 Ἱεροσολύμων ἔτη μῆ'.

PII317 Κωνσταντῖνος ὁ μέγας	ἔτη	λγ'	εωμά
Κωνσταντῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτη	κδ'	εωξέ
Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης	ἔτη	β'	εωξζ'
Ἰοβιανὸς	ἔτος	α'	εωξη'
Οὐαλεντινιανὸς	ἔτη	ιβ'	εωπ'
Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ	ἔτη	γ'	εωπγ'
Γρατιανὸς	ἔτη	γ'	εωπς'
Θεοδόσιος ὁ μέγας	ἔτη	ιζ'	εω
Ἀρκάδιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτη	ιγ'	εωιγ'
Θεοδόσιος ὁ μικρὸς	ἔτη	μβ'	εωνε'
Μαρκιανὸς	ἔτη	ς'	εωξα'
Λέων ὁ μέγας	ἔτη	ιζ'	εωοη'
Λέων ὁ μικρὸς	ἔτος	α'	εωοθ'
Ζήνων ἐβασίλευσεν	ἔτη	ις'	εως'
Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν	ἔτη	κς'	ςκγ'
Ἰουστῖνος ὁ γέρον	ἔτη	θ'	ςλβ'
Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας	ἔτη	λθ'	ςοα'
Ἰουστῖνος ὁ νέος	ἔτη	ιγ'	ςπδ'
Τιβέριος	ἔτη	δ'	ςπδ'
Μαυρίκιος	ἔτη	κ'	ςρθ'
Φωκῆς ὁ τύραννος	ἔτη	η'	ςριζ'
Ἡράκλειος	ἔτη	λα'	ςρμη'
Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτος	α'	ςρμθ'
Ἡράκλειος ὁ υἱὸς αὐτοῦ	μῆνας	ς'	
Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτη	κς'	ςρος'
Κωνσταντῖνος ὁ πατὴρ Ἰουστι- νιανοῦ	ἔτη	ιζ'	ςρ'ις'
Ἰουστινιανὸς τὸ πρῶτον	ἔτη	ι'	ςσγ'
Λεόντιος	ἔτη	γ'	ςσς'
Τιβέριος Ἀφίμαρος	ἔτη	ζι'	ςσιγ'
Ἰουστινιανὸς τὸ β' καὶ Τιβέριος ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτη	ς'	ςσιθ'
Φίλιππος ὁ Βαρδάνης	ἔτη	β' μῆν. η'	ςσκα'
Ἀναστάσιος ὁ Ἀρτέμιος	ἔτη	β'	ςσκγ'
Θεοδόσιος ὁ Ἀτραμυντινὸς	ἔτος	α'	ςσκαδ'
Λέων ὁ Ἰσαυρος	ἔτη	κδ'	ςσμη'
Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Κοπρῶννμος	ἔτη	κδ'	ςσπβ'

Λέων ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτη	ε'	583'
Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ σὺν			
τῇ μητρὶ	ἔτη	ι'	584'
Κωνσταντῖνος μόνος ὁ υἱὸς αὐ-			
τοῦ	ἔτη	ξ'	585'
Εὐρήνη μόνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ	ἔτη	ε'	586'
Νικηφόρος ὁ ἀπὸ γενικῶν	ἔτη	η' μῆν. θ'	587'
Σταυράκιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ	μῆνας	γ'	
Μιχαὴλ ὁ Παγαβέ	ἔτος	α' μῆν. θ'	588'
Λέων ὁ Ἀρμένιος	ἔτη	ς' μῆν. ε'	589'
Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς	ἔτη	η' μῆν. θ'	590'
Θεόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτη	ιβ' μῆν. γ'	591'
Μιχαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτη	κς'	592'
Βασίλειος ὁ Μακεδὼν	ἔτη	ιθ'	593'
Λέων ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτη	κε' μῆν. η'	594'
Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ	ἔτος	α'	595' PII319
Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς Λέοντος	ἔτη	μη'	596'
Ῥωμανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ	ἔτη	γ'	597'
Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς	ἔτη	ς'	598'
Ἰωάννης ὁ Τζιμίσκος	ἔτη	ς'	599'
Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος	ἔτη	νε' σὺν τῷ ἀδελ-	
		φῷ Κωνσταντίνῳ	599'

Ἐν οἷς βασιλευῖσι Σέργιος ὁ πατριάρχης τὸν πάπαν
Ῥώμης ἀπὸ τῶν διπτύχων ἐξέωσεν.

Ῥωμανὸς ὁ Ἀργυρόπολος	ἔτη	ε' μῆν. ς'	599'
Μιχαὴλ ὁ Παφλαγὼν	ἔτη	ξ'	600'
Μιχαὴλ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ	ἔτη	θ'	601'
Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος	ἔτη	ιγ'	602'
Θεοδώρα ἡ Πορφυρογέννητος	ἔτος	α'	603'
Μιχαὴλ ὁ ἀπὸ Στρατιωτικῶν	ἔτος	α'	604'
Ἰσαάκιος ὁ Κομνηνὸς	ἔτη	β'	605'
Κωνσταντῖνος ὁ Δούκα	ἔτη	ς'	606'
Ῥωμανὸς ὁ Διογένης	ἔτη	γ'	607'
Μιχαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Δούκα	ἔτη	ς'	608'
Νικηφόρος ὁ Βατανιάτης	ἔτη	γ'	609'
Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς	ἔτη	λη'	610'

Οὗτος ἤρξε τῆς βασιλείας ἀπὸ τοῦ ,σφπθ' ἔτους,
ινδικτιῶνος δ', καὶ μηνὸς ἀπριλίου α', τῇ μεγάλῃ
πέμπτῃ, ὅτε καὶ ἡ ἀρπαγὴ γέγονε.

Ἀπὸ κυρίου Ἀλεξίου τοῦ βασιλέως ἕως ἄρτι
ἔτη σμέ', ἔτους ,σωξή'.

B. G. TEUBNER

IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1909.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1350 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aelianus de nat. anim.** II. XVII, var. hist.,
epist., fragm. Rec. R. Hercher.
Vol. I. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. *M.* 7.20 7.70.
— **varia historia.** Rec. R. Hercher.
M. 1.50 1.90.
Aeneas commentarius pistorceticus. Rec.
A. Hug. *M.* 1.35 1.75.
***Aeschinus orationes.** Ed. Fr. Blass.
Ed. II. min. *M.* 2.80 3.30.
— — — — — Ed. maior (m. Index v.
Preuss.) *M.* 9.20 9.80.
Aeschylus tragoediae. Iter. ed. H. Weil.
M. 2.40 3.—
Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.
Choëphorae. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices)
M. —.40 —.70.
* — **cantica.** Dig. O. Schroeder.
M. 2.40 2.80.
[—] **Scholia in Persas.** Rec. O. Dahn-
hardt. *M.* 3.60 4.20.
Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.
M. —.90 1.30.
Alciphronis Rhetoris epistularum lib. IV.
Ed. M. A. Schepers. *M.* 3.20 3.60.
Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.
Brinkmann. *M.* 1.— 1.25.
Allypius: s. Musici.
Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M. 1.— 1.40.
Anarctus: s. Euclid. suppl.
***Andocides orationes.** Ed. Fr. Blass.
Ed. III. *M.* 1.40 1.80.
Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.
Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmüller.
Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).
M. 6.— 6.60.
Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III).
M. 8.— 8.60.
*Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1—563.
Plan. I. I) *M.* 8.— 8.60.
— **Iyriens. lyr. Graec. roll.** Ed. Th. Bergk,
E. Hiller, O. Crusius. *M.* 3.— 3.60.
Antiphontis orationes et fragmenta. Ed.
Fr. Blass. Ed. II. *M.* 2.10 2.50.
Antonini, M. Aurel., commentar. lib. XII.
Rec. I. Stich. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
Antoninus Liberalis: s. Mythographi
Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg.
M. 1.20 1.60.
Apollodori bibliotheca. Ed. R. Wagner.
siehe Mythographi. Vol. I.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Apollonius Pergaenus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
 Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.
 *Appianihist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.
 Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80.
 Aristaei ad Philoeratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
 Aristophanis comediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. *M.* 4.— 5.—
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax. *M.* 2.—, 3.50.
 — II: Aves, Lysistrata, Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus. *M.* 2.— 2.50.
 Einzelne jedes Stück *M.* —.60 —.90.
 Aristotelis de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
 *— de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
 *— de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.
 — de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
 — physica. Rec. C. Prantl. [s. Zt. vergr.]
 — ethica Nicomachea. Rec. Fr. Susemihl. Ed. alteram cur. O. Apelt. *M.* 2.40 2.80.
 — de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
 — quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomica. Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
 *— politica. Post Fr. Susemihl. rec. O. Immisch. *M.* 3.— 3.50.
 — magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
 — de anima II. III. Rec. Guil. Biehler. *M.* 1.20 1.60.
 [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.20.
 — ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
 *— metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
 — qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—
 — oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
 — quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
 — parva naturalia. Rec. Guil. Biehler. *M.* 1.80 2.20.
 Aristotelis *Πολυταία Ἀστυαίων*. Ed. F. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
 —: s. a. Musici.
 [—] *Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleae. Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
 Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht [s. Zt. vergr.]
 *— quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos. Vol. I. Anabasis. Ed. maior. Mit. Tafel. *M.* 3.60 4.20.
 *— Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.
 — scripta minora. Edd. R. Hercher et A. Eberhard. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
 Athenaei dipnosophistae II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
 Autolycei de sphaera quae movetur I., de orbitibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
 Babrii fabulae Aesopaeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii a al. testat. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
 — Ed. F. G. Schneidewia. *M.* —.60 1.—
 Bacchius: s. Musici.
 Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass. Ed. III. *M.* 2.40 2.90.
 Batrachomyomachia: s. Hymni Homero: s. Bucolici. [s. Zt. vergr.]
 Blemyomachia: s. Eudocia Augusta
 Buccolcorum Graecorum Theocriti, Bionis Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* —.60 1.—
 *Caecilii Calactini fragmenta. Ed. R. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.
 Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
 Cassianus Bassus: s. Geoponica.
 Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. *M.* —.60 —.90.
 Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40.
 Claudiani carmina: s. Eudocia Augusta
 Cleomedes de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
 Colluthus: s. Tryphiodorus.
 Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
 Corpusculum poesis epicae Graecae Isidori. Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. je *M.* 3.— 3.50.
 *Damascii vita Isidori. Ed. J. Hardy [In Vorb.]
 Demades: s. Dinarchus.
 Demetrij Cydon. de contem. morte or. Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

emosthenis orationes. Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 2.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 1.80 2.20. 6 partes. je *M.* —.90 1.20.

- Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. *M.* —.90 1.20.
- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. *M.* —.90 1.20.
- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtonem. Adversus Aristocratem. *M.* —.90 1.20.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantanetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. *M.* —.90 1.20.
- III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polydem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. *M.* —.90 1.20.
- III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebria. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus. *M.* —.90 1.20.

dymus de Demosthene. Rec. H. Diels et W. Schubart. *M.* 1.20 1.50.

narchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis *ὁμιότις δωδεκαετίας*. Ed. Fr. Blass. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.

odori bibliotheca hist. Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I.—III. je *M.* 6.— 6.60. Vol. IV. *M.* 6.80 7.40. Vol. V. *M.* 5.— 5.60.

— Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je *M.* 3.— Vol. V. *M.* 3.75.

ogenis Oenoandensis fragmenta. Ord. et expl. J. William. *M.* 2.40 2.80.

onis Cassii Cocceiani historia Romana. Ed. J. Meibner. 5 voll. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 4.80 5.40. [Die weiteren Bände n. Verb.]

onis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M.* 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny n. Verb.]

Dionysii Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Voll. I.—IV. je *M.* 4.— 4.60.

— opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.

— Vol. II. Fasc. I. *M.* 7.— 7.60.

* — Vol. II. Fasc. II. [In Verb.]

Diophranti opera omnia c. Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—

* Divisiones Aristotelicae, s. Aristoteles.

Eclogae poetarum Graecae. Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.

Epicorum Graecae fragmenta. Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.

Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.

* Epistolae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. *M.* 3.20 3.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.

* Erotici scriptores Graeci. Ed. A. Mewaldt. [In Verb.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. *M.* 24.60 27.60.

— VI. Data. Ed. H. Menge. *M.* 5.— 5.60.

— VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60. [Forts. in Verb.]

— — — Supplem.: Anarith. comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.

—: s. a. Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lyelli, Claudiani carm. Graec. rell. Acc. Biemyomachiae fragm. Rec. A. Ludwig. *M.* 4.— 4.40.

— violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.10.

Euripidis tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M.* 7.80 9.30.

Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heracleida. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M.* 2.40 2.90.

— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. *M.* 2.40 2.90.

— III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M.* 3.— 3.50.

Einzeln jede Tragödie *M.* —.40 —.70.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M.* 23.60 25.80.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graecae. conuer. Rec. A. Eberhard. Vol. I. [Vergr. Forts. erscheint nicht.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Favonii Eulogii disp. de somno Scipionis.** Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.
- Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologia Afranis.** kart. Fasc. 1–10 je *M.* —.50; Fasc. 11–15 je *M.* —.60.
Hierzu unentgeltlich an Lehrer: Index argumentorum et locorum.
- Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumstudien zu erweitern.
- Galerii Pergameni scripta minora.** Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.20.
- **de utilit. part. corporis humani** II. XVII. Ed. G. Helmreich. Vol. I. *M.* 8.— 8.60.
- **institutiologica.** Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.
- **de victu attenuante** I. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.
- **de temperamentis.** Ed. G. Helmreich. *M.* 2.40 2.80.
- Gaudentius: s. Musici.**
- Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae.** Rec. H. Beckh. *M.* 10.— 10.80.
- Georgii Aecropol. annales.** Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. 11.60 14.—
- Georgii Cypri descriptio orbis Romani.** Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Ad. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.
- Georgii Monachi Chronicleon.** Ed. C. de Boor. Vol. I. II. *M.* 18.— 19.20.
- Hellodori Aethiopie.** II. X. Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.
- *Hephaestionis enchiridion.** c. comm. vet. ed. M. Conbruch. *M.* 8.— 8.60.
- Heraclitus: s. Mythographi.**
- Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus.** Ed. C. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.
- Herodiani ab excessu divi Marci** II. VIII. Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.
- Herodoti historiarum** II. IX. Ed. Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.
- Vol. I: Lib. 1–4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.80 1.10.
Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.80 1.10.
— II: Lib. 5–9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.
Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.
Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.
- *Herondae mimilambi.** Acc. Phoenixis *Coronistae*, Mattii mimilambi. fragmentum. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]
- Heronis Alexandrini opera.** Vol. I. Werke u. Automaten-theater, gr. u. W. Schmidt. Im Anh. Herons *Pyroptera*, Wasseruhren, Philons Druckw., *Pneumatik*. *M.* 9.— 9.80. Suppl.: D. d. Textüberliefg. Gr. Wortregister. 3.40.
- Vol. II. Fasc. I. Mechanik, katoptrik, hrg. u. übers. von L. W. Schmidt. Im Anh. Excerpta Olympiodori, Vitruv, Plinius, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 8.—
- Vol. III. Vermessungslehre, Dioptra, griech. u. deutsch hrg. Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8.— 8.40.
- *Hesiodi quae feruntur carmina.** Rec. A. Ed. II. *M.* 1.80 2.30.
- Hesychii Milesii qui fertur de viri** Rec. I. Flach. *M.* —.80 1.10.
- Hieroclii synecdemus.** Acc. fragmentum Constantini Porphyrog. serv. nomina urbium mutata. Rec. A. Hardt. *M.* 1.20 1.60.
- Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena.** Rec. C. Manitius. *M.* 4.—
- Hippocratis opera.** 7 voll. Rec. H. K. Wein et I. Ilberg. Vol. I (en phototyp.). *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 5.— 5.50. [Fortsetz. noch unbes.]
- Historiei Graeci minores.** Ed. L. Dindorf. 2 voll. [z. Zt. vergl.]
- Homeri carmina.** Ed. Guil. Dindorf. Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb.]
- Pars I: Il. 1–12. Pars II: Il. 13–24.
- Odyseea.** Ed. Guil. Dindorf. Ed. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb.]
- Pars I: Od. 1–12. Pars II: Od. 13–24.
- Rec. A. Ludwig. 2 voll. min. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
- Hymni Homerici acc. epigrammata Batrachomyomachia.** Rec. A. Meister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes.** Ed. Fr. Blüthner. III. *M.* 2.10 2.50.
- Iamblichi protrepticus.** Ed. H. P. Lohmann. *M.* 1.80 2.20.
- **de communi math. scientia** I. N. Festa. *M.* 1.80 2.20.
- **in Nicomachi arithm. introductio.** H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
- *vita Pythagorae.** Ed. L. Deubner. [In Vorb.]
- Ignatius Diaconus: s. Nicephorus.** Inc. auct. Byzant. de re milit. I. R. Vári. *M.* 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

lectiones Graecae ad illustrandas
lectos selectae. Ed. F. Solmsen.
II. *M.* 1.60 2.—

Philoponus: s. Philoponus.
opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll.
6.—29.—

— Rec. I. Bekker. 6 voll. [Vol. I—V
r.] Vol. VI. *M.* 2.10.

orationes. Ed. C. Scheibe. *M.* 1.20

d. Th. Thalheim. *M.* 2.40 2.80.
tis orationes. Rec. Benseler-
ss. 2 voll. *M.* 4.—4.80.

al imp. quae supers. omnia. Rec.
Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neu-
beit. von Fr. Cumont u. J. Bidez
orb.]

lani imp. novellae. Ed. C. E. Za-
rae a Lingenthal. 2 partes.
0.50 11.60.

— Appendix (I). *M.* —.60 1.—
— Appendix (II). De dioecesi

ptiaca lex ab imp. Iustiniano anno
ata. *M.* 1.20 1.60.

diatypsis: s. Georgius Cyprinus.
opera. Ed. R. Foerster. Vol. I—IV.

— 46.60. Vol. IV. *M.* 10.—10.80.
V in Vorb.]

d opera. Rec. C. Jacobitz. [6 part.
1.05 1.40.] 3 voll. je *M.* 2.10 2.60.

Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I.
— XIV. *M.* 2.80 3.20.

— Prolegg. Fasc. I. *M.* 1.—1.25
Scholia in Lucianum. Ed. H. Rabe.

— 6.60.
ronis Alexandri. Rec. G. Kinkel.

— 8.20.
ti or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass.

maior. *M.* —.90 1.30. Ed. minor.
— 60.—90.

de ostentis et Calendaria Graeca
la. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II.

— 6.60.
e mensibus I. Ed. R. Wünsch.

— 20 5.80.
e magistratibus I. Ed. R. Wünsch.

— 5.60.
orationes. Rec. Th. Thalheim.

maior. *M.* 3.—3.60. Ed. minor.
— 20 1.60.

Diaconi vita Porphyrii, episcopi
nsis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales.

— 40 2.80.
et Ammonis carminum de actionum

leils rell. Acc. anecdota astrologica.
A. Ludwich. *M.* 1.80 2.20.

scriptores Graeci. Ed. R. West-
l. Vol. I: Hephaestion. *M.* 2.70 3.20.

ogicorum scriptorum reliquiae. Ed.
ultsch. Vol. I: Scriptores Graeci.

— 70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini.
40 2.80.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—

— s. Buccolici.

Musici scriptores Graeci. Aristoteles,
Euclides, Nicomachus, Bacchus, Gauden-
tius, Alypius et melodiarum veterum quid-
quid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s
tabulae. *M.* 9.—9.80.

— Supplementum: Melodiarum
rell. *M.* 1.20 1.60.

*Musonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense
M. 3.20 3.80.

Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori
bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis
laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20.

— Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περί*
ἱστοριῶν παθημάτων, ed. P. Sakolowski.
Antonini Liberalis *μεταμορφώσεων συνα-*
γωγὴ, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.
Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini.
M. 2.40 2.80.

— Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis cata-
sterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60.

— Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περί*
ἀπίστων, Heracliti lib. *περί ἀπίστων*,
Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de
incredilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80
3.20.

Naturalium rerum scriptores Graeci
minores. Vol. I: Paradoxographi, Anti-
gonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus
Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.

Nicephori archiepiscopi opusce. hist. Ed.
C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita
Nicephori. *M.* 3.30 3.70.

Nicephori Blemmydae curr. vitae et car-
mina. Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.—4.40.

Nicomachi Geraseni introductionis
arithm. II. II. Rec. R. Hoche. *M.* 1.80
2.20.

— : s. a. Musici.

Nonni Dionysiacorum II. XLVIII. Rec.
A. Koechly. Voll. I u. II. je *M.* 6.—0.50.

— paraphrasis s. evangelii Ioannis. Ed.
A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—

*Olympiodori in Plat. Phaedon. Ed. W.
Norvin. [In Vorb.]

Palaephatus: s. Mythographi.

Parthenius: s. Mythographi.

Patrum Nicaenorum nomina graece,
latine, syriace, coptice, arabice, arme-
nace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld,
O. Cuntz. *M.* 6.—6.60.

Παυσανίου Ἑλλάδος περιήγησις
Pausaniae Graeciae descriptio. Rec. Fr.
Spiro. Voll. I—III. *M.* 7.60 9.—

Pediasimus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sud-
haus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.—12.60.

— de musica II. Ed. I. Kempe
M. 1.50 2.—

*— π. οἰκονομία; lib. Ed. Chr. Jensen.
M. 2.40 2.80.

fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Philoponi de opificio mundi II. Rec. W. Reichardt. *M.* 4.— 4.60.

— **de aeternitate mundi c. Proclum.** Ed. H. Rabe. *M.* 10.— 10.80.

Philostrati (mal.) opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. *M.* 8.25 [z. Zt. vergz.]

— **imagines.** Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.20.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.

Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. *M.* 14.— 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.

* — ed. O. Schroeder. *M.* 2.40 2.80.

[—] **Scholia vetera in Pindari carmina.** Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. *M.* 8.— 8.60.

Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermann et M. Wohlrab. 6 voll. *M.* 14.— 17.50. [Voll. I. III. IV. V. VI. je *M.* 2.40 3.— Vol. II. *M.* 2.— 2.50.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. **Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo.** *M.* — 70 1.—

— 2. **Cratylus. Theaetetus.** *M.* 1.— 1.40.

— 3. **Sophista. Politicus.** *M.* 1.— 1.40.

— 4. **Parmenides. Philebus.** *M.* — 90 1.30.

— 5. **Convivium. Phaedrus.** *M.* — 70 1.—

— 6. **Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages.** *M.* — 70 1.—

— 7. **Charmides. Laches. Lysis.** *M.* — 70 1.—

— 8. **Euthydemus. Protagoras.** *M.* — 70 1.—

— 9. **Gorgias. Meno.** *M.* 1.— 1.40.

— 10. **Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon.** *M.* — 70 1.—

— 11. **Rei publicae libri decem.** *M.* 1.80 2.20.

— 12. **Timaeus. Critias. Minos.** *M.* 1.— 1.40.

— 13. **Legum libri XII. Epinomis.** *M.* 2.40 3.—

— 14. **Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii.** *M.* 1.20 1.60.

— 15. **Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar, indices.** *M.* 2.— 2.40.

Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.

— 4—6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III.

— 11. 12 = Vol. IV.

— 13 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.

[Vol. I. *M.* 5.60 4.20. Vol. II. *M.* 5.40 6.—]

Platarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. Ed. II. *M.* 13.60 16.10. [Vol. I. *M.* 2.80 3.30. Vol. II. *M.* 3.40 4.—, Vol. III—IV. je *M.* 2.50 3.—, Vol. V. *M.* 2.40 2.80.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. **Thesens et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola.** *M.* 1.50 1.90.

— 2. **Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus.** *M.* 1.50 1.90.

— 3. **Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus.** *M.* 1.20 1.60.

— 4. **Aristides et Cato, Philopoeus et Flaminius, Pyrrhus et Marcus.** *M.* 1.40 1.80.

— 5. **Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus.** *M.* 1.20 1.60.

— 6. **Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes.** *M.* 1.— 1.40.

— 7. **Agessilaus et Pompeius.** *M.* 1.— 1.40.

— 8. **Alexander et Caesar.** *M.* 1.— 1.40.

— 9. **Phocion et Cato minor.** *M.* — 1.10.

— 10. **Agis et Cleomenes, Tib. et G. Gracchi.** *M.* — 80 1.10.

— 11. **Demosthenes et Cicero.** *M.* — 90 1.10.

— 12. **Demetrius et Antonius.** *M.* — 80 1.10.

— 13. **Dio et Brutus.** *M.* 1.20 1.60.

— 14. **Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho.** *M.* 1.40 1.80.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3—5 = Vol. II.

— 6—8 = Vol. III.

— 9—12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

* — Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]

— **moralla.** Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je *M.* 5.— 5.60.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. *M.* 1.— 1.40.

Polyaeni strategemata II. VIII. Rec. E. Woelfflin et J. Meibor. Ed. II. *M.* 7.50 8.—

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 5 voll. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. Vol. I. II. III. je *M.* 4.40 5.— Vol. IV. *M.* 5.— 5.60. Vol. V. *M.* 2.40 3.—

* **Polystrati Epic. π. ἀλλήγου παραπορομένων.** Ed. C. Wilke. *M.* 1.20 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Porphyrii opuscul. sel.** Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 3.—3.50.
- *Πορφύριον ἀποκρίει πρὸς τὰ νοητά.* Ed. B. Mommert. *M.* 1.40 1.80.
- Procli Lyelli carmina:** s. *Eudocia Augusta.*
- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii.** Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.
- in *Platonis rem publicam commentarii.* Ed. G. Kroll. Vol. I. *M.* 5.—5.60. Vol. II. *M.* 8.—8.60.
- * — in *Platonis Timaeum commentaria.* Ed. E. Diehl. Vol. I. *M.* 10.—10.80. Vol. II. *M.* 8.—8.60. Vol. III. *M.* 12.—12.80.
- * — in *Platonis Cratylum commentaria.* Ed. G. Pasquali. *M.* 3.—3.40.
- * **Procopii Caesariensis opera omnia.** Rec. J. Haury. Voll. I. II. je *M.* 12.—12.80. Vol. III. I. *M.* 3.60 4.—
- * **Prophetarum vitae fabulosae.** Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—
- Ptolemaei opera.** Vol. I. *Syntaxis*, ed. I. L. Heiberg. P. I. Libri I—VI. *M.* 8.—8.60. P. II. Libri VII—XIII. *M.* 12.—12.60.
- * Vol. II. *Op. astron. min.* *M.* 9.—9.60.
- Quinti Smyrnaei Posthomericeorum II. XIV.** Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.
- Repertorium griech. Wörterverzeichnisse u. Speziallexika v. H. Schöne.** *M.* —.80 1.—
- Rhetores Graeci.** Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergr.]
- Scriptores erotici. s. Erotici scriptores.**
- *metrici*, siehe: *Metrici scriptores.*
- *metrologici*, siehe: *Metrologici scriptores.*
- * — *originum Constantinopolit.* Rec. Th. Preger. 2 Fasc. *M.* 10.—11.20.
- *physiognomonici*, siehe: *Physiognomonici scriptores.*
- *sacri et profani.*
- Fasc. I: s. *Philoponus.*
- Fasc. II: s. *Patrum Nicaen. nomm.*
- Fasc. III: s. *Zacharias Rhetor.*
- * Fasc. IV: s. *Stephanus von Taron.*
- Fasc. V: E. Gerland, *Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras.* *M.* 6.—6.60.
- Sereni Antinoensis opuscula.** Ed. I. L. Heiberg. *M.* 5.—5.50.
- Simeonis Sethi syntagma.** Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.
- Sophoclis tragoediae.** Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80.
- Einzeln jede Tragödie (Alax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M.* —.30 —.60.
- * **Sophoclis cantica.** Dig. O. Schroeder. *M.* 1.40 1.80.
- [—] **Scholia in S. tragoedias vetera.** Ed. P. N. Papageorgios. *M.* 4.80 5.40.
- * **Stephanus von Taron.** Edd. H. Gelzer et A. Burckhardt. *M.* 5.60 6.—
- Stobaei florilegium.** Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]
- *eclogae.* Rec. A. Meineke. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
- Strabonis geographica.** Rec. A. Meineke. Vol. I—III. je *M.* 3.60 4.20.
- * **Synkellos.** Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.]
- Syriani in Hermogenem comm.** Ed. H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.
- Themistii paraphras. Aristotelis rell.** Ed. L. Spengel. 2 voll. *M.* 9.—10.20.
- Theocritus:** s. *Bucolici.*
- Theodoretii Graec. affect. curatio.** Rec. H. Raeder. *M.* 6.—6.60.
- Theodori Prodromi catomyomachia.** Ed. B. Hercher. *M.* —.50 —.75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util.** Rec. E. Hiller. *M.* 3.—3.50.
- Theophrasti Eresii opera.** Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergr.] Vol. III. *M.* 2.40.
- Theophylacti Simocatae historiae.** Ed. K. de Boor. *M.* 6.—6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII.** Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor. 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carm.** Ed. G. Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri.** Rec. W. Gemoll. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60. Ed. min. *M.* —.80 1.10.
- *historia Graeca.* Rec. O. Keller. Ed. min. *M.* —.90 1.30.
- — Rec. L. Dindorf. *M.* —.90.
- *institutio Cyri.* Rec. A. Hug. Ed. maior. *M.* 1.50 2.— Ed. minor. *M.* —.90 1.30.
- *commentarii.* Rec. W. Gilbert. Ed. maior. *M.* 1.—1.40. Ed. minor. *M.* —.45 —.75.
- *scripta minora.* Rec. L. Dindorf. 2 fasc. *M.* 1.40 2.10.
- Zacharias Rhetor.** *Kirchengeschichte.* Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. *M.* 10.—10.80.
- Zonarae epitome historiarum.** Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M.* 27.20 30.80.
- Novam Testamentum Graece** ed. F. B. Mann. Ed. IV. *M.* 2.25 2.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplar

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I. *M.* 9.— 9.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80
- Ampliani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. verg.]
- Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
- Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 1.— 1.25.
- Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
- Pars I: Carmin. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. *M.* 8.80 10.—
- II: Carmin. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fasc. *M.* 9.20 10.40.
- Suppl.: s. Damasus.
- Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* —.60 —.90.
- *Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. R. Helm. *M.* 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. [U. d. Pr.] Vol. III. Scr. philos. Ed. P. Thomas. *M.* 4.— 4.40.
- apologia et Florida. Ed. J. v. d. Vlieth. *M.* 4.— 4.50.
- Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. R. Dombart. Ed. II. 2 voll. Vol. I. Lib. I—XIII [z. Zt. verg.] Vol. II. Lib. XIV—XXII. *M.* 4.20 4.80.
- confessionum II. XIII. Rec. P. Knöll. *M.* 2.70 3.20.
- Aulularia sive Querulus comoedia. Ed. R. Peiper. *M.* 1.50 2.—
- Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi. est tabula. *M.* 8.— 8.60.
- Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. *M.* 1.— 1.40.
- Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M.* 1.60 2.—
- Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M.* 5.10 5.60.
- commentarii in I. Aristotelis *negi equivelas*. Rec. C. Meiser. 2 partes. *M.* 8.70 9.70.
- Caesaris comment. cum A. Hirsi aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.
- Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M.* —.75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.40 1.80.
- II: de bello civili. Ed. min. *M.* —.60 —.90. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40.
- III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M.* —.70 1.— Ed. mai. *M.* 1.10 1.50.
- III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M.* 1.50 1.90.
- — — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). *M.* 1.50 2.10.
- de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.75 1.10.
- de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.60 —.90.
- Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M.* 1.40 1.80.
- Cassii Felici de medicina I. Ed. V. Rose. *M.* 3.— 3.40.
- Catonis de agri cultura I. Rec. H. Kott. *M.* 1.— 1.40.
- Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M.* —.45 —.75.
- Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 2.70 3.20.
- Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M.* 3.— 3.50.
- Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. *M.* 1.20 1.60.
- Ciceronis scripta. Ed. F. W. Müller & G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. *M.* 26.20 30.60.
- Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. *M.* 1.60 2.— Vol. II. *M.* 2.40 2.80.
- II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.
- III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—
- IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.
- V: Indices. [Vergl. Neubearbeitung in Vorb.]
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
- Nr. 1. Rhetorica ad Herennium, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.
- 2. De inventione, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.
- 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.10 1.60.
- 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* —.70 1.—
- 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.
- 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.
- 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
- 8. Divinatio in Q. Caeciliam, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
- 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
- 9b. — — — II. IV. V, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
- 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
 — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspium responso, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippias XIV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 19. Epist. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 20. Epist. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 21. Epist. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 22. Epist. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
 — 23. Epistolae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 24. Epist. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 25. Epist. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 26. Epist. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 27. Epist. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavianum, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 29. Academica, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 30. De finibus, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol. III.
 — orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. *M.* 1.70 2.30.
 Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. *M.* —.80 1.10.
 — II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippias I. II. XIV. *M.* —.90 1.20.
 — orationes selectae XIX. Edd., indices adieci. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.— 2.50.
 Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippias I. II, divinatio in Caecilium.
 — epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [Vol. I. vergr.] Vol. II. *M.* 3.— 3.60.
 — epistolae selectae. Ed. B. Dietrich. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.
 * — de virtut. I. fr. Ed. H. Knoellinger. *M.* 2.— 2.40.
 [—] Scholia in Ciceronis orationis Boetiana ed. P. Hildebrandt. *M.* 8.— 8.60.
 Claudiani carmina. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.
 Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.
 Comediani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 part. *M.* 2.70 3.50.
 [Constantinus.] Inc. anet. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.
 Cornelius Nepos: s. Nepos.
 * Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. [vergr.]
 * — Ed. E. Hedicke. Ed. minor *M.* 1.20 1.80.
 Ed. maior *M.* 3.60 4.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Add. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
- Dictys Cretensis ephemer. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. [s. Zt. vergl.]
- Donati comm. Terentii. Ed. P. Wessner. I. *M.* 10. — 10.80. Vol. II. *M.* 12. — 12.80. *Vol. III. I. *M.* 8. — 8.50.
- Interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24. — 26.
- Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Duhan. I. *M.* 1.20 1.60.
- Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1. — 1.40.
- Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Rühl. *M.* — 45 — 75.
- Firmici Materni Matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4. — 4.50.
- * — — de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. *M.* 3.20 3.60.
- Flori, L. Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4. — 4.50.
- *Gal institutionum comment. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VII. cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.
- Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8. —
- Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8. — 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breyssig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2 — 2.40.
- *Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12. — 12.60.
- Grani Liciniani quae supersunt. Rec. M. Flemisch. *M.* 1. — 1.30.
- Hieronymi de vir. illustr. I. Acc. Gennadi catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.
- Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
- Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5. —
- Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. mai. [vergr.] Ed. min. [vergr.]
- * — — Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2. — 2.40. Ed. minor. *M.* 1. — 1.40.
- Hygini grammatici I. de munit. castr. Rec. G. Gemoll. *M.* — 75 1.10.
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim. Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.
- Iurisprudentiae antelustinianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40. Ed. VI. auct. et emend. add. E. Seckel et B. Kübler. Vol. I. *M.* 4.40 5. — Indices ed. Fabricius. [vergr.]
- Supplement: Bruchstücke a. Schriftst. röm. Juristen. Von E. Huschke. *M.* — 75 1. —
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt. Ed. F. P. Bremer. Pars I. *M.* 5. — 5.60. Pars II. Sectio I. *M.* 3. — 8.00. II. *M.* 8. — 8.80.
- Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1. — 1.40.
- Iustinii epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Rühl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum II. Rec. C. F. Hermann. *M.* — 45 — 75.
- Iuvenci II. evangelicorum IV. Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantii Placidii: s. Statius. Vol. III. Livi ab urbe condita libri. Rec. O. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III je *M.* 1.20 1.70. Pars IV—VI je *M.* 1.50 2. —
- Pars I—V auch in einzelnen Heften:
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* — 70 1.10.
- I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* — 70 1.10.
- II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* — 70 1.10.
- II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* — 70 1.10.
- III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* — 70 1.10.
- III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* — 70 1.10.
- IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* — 85 1.25.
- IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* — 85 1.25.
- V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* — 85 1.25.
- * — — Ed. II ed. G. Heraeus. *M.* — 85 1.25.
- *Pars V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* — 85 1.25.
- VI: Fragmenta et Index.
- Lucani de bello civ. II. X. It. Ed. C. Hosius. *M.* 4.40 5. —
- Lucretii Cari de rerum natura II. VI. Ed. A. Brieger. Ed. II. *M.* 2.10 2.50.
- Appendix einzeln *M.* — 30.
- Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 8. — 8.60.
- Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton II. Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- *Martianus Capella. Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Melae, Pomponii, de chorographia libri. Ed. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicon scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6. —
- Minucii Felicii Octavius. Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.50 2. —
- Malomedicina Chronis. Siehe Clandii.
- Nepotis vitae. Edd. C. Halm et A. Fleckelsen. *M.* — 30 — 60.
- * — — m. Schulwörterbuch. H. Haacke. 15. Auflage. *M.* 1.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Nonii Marcelli de compendiosa doctrina librorum XX.** Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III: lib. I—XX et ind. *M.* 17.20 19.—
- Orosii hist. adv. paganos II. VII.** Rec. C. Zangemeister. *M.* 4.— 4.50.
- Orvidius Naso.** Rec. R. Merkel. 3 tomi. *M.* 2.90 4.10.
- Tom. I: Amores. Heroïdes. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. *M.* 1.— 1.40.
- Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.
- Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- **tristium II. V.** *M.* —.45 —.75.
- **fastorum II. VI.** *M.* —.60 —.90.
- **metamorphoseon delectus Siebelisianus.** Ed. Fr. Polle. Mit Index. *M.* — 70 1.—.
- Palladii opus agriculturae.** Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- Panegyrici Latini XII.** Rec. Aem. Baehrens. *M.* 3.60 4.20.
- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armenice.** Ed. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Pelagonii ars veterinaria.** Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.80.
- Persii satirarum I.** Rec. C. Hermann. *M.* — 30 —.60.
- Phaedri fabulae Aesopicae.** Rec. L. Mueller. *M.* — 30 —.60.
- mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. *M.* —.90 1.30.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 14.— 15.20.
- Plauti comoediae.** Rec. F. Goetz et Fr. Schöell. 7 fasc. *M.* 10.50 14.—
- Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praef. de Plauti vita ac poesi testim. vet. *M.* 1.50 2.—
- * II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
- III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M.* 1.50 2.—
- IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles glor. *M.* 1.50 2.—
- V. *Mostellaria, Persa, *Poenulus. *M.* 1.50 2.—
- VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—
- VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—
- Einzelne die mit * bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) *M.* —.45 —.75.
- *Plini naturalis historia.** 6 voll. Ed. II. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. *M.* 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 3.— 3.50. Vol. III. *M.* 4.— 4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.— 6.60. Vol. VI. (Index) Ed. Jan. *M.* 3.— 3.50.
- **II. dubii sermonis VIII. rell.** Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
- (Iun.) epistulae. [vergr.]
- rec. R. C. Kükula. *M.* 3.— 3.60.
- Plinii Secundi quae ferunt una cum Gargillii Martialis medicina.** Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
- Poetae Latini minores.** Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. [Vol. VI. vergr.] *M.* 20.10 23.40.
- Pomponius Mela: s. Mela.**
- Porphyrius commentarii in Horatium.** Rec. G. Meyer. *M.* 5.— 5.60.
- Prisciani euphoriston II. III.** Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. *M.* 7.20 7.80.
- Propertii elegiae.** Rec. L. Mueller. *M.* —.60 —.90.
- * — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
- Pseudacronis scholia in Horatium.** Ed. O. C. Keller. Vol. I. *M.* 9.— 9.80 Vol. II. *M.* 12.— 12.80.
- Quintilliani instit. orat. II. XII.** Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I. vergr.] je *M.* 1.80 2.20.
- **liber decimus.** Rec. C. Halm. *M.* —.30 —.60.
- * — Ed. L. Radermacher. P. I. *M.* 3.— 3.50.
- **declamationes.** Rec. C. Ritter. *M.* 4.80 5.40.
- * — **decl. XIX maiores.** Ed. G. Lehnert. *M.* 12.— 12.60.
- Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum.** Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
- Rutilii Namatianae de reditu suo II. II.** Rec. L. Mueller. [z. Zt. vergr.]
- Sallustii Catilina, Iugurtha, ex historis orationes et epistulae.** Ed. A. Eussner. *M.* — 45 —.75.
- Scenicae Romanorum poesis fragmenta.** Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. *M.* 4.— 4.60. Vol. II. Comicorum fragm. *M.* 5.— 5.60.
- Scribonii Largi compositiones.** Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter.** 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
- Senecae opera quae supersunt.** Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. *M.* 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
- **Suppl. Rec. Fr. Haase.** *M.* 1.80 2.40.
- **tragoediae.** Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.80 6.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—

Sidonius Apollin. Rec. P. Mohr. *M.* 5.60 6.20.
Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll. je *M.* 2.40 2.80.

Sorani gynaeceorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.

Status. Edd. A. Klotz et R. Jahnke.
Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M.* 2.— 2.50.
— II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz. *M.* 1.20 1.60.

* — II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. *M.* 8.— 8.60.
— III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. *M.* 8.— 8.60.

* Suetonii Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. Ed. minor. Vol. I. de vita Caesarum libri VIII. *M.* 2.40 2.80. 2 Fasc.: Rec. C. L. Roth. Fasc. I [vergr.] Fasc. II. de grammaticis et rhetoribus. *M.* — 80 1.20.

Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.

Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* — 75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* — 75 1.10.]

— II. Historiae et libb. minores. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M.* — 90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus. *M.* — 45 — 75.]

Terenti comediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.

Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, Hantion Timorumenos, Hecyra, Phormio) *M.* — 45 — 75.

[—] Scholia Terentiana. Ed. Fz. Schles. *M.* 2.— 2.40.

Tibull. III. IV. Rec. L. Mueller. *M.* — 30 — 60.

Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M.* — 75 1.10.

Valerii Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et Iannarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. *M.* 7.30 7.80.

Valerii Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuchler. *M.* 4.— 4.50.

Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. Bachrens. *M.* 1.50 2.—

Varronis rer. rustice. rell. Rec. H. Reil. *M.* 1.60 2.—

Vegatii Erenati digestorum artis medicinae libri. Ed. E. Lommatsch. *M.* 6.— 6.60.

— epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.

Vellei Paternuli hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M.* 1.— 1.40.

— Rec. Fr. Haase. *M.* — 60 — 90.

Vergilii Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2.—

— Aeneis. *M.* — 90 1.30.

— Bucolica et Georgica. *M.* — 45 — 75.

— Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec. O. Götting. 2 tomi. *M.* 1.35 2.05.

Tom. I: Bucolica, Georgica. *M.* — 45 — 75.

— II: Aeneis. *M.* — 90 1.30.

Virgilii Grammatici opera. Ed. J. Huemer. *M.* 2.40 2.80.

Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Ross. Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

Alberti Stadensis Tullius. Ed. Th. Mersdorf. *M.* 3.— 3.40.

Amarilli sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.

Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.80 2.20.

Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Bramb. *M.* 2.40 2.80.

Comediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.

* Egidi Corbollenensis vaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. *M.* 2.80 3.20.

Guillelmi Blesensis Aldae comedia. Ed. C. Lohmeyer. *M.* — 80 1.20.

Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—

* Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.20 1.60.

* Hrotsvithae opera. Ed. K. Strecker. *M.* 4.— 4.60.

Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M.* 4.— 4.60.

Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Roasberg. *M.* 1.80 2.20.

Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. *M.* 3.— 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.

Manutii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. *M.* 1.50 2.—

Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. *M.* 2.40 3.20.

Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M.* — 45 — 70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischer und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Aetna. Von S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.—
Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. *M.* 4.— 5.—
Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. *M.* 12.— 13.—
Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. *M.* 6.— 7.—
Zwei griechische Apologeten. Von J. Geffcken. *M.* 10.— 11.—
***Catullus Veronensis liber.** Von G. Friedrich. *M.* 12.— 13.—

Unter der Presse:
Philostratus περί γυμναστικής. Von H. Jathner.

In Vorbereitung:
Clemens Alex. Prolegomena. Von Schwartz.
Lukian Philopseudes. Von E. Wünsch.
Ovid Heroides. Von R. Ehwald.
Tacitus Germania. Von G. Wissowa.
Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.
Aeschin's orationes. Ed., scholia adl. F. Schultze. *M.* 8.—
 — orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. *M.* 8.60.
Aeschylus Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. *M.* 3.75.
 — Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—
 — Orestie mit erklärend. Anmerkungen von N. Wecklein. *M.* 6.—
 Darans einzeln je *M.* 2.—:
 I. Agamemnon.
 II. Die Choephoren.
 III. Die Eumeniden.
 — fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 4.—
 — Septem ad Thebas. Rec. Fr. Rit-schelius. Ed. II. *M.* 3.—
Alciphron's rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. *M.* 4.—
Ἀλφάβητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.
Anthologiae Planudeae appendix Barberrino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—

Apollonius von Kitium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. ὑποφρον. Hrg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln u. Lichtdr. 4. *M.* 10.—
Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—
 — equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. *M.* 3.—
 — Plutus. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—
 — ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.40.
 — thesmophoriazusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 2.—
 * — pax. Rec. K. Zacher. [U. d. Pr.]
Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengeli. Acc. vet. translatio Latina 2 voll. *M.* 16.—
 — politica cum vet. translatione G. d. Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—
 — ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adl. est Fr. Susemihl's epist. crit. *M.* 12.—
Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. *M.* 8.—
Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M.* 1.50.
Bucolicorum Graec. Theocriti, Moschi, Theophrasti. Ed. H. L. Ahrens 2 tomi. *M.* 21.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**

- Callimachea.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
Christianor. carm. Anthologia Graeca. Ed. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 3 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — III. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aet. fragm. Fragment. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—
Corpus medicorum Graecorum. Vol. X 1, 1. Philamenti de venenatis animalibus eorumque remediis ed. M. Wellmann. *M.* 2.80.
Demetrii Phaleri de elocutione libellus. Ed. L. Radermacher. *M.* 5.—
Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
 — oratt. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
Ἡσίοι διαλέκτων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —.60.
Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
**Διονυσίου ἢ Δογγίου περὶ ὕψους.* De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. 1905. *M.* 2.80 3.20.
Epicurea. Ed. H. Usener (Anast. Neudruck.) *M.* 12.— 13.—
Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—
 — geographische Fragmente, hrsg. von Berger. *M.* 8.40.
Euripidis fabulae et fragmenta. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—
 — Ed. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. Ed. II. *M.* 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 2.—
Euripidis fabulae. Ed. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. II. — V. Hercules. *M.* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Aulideensis. *M.* 2.80.
 — III. — I. Andromacha. *M.* 1.40.
 — III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.
 — III. — III. Orestes. *M.* 2.80.
 — III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80.
 — III. — V. Troades. *M.* 2.80.
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.
 — tragoediae. Ed. Pflugk-Klotz-Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba. Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II. *M.* 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20. — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alceis. Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furax. Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae. Ed. II. *M.* 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est Aulide. *M.* 1.20.
Eusebii canonum epitome ex Dionysii Telmaharensis chronico petita. Veterum notisque illustrant C. Siegfried et H. Gelzer. 4. *M.* 6.—
Galeni de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. *M.* 29.—
Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Eusebii Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 2.40.
 — II. Epicteti et Muschionis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.
Grammatici Graeci recogniti et apparatus critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex-8.
 Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. *M.* 36.—
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26.—
 *Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonius. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. I. *M.* 20.—
 Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. 2 Fasc. *M.* 34.—
 Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. *M.* 14.—
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. *M.* 22.—
 [Fortsetzung in Vorb.]
Herodas' Mimiamben. hrsg. v. R. Meister. Lex-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.]
Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.80.
Herodiani technici reli. Ed., expl. A. Lentz. 2 tom. Lex-8. *M.* 54.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Herodots II.** Buch m. sachl. Erläut. hrg. v. A. Wiedemann. *M.* 12.—
Ἡρόδοτος τὰ ἱστορία ἐξ ἐκφυγίας; K. Σίττλ. *M.* 10.—
Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzach. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. *M.* 18.—
 — Rec. A. Köchly, lect. var. subser. G. Kinkel. Pars I. *M.* 5.—
 [Fortsetzung erscheint nicht.]
 — Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. eur. I. Flach. *M.* 6.60.
 [—] **Glossen und Scholien zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena** von J. Flach. *M.* 8.—
Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, ind. spec. photolithogr. cod. A. *M.* 9.—
Hipparch, geograph. Fragmente, hrg. von H. Berger. *M.* 2.40.
***Homeri carmina.** Rec. A. Ludwig. Pars I. Ilias. 2 voll. Vol. I. *M.* 16.— 18.— Vol. II. *M.* 20.— 23.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M.* 16.— 20.—
 — Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 13.—
 * — Ilias. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 22.—
 — **Iliadis carmina seiuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa** ed. G. Christ. 2 partt. *M.* 16.—
 [—] **D. Homer. Hymnen** hrg. u. erl. v. A. Gemoll. *M.* 6.80.
 [—] **D. Homer. Batrachomachia** des Pignus nebst Schollen u. Paraphrase hrg. u. erl. v. A. Ludwig. *M.* 20.—
Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. *M.* 3.—
Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Proger. *M.* 8.—
Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M.* 2.80.
 [Iohannes.] **Evangelium sec. Iohannem.** Ed. F. Blass. *M.* 5.60.
Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.
 — deutsch v. J. Neumann. *M.* 1.—
Kosmas und Damian. Texte und Einleitung von L. Deubner. *M.* 8.— 9.—
Kyrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.
Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prot et L. Ziehen. 2 fasc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prot. *M.* 2.80. Fasc. II. I. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M.* 12.—
***Lesbonactis Sophistae quae supersunt.** Ed. Fr. Kiehr. *M.* 2.—
- Lexicographi Graeci recogniti et apparatus critico instructi.** Etwa 10 Bände. gr. 4. [In Vorbereitung.]
 I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).
 II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
 III. Homerlexika (A. Ludwig).
 IV. Stephanus von Byzanz.
 V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossar (G. Wentzel).
 VI. Photios.
 VII. Suidas (G. Wentzel).
 VIII. Hesych.
 IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. *M.* 14.—
 X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.
 [Näheres s. Teubners Mitteilungen 189 No. 1 S. 2.]
 [Lucas.] **Acta apostolorum.** Ed. F. Blass. *M.* 2.—
 [—] **Evangelium sec. Lucam.** Ed. F. Blass. *M.* 4.—
Lykophron's Alexandra. Hrg., übers. erklärt von C. v. Holzinger. *M.* 15.—
 [Lyrik.] **Auswahl aus der griech. Lyrik** von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Oden. *M.* 15.—
 [Lysias.] **Pseudol. oratio funebris.** Ed. M. Erdmann. *M.* 80.
 [Matthaeus.] **Evangelium sec. Matthaeum.** Ed. F. Blass. *M.* 3.60.
Metrodori Epicurei fragmenta coll., scripta inc. Epicurei comment. moralem sub A. Koerte. *M.* 2.40.
Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelenschläger. 16. *M.* 1.—
Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M.* 9.—
Περὶ παθῶν excerpta ed. R. Schneider. *M.* 80.—
Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a (Leemans ed. denuo ed. A. Dieterici) *M.* 2.—
 * [Papyrusurkunden.] **Mittels, L., und U. Wilken, Chrestomathie griechische Papyrusurkunden.** [U. d. Pr.]
Philodemi Epicurei de ira I. Ed. T. Gomperz. Lex.-8. *M.* 10.80.
 — **περὶ ποιημάτων I II fragm.** Ed. A. Hausarth. *M.* 3.—
Philumenos s. Corpus medicorum Graeco
 * **Phoenix von Kolophon. Neue Papyrusurkunden.** hrg. von G. A. Gerhard. [U. d. Pr.]
 * [Photios.] **Reitzenstein, R., der Arzt des Lexikons des Photios.** *M.* 7.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exempl.**

- Pindari carmina** rec. O. Schroeder. (Post. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I, 1.) *M.* 14.—
- **Stegeslieder**, erkl. v. Fr. Mezger. *M.* 8.—
- **carmina prolegomenis et commentariis instructa** ed. W. Christ. *M.* 14.— 16.—
- **versetzel kritikai és Magyarázó jegyzetekkel kiadta** Hömann Ottó. I. Kötet. *M.* 4.— [Ohne Fortsetzung.]
- Platonis opera omnia**. Rec., prolegg. et comment. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
- **Apologia Socratis et Crito**. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M.* 2.40.—
- **Protagoras**. Ed. IV. cur. I. S. Kroschel. *M.* 2.40.—
- **Phaedrus**. Ed. II. *M.* 2.40.—
- **Menexenus**, **Lyais**, **Hippias uterque**, **Io**. Ed. II. *M.* 2.70.—
- **Laches**, **Charmides**, **Alcibiades I. II**. Ed. II. *M.* 2.70.—
- ***Cratylus**. *M.* 2.70.—
- **Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus**. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M.* 6.—
- **Theaetetus**. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M.* 3.60.—
- **Sophista**. Ed. II. cur. O. Apelt. *M.* 5.60.—
- **Politicus et incerti auctoris Minos**. *M.* 2.70.—
- **Philebus**. *M.* 2.70.—
- **Leges**. 3 voll. [je *M.* 3.60.] *M.* 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et **Epinomis**.]
- **Timaeus interpreto Chalcidio cum eiusdem commentario**. Ed. I. Wrobel. *M.* 11.20.
- Plutarchi de musica**. Ed. R. Volkmann. *M.* 3.60.
- **de proverbis Alexandrinorum**. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2.80.
- — **Fasc. II. Commentarius**. 4. *M.* 3.—
- **Themistokles**. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrg. v. A. Bauer. *M.* 2.—
- **τὸ ἐν Ἀλκιπείῳ** E. Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1.50.
- * — **vitae parallelae Agesilai et Pompeii**. Rec. Cl. Lindskog. *M.* 3.50 4.40.
- Poetae lyriici Graeci**. Ed. V. 2 voll. Vol. I. 1. **Pindari carmina**. Recens. O. Schröder. *M.* 14.—
- II. **Poetae eleg. et iambogr.** Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
- Poetarum sceniorum Graecorum Aeschylī, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta**. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20.—
- Pollucis onomasticon**. Rec. E. Bethé. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14.—
- Porphyrii quaest. Homer. ad pertin. rell.** Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M.* 16.—
- — **ad Odysseam pertin. rell.** H. Schrader. gr. Lex.-8. *M.* 16.—
- Ptolemaei περί σφαιρῶν καὶ ὥρῶν lib.** Rec. Fr. Hanow. gr. 4.
- [**Seylax**.] **Anonymi vulgo Seylacis densis periphus maris interni cur dice.** Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 16.—
- Scriptorum Graecorum qui christ. relig. quae supra. Fasc. III: imp. contra Christianos quae sup. C. I. Neumann. Insunt Cyril fragm. Syriacae ab E. Nestl** *M.* 6.—
- Sophoclis tragoediae et fragm.** Dindorf. 4. *M.* 5.—
- — **Recc. et explann.** Wun Wecklein. 2 voll. *M.* 10.80.
- **Philoctetes**. Ed. IV. *M.* 1.50.—
- **Rex**. Ed. V. *M.* 1.50.—
- **Oedipus**. Ed. V. *M.* 1.80.—
- **Antigone**. *M.* 1.50.—
- **Electra**. Ed. IV. *M.* 1.50.—
- **Alax**. Ed. III. *M.* 1.20.—
- **Trachiniae**. Ed. III. *M.* 1.50.—
- **König Oidipus**. Griechisch u. m. Kommentar von F. Ritter.
- **Antigone**. Griech. u. deutsch. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. u. Tragödie. (Mit Porträt Aug. B.) 2. Aufl. *M.* 4.40.
- Staatsverträge des Altertums**. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- * **Stoicorum veterum fragmenta**. Arnim. Vol. I. *M.* 8.—
- Vol. II. *M.* 12.—
- Vol. III. *M.* 12.—
- Vol. IV. [In Vorb.]
- * **Terentii comoediae**. Hrag. v. M. W. E. Hauser u. R. Kauer. [In V.]
- Theodoros, der h. Theodosios: a. dosios**.
- [**Theodosios**.] D. heil. Theodosios, ten d. Theodoros u. Kyryllus, h. H. Usener. *M.* 4.—
- Theophrasti chronographia**. Rec. Boor. 2 voll. *M.* 50.—
- Theophrasti Charaktere**. Hrag. Philol. Gesellschaft zu Leipzig.
- Thucydidis historiae**. Recens. C. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10.—
- II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 10.—
- **de bello Peloponnesiaco** II Explann. E. F. Poppo et I. M. 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22.80.
- **Lib. 1**. Ed. III. *M.* 4.50.—
- **Ed. III. *M.* 3.—**
- **Lib. 3**. Ed. II. *M.* 2.70.—
- **Lib. 4**. Ed. II. *M.* 2.70.—
- **Ed. II. *M.* 2.40.—**
- **Lib. 5**. Ed. II. *M.* 2.70.—
- **Lib. 7**. Ed. II. *M.* 2.70.—
- **Ed. II. *M.* 2.70.—**

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Ex

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—

***Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig.** I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mittels. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. 1906. *M.* 28.—

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. *M.* 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione II. VI (Anabasis), rec. E. Kühner. *M.* 3.60
Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach 2 part. *M.* 6.60.

Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80
— II. Libri III—VII. *M.* 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—

Aurelii Imp. epist.: s. Fronto, ed. Naber.

Averrois paraphrasis in I. poeticae Aristotelis. Ed. P. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—

Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.20.

[Caesar.] **Pollionis de b. Africo comm.**: s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—

— **de agri cult. I., Varronis rer. rust.** II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.

— I. — II. Varro. *M.* 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. *M.* 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—

Catulli l. Recensuit et interpretatus est Aem. Bachrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—

— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernerio et O. E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—

— **ad M. Brut. orator.** Rec. F. Heerdeggen. *M.* 3.20.

— **Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor., de divinat., de fato.** Rec. O. Plasberg. Fasc. I. *M.* 8.—

[—] **ad Herennium II. VI:** s. Cornificius und [Herennius].

— **Q. Tullii, rell.** Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.

Claudian carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [133 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe. *M.* 40.—

Cornificii rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loew incohatur auspiciis Societatis litterar. regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 8 voll. Lex.-8.

Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—

— III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumat medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticanis 3527 Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossarii reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. *M.* 18.—

— VII. Thesaurus gloss. emendatarum Conf. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. *M.* 24.— Fasc. II. *M.* 12.—

Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prae. et Falisci exempla. Pars I. *M.* 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dicuntur apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4.—

***Ennianae poesis reliquiae.** Rec. L. Vahlen. Ed. II. *M.* 16.—

Exuperantius, Epitome. Hrsrg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* —.60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. *M.* 1.60.

Frontonis et M. Aurelii imp. epistolae. Rec. S. A. Naber. *M.* 8.—

Gedichte, unedierter lateinische, hrsg. E. Bachrens. *M.* 1.20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. *M. 6.*—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. *M. 139.20.*

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedes ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. *M. 10.*—

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. *M. 12.*—

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dis. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. *M. 7.*—

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caecilius ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M. 11.*—

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M. 8.*—

— V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M. 9.*—

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobi excerpta ex rec. H. Keilii. *M. 10.*—

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M. 9.*—

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M. 14.*—

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorus, Martiurus, Beda, Albinus. *M. 10.*—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.

Vol. VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithae ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Corneli Frontonis liber de differentis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M. 11.20.*

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. *M. 12.*—

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Cicronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. *M. 14.*—

*Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. *M. 16.*— Vol. II. *M. 12.*— Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, opodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M. 12.*—

— II. Sermones, epistulae, de arte poet. *M. 10.*—

— — Editio minor. *M. 4.*—

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M. 2.40.* eleg. geb. m. Goldschnitt *M. 3.60.*

— Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kichner u. W. S. Tenffel. 2 voll. *M. 16.40.*

— Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M. 7.*—

— siehe auch: Saturae, v. Blümmert.

— Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. [B. I. vergr.] B. II. *M. 3.*—

— Briefe, im Vermaß der Uebers. v. H. B. Meißner u. O. Keller. 8. *M. 2.40. 3.20.*

*Institutioum et regularum iuris Romani syntagana. Ed. R. Gneist. Ed. II. *M. 5.50.*

[Iuris consulti.] Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M. 4.*—

Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M. 4.40.*

— siehe auch: Saturae, v. Blümmert.

[Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M. 8.*— [Fortsetzung erscheint nicht]

Luclii carminum reliquiae. Rec. F. Marx. Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. *M. 8.*— 10.60.

— Vol. II. (Komment.) *M. 14.*— 17.

Nepotis quae supersunt. Ed. O. Halm. *M. 2.40.*

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes. *M. 32.*—

Novatiani epist. de cibis Iudaicis. Hrg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M. 1.20.*

Optatianii Porphyrii carmina. Rec. L. Mueller. *M. 3.60.*

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Orestis tragoedia. Ed. I. Machly. 16. *M.* 1.20.

Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. *M.* 5.—
— Elegien der Liebe. Deutsch von
H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg.
M. 2.40, eleg. geb. 3.20.

Persius, siehe: Satura, v. Blümner.

Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. I. Müller.
M. 3.—

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuerling. *M.* 2.80.

Plantii comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritscheliussocii operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. *M.* 92.20.

Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5.60.

Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. *M.* 4.—

— I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.

— I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.60.

— I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4.80.

— II fasc. I. Anularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.

— II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.

— II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.

— II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.

— II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritscheliusschedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—

— III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—

— III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4.—

— III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.

— III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5.60.

— III fasc. V. Menaechni. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.

— IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.

— IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—

— IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.

— IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—

— IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 6.60.

Plantii comoediae. Ex rec. et cum app. crit. F. Ritscheli. [Vergriffen außer:

Tomus I. Pars 3. Bacchides. *M.* 3.—

— III. Pars 1. Persa. *M.* 3.—

— III. Pars 2. Mercator. *M.* 3.—

— Scholarum in usum rec. F. Ritscheli. [Vergr. außer:]

Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzelne je *M.* —.50.

— miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M.* 2.80.

Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* —.80.

Pollonis de bello Africo comm. Ed. R. Wölfflin et A. Miodoński. Adi. es tab. photolithograph. *M.* 6.80.

[Probus.] **Die Appendix Probi.** Hrs. v. W. Heraeus. *M.* 1.20.

Propertii elegiae. Rec. A. Bachrens. *M.* 5.60.

Psalterium, das tirionische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrs. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tirion. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—

Quintilianii institutionis orator. II. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr. Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9.—

Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. *M.* 17.—

Salliarum carminum rell. Ed. B. Mauren brecher. *M.* 1.—

Sallustii Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr. Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 7.20]

— historiarum fragmenta. Ed. F. Kritzius. *M.* 9.—

— historiarum rell. Ed. B. Mauren brecher. *M.* 1.—

Fasc. I. Prolegomena. *M.* 2.—

Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8.—

Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.—.50.

Scenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—

Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9.—

— II. Comicorum fragmenta. *M.* 14.—

Servii grammatici qui fer. in Vergili carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.

Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14.—

— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—

— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—

— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—

— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 13.48.

— III fasc. II. App. Serviana. *M.* 2.—

[— III fasc. III. (Indices) in Vergr.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exempl.

- Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. B. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- Statii silvae. Hrg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
- Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I—VI. *M.* 8.—
- *Suetonii Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
- Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. *M.* 1.60.
- Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
- — Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M.* 2.—
- — dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
- [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
- [—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
- Varronis saturnarum Menippearum rati. Rec. A. Riese. *M.* 6.—
- rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.
- antiquitatum rer. divin. II. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaest. Varr. Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.
- *— de lingua latina. Edd. G. Götz et Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. *M.* 22.40.
- Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 5.—
- II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7.20.
- III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7.20.
- IV. Appendix Vergiliana. *M.* 3.—
- — Ed. I. [Vergriffen außer:]
- Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.—
- IV. Appendix Vergiliana. *M.* 5.—
- [—] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg. Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
- Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M.* —. 30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
- IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Geschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklejn. 2 Hefte. *M.* 1.—
- IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R. C. Kukula. 2 Hefte. *M.* 2.20.
- X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates, von E. Sofer. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- XI. Plutarchs' Biographie des Aristides, von J. Simon. 2 Hefte. *M.* 1.60.
- XII. Tacitus' Rednerdialog, v. R. Dienel. 2 Hefte. *M.* 2.—

5. B. G. Tenbners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft un berücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

Aeschylus' Agamemnon. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plaß. *M.* 2.25 2.75.

— Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—

— Prometheus. Von N. Wecklein 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

— Von L. Schmidt. *M.* 1.20.

— die Sieben geg. Theben. Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.

— die Schutzfliehenden. Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—

— Orestie. Von N. Wecklein. *M.* 6.—
Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—

Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.

* — Wespen. Von O. Kaehler. [In Vorber.]

Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.

Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. M. Karte. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—

Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.

I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden 2 Hefte. *M.* 4.50 5.95.

Heft I: I—III Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.20 1.70.

— II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippus' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—

— II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.

II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blaß. *M.* 2.10 2.60.

Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.

I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25

II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

III. Bdch. Die Bacchen. 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. *M.* 1.8 2.25.

V. Bdch. Phönissien. *M.* 1.80 2.25.

* VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.

* VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—

* VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—

Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 12.50 16.—

Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.

Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—

* — III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.5

— IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. *M.* 1.80 2.3

— V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

Homers Illias, erklärt von J. La Roche. 6 Teile.

Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]

— VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]

— Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.

2 Bände zu je 4 Heften.

Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.30 1.7

— I. H. 2. Ges. 4—6. 6. A. *M.* 1.40 1.8

— I. H. 1/2 zusammen in 1 Band. *M.* 3.—

— I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—

* — I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.7

— I. H. 3/4 zusammen in 1 Band. *M.* 3.3

* — II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.30 1.7

— II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. *M.* 1.40 1.8

— II. H. 1/2 zusammen in 1 Band. *M.* 3.—

* — II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.30 1.7

* — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.40 1.8

— II. H. 3/4 zusammen in 1 Band. *M.* 3.3

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Homers Ilias. Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.

— — — **Anhang:**

- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60
 — 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
 — 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70
 — 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
 — 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60
 — 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—
 — 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30

— **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.

- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 12. A. *M.* 1.80 2.30
 — I. H. 2. Ges. 7—12. 11. A. *M.* 1.80 2.30
 — I. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.45
 — II. H. 1. Ges. 13—18. 8. A. *M.* 1.35 1.80
 — II. H. 2. Ges. 19—24. 9. A. *M.* 1.40 1.80
 — II. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.35

— — — **Anhang:**

- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
 — 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
 — 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60

Isokrates' ausgewählte Reden. Von O. u. M. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.

I. Bändchen. Demonikos, Euagoras, Aereopagitikus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.

II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. *M.* 3.60.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 4. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.50 2.—

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. *M.* 2.25 2.75.

[**Lyriker.**] **Anthologie a. d. griech. Lyr.** Von E. Buchholz. 2 Bdehn. *M.* 4.20 5.20.

I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M.* 2.10 2.60.

II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 4. Aufl., von J. Sitzler. *M.* 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergl.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M.* 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsreden d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M.* 1.— 1.40.

II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M.* 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. *M.* —.75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* —.60 —.90.

IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 5. A., v. E. Boehmann. *M.* 1.20 1.70.

V. Teil. Symposion. 2. Aufl. [3. Aufl. von Schöne u. d. Fr.]

VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. *M.* —.60 —.90.

VIII. Teil. Hippias maior. Ed. W. Ziller [In Vorb.]

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Blaß. 6 Bändchen. *M.* 6.90 9.60.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flamininus. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* —.90 1.30.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—

III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Blaß. *M.* —.90 1.30.

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte. I. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumelster.

3. Aufl. 1. Heft. [Vergl.] 2. Heft. *M.* 1.80 2.30.

Sophokles. Von G. Wolff und L. Beller-mann.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 5. Aufl. *M.* 1.60 2.—

V. — Oidipus auf Kolonos. [Vergl.]

Supplementum lect. Graecae. Von C. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

mentum novum Graece. Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.
 Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.
 Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—
 Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.
 Ides. Von G. Böhme u. S. Widler. 9 Bändchen. [je *M.* 1.20 1.70.] 80 15.30.
 Bändchen. 1. Buch. 6. Auflage.
 — 2. — 6. —
 — 3. — 5. —
 — 4. — 5. —
 — 5. — 5. —
 — 6. — 6. —
 — 7. — 5. —
 — 8. — 5. —
 Böhn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.
 ions Anabasis. Von F. Vollbrecht. (w. 9., 8., 7.) Aufl.
 gabe m. Kommentar unter d. Text.
 dehn. B. I. II. M. 2 Figurentaf.
 u. 1 Karte. *M.* 1.40 2.—
 — B. III. IV. *M.* —.90 1.20.
 — B. V—VII. *M.* 1.60 2.—

*Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht.
 B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt.
 Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* —.90 1.20.
 Kommentar. Mit Holzschnitten und
 Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.
 — Kyropädie. Von L. Breitenbach.
 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.— 4.—
 I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von
 B. Büchsenbüch.
 II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.
 — griech. Geschichte. Von B. Büchsen-
 schütz. 2 Hefte.
 I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 *II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.
 — Memorabilien. Von Raph. Kühner.
 6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.
 — Agesilaos. Von O. Güthling. *M.* 1.50 2.—
 — Anabasis u. Hellenika in Ausw. Mit
 Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text
 und Kommentar. Von G. Soro. 2 Bdehn.
 I. Bdehn. Anab. Buch 1—4.
 Text. *M.* 1.20 1.50.
 Kommentar. *M.* 1.20 1.50.
 II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika.
 Text. *M.* 2.— 2.20.
 Kommentar. *M.* 1.40 1.60.

b. Lateinische Schriftsteller.

belli Gallici libri VII und Hirtii
 VIII. Von A. Doberenz. 3. Aufl.,
 Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—
 1. Heft. Buch I—III. M. Einleit. u. Karte
 v. Gallien. *M.* —.90 1.40.
 — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.
 — Buch VII u. VIII u. Anhang.
M. —.90 1.40.
 amentarii de bello civili. Von
 berenz. 5. Aufl., von B. Dinter.
 0 2.90.
 le oratore. Von K. W. Piderit.
 I., von O. Harnecker. 3 Hefte.
 0 6.25.
 1. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.
 — Buch II. *M.* 1.50 2.—
 — Buch III. M. Indices u. Register
 z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—
 Heft III besonders abgedruckt:
 Indices u. Register d. Anmerkgn.
 45.
 — 5. Aufl., von Fr. Th. Adler.
 Band. *M.* 4.50.
 utus de claris oratoribus. Von
 Piderit. 3. Aufl., von W. Fried-
 1. *M.* 2.25 2.75.
 tor. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.
 — 2.60.
 ctiones oratoriae. Von K. W.
 it. *M.* 1.— 1.40.
 de f. S. Roscius. Von Fr. Richter
 Leckelsen. 4. Aufl., von G. Am-
M. 1.— 1.40.

Cicero div. in Caecilium. Von Fr. Richter.
 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.
 — Reden gegen Verres. IV. Buch. Von
 Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eber-
 hard. *M.* 1.50 2.—
 — V. Buch. Von Fr. Richter.
 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
 — Redesüb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.
 Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eber-
 hard. *M.* —.75 1.20.
 — Reden g. Catilina. Von Fr. Richter.
 6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
 — Rede f. Murena. Von H. A. Koch.
 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.
 — Rede f. Sulla. Von Fr. Richter.
 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.
 — Rede f. Sestius. Von H. A. Koch.
 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
 — Rede f. Plancius. Von E. Köpke.
 3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.
 — Rede f. Milo. V. Fr. Richter u. A. Eber-
 hard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.20 1.60.
 — I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch.
 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
 — I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von
 E. R. Gast. *M.* —.60 —.90.
 — Reden f. Marcellus, f. Ligarius u.
 f. Delotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl.,
 von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
 — Rede f. Archias. Von Fr. Richter
 u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl.
M. —.50 —.80.

etten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Cicero, Redef. Flaccus. Von A. du Mesnil. *M.* 3.60 4.10.
 — ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2.20 3.—
 — Tusculanae disputationes. Von O. Heine. 2 Hefte.
 I. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 II. — Buch III—V. 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.
 * — Cato maior. Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. *M.* —.60 1.—
 — somnium Scipionis. Von C. Meißner. 4. Aufl. *M.* —.45 —.80.
 — Laelius. Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* —.75 1.20.
 — de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. [Vergl.]
 — de legibus. Von A. du Mesnil. *M.* 3.30 4.50.
 — de natura deorum. Von A. Goethe. *M.* 2.40 2.90.
 [—] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.
 [—] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.
 Cornelius Nepos, siehe: Nepos.
 * Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen.
 I. Bd. B. III—V. 4. A. *M.* 2.40 2.80.
 * II. — B. VI—X. 3. A. *M.* 2.60 3.20.
 [Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.
 1. Heft: Catull. *M.* —.90 1.30.
 2. Heft: Tibull. *M.* —.60 1.—
 3. Heft: Propert. *M.* 1.— 1.40.
 4. Heft: Ovid. *M.* 1.— 1.40.
 Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weissenfels. *M.* 2.25 2.75.
 [—] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. *M.* —.15.
 — Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.
 I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 1.80 2.30.
 II. — Episteln. 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 2.— 2.50.
 — Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.
 I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2.40 2.90.
 II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2.— 2.50.
 Livius, ab urbe condita libri.
 Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1.50 2.—
 Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Livius, ab urbe condita libri.
 Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 * Lib. 23. Von F. Luterbacher. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.35 1.80.
 Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Nepos. Von J. Siebelis-Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M.* 1.20 1.70.
 — Von H. Ebeling. *M.* —.75.
 — Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. E. Ortmann. Editio V. *M.* 1.— 1.40.
 Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—]
M. 3.— 4.—
 I. Heft. Buch I—IX. 17. Aufl.
 II. — Buch X—XV. 14. Aufl.
 — fastorum libri VI. Von H. Peter. 2 Abteilungen.
 I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 2.80 3.20.
 II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.
 — ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr. Von H. Günther. *M.* 1.50 2.—
 Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. *M.* —.75 1.20.
 Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdehen.
 I. Bdehen. Trinummus. 5. Aufl., von M. Niemeyer. *M.* 1.60 2.—
 Captivi. 5. Aufl. *M.* 1.— 1.40.
 III. — Menachmi. 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M.* 1.— 1.40.
 IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage. *M.* 1.80 2.30.
 Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuzer. *M.* 1.50 2.—
 * Quellenbuch, histor. zur alten Geschichte. II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Aufl. I. Heft *M.* 1.80 2.30. 2. Heft *M.* 2.40 3.— 3. Heft *M.* 2.70 3.30.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Quintilian Institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1. — 1.40.
- Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Jugurth., orat. et epist. ex historis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.05 3.20.
- I. Heft: Bellum Catilinae. *M.* —. 60 1. —
II. — Bellum Jugurthinum. *M.* 1. — [1.40.]
- III. — Reden u. Briefe an d. Historien. *M.* —. 45 —. 80.
- Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4.30 6.40.
- I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl. *M.* 2.20 2.80.
II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.
- Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50.
- *I. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2. —
2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1.50 2. —
- II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1.35 1.75.
- *Tacitus, Agricola. Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.* —. 80 1.20
- dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.* —. 90 1.30.
- *— Germania. Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1.40 1.80.
- Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko. I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40 2.90
- II. — Adelphoe. 2. Aufl., von I. Kauer. *M.* 2.40 2.90.
- Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte
- I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl. *M.* 1.40 1.90
II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von J. Wörner. 3 Abt. je *M.* —. 50 —. 80
- II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M.* 2. —
- III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.3 1.70.
- IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je *M.* —. 50 —. 80.
- IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band *M.* 2. —

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltum vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden „lesbaren“ Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrisartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

- Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1. —
- *Herodot B. I.—IV. Von A. Fritsch. *M.* 2.40.
— B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2. —
- Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1. —
- Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.
- Einzeln: Buch I, Buch II. je *M.* 1. —
— B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.
- *Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.
- Buch I—IV. 2. Aufl. *M.* 1.10.
- Memorablen. Von W. Gilbert. *M.* 1.10.
- Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.
- Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —. 55.
- Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. *M.* —. 55.
- Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* —. 55.
- Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. *M.* —. 40.
- Rede für Roscius. Von G. Landgraf. *M.* —. 60.
- Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1. —
- Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.
- Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2. —
- Buch XXI—XXIII. Von M. Müller. *M.* 1.60.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M.* 2. —
- Sallusti Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —. 55.
- Jugurthin. Krieg. Von Th. Opitz. *M.* —. 80.
- Beides zusammengab. *M.* 1.20.
- Vergils Aeneide. Von O. Guthling. *M.*

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exempl**

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2.80 3.40.

Auch in 5 Heften: I. Heft *M.* 1.40.

I. Heft. Suetonius, Velleius und Florus.

II. — Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius Maximus und Plinius d. J.

II.—V. Heft je *M.* —.60 1.—

III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

IV. — Seneca und Celsus.

V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Cicero's philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Cicero's und in die alte Philosophie von Professor Dr. O. Weigenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen u. s. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Cicero's und die alte Philosophie. Mit Titelbild. *art.* *M.* —.90.

2. Heft: De officiis libri III. *art.* *M.* —.60.

3. Heft: Cato Maior de senectute. *art.* *M.* —.30.

4. Heft: Laelius de amicitia. *art.* *M.* —.30.

5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. *art.* *M.* —.60.

Cicero's philosophische Schriften.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. *art.* *M.* —.30.

7. Heft: De re publica. *art.* *M.* —.30.

Cicero's rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. O. Weigenfels. *M.* 1.80 2.40.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen u. s. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Cicero's nebst einem Abriss der Rhetorik. *art.* *M.* 1.—

2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. *art.* *M.* 1.—

3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. *art.* *M.* —.60.

7. B. G. Teubners Schülers Ausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitt und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
 2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
 3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.
- 2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülers Ausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewusste Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und anständige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

*Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen.
Demosthenes, ausgew. politische Reden.
Von H. Reich.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.20.

2. Hilfsheft. *M.* 1.—

3. Kommentar. I. II.

steif geh. je *M.* —.80.

Zus. in 1 Bd. geb.

M. 1.40.

2/3. Erklärungen.
M. 2.20.

*Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.

*1. Text. 3. Aufl. *M.* Karte u. 4 Plänen
im Text. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. *M.* Abb. 1.

Text. *M.* —.80.

3. Kommentar. 2. Aufl.

M. 1.80.

2/3. Erklärungen.
M. 2.40.

|| *Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.

*1. Text. 2 Bdchn. B. 1—12. 4. Aufl.
B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je

M. 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb.

M. 2.—

*3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh.
je *M.* 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2.—

Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.

II: Ilias. Von O. Henke.

1. Text. 3. Aufl. 2 Bdchn. B. 1—13. —

B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M.* 2.—

B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—

3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh.

M. 1.60 u. *M.* 1.20. Zusammen in 1 Bd.

geb. *M.* 2.40.

*Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.

*Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

*[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil.
I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O.
Weißenfels.

Ausgabe A. Text. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton

und Protagoras). Text. *M.* 1.40.

Kommentar. *M.* 1.40.

*II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den
nachfolgenden Philosophen (Aristoteles,

Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast,

Plutarch, Lucian). Text. *M.* 1.20.

Kommentar. *M.* 1.20.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn.
a. d. Phaidon u. Symposion. Von F. Rösiger.

1. Text. steif geh. *M.* —.80.

2. Hilfsheft. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif

geh. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen.
M. 1.60.

*[—] Auswahl a. Pl., siehe: Philosophen.

*Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

1. Text: I. Antigone. 2. Aufl. Mit

Titelbild. *M.* —.70. II. König Ödipus.

M. —.80. III. Alas. *M.* —.80. Text

I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. *M.* —.70.

3. Kommentar: I. Antigone. 2. Aufl. *M.* —.70.

II. König Ödipus. 2. Aufl. *M.* —.80.

III. Alas. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar

I u. II zus.-geb.). *M.* 1.60.

*Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.

Thukydides I. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten.

M. 2.40.

2. Hilfsheft. Mit Abb. i.

Text. *M.* —.70.

3. Kommentar. *M.* 1.60.

2/3. Erklärungen.

M. 2.—

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.60. b. Kom-

mentar. *M.* 1.—

II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1.10.

b. Kommentar. *M.* 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z.

beid. Teil. 2. Aufl. *M.* —.50.

|| Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M.* 2.80.

Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophons Anabasis I. Ausw. Von G. Sroef.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen

im Text. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. 2. Aufl.

Mit Abb. im Text.

M. —.80.

3. Kommentar. 5. Aufl.

M. 1.40.

*|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

— Hellenika in Auswahl. Von G. Sroef.

*1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen

im Text. *M.* 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl.

M. 1.—

— Memorabillen in Auswahl. Von

F. Rösiger.

1. Text. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten, sowie

8 Plänen u. 3 Abb. im Text. *M.* 1.80.

*2. Hilfsheft. 5. Aufl.

Mit Abb. im Text.

M. 1.20.

3. Kommentar. 6. Aufl.

M. 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4)

2. Heft (Buch 5—7). je *M.* —.80.

|| Text B. M. Einleit. 7. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.60.

— Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

1. Text. Mit 3 Karten. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg.

3. Kommentar. *M.* 1.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Ciceros Catilin. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann.

1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.

*2. Hilfsheft. 3. Aufl. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.20.

*3. Kommentar. } *M.* 1.80.
4. Aufl. *M.* —.90.

|| Text B. M. Einleit. 5. Aufl. *M.* 1.35.

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* —.90.

— Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* —.80.

*2.3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

— Reden für Q. Ligarius und für den König Delotarus. Von C. Stegmann.

1. Text. *M.* —.60.

*3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

— Cato maior de senectute. Von O. Weissenfels.

1. Text. steif geh. *M.* —.50.

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.

— Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weissenfels.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.

2. Hilfsheft. *M.* —.60.

3. Komment. 2. Aufl. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.60.

M. 1.—

— Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Hardt.

1. Text. *M.* 1.20.

3. Kommentar. *M.* 1.40.

[—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Hardt.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.

3. Kommentar (verkürzte Ausg.). *M.* 2.40.

Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.

I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.

II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—

*2. Hilfsheft. [In Vorb.]

*3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.

I. Der zweite punische Krieg.

1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—

2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—

*3. Kommentar. 2 Hefte.

I. Heft: Buch 21—22. 3. Aufl. *M.* 1.20.

II. Heft: Buch 23—30. 2. Aufl. *M.* 1.40.

II. Auswahl aus der 1. Dekade.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.

2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—

3. Kommentar. Buch 1—10. *M.* 1.60.

Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 2.20.

*2. Hilfsheft. *M.* 2.—

3. Kommentar. I. Heft. Buch 1—10. *M.* 1.40.

II. Heft. Buch 21—30. *M.* 1.60.

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.

1. Text. 5. Aufl. M. 3 Karten. *M.* 1.—

2. Hilfsheft. 5. Aufl. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.—

Mit Abbild. i. Text. } *M.* 1.40.

3. Komment. 4. Aufl. } *M.* —.90.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.

*1. Text. 5. Auflage. *M.* 1.20.

*2. Hilfsheft. 3. Aufl. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.20.

M. Abbild. im Text. } *M.* 2.20.

3. Komment. 5. Aufl. } *M.* 1.40.

Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. *M.* —.50

*|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 1.35.

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.40.

Sallusts Catilin. Verschwörung. Von C. Stegmann.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* —.60.

*— Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann.

*Text. Mit Karte. *M.* —.80.

*Kommentar. *M.* 1.—

Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataver- aufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.

*1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel.

2. Aufl. *M.* 2.40.

2. Hilfsheft. *M.* 1.80. } 2/3. Erklärungen.

3. Komment. *M.* 1.40. } *M.* 2.80.

Ausgabe in 2 Teilen:

*I. Ann. B. 1—6. a) Text. 2. Aufl. *M.* 1.20. b) Kommentar. *M.* 1.—

II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V.

a. Text. *M.* —.80. b. Kommentar. *M.* —.80.

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart. z. beid. Teilen. *M.* —.80.

— Agricola. Von O. Altenburg.

1. Text. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80

— Germania. Von O. Altenburg.

1. Text. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von M. Fickelscherer.

1. Text mit Einleitung. 3. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.40.

*3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

lus.
rf., Guil., lexicon Aeschyleum. gr. 8. 1873. *M.* 16.—
r, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8. *M.* 6.50.
hal, R., Proleg. z. Ä. Tragödien. 1869. *M.* 5.—
rchus.
ch, A., Ar.'s Homer. Textkritik. 1884/85. *M.* 28.—
phanes.
-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. 1873. *M.* 16.—
r, A., Studien z. Ar. u. den alten Erern dess. I. Teil. gr. 8. 1902. *M.* 8.—
r, K., die Handschriften u. Klassen Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. *M.* 10.—
teles.
E., die verlorenen Schriften des Ar. 1865. *M.* 6.—
ei.
E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. öliker. gr. 8. 1888. *M.* 3.20.
thenes.
r., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht Anklage d. Äschines analysiert u. irdigt. gr. 8. 1880. *M.* 5.60.
r, S., index Demosthenicus. gr. 8. *M.* 10.—
er, A. D. und seine Zeit. 2. Ausg. 1885—1887. *M.* 30.—
ogica.
nsteln, R., Geschichte d. griech. E. 1896. *M.* 18.—
las.
s, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. 1892. *M.* 6.—
us.
jevič, M. R., studia Hesiodica. gr. 8. *M.* 6.—
Aug., die Werke und Tage d. H. nach Komposition. gr. 8. 1869. *M.* 4.—
as.
leth, G., Wörterbuch zu den Homer. chten. 11. Aufl. von Kaegi. gr. 8. *M.* 3.60.
eln, E., verbum Homericum. gr. 8. *M.* 3.60.
g, A., index Hom. Lex.-8. 1891. *M.* 9.—
one's, W. E., Homerische Studien, bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. *M.* 9.—

Homerus.
Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1875. *M.* 16.—
La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M.* 10.—
Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M.* 42.—, Vol. II. *M.* 18.—
Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. *M.* 6.—
Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M.* 2.80 3.80.
Nutzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1869. *M.* 5.—
Volkmann, R., die Wolfenbütteler Prolegomena. gr. 8. 1874. *M.* 8.—
Isocrates.
Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904. *M.* 8.—
Lucian.
Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906. *M.* 10.— 13.—
Oratores.
Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M.* 14.— 16.— II. 1892. *M.* 14.— 16.— III. 1. 1893. *M.* 16.— 18.— III 2. 1898. *M.* 12.— *M.* 14.—
Pindarus.
Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. *M.* 12.—
Photios.
Reitzenstein, R., Der Anfang des Lexikons des Photios. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. gr. 8. 1907. *M.* 7.— 9.50.
Plato.
Finsler, G., Platon und die aristotelische Poetik. gr. 8. 1900. *M.* 6.—
Immisch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiarchus. gr. 8. 1896. *M.* 3.— II. Heft. De recens. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. *M.* 3.60.
Raeder, H., Pl.'s philosophische Entwickel. gr. 8. 1905. *M.* 8.— 10.—
Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M.* 3.20. Kommentar zum griech. Text. *M.* 10.—
Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M.* 4.—
— exegetischer Kommentar z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M.* 3.60.
Wohlrab, M., vier Vorträge über Pl. 8. 1879. *M.* 1.60.

Die Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Poetae comici.

Ziellaski, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. *M.* 10.—

Sophocles.

Plüb, Th., S' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. *M.* 3.—

Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. *M.* 8.—

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. *M.* 2.80. II. Reihe. Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M.* 3.60.

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctas et correctas iterum edidit St. gr. 8. 1886. *M.* 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar, C. Iulius.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar. 6. Aufl. gr. 8. 1907. *M.* 1.80.

Menge et Frenb, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. *M.* 18.—

Cicero, M. Tullius.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. *M.* 12.—

Ziellaski, C., im Wandel der Jahrhunderte. 8. 2. Aufl. 1907. *M.* 7.— 8.—

Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. *M.* 6.—

Keller, O., Epilogomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je *M.* 8.—) *M.* 24.— I. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. *M.* 2.40.

Plüb, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. *M.* 6.—

*Stemplinger, Ed., das Fortleben der H'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. *M.* 8.— 9.—

Iuris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. *M.* 4.—

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. *M.* 1.20.

Ovidius.

Eichlig, W., Wörterbuch zu O's. Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M.* 4.40 4.80.

Stange, O., kleines Wörterbuch zu O's. Metamorphosen. gr. 8. 1899. *M.* 2.60.

Tolklehn, J., quaest. ad Heroides O. spect. gr. 8. 1888. *M.* 2.80.

Plantius.

Lexicon Plantinum conscripsit Gonzales Lodge. gr. 8. Vol. I. Fasc. 1-5 je *M.* 7.20.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plantinae. gr. 8. 1880. *M.* 4.—

Tacitus.

Dräger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. *M.* 2.80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8. 1877—1903. *M.* 64.—

Vergilius.

Comparetti, V., im Mittelalter. gr. 8. 1875. *M.* 6.—

Heinze, R., Vergilsepische Technik. 2. Aufl. gr. 8. 1908. *M.* 12.— 14.—

Plüb, V., die epische Kunst. gr. 8. 1884. *M.* 8.—

*Skutsch, F., aus V's Frühzeit. gr. 8. 1901. *M.* 4.— 4.60.

*— Gallus u. V. (A. V.'s Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. *M.* 5.— 5.60.

Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter. gr. 8. 1891. *M.* 5.—

Weidner, A., Kommentar zu V's Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1869. *M.* 8.—

B. G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

Umsonst und postfrei vom Verlag.

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen auf dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezügliche Schriften s. o. S. 13 ff.

- Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete**, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.—
- Archiv für Religionswissenschaft**. Nach A. Dieterich. Herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. *M.* 16.—
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik**. Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 90.—
- Byzantinische Zeitschrift**. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrsg. von K. Krumbacher. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- Die griechische und lateinische Literatur und Sprache**. Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Auflage. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—
- Ausfeld, A.**, der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M.* 8.— 10.—
- Barth, C.**, zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. *M.* —, 60.
- Baumgarten, F., F. Poland und R. Wagner**, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text. *M.* 10.— 12.—
- Bender, H.**, Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. *M.* 1.—
- Benseler, G. E.**, und K. Schenkl, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.
I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaeg. *M.* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.— 10.50.
- Birt, Th.**, die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zu antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12.— 15.—
- Blas, F.**, die attische Beredsamkeit. 3. Aufl. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—
I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias. *M.* 14.— 16.— II. Abteil. Isokrates und Isaios. *M.* 14.— 16.— III. Abteil. 1. Abschn. Demosthenes. *M.* 16.— 18.— III. Abteil. 2. Abschn. Demosthenes' Genossen und Gegner. *M.* 12.— 14.—
- Blümner, H.**, Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bände. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 50.40.
- Böckh, A.**, und Ludolf Dissen, Briefwechsel. siehe Hoffmann, M.
- Bretzl, H.**, Botanische Forschungen des Alexanderruges. Mit zahlreichen Abbildungen und Kartenskizzen. *M.* 12.— 14.—
- Brunn, H.**, kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bände. I. Band. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 10.— 13.— II. Band. *M.* 20.— 23.— III. Band. *M.* 14.— 17.—
- Cantor, M.**, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. *M.* 24.— 26.—
- Commentarii notarum Tironianarum** ed. W. Schmitz. Mit 132 Taf. in Mappe. *M.* 40.—
- Crönert, Guill.**, Memoria Graeca Herculanensis, cum titulorum Aegypti papyrorum codicum denique testimonii comparatas proposuit G. C. *M.* 12.—
- Cumont, F.**, die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römischen Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text u. auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. *M.* 5.— 7.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Diels, H.**, Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M.* 3.—
- Dieterle, A.**, Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neu entdeckten Petrusapokalypse. *M.* 6.—
- eine Mithraaliturgie. *M.* 6.— 7.—
- Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3. 20 3.80.
- Dziatzko, K.**, Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M.* 6.—
- Finster, G.**, Homer. Erläuterungen. *M.* 6.— 7.40.
- Gardthausen, V.**, Augustus und seine Zeit. 2 Teile.
I. Teil. I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 12.—
III. Band. *M.* 8.— Zusammengeb. *M.* 32.—
II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6.— II. Band. *M.* 9.— III. Band. *M.* 7.— Zusammengeb. *M.* 24.—
- Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. *M.* 18.40.
- Weißner, F.**, das griechische Drama. Aeschylus, Sophocles, Euripides. Mit einem Plane. *M.* 1.60 2.20.
- Gelzer, H.**, ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. *M.* 5.— 6.—
- Gercke, A.**, u. Ed. Norden, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Bethe, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke u. E. Norden. 2 Bände. geb. je ca. *M.* 10.— [U. d. Pr.]
- Gilbert, G.**, Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M.* 13.60.
I. Band. Der Staat der Lakedaemonier und der Athener. 2. Aufl. *M.* 8.— II. Band. *M.* 5.60.
— O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M.* 24.—
I. Abteil. *M.* 6.— II. Abteil. *M.* 8.—
III. Abteil. *M.* 10.—
— die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20.— 22.50.
- Grammatik, historische, der lateinischen Sprache.** Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüssing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.
I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M.* 7.—
III. Band. Syntax des einfachen Satzes. J. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M.* 8.—
[Fortsetzung n. d. Pr.]
- Supplement: Müller, C. F. W.**, Syntax des Nominativs und Akkusativs im Lateinischen. *M.* 6.—
- Gudeman, A.**, Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. *M.* 1.80 5.20.
- Hagen, H.**, gradus ad criticum. Für philologische Seminaristen und zum Selbstgebrauch. *M.* 2.80.
- Heinichen, Fr. A.**, lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile.
I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 8. Aufl., bearb. von C. Wagener. ca. *M.* 6.30 ca. 7.50. II. Teil. Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M.* 5.25 6.50.
- Helbig, W.**, Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M.* 15.—
[Die Bände sind nur zusammen käuflich.]
— auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. *M.* 17.—
- Herkenrath, E.**, der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. *M.* 6.— 8.—
- Herzog, E.**, Geschichte und System der röm. Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—
I. Band. Königszeit u. Republik. *M.* 15.—
II. Band. Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars bis zum Regierungsantritt Diokletians. I. Abt. Geschichtliche Übersicht. *M.* 10.— II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. *M.* 8.—
- Hoffmann, M.**, August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ernsth. Preis. *M.* 7.— 9.—
— Briefwechsel zwischen August Boeckh und Ludolf Dissen, Pindar und anderes betreffend. *M.* 5.— 6.—
- Imhoof-Blumer, F.**, Porträtköpfe v. römischen Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. *M.* 3.20.]
— Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. *M.* 10.—
— und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. *M.* 24.—
- Immisch, O.**, die innere Entwicklung des griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik. *M.* 1.—
- Kaerst, J.**, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.
I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
II. Band. 1. Hälfte. Das Wesen des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
— die antike Idee der Ökumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. *M.* 1.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Keller, O., lateinische Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—
- Klotz, Reinh., Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M.* 4.80.
- Rich., Grundzüge altrömischer Metrik. *M.* 12.—
- Krambacher, K., die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M.* 3.60.
- Lehmann, K., die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M.* 10.— 13.—
- Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11.—
- Leo, Fr., die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M.* 7.—
- Lexikon, ausführliches, dergriechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band. (A—H.) *M.* 34.— II. Band. (I—M.) *M.* 38.— III. Band. 37.—57. Lieferung. Jede Lieferung *M.* 2.— Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M.* 10.— II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7.— III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M.* 1.80.
- Zähler's Reallexikon des Alt. Altertums für Gymnasien. 7. verb. Auflage, herausgegeben von G. Zeller. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 14.— 16.50.
- Ludwich, A., Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. *M.* 28.—
- [I. Teil. *M.* 12.— II. Teil. *M.* 16.—]
- Masqueray, F., Abriss der griechisch. Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Presler. *M.* 4.40 5.—
- Mau, G., die Religionsphilosophie Kaiser Julians in seinen Reden auf König Helios und die Göttermutter. Mit einer Übersetzung der beiden Reden. *M.* 6.— 7.—
- Mayser, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M.* 14.— 17.—
- Mivch, G., Geschichte der Autobiographie. I. Band: Das Altertum. *M.* 8.— 10.—
- Mittels, L., Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M.* 14.—
- zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. *AG Wph.* XX. *M.* 2.—
- aus d. griech. Papyrusurkunden. *M.* 1.20.
- Mommsen, A., Feste der Stadt Athen i. Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heortologie. *M.* 16.—
- Mutzbauer, C., die Grundbedeutung d. Konjunktiv und Optativ im Griechische. *M.* 8.— 9.—
- Nilsson, M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß d. attischen. *M.* 12.— 15.—
- Noack, F., Ovalhaus und Palast in Kret. Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses. *M.* 2.40 3.20.
- Norden, Ed., die antike Kunstprosa von VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. (Einzeln je Band *M.* 14.— 16.—) *M.* 28.— 32.—
- Otto, W., Priester und Tempel im hellenistischen Ägypten. Ein Beitrag zur Kulturgeschichte des Hellenismus. 2 Bände je *M.* 14.— 17.—
- Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius und ihre Quellen. 2 Bände. je *M.* 12.—
- der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen. Zusammenfassungen. *M.* 6.—
- Poland, F., Geschichte des griechischen Verfassungswesens. *JG XXXVIII.* [U. d. P.]
- Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M.* 19.20.
- Reden und Vorträge. *M.* 6.— 8.—
- Riese, A., das rheinische Germanien in d. antiken Literatur. *M.* 14.—
- Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie d. musischen Künste der Hellenen. (A 3. Auflage der Roßbach-Westphalsche Metrik.) 3 Bände. *M.* 36.—
- I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M.* 7.20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopöie von Westphal. *M.* 6.80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. *M.* 8.— II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und d. übrigen metrischen Metra von Roßbach und Westphal. *M.* 14.—
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit, rev. Ausgabe. 3 Bände. *M.* 30.—
- Schmarow, A., Grundbegriffe der Kunswissenschaft. *M.* 9.— 10.—
- Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechischen Sprache. 4 Bände. *M.* 51.—
- Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M.* 12.—
- Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. geb. *M.* 16.—
- die 12 Pläne auf feinem Papier *M.* 6.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exempl.

- Schroeder, O., Vorarbeiten zur griech. Versgeschichte. *M.* 5.— 6.—
- Schulz, O. Th., Kaiserhaus der Antonine und der letzte Historiker Roms. Nebst einer Beigabe: das Geschichtswerk des Anonymus. Quellenanalysen und griechische Untersuchungen. *M.* 8.— 9.—
- Schwartz, E., Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero, 2. Aufl. *M.* 2.— 2.60.
- Sittl, K., die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M.* 10.—
- Sitzler, J., Abriss der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
- Stähelin, F., Geschichte der kleinasiatischen Galater. 2. Aufl. *M.* 4.80 5.60.
- Stempling, Ed., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renais. *M.* 8.— 9.—
- Stoll, G., die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von G. Damer. 2 Bände. Mit 79 Abb. geb. je *M.* 3.60, in 1 Band *M.* 6.—
- die Götter des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von G. Damer. Mit 92 Abbildungen. *M.* 4.50.
- Studniczka, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2.—
- Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Band. *M.* 16.— 18.— II. Band. *M.* 14.— *M.* 16.—
- Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 5. Aufl. von L. Schwabe. 2 Bände. [Vergr. Neubearb. in Vorb.]
- Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabris des Verfassers. *M.* 12.—
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Göttingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. 1900—1908. Vol. I. *M.* 74.— 82.— Vol. II. *M.* 82.— 90.— Voll. III. fasc. 1. *M.* 7.60. fasc. 2 u. 3 je *M.* 7.20. Vol. IV, fasc. 1—5. je *M.* 7.20.
- Thesaurus linguae Latinae. Index librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla afferuntur. *M.* 7.20.
- Einbanddecke *M.* 5.—
- Thiersch, H., Pharos, Antike, Islam und Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen und 455 Abbildungen. geb. *M.*
- Troels-Lund, Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Deutsch von E. Hiock. 2. Auflage. geb. *M.* 5.—
- Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. *M.* 5.— 6.—
- der heilige Tychon. (Sonderbare Heilige. Texte u. Untersuchungen I.) *M.* 5.— 6.—
- Vahlen, I., opuscula academica. 2 partes. Pars I. Proemia indicibus lectionum praemissa I—XXXIII ab a. MDCCCLXXV ad a. MDCCCLXXXI. *M.* 12.— 14.50.
- Pars II. [U. d. Pr.] Proemia indicibus lectionum praemissa XXXIV—LXIII ab a. MDCCCLXXXII ad a. MDCCCLXXV. *M.* 14.— 16.50.
- Vanlček, Al., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. *M.* 6.—
- griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M.* 24.—
- [I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 14.—]
- Verhandlungen der 19.—49. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. (Einzelne käuflich.)
- Volkman, R., Geschichte und Kritik der Wolfenbütteler Prolegomena zu Homer. *M.* 8.—
- die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2. verbesserte Auflage. *M.* 12.—
- Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten. *M.* 20.—
- II. Band. 1. Abteil. *M.* 12.— [2. Abteil. in Vorb.]
- Weicker, G., der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. *M.* 28.—
- Weiße, O., Charakteristik der lateinischen Sprache. 3. Auflage. *M.* 2.80 3.40.
- Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M.* 5.—
- Witte, C., Singular und Plural. Forschungen über Form und Geschichte der griechischen Poesie. *M.* 8.— 9.—

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

NEUE JAHRBÜCHER FÜR DAS KLASSISCHE ALTERTUM, GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR UND FÜR PÄDAGOGIK

HERAUSGEGEBEN VON
JOHANNES ILBERG UND BERNHARD GERTH

XII. Jahrgang. 1909. Jährlich 10 Hefte. Preis: M. 30.—

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungswege immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstständig tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien nahelegenden Gebieten zu folgen.

Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammenhangs zwischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie doch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissenschaftliche Persönlichkeit sein und bleiben.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

BYZANTINISCHE ZEITSCHRIFT

UNTER MITWIRKUNG ZAHLREICHER FACHGENOSSEN HERAUSGEGEBEN VON
KARL KRUMBACHER

O. Ö. PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT MÜNCHEN

VIII. Band, 1909. Vierteljährlich ein Heft. Preis eines Bandes: M. 20.—

Bisher erschienen: **Generalregister zu Band I—XII, 1892—1903.**

Mit Unterstützung des Thierianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von **Paul Marc.** [VIII u. 592 S.] gr. 8.
1909. Geh. M. 24.—

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden byzantinischen Studien bildet die von K. Krumbacher (München) unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen seit 1892 herausgegebene *Byzantinische Zeitschrift* von der nunmehr 17 statische Bände vorliegen. Sie sieht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinischen Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Religion, Epigraphik, Numismatik usw. aufzuweisen hat, wie auch über alle äußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschieht einmal durch selbständige Aufsätze, dann durch ausführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in das Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2—3 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Promptheit, die von einer anderen mit Inhaltsangaben versehenen, eine ganze Disziplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 12 Bände, und zwar sowohl der Aufsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen analysiert das von Marc ausgearbeitete **Generalregister**.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

ARCHIV FÜR RELIGIONSWISSENSCHAFT

NACH ALBRECHT DIETERICH

UNTER MITWIRKUNG VON H. OLDENBERG, C. BEZOLD, K. TH

IN VERBINDUNG MIT L. DEUBNER

HERAUSGEGEBEN VON RICHARD WÜNS

XII. Jahrgang. 1908/09. Jährlich 4 Hefte. Preis: 1

Das „Archiv für Religionswissenschaft“ will auch zur Lösung der nächsten und wichtigsten auf diesem Gebiete den Aufgaben, der Erforschung des allgemein ethnischen grundes aller Religionen wie der Genesis unserer R des Untergangs der antiken Religion und des Werdens des O tums, insbesondere die verschiedenen Philologien, Völker und Volkskunde und die wissenschaftliche Theologie ve Die Förderung vorbereitender Arbeit, wie sie eine Zeitschrift leist ist hier zum gegenwärtigen Zeitpunkt in besonderem Maße be Der Aufgabe der Vermittlung zwischen den verschiedenartigen For gebieten soll die Einrichtung der Zeitschrift besonders ent Neben der I. Abteilung, die wissenschaftliche Abhandlungen sollen als II. Abteilung Berichte stehen, in denen von Vertre einzelnen Gebiete kurz, ohne irgendwie Vollständigkeit anzustre hauptsächlichen Forschungen und Fortschritte religionsg licher Art in ihrem besonderen Arbeitsbereiche hervorgehoben urteilt werden. Regelmäßig sollen in fester Verteilung auf d gänge wiederkehren zusammenfassende Berichte über Erscheinungen auf den verschiedenen Gebieten der Rel wissenschaft, so für semitische Religionswissenschaft (C. Fr. Schwally; Islam: C. H. Becker), für ägyptische (A. Wied indische (H. Oldenberg und W. Caland), iranische (L. klassische (L. Deubner, A. v. Domaszewski, G. Karo, R. W christliche (H. Holtzmann), germanische (F. Kauffmann für die Religion Chinas (O. Franke) und Japans (Riess), d völker (Afrika C. Meinhoff, Amerika K. Th. Preuß, Aus W. Foy, Indonesien H. H. Juynbolt, Sibirien L. Steu Gelegentlich sollen in zwangloser Auswahl und Aufeinanderfolge über andere Gebiete ihre Stelle finden, so über neugriechische Volk (N. G. Politis und Bernh. Schmidt), über slawische und Volksreligion (L. Deubner), über die Religion in der Gesch Mittelalters und der Neuzeit (A. Werminghoff), in der (M. Höfler) und der Jurisprudenz (A. Hellwig) Die III. Abteil Mitteilungen und Hinweise bringen, durch die wichtige Entde verborgene Erscheinungen, auch abgelegene und vergessene tionen früherer Jahre in kurzen Nachrichten zur Kenntnis gebracht sollen, ohne daß auch hier irgendwie Vollständigkeit angestre

LAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

Teilen. Lex.-8. Jeder Teil erfüllt in einzelne inhaltlich vollständig abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen.)

I. Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 1. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Kunst (mit vorangehender Einführung in dem Gesamtwerk).

II. Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staatsgesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik, Anorganische und organische Naturwissenschaften, Medizin.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Bautechnik, Maschinentechnik, Industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtsbegründete Gesamtübersicht unserer heutigen Kultur darbieten, indem die Teilwissenschaften der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und ihre deren Weiterentwicklung in den Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster in allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen derselben Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Befähigten in gemeinsamer, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raum.

Teubners gelehrtes Sammelwerk ist längst in allen Händen. Tausende von Lesern haben seine Bände ihr eigen; in allen größeren Bibliotheken ist es zu finden. Die Großzügigkeit und Einseitigkeit seiner Anlage, die Zahl der auf seiner Mitarbeiter machen es einzigartig und stützen auch den Anerkennung ab, der in dem Überwachen einer encyclopädischen für nicht die erfreulichste Seite unserer Bildungslage steht. Wer aber solches Werk in die Hand nimmt, das schon durch seine Herkunftsart eine Art von Genialität gewährt, wird den gewöhnlichen Bildungsgehalt zwischen Buchen auszuweichen empfinden, je näher er dem Arbeitsgebiet seiner steht. Eine ungeheure Summe von geistiger Kraft hat es, die hier in Anzahl kleiner, fast im Plausibelsten niedrigeren Stufen ihren Ausdruck findet.“ (Berliner Tageblatt.)

beheft und Spezial-Prospekte über die einzelnen Abteilungen (mit Angabe des Vorwort des Herausgebers, des Inhaltsübersicht Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken des Werkes) werden auf Wunsch unentgeltlich und kostenlos vom Verlag versandt.

DIE KULTUR DER GEGENWART.

Von Teil I und Teil II sind erschienen:

Teil I, Abt. 1: Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart.

Inhalt: Das Wesen der Kultur: W. Leisla. — Das moderne Bildungswesen: Fr. Paulsen. — Die wichtigsten Bildungsmittel: A. Schölen und Hochscheid. — Das Volksschulwesen: G. Schöppa. — Das höhere Knabenschulwesen: K. Matthias. — Das höhere Mädchenschulwesen: H. Gaudig. — Das Fach- und Fortbildungsschulwesen: G. Krichenbasteier. — Die geisteswissenschaftliche Hochschulausbildung: Fr. Paulsen. — Die naturwissenschaftliche Hochschulausbildung: W. v. Dyck. — K. Museen. Kunst- und Kunstgewerbe-Museen: L. Pallas. — Naturwissenschaftlich-technische Museen: K. Knappe. — C. Ausstellungen. Kunst- und Kunstgewerbe-Ausstellungen: J. Lessing. — Naturwissenschaftlich-technische Ausstellungen: O. N. Witt. — D. Die Musik: G. Gebler. — E. Das Theater: P. Schenker. — F. Das Zeitungswesen: K. Bucher. — G. Das Journal: R. Pietschmann. — H. Die Bibliotheken: E. Milhan. — Die Organisation der Wissenschaft: H. Dietz. [XV u. 671 S.] 1906. Preis geh. M. 16.—, in Leinwand geh. M. 25.—

Teil I, Abt. 3: Die orientalischen Religionen. Inhalt: Die Anfänge der Religion und die R. der primitiven Völker: Ed. Lehmann. — Die ägyptische R.: A. Erman. — Die assyrische R.: Die babylonisch-assyrische R.: C. Bezold. — Die indische R.: H. Oldenberg. — Die arische R.: B. Oldenberg. — Die R. des Islams: J. Goldziher. — Der Lamaismus: A. Grünwedel. — Die R. der Chinesen: J. J. M. de Groot. — Die R. der Japaner: a) Der Shintoismus: K. Florenz. — b) Der Buddhismus: H. H. H. [VII u. 267 S.] 1906. Preis geh. M. 7.—, in Leinwand geh. M. 9.—

Teil I, Abt. 4: Die christliche Religion mit Einschluß der israelitisch-jüdischen Religion. Inhalt: Die israelitisch-jüdische Religion: J. Wellhausen. — Die R. Jesu und die Anfänge des Christentums bis zum Konstantin: A. Jülicher. — Kirche und Staat bis zur Gründung der Staatskirche: A. Harnack. — Griechisch-orthodoxe Chr. und Kirche in Mittelalter und Neuzeit: N. Bonwetsch. — Chr. und Kirche Westeuropas im Mittelalter: K. Müller. — Katholisches Chr. und Kirche in der Neuzeit: F. X. Funk. — Protestantisches Chr. und Kirche in der Neuzeit: K. Troeltsch. — Wesen der Religion und der Religionswissenschaft: E. Troeltsch. — Christ.-kathol. Dogmatik: J. Pabst. — Christ.-kathol. Ethik: J. Mausbach. — Christ.-kathol. Dogmatik, Theologie: C. Krieger. — Christ.-protest. Dogmatik: W. Herrmann. — Christ.-protest. Ethik: R. Seeberg. — Christ.-protest. praktische Theologie: W. Weber. — Die Zukunftsaufgaben der Religion und der Religionswissenschaft: H. J. Holtzmann. [XI u. 722 S.] 1906. Preis geh. M. 16.—, in Leinwand geh. M. 25.— Auch in 2 Hälften: 1. Geschichte der christlichen Religion. geh. M. 6.00, geb. M. 11.— 2. System.-christl. Theologie. geh. M. 6.00, geb. M. 13.—

Teil I, Abt. 6: Systematische Philosophie. Inhalt: Das Wesen der Philosophie: W. Dilthey. — Logik und Erkenntnistheorie: A. Kisch. — Metaphysik: W. Wundt. — Naturphilosophie: W. Ostwald. — Psychologie: H. Feilcke. — Philosophie der Geschichte: R. Eucken. — Ethik: Fr. Paulsen. — Pädagogik: W. Münch. — Ästhetik: Th. Lipps. — Die Zukunftsaufgaben der Philosophie: Fr. Paulsen. [VIII u. 478 S.] 1907. Preis geh. M. 16.—, in Leinwand geh. M. 25.—

Teil I, Abt. 7: Die orientalischen Literaturen. Inhalt: Die Anfänge der Literatur und die L. der primitiven Völker: L. Schmidt. — Die ägyptische L.: A. Erman. — Die babylonisch-assyrische L.: C. Bezold. — Die aramäische L.: H. Gunkel. — Die aramäische L.: Th. Nöldeke. — Die indische L.: Th. Nöldeke. — Die arische L.: M. J. de Guéze. — Die indische L.: R. Fischel. — Die altpersische L.: K. Geldner. — Die mittelpersische L.: P. Horn. — Die neupersische L.: V. Muir. — Die türkische L.: P. Horn. — Die armenische L.: F. N. Finck. — Die georgische L.: E. S. Fischer. — Die chinesische L.: W. Grube. — Die japanische L.: K. F. F. [IX u. 479 S.] 1906. Preis geh. M. 16.—, in Leinwand geh. M. 25.—

Stanford University Libraries

3 6105 013 385 203

DIE

NWART.

Von Teil I und II sind ferner erschienen:

Teil II, Abt. 8: **Systematische Rechtswissenschaft.** Inhalt: Wesen des Rechtes und der Rechtswissenschaft: R. Stammier. — Die einzelnen Teilgebiete: Privatrecht: Bürgerliches Recht: R. Solm. — Handels- und Wechselrecht: K. Gareis. — Versicherungsrecht: V. Ehrenberg. — Internationales Privatrecht: L. v. Bar. — Zivilprozeßrecht: L. v. Seuffert. — Strafrecht und Strafprozeßrecht: P. v. Liszt. — Kirchenrecht: W. Kahl. — Staatsrecht: P. Laband. — Verwaltungsrecht, Justiz und Verwaltung: G. Anschütz. — Polizei- und Kulturpflege: E. Bernasik. — Völkerrecht: F. v. Martitz. — Die Zukunftsaufgaben des Rechtes und der Rechtswissenschaft: R. Stammier. [X, LX u. 526 S.] 1906. Preis geb. M. 14.—, in Leinwand geb. M. 16.—

In 2

DIE

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(415) 723-1493

BEAR
K. KRL

All books may be recalled after 7 days

[VIII d.

DATE DUE

In h
griech
dort.
bacher
lateinis
Allertu
vom 7
Sprach

In gro
haue
Kultur
lateinis
die Spr
rückwärt
Betracht
und in d

DEC 13 1997

DEC 13 1997

u

